

**THE BOOK OF
MORMON**

**CZECH – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Knihy Mormonovy

Zpráva psaná rukou Mormonovou na deskách vyňatá z desek Nefiových

Pročež, toto je zkrácení záznamu lidu Nefiova, a také Lamanitů – Napsané Lamanitům, kteří jsou zbytkem domu Izraele; a také Židům a pohanům – Napsané cestou přikázání, a také duchem prorocství a zjevení – Napsané a zapečetěné a ukryté Pánu, aby nemohlo býti zničeno – Aby vyšlo darem a mocí Boží k svému přeložení – Zapečetěné rukou Moroniovou a ukryté Pánu, aby vyšlo v příhodném čase prostřednictvím pohanů – Jejich přeložení darem Božím.

Také zkrácení vyňaté z Knihy Eterovy, která je záznamem lidu Jaredova, který byl rozptýlen v době, kdy Pán zmátl jazyk lidí, když stavěli věž, aby dosáhli nebe – Které má ukázati zbytku domu Izraele, jaké veliké věci Pán vykonal pro jejich otce; a aby mohli znáti smlouvy Páně, aby nebyli zavrženi na věky – A také k přesvědčení Židů a pohanů, že JEŽÍŠ JE KRISTUS, VĚČNÝ BŮH, zjevující se všem národům – A nyní, pokud jsou v ní chyby, jsou to chyby lidské; pročež, nezavrhujte věci Boží, abyste mohli býti shledáni bez poskvrny před soudcovskou stolicí Kristovou.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

První kniha Nefiova

Jeho vláda a služba

Zpráva o Lehim a jeho manželce Sarii a jeho čtyřech synech, kteří se jmenovali (počínaje nejstarším) Laman, Lemuel, Sam a Nepfi. Pán varuje Lehibo, aby opustil zemi Jeruzalém, neboť prorokuje lidem o jejich nepravosti a oni mu usilují o život. Vydá se s rodinou na tři dny cesty do pustiny. Nepfi bere své bratry a vrací se do země Jeruzalém pro záznam o Židech. Zpráva o jejich utrpení. Berou si za manželky dcery Izmaelovy. Berou své rodiny a odcházejí do pustiny. Jejich utrpení a strasti v pustině. Průběh jejich putování. Přicházejí k velikým vodám. Nefiovi bratři se proti němu bouří. On je zahanbuje a staví loď. Nazývají toto místo Hojnost. Přeplovají velké vody do zaslíbené země a tak dále. Toto je podle zprávy Nefiovy; neboli jinými slovy já, Nepfi, jsem napsal tento záznam.

1. Nepfi 1

- 1 Já, Nepfi, byv zrozen z dobrých rodičů, byl jsem tudíž poněkud poučován ve všech vědomostech svého otce; a uviděv mnoho strastí v průběhu svých dnů, nicméně byv velmi obdařen Pánem za všech svých dnů; ano, maje velikou znalost dobrotivosti a tajemství Božích, tudíž činím záznam o svém působení za svých dnů.
- 2 Ano, činím záznam v otcově jazyce, který sestává z vědomostí Židů a jazyka Egypťských.
- 3 A já vím, že záznam, který činím, je pravdivý; a činím jej svou vlastní rukou; a činím jej podle svých znalostí.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

4 Neboť stalo se počátkem prvního roku vlády Sedechiáše, krále judského (můj otec Lehi žil po všechny své dny v Jeruzalémě); a v témže roce přišlo mnoho proroků prorokujících lidu, že musí činiti pokání, jinak veliké město Jeruzalém musí býti zničeno.

5 Pročež, stalo se, že můj otec Lehi, když vyšel, modlil se k Pánu, ano, dokonce z celého srdce svého za svůj lid.

6 A stalo se, když se modlil k Pánu, že se přiblížil sloup ohně a spočíval na skále před ním; a on viděl a slyšel mnoho; a pro věci, které viděl a slyšel, se nesmírně třásl a chvěl.

7 A stalo se, že se vrátil do svého vlastního domu v Jeruzalémě; a vrhl se na lože jsa přemožen Duchem a tím, co viděl.

8 A jsa takto přemožen Duchem, byl unesen ve vidění, dokonce že viděl nebesa otevřená, a myslél, že vidí Boha sedícího na svém trůnu obklopeného nesčetnými zástupy andělů, jak opěvují a chválí svého Boha.

9 A stalo se, že viděl Jednoho sestupujícího zprostředka nebe a spatřil, že jeho záře převyšuje slunce v poledne.

10 A také viděl dvanáct dalších, kteří ho následovali, a jejich jas překonával jas hvězd na obloze.

11 A sestoupili a vykročili po tváři země; a ten první přišel a stanul před mým otcem a dal mu knihu a přikázal mu, aby četl.

12 A stalo se, že když četl, byl naplněn Duchem Páně.

13 A četl říka: Běda, běda Jeruzalému, neboť viděl jsem ohavnosti tvé! Ano, a mnohé věci četl můj otec ohledně Jeruzaléma – že bude zničen, i jeho obyvatelé; mnozí zahynou mečem a mnozí budou odvedeni do zajetí do Babylonu.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

- 14 A stalo se, že poté, co otec četl a viděl mnohé veliké a podivuhodné věci, volal mnohé věci k Pánu; jako: Veliká a podivuhodná jsou díla tvá, ó Pane Bože Všemohoucí! Trůn tvůj je vysoko v nebesích a tvá moc a dobrotivost a milosrdenství jsou nade všemi obyvateli země; a protože ty jsi milosrdný, nestrpíš, aby ti, kteří k tobě přicházejí, zahynuli!
- 15 A těmito slovy promlouval můj otec, když chválil svého Boha; neboť duše jeho se radovala a celé srdce jeho bylo naplněno pro věci, které viděl, ano, které mu Pán ukázal.
- 16 A nyní já, Nefi, nečiním úplnou zprávu o tom, co můj otec napsal, neboť napsal mnohé z toho, co viděl ve viděních a ve snech; a také napsal mnohé z toho, co prorokoval a promlouval ke svým dětem, o čemž neučiním úplnou zprávu.
- 17 Ale učiním zprávu o svém působení za svých dnů. Vizte, činím zkrácení ze záznamu svého otce na deskách, které jsem zhotovil svými vlastníma rukama; pročez, poté, co zkrátím záznam svého otce, pak učiním zprávu o svém vlastním životě.
- 18 Tudíž, chtěl bych, abyste věděli, že poté, co Pán ukázal tolik podivuhodných věcí mému otci Lehimu, ano, o zničení Jeruzaléma, vizte, on vyšel mezi lid a počal mu prorokovati a hlásati o tom, co viděl i slyšel.
- 19 A stalo se, že se mu Židé posmívali kvůli tomu, co o nich svědčil; neboť vpravdě svědčil o zlovolnosti jejich a ohavnostech jejich; a svědčil, že to, co viděl a slyšel, a také to, co četl v knize, ukazuje jasně na příchod Mesiáše a také na vykoupení světa.
- 20 A když to Židé slyšeli, rozhněvali se na něj; ano, dokonce jako na proroky za stara, které vyvrhovali a kamenovali a zabíjeli; a také mu usilovali o život, aby ho o něj připravili. Ale vizte, já, Nefi, vám ukáži, že láskyplná milosrdenství Páně jsou nade všemi těmi, které on vyvolil pro jejich víru, aby je učinil mocnými až k moci vysvobození.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1. Nefi 2

- 1 Neboť vizte, stalo se, že Pán promluvil k mému otci, ano, dokonce ve snu, a pravil mu: Požehnaný jsi ty, Lehi, pro věci, které jsi vykonal; a protože jsi byl věrný a hlásal tomuto lidu to, co jsem ti přikázal, viz, oni ti usilují o život.
- 2 A stalo se, že Pán přikázal mému otci, dokonce ve snu, aby vzal svou rodinu a odešel do pustiny.
- 3 A stalo se, že on byl poslušný slova Páně, pročez učinil, jak mu Pán přikázal.
- 4 A stalo se, že odešel do pustiny. A opustil svůj dům a zemi svého dědictví a své zlato a své stříbro a své drahocenné věci a nechal s sebou nic kromě své rodiny a zásob a stanů a odešel do pustiny.
- 5 A sestupoval podél okraje poblíž břehu Rudého moře; a putoval v pustině po okraji, který je blíže Rudému moři; a putoval v pustině se svou rodinou, jež sestávala z mé matky Sarie a mých starších bratrů, a to Lamana, Lemuela a Sama.
- 6 A stalo se, že když putoval po tři dny pustinou, rozbil stan v údolí u břehu řeky s vodou.
- 7 A stalo se, že postavil oltář z kamenů a učinil oběť Pánu a vzdával díky Pánu, našemu Bohu.
- 8 A stalo se, že nazval tu řeku jménem Laman, a ta se vlévala do Rudého moře; a údolí bylo na okraji poblíž jejího ústí.
- 9 A když můj otec viděl, že vody řeky plynou do zdroje Rudého moře, promluvil k Lamanovi řka: Ó, kéž bys byl jako tato řeka, neustále plynoucí ke zdroji vši spravedlivosti!
- 10 A také promluvil k Lemuelovi: Ó, kéž bys byl jako toto údolí, pevný a stálý a neochvějný v zachování přikázání Páně!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

- 11 Nyní, toto on promlouval pro tvrdošijnost Lamanovu a Lemuelovu; neboť vizte, oni reptali v mnohých věcech proti otci, protože on byl vizionářským mužem a vyvedl je ze země Jeruzalém, aby opustili zemi svého dědictví a své zlato a své stříbro a své drahocenné věci, aby zahynuli v pustině. A toto, oni řekli, učinil pro pošetilé představy svého srdce.
- 12 A tak Laman a Lemuel, jsouce nejstarší, reptali proti otci. A reptali, protože neznali cesty Boha, který je stvořil.
- 13 Také nevěřili, že Jeruzalém, to veliké město, může býti zničen podle slov proroků. A byli jako Židé, kteří byli v Jeruzalémě a kteří usilovali mému otci o život.
- 14 A stalo se, že můj otec k nim promluvil v údolí Lemuel s mocí, jsa naplněn Duchem, až se před ním roztrásl po celém těle. A zahanbil je tak, že se neodvážili proti němu něco vyřknouti; pročez, učinili, jak jim přikázal.
- 15 A můj otec dlel ve stanu.
- 16 A stalo se, že já, Nephi, jsem byl velmi mlád, nicméně statné postavy, a také jsem velmi toužil znáti tajemství Boží, pročez, volal jsem k Pánu; a vizte, on mne navštívil a obměkčil mé srdce, takže jsem uvěřil všem slovům, která promlouval můj otec; pročez, nebouřil jsem se proti němu jako moji bratři.
- 17 A promluvil jsem k Samovi a obeznámil jsem ho s tím, co mi Pán projevil svým Svatým Duchem. A stalo se, že uvěřil mým slovům.
- 18 Ale vizte, Laman a Lemuel nechtěli slova moje poslouchati; a jsa zarmoucen pro tvrdost srdce jejich, volal jsem za ně k Pánu.
- 19 A stalo se, že Pán ke mně promluvil řka: Požehnaný jsi, Nephi, pro víru svoji, neboť jsi mne hledal pilně, s pokorou srdce.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 A nakolik budete zachovávatí má přikázání, bude se vám dařiti a budete vedeni do země zaslíbení; ano, dokonce do země, kterou jsem pro vás připravil; ano, do země, která je vyvolena nade všechny jiné země.

21 A nakolik se budou bratří tvoji proti tobě bouřiti, budou z přítomnosti Páně odříznuti.

22 A nakolik budeš zachovávatí má přikázání, budeš učiněn vládcem a učitelem nad svými bratřími.

23 Neboť viz, onoho dne, kdy se budou proti mně bouřiti, prokleji je, a to těžkým prokletím, a oni nebudou míti žádné moci nad semenem tvým, ledaže se proti mně také vzbouří.

24 A pakliže se proti mně vzbouří, budou semeni tvému metlou, aby je podnítili k rozpomenutí se.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

I. Nefi 3

- 1 A stalo se, že já, Nefi, jsem se vrátil po rozmlouvání s Pánem do stanu svého otce.
- 2 A stalo se, že ke mně promluvil řka: Viz, snil jsem sen, ve kterém mi Pán přikázal, abyste se ty a bratří tvoji vrátili do Jeruzaléma.
- 3 Neboť viz, Laban má záznam o Židech a také rodokmen mých předků a ty jsou vyryty na deskách z mosazi.
- 4 Pročež, Pán mi přikázal, abyste ty a bratří tvoji šli do domu Labanova a usilovali o záznamy a donesli je sem dolů do pustiny.
- 5 A nyní viz, bratří tvoji reptají a říkají, že to, co od nich požadují, je těžké; ale viz, nepožadují to od nich já, nýbrž je to přikázání Páně.
- 6 Tudíž jdi, synu můj, a dostane se ti přízně Páně, protože ty jsi nereptal.
- 7 A stalo se, že já, Nefi, jsem řekl svému otci: Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná přikázání, aniž by pro ně připravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.
- 8 A stalo se, že když můj otec uslyšel tato slova, nesmírně se zaradoval, neboť věděl, že jsem byl Pánem požehnán.
- 9 A já, Nefi, a bratří moji jsme se vydali na cestu pustinou, se svými stany, abychom vyšli do země Jeruzalém.
- 10 A stalo se, že když jsme vyšli do země Jeruzalém, já a bratří moji jsme se společně radili.
- 11 A metali jsme los – kdo z nás půjde do domu Labanova. A stalo se, že los padl na Lamana; a Laman šel do domu Labanova a mluvil s ním, zatímco on seděl ve svém domě.
- 12 A žádal od Labana záznamy, které byly vyryty na deskách z mosazi, jež obsahovaly rodokmen mého otce.

I Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

13 A vizte, stalo se, že se Laban rozhněval a vykázal ho ze své přítomnosti; a nechtěl, aby ony záznamy měl. Pročež, řekl mu: Viz, ty jsi lupič a já tě zabiji.

14 Ale Laman uprchl z jeho přítomnosti a vyprávěl nám o tom, co Laban učinil. A počali jsme býti nesmírně zarmoucení a bratří moji se chtěli vrátiti k mému otci do pustiny.

15 Ale vizte, já jsem jim řekl toto: Jakože žije Pán a jakože žijeme my, nesejdeme k svému otci do pustiny, dokud neuskutečníme věci, které nám Pán přikázal.

16 Pročež, budme věrni v zachovávání přikázání Páně; tudíž sejdeme do země dědictví svého otce, neboť vizte, on opustil zlato a stříbro a všeliké bohatství. A toto vše učinil kvůli přikázáním Páně.

17 Neboť on věděl, že Jeruzalém musí býti zničen pro zlovolnost lidu.

18 Neboť vizte, oni zavrhli slova proroků. Pročež, kdyby můj otec zůstal v zemi poté, co mu bylo přikázáno ze země uprchnouti, vizte, také by zahynul. Pročež, musí nezbytně býti, aby ze země uprchl.

19 A vizte, je to moudrost v Bohu, že máme získati tyto záznamy, abychom mohli svým dětem zachovati jazyk svých otců;

20 A také abychom jim mohli zachovati slova, která byla promlouvána ústy všech svatých proroků, která jim byla dána Duchem a mocí Boží od počátku světa až do této nynější doby.

21 A stalo se, že těmito slovy jsem přesvědčil bratří své, aby byli věrni v zachovávání přikázání Božích.

22 A stalo se, že jsme sešli do země svého dědictví a shromáždili jsme své zlato a své stříbro a své drahocenné věci.

23 A poté, co jsme shromáždili tyto věci, vyšli jsme opět k domu Labanovu.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 A stalo se, že jsme vešli k Labanovi a žádali jsme ho, aby nám dal záznamy, které byly vyryty na deskách z mosazi a za něž jsme mu chtěli dáti své zlato a své stříbro a všechny své drahocenné věci.

25 A stalo se, že když Laban viděl náš majetek, a že je nesmírně veliký, byl ho žádostiv natolik, že nás vykázal ven a poslal své služebníky, aby nás zabili, aby tak mohl náš majetek získati.

26 A stalo se, že jsme prchali před služebníky Labanovými a byli jsme nuceni tam svůj majetek zanechat, a ten padl do rukou Labanových.

27 A stalo se, že jsme uprchli do pustiny a služebníci Labanovi nás nedostihli a my jsme se ukryli ve skalní dutině.

28 A stalo se, že Laman se na mne rozhněval, a také na mého otce; a hněval se i Lemuel, neboť poslouchal slova Lamanova. Pročež Laman a Lemuel promlouvali mnoho tvrdých slov k nám, svým mladším bratrům, a bili nás, dokonce holí.

29 A stalo se, že když nás bili holí, vizte, přišel anděl Páně a stanul před nimi a promluvil k nim řka: Proč bijete svého mladšího bratra holí? Nevíte, že ho Pán vyvolil, aby byl nad vámi vládcem, a to pro vaše nepravosti? Vizte, vyjdete opět do Jeruzaléma a Pán vydá Labana do vašich rukou.

30 A poté, co k nám anděl promluvil, odešel od nás.

31 A poté, co anděl odešel, Laman a Lemuel opět počali reptati řkouce: Jak je možné, že Pán vydá Labana do našich rukou? Vizte, je to mocný muž a může přikázati padesáti, ano, dokonce může padesát zabít; tak proč ne nás?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

I. Nefi 4

- 1 A stalo se, že jsem promluvil k bratřím řka: Vyjděme opět do Jeruzaléma a budme věrni v zachování příkázání Páně; neboť vizte, on je mocnější než celá země, tak proč ne mocnější než Laban a jeho padesát, ano, nebo dokonce než jeho desítky tisíc?
- 2 Tudíž vyjděme; budme silni jako Mojžíš; neboť on vpravdě promluvil k vodám Rudého moře a ony se rozestoupily sem i tam a naši otcové prošli ze zajetí po suché zemi a vojska Faraonova je následovala a utopila se ve vodách Rudého moře.
- 3 Nyní vizte, vy víte, že toto je pravda; a vy také víte, že k vám promluvil anděl; jak můžete pochybovati? Vyjděme; Pán je schopen nás vysvoboditi, tak jako naše otce, a zničiti Labana, tak jako Egyptské.
- 4 Nyní, když jsem promluvil tato slova, přesto byli rozhněváni a stále reptali; nicméně mne následovali, až jsme přišli ke zdem Jeruzaléma.
- 5 A bylo to v noci; a já jsem je přiměl, aby se ukryli za zdmi. A poté, co se ukryli, já, Nefi, jsem se potajmu dostal do města a šel jsem dále k domu Labanovu.
- 6 A byl jsem veden Duchem, nevěda předem to, co učiním.
- 7 Nicméně jsem šel dále, a když jsem se přiblížil k domu Labanovu, spatřil jsem muže a on ležel přede mnou na zemi, neboť byl opilý vínem.
- 8 A když jsem k němu přišel, shledal jsem, že je to Laban.
- 9 A spatřil jsem jeho meč a vytáhl jsem ho z pochvy; a jeho jílec byl z ryzího zlata, a jeho opracování bylo nesmírně jemné, a viděl jsem, že jeho čepel je z nejcennější oceli.
- 10 A stalo se, že jsem byl nutkán Duchem, abych Labana zabil; ale v srdci jsem si řekl: Nikdy v životě jsem neprolil krev člověka. A zdráhal jsem se a přál jsem si, abych ho nemusel zabít.

I Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 A Duch mi opět pravil: Viz, Pán ho vydal do tvých rukou. Ano, a já jsem také věděl, že mi usiloval o život; ano, a že nebude poslouchati příkázání Páně; a že nám také vzal náš majetek.

12 A stalo se, že Duch mi opět pravil: Zabij ho, neboť Pán ho vydal do tvých rukou;

13 Viz, Pán zabíjí zlovolné, aby uskutečnil své spravedlivé záměry. Je lépe, aby zahynul jeden člověk, než aby národ upadal do nevíry a v ní zahynul.

14 A nyní, když jsem já, Nephi, uslyšel tato slova, vzpomněl jsem na slova Páně, která ke mně promlouval v pustině řka: Nakolik símě tvé bude zachovávatí příkázání má, bude se mu v zemi zaslíbení dařiti.

15 Ano, a já jsem také pomyslel na to, že oni nebudou moci zachovávatí příkázání Páně podle zákona Mojžíšova, aniž by měli zákon.

16 A také jsem věděl, že zákon je vyryt na deskách z mosazi.

17 A opět, věděl jsem, že Pán vydal Labana do mých rukou z tohoto důvodu – abych získal záznamy podle jeho příkázání.

18 Tudíž jsem uposlechl hlasu Ducha a chytil jsem Labana na hlavě za vlasy a utál jsem mu hlavu jeho vlastním mečem.

19 A poté, co jsem mu utál hlavu jeho vlastním mečem, vzal jsem šat Labanův a oděl jsem jím své vlastní tělo; ano, dokonce každým kouskem; a opásal jsem si jeho odějí okolo beder.

20 A poté, co jsem toto učinil, šel jsem k pokladnici Labanově. A když jsem šel k pokladnici Labanově, vizte, uviděl jsem služebníka Labanova, který měl od pokladnice klíče. A já jsem mu přikázal hlasem Labanovým, aby šel se mnou do pokladnice.

21 A on se domníval, že jsem jeho pán Laban, neboť spatřil šat a také meč opásaný kolem mých beder.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

22 A mluvil ke mně o židovských starších věda, že jeho pán Laban byl v noci mezi nimi.

23 A já jsem k němu mluvil, jako bych byl Laban.

24 A také jsem mu pravil, že mám odnésti rytiny, jež jsou na deskách z mosazi, svým starším bratřím, kteří jsou vně zdí.

25 A také jsem mu poručil, aby mne následoval.

26 A on domnívaje se, že mluvím o bratřích v církvi a že jsem skutečně ten Laban, jehož jsem zabil, pročez mne následoval.

27 A mluvil ke mně mnohokrát o židovských starších, když jsem šel ke svým bratřím, kteří byli vně zdí.

28 A stalo se, že když mne Laman uviděl, nesmírně se vyděsil, a také Lemuel a Sam. A prchali z mé přítomnosti; neboť se domnívali, že to je Laban a že mne zabil a usiluje jim také o život.

29 A stalo se, že jsem na ně zavolal a oni mne uslyšeli; pročez přestali prchatí z mé přítomnosti.

30 A stalo se, že když služebník Labanův spatřil mé bratří, počal se chvěti a chystal se ode mne utéci a vrátiti se do města Jeruzaléma.

31 A nyní já, Nefi, jsa mužem statné postavy a také obdržev mnoho síly od Pána, tudíž uchopil jsem služebníka Labanova a držel jsem ho, aby neutekl.

32 A stalo se, že jsem s ním rozmlouval o tom, že když bude slova moje poslouchati, jakože žije Pán a jakože žiji já, tak jest, že když bude slova naše poslouchati, ušetříme jeho život.

33 A já jsem k němu pravil, dokonce s přísahou, že se nemusí báti; že bude svobodným mužem jako my, když s námi sejde do pustiny.

34 A také jsem k němu pravil řka: Pán nám zajisté přikázal, abychom to vykonalí; a nemáme býti pilní v zachování přikázání Páně? Tudíž, jestliže s námi sejdeš do pustiny k mému otci, budeš míti místo mezi námi.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 A stalo se, že Zoram při slovech, která jsem promlouval, nabyl odvahy. Nyní, onen služebník se jmenoval Zoram; a on slíbil, že sejde do pustiny k našemu otci. Ano, a on nám také přísahal, že zůstane s námi od této doby nadále.

36 Nyní, přáli jsme si, aby s námi zůstal proto, aby se Židé nedozvěděli o našem útěku do pustiny, aby nás nepronásledovali a nezničili nás.

37 A stalo se, že když nám Zoram složil přísahu, naše obavy ohledně něj ustaly.

38 A stalo se, že jsme vzali desky z mosazi a služebníka Labanova a odešli jsme do pustiny a cestovali jsme ke stanu svého otce.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

I. Nefi 5

- 1 A stalo se, že poté, co jsme sešli do pustiny k svému otci, vizte, byl naplněn radostí, a také má matka Saria se nesmírně radovala, neboť vpravdě pro nás truchlila.
- 2 Neboť se domnívala, že jsme zahynuli v pustině; a také se zpěchovala mému otci říkajíc, že je vizionářský muž; řkouc: Viz, ty jsi nás vyvedl ze země našeho dědictví a mých synů již není a my zahyneme v pustině.
- 3 A těmito slovy se má matka zpěchovala otci.
- 4 A stalo se, že můj otec k ní promluvil řka: Vím, že jsem vizionářský muž; neboť kdybych nebyl viděl Boží věci ve vidění, nebyl bych poznal dobrotivost Boží, ale zůstal bych v Jeruzalémě a zahynul bych se svými bratřími.
- 5 Ale viz, obdržel jsem zemi zaslíbení a z toho všeho se raduji; ano, a já vím, že Pán vysvobodí mé syny z rukou Labanových a přivede je zpět k nám dolů do pustiny.
- 6 A těmito slovy můj otec Lehi utěšoval mou matku Sarií ohledně nás, zatímco my jsme cestovali v pustině vzhůru k zemi Jeruzalém, abychom získali záznam Židů.
- 7 A když jsme se navrátili ke stanu mého otce, vizte, jejich radost byla úplná a má matka byla utěšena.
- 8 A ona promluvila řka: Nyní s jistotou vím, že Pán přikázal mému manželovi uprchnouti do pustiny; ano, a také s jistotou vím, že Pán ochraňoval mé syny a vysvobodil je z rukou Labanových a dal jim moc, aby mohli uskutečnit to, co jim Pán přikázal. A těmito slovy promluvila.
- 9 A stalo se, že se nesmírně radovali a přinesli oběť a zápalné oběti Pánu; a vzdávali díky Bohu Izraelskému.

I Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 A poté, co vzdali díky Bohu Izraelskému, můj otec Lehi vzal záznamy, jež byly vyryty na deskách z mosazi, a zkoumal je od počátku.

11 A viděl, že obsahují pět knih Mojžíšových, jež podávají zprávu o stvoření světa, a také Adama a Evy, kteří byli našimi prvními rodiči;

12 A také záznam o Židech od počátku až k počátku vlády Sedechiáše, krále judského;

13 A také proroctví svatých proroků od počátku až k počátku vlády Sedechiášovy; a také mnohá proroctví, která byla promlouvána ústy Jeremiášovými.

14 A stalo se, že můj otec Lehi našel na deskách z mosazi také rodokmen svých otců; pročez věděl, že je potomkem Jozefovým; ano, a to toho Jozefa, který byl synem Jákobovým, který byl prodán do Egypta a který byl zachován rukou Páně, aby mohl zachovati svého otce Jákoba a celý jeho dům, aby nezahynuli hladem.

15 A byli také vyvedeni ze zajetí a ze země egyptské týmž Bohem, který je zachoval.

16 A tak můj otec Lehi objevil rodokmen svých otců. A Laban byl také potomkem Jozefovým, pročez on a jeho otcové vedli tyto záznamy.

17 A nyní, když můj otec toto vše viděl, byl naplněn Duchem a počal prorokovati o svém semeni –

18 Že tyto desky z mosazi vyjdou ke všem národům, pokolením, jazykům a lidem, kteří jsou z jeho semene.

19 Pročez, řekl, že tyto desky z mosazi nebudou nikdy zničeny; ani neztratí časem nic ze svého lesku. A prorokoval mnohé o svém semeni.

20 A stalo se, že až dosud jsme já a můj otec zachovávali příkázání, jež nám Pán přikázal.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 A získali jsme záznamy, jak nám Pán přikázal, a zkoumali jsme je a shledali jsme, že jsou žádoucí; ano, dokonce velmi cenné pro nás, natolik, že můžeme zachovati přikázání Páně svým dětem.

22 Pročež, byla to moudrost Pána, že je máme s sebou nésti, když jsme cestovali v pustině směrem k zemi zaslíbení.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, inasmuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

I. Nefi 6

- 1 A nyní já, Nefi, neuvádím rodokmen svých otců v této části svého záznamu; ani ho neuvedu nikdy později na těchto deskách, které píší; neboť je uveden v záznamu, který vede můj otec; pročez, nepíši ho v tomto díle.
- 2 Neboť postačí mi říci, že jsme potomky Jozefovými.
- 3 A nevdí mi, že podrobně nepodám úplnou zprávu o všech věcech svého otce, neboť nemohou býti napsány na těchto deskách, protože potřebuji místo, abych mohl psát o věcech Božích.
- 4 Neboť veškerým mým záměrem je, abych přesvědčil lidi, aby přišli k Bohu Abrahamovu a Bohu Izákovu a Bohu Jákobovu a byli spaseni.
- 5 Pročez to, co se líbí světu, nepíši, ale píší to, co se líbí Bohu a těm, kteří nejsou ze světa.
- 6 Pročez, dám příkázání svému semeni, aby nezaplňovali tyto desky tím, co nemá hodnotu pro děti lidské.

I Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

I. Nefi 7

- 1 A nyní, přál bych si, abyste věděli, že poté, co můj otec Lehi ustal prorokovati o svém semeni, stalo se, že Pán k němu opět promluvil a pravil, že není vhodné pro něj, Lehiho, aby bral svou rodinu do pustiny samotnou; ale že jeho synové si mají vzíti dcery za manželky, aby mohli vzbuditi símě pro Pána v zemi zaslíbení.
- 2 A stalo se, že Pán mu přikázal, abychom se já, Nefi, a moji bratří opět vrátili do země Jeruzalém a přivedli Izmaela a jeho rodinu dolů do pustiny.
- 3 A stalo se, že já, Nefi, jsem se opět se svými bratřími vydal do pustiny a vyšli jsme do Jeruzaléma.
- 4 A stalo se, že jsme vyšli k domu Izmaelovu a získali jsme přízeň v očích Izmaelových, natolik, že jsme k němu promlouvali slova Páně.
- 5 A stalo se, že Pán obměkčil srdce Izmaelovo a také jeho domu natolik, že se vydali na cestu s námi dolů do pustiny ke stanu našeho otce.
- 6 A stalo se, že když jsme putovali v pustině, vizte, Laman a Lemuel a dvě dcery Izmaelovy a dva synové Izmaelovi a jejich rodiny se proti nám vzbouřili; ano, proti mně, Nefimu, a Samovi a jejich otci Izmaelovi a jeho manželce a jeho třem dalším dcerám.
- 7 A stalo se, že v této vzpouře si přáli navrátiti se do země Jeruzalém.
- 8 A nyní já, Nefi, jsem byl tvrdostí jejich srdce zarmoucen, tudíž jsem k nim pravil řka, ano, totiž Lamanovi a Lemuelovi: Vizte, vy jste moji starší bratří, proč jen jste v srdci tak zatvrzelí a v mysli tak slepí, že máte zapotřebí, abych já, váš mladší bratr, k vám promlouval, ano, a dával vám příklad?
- 9 Proč jen neposloucháte slova Páně?

I Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

10 Proč jen jste zapomněli, že jste viděli anděla Páně?

11 Ano, a proč jen jste zapomněli, jaké veliké věci pro nás Pán vykonal tím, že nás vysvobodil z rukou Labanových, a také abychom získali záznam?

12 Ano, a proč jen jste zapomněli, že Pán je schopen konati všechny věci podle své vůle pro děti lidské, pakliže v něho prokazují víru? Pročež, budme mu věrni.

13 A pakliže mu budeme věrni, získáme zemi zaslíbení; a vy v budoucnu poznáte, že slovo Páně o zničení Jeruzaléma bude naplněno; neboť to vše, co Pán promlouval o zničení Jeruzaléma, musí býti naplněno.

14 Neboť vizte, Duch Páně se s nimi brzy ustane nesnaditi; neboť vizte, odmítli proroky a Jeremiáše uvrhli do vězení. A usilovali o život mému otci natolik, že ho vyhnali ze země.

15 Nyní vizte, pravím vám, že vrátíte-li se do Jeruzaléma, zahynete s nimi také. A nyní, jestliže si takto zvolíte, vyjděte do země a pamatujte na slova, která k vám promlouvám, že půjdete-li, zahynete také; neboť tak mne nutí Duch Páně, abych promlouval.

16 A stalo se, že když jsem já, Nefi, promluvil tato slova ke svým bratřím, rozhněvali se na mne. A stalo se, že vztáhli na mne ruce, neboť vizte, byli nesmírně rozhněvání a svázali mne provazy, neboť mi usilovali o život a chtěli mne zanechati v pustině, abych byl sežrán divou zvěří.

17 Ale stalo se, že jsem se modlil k Pánu říka: Ó Pane, podle mé víry, kterou v tebe mám, kéž bys mne vysvobodil z rukou mých bratří; ano, dokonce mi dej sílu, abych mohl přetrhnouti tyto provazy, kterými jsem svázán.

18 A stalo se, že když jsem pronesl tato slova, vizte, provazy z rukou a z nohou se uvolnily a já jsem stál před svými bratřimi a opět jsem k nim promlouval.

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, inso-much that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

- 19 A stalo se, že se na mne opět rozhněvali a snažili se vztáhnouti na mne ruce; ale vizte, jedna z dcer Izmaelových, ano, i její matka, a jeden ze synů Izmaelových prosili mé bratří natolik, že obměkčili jejich srdce; a oni mi přestali usilovati o život.
- 20 A stalo se, že byli zarmoucení pro svou zlovolnost natolik, že se přede mnou sklonili a prosili mne, abych jim odpustil to, co mně učinili.
- 21 A stalo se, že jsem jim upřímně odpustil vše, co učinili, a nabádal jsem je, aby se modlili k Pánu, svému Bohu, o odpuštění. A stalo se, že tak učinili. A poté, co se pomodlili k Pánu, jsme opět putovali svou cestou ke stanu našeho otce.
- 22 A stalo se, že jsme sešli ke stanu našeho otce. A poté, co jsme já a moji bratří a celý dům Izmaelův sešli ke stanu mého otce, vzdávali díky Pánu, svému Bohu; a přinesli mu oběť a zápalné oběti.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

I. Nefi 8

- 1 A stalo se, že jsme shromáždili všeliká semena všeho druhu, jak obilí všeho druhu, tak i semena ovoce všeho druhu.
- 2 A stalo se, že zatímco můj otec prodléval v pustině, promluvil k nám řka: Vizte, snil jsem sen; neboli jinými slovy, viděl jsem vidění.
- 3 A vizte, pro to, co jsem viděl, mám důvod radovati se v Pánu pro Nefiho a také pro Sama; neboť mám důvod se domnívati, že oni, a také mnozí z jejich semene, budou spaseni.
- 4 Ale vizte, Laman a Lemueli, nesmírně se strachují kvůli vám; neboť vizte, zdálo se mi, že ve snu vidím temnou a chmurnou pustinu.
- 5 A stalo se, že jsem viděl muže a ten byl oblečen v bílém rouše; a přišel a stanul přede mnou.
- 6 A stalo se, že ke mně promluvil a vyzval mě, abych ho následoval.
- 7 A stalo se, že když jsem ho následoval, spatřil jsem sebe, že jsem v temné a chmurné pustotě.
- 8 A poté, co jsem putoval po dobu mnoha hodin v temnotě, počal jsem se modliti k Pánu, aby byl ke mně milosrdný podle množství svých láskyplných milosrdenství.
- 9 A stalo se, že poté, co jsem se modlil k Pánu, spatřil jsem veliké a rozlehlé pole.
- 10 A stalo se, že jsem spatřil strom, jehož ovoce bylo žádoucí, aby učinilo člověka šťastným.
- 11 A stalo se, že jsem vykročil a pojedl z jeho ovoce; a shledal jsem, že je nadmíru sladké, sladší než vše, co jsem kdy ochutnal. Ano, a spatřil jsem, že jeho ovoce je bílé a že převyšuje veškerou bělost, jakou jsem kdy viděl.
- 12 A když jsem pojedl z jeho ovoce, naplnilo to mou duši nesmírně velikou radostí; pročez, počal jsem si přát, aby má rodina z něho pojedla také; neboť jsem věděl, že je žádoucí nade všechno jiné ovoce.

I Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

- 13 A když jsem se rozhlédl kolem, abych snad našel také svou rodinu, spatřil jsem řeku s vodou; a tekla a bylo to blízko stromu, z něhož jsem pojedl ovoce.
- 14 A pohlédl jsem, abych spatřil, odkud přitéká; a uviděl jsem její počátek kousek stranou; a u jejího počátku jsem spatřil vaši matku Sarii a Sama a Nefiho; a stáli, jako by nevěděli, kam mají jít.
- 15 A stalo se, že jsem jim pokynul; a také jsem jim řekl silným hlasem, aby přišli ke mně a pojedli z ovoce, které bylo žádoucí nade všechno jiné ovoce.
- 16 A stalo se, že ke mně přišli a pojedli z ovoce také.
- 17 A stalo se, že jsem si přál, aby přišli Laman a Lemuel a pojedli z ovoce také; pročez, pohledl jsem k počátku řeky, abych je snad uviděl.
- 18 A stalo se, že jsem je uviděl, ale oni nechtěli ke mně přijít a pojísti z ovoce.
- 19 A já jsem spatřil tyč ze železa a ta se táhla podél břehu řeky a vedla ke stromu, u kterého jsem stál.
- 20 A také jsem spatřil těsnou a úzkou cestu, která vedla podél tyče ze železa až ke stromu, u kterého jsem stál; a také vedla kolem počátku pramene k tak velikému a rozlehlému poli, jako by to byl svět.
- 21 A viděl jsem nesčetné zástupy lidí, z nichž se mnozí tlačili kupředu, aby dosáhli cesty, která vedla ke stromu, u kterého jsem stál.
- 22 A stalo se, že se přiblížili a vkročili na cestu, která vedla k tomuto stromu.
- 23 A stalo se, že povstala mlha temnoty; ano, dokonce nesmírně veliká mlha temnoty, natolik, že ti, kteří vkročili na cestu, ztratili směr, zabloudili a ztratili se.
- 24 A stalo se, že jsem spatřil další, jak se tlačí kupředu, a přiblížili se a chopili se konce tyče ze železa; a tlačili se kupředu mlhou temnoty, držíce se tyče ze železa, až se přiblížili a pojedli z ovoce tohoto stromu.
- And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.
- And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.
- And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.
- And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.
- And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.
- And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.
- And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.
- And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.
- And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.
- And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.
- And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, in-somuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.
- And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

25 A poté, co pojedli z ovoce tohoto stromu, rozhlíželi se kolem, jako by se styděli.

26 A já jsem se také rozhlédl kolem dokola a spatřil jsem na druhé straně řeky s vodou velikou a prostornou stavbu; a stála, jako by byla ve vzduchu vysoko nad zemí.

27 A byla plná lidí, jak starých, tak mladých, jak mužů, tak žen; a jejich způsob odívání byl nesmírně vybraný; a oni se posmívali a ukazovali prstem na ty, kteří přišli a pojídali z ovoce.

28 A poté, co ochutnali z ovoce, styděli se kvůli těm, kteří se jim vysmívali; a odpadli na zakázané cesty a byli ztraceni.

29 A nyní já, Nephi, neříkám všechna slova svého otce.

30 Ale abych byl stručný v psaní, vizte, viděl další zástupy tlačící se kupředu; a přišly a chopily se konce tyče ze železa; a tlačily se svou cestou kupředu, neustále se pevně držíce tyče ze železa, dokud se nepřiblížily a neklesly a nepojedly z ovoce stromu.

31 A viděl také další zástupy tápavě hledající cestu směrem k oné veliké a prostorné stavbě.

32 A stalo se, že mnozí se utopili v hlubinách pramene; a mnozí se mu ztratili z dohledu, bloudíce po podivných cestách.

33 A veliký byl zástup, který vstoupil do oné podivné stavby. A poté, co vstoupili do oné stavby, ukazovali pohrdavě prstem na mne a na ty, kteří také pojídali z ovoce; ale my jsme jich nedbali.

34 Toto jsou slova mého otce: Neboť všichni ti, kteří jich dbali, odpadli.

35 A Laman a Lemuel nepojedli z ovoce, pravil můj otec.

36 A stalo se poté, co můj otec vypověděl všechna slova, kterých bylo mnoho, svého snu neboli vidění, že nám pravil, že pro věci, které viděl ve vidění, se nesmírně o Lamana a Lemuela obává; ano, obává se, aby nebyli zavrženi z přítomnosti Páně.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

37 A pak je nabádal s veškerým citem láskyplného rodiče, aby poslouchali slova jeho, aby snad Pán k nim byl milosrdný a nezavrhl je; ano, můj otec jim kázal.

38 A poté, co jim kázal a také prorokoval mnohé, vyzval je, aby zachovávali přikázání Páně; a ustal k nim promlouvati.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

I. Nefi 9

- 1 A všechno toto můj otec viděl a slyšel a promlouval, když dlel ve stanu v údolí Lemuel, a také mnohem více věcí, které nemohou býti vypsaný na těchto deskách.
- 2 A nyní, jak jsem promluvil o těchto deskách, vizte, nejsou to desky, na kterých činím úplnou zprávu o dějinách svého lidu; neboť oněm deskám, na kterých činím úplnou zprávu o svém lidu, jsem dal jméno Nefi; pročez, nazývají se desky Nefiovy podle mého vlastního jména; a tyto desky se nazývají také desky Nefiovy.
- 3 Nicméně jsem dostal příkázání od Pána, abych zhotovil tyto desky ke zvláštnímu účelu, aby byla vyryta zpráva o službě stran mého lidu.
- 4 Na oněch druhých deskách má býti vyryta zpráva o vládě králů a válkách a svárech mého lidu; pročez tyto desky jsou z větší části o službě; a ony druhé desky jsou z větší části o vládě králů a válkách a svárech mého lidu.
- 5 Pročez, Pán mi přikázal, abych zhotovil tyto desky pro moudrý záměr v něm, kterýžto záměr já neznám.
- 6 Ale Pán zná všechny věci od počátku; pročez, připravuje cestu, aby uskutečnil všechna svá díla mezi dětmi lidskými; neboť vizte, má veškerou moc, aby naplnil všechna svá slova. A tak tomu jest. Amen.

I Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

I. Nefi 10

- 1 A nyní já, Nefi, pokračuji, abych podal na těchto deskách zprávu o svém působení a o své vládě a službě; pročez, abych pokračoval ve své zprávě, musím říci něco o činech svého otce, a také o svých bratřích.
- 2 Neboť vizte, stalo se poté, co můj otec ustal promlouvati slova o svém snu, a také poté, co je ustal nabádati ke vši píli, promluvil k nim o Židech –
- 3 Že poté, co budou zničeni, dokonce ono veliké město Jeruzalém, a mnozí budou odvečeni do zajetí do Babylona, ve vlastním příhodném čase Páně, opět se navrátí, ano, dokonce budou přivedeni zpět ze zajetí; a poté, co budou přivedeni zpět ze zajetí, budou opět vlastniti zemi svého dědictví.
- 4 Ano, dokonce šest set let od doby, kdy můj otec opustil Jeruzalém, vzbudí Pán Bůh mezi Židy proroka – vpravdě Mesiáše neboli jinými slovy Spasitele světa.
- 5 A také promlouval o prorocích – jak veliký počet jich svědčil o těchto věcech, o tomto Mesiáši, o kterém mluvil, neboli o tomto Vykupiteli světa.
- 6 Pročez, celé lidstvo je ve ztraceném a v padlém stavu a navždy bude, ledaže se bude spoléhati na tohoto Vykupitele.
- 7 A promlouval také o prorokovi, který přijde před Mesiášem, aby připravil cestu Páně –
- 8 Ano, dokonce vyjde a bude volati v pustině: Připravujte cestu Páně a přímé čiňte stezky jeho; neboť mezi vámi stojí jeden, kterého vy neznáte; a on je mocnější než já, řemínek jeho obuvi nejsem hoden rozvázati. A mnoho promlouval můj otec o této věci.
- 9 A můj otec pravil, že bude křtíti v Betabaře za Jordánem; a také pravil, že bude křtíti vodou; dokonce že vodou pokřtí Mesiáše.

I Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

10 A poté, co pokřtí vodou Mesiáše, potvrdí a vydá svědectví, že pokřtil Beránka Božího, který sejme hříchy světa.

11 A stalo se poté, co můj otec promlouval tato slova, že promluvil k mým bratřím o evangeliu, které bude kázáno mezi Židy, a také o upadání Židů do nevíry. A poté, co zabijí Mesiáše, který přijde, a poté, co bude zabit, vstane z mrtvých a Duchem Svatým se projeví pohanům.

12 Ano, dokonce mnoho promlouval můj otec o pohanech, a také o domu Izraele, že mohou býti přirovnáni k olivovníku, jehož větve budou odlomeny a rozptýleny po celé tváři země.

13 Pročež, řekl, musí nezbytně býti, abychom byli v jednotě vedeni do země zaslíbení, abychom naplnili slovo Páně, že budeme rozptýleni po celé tváři země.

14 A poté, co dům Izraele bude rozptýlen, bude opět shromážděn; neboli zkrátka poté, co pohané obdrží plnost evangelia, přirozené větve olivovníku, neboli zbytky domu Izraele, budou naroubovány neboli přijdou k poznání pravého Mesiáše, svého Pána a svého Vykupitele.

15 A těmito slovy můj otec prorokoval a promlouval k mým bratřím, a také promlouval mnoho dalších věcí, které nepíší v této knize; neboť napsal jsem jich tolik, kolik jsem považoval za žádoucí, ve své druhé knize.

16 A toto vše, o čem jsem mluvil, bylo učiněno, když můj otec dlel ve stanu v údolí Lemuel.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 A stalo se poté, co já, Nefi, vyslechnuv všechna tato slova svého otce o tom, co viděl ve vidění, a také to, co promlouval mocí Ducha Svatého, kteroužto moc obdržel vírou v Syna Božího – a Syn Boží je onen Mesiáš, který přijde – já, Nefi, jsem si také přál, abych viděl a slyšel a znal tyto věci, mocí Ducha Svatého, což je dar Boží všem těm, kteří ho pilně hledají, v dobách starých stejně jako v době, kdy se projevívá dětem lidským.

18 Neboť on je tentýž včera, dnes a na věky; a cesta je připravena pro všechny lidi od založení světa, pakliže činí pokání a přicházejí k němu.

19 Neboť ten, kdo pilně hledá, nalezne; a tajemství Boží jim budou odhalena mocí Ducha Svatého v dobách těchto, stejně jako v dobách starých, a v dobách starých, stejně jako v dobách, které přijdou; pročez, cesta Páně je jeden věčný koloběh.

20 Tudíž pomni, ó člověče, za všechna svá konání budeš přiveden k soudu.

21 Pročez, jestliže jste se snažili jednati zlovolně ve dnech své zkoušky, pak budete shledáni nečistými před soudcovskou stolicí Boží; a žádná nečistá věc nemůže přebývat s Bohem; pročez, musíte býti na věky zavrženi.

22 A Duch Svatý mi dává pravomoc, abych promlouval tyto věci, a neskrýval je.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

I. Nefi 11

1 Neboť stalo se poté, co jsem si přál znáti věci, jež viděl můj otec, a věře, že mě Pán s nimi může obeznámiti, byl jsem uchopen a unesen Duchem Páně, zatímco jsem seděl přemítaje v srdci svém, ano, na nesmírně vysokou horu, kterou jsem nikdy předtím neviděl a na které nikdy předtím má noha nestanula.

2 A Duch mi pravil: Viz, co si přeješ?

3 A já jsem pravil: Přeji si spatřiti to, co viděl můj otec.

4 A Duch mi pravil: Věříš, že tvůj otec viděl strom, o kterém promlouval?

5 A já jsem pravil: Ano, ty víš, že věřím všem slovům svého otce.

6 A když jsem promluvil tato slova, Duch zvolal silným hlasem říká: Hosana Pánu, Bohu nejvyššímu; neboť on jest Bůh nad celou zemí, ano, dokonce nade vším. A pozhnaný jsi ty, Nefi, protože věříš v Syna Boha nejvyššího; pročez, uvidíš to, co sis přál.

7 A viz, toto ti bude dáno jako znamení, že poté, co spatříš onen strom, jenž přinesl ovoce, které ochutnal tvůj otec, spatříš také muže sestupujícího s nebe a ty budeš jeho svědkem; a poté, co budeš jeho svědkem, vydáš svědectví, že je to Syn Boží.

8 A stalo se, že Duch mi pravil: Pohleď! A já jsem pohlédl a spatřil jsem strom; a byl jako onen strom, který viděl můj otec; a jeho krása byla nade vše, ano, přesahovala veškerou krásu; a jeho bělost přesahovala bělost navátého sněhu.

9 A stalo se, že poté, co jsem viděl onen strom, jsem pravil Duchu: Vidím, že jsi mi ukázal strom, který je nade všechny drahocenný.

10 A on mi pravil: Co si přeješ?

I Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

11 A já jsem mu pravil: Znáti jeho význam – neboť promlouval jsem k němu, jako promlouvá člověk; neboť viděl jsem, že má podobu člověka; nicméně však jsem věděl, že je to Duch Páně; a promlouval ke mně, jako promlouvá jeden člověk s druhým.

12 A stalo se, že mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl, jako bych se na něho chtěl podívat, a neviděl jsem ho; neboť odešel z mé přítomnosti.

13 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem veliké město Jeruzalém a také jiná města. A spatřil jsem město Nazarét; a ve městě Nazarét jsem spatřil pannu a ta byla nesmírně spanilá a bělostná.

14 A stalo se, že jsem viděl nebesa otevřená; a sestoupil anděl a stanul přede mnou; a pravil mi: Nepřijímáš, co vidíš?

15 A já jsem mu pravil: Pannu krásnější a spanilejší nade všechny jiné panny.

16 A on mi pravil: Znáš blahosklonnost Boží?

17 A já jsem mu pravil: Víím, že Bůh miluje své děti; nicméně neznám význam všech věcí.

18 A on mi pravil: Viz, panna, kterou vidíš, je matka Syna Božího po způsobu těla.

19 A stalo se, že jsem spatřil, že byla unesena Duchem; a poté, co byla po nějakou dobu unesena Duchem, promluvil ke mně anděl řka: Pohled!

20 A já jsem opět pohlédl a spatřil jsem onu pannu, jak drží v náručí dítě.

21 A anděl mi pravil: Viz, Beránek Boží, ano, dokonce Syn Věčného Otce! Znáš význam stromu, který viděl tvůj otec?

22 A já jsem mu odpověděl řka: Ano, je to láska Boží, která se rozlévá do široka v srdci dětí lidských; je nejvíce žádoucí ze všech věcí.

23 A on ke mně promluvil řka: Ano, a nejradostnější pro duši.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 A poté, co promluvil tato slova, pravil mi: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Syna Božího vycházejícího mezi děti lidské; a viděl jsem mnohé padati k jeho nohám a uctívati ho.

25 A stalo se, že jsem spatřil, že tyč ze železa, kterou viděl můj otec, je slovo Boží, jež vede k prameni živých vod neboli ke stromu života; kteréžto vody jsou symbolem lásky Boží; a také jsem spatřil, že onen strom života je symbolem lásky Boží.

26 A anděl mi opět pravil: Pohled' a viz blahosklonnost Boží!

27 A já jsem pohlédl a spatřil jsem Vykupitele světa, o němž promlouval můj otec; a také jsem spatřil proroka, který před ním bude připravovati cestu. A Beránek Boží šel a byl jím pokřtěn; a poté, co byl pokřtěn, spatřil jsem nebesa otevřená a Ducha Svatého, jak sestupuje s nebe a jak spočívá na něm v podobě holubice.

28 A spatřil jsem, že šel a sloužil lidu v moci a ve veliké slávě; a zástupy se shromáždily, aby jej slyšely; a spatřil jsem, že jej vyvrhly z prostředku svého.

29 A také jsem spatřil dvanáct dalších, kteří ho následovali. A stalo se, že byli uneseni Duchem z mého pohledu a já jsem je neviděl.

30 A stalo se, že anděl ke mně opět promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem opět nebesa otevřená a viděl jsem anděly sestupující k dětem lidským; a sloužili jim.

31 A promluvil ke mně opět řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Beránka Božího chodícího mezi dětmi lidskými. A spatřil jsem zástupy lidí, kteří byli nemocní a kteří byli sužováni všelikými nemocemi a ďábly a nečistými duchy; a anděl promluvil a ukázal mi všechny tyto věci. A oni byli uzdraveni mocí Beránka Božího; a ďáblové a nečistí duchové byli vyvrženi.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 A stalo se, že anděl ke mně opět promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Beránka Božího, jak byl jat lidem; ano, Syn Věčného Boha byl souzen světem; a já jsem to viděl a vydávám o tom svědectví.
- 33 A já, Nephi, jsem viděl, že byl pozvednut na kříži a zabit pro hříchy světa.
- 34 A poté, co byl zabit, viděl jsem zástupy země, jak se shromáždily, aby bojovaly proti apoštolům Beránkovým; neboť tak nazýval anděl Páně oněch dvanáct.
- 35 A zástup země se shromáždil; a spatřil jsem, že jsou ve veliké a prostorné stavbě, podobné oné stavbě, kterou viděl můj otec. A anděl Páně ke mně opět promluvil řka: Viz, svět a moudrost jeho; ano, viz, dům Izraele se shromáždil, aby bojoval proti dvanácti apoštolům Beránkovým.
- 36 A stalo se, že jsem viděl, a vydávám o tom svědectví, že ona veliká a prostorná stavba je pýcha světa; a padla a její pád byl nesmírně veliký. A anděl Páně ke mně opět promluvil řka: Takové bude zničení všech národů, pokolení, jazyků a lidí, kteří budou bojovati proti dvanácti apoštolům Beránkovým.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

I. Nefi 12

- 1 A stalo se, že mi anděl pravil: Pohleď a viz své símě, a také símě svých bratří. A já jsem pohlédl a spatřil jsem zemi zaslíbení; a spatřil jsem zástupy lidí, ano, dokonce jako by jich bylo tolik, kolik je písku mořského.
- 2 A stalo se, že jsem spatřil zástupy shromážděné k tomu, aby bojovaly, jeden proti druhému; a spatřil jsem války a pověsti o válkách a veliká krveprolití mečem mezi svým lidem.
- 3 A stalo se, že jsem spatřil, jak pominula mnohá pokolení během válek a svárů v zemi; a spatřil jsem mnohá města, ano, dokonce tak mnohá, že jsem je ani nepočítal.
- 4 A stalo se, že jsem viděl mlhu temnoty na tváři země zaslíbení; a viděl jsem blýskání a slyšel jsem hromobití a zemětřesení a všeliké bouřlivé zvuky; a viděl jsem, že země a skály pukají; a viděl jsem hory rozpadávající se na kusy; a viděl jsem, že roviny země jsou rozrušené; a viděl jsem mnohá města, jak se propadla; a viděl jsem mnohá, jak byla spálena ohněm; a viděl jsem mnohá, jak se zřítily k zemi pro její třesení.
- 5 A stalo se, že poté, co jsem toto viděl, uviděl jsem páru temnoty, jak mizí s tváře zemské; a vizte, viděl jsem zástupy, které kvůli velikým a strašlivým soudům Páně nepadly.
- 6 A viděl jsem nebesa otevřená a viděl jsem Beránka Božího sestupujícího s nebe; a sestoupil a ukázal se jim.
- 7 A také jsem viděl, a vydávám o tom svědectví, že Duch Svatý spočinul na dvanácti dalších; a byli vysvěceni Bohem a vyvoleni.
- 8 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, dvanáct učedníků Beránkových, kteří jsou vyvoleni, aby sloužili tvému semeni.
- 9 A pravil mi: Vzpomínáš si na dvanáct apoštolů Beránkových? Viz, to jsou ti, kteří budou souditi dvanáct kmenů Izraele; pročez, dvanáct služebníků z tvého semene bude souzeno jimi; neboť vy jste z domu Izraele.

I Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunders, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 A těchto dvanáct služebníků, které vidíš, bude souditi tvé símě. A viz, oni jsou spravedliví na věky; neboť pro jejich víru v Beránka Božího je jejich šat učiněn bílým v jeho krvi.
- 11 A anděl mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem tři pokolení pomínouti ve spravedlivosti; a jejich šat byl bílý dokonce jako Beránek Boží. A anděl mi pravil: Ti jsou učiněni bílými v krvi Beránkově pro svou víru v něho.
- 12 A já, Nefi, jsem také viděl mnohé ze čtvrtého pokolení, kteří odešli ve spravedlivosti.
- 13 A stalo se, že jsem viděl zástupy země, jak se shromáždily.
- 14 A anděl mi pravil: Viz, símě tvé, a také símě bratří tvých.
- 15 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem lid svého semene, jak se shromáždil v zástupech proti semeni mých bratří; a byli shromážděni, aby bojovali.
- 16 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, pramen špinavé vody, který viděl tvůj otec; ano, dokonce řeku, o které promlouval; a hlubiny její jsou hlubiny pekla.
- 17 A mlhy temnoty jsou pokušení ďáblova, která zaslepují oči a zatvrzují srdce dětí lidských a svádějí je na široké cesty, aby zahynuly a byly ztraceny.
- 18 A ona veliká a prostorná stavba, kterou tvůj otec viděl, jsou marnivé představy a pýcha dětí lidských. A veliká a strašlivá propast je odděluje; ano, dokonce slovo spravedlnosti Věčného Boha a Mesiáše, jenž je Beránek Boží, o němž Duch Svatý vydává svědectví od počátku světa až do této doby a od této doby nadále a na věky.
- 19 A zatímco anděl promlouval tato slova, vzhlédl jsem a viděl jsem, že símě bratří mých bojovalo proti semeni mému, podle slova anděla; a spatřil jsem, že pro pýchu semene mého a pokušení ďáblova přemohlo símě bratří mých lid semene mého.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 A stalo se, že jsem vzhlédl a viděl jsem lid semene
bratří svých, jak přemohl símě moje; a vyšel v zástupech
po tváři země.

21 A viděl jsem, jak se shromažďovali v zástupech; a
viděl jsem mezi nimi války a pověsti o válkách; a ve
válkách a v pověstech o válkách jsem viděl, jak mnohá
pokolení pominula.

22 A anděl mi pravil: Viz, tito budou upadati do nevíry.

23 A stalo se, že jsem viděl, jak poté, co upadli do nevíry,
stali se temným a odporným a špinavým lidem plným
lenosti a všelikých ohavností.

And it came to pass that I beheld, and saw the people
of the seed of my brethren that they had overcome my
seed; and they went forth in multitudes upon the face
of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and
I saw wars and rumors of wars among them; and in wars
and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle
in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had
dwindled in unbelief they became a dark, and loath-
some, and a filthy people, full of idleness and all manner
of abominations.

1. Nefi 13

- 1 A stalo se, že anděl ke mně promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem mnohé národy a království.
- 2 A anděl mi pravil: Co vidíš? A já jsem pravil: Vidím mnohé národy a království.
- 3 A on mi pravil: To jsou národy a království pohanů.
- 4 A stalo se, že jsem mezi národy pohanů viděl utváření veliké církve.
- 5 A anděl mi pravil: Viz utváření církve, jež je nejohavnější ze všech ostatních církví, jež zabíjí svaté Boží, ano, a mučí je a svazuje je a spoutává je jhem ze železa a uvádí je do zajetí.
- 6 A stalo se, že jsem spatřil tuto velikou a ohavnou církev; a viděl jsem, že jejím zakladatelem je ďábel.
- 7 A také jsem viděl zlato a stříbro a hedvábí a šarlat a jemně tkané plátno a všeliké drahocenné šatstvo; a viděl jsem mnoho nevěstek.
- 8 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, zlato a stříbro a hedvábí a šarlat a jemně tkané plátno a drahocenné šatstvo a nevěstky, to jsou touhy této veliké a ohavné církve.
- 9 A oni také, pro chválu světa, ničí svaté Boží a uvádějí je do zajetí.
- 10 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem mnohé vody; a ty oddělovaly pohany od semene bratří mých.
- 11 A stalo se, že anděl mi pravil: Viz, hněv Boží je na semeni bratří tvých.
- 12 A já jsem pohlédl a spatřil jsem mezi pohany muže, který byl oddělen od semene mých bratří mnohými vodami; a spatřil jsem Ducha Božího, jak sestoupil a zapůsobil na onoho muže; a on se přeplavil přes mnohé vody, až k semeni bratří mých, které bylo v zaslíbené zemi.

1 Nephi 13

- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.
- And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.
- And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.
- And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.
- And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 A stalo se, že jsem spatřil Ducha Božího, jak zapůsobil na další pohany; a ti vyšli ze zajetí přes mnohé vody.

14 A stalo se, že jsem spatřil mnohé zástupy pohanů v zemi zaslíbení; a spatřil jsem hněv Boží, jak je na semeni bratří mých; a byli rozptýleni před pohany a biti.

15 A spatřil jsem Ducha Páně, že je na pohanech a že se jim daří a že získávají zemi pro své dědictví; a spatřil jsem, že jsou bílí a nesmírně spanilí a krásní, jako můj lid předtím, nežli byl pobit.

16 A stalo se, že já, Nephi, jsem spatřil, že pohané, kteří vyšli ze zajetí, se pokořili před Pánem; a moc Páně byla s nimi.

17 A spatřil jsem, že pohané z jejich otčiny se shromáždili na vodách, a také na zemi, aby proti nim bojovali.

18 A spatřil jsem, že moc Boží byla s nimi, a také že hněv Boží byl na všech těch, kteří se shromáždili, aby bojovali proti nim.

19 A já, Nephi, jsem spatřil, že pohané, kteří vyšli ze zajetí, byli vysvobozeni mocí Boží z rukou všech ostatních národů.

20 A stalo se, že já, Nephi, jsem spatřil, že se jim v zemi dařilo; a spatřil jsem knihu, a byla mezi nimi šířena.

21 A anděl mi pravil: Znáš význam té knihy?

22 A já jsem mu pravil: Neznám.

23 A on pravil: Viz, vychází z úst Žida. A já, Nephi, jsem ji spatřil; a on mi pravil: Kniha, kterou vidíš, je záznam o Židech, který obsahuje smlouvy Páně, které učinil s domem Izraele; a také obsahuje mnohá proroctví svatých proroků; a je to záznam jako ony rytiny, jež jsou na deskách z mosazi, až na to, že jich tam není tolik; nicméně obsahují smlouvy Páně, jež učinil s domem Izraele; pročež, pro pohany jsou velmi cenné.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 A anděl Páně mi pravil: Spatřil jsi, že tato kniha vyšla z úst Žida; a když vyšla z úst Žida, obsahovala plnost evangelia Páně, o němž vydává svědectví dvanáct apoštolů; a vydávají svědectví podle pravdy, jež je v Beránku Božím.

25 Pročež, tyto věci vycházejí od Židů k pohanům v čistotě podle pravdy, jež je v Bohu.

26 A poté, co vyjdou rukou dvanácti apoštolů Beránkových od Židů k pohanům, vidíš utváření oné veliké a ohavné církve, jež je nejohavnější ze všech církví; neboť viz, vyňali z evangelia Beránkova mnohé části, jež jsou jasné a převelice cenné; a také mnohé smlouvy Páně vyňali.

27 A toto vše učinili, aby mohli převraceti pravé cesty Páně, aby mohli zaslepiti oči a zatvrditi srdce dětí lidských.

28 Pročež, vidíš, že poté, co tato kniha prošla rukama oné veliké a ohavné církve, mnohé jasné a cenné věci jsou z knihy, jež je knihou Beránka Božího, vyňaty.

29 A poté, co byly tyto jasné a cenné věci vyňaty, vychází ke všem národům pohanů; a poté, co vyjde ke všem národům pohanů, ano, dokonce přes mnohé vody, které jsi viděl s pohany, již vyšli ze zajetí, vidíš – pro mnohé jasné a cenné věci, jež byly z této knihy vyňaty, jež byly jasné pro porozumění dětí lidských podle jasnosti, jež je v Beránku Božím – pro tyto věci, jež jsou vyňaty z evangelia Beránkova, že přemnoží klopýtají, ano, natolik, že Satan má nad nimi velikou moc.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Nicméně vidíš, že pohané, kteří vyšli ze zajetí a byli pozvednuti mocí Boží nade všechny jiné národy na tváři země, jež je vyvolená nade všechny jiné země, jež je země, o níž Pán Bůh učinil smlouvu s otcem tvým, že jí símě jeho bude míti za zemi svého dědictví; pročez, vidíš, že Pán Bůh nestrpí, aby pohané zcela zničili směsici semene tvého, která je mezi bratřími tvými.

31 Aniž strpí, aby pohané zničili símě bratří tvých.

32 Aniž Pán Bůh strpí, aby pohané na věky zůstali v onom strašlivém stavu slepoty, v níž, jak vidíš, jsou pro ony jasné a převelice cenné části evangelia Beránkova, které byly zadrženy onou ohavnou církví, jejíž utváření jsi viděl.

33 Pročez Beránek Boží praví: Budu milosrdný k pohanům, až k navštívení zbytku domu Izraele velikým soudem.

34 A stalo se, že anděl Páně ke mně promluvil řka: Viz, praví Beránek Boží, poté, co navštívím zbytek domu Izraele – a tento zbytek, o němž mluvím, je semenem tvého otce – pročez, poté, co je navštívím soudem a budu je bít rukou pohanů, a poté, co pohané budou nesmírně klopýtati pro ony převelice jasné a cenné části evangelia Beránkova, které byly zadrženy onou ohavnou církví, jež je matkou nevěstek, praví Beránek – onoho dne budu milosrdný k pohanům, natolik, že jim přinesu svou vlastní mocí mnohé ze svého evangelia, které bude jasné a cenné, praví Beránek.

35 Neboť viz, praví Beránek: Projevím se semeni tvému, takže napíše mnohé věci, kterým je budu učiti, které budou jasné a cenné; a poté, co símě tvé bude zničeno a bude upadati do nevíry, a také símě bratří tvých, viz, tyto věci budou ukryty, aby vyšly k pohanům darem a mocí Beránkovou.

36 A v nich bude napsáno evangelium mé, praví Beránek, a má skála a mé spasení.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 A požehnaní jsou ti, kteří onoho dne budou usilovati o nastolení mého Sionu, neboť oni budou míti dar a moc Ducha Svatého; a vytrvají-li do konce, budou posledního dne pozvednuti a budou spaseni ve věčném království Beránkově; a jak krásní budou na horách ti, kteří budou zvěstovati pokoj, ano, zvěsti veliké radosti.

38 A stalo se, že jsem spatřil zbytek semene svých bratří, a také onu knihu Beránka Božího, jež vyšla z úst Žida, jak přešla od pohanů ke zbytku semene mých bratří.

39 A poté, co k nim vyšla, spatřil jsem další knihy, které k nim vyšly mocí Beránkovou od pohanů, aby přesvědčily pohany a zbytek semene mých bratří, a také Židy, kteří byli rozptýleni po celé tváři země, že záznamy proroků a dvanácti apoštolů Beránkových jsou pravdivé.

40 A anděl ke mně promluvil řka: Tyto poslední záznamy, které jsi viděl mezi pohany, utvrdí pravdu těch prvních, které jsou od dvanácti apoštolů Beránkových, a oznámí ony jasné a cenné věci, jež z nich byly vyňaty; a oznámí všem pokolením, jazykům a lidem, že Beránek Boží je Syn Věčného Otce a Spasitel světa; a že všichni lidé musejí přijíti k němu, jinak nemohou býti spaseni.

41 A musejí přijíti podle slov, jež budou utvrzena ústy Beránkovými; a slova Beránkova budou oznámena v záznamech tvého semene, i v záznamech dvanácti apoštolů Beránkových; pročez oba budou utvrzeny jako jeden; neboť jest jeden Bůh a jeden Pastýř nad celou zemí.

42 A přichází čas, kdy se projeví všem národům, jak Židům, tak také pohanům; a poté, co se projeví Židům a také pohanům, pak se projeví pohanům a také Židům a poslední budou první a první budou poslední.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

I. Nefi 14

- 1 A stane se, že když pohané budou poslouchati Beránka Božího onoho dne, kdy se jim projeví ve slově, a také v moci, v samotném skutku, což odejme jejich kameny úrazu –
- 2 A nebudou zatvrzovati srdce své proti Beránku Božímu, budou počítáni mezi símě tvého otce; ano, budou počítáni k domu Izraele; a budou na věky pozeňnaným lidem v zaslíbené zemi; již nikdy nebudou uvedeni do zajetí; a dům Izraele nebude již nikdy smíchán.
- 3 A ta veliká jáma, kterou pro ně vykopala ona veliká a ohavná církev, jež byla založena ďáblem a jeho dětmi, aby mohl sváděti duše lidské dolů do pekla – ano, ta veliká jáma, jež byla vykopána ke zničení lidí, se naplní těmi, kteří ji vykopali, k jejich úplnému zničení, praví Beránek Boží; ne však ke zničení duše, pokud to není její vyvržení do onoho pekla, jež nemá konce.
- 4 Neboť viz, toto je podle zajetí ďáblova a také podle spravedlnosti Boží vůči všem těm, kteří budou před ním páchat zlovolnost a ohavnost.
- 5 A stalo se, že anděl ke mně, Nefimu, promluvil řka: Viděl jsi, že budou-li pohané činiti pokání, dobře se jim povede; a ty také víš o smlouvách Páně s domem Izraele; a ty jsi také slyšel, že ten, kdo nečiní pokání, musí zahynouti.
- 6 Tudíž, běda buď pohanům, pokud zatvrzují srdce své proti Beránku Božímu.

I Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 Neboť přichází čas, praví Beránek Boží, kdy vykonám mezi dětmi lidskými veliké a podivuhodné dílo; dílo, jež bude věčné, buď na jedné straně, nebo na druhé – buď aby ony byly předsvědčeny k pokoji a k životu věčnému, nebo aby byly vydány tvrdosti srdce svého a slepotě mysli své, takže budou uvedeny do zajetí a také do zkázy, jak časně, tak duchovně, podle zajetí ďáblova, o němž jsem promlouval.

8 A stalo se, že když anděl promluvil tato slova, pravil mi: Vzpomínáš si na smlouvy Otce s domem Izraele? Pravil jsem mu: Ano.

9 A stalo se, že mi pravil: Pohleď a viz onu velikou a ohavnou církev, která je matkou ohavností, jejímž zakladatelem je ďábel.

10 A pravil mi: Viz, jsou pouze dvě církve; jedna je církev Beránka Božího a ta druhá je církev ďáblova; pročť, kdo nepřináleží k církvi Beránka Božího, přináleží k oné veliké církvi, která je matkou ohavností; a je to smilnice vší země.

11 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem smilnici vší země a ta seděla na mnohých vodách; a měla panství nad celou zemí, mezi všemi národy, pokoleními, jazyky a lidmi.

12 A stalo se, že jsem spatřil církev Beránka Božího, a bylo jich málo pro zlovolnost a ohavnost smilnice, jež seděla na mnohých vodách; nicméně spatřil jsem, že církev Beránkova, což byli svatí Boží, byla také po celé tváři země; a jejich panství na tváři země byla malá, pro zlovolnost oné veliké smilnice, kterou jsem viděl.

13 A stalo se, že jsem spatřil, že ona veliká matka ohavností shromáždila zástupy po tváři celé země, mezi všemi národy pohanů, aby bojovaly proti Beránkovi Božímu.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil moc Beránka Božího, jak sestoupila na svaté z církve Beránkovy a na lid smlouvy Páně, který byl rozptýlen po celé tváři země; a byli ozbrojeni spravedlivostí a mocí Boží ve veliké slávě.

15 A stalo se, že jsem spatřil, že hněv Boží byl vylit na onu velikou a ohavnou církev natolik, že mezi všemi národy a pokoleními země byly války a pověsti o válkách.

16 A protože počaly býti války a pověsti o válkách mezi všemi národy, které patřily k matce ohavností, anděl ke mně promluvil řka: Viz, hněv Boží je na matce nevěstek; a viz, vidíš všechny tyto věci –

17 A až přijde den, kdy bude hněv Boží vylit na matku nevěstek, jež je onou velikou a ohavnou církví celé země a jejímž zakladatelem je ďábel, pak, onoho dne, započne dílo Otcovo v přípravě cesty k naplnění jeho smluv, které učinil se svým lidem, jenž je z domu Izraele.

18 A stalo se, že anděl ke mně promluvil řka: Pohled!

19 A já jsem pohlédl a spatřil jsem muže, a ten byl oděn v bílé roucho.

20 A anděl mi pravil: Viz jednoho z dvanácti apoštolů Beránkových.

21 Viz, on uvidí a napíše zbytek těchto věcí; ano, a také mnohé věci, které byly.

22 A také bude psáti o konci světa.

23 Pročež, věci, které napíše, jsou spravedlné a pravdivé; a viz, jsou napsány v knize, kterou jsi viděl vycházeti z úst Žida; a v době, kdy vyšly z úst Žida, neboli v době, kdy tato kniha vyšla z úst Žida, byly věci, které byly napsány, jasné a čisté a převelice cenné a snadno srozumitelné všem lidem.

24 A viz, věci, které tento apoštol Beránkův napíše, jsou mnohé z věcí, které jsi viděl; a viz, zbytek uvidíš.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

25 Ale věci, které uvidíš dále, psáti nebudeš; neboť Pán Bůh vysvětil apoštola Beránka Božího, aby je napsal.

26 A také jiným, kteří byli, i těm ukázal všechny věci, a oni je napsali; a jsou zapečetěny, aby vyšly ve své čistotě k domu Izraele podle pravdy, jež je v Beránku, ve vlastním příhodném čase Páně.

27 A já, Nefi, jsem slyšel, a vydávám svědectví, že tento apoštol Beránkův se jmenoval Jan, podle slova anděla.

28 A vizte, mně, Nefimu, je zakázáno napsati zbytek věcí, které jsem viděl a slyšel; pročez věci, které jsem napsal, mi postačí; a napsal jsem pouze malou část věcí, které jsem viděl.

29 A vydávám svědectví, že jsem viděl věci, které viděl můj otec, a obeznámil mne s nimi anděl Páně.

30 A nyní, ustávám promlouvati o věcech, které jsem viděl, zatímco jsem byl unesen duchem; a přestože nejsou všechny věci, které jsem viděl, napsány, ty, které napsány jsou, jsou pravdivé. A tak tomu jest. Amen.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written suffice me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

I. Nefi 15

- 1 A stalo se, že poté, co jsem byl já, Nefi, unesen duchem a viděl jsem všechny tyto věci, navrátil jsem se do stanu svého otce.
- 2 A stalo se, že jsem spatřil své bratří, a oni se navzájem přeli ohledně věcí, které k nim můj otec promlouval.
- 3 Neboť k nim vpravdě promlouval mnohé veliké věci, jež byly těžko pochopitelné, ledaže se člověk tázal Pána; a oni, jsouce zatvrzelí v srdci svém, tudíž nehleděli k Pánu, jak měli.
- 4 A nyní já, Nefi, jsem byl zarmoucen pro tvrdost srdce jejich, a také pro věci, které jsem viděl, a věděl jsem, že se musejí nevyhnutelně státi pro velikou zlovolnost dětí lidských.
- 5 A stalo se, že jsem byl svými strastmi přemožen, neboť jsem shledal, že mé strasti stran zničení mého lidu jsou velmi veliké, neboť jsem viděl jeho pád.
- 6 A stalo se, že poté, co jsem nabyl síly, promluvil jsem k bratřím, přeje si dozvědět se od nich příčinu jejich sporu.
- 7 A pravili: Viz, nedokážeme porozumět slovům, jež promlouval náš otec o přirozených větvích olivovníku, a také o pohanech.
- 8 A já jsem jim pravil: Tázali jste se Pána?
- 9 A oni mi pravili: Netázali; neboť Pán nás s žádnými takovými věcmi neobeznamuje.
- 10 Vizte, pravil jsem jim: Proč jen nezachovááte přikázání Páně? Proč jen chcete zahynouti pro tvrdost srdce svého?
- 11 Nepamatujete na věci, jež Pán pravil? – Nebudete-li zatvrzovati srdce své a budete-li mne žádati ve víře věřice, že obdržíte, a budete-li pilně zachovávat přikázání má, zajisté budete s těmito věcmi obeznámeni.

I Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said? — If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 Vizte, pravím vám, že dům Izraele byl přirovnáván k olivovníku Duchem Páně, jenž byl v našem otci; a vizte, nejsme odlomeni z domu Izraele a nejsme větví domu Izraele?
- 13 A nyní, náš otec mluví naroubováním přirozených větví skrze plnost pohanů to, že v posledních dnech, kdy naše sítě bude upadati do nevěry, ano, po období mnoha let a mnoha pokolení poté, co se Mesiáš projeví v těle dětem lidským, tehdy přijde plnost evangelia Mesiášova k pohanům, a od pohanů ke zbytku našeho semene –
- 14 A onoho dne bude zbytek našeho semene vědět, že je z domu Izraele, a že je lidem smlouvy Páně; a tehdy budou vědět a dojdou poznání svých praotců, a také poznání evangelia svého Vykupitele, kterému on vyučoval jejich otce; pročez, dojdou poznání svého Vykupitele a pravých bodů jeho nauky, aby mohli vědět, jak k němu přijít a býti spaseni.
- 15 A pak, onoho dne, nebudou se radovati a vzdávati chválu svému Věčnému Bohu, své skále a svému spasení? Ano, neobdrží onoho dne sílu a výživu z pravého vinného kmene? Ano, nepřijdou k pravému stádu Božímu?
- 16 Vizte, pravím vám: Ano; budou opět vzpomenu ti v domě Izraele; budou naroubováni na pravý olivovník jsouce přirozenou větví olivovníku.
- 17 A to je to, co tím náš otec míní; a míní, že se to nestane, dokud nebudou rozptýleni pohané; a míní, že to přijde prostřednictvím pohanů, aby Pán mohl ukázati svou moc pohanům právě proto, že bude zavržen Židy neboli domem Izraele.
- 18 Pročez, náš otec nepromlouval pouze o našem semeni, ale i o celém domu Izraele a poukazoval na smlouvu, jež bude naplněna v posledních dnech; kteroužto smlouvu Pán učinil s otcem naším Abrahamem řka: V semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

19 A stalo se, že já, Nefi, jsem k nim promlouval mnoho o těchto věcech; ano, promlouval jsem k nim o znovuzřízení Židů v posledních dnech.

20 A opakoval jsem jim slova Izaiášova, který promlouval o znovuzřízení Židů neboli domu Izraele; a poté, co budou znovuzřízeni, nebudou již smícháni ani již nebudou rozptýleni. A stalo se, že jsem promlouval mnohá slova k svým bratrům, takže se upokojili a pokořili se před Pánem.

21 A stalo se, že ke mně promluvili opět řkouce: Co znamená to, co viděl náš otec ve snu? Co znamená ten strom, který viděl?

22 A já jsem jim pravil: Představuje strom života.

23 A oni mi pravili: Co znamená ona tyč ze železa, kterou náš otec viděl, jež vedla ke stromu?

24 A já jsem jim pravil, že to je slovo Boží; a ti, již budou slovo Boží poslouchati a budou se ho pevně držeti, nikdy nezhynou; ani pokušení a ohnivé šípy protivníka je nemohou přemoci ke slepotě a svěsti ke zničení.

25 Pročež, já, Nefi, jsem je nabádal, aby dbali slova Páně; ano, nabádal jsem je ze všech sil své duše a se vši schopností, kterou jsem vlastnil, aby dbali slova Božího a pamatovali na to, aby zachovávali jeho příkázání vždy ve všech věcech.

26 A oni mi pravili: Co znamená ona řeka s vodou, kterou viděl náš otec?

27 A já jsem jim pravil, že voda, kterou můj otec viděl, je špinavost; a jeho mysl byla tak velmi pohlcena jinými věcmi, že špinavost vody nespatriil.

28 A pravil jsem jim, že to je strašlivá propast, která odděluje zlovolné od stromu života a také od svatých Božích.

29 A pravil jsem jim, že to představuje ono strašlivé peklo, které, jak mi řekl anděl, je připraveno pro zlovolné.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

30 A pravil jsem jim, že náš otec také viděl, že spravedlnost Boží také odděluje zlovolné od spravedlivých; a její jas je jako jas planoucího ohně, který stoupá vzhůru k Bohu na věky věků a nemá konce.

31 A oni mi pravili: Znamená to muka těla ve dnech zkoušky nebo to znamená konečný stav duše po smrti časného těla nebo to hovoří o věcech, které jsou časné?

32 A stalo se, že jsem jim pravil, že to představuje věci jak časné, tak duchovní; neboť přijde den, kdy musejí býti souzeni za své skutky, ano, dokonce skutky, které byly vykonány časným tělem v jejich dnech zkoušky.

33 Pročež, zemřou-li ve své zlovolnosti, musejí býti také zavrženi stran věcí, které jsou duchovní, které příslušejí spravedlivosti; pročež, musejí býti přivedeni, aby stanuli před Bohem, aby byli souzeni za své skutky; a jestliže jejich skutky byly špinavost, musejí nezbytně býti špinaví; a jestliže jsou špinaví, pak nezbytně nemohou dlíti v království Božím; kdyby tomu tak bylo, království Boží by muselo býti špinavé také.

34 Ale vizte, já vám pravím, království Boží není špinavé a žádná nečistá věc nemůže vstoupiti do království Božího; pročež musí nezbytně býti připraveno místo špinavosti pro to, co je špinavé.

35 A je připraveno místo, ano, dokonce ono strašlivé peklo, o kterém jsem mluvil, a ďábel je strůjcem jeho; pročež konečný stav duší lidských je dlíti v království Božím nebo býti vyvrženi pro onu spravedlnost, o které jsem promlouval.

36 Pročež, zlovolní jsou vzdáleni od spravedlivých a také od onoho stromu života, jehož ovoce je nesmírně cenné a žádoucí nade všechno jiné ovoce; ano, a je to největší ze všech darů Božích. A tak jsem promlouval k svým bratřím. Amen.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

I. Nefi 16

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal promlouvati k svým bratřím, vizte, pravili mi: Oznamil jsi nám tvrdé věci, tvrdší, nežli jsme schopni snést.
- 2 A stalo se, že jsem jim pravil, že vím, že jsem promlouval tvrdé věci proti zlovolným podle pravdy; a spravedlivé jsem ospravedlnil a dosvědčil jsem, že budou posledního dne pozvednuti; pročez, provinilí považují pravdu za tvrdou, neboť se jim zařezává hluboko do nitra.
- 3 A nyní, bratří moji, kdybyste byli spravedliví a kdybyste byli ochotni poslouchati pravdu a dbáti jí, abyste mohli kráčet před Bohem zpříma, pak byste nereptali pro pravdu a neříkali byste: Promlouváš k nám tvrdé věci.
- 4 A stalo se, že já, Nefi, jsem nabádal své bratří se vši pílí, aby zachovávali přikázání Páně.
- 5 A stalo se, že se před Pánem pokořili; natolik, že jsem se z nich radoval a měl jsem velikou naději, že budou kráčet po stezkách spravedlivosti.
- 6 Nyní, toto vše bylo řečeno a vykonáno, když můj otec dlel ve stanu v údolí, které nazval Lemuel.
- 7 A stalo se, že já, Nefi, jsem si vzal jednu z dcer Izmaelových za manželku; a také moji bratří si vzali dcery Izmaelovy za manželky; a také Zoram si vzal nejstarší dceru Izmaelovu za manželku.
- 8 A tak můj otec vyplnil všechna přikázání Páně, která mu byla dána. A i já, Nefi, jsem byl Pánem nesmírně požehnán.
- 9 A stalo se, že hlas Páně promluvil v noci k mému otci a přikázal mu, aby se nazítlí vydal na cestu do pustiny.
- 10 A stalo se, že když můj otec ráno vstal a vyšel ze vchodu svého stanu, spatřil k svému velikému úžasu na zemi kouli pečlivého vypracování; a byla z jemné mosazi. A v kouli byla dvě vřetena; a jedno ukazovalo cestu, kudy máme jíti do pustiny.

I Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

11 A stalo se, že jsme shromáždili všechno, co jsme museli nésti do pustiny, a veškerý zbytek svých zásob, které nám dal Pán; a vzali jsme semena všeho druhu, abychom je nesli do pustiny.

12 A stalo se, že jsme vzali své stany a odešli jsme do pustiny přes řeku Laman.

13 A stalo se, že jsme putovali po dobu čtyř dnů téměř jihovýchodním směrem a opět jsme rozbili stany; a pojmenovali jsme to místo Šazer.

14 A stalo se, že jsme vzali své luky a své šípy a vyšli jsme do pustiny, abychom lovíli potravu pro své rodiny; a poté, co jsme ulovili potravu pro své rodiny, navrátili jsme se opět k svým rodinám v pustině na místo Šazer. A vyšli jsme opět do pustiny sledující tentýž směr a držíce se nejúrodnějších částí pustiny, jež byly na okraji poblíž Rudého moře.

15 A stalo se, že jsme putovali po dobu mnoha dnů, lovíce cestou potravu svými luky a svými šípy a svými kameny a svými praky.

16 A následovali jsme pokyny koule, které nás vedly do úrodnějších částí pustiny.

17 A poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, rozbili jsme na nějakou dobu stany, abychom si mohli opět odpočinouti a opatřit potravu pro své rodiny.

18 A stalo se, že když jsem já, Nephi, vyšel, abych lovil potravu, vizte, zlomil jsem svůj luk, který byl vyroben z jemné oceli; a poté, co jsem zlomil svůj luk, vizte, moji bratři se na mne pro ztrátu mého luku hněvali, neboť jsme neopatřili žádnou potravu.

19 A stalo se, že jsme se navrátili k svým rodinám bez potravy, a ony, jsouce velice vyčerpány stran svého putování, velice trpěly pro nedostatek potravy.

20 A stalo se, že Laman a Lemuel a synové Izmaelovi počali nesmírně reptati pro svá utrpení a strasti v pustině; a také můj otec počal reptati proti Pánu, svému Bohu; ano, a oni všichni byli nesmírně ztrápení, že dokonce reptali proti Pánu.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

21 Nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem byl svými bratřími pro ztrátu svého luku sužován, a protože jejich luky ztratily pružnost, počalo to býti nesmírně obtížné, ano, a nemohli jsme žádnou potravu opatřiti.

22 A stalo se, že já, Nefi, jsem promlouval mnohé k svým bratřím, protože opět zatvrdili své srdce, dokonce se zpěčovali Pánu, svému Bohu.

23 A stalo se, že já, Nefi, jsem zhotovil ze dřeva luk a z rovného prutu šíp; pročez, vyzbrojil jsem se lukem a šípem, prakem a kameny. A pravil jsem svému otci: Kam mám jíti, abych získal potravu?

24 A stalo se, že se otázal Pána, neboť oni se pokořili pro má slova; neboť jsem jim pravil mnohé věci silou své duše.

25 A stalo se, že hlas Páně přišel k mému otci; a byl vpravdě ukázněn pro svá reptání proti Pánu natolik, že byl přiveden do hlubin smutku.

26 A stalo se, že hlas Páně mu pravil: Pohlédni na kouli a viz, co je napsáno.

27 A stalo se, že když můj otec spatřil to, co bylo na kouli napsáno, nesmírně se bál a třásl se, a také moji bratří a synové Izmaelovi a naše manželky.

28 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že ukazatele, které jsou v kouli, působí podle víry a píle a pozornosti, kterou jim věnujeme.

29 A také byl na nich napsán nový nápis, jež bylo možné snadno čísti, a který nám dal porozumění ohledně cest Páně; a byl psán a měněn čas od času podle víry a píle, kterou jsme mu věnovali. A tak vidíme, že malými prostředky může Pán uskutečniti věci veliké.

30 A stalo se, že já, Nefi, jsem vyšel na vrchol hory podle pokynů, které byly dány na kouli.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

31 A stalo se, že jsem ulovil divou zvěř, a tak jsem opatřil potravu pro naše rodiny.

32 A stalo se, že jsem se navrátil k našim stanům a přinesl jsem zvěř, kterou jsem ulovil; a nyní, když spatřili, že jsem opatřil potravu, velice se radovali. A stalo se, že se pokořili před Pánem a vzdávali mu díky.

33 A stalo se, že jsme se opět vydali na cestu a putovali jsme téměř stejným směrem jako na počátku; a poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, opět jsme rozbili stany, abychom se mohli po nějakou dobu zdržeti.

34 A stalo se, že Izmael zemřel a byl pohřben na místě, které bylo nazváno Nahom.

35 A stalo se, že dcery Izmaelovy převelice truchlily pro ztrátu svého otce a pro strasti v pustině; a reptaly proti mému otci, protože je vyvedl ze země Jeruzalém, řkouce: Náš otec je mrtev; ano, a mnoho jsme se nabloudily v pustině a trpěly jsme mnoha strastmi, hladem, žízní a únavou; a po všech těchto utrpeních musíme zahynouti v pustině hladem.

36 A takto reptaly proti mému otci, a také proti mně; a přály si navrátiti se opět do Jeruzaléma.

37 A Laman pravil Lemuelovi a také synům Izmaelovým: Vizte, zabijme našeho otce a také našeho bratra Nefiho, který si osobuje právo býti vládcem a učitelem nám, kteří jsme jeho staršími bratřími.

38 Nyní, on praví, že s ním rozmlouval Pán a také že mu sloužili andělé. Ale vizte, my víme, že nám lže; a toto nám říká a mnohé věci činí svým vychytralým uměním, aby nás oklamal, domnívaje se snad, že nás odvede do nějaké podivné pustině; a usmyslel si, že až nás odvede, učiní ze sebe krále a vládce nad námi, aby s námi mohl naložiti podle své vůle a libosti. A tímto způsobem podněcoval můj bratr Laman jejich srdce ke hněvu.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inso-much that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

39 A stalo se, že Pán byl s námi, ano, dokonce hlas Páně přišel a promlouval k nim mnohá slova a převelice je ukázněval; a poté, co byli ukázněni hlasem Páně, odvrátili svůj hněv a činili pokání ze svých hříchů natolik, že Pán nám opět požehnal potravou, a tak jsme nezahynuli.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

I. Nefi 17

- 1 A stalo se, že jsme se opět vydali na cestu do pustiny; a od té doby nadále jsme putovali téměř východním směrem. A putovali jsme a prodírali jsme se mnoha strastmi v pustině; a naše ženy v pustině rodily děti.
- 2 A tak veliká požehnání Páně spočívala na nás, že zatímco jsme se v pustině živili syrovým masem, naše ženy hojně kojily děti a byly silné, ano, dokonce jako muži; a počaly snášeti putování bez reptání.
- 3 A tak vidíme, že příkázání Boží se musejí naplniti. A pakliže děti lidské zachovávají příkázání Boží, on je živí a posiluje je a poskytuje prostředky, jimiž mohou uskutečniti to, co jim přikázal; pročez, poskytl nám prostředky, zatímco jsme přebývali v pustině.
- 4 A přebývali jsme v pustině po dobu mnoha let, ano, dokonce po osm let.
- 5 A přišli jsme do země, kterou jsme nazvali Hojnost, pro její mnohé plody a také pro divoký med; a všechny tyto věci byly Pánem připraveny, abychom nezahynuli. A spatřili jsme moře, které jsme nazvali Irreantum, což přeloženo je mnohé vody.
- 6 A stalo se, že jsme rozbili stany u mořského břehu; a přestože jsme vytrpěli mnohé strasti a mnohé obtíže, ano, dokonce tak mnohé, že je nemůžeme všechny vypsati, nesmírně jsme se radovali, když jsme přišli k mořskému břehu; a nazvali jsme ono místo Hojnost, pro jeho mnohé plody.
- 7 A stalo se, že poté, co jsem byl já, Nefi, v zemi Hojnosti po dobu mnoha dnů, přišel ke mně hlas Páně říka: Vstaň a vystup na horu. A stalo se, že jsem vstal a vystoupil jsem na horu a volal jsem k Pánu.
- 8 A stalo se, že Pán ke mně promluvil říka: Postavíš loď podle způsobu, který ti ukáži, abych mohl převésti tvůj lid přes tyto vody.

I Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

9 A já jsem pravil: Pane, kam mám jít, abych našel rudu k tavení a abych zhotovil nástroje, abych mohl postavit loď po způsobu, který jsi mi ukázal?

10 A stalo se, že Pán mi řekl, kam mám jít, abych našel rudu a abych mohl zhotoviti nástroje.

11 A stalo se, že já, Nefi, jsem z kůže zvířat zhotovil měch k rozdmýchávání ohně; a poté, co jsem zhotovil měch, abych jím mohl oheň rozdmýchávati, bil jsem dvěma kameny o sebe, abych oheň rozdělal.

12 Neboť Pán doposud nestrpěl, abychom si rozdělávali mnoho ohně, když jsme putovali v pustině; neboť pravil: Učiním vaši potravu příjemnou, abyste ji nemuseli vařiti.

13 A také budu v pustině vaším světlem; a budu před vámi připravovati cestu, pakliže budete zachovávatí má přikázání; pročez, nakolik budete zachovávatí přikázání má, budete vedeni k zaslíbené zemi; a budete věděti, že to jsem já, kdo vás vede.

14 Ano, a Pán také pravil toto: Až dosáhnete zaslíbené země, budete věděti, že já, Pán, jsem Bůh; a že já, Pán, jsem vás zachránil před zničením; ano, že já jsem vás vyvedl ze země Jeruzalém.

15 Pročez, já, Nefi, jsem se snažil zachovávatí přikázání Páně a nabádal jsem své bratří k věrnosti a pílí.

16 A stalo se, že jsem zhotovil nástroje z rudy, kterou jsem tavil ze skály.

17 A když moji bratří viděli, že se chystám stavěti loď, počali proti mně reptati řka: Náš bratr je blázen, neboť si myslí, že může postavit loď; ano, a také si myslí, že může přeploviti tyto veliké vody.

18 A tak se moji bratří zpěchovali proti mně a přáli si, aby nemuseli pracovati, neboť nevěřili, že mohu postavit loď; a také nevěřili, že jsem byl poučen Pánem.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

- 19 A nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem byl převelice zarmoucen tvrdostí srdce jejich; a nyní, když viděli, že jsem počal býti zarmoucen, byli v srdci rádi natolik, že se mi vysmívali říka: Věděli jsme, že nemůžeš postavit loď, neboť jsme věděli, že ti chybí soudnost; proč, ty nedokážeš vykonati tak veliké dílo.
- 20 A jsi jako náš otec, sveden pošetilými představami svého srdce; ano, on nás vyvedl ze země Jeruzalém a my jsme bloudili v pustině po tyto mnohé roky; a naše ženy se namáhaly, jsouce těhotné; a rodily děti v pustině a vytrpěly všechno, kromě smrti; a bylo by lépe, kdyby zemřely před odchodem z Jeruzaléma, nežli aby vytrpěly tyto strasti.
- 21 Vizte, tyto mnohé roky jsme trpěli v pustině, zatímco jsme si mohli užívatí svého majetku a země svého dědictví; ano, a mohli jsme býti šťastni.
- 22 A víme, že lidé, kteří byli v zemi Jeruzalém, byli spravedliví lidé; neboť zachovávali ustanovení a soudy Páně a všechna jeho přikázání podle zákona Mojžíšova; proč, my víme, že to jsou spravedliví lidé; a náš otec je soudil a odvedl nás, protože jsme poslouchali slova jeho; ano, a náš bratr je jako on. A těmito slovy moji bratří reptali a zpěčovali se proti nám.
- 23 A stalo se, že já, Nefi, jsem k nim promluvil říka: Věříte, že naši otcové, kteří byli dětmi Izraele, by byli vyvedeni z rukou Egyptských, kdyby neposlouchali slova Páně?
- 24 Ano, domníváte se, že by byli vyvedeni z poroby, kdyby Pán Mojžíšovi nepřikázal, aby je z poroby vyvedl?
- 25 Nyní, vy víte, že děti Izraele byly v porobě; a vy víte, že byly obtěžkány břemeny, která bylo zatěžko nésti; proč, vy víte, že to pro ně muselo nezbytně býti dobré, aby byly vyvedeny z poroby.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Nyní, vy víte, že Pán přikázal Mojžíšovi, aby vykonal ono veliké dílo; a vy víte, že jeho slovem se vody Rudého moře rozestoupily sem i tam a ony prošly po suché zemi.

27 Ale vy víte, že Egyptští utonuli v Rudém moři, a oni byli vojskem Faraonovým.

28 A vy také víte, že ony byly v pustině živeny mannou.

29 Ano, a vy také víte, že Mojžíš svým slovem podle moci Boží, která v něm byla, udeřil do skály a z ní vytryskla voda, aby děti Izraele mohly uhasiti žízeň.

30 A přestože ony, jsouce vedeny, a Pán, jejich Bůh, jejich Vykupitel, jda před nimi, veda je ve dne a dává jim světlo v noci, vykonával pro ně vše, co bylo žádoucí, aby člověk obdržel, zatvrdily své srdce a zaslepily svou mysl a spílaly Mojžíšovi a pravému a živému Bohu.

31 A stalo se, že je ničil podle svého slova; a vedl je podle svého slova; a vše pro ně vykonal podle svého slova; a nebylo učiněno nic, aniž by to bylo jeho slovem.

32 A poté, co překročily řeku Jordán, učinil je mocnými tak, že vyhnaly děti té země, ano, že je rozptýlily ke zničení.

33 A nyní, domníváte se, že děti této země, které byly v zemi zaslíbení a které byly vyhnány našimi otci, domníváte se, že byly spravedlivé? Vizte, pravím vám: Nikoli.

34 Domníváte se, že naši otcové by byli vyvolenější nežli ony, kdyby byly spravedlivé? Pravím vám: Nikoli.

35 Vizte, Pán oceňuje veškeré tělo stejně; ten, kdo je spravedlivý, je Bohem oblíben. Ale vizte, tito lidé zamítli každé slovo Boží a byli zralí v nepravosti; a spočívala na nich plnost hněvu Božího; a Pán jim proklel zemi a požehnal ji pro naše otce; ano, proklel jim ji až k jejich zničení a požehnal ji pro naše otce tak, že nad ní získali moc.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Vizte, Pán stvořil zemi, aby byla obývána; a stvořil své děti, aby ji vlastnily.

37 A pozvedá spravedlivý národ a ničí národy zlovolných.

38 A vyvádí spravedlivé do drahocenných zemí a zlovolné ničí a kvůli nim proklíná pro ně zemi.

39 Panuje vysoko v nebesích, neboť ta jsou jeho trůnem a tato země je jeho podnožím.

40 A miluje ty, kteří chtějí, aby byl jejich Bohem. Vizte, on miloval naše otce a učinil s nimi smlouvu, ano, dokonce s Abrahamem, Izákem a Jákobem; a vzpomněl smluv, které učinil; pročez, vyvedl je ze země egyptské.

41 A ukázněval je v pustině svou holí; neboť ony zatvrzovaly své srdce, stejně jako vy; a Pán je ukázněval pro jejich nepravost. Seslal mezi ně ohnivé létající hady; a poté, co byly uštknuty, připravil způsob, jak mohou býti uzdraveny; a úkolem, který měly vykonati, bylo pohlédnouti; a pro jednoduchost onoho způsobu neboli jeho snadnost byly mnohé, které zahynuly.

42 A ony čas od času zatvrzovaly své srdce a spílaly Mojžíšovi a také Bohu; nicméně vy víte, že jeho nesmírnou mocí byly vyvedeny do země zaslíbení.

43 A nyní, po tom všem přišel čas, kdy se staly zlovolnými, ano, téměř ke zralosti; a domnívám se, že v tento den jsou blízko toho, aby byly zničeny; neboť vím, že musí zajisté přijíti den, kdy musejí býti zničeny, až na několik, které budou odvedeny do zajetí.

44 Pročez, Pán přikázal mému otci, aby odešel do pustiny; a Židé se také snažili připravit ho o život; ano, a vy jste se také snažili připravit ho o život; pročez, jste vražedníky ve svém srdci a jste jako oni.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Jste pohotoví k tomu, abyste činili nepravost, ale pomalí v tom, abyste se rozpomněli na Pána, svého Boha. Viděli jste anděla a on k vám promlouval; ano, čas od času jste slyšeli jeho hlas; a on k vám promlouval tichým, jemným hlasem, ale vy jste neměli citu, a tak jste nemohli cítiti jeho slov; pročez, promlouval k vám jako hlasem hromu, jenž způsobil, že se země otrásala, jako by se měla rozpuknouti.

46 A vy také víte, že mocí svého všemohoucího slova může způsobiti, aby země zanikla; ano, a vy víte, že svým slovem může způsobiti, aby nerovná místa byla srovnána a rovná místa byla rozlámána. Ó, tedy, proč jen jste tak zatvrdeli ve svém srdci?

47 Vizte, má duše je rozervána úzkostí o vás a srdce mne bolí; bojím se, abyste nebyli zavrženi na věky. Vizte, jsem plný Ducha Božího natolik, že mé tělo nemá sílu.

48 A nyní, stalo se, že když jsem tato slova promluvil, rozhněvali se na mne a chtěli mne vrhnouti do hlubin mořských; a když přistoupili, aby na mne vztáhli ruce, promluvil jsem k nim řka: Ve jménu Všemohoucího Boha přikazuji vám, abyste se mne nedotýkali, neboť jsem naplněn mocí Boží, dokonce tak, že mé tělo je stravováno; a kdo na mne vloží ruku, uschne, stejně jako usušený rákos; a bude nicotný před mocí Boží, neboť Bůh ho udeří.

49 A stalo se, že já, Nephi, jsem jim pravil, aby již nereptali proti svému otci; a také aby mi neodpírali pomoc, neboť Bůh mi přikázal, abych postavil loď.

50 A pravil jsem jim: Kdyby mi Bůh přikázal vykonati cokoli, mohl bych to vykonati. Kdyby mi přikázal, že mám této vodě říci, staň se zemí, stala by se zemí; a kdybych to řekl, stalo by se tak.

51 A nyní, má-li Pán tak velikou moc a způsobil tak mnohé zázraky mezi dětmi lidskými, proč by mi nemohl naříditi, abych postavil loď?

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

- 52 A stalo se, že já, Nephi, jsem pravil svým bratřím mnohé věci, a tak byli zahanbeni a nemohli se se mnou svážit; a také se neopovážili vložit na mne ruku, ani dotknouti se mne prstem, dokonce po dobu mnoha dnů. Nyní, neopovážili se to učiniti, aby přede mnou neuschli, tak mocný byl Duch Boží; a tak na ně zapůsobil.
- 53 A stalo se, že Pán mi pravil: Vztáhni opět ruku k svým bratřím a neuschnou před tebou, ale já jimi otřesu, praví Pán, a to učiním, aby poznali, že já jsem Pán, jejich Bůh.
- 54 A stalo se, že jsem vztáhl ruku k bratřím a oni přede mnou neuschli; ale Pán jimi otřásl, dokonce podle slova, které promluvil.
- 55 A nyní, oni pravili: Víme s jistotou, že Pán je s tebou, neboť víme, že to, co námi otřásl, byla moc Páně. A padli přede mnou a chystali se mne uctívati, ale já jsem to nestrpěl říka: Já jsem váš bratr, ano, dokonce váš mladší bratr; pročez, uctívejte Pána, svého Boha, a ctěte otce svého i matku svou, aby se prodleli dnové vaši na zemi, kterou vám Pán, váš Bůh, dá.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

I. Nefi 18

- 1 A stalo se, že uctívali Pána a šli se mnou; a opracovávali jsme trámy pečlivým opracováním. A Pán mi čas od času ukazoval, jakým způsobem mám trámy lodi opracovávat.
- 2 Nyní, já, Nefi, jsem neopracovával trámy po způsobu, který byl učen lidmi, a ani jsem loď po způsobu lidí nestavěl; ale stavěl jsem ji po způsobu, který mi ukázal Pán; pročez, nebylo to po způsobu lidí.
- 3 A já, Nefi, jsem často vystupoval na horu a často jsem se modlil k Pánu; pročez mi Pán ukazoval veliké věci.
- 4 A stalo se, že poté, co jsem dokončil loď podle slova Páně, moji bratří viděli, že je dobrá a že její opracování je nesmírně jemné; pročez, pokořili se opět před Pánem.
- 5 A stalo se, že k mému otci přišel hlas Páně, že máme povstati a sestoupiti do lodě.
- 6 A stalo se, že nazítří, poté, co jsme vše připravili, mnoho plodů a masa z pustiny a medu v hojnosti a zásoby podle toho, co nám Pán přikázal, jsme sestoupili do lodě s celým svým nákladem a semeny a vším, co jsme s sebou přinesli, každý podle svého věku; pročez, my všichni jsme sestoupili do lodě se svými manželkami a se svými dětmi.
- 7 A nyní, můj otec zplodil v pustině dva syny; staršího pojmenoval Jákob a mladšího Jozef.
- 8 A stalo se, že poté, co jsme všichni sestoupili do lodě a vzali jsme s sebou své zásoby a to, co nám bylo přikázáno, vypluli jsme na moře a byli jsme hnáni větrem pryč směrem k zaslíbené zemi.

I Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 A poté, co jsme byli hnáni větrem pryč po dobu mnoha dnů, vizte, moji bratři a synové Izmaelovi a také jejich manželky se počali veseliti tak, že počali tancovati a zpívati a mluvíti velmi hrubě, ano, dokonce tak, že zapomněli, jakou mocí tam byli přivedeni; ano, byli povýšeni k nesmírné hrubosti.

10 A já, Nefi, jsem se počal převelice strachovati, aby se na nás Pán nerozhněval a aby nás nebil pro naši nepravost, a tak bychom byli pohlčeni v hlubinách mořských; pročez, já, Nefi, jsem k nim počal promlouvati s velikou rozvážností; ale vizte, oni se na mne hněvali řkouce: Nechceme, aby náš mladší bratr byl nad námi vládcem.

11 A stalo se, že Laman a Lemuel mne uchopili a svázali provazy a zacházeli se mnou s velikou surovostí; nicméně Pán to strpěl, aby mohl ukázati svou moc, aby se vyplnila jeho slova, která o zlovolných promlouval.

12 A stalo se, že poté, co mne svázali natolik, že jsem se nemohl pohnouti, kompas, který byl Pánem připraven, přestal pracovati.

13 Pročez, nevěděli, kam mají řídití loď, a zvedla se veliká bouře, ano, veliká a strašlivá bouře a my jsme byli po vodách hnáni zpět po dobu tří dnů; a oni počali býti nesmírně vyděšeni, že se utopí v moři; přesto mne nerozvázali.

14 A když jsme byli hnáni zpět čtvrtý den, počala býti bouře nesmírně prudká.

15 A stalo se, že se schylovalo k tomu, že budeme pohlčeni v hlubinách mořských. A poté, co jsme byli na vodách hnáni zpět po dobu čtyř dnů, moji bratři počali viděti, že na nich spočívají soudy Boží a že musejí zahynouti, pokud nebudou činiti pokání ze svých nepravostí; pročez, přišli ke mně a uvolnili pouta, která jsem měl na zápěstích, a vizte, ona nesmírně otekla; a také kotníky jsem měl velice oteklé a velmi bolestivé.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 Nicméně jsem však hleděl k svému Bohu a chválil ho po celý den; a pro své strasti jsem proti Pánu nereptal.

17 Nyní, můj otec Lehi jim pravil mnoho věcí, a také synům Izmaelovým; ale vizte, oni chrlili mnoho výhrůžek proti komukoli, kdo se za mne přimlouval; a moji rodiče, jsouce sešlí věkem a vytrpěvše mnoho zármutku pro své děti, byli zmoženi, ano, dokonce leželi na loži nemocní.

18 Pro svůj zármutek a velikou lítost a pro nepravost mých bratrů byli již dokonce blízcí toho, aby byli odvedeni z tohoto času a setkali se se svým Bohem; ano, schylovalo se k tomu, že jejich šediny budou uloženy hluboko do prachu; ano, dokonce byli blízcí toho, aby byli vrženi se zármutkem do vodního hrobu.

19 A také Jákob a Jozef, jsouce malí a potřebující mnoho péče, byli pro strasti své matky zarmouceni; a ani moje manželka svými slzami a prosbami a ani mé děti neobměkčily srdce mých bratrů, aby mne uvolnili.

20 A nebylo ničeho kromě moci Boží, která jim hrozila zničením, co by mohlo obměkčiti jejich srdce; pročez, když viděli, že se schyluje k tomu, že budou pohlceni v hlubinách mořských, činili pokání z toho, čeho se dopustili, a tak mne uvolnili.

21 A stalo se poté, co mne uvolnili, vizte, vzal jsem kompas a ten pracoval tak, jak jsem si přál. A stalo se, že jsem se modlil k Pánu; a poté, co jsem se pomodlil, větry ustaly a bouře ustala a byl veliký klid.

22 A stalo se, že já, Nephi, jsem řídil loď, a tak jsme se opět plavili směrem k zaslíbené zemi.

23 A stalo se, že poté, co jsme se plavili po dobu mnoha dnů, jsme připluli do zaslíbené země; a vystoupili jsme na zemi a rozbili jsme stany; a nazvali jsme ji zaslíbenou zemí.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, inasmuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 A stalo se, že jsme počali obdělávati zemi a počali jsme zasévatí semena; ano, vložili jsme do země veškerá semena, která jsme si přivezli ze země Jeruzalém. A stalo se, že ona převelice rostla; pročez, byli jsme požehnáni v hojnosti.

25 A stalo se, že jsme v zemi zaslíbení shledali, když jsme cestovali v pustině, že tam jsou v lesích zvířata všeho druhu, jak krávy, tak volové a osli a koně a kozy a divoké kozy a všeliké druhy divokých zvířat, která byla lidem k užítku. A našli jsme všemožné druhy rudy, jak zlata, tak stříbra a mědi.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1. Nefi 19

- 1 A stalo se, že mi Pán přikázal, abych zhotovil desky z rudy, abych na ně mohl vyrýti záznam o svém lidu. A na deskách, které jsem zhotovil, jsem vyryl záznam svého otce a také záznam o našem putování v pustině a záznam prorocství svého otce; a také mnohá ze svých vlastních prorocství jsem na ně vyryl.
- 2 A v době, kdy jsem je zhotovil, jsem nevěděl, že mi Pán přikáže zhotoviti tyto desky; pročez, záznam mého otce a rodokmen jeho otců a větší část veškerého našeho působení v pustině jsou vyryty na oněch prvních deskách, o kterých jsem mluvil; pročez, to, co se přihodilo předtím, nežli jsem tyto desky zhotovil, v pravdě, je podrobněji zmíněno na deskách prvních.
- 3 A poté, co jsem cestou přikázání zhotovil tyto desky, obdržel jsem já, Nefi, přikázání, aby služba a prorocství, jejich jasnější a cennější části, byly zapsány na těchto deskách; a že to, co bylo napsáno, má býti zachováno pro poučení mého lidu, který bude vlastniti tuto zemi, a také pro jiné moudré záměry, kteréžto záměry jsou známy Pánu.
- 4 Pročez, já, Nefi, jsem učinil na oněch druhých deskách záznam, který podává zprávu neboli který podává větší zprávu o válkách a svárech a zkázách mého lidu. A toto jsem učinil a přikázal jsem svému lidu, co má činiti, až zde nebudu; a že tyto desky mají býti předávány z jednoho pokolení na druhé neboli od jednoho proroka k druhému, až do dalších přikázání Páně.
- 5 A zpráva o tom, jak jsem zhotovil tyto desky, bude podána později; a tedy vizte, pokračuji podle toho, co jsem promlouval; a toto činím, aby posvátnější věci byly zachovány pro poznání mého lidu.
- 6 Nicméně nepíši na desky ničeho, aniž bych si myslel, že je to posvátné. A nyní, jestliže já chybuji, chybovali i ti za stará; ne že bych se chtěl omlouvati kvůli ostatním, ale pro slabost, která je ve mně podle těla, bych se chtěl omluviti.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

- 7 Neboť to, co někteří lidé považují za velmi cenné jak pro tělo, tak pro duši, jiní pokládají za nic a pošlapávají to nohama. Ano, dokonce samého Boha Izraelského lidé pošlapávají nohama; pravím, pošlapávají nohama, ale chtěl bych to říci jinými slovy – pokládají ho za nic a hlas jeho rad neposlouchají.
- 8 A vizte, on přijde, podle slov anděla, za šest set let od doby, kdy můj otec opustil Jeruzalém.
- 9 A svět, pro svou nepravost, ho bude souditi, jako by byl nic; pročez oni ho bičují, a on to snáší; a oni ho bijí, a on to snáší. Ano, oni na něj plivají, a on to snáší pro svou milující laskavost a shovívavost vůči dětem lidským.
- 10 A Bůh našich otců, kteří byli vyvedeni z Egypta z poroby a kteří jím také byli zachováni v pustině, ano, Bohem Abrahamovým a Izákovým a Bohem Jákobovým, vydává sebe, podle slov anděla, jako člověka, do rukou zlovolníků, aby byl pozvednut, podle slov Zenokových, a aby byl ukřižován, podle slov Neumových, a aby byl pohřben v hrobě, podle slov Zenosových, jež promlouval o třech dnech temnoty, které budou znamením daným o jeho smrti těm, kteří budou obývatí ostrovy mořské, obzvláště však daným těm, kteří jsou z domu Izraele.
- 11 Neboť tak promluvil prorok: Pán Bůh jistě navštíví onoho dne veškerý dům Izraele, některé svým hlasem pro jejich spravedlivost, k jejich veliké radosti a spasení, a jiné hřměním a blesky své moci, bouří, ohněm a dýmem a párou temnoty a otvíráním země a horami, jež budou pozvednuty.
- 12 A všechny tyto věci musejí zajisté přijíti, praví prorok Zenos. A skály země musejí pukati; a pro sténání země zapůsobí na mnohé krále ostrovů mořských Duch Boží, takže zvolají: Bůh přírody trpí.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words— they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

13 A co se týká těch, kteří jsou v Jeruzalémě, praví prorok, ti budou bičováni všemi lidmi, protože křížují Boha Izraelského, odvracejí srdce a zavrhujíce znamení a divy a moc a slávu Boha Izraelského.

14 A protože odvracejí srdce, praví prorok, a pohrdají Svatým Izraelským, budou blouditi v těle a zahynou a budou za usyknutí a za rozprávku a budou nenáviděni všemi národy.

15 Nicméně, až přijde onen den, praví prorok, kdy již nebudou odvraceti srdce od Svatého Izraelského, pak on vzpomene na smlouvy, které učinil s jejich otci.

16 Ano, pak on vzpomene ostrovů mořských; ano, a všechen lid, který je z domu Izraele, shromáždím, praví Pán, podle slov proroka Zenose, ze čtyř stran země.

17 Ano, a celá země uvidí spasení Páně, praví prorok; každý národ, pokolení, jazyk a lid bude požehnán.

18 A já, Nefi, jsem napsal tyto věci pro svůj lid, abych ho snad mohl přesvědčiti, aby pamatoval na Pána, svého Vykupitele.

19 Pročež, promlouvám k celému domu Izraele, pakliže obdrží tyto věci.

20 Neboť vizte, mám v duchu obavy, jež mne unavují dokonce tak, že všechny mé klouby jsou slabé kvůli těm, kteří jsou v Jeruzalémě; neboť kdyby Pán nebyl milosrdný a neukázal mi cosi o nich, tak jako to ukázal prorokům za stara, také bych zahynul.

21 A on zajisté ukázal prorokům za stara všechny věci o nich; a také ukázal mnohým cosi o nás; pročež, musí nezbytně býti, abychom o nich věděli, neboť ty jsou napsány na deskách z mosazi.

22 Nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem těmto věcem učil své bratří; a stalo se, že jsem jim četl mnohé, co je vyryto na deskách z mosazi, aby věděli o konáních Páně v jiných zemích mezi lidmi za stara.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

23 A četl jsem jim mnohé věci, které jsou napsány v knihách Mojžíšových; ale abych je mohl plněji přesvědčiti, aby věřili v Pána, svého Vykupitele, četl jsem jim to, co bylo napsáno prorokem Izaiášem; neboť jsem vztahoval všechna písmena na nás, aby nám mohla býti ku prospěchu a k poučení.

24 Pročež jsem k nim promluvil řka: Slyšte slova prorokova, vy, kteří jste zbytkem domu Izraele, větví, jež byla odlomena; slyšte slova prorokova, jež byla napsána pro celý dům Izraele, a vztahujte je na sebe, abyste měli naději, stejně jako vaši bratří, od nichž jste byli odlomeni; neboť podle tohoto způsobu prorok píše.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

I. Nefi 20

- 1 Poslouchej a slyš toto, ó dome Jákobův, vy, kteří se nazýváte jménem Izraelovým a kteří jste vyšli z vod Judy neboli z vod křtu, kteří přísaháte jménem Páně a připomínáte Boha Izraelského, avšak nepřísahají v pravdě ani ve spravedlivosti.
- 2 Nicméně se nazývají ze svatého města, ale nespolehají se na Boha Izraelského, který je Pán zástupů; ano, Pán zástupů je jeho jméno.
- 3 Vizte, oznamoval jsem ony dřívější věci od počátku; a vycházely z úst mých a ukazoval jsem je. Ukazoval jsem je náhle.
- 4 A činil jsem to, protože jsem věděl, že jsi zatvrzelý a šíje tvá je železná šlach a čelo tvé mosaz.
- 5 A dokonce od počátku jsem ti oznamoval; nežli se přihodily, ukázal jsem ti je; a ukazoval jsem ti je z obavy, abys neřekl – Modla má je učinila a rytá zpodobenina má a odlitá zpodobenina má je přikázala.
- 6 Ty jsi toto vše viděl a slyšel; a přece je nebudeš oznamovati? A že jsem ti ukázal nové věci od této doby, dokonce skryté věci, a ty jsi je neznal.
- 7 Ony jsou stvořeny nyní, a ne od počátku, dokonce předtím, když jsi je neslyšel, byly ti oznamovány, abys neřekl – Viz, já je znám.
- 8 Ano, a ty jsi neslyšel; ano, ty jsi je neznal; ano, od té doby ucho tvé nebylo otevřeno; neboť jsem věděl, že se zachováš velmi zrádně, a byl jsi nazýván přestupníkem již z lůna.
- 9 Nicméně pro jméno své poshovím s hněvem svým a pro chválu svou se zdržím, abych tě neodřízl.
- 10 Neboť viz, já jsem tě zušlechtil, já jsem tě vyvolil v peci strasti.
- 11 Kvůli sobě, ano, kvůli sobě to učiním, neboť nestrpím, aby jméno mé bylo pošpiněno a nevydám slávu svou jinému.

I Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say— Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Poslouchej mne, ó Jákobe a Izraeli, povoláný můj,
neboť já jsem ten; já jsem první a já jsem i poslední.

13 Ruka má také položila základ země a pravice má
rozklenula nebesa. Volám je a ony povstávají společně.

14 Vy všichni, shromážděte se a slyšte; kdo z nich jim
tyto věci oznámil? Pán ho miluje; ano, a splní slovo své,
jež skrze ně oznamoval; a učiní Babylonu podle libosti
své a rámě jeho padne na Kaldejské.

15 Také, praví Pán; já, Pán, ano, jsem promluvil; ano,
povolal jsem ho, aby oznamoval; přivedl jsem ho a on
učiní cestu svou vzkvétající.

16 Přistupte ke mně; nepromlouval jsem ve skrytu; od
počátku, od té doby, kdy to bylo oznámeno,
promlouval jsem; a Pán Bůh, a Duch jeho, poslal mne.

17 A tak praví Pán, Vykupitel tvůj, Svatý Izraelský; já
jsem ho poslal, Pán, Bůh tvůj, který tě učí, jak
prospívati, který tě vede po cestě, kterou máš jíti, to
učinil.

18 Ó, kéž bys byl poslouchal příkázání má – pak by byl
pokoj tvůj jako řeka a spravedlivost tvá jako vlny
mořské.

19 I semene tvého by bylo jako písku; potomstva nitra
tvého jako šterku moře; jméno jeho by nebylo
odříznuto ani zničeno přede mnou.

20 Vyjděte z Babylona, utecte od Kaldejských, hlasem
zpěvavým ohlašujte, řekněte toto, roznesťte do končin
země; řekněte: Pán vykoupil služebníka svého Jákoba.

21 A oni nežíznili; on je vedl pouštěmi; dal, aby vody
pro ně proudily ze skály; také skálu roztal a vody se
vyvalily ven.

22 A přestože vykonal toto vše, a také větší věci,
zlovolní, praví Pán, nemají žádného pokoje.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I
am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth,
and my right hand hath spanned the heavens. I call unto
them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among
them hath declared these things unto them? The Lord
hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he
hath declared by them; and he will do his pleasure on
Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken;
yea, I have called him to declare, I have brought him,
and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret;
from the beginning, from the time that it was declared
have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath
sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy
One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who
teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way
thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my command-
ments—then had thy peace been as a river, and thy
righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of
thy bowels like the gravel thereof; his name should not
have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans,
with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the
end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his
servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the
deserts; he caused the waters to flow out of the rock for
them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and
greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the
wicked.

I. Nefi 2 I

- 1 A opět: Poslouchejte, ó vy z domu Izraele, vy všichni, kteří jste odlomeni a vyhnáni pro zvolnost pastýřů lidu mého; ano, vy všichni, kteří jste odlomeni, kteří jste rozptýleni do široka, kteří jste z lidu mého, ó dome Izraele. Naslouchejte mi, ó ostrovy, a poslouchejte, vy, lidé zdaleka; od lůna mne Pán povolal; od nitra matky mé připomínal jméno mé.
- 2 A učinil ústa má podobná meči ostrému; ve stínu ruky své skryl mne a učinil ze mne střelu vyleštěnou; v toulci svém schoval mne;
- 3 A pravil mi: Ty jsi služebník můj, ó Izraeli, v němž budu oslaven.
- 4 Já jsem pak pravil, nadarmo jsem se namáhal, vynaložil jsem sílu svou pro nic a marně; zajisté soud můj je u Pána a práce má u Boha.
- 5 A nyní, praví Pán – který mne utvářel již v lůně, abych mohl býti služebníkem jeho, abych přivedl Jákoba zpět k němu – byt Izrael není shromážděn, přece budu slavným v očích Páně a Bůh můj bude síla má.
- 6 A on pravil: Je ti lehké býti služebníkem mým, abys vzbudil kmeny Jákobovy a znovuzřídil zachované z Izraele. Dám tě také jako světlo pohanům, abys mohl býti spasením mým až do končin země.
- 7 Tak praví Pán, Vykupitel Izraele, Svatý jeho, toho, jímž člověk pohrdá, toho, jehož si národy oškliví, služebníka vládců: Králové uvidí a povstanou, i knížata ho budou uctívati, kvůli Pánovi, jenž je věrný.
- 8 Tak praví Pán: V přijatelný čas vyslyšel jsem vás, ó ostrovy mořské, a v den spasení pomohl jsem vám; a zachovám tě a dám ti služebníka svého jako smlouvu pro lid, aby země byla ustanovena, aby v dědictví byla uvedena dědictví opuštěná;
- 9 Abys mohl říci vězňům: Vyjděte; těm, kteří sedí v temnotě: Ukažte se. Budou se pásati podél cest a na všech místech vysokých bude pastva jejich.

I Nephi 2 I

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Nebudou hladověti ani žízniti, nebude je sužovati horko ani slunce; neboť ten, jenž je k nim milosrdný, je povede, dokonce podél pramenů vody je povede.

11 A učiním všechny hory své cestou a silnice mé vyvýšeny budou.

12 A pak, ó dome Izraele, viz, tito přijdou zdaleka; a hle, tito ze severu a ze západu; a tito ze země Sinim.

13 Zpívejte, ó nebesa; a raduj se, ó země; neboť nohy těch, kteří jsou na východě, budou usazeny; a propukněte v zpěv, ó hory; neboť nebudou již biti; neboť Pán utěšil lid svůj a k usouzeným bude milosrdný.

14 Ale vizte, Sion pravil: Pán mne opustil a Pán můj na mne zapomněl – ale on ukáže, že nezapomněl.

15 Neboť může žena zapomenouti na kojence svého, aby tak neměla soucit se synem lůna svého? Ano, ony mohou zapomenouti, já však na tebe nezapomenu, ó dome Izraele.

16 Viz, vyrýl jsem si tě na dlaně rukou svých; zdi tvé jsou neustále přede mnou.

17 Děti tvé si pospíší proti ničitelům tvým; a ti, kteří tě zpusťovali, odejdou od tebe.

18 Pozdvihni očí svých vůkol a viz; tito všichni se shromažďují a přijdou k tobě. A jakože žiji, praví Pán, zajisté se jimi všemi oděješ jako ozdobou a ovineš si je jako nevěsta.

19 Neboť místa tvá pustá a zpustošená a země zničení tvého budou právě nyní příliš těsné kvůli obyvatelům; a ti, kteří tě pohltili, budou daleko.

20 Děti, které budeš mítí poté, co ztratíš první, řeknou opět v uši tvé: Toto místo je pro mne příliš stísněné; dej mi místo, abych mohl bydleti.

21 Pak si řekneš v srdci svém: Kdo mi zplodil tyto, vždyť jsem ztratila děti své a jsem opuštěná, zajatá a bloudím sem a tam? A kdo vychoval tyto? Vizte, zůstala jsem sama; tyto děti, kde byly?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

- 22 Tak praví Pán Bůh: Viz, pozdvihnu ruku svou k pohanům a vyzdvihnu lidu korouhev svou; a oni přinesou syny tvé v náručí svém a dcery tvé budou nesený na ramenou jejich.
- 23 A králové budou pěstouny tvými a královny jejich chůvami tvými; skloní se před tebou tváří svou k zemi a budou olizovati prach z nohou tvých; a ty poznáš, že já jsem Pán; neboť ti, kteří na mne čekají, nebudou zahanbeni.
- 24 Neboť bude kořist odňata mocnému nebo budou podle zákona zajatí vysvobozeni?
- 25 Ale tak praví Pán, dokonce zajatí mocného budou odňati a kořist hrozného bude vysvobozena; neboť já budu bojovati s tím, kdo bojuje s tebou, a já zachráním děti tvé.
- 26 A nakrmím ty, kteří tě utlačují, jejich vlastním masem; budou zpiti svou vlastní krví jako sladkým vínem; a veškeré tělo bude věděti, že já, Pán, jsem Spasitel tvůj a Vykupitel tvůj, Mocný Jákobův.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

I. Nefi 22

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, přečetl tyto věci, jež byly vyryty na deskách z mosazi, přišli ke mně moji bratří a pravili mi: Co znamenají tyto věci, které jsi četl? Viz, mají býti chápány podle věcí, jež jsou duchovní, jež se stanou podle ducha, a ne podle těla?
- 2 A já, Nefi, jsem jim pravil: Vizte, byly projeveny proroku hlasem Ducha; neboť Duchem jsou prorokům oznamovány všechny věci, jež přijdou na děti lidské podle těla.
- 3 Pročež, to, o čem jsem četl, se týká věcí jak časných, tak duchovních; neboť se zdá, že dům Izraele bude dříve nebo později rozptýlen po celé tváři země, a také mezi všemi národy.
- 4 A vizte, jsou mnozí, kteří se již vytratili z povědomí těch, kteří jsou v Jeruzalémě. Ano, větší část všech kmenů byla vyvedena; a jsou rozptýleni sem a tam po ostrovech mořských; a kde jsou, nikdo z nás neví, jen to víme, že byli vyvedeni.
- 5 A protože byli vyvedeni, bylo o nich toto prorokováno, a také o všech těch, kteří budou potom rozptýleni a smícháni, pro Svatého Izraelského; neboť proti němu zatvrdí srdce své; pročež, budou rozptýleni mezi všemi národy a budou nenáviděni všemi lidmi.
- 6 Nicméně poté budou kojeni pohany a Pán pozdvihl ruku svou k pohanům a vyzdvihl je jako korouhev a děti jejich jsou nesený v náručí jejich a dcery jejich jsou nesený na ramenou jejich, tedy tyto věci, o nichž se mluví, jsou časné; neboť takové jsou smlouvy Páně s našimi otci; a jsme tím míněni my ve dnech, které přijdou, a také všichni naši bratří, kteří jsou z domu Izraele.

I Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

- 7 A znamená to, že přichází čas, že poté, co celý dům Izraele bude rozptýlen a smíchán, pozvedne Pán Bůh mezi pohany mocný národ, ano, dokonce na tváři této země; a jimi bude naše símě rozptýleno.
- 8 A poté, co bude naše símě rozptýleno, Pán Bůh bude pokračovati a vykoná mezi pohany podivuhodné dílo, jež bude velice cenné pro naše símě; pročez, je to přirovnáno k tomu, že jsou pohany živeni a nesení v náručí jejich a na ramenou jejich.
- 9 A to bude také velice cenné pro pohany; a nejen pro pohany, ale pro celý dům Izraele, neboť je to seznamuje se smlouvami Otce nebe s Abrahamem řka: V semeni tvém budou požehnána všechna pokolení země.
- 10 A přál bych si, bratří moji, abyste věděli, že žádné pokolení země nemůže býti požehnáno, neobnaží-li on rámě své před očima všech národů.
- 11 Pročez, Pán Bůh bude nadále obnažovati rámě své před očima všech národů, když bude přináseti smlouvy své a evangelium své těm, kteří jsou z domu Izraele.
- 12 Pročez, vyvede je opět ze zajetí a budou spolu shromážděni v zemích svého dědictví; a budou vyvedeni z mrákoty a ze tmy; a poznají, že Pán je jejich Spasitel a jejich Vykupitel, Mocný Izraelský.
- 13 A krev oné veliké a ohavné církve, jež je smilnicí vší země, se obrátí na jejich vlastní hlavy; neboť budou mezi sebou válčiti a meč jejich vlastních rukou padne na jejich vlastní hlavy a budou zpiti svou vlastní krví.
- 14 A všechny národy, které budou válčiti proti tobě, ó dome Izraele, budou obráceny jeden proti druhému a padnou do jámy, kterou vykopaly, aby polapily lid Páně. A všichni, kteří bojují proti Sionu, budou zničeni a ona veliká smilnice, která převracela pravé cesty Páně, ano, ona veliká a ohavná církev, se zřítí do prachu a veliký bude její pád.
- And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.
- And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.
- And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.
- And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.
- Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.
- Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.
- And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.
- And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

- 15 Neboť vizte, praví prorok, rychle přichází čas, kdy Satan již nebude míti moci nad srdcem dětí lidských; neboť brzy přijde den, kdy všichni pyšní a ti, kteří si počínají zlovolně, budou jako strniště; a přichází den, kdy musejí býti spaleni.
- 16 Neboť kvapně přichází čas, kdy plnost hněvu Božího bude vylita na všechny děti lidské; neboť on nestrpí, aby zlovolní ničili spravedlivé.
- 17 Pročež, zachová spravedlivé mocí svou, i kdyby musela přijíti plnost hněvu jeho, a spravedliví budou zachováni, dokonce tak, že nepřátelé jejich budou zničeni ohněm. Pročež, spravedliví se nemusejí báti; neboť tak praví prorok, oni budou zachráněni, i kdyby to mělo býti jako ohněm.
- 18 Vizte, bratří moji, pravím vám, že tyto věci musejí zakrátko přijíti; ano, dokonce musí přijíti krev a oheň a pára dýmu; a to musí nezbytně býti na tváři této země; a přijde to na lidi podle těla, pakliže budou zatvrzovati srdce své proti Svatému Izraelskému.
- 19 Neboť vizte, spravedliví nezahynou; neboť zajisté musí přijíti čas, kdy všichni ti, kteří bojují proti Sionu, budou odříznuti.
- 20 A Pán zajisté připraví cestu pro svůj lid, aby se naplnila slova Mojžíšova, jež promlouval řka: Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, jako mne; toho budete poslouchati ve všech věcech, jež vám bude říkati. A stane se, že všichni ti, kteří onoho proroka poslouchati nebudou, budou z prostředku lidu odříznuti.
- 21 A nyní, já, Nepi, vám oznamuji, že onen prorok, o němž Mojžíš promlouval, je Svatý Izraelský; pročež, on bude vykonávati soud ve spravedlivosti.
- 22 A spravedliví se nemusejí báti, neboť to jsou ti, kteří nebudou poraženi. Ale království ďáblovo, jež bude zbudováno mezi dětmi lidskými, kteréžto království je zřízeno mezi těmi, kteří jsou v těle –

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 Neboť rychle přichází čas, kdy všechny církve, jež jsou zbudovány, aby dosáhly zisku, a všechny ty, jež jsou zbudovány, aby získaly moc nad tělem, a ty, jež jsou zbudovány, aby se staly oblíbenými v očích světa, a ty, jež vyhledávají žádosti těla a věci světa a hledí činiti všeliké nepravosti; ano, tedy všichni ti, kteří náležejí ke království ďáblovu, jsou ti, kteří se musejí báti a chvěti a třásti; to jsou ti, kteří musejí býti sraženi do prachu; to jsou ti, kteří musejí býti stráveni jako strniště; a toto je podle slov proroka.

24 A rychle přichází čas, kdy spravedliví musejí býti vedeni jako žírní býčci a Svatý Izraelský musí vládnouti v panování a moci a síle a veliké slávě.

25 A shromažďuje své děti ze čtyř stran země; a počítá ovce své a ony ho znají; a bude jedno stádo a jeden pastýř; a bude pásť ovce své a v něm naleznou pastvu.

26 A pro spravedlivost lidu jeho nemá Satan žádné moci; pročez, nemůže býti uvolněn po dobu mnoha let; neboť nemá žádné moci nad srdcem lidí, neboť oni žijí ve spravedlivosti a Svatý Izraelský vládne.

27 A nyní vizte, já, Nefi, vám pravím, že toto vše musí přijíti podle těla.

28 Ale, vizte, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé budou dlíti bezpečně díky Svatému Izraelskému, pakliže budou činiti pokání.

29 A nyní, já, Nefi, končím; neboť se již neodvažuji o tom promlouvat.

30 Pročez, bratří moji, chtěl bych, abyste pomysleli na to, že tyto věci, jež byly napsány na deskách z mosazi, jsou pravdivé; a dosvědčují, že člověk musí býti poslušen přikázání Božích.

31 Pročez, nemusíte se domnívat, že já a můj otec jsme jediní, kteří o tom svědčili a také tomu učili. Pročez, budete-li poslušni přikázání a vytrváte-li do konce, budete posledního dne spaseni. A tak tomu jest. Amen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Druhá kniha Nefiova

Zpráva o smrti Lehiově. Nefiovi bratři se bouří proti Nefimu. Pán nařizuje Nefimu, aby odešel do pustiny. Jeho cestování v pustině a tak dále.

2. Nefi 1

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal své bratři poučovati, náš otec Lehi k nim také promlouval mnohé a zopakoval jim, co velikého pro ně Pán učinil, když je vyvedl ze země Jeruzalém.
- 2 A promlouval k nim o jejich vzpourách na vodách a o milosrdenstvích Božích, když ušetřil jejich život, takže nebyli pohlceni mořem.
- 3 A také k nim promlouval o zemi zaslíbení, kterou obdrželi – jak milosrdný Pán byl, když nás varoval, abychom uprchli ze země Jeruzalém.
- 4 Neboť vizte, pravil, viděl jsem vidění, z něhož vím, že Jeruzalém je zničen; a kdybychom zůstali v Jeruzalémě, také bychom zahynuli.
- 5 Ale, pravil, i přes své strasti jsme obdrželi zemi zaslíbení, zemi, která je vyvolená nade všechny jiné země; zemi, o níž se mnou Pán Bůh učinil smlouvu, že bude zemí pro dědictví semene mého. Ano, Pán se mnou a s dětmi mými učinil o této zemi smlouvu na věky, a také se všemi těmi, kteří budou rukou Páně vyvedeni z jiných zemí.
- 6 Pročež, já, Lehi, prorokuji podle působení Ducha, který je ve mně, že do této země nepřijde nikdo, aniž by byl přiveden rukou Páně.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Pročež, tato země je zasvěcena pro toho, koho on přivede. A pakliže mu budou sloužiti podle přikázání, která dal, bude jim zemí svobody; pročez, nebudou nikdy uvedeni do zajetí; jestliže budou, bude to pro nepravost; neboť bude-li se rozhojňovati nepravost, země kvůli nim bude prokleta, ale pro spravedlivé bude požehnána na věky.

8 A vizte, je to moudrostí, že tato země má býti zatím utajena před tím, aby o ní ostatní národy věděly; neboť vizte, mnohé národy by zemi zaplavily, takže by zde nebylo žádného místa pro dědictví.

9 Pročež, já, Lehi, jsem obdržel slib, že nakolik budou ti, které Pán Bůh vyvede ze země Jeruzalém, zachovávat přikázání jeho, bude se jim na tváři této země dařiti; a budou utajeni, aby o nich žádný jiný národ nevěděl, aby mohli vlastniti tuto zemi pro sebe. A pakliže budou zachovávat přikázání jeho, budou požehnáni na tváři této země a nebude žádného, kdo by je obtěžoval ani kdo by jim odňal zemi dědictví jejich; a budou dlíti na věky v bezpečí.

10 Ale vizte, až přijde čas, kdy budou upadati do nevíry poté, co obdrží tak veliká požehnání z ruky Páně – majíce znalost o stvoření země a všech lidí, znajíce veliká a podivuhodná díla Páně od stvoření světa; majíce moc činiti vírou vše; majíce všechna přikázání od počátku a byvše přivedeni nekonečnou dobrotivostí jeho do této drahocenné země zaslíbení – vizte, pravím, přijde-li den, kdy zavrhnou Svatého Izraelského, pravého Mesiáše, Vykupitele svého a Boha svého, vizte, soudy toho, který je spravedlný, spočinou na nich.

11 Ano, on k nim přivede jiné národy a dá jim moc a vezme jim zemi vlastnictví jejich a dá je rozptýliti a bítí.

12 Ano, tak, jak jedno pokolení bude přecházeti v druhé, budou mezi nimi krveprolití a veliká navštívení; pročez, synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali; ano, chtěl bych, abyste slova moje poslouchali.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

13 Ó, kéž byste se probudili; probudte se z hlubokého spánku, ano, dokonce ze spánku pekla, a setřeste hrozné řetězy, jimiž jste spoutáni, jež jsou řetězy, které poutají děti lidské, aby byly odvedeny do zajetí dolů do věčné propasti bídy a běd.

14 Probudte se! a povstaňte z prachu a slyšte slova rozechvělého rodiče, jehož údy budete museti brzy uložiti do chladného a tichého hrobu, odkud se žádný poutník nemůže navrátiti; jen několik dnů a půjdu cestou všeho pozemského.

15 Ale vizte, Pán vykoupil duši mou z pekla; spatřil jsem slávu jeho a jsem věčně objat náručí jeho lásky.

16 A přeji si, abyste pamatovali na dodržování ustanovení a soudů Páně; vizte, to bylo úzkostí duše mé od počátku.

17 Srdce mé bývá čas od času ztíženo zármutkem, neboť mívám obavy, že pro tvrdost srdce vašeho Pán, váš Bůh, vyjde v plnosti hněvu svého na vás, a že budete odříznuti a zničeni na věky;

18 Nebo že na vás přijde prokletí na dobu mnoha pokolení; a budete navštíveni mečem a hladem a budete nenáviděni a budete vedeni podle vůle a zajetí ďáblova.

19 Ó synové moji, kéž by na vás tyto věci nepřišly, ale kéž byste byli vyvoleným a oblíbeným lidem Páně. Ale vizte, staň se vůle jeho; neboť cesty jeho jsou spravedlivost na věky.

20 A on pravil toto: Nakolik budete zachovávatí přikázání má, bude se vám v zemi dařiti, avšak nakolik přikázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti mé odříznuti.

21 A nyní, aby duše má mohla z vás míti radost a aby srdce mé mohlo opustiti tento svět s potěšením z vás, abych nemusel býti snesen do hrobu se zármutkem a smutkem, povstaňte z prachu, synové moji, a buďte muži a buďte odhodlaní a jedné mysli a jednoho srdce, jednotni ve všech věcech, abyste nesešli do zajetí;

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

- 22 Abyste nebyli prokleti těžkým prokletím; a také abyste na sebe nepřivodili nelibost spravedlného Boha ke zničení, ano, k věčnému zničení jak duše, tak těla.
- 23 Probudte se, synové moji; oblect se v odění spravedlivosti. Setřeste řetězy, jimiž jste spoutáni, a vyjděte z mrákoty a povstaňte z prachu.
- 24 Nebuďte se již proti bratru svému, jehož vidění byla slavná a který zachovává příkázání od doby, kdy jsme opustili Jeruzalém; a který byl nástrojem v rukou Božích, když nás vedl do země zaslíbení; neboť nebyti jeho, museli bychom v pustině zahynouti hladem; nicméně vy jste mu usilovali o život; ano, a on kvůli vám vytrpěl mnoho smutku.
- 25 A já se nesmírně bojím a chvěji se kvůli vám, aby opět netrpěl; neboť vizte, obvinili jste ho, že usiloval o moc a pravomoc nad vámi; ale já vím, že on neusiluje o moc ani pravomoc nad vámi, ale usiluje o slávu Boží a o vaše vlastní věčné blaho.
- 26 A vy jste reptali, protože k vám mluvil jasně. Říkáte, že užíval ostrosti; říkáte, že se na vás hněval; ale vizte, jeho ostrost byla ostrostí moci slova Božího, jež bylo v něm; a to, co nazýváte hněvem, byla pravda podle toho, co je v Bohu a kterou nemohl potlačit, když směle poukazoval na nepravosti vaše.
- 27 A musí nezbytně býti, že moc Boží musí býti s ním, dokonce tak, aby vám přikázal, že musíte poslouchati. Ale vizte, nebyl to on, ale byl to Duch Páně, jenž byl v něm, který otevřel ústa jeho, aby promluvil, takže je nemohl zavřít.
- 28 A nyní, synu můj Lamane, a také Lemueli a Same a také synové moji, kteří jste syny Izmaelovými, vizte, budete-li poslouchati hlasu Nefiova, nezhynete. A budete-li ho poslouchati, zanechávám vám požehnání, ano, dokonce své první požehnání.
- 29 Ale nebudete-li ho poslouchati, odjímám své první požehnání, ano, vpravdě své požehnání, a to spočine na něm.

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

- 30 A nyní, Zorame, promlouvám k tobě: Viz, ty jsi služebník Labanův; nicméně, byl jsi vyveden ze země Jeruzalém a já vím, že jsi věrným přítelem syna mého Nefiho na věky.
- 31 Pročež, protože jsi byl věrný, bude símě tvé požehnáno se semenem jeho, takže bude dlíti dlouho v blahobytu na tváři této země; a nic, kromě nepravosti mezi ním, nepoškodí ani nenaruší blahobyt jeho na tváři této země na věky.
- 32 Pročež, budete-li zachovávatí příkázání Páně, Pán tuto zemi zasvětil pro bezpečí semene tvého se semenem syna mého.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2. Nefi 2

- 1 A nyní, Jákobe, promlouvám k tobě: Ty jsi prvorozený můj ve dnech soužení mého v pustině. A viz, v dětství svém jsi vytrpěl strasti a mnoho smutku pro hrubost bratří svých.
- 2 Nicméně, Jákobe, prvorozený můj v pustině, ty znáš velikost Boha; a on posvětil strasti tvé ku prospěchu tvému.
- 3 Pročež, duše tvá bude požehnána, a ty budeš dlíti bezpečně s bratrem svým Nefim; a dny své prožiješ ve službě svému Bohu. Pročež, já vím, že jsi vykoupen pro spravedlivost Vykupitele svého; neboť jsi spatřil, že v plnosti času přijde, aby přinesl lidem spasení.
- 4 A spatřil jsi v mládí svém slávu jeho; pročež, jsi požehnan, dokonce jako ti, jimž bude sloužiti v těle; neboť Duch je tentýž včera, dnes a na věky. A cesta je připravena od pádu člověka a spasení je bezplatné.
- 5 A lidé jsou dostatečně poučeni, aby rozeznali dobro od zla. A lidem je dán zákon. A zákonem není žádné tělo ospravedlněno; neboli zákonem jsou lidé odříznuti. Ano, časným zákonem byli odříznuti; a také duchovním zákonem hynou tomu, co je dobré, a stávají se na věky bídnými.
- 6 Pročež, vykoupení přichází ve Svatém Mesiáši a skrze něj; neboť on je pln milosti a pravdy.
- 7 Vizte, dává sebe jako obět za hřích, aby naplnil smysl zákona pro všechny ty, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroušeného; a pro nikoho jiného nemůže být smysl zákona naplněn.
- 8 Pročež, je tak důležité obeznámiti s těmito věcmi obyvatele země, aby mohli věděti, že není žádného těla, jež může dlíti v přítomnosti Boží, aniž by to bylo skrze zásluhu a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše, který pokládá život svůj podle těla a opět jej bere mocí Ducha, aby mohl uskutečniti vzkříšení mrtvých, jsa prvním, kdo vstane.
- 9 Pročež, on je prvotinami Bohu, poněvadž se přimluví za všechny děti lidské; a ti, kteří v něj věří, budou spaseni.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

- 10 A pro tuto přímluvu za všechny přijdou všichni lidé k Bohu; pročez, budou státi v přítomnosti jeho, aby jím byli souzeni podle pravdy a svatosti, jež je v něm. Pročez, smysl zákona, jež Svátý dal k uložení trestu, který je připojen, kterýžto trest, jenž je připojen, je v protikladu k onomu štěstí, které je připojeno, aby byl naplněn smysl usmíření –
- 11 Neboť musí nezbytně býti, aby byl protiklad ve všech věcech. Kdyby tomu tak nebylo, prvorozený můj v pustině, spravedlivost by nemohla býti uskutečněna, ani zlovolnost, ani svatost ani bída, ani dobré ani zlé. Pročez, všechny věci by musely nezbytně býti sloučením v jedno; pročez, kdyby bylo jen jedné části, musela by nezbytně zůstat jako mrtvá, nemaje žádného života ani smrti, ani porušitelnosti ani neporušitelnosti, štěstí ani bídy, ani citu ani necitlivosti.
- 12 Pročez, muselo by to nezbytně býti stvořeno k ničemu; pročez, nebyl by žádný účel ani smysl stvoření jeho. Pročez, toto by muselo nezbytně zničit moudrost Boha a jeho věčné záměry, a také moc a milosrdenství a spravedlnost Boží.
- 13 A řeknete-li, že není žádného zákona, řeknete také, že není žádného hříchu. Řeknete-li, že není žádného hříchu, také řeknete, že není žádné spravedlivosti. A není-li žádné spravedlivosti, není žádné štěstí. A není-li žádné spravedlivosti ani štěstí, není žádné trestu ani bídy. A nejsou-li tyto věci, není žádné Boha. A není-li žádné Boha, nejsme my ani země; neboť by nemohlo býti žádné stvoření, ani toho, co působí, ani toho, na co je působeno; pročez, vše by muselo pomínouti.
- 14 A nyní, synové moji, promlouvám k vám tyto věci k vašemu prospěchu a k poučení; neboť Bůh jest a on stvořil vše, jak nebesa, tak zemi, a vše, co na nich je, jak to, co působí, tak to, na co je působeno.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

15 A aby uskutečnil věčné záměry své ohledně smyslu člověka poté, co stvořil naše první rodiče a zvěř polní a ptactvo ve vzduchu a zkrátka vše, co je stvořeno, muselo nezbytně býti protikladu; dokonce zakázané ovoce v protikladu k ovoci stromu života; jedno bylo sladké a druhé hořké.

16 Pročež, Pán Bůh dal člověku, aby jednal sám za sebe. Pročež, člověk by nemohl jednati sám za sebe, ledaže by byl nutkán jedním nebo druhým.

17 A já, Lehi, podle toho, co jsem četl, se musím nezbytně domnívati, že anděl Boží podle toho, co je napsáno, padl s nebe; pročež, stal se ďáblem usilovav o to, co je zlé před Bohem.

18 A protože padl s nebe a stal se na věky bídným, usiloval také o bídu celého lidstva. Pročež, řekl Evě, ano, dokonce ten starý had, jenž je ďáblem, jenž je otcem všech lží, pročež řekl: Pojez ze zakázaného ovoce a vy nezemřete, ale budete jako Bůh, znajíce dobro a zlo.

19 A poté, co Adam a Eva pojedli ze zakázaného ovoce, byli vyhnáni ze zahrady Eden, aby obdělávali zemi.

20 A přiváděli na svět děti; ano, dokonce rodinu celé země.

21 A dny dětí lidských byly prodlouženy podle vůle Boží, aby mohly činiti pokání, dokud jsou v těle; pročež, stav jejich se stal stavem zkoušky a čas jejich byl prodloužen podle přikázání, jež Pán Bůh dal dětem lidským. Neboť on dal přikázání, že všichni lidé musejí činiti pokání; neboť on ukázal všem lidem, že jsou pro přestupek rodičů svých ztraceni.

22 A nyní vizte, kdyby Adam neučinil přestupek, nepadl by, ale zůstal by v zahradě Eden. A vše, co bylo stvořeno, by muselo zůstat v témže stavu, v jakém to bylo poté, co to bylo stvořeno; a muselo by to zůstat na věky a nemíti žádného konce.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 A oni by neměli žádných dětí; pročez by zůstali ve stavu nevinnosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy; nečiníce žádného dobra, neboť neznali žádného hříchu.

24 Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který zná vše.

25 Adam padl, aby lidé mohli býti; a lidé jsou, aby mohli míti radost.

26 A Mesiáš přichází v plnosti času, aby mohl děti lidské z pádu vykoupiti. A protože jsou z pádu vykoupeny, staly se na věky svobodnými, rozeznávajíce dobro od zla; aby jednaly samy za sebe a aby nebylo jednáno za ně, ledaže je to trestem zákona v onen veliký a poslední den, podle přikázání, jež dal Bůh.

27 Pročez, lidé jsou svobodni podle těla; a vše je jim dáno, co je člověku nezbytné. A jsou svobodni, aby si zvolili svobodu a věčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo aby si zvolili zajetí a smrt podle zajetí a moci ďáblovy; neboť ten se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám.

28 A nyní, synové moji, chtěl bych, abyste hleděli k tomuto velikému Prostředníkovi a poslouchali veliká přikázání jeho; a byli věrni slovům jeho a zvolili si věčný život podle vůle Svatého Ducha jeho;

29 A nezvolili si věčnou smrt podle vůle těla a zla, jež je v něm, jež dává duchu ďáblovu moc uváděti do zajetí, svěsti vás do pekla, aby mohl vládnouti nad vámi ve svém vlastním království.

30 Promluvil jsem těchto několik slov k vám všem, synové moji, v posledních dnech zkoušky své; a já, podle slov prorokových, jsem si zvolil dobrou stranu. A nemám žádného jiného cíle kromě věčného blaha duší vašich. Amen.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2. Nefi 3

- 1 A nyní promlouvám k tobě, Jozefe, synu můj poslední. Ty ses narodil v pustině strastí mých; ano, ve dnech největšího smutku mého tě matka tvá porodila.
- 2 A kéž Pán zasvětil tuto zemi, jež je zemí nejcennější, také tobě pro dědictví tvé a dědictví semene tvého s bratřími tvými pro bezpečí tvé na věky, pakliže budete zachovávatí příkázání Svatého Izraelského.
- 3 A nyní, Jozefe, synu můj poslední, kterého jsem vyvedl z pustiny strastí svých, kéž ti Pán žehná na věky, neboť símě tvé nebude zcela zničeno.
- 4 Neboť viz, ty jsi plod ledví mého; a já jsem potomek Jozefův, který byl jako zajatec odveden do Egypta. A veliké byly smlouvy Páně, které učinil s Jozefem.
- 5 Pročež, Jozef vpravdě viděl náš den. A obdržel od Pána slib, že z plodu ledví jeho Pán Bůh vzbudí spravedlivou větev domu Izraele; ne Mesiáše, ale větev, jež bude odlomena, nicméně bude na ni pamatováno ve smlouvách Páně, že se jim v posledních dnech projeví Mesiáš, v duchu moci tak, že budou vyvedeni z temnoty na světlo – ano, ze skryté temnoty a ze zajetí na svobodu.
- 6 Neboť Jozef vpravdě svědčil řka: Vidoucího vzbudí Pán, můj Bůh, který bude vyvoleným vidoucím pro plod ledví mého.
- 7 Ano, Jozef vpravdě pravil: Tak mi praví Pán: Vyvoleného vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého; a bude vysoce ceněn mezi plodem ledví tvého. A jemu dám příkázání, aby vykonal dílo pro plod ledví tvého, bratří své, které bude pro ně velmi cenné, dokonce je přivede k poznání smluv, jež jsem učinil s otci tvými.
- 8 A dám mu příkázání, aby nekonal žádné jiné dílo kromě toho díla, které mu přikáží. A učiním ho velikým v očích svých; neboť bude vykonávati dílo mé.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

9 A bude veliký jako Mojžíš, jehož, jak jsem pravil, vzbudím pro vás, aby lid můj vysvobodil, ó dome Izraele.

10 A Mojžíše vzbudím, aby vysvobodil lid tvůj ze země egyptské.

11 Ale vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého; a jemu dám moc přinést slovo mé semeni ledví tvého – a nejen přinést slovo mé, praví Pán, ale také přesvědčiti je o slově mém, které již mezi ně vyšlo.

12 Pročež, plod ledví tvého bude psáti; a plod ledví Judova bude psáti; a to, co bude napsáno plodem ledví tvého, a také to, co bude napsáno plodem ledví Judova, sroste k zahanbení falešné nauky a ukončení svárů a utvrzení míru mezi plodem ledví tvého a přivedení jejich v posledních dnech k poznání otců jejich a také k poznání smluv mých, praví Pán.

13 A ze slabosti bude učiněn silným onoho dne, kdy dílo mé počne mezi veškerým lidem mým ke znovuzřízení tebe, ó dome Izraele, praví Pán.

14 A tak prorokoval Jozef řka: Vizte, onoho vidoucího Pán požehná; a ti, již budou usilovati o zničení jeho, budou poraženi; neboť tento slib, jež jsem obdržel od Pána o plodu ledví svého, bude splněn. Vizte, jsem si jist naplněním tohoto slibu;

15 A on se bude jmenovati po mně; a bude se jmenovati po otci svém. A bude jako já; neboť to, co Pán přinese rukou jeho, to přivede mocí Páně lid můj ke spasení.

16 Ano, takto prorokoval Jozef: Jsem si touto věcí jist, dokonce tak, jako jsem si jist slibem o Mojžíšovi; neboť Pán mi pravil: Zachovám símě tvé na věky.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

- 17 A Pán pravil: Vzbudím Mojžíše; a v holi mu dám moc; a dám mu soudnost v psaní. Avšak neuvolním jazyk jeho, aby mnoho promlouval, neboť ho neučiním mocným v promlouvání. Ale napíši mu zákon svůj prstem své vlastní ruky; a učiním mu mluvčího.
- 18 A Pán mi také pravil: Vzbudím vidoucího pro plod ledví tvého; a učiním pro něj mluvčího. A já, viz, já dám, aby napsal zápis o plodu ledví tvého pro plod ledví tvého; a mluvčí ledví tvého to bude oznamovati.
- 19 A slova, jež napíše, budou slova, jež jsou podle moudrosti mé žádoucí, aby vyšla k plodu ledví tvého. A bude to, jako by k nim plod ledví tvého volal z prachu; neboť já znám víru jejich.
- 20 A budou volati z prachu; ano, a to pokání bratřím svým, dokonce poté, co po nich projdou mnohá pokolení. A stane se, že volání jejich se ponese, ano podle jednoduchosti slov jejich.
- 21 Pro víru jejich vyjdou slova jejich z úst mých k bratřím jejich, kteří jsou plodem ledví tvého; a slabost slov jejich učiním silnou skrze víru jejich, takže se rozpomenou na smlouvu mou, kterou jsem učinil s otci tvými.
- 22 A nyní viz, synu můj Jozefe, tímto způsobem můj praotec prorokoval.
- 23 Pročež, pro tuto smlouvu jsi požehnaný; neboť símě tvé nebude zničeno, protože bude poslouchati slova té knihy.
- 24 A povstane mezi nimi jeden mocný, který učiní mnoho dobra jak ve slově, tak ve skutku, jsa nástrojem v rukou Božích, s nesmírnou vírou, aby vykonal mocné divy a činil to, co je veliké v očích Božích, takže uskuteční mnohé znovuzřízení pro dům Izraele a pro símě bratří tvých.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 A nyní, požehnaný jsi, Jozefe. Viz, jsi mlád; pročž poslouchej slova bratra svého Nefiho a vpravdě se ti stane podle slov, jež jsem promlouval. Pamatuj na slova svého umírajícího otce. Amen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2. Nefi 4

- 1 A nyní já, Nefi, promlouvám o proroctvích, o nichž promlouval můj otec, a o Jozefovi, který byl odveden do Egypta.
- 2 Neboť vizte, on vpravdě prorokoval o veškerém semeni svém. A není mnoho větších proroctví nežli ta, jež napsal. A on prorokoval o nás a o našich budoucích pokoleních; a jsou zapsána na deskách z mosazi.
- 3 Pročež, poté, co můj otec ustal promlouvati o proroctvích Jozefových, svolal děti Lamanovy, jeho syny a jeho dcery, a pravil jim: Vizte, synové moji a dcery mé, kteří jste syny a dcerami mého prvorozeného, chtěl bych, abyste naklonili ucho slovům mým.
- 4 Neboť Pán Bůh pravil toto: Nakolik budete přikázání má zachovávatí, bude se vám v zemi dařiti; a nakolik přikázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti mé odříznuti.
- 5 Ale vizte, synové moji a dcery mé, nemohu sejíti do hrobu, aniž bych na vás zanechal požehnání; neboť vizte, já vím, že budete-li vedeni cestou, kterou máte jíti, neodvrátíte se od ní.
- 6 Pročež, jste-li prokleti, vizte, zanechávám na vás požehnání své, aby ono prokletí mohlo z vás býti sňato a aby bylo zodpověděno na hlavě vašich rodičů.
- 7 Pročež, pro požehnání mé Pán Bůh nestrpí, abyste zahynuli; pročež, bude milosrdný k vám a k semeni vašemu na věky.
- 8 A stalo se, že poté, co můj otec ustal promlouvati k synům a dcerám Lamanovým, nechal před sebe přivést syny a dcery Lemuelovy.
- 9 A promluvil k nim řka: Vizte, synové moji a dcery mé, kteří jste syny a dcerami mého druhého syna; vizte, zanechávám vám totéž požehnání, jež jsem zanechal synům a dcerám Lamanovým; pročež, vy nebudete zcela zničeni; ale nakonec bude símě vaše požehnáno.
- 10 A stalo se, že když můj otec k nim ustal promlouvati, vizte, promluvil k synům Izmaelovým, ano, dokonce k celému jeho domu.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

11 A poté, co k nim ustal promlouvati, promluvil k Samovi řka: Požehnaný jsi ty a símě tvé; neboť ty zdědíš zemi jako bratr tvůj Nefi. A símě tvé bude počítáno mezi símě jeho; a ty budeš dokonce jako bratr tvůj a símě tvé jako símě jeho; a budeš požehnaný po všechny své dny.

12 A stalo se poté, co můj otec Lehi promluvil k celému svému domu podle pocitů srdce svého a Ducha Páně, jenž byl v něm, že zestárl. A stalo se, že zemřel a byl pohřben.

13 A stalo se, že nemnoho dnů po jeho smrti se Laman a Lemuel a synové Izmaelovi na mne rozhněvali kvůli napomenutím Páně.

14 Neboť já, Nefi, jsem byl nutkán promluvit k nim podle jeho slova; neboť jsem k nim promlouval mnohé, a také můj otec před svou smrtí; z kterýchžto slov jsou mnohá napsána na mých druhých deskách; neboť o dějinách je více psáno na mých druhých deskách.

15 A na tyto píší věci duše své, a mnohá z písem, jež jsou vyryta na deskách z mosazi. Neboť duše má se těší z písem a srdce mé nad nimi přemítá a píše je k poučení a ku prospěchu dětí mých.

16 Vizte, duše má se těší z věcí Páně; a srdce mé neustále přemítá o tom, co jsem viděl a slyšel.

17 Nicméně přes velikou dobrotivost Páně v tom, že mi ukázal veliká a podivuhodná díla svá, srdce mé volá: Ó, jak bídný jsem člověk! Ano, srdce mé se souží pro tělo mé; duše má se rmoutí pro nepravosti mé.

18 Jsem obklíčen pokušeními a hříchy, jež mne tak snadno napadají.

19 A když se chci radovati, srdce mé sténá pro hříchy mé; nicméně vím, v koho důvěřuji.

20 Bůh můj je mi oporou; On mne vodil ve strastech mých v pustině; a zachovával mne na vodách veliké hloubky.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

21 Naplňoval mne láskou svou, až tělo mé bývalo
stravováno.

22 Zahanboval nepřátele mé tak, že se přede mnou
roztrásli.

23 Vizte, ve dne vyslychal volání mé a v noci mi dával
poznání viděními.

24 A ve dne jsem se před ním osměloval v mocné
modlitbě; ano, vysílal jsem hlas svůj na výsost; a andělé
sestupovali a sloužili mi.

25 A na křídlech Ducha jeho bylo tělo mé unášeno na
převysoké hory. A oči mé vídávaly veliké věci, ano,
dokonce příliš veliké pro člověka; tudíž mi bylo
uloženo, abych je nepsal.

26 A tak, jestliže jsem tedy vídával tak veliké věci a
jestliže Pán v blahosklonnosti své k dětem lidským
přicházívá k lidem s tak mnohým milosrdenstvím, proč
by mělo srdce mé lkáti a duše má prodlévati v údolí
smutku a tělo mé chřadnouti a síla má ochabovati pro
strasti mé?

27 A proč bych se měl poddávati hříchu pro tělo své?
Ano, proč bych měl podléhati pokušením, aby onen zlý
měl místo v srdci mém, aby ničil pokoj můj a sužoval
duši mou? Proč se hněvám kvůli nepříteli svému?

28 Probuď se, duše má! Neklesej již v hříchu. Raduj se, ó
srdce mé, a nedej již místa nepříteli duše mé.

29 Nehněvej se již kvůli nepřátelům mým. Neoslabuj
sílu mou pro strasti mé.

30 Raduj se, ó srdce mé, a volej k Pánu a řekni: Ó Pane,
budu tě na věky chváliti; ano, duše má se bude v tobě
radovati, Bože můj a skálo spasení mého.

31 Ó Pane, vykoupíš duši mou? Vysvobodíš mne
z rukou nepřátel mých? Učiníš mne takovým, abych se
třásl při objevení se hříchu?

32 Kéž jsou brány pekla přede mnou neustále zavřeny,
protože srdce mé je zlomeno a duch můj je zkroušený! Ó
Pane, kéž bys nezavíral přede mnou brány
spravedlivosti své, abych mohl kráčet po stezce pokory,
abych mohl býti přísně dbalý přímé cesty!

He hath filled me with his love, even unto the con-
suming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing
of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath
given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer be-
fore him; yea, my voice have I sent up on high; and an-
gels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been
carried away upon exceedingly high mountains. And
mine eyes have beheld great things, yea, even too great
for man; therefore I was bidden that I should not write
them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in
his condescension unto the children of men hath visited
men in so much mercy, why should my heart weep and
my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh
waste away, and my strength slacken, because of mine
afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh?
Yea, why should I give way to temptations, that the evil
one have place in my heart to destroy my peace and af-
flict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O
my heart, and give place no more for the enemy of my
soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not
slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say:
O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will re-
joice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver
me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make
me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me,
because that my heart is broken and my spirit is con-
trite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy right-
eousness before me, that I may walk in the path of the
low valley, that I may be strict in the plain road!

- 33 Ó Pane, kéž bys mne zahalil rouchem spravedlivosti své! Ó Pane, kéž bys mi připravil cestu, abych unikl nepřátelům svým! Kéž bys učinil cestu mou přede mnou přímou! Kéž bys mi nepokládal do cesty kámen úrazu – ale kéž bys uvolnil cestu mou přede mnou a kéž bys nedával překážky do cesty mé, ale do cest nepřátel mých.
- 34 Ó Pane, důvěřoval jsem v tebe a budu v tebe důvěřovati na věky. Nebudu vkládati důvěru svou v rámě těla; neboť vím, že proklet je ten, kdo vkládá důvěru svou v rámě těla. Ano, proklet je ten, kdo vkládá důvěru svou v člověka nebo spoléhá na rámě těla.
- 35 Ano, já vím, že Bůh dá štědře tomu, kdo žádá. Ano, můj Bůh mi dá, když nebudu žádati nesprávně; tudíž pozdvihnu hlas svůj k tobě; ano, budu volati k tobě, Bože můj, skálo spravedlivosti mé. Viz, hlas můj bude k tobě na věky vystupovati, skálo má a věčný Bože můj. Amen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2. Nefi 5

- 1 Vizte, stalo se, že já, Nefi, jsem mnoho volal k Pánu, svému Bohu, pro hněv svých bratří.
- 2 Ale vizte, jejich hněv proti mně vzrostl natolik, že mi usilovali o život.
- 3 Ano, reptali proti mně řka: Náš mladší bratr si myslí, že nad námi bude panovati; a my jsme kvůli němu mnoho zkusili; pročez, nyní, zabijme ho, aby nás již nesužoval svými slovy. Neboť vizte, nechceme, aby byl naším vládcem; neboť to přísluší nám, kteří jsme jeho staršími bratřími, abychom panovali nad tímto lidem.
- 4 Nyní, já nepíši na tyto desky všechna slova, jimiž proti mně reptali. Ale postačí, když řeknu, že mi usilovali o život.
- 5 A stalo se, že Pán mne varoval, abych já, Nefi, od nich odešel a utekl do pustiny, a všichni ti, kteří chtějí jíti se mnou.
- 6 Pročez, stalo se, že já, Nefi, jsem vzal svou rodinu a také Zorama a jeho rodinu a Sama, svého staršího bratra, a jeho rodinu a Jákoba a Jozefa, své mladší bratří, a také své sestry a všechny ty, kteří chtěli jíti se mnou. A všichni ti, kteří chtěli jíti se mnou, byli ti, kteří věřili ve varování a zjevení Boží; pročez, poslouchali slova moje.
- 7 A vzali jsme své stany a vše, co jsme mohli, a putovali jsme pustinou po dobu mnoha dnů. A poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, rozbili jsme své stany.
- 8 A můj lid chtěl, abychom pojmenovali ono místo Nefi; pročez, nazvali jsme ho Nefi.
- 9 A všichni ti, kteří byli se mnou, přijali pojmenování lid Nefiův.
- 10 A hleděli jsme zachovávat soudy a ustanovení a přikázání Páně ve všech věcech, podle zákona Mojžíšova.
- 11 A Pán byl s námi; převelice se nám dařilo; neboť jsme zaseli semena a sklidili jsme oplátkou v hojnosti. A počali jsme chovati stáda a dobytek a zvířata všeho druhu.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, inso-much that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

12 A já, Nefi, jsem také přinesl záznamy, které byly vyryty na deskách z mosazi; a také kouli neboli kompas, který, podle toho, co je psáno, byl rukou Páně připraven pro mého otce.

13 A stalo se, že se nám počalo převelice dařiti, a počali jsme se v zemi množiti.

14 A já, Nefi, jsem vzal meč Labanův a podle něj jsem zhotovil mnoho mečů, aby lid, který se nyní nazýval Lamanité, na nás snad nepřišel a nezničil nás; neboť jsem znal jejich nenávisť vůči sobě a svým dětem a těm, kteří se nazývali mým lidem.

15 A učil jsem svůj lid stavěti stavby a také jsem je učil všelikým pracím ze dřeva a ze železa a z mědi a z mosazi a z oceli a ze zlata a ze stříbra a z drahých rud, kterých bylo ve veliké hojnosti.

16 A já, Nefi, jsem postavil chrám; a vystavěl jsem ho podle chrámu Šalomounova až na to, že nebyl postaven z tak mnoha drahocenných věcí; neboť v zemi nebyly k nalezení, pročez nemohl býti postaven jako Šalomounův chrám. Ale stavěl se jako chrám Šalomounův; a jeho opracování bylo nesmírně jemné.

17 A stalo se, že já, Nefi, jsem vedl svůj lid k tomu, aby byl přičinlivý a aby pracoval vlastníma rukama.

18 A stalo se, že chtěli, abych byl jejich králem. Ale já, Nefi, jsem si přál, aby neměli žádného krále; nicméně jsem pro ně činil to, co bylo v mé moci.

19 A vizte, vyplnila se slova Páně o mých bratřích, jež o nich promlouval, že budu jejich vládcem a jejich učitelem. Pročez, byl jsem jejich vládcem a jejich učitelem podle příkázání Páně až do té doby, kdy mi usilovali o život.

20 Pročez, vyplnilo se slovo Páně, jež ke mně promlouval řka: Poněvadž nebudou slova tvoje poslouchati, budou z přítomnosti Páně odříznuti. A vizte, byli z jeho přítomnosti odříznuti.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 A nechal na ně přijíti prokletí, ano, dokonce těžké prokletí, pro jejich nepravost. Neboť vizte, oni proti němu zatvrdili srdce své tak, že ztvrdla jako křemen; pročez, poněvadž byli bílí a nesmírně krásní a rozkošní, Pán Bůh jim nechal ztmavnouti kůži, aby nemohli býti přitažliví pro můj lid.

22 A tak praví Pán Bůh: Způsobím, že budou odporní lidu tvému, ledaže budou činiti pokání z nepravostí svých.

23 A prokleta bude símě toho, kdo se mísí se semenem jejich, neboť ti budou prokleti, dokonce týmž prokletím. A Pán to pravil, a tak se stalo.

24 A pro své prokletí, které bylo na nich, stali se líným lidem plným zlomyslnosti a lstivosti a hledali v pustině divou zvěř.

25 A Pán Bůh mi pravil: Budou metlou semeni tvému, aby je podněcovali k rozpomenutí se na mne; a poněvadž na mne pamatovati nebudou a slova moje poslouchati nebudou, budou je sužovati až ke zničení.

26 A stalo se, že já, Nefi, jsem vysvětil Jákoba a Jozefa, aby byli kněžími a učiteli nad zemí mého lidu.

27 A stalo se, že jsme žili šťastně.

28 A uplynulo třicet let od doby, kdy jsme opustili Jeruzalém.

29 A já, Nefi, jsem vedl do této doby záznamy o svém lidu na svých deskách, které jsem zhotovil.

30 A stalo se, že Pán Bůh mi pravil: Zhotov další desky; a vyryješ na ně mnohé věci, které jsou v očích mých dobré ku prospěchu lidu tvého.

31 Pročez, já, Nefi, abych byl poslušen příkázání Páně, jsem šel a zhotovil jsem tyto desky, na které jsem vyryl tyto věci.

32 A vyryl jsem to, co je Bohu libé. A jestliže mému lidu budou libé věci Boží, budou mu libé rytiny mé, které jsou na těchto deskách.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

33 A jestliže si můj lid přeje znáti dějiny mého lidu
podrobněji, musí zkoumati mé druhé desky.

And if my people desire to know the more particular
part of the history of my people they must search mine
other plates.

34 A postačí, když řeknu, že uplynulo čtyřicet let a již
jsme měli války a sváry se svými bratřími.

And it sufficeth me to say that forty years had passed
away, and we had already had wars and contentions
with our brethren.

2. Nefi 6

- 1 Slova Jákobova, bratra Nefiova, která promlouval k lidu Nefiovu:
- 2 Vizte, milovaní bratří moji, já, Jákob, byv povolán Bohem a vysvěcen podle svatého řádu jeho a byv posvěcen bratrem svým Nefim, k němuž hledíte jako ke králi neboli ochránci a na němž závisí bezpečí vaše, vizte, víte, že jsem k vám promlouval nesmírně mnoho věcí.
- 3 Nicméně k vám promlouvám opět; neboť toužím po blahu duší vašich. Ano, velmi se o vás strachuji; a vy sami víte, že tomu tak bylo vždy. Neboť já jsem vás nabádal se vši pílí; a učil jsem vás slovům otce svého; a promlouval jsem k vám o všem, co je psáno od stvoření světa.
- 4 A nyní, vizte, chtěl bych k vám promluvit o věcech, jež jsou a jež přijdou; pročez, přečtu vám slova Izaiášova. A bratr můj si přál, abych k vám tato slova promluvil. A mluvím k vám pro dobro vaše, abyste mohli poznati a oslaviti jméno Boha svého.
- 5 A nyní, slova, která budu čísti, jsou ta, jež promlouval Izaiáš o celém domě Izraele; pročez, mohou býti vztažena na vás, neboť vy jste z domu Izraele. A je mnoho věcí, o nichž promlouval Izaiáš a které mohou býti na vás vztaženy, protože jste z domu Izraele.
- 6 A nyní, toto jsou ona slova: Tak praví Pán Bůh: Viz, pozdvihnu ruku svou k pohanům a vyzdvihnu lidu korouhev svou; a oni přinesou syny tvé v náručí svým a dcery tvé budou nesený na ramenou jejich.
- 7 A králové budou pěstouny tvými a královny jejich chůvami tvými; skloní se před tebou tváří svou k zemi a budou olizovati prach z nohou tvých; a ty poznáš, že já jsem Pán; neboť ti, kteří na mne čekají, nebudou zahanbeni.
- 8 A nyní já, Jákob, bych chtěl o těchto slovech něco promluvit. Neboť vizte, Pán mi ukázal, že ti, kteří byli v Jeruzalémě, odkud jsme přišli, byli zabiti a odvedeni do zajetí.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

- 9 Nicméně Pán mi ukázal, že se mají opět vrátiti. A také mi ukázal, že Pán Bůh, Svatý Izraelský, se jim má projevit v těle; a poté, co se jim má projevit, mají ho bičovati a ukřižovati, a to podle slov anděla, který mi to pravil.
- 10 A poté, co zatvrdí srdce své a šíje jejich strne proti Svatému Izraelskému, vizte, soudy Svatého Izraelského přijdou na ně. A přijde den, kdy budou biti a sužováni.
- 11 Pročež poté, co budou hnáni sem a tam, neboť tak praví anděl, mnozí budou sužováni v těle a nebude jim dovoleno zahynouti pro modlitby věrných; budou rozptylováni a biti a nenáviděni; nicméně Pán k nim bude milosrdný, a až dojdou poznání Vykupitele svého, budou opět shromážděni do zemí dědictví svého.
- 12 A požehnaní jsou pohané, ti, o nichž psal prorok; neboť vizte, pakliže budou činiti pokání a nebudou bojovati proti Sionu a nebudou se připojovati k oné veliké a ohavné církvi, budou spaseni; neboť Pán Bůh splní smlouvy své, jež učinil s dětmi svými; a z tohoto důvodu toto prorok napsal.
- 13 Pročež, ti, kteří bojují proti Sionu a lidu smlouvy Páně, budou olizovati prach z nohou jejich; a lid Páně nebude zahanben. Neboť lid Páně jsou ti, kteří na něho čekají; neboť stále čekají na příchod Mesiáše.
- 14 A vizte, podle slov prorokových se Mesiáš opět rozhodne, podruhé, že je osvobodí; pročež, až přijde onen den, kdy v něho budou věřiti, projeví se jim v moci a ve veliké slávě, až ke zničení jejich nepřátel; a nezničí nikoho, kdo v něho věří.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

15 A ti, kteří v něho nevěří, budou zničeni jak ohněm, tak bouří a zemětřeseními a krveprolitími a morem a hladem. A poznají, že Pán je Bůh, Svätý Izraelský.

16 Neboť, bude kořist odňata mocnému nebo bude podle zákona zajatý vysvobozen?

17 Ale tak praví Pán: Dokonce zajatí mocného budou odňati a kořist hrozného bude vysvobozena; neboť mocný Bůh vysvobodí svůj lid smlouvy. Neboť tak praví Pán: Já budu bojovati s těmi, kteří bojují s tebou –

18 A nakrmím ty, kteří tě utlačují, jejich vlastním masem; a budou zpiti svou vlastní krví jako sladkým vínem; a veškeré tělo bude věděti, že já, Pán, jsem Spasitel tvůj a Vykupitel tvůj, Mocný Jákobův.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2. Nefi 7

- 1 Ano, neboť tak praví Pán: Zapudil jsem tě nebo odvrhl jsem tě na věky? Neboť tak praví Pán: Kde je rozlukový lístek matky vaší? Ke komu jsem tě vypudil nebo kterému z věřitelů svých jsem vás prodal? Ano, komu jsem vás prodal? Vizte, pro nepravosti své prodali jste sami sebe a pro přestupky vaše je matka vaše zapuzena.
- 2 Pročež, když jsem přišel, nebylo nikoho; když jsem volal, ano, nebylo nikoho, kdo by odpověděl. Ó dome Izraele, což je ruka má nějak zkrácena, že nemůže vykoupiti, nebo nemám žádné moci vysvoboditi? Viz, pokáráním svým vysušuji moře, činím řeky jejich pustinou a ryby jejich zapáchajícími, protože vody jsou vysušeny a ony umírají žízní.
- 3 Oblékám nebesa v černá a žíně dávám jim za oděv.
- 4 Pán Bůh mi dal jazyk učených, abych věděl, jak promluvíti v příhodnou dobu slovo k tobě, ó dome Izraele. Když jste zemdlení, probouzí jitro za jitem. Probouzí ucho mé, aby slyšelo jako učení.
- 5 Pán Bůh otevřel ucho mé a já jsem nevzdoroval ani jsem se neodvrátil.
- 6 Nastavil jsem záda svá bijícímu a líce své těm, kteří rvali vousy. Neskrýval jsem tvář před pohanou a pliváním.
- 7 Neboť Pán Bůh mi pomůže, tudíž nebudu zahanben. Tudíž jsem nastavil tvář jako křemen a vím, že nebudu zahanben.
- 8 A Pán je blízko a ospravedlňuje mne. Kdo se bude se mnou svářiti? Postavme se spolu. Kdo je protivníkem mým? Nechtě přistoupí ke mně a já ho udeřím silou úst svých.
- 9 Neboť Pán Bůh mi pomůže. A všichni, kteří mne odsoudí, vizte, oni všichni zvetšejí jako šat a mol je sežere.
- 10 Kdo se mezi vámi bojí Pána, kdo poslouchá hlasu služebníka jeho, kdo kráčí v temnotě a nemá žádného světla?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Vizte, všichni vy, kteří rozněcujete oheň, kteří se obklopujete jiskrami, kráčejte ve světle ohně svého a v jiskrách, jež jste roznítili. Toto budete míti z ruky mé – ulehnete v žalu.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2. Nefi 8

- 1 Poslouchejte mne, vy, kteří následujete spravedlivost. Pohlédte na skálu, z které jste vytesáni, a na hlubokost jámy, z níž jste vykopáni.
- 2 Pohlédte na Abrahama, otce svého, a na Sárú, tu, která vás porodila; neboť jeho jediného jsem povolal a požehnal mu.
- 3 Neboť Pán utěší Sion, utěší všechna pustá místa jeho; a učiní pustinu jeho podobnou Edenu a poušť jeho podobnou zahradě Páně. Bude tam radost a veselí, díkůvzdání a prozpěvování.
- 4 Poslouchej mne, lide můj; a nakloň mi ucho, ó národe můj; neboť zákon vyjde ode mne a uvedu soud svůj, aby byl světlem pro lid.
- 5 Blízko je spravedlivost má; spasení mé vyšlo a rámě mé bude souditi lid. Ostrovy mne budou očekávat i a v rámě mé budou důvěřovati.
- 6 Pozdvihněte oči své k nebesům a pohlédněte na zemi dole; neboť nebesa zmizí jako dým a země zestárne jako šat; a ti, kteří na ní dlí, zemřou podobně. Ale spasení mé bude na věky a spravedlivost má nebude zrušena.
- 7 Poslouchejte mne, vy, kteří znáte spravedlivost, lidé, v jejichž srdce jsem vepsal zákon svůj, nebojte se potupy od lidí, ani se neobávejte spílání jejich.
- 8 Neboť mol je sežere jako šat a červ je sežere jako vlnu. Ale spravedlivost má bude na věky a spasení mé z pokolení na pokolení.
- 9 Probuď se, probuď se! Oblec se v sílu, ó rámě Páně; probuď se jako v dávných dnech. Což nejsi ten, kdo rozsekal Raab a probodl draka?
- 10 Což nejsi ten, kdo vysušil moře, vody veliké hloubky; kdo učinil z hlubin moře cestu pro vykoupené, aby přešli?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Tudíž vykoupení Páně se navrátí a přijdou do Sionu se zpěvem; a věčná radost a svatost bude na jejich hlavách; a obdrží veselí a radost; smutek a truchlení utekou.
- 12 To jsem já; ano, to jsem já, kdo vás utěšuje. Viz, kdo jsi ty, že by ses měl báti člověka, který zemře, a syna člověka, který bude učiněn podobným trávě?
- 13 A zapomínáš na Pána, tvůrce svého, který roztáhl nebesa a položil základy země, a neustále se bojíš každý den pro vztek utlačitele, jako by byl připraven ničit? A kde je vztek utlačitele?
- 14 Zajatý vyhnanec pospíchá, aby mohl býti propuštěn a aby nezemřel v jámě, ani aby neměl nedostatek chleba.
- 15 Ale já jsem Pán, tvůj Bůh, jehož vlny hučely; Pán zástupů jest jméno mé.
- 16 A slova svá jsem vkládal do úst tvých a skrýval jsem tě ve stínu ruky své, abych mohl zasaditi nebesa a položití základy země a říci Sionu: Viz, ty jsi lidem mým.
- 17 Probud' se, probud' se, povstaň, ó Jeruzaléme, který jsi pil z ruky Páně kalich prchlivosti jeho – vypil jsi kal z kalicha závratí do dna –
- 18 A nikdo, kdo by ho vedl, mezi všemi syny, které zrodil; ani nikdo, kdo ho bere za ruku, ze všech synů, které vchoval.
- 19 Tito dva synové přicházejí k tobě, kdo tě bude litovati – zpuštění tvé a zničení a hlad a meč – a kým tě mám utěšiti?
- 20 Synové tvoji ochabli, kromě těchto dvou; ti leží na rozcestí všech ulic; jako divoký býk v síti, jsou plni prchlivosti Páně, pokárání Boha tvého.
- 21 Tudíž slyš nyní toto, ty soužený a opilý, a nikoli vínem:
- 22 Tak praví tvůj Pán, Pán a Bůh tvůj vede při lidu svého; viz, odňal jsem z ruky tvé kalich závratí, kal z kalicha prchlivosti své; nebudeš ho pít více.
- Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.
- I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?
- And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?
- The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.
- But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.
- And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.
- Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury— thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—
- And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.
- These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?
- Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.
- Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:
- Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

23 Ale vložím jej do ruky těch, kteří tě sužují; kteří říkali
duši tvé: Skloň se, ať můžeme přejíti – a ty jsi pokládal
tělo své jako zemi a jako ulici těm, kteří přešli.

24 Probud' se, probud' se, oblec se v sílu svou, ó Sione;
oblec se v krásný šat svůj, ó Jeruzaléme, město svaté;
neboť od nynějška již nikdy do tebe nevejde neobřezaný
a nečistý.

25 Otřes se z prachu; povstaň, posad' se, ó Jeruzaléme;
uvolni se z okovů hrdla svého, ó zajatá dcero Sionská.

But I will put it into the hand of them that afflict
thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may
go over—and thou hast laid thy body as the ground and
as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on
thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for
henceforth there shall no more come into thee the un-
circumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O
Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O
captive daughter of Zion.

2. Nefi 9

- 1 A nyní, milovaní bratří moji, toto jsem četl, abyste mohli zvědět o smlouvách Páně, které učinil s celým domem Izraele –
- 2 Že promlouvá k Židům ústy svých svatých proroků, dokonce od počátku, z pokolení na pokolení, dokud nepřijde čas, že budou znovuzřízeni do pravé církve a do stáda Božího; kdy budou shromážděni domů do země dědictví svého a kdy budou usazeni ve všech svých zemích zaslíbení.
- 3 Vizte, milovaní bratří moji, toto k vám promlouvám, abyste se mohli radovati a pozdvihnouti hlavu na věky pro požehnání, která Pán Bůh udělí dětem vašim.
- 4 Neboť vím, že jste usilovně hledali, mnozí z vás, abyste poznali to, co přijde; proč já vím, že vy víte, že tělo naše musí zchřádnouti a zemřít; nicméně v těle svém uvidíme Boha.
- 5 Ano, já vím, že vy víte, že on se ukáže v těle těm v Jeruzalémě, odkud jsme přišli; neboť je nezbytné, aby to bylo mezi nimi; neboť náleží velikému Stvořiteli, aby strpěl, že se stane poddaným člověku v těle a zemře za všechny lidi, aby se všichni lidé mohli státi poddanými jemu.
- 6 Neboť poněvadž smrt přichází na všechny lidi, aby naplňovala milosrdný plán velikého Stvořitele, musí nezbytně býti moci vzkříšení a vzkříšení musí nezbytně přijíti k člověku kvůli pádu; a pád přišel kvůli přestupku; a protože se lidé stali padlými, byli z přítomnosti Páně odříznuti.
- 7 Proč, musí nezbytně býti nekonečného usmíření – pokud by nekonečného usmíření nebylo, tato porušitelnost by nemohla obléci neporušitelnost. Proč, první soud, který přišel na člověka, by byl musel nezbytně zůstat v nekonečném trvání. A kdyby tomu tak bylo, toto tělo by muselo ulehnouti, aby zpráchnivělo a rozpadlo se ve své matce zemi, aby již nepovstalo.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 Ó, ta moudrost Boží, milosrdenství jeho a milost! Neboť vizte, kdyby tělo již nepovstalo, duchové naši by se museli státi poddanými onomu andělu, který padl z přítomnosti Věčného Boha a stal se ďáblem, aby již nepovstal.

9 A duchové naši by se museli státi podobnými jemu a my bychom se stali ďábly, anděly ďábla, a byli bychom vyloučeni z přítomnosti našeho Boha a zůstali bychom s otcem lží v bídě, jako on sám; ano, té bytosti, která podvedla naše první rodiče, která se proměňuje téměř až v anděla světla a podněcuje děti lidské k tajným spolčením vraždění a všelikým tajným dílům temnoty.

10 Ó, jak veliká je dobrotivost našeho Boha, který připravuje cestu pro náš únik ze spárů této hrozně příšery; ano, oné příšery, smrti a pekla, kterou nazývám smrtí těla a také smrtí ducha.

11 A kvůli cestě vysvobození Boha našeho, Svatého Izraelského, ona smrt, o níž jsem promlouval, jež je časná, vydá své mrtvé; kterážto smrt je hrob.

12 A ona smrt, o níž jsem promlouval, jež je duchovní smrtí, vydá své mrtvé; kterážto duchovní smrt je peklo; pročez, smrt a peklo musejí vydati mrtvé své a peklo musí vydati zajaté duchy své a hrob musí vydati zajatá těla svá a tělo a duch lidí budou spolu navzájem znovuzřízeny; a to mocí vzkříšení Svatého Izraelského.

13 Ó, jak veliký je plán našeho Boha! Neboť na druhé straně ráj Boží musí vydati duchy spravedlivých a hrob vydá těla spravedlivých; a duch a tělo jsou opět k sobě znovuzřízeny a všichni lidé se stávají neporušitelnými a nesmrtelnými a jsou žijícími dušemi majíce dokonalou znalost podobně jako my v těle až na to, že naše znalost bude dokonalá.

14 Pročez, budeme míti dokonalou znalost veškeré viny své, nečistoty své a nahoty své; a spravedliví budou míti dokonalou znalost radosti své a spravedlivosti své, jsouce oděni čistotou, ano, dokonce rouchem spravedlivosti.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

15 A stane se, že až všichni lidé přejdou z této první smrti k životu, protože se stávají nesmrtelnými, musejí se ukázati před soudcovskou stolicí Svatého Izraelského; a pak přichází soud a pak musejí býti souzeni podle svatého soudu Božího.

16 A tak jistě, jakože žije Pán, neboť Pán Bůh to pravil a je to věčné slovo jeho, jež nemůže pomínouti, že ti, kteří jsou spravedliví, budou spravedliví nadále, a ti, kteří jsou špinaví, budou špinaví nadále; pročez, ti, kteří jsou špinaví, jsou ďábel a andělé jeho; a ti odejdou do věčného ohně připraveného pro ně; a muka jejich jsou jako jezero ohně a síry, jehož plamen stoupá vzhůru na věky věků a nemá konce.

17 Ó, ta velikost a spravedlnost našeho Boha! Neboť on vykonává všechna slova svá a ta vycházejí z úst jeho a zákon jeho musí býti naplněn.

18 Ale vizte, spravedliví, svatí Svatého Izraelského, ti, kteří věří ve Svatého Izraelského, ti, kteří vytrpěli kříž světa a nedbali hany světa, ti zdědí království Boží, jež pro ně bylo připraveno od založení světa, a radost jejich bude plná na věky.

19 Ó, ta velikost milosrdenství našeho Boha, Svatého Izraelského! Neboť on vysvobozuje svaté své od oné hrozné příšery, ďábla a smrti a pekla a onoho jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka.

20 Ó, jak veliká je svatost našeho Boha! Neboť on zná všechno a není ničeho, co by neznal.

21 A přijde na svět, aby mohl spasiti všechny lidi, budou-li poslouchati hlas jeho; neboť vizte, on vytrpí bolesti všech lidí, ano, bolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí, kteří patří do rodiny Adamovy.

22 A on to vytrpí, aby vzkříšení mohlo přijíti ke všem lidem, aby všichni mohli státi před ním ve veliký a soudný den.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

23 A přikazuje všem lidem, že musejí činiti pokání a býti pokřtěni v jeho jménu, majíce dokonalou víru v Svatého Izraelského, jinak nemohou býti spaseni v království Božím.

24 A nebudou-li činiti pokání a věřiti v jeho jméno a nebudou-li pokřtěni v jeho jménu a nevytrvají-li do konce, musejí býti zatraceni; neboť Pán Bůh, Svatý Izraelský, to pravil.

25 Pročež, on dal zákon; a kde není dán zákon, tam není trest; a kde není trest, tam není odsouzení; a kde není odsouzení, tam milosrdenství Svatého Izraelského má na lidi nárok pro usmíření; neboť oni jsou vysvobozeni jeho mocí.

26 Neboť usmíření uspokojuje požadavky jeho spravedlnosti pro všechny ty, kterým nebyl dán zákon, a tak jsou vysvobozeni od oné hrozné příšery, smrti a pekla, a ďábla a jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka; a jsou znovuzříženi tomu Bohu, který jim dal dech a který je Svatý Izraelský.

27 Ale běda tomu, kterému byl zákon dán, ano, který má všechna přikázání Boží jako my a který je přestupuje a který promarňuje dny zkoušky své, neboť stav jeho je hrozný!

28 Ó, ten lstivý plán onoho zlého! Ó, ta marnivost a nestálost a pošetilost lidí! Když jsou učení, myslí si, že jsou moudří, a neposlouchají radu Boží, neboť ji odsunují stranou domnívajíce se, že vše poznávají sami, pročež, moudrost jejich je pošetilost a neprospívá jim. A oni zahynou.

29 Ale býti učený je dobré, poslouchají-li rady Boží.

30 Ale běda bohatým, kteří jsou bohatí co do věcí světa. Neboť protože jsou bohatí, pohrdají chudými, pronásledují mírné a srdce jejich lpí na pokladech jejich; pročež, poklad jejich je bůh jejich. A vizte, poklad jejich s nimi zahyne také.

31 A běda hluchým, kteří nechtějí slyšeti; neboť oni zahynou.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

32 Běda slepým, kteří nechtějí viděti; neboť oni zahynou také.

33 Běda těm srdce neobřezaného, neboť vědomí nepravostí jejich je udeří posledního dne.

34 Běda lháři, neboť on bude svržen do pekla.

35 Běda vražedníku, který úmyslně zabíjí, neboť on zemře.

36 Běda těm, kteří se dopouštějí smilstva, neboť oni budou svrženi do pekla.

37 Ano, běda těm, kteří uctívají modly, neboť ďábel všech ďáblů se z nich raduje.

38 A zkrátka běda všem těm, kteří umírají v hříších svých; neboť se navrátí k Bohu a spatří tvář jeho a zůstanou v hříších svých.

39 Ó milovaní bratří moji, pomněte, jak strašlivé je přestupovati proti tomu Svatému Bohu a také jak strašlivé je podlehnouti ponoukání toho lstivého. Pamatujte, tělesně smýšleti je smrt a duchovně smýšleti je život věčný.

40 Ó milovaní bratří moji, nakloňte ucho slovům mým. Pamatujte na velikost Svatého Izraelského. Neříkejte, že jsem k vám promlouval tvrdé věci; neboť řeknete-li to tak, budete spílati pravdě; neboť já jsem promlouval slova Tvůrce vašeho. Víím, že slova pravdy jsou vůči vši nečistotě tvrdá; ale spravedliví se jich nebojí, neboť milují pravdu a nejsou otřeseni.

41 Ó tedy, milovaní bratří moji, pojďte k Pánu, ke Svatému. Pamatujte, že stezky jeho jsou spravedlivé. Vizte, cesta pro člověka je úzká, ale leží před ním v přímém směru a strážným brány je Svatý Izraelský; a nezaměstnává tam žádného služebníka; a není žádné jiné cesty kromě té, která vede tou branou; neboť on nemůže býti oklamán, neboť Pán Bůh je jméno jeho.

42 A kdo klepe, tomu on otevře; a moudří a učení a ti, kteří jsou bohatí, kteří jsou nadutí pro učenost svou a moudrost svou a bohatství své – ano, to jsou ti, které on opomíná; a neodhodí-li tyto věci a neuznají-li sami sebe za pošetilce před Bohem a nesestoupí-li do hlubin pokory, on jim neotevře.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

43 Ale věci moudrých a rozvážných budou před nimi
skryty na věky – ano, ono štěstí, které je připraveno pro
svaté.

44 Ó milovaní bratří moji, pamatujte na slova moje.
Vizte, snímám šat svůj a vytrásám ho před vámi;
modlím se k Bohu spasení svého, aby na mne pohlédl
všepronikajícím okem svým; pročez, poznáte
posledního dne, kdy všichni lidé budou souzeni za
skutky své, že Bůh Izraelský svědčil, že já jsem setřásl
nepravosti vaše z duše své a že před ním stojím v jasnosti
a že jsem zbaven krve vaší.

45 Ó milovaní bratří moji, odvráťte se od hříchů svých;
setřeste řetězy toho, který by vás chtěl pevně spoutati;
pojďte k tomu Bohu, který je skálou spasení vašeho.

46 Připravte duši svou na onen slavný den, kdy
spravedlnost bude udělena spravedlivým, dokonce na
den soudu, abyste nemuseli býti vyděšeni hrozným
strachem; abyste nemuseli míti dokonalou vzpomínku
na hroznou vinu svou a nebyli přinuceni zvolati: Svaté,
svaté jsou soudy tvé, ó Pane Bože Všemohoucí – ale já
znám vinu svou; přestoupil jsem zákon tvůj a přestupky
mé jsou moje; a ďábel mne získal, a tak jsem kořistí
hrozné bídy jeho.

47 Ale vizte, bratří moji, je nezbytné, abych vás
probouzel k hrozné skutečnosti těchto věcí? Drásal
bych duši vaši, kdyby mysl vaše byla čistá? Byl bych
k vám přímý podle přímosti pravdy, kdybyste byli
osvobozeni od hříchu?

48 Vizte, kdybyste byli svatí, promlouval bych k vám o
svatosti; ale jelikož svatí nejste a pohlížíte na mne jako
na učitele, je nezbytně nutné, abych vás učil následkům
hříchu.

49 Vizte, duše má se hrozí hříchu a srdce mé se těší ze
spravedlivosti; a já budu chválii svaté jméno Boha
svého.

50 Pojďte, bratří moji, každý, kdo žízní, pojďte k vodám;
a ten, který nemá peněz, ať přijde, kupuje a jí; ano,
pojďte a kupujte víno a mléko bez peněz a bez cen.

But the things of the wise and the prudent shall be
hid from them forever—yea, that happiness which is
prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words.
Behold, I take off my garments, and I shake them before
you; I pray the God of my salvation that he view me
with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at
the last day, when all men shall be judged of their works,
that the God of Israel did witness that I shook your in-
iquities from my soul, and that I stand with brightness
before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins;
shake off the chains of him that would bind you fast;
come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice
shall be administered unto the righteous, even the day
of judgment, that ye may not shrink with awful fear;
that ye may not remember your awful guilt in perfect-
ness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy
judgments, O Lord God Almighty—but I know my
guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are
mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey
to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should
awake you to an awful reality of these things? Would I
harrow up your souls if your minds were pure? Would I
be plain unto you according to the plainness of the
truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of ho-
liness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a
teacher, it must needs be expedient that I teach you the
consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart de-
lighteth in righteousness; and I will praise the holy
name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come
ye to the waters; and he that hath no money, come buy
and eat; yea, come buy wine and milk without money
and without price.

51 Pročež, neutrácejte peníze za to, co nemá žádné ceny, ani nepracujte pro to, co nemůže uspokojiti. Poslouchejte mne pilně a pamatujte na slova, která jsem promlouval; a pojdte k Svatému Izraelskému a hodujte na tom, co nehynie, ani se nemůže zkaziti, a nechtě se duše vaše těšit z tučnosti.

52 Vizte, milovaní bratří moji, pamatujte na slova svého Boha; modlete se k němu neustále ve dne a v noci vzdávejte díky svatému jménu jeho. Nechtě se srdce vaše raduje.

53 A vizte, jak veliké jsou smlouvy Páně a jak veliká je blahosklonnost jeho k dětem lidským; a pro svou velikost a svou milost a milosrdenství nám přislíbil, že símě naše nebude zcela zničeno podle těla, ale že je zachová; a v budoucích pokoleních se stane spravedlivou větví domu Izraele.

54 A nyní, bratří moji, chci k vám promlouvati více; ale nazítří k vám promluví zbytek slov svých. Amen.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2. Nefi 10

- 1 A nyní já, Jákob, k vám promlouvám opět, milovaní bratří moji, o této spravedlivé větvi, o které jsem promlouval.
- 2 Neboť vizte, sliby, které jsme obdrželi, jsou sliby pro nás podle těla; pročez, ačkoli mi bylo ukázáno, že mnohé z dětí našich zahynou v těle pro nevíru, nicméně, Bůh bude milosrdný k mnohým; a děti naše budou znovuzřízeny, aby mohly dojít k tomu, co jim dá pravou znalost Vykupitele jejich.
- 3 Pročez, jak jsem vám řekl, je nezbytně nutné, aby Kristus – neboť včera v noci mi anděl sdělil, že toto bude jméno jeho – přišel mezi Židy, mezi ty, kteří jsou zlovolnější částí světa; a oni ho ukřižují – neboť tak to náleží našemu Bohu a není žádného jiného národa na zemi, který by ukřižoval svého Boha.
- 4 Neboť kdyby byly tyto mocné zázraky vykonány mezi jinými národy, činily by pokání a věděly by, že on je jejich Bůh.
- 5 Ale pro kněžské lstivosti a nepravosti zatvrdí ti v Jeruzalémě šíji svoji proti němu, a tak bude ukřižován.
- 6 Pročez, pro nepravosti jejich přijde na ně zničení, hlad, mor a krveprolití; a ti, kteří nebudou zničení, budou rozptýleni mezi všechny národy.
- 7 Ale vizte, tak praví Pán Bůh: Až přijde den, kdy ve mne budou věřiti, že já jsem Kristus, tehdy, jak jsem učinil smlouvu s otci jejich, budou znovuzřízeni v těle na zemi do zemí dědictví svého.
- 8 A stane se, že budou shromážděni z dlouhého rozptýlení svého, z ostrovů mořských a ze čtyř částí země; a národy pohanů budou veliké v očích mých, praví Bůh, neboť je vynesou do zemí dědictví jejich.
- 9 Ano, králové pohanů budou pro ně pěstouny a královny jejich se stanou chůvami; pročez, sliby Páně jsou veliké pro pohany, neboť on tak pravil, a kdo se může přítí?

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

10 Ale vizte, tato země, praví Bůh, bude zemí dědictví tvého a pohané budou na této zemi požehnáni.

11 A tato země bude zemí svobody pro pohany a v této zemi nebude žádných králů, kteří budou pohanům vzbuzeni.

12 A opevním tuto zemi proti všem ostatním národům.

13 A ten, kdo bojuje proti Sionu, zahyne, praví Bůh.

14 Neboť ten, kdo pozvedá krále proti mně, zahyne, neboť já Pán, král nebe, budu králem jejich a budu na věky světlem těm, kteří slyší slova moje.

15 Pročež, z tohoto důvodu, aby mohly býti naplněny smlouvy moje, jež jsem učinil s dětmi lidskými a jež s nimi učiním, dokud jsou v těle, musím nezbytně zničití tajná díla temnoty a vražd a ohavností.

16 Pročež, ten, kdo bojuje proti Sionu, jak Žid, tak pohan, jak porobený, tak svobodný, jak muž, tak žena, zahyne; neboť to jsou ti, kteří jsou smilnicí vší země; neboť ti, kteří nejsou pro mne, jsou proti mně, praví náš Bůh.

17 Neboť já splním sliby své, jež jsem učinil dětem lidským a jež jim učiním, dokud jsou v těle –

18 Pročež, milovaní bratří moji, tak praví náš Bůh: Budu sužovati símě tvé rukou pohanů; nicméně obměkčím srdce pohanů tak, že pro ně budou jako otec; pročež, pohané budou požehnáni a počítáni mezi dům Izraele.

19 Pročež, já zasvěťím tuto zemi na věky semeni tvému a těm, kteří budou počítáni mezi símě tvoje, jako zemi dědictví jejich; neboť je to země vyvolená, praví mi Bůh, nade všechny jiné země, pročež chci, aby všichni lidé, kteří na ní dlí, mne uctívali, praví Bůh.

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

- 20 A nyní, milovaní bratří moji, když vidíme, že náš milosrdný Bůh nám dal tak veliké poznání těchto věcí, pamatujme na něj a odložme hříchy své a nevěšme hlavu, neboť my nejsme zavrženi; nicméně byli jsme vyhnáni ze země dědictví svého; ale byli jsme přivedeni do lepší země, neboť Pán učinil moře stezkou naší a my jsme na ostrově mořském.
- 21 Ale veliké jsou sliby Páně těm, kteří jsou na ostrovech mořských; pročez, protože se praví ostrovy, musí jich nezbytně býti více než tento a ony jsou také obydleny bratřími našimi.
- 22 Neboť vizte, Pán Bůh vyváděl čas od času lidi z domu Izraele, podle své vůle a libosti. A nyní vizte, Pán pamatuje na všechny ty, kteří byli odlomeni, pročez pamatuje i na nás.
- 23 Tudíž, rozveselte srdce své a pamatujte, že jste svobodni, abyste jednali sami za sebe – zvoliti si cestu věčné smrti nebo cestu věčného života.
- 24 Pročez, milovaní bratří moji, smiřte se s vůlí Boží, a ne s vůlí ďábla a těla; a pamatujte poté, co se smíříte s Bohem, že je to pouze milostí Boží a skrze ni, že jste spaseni.
- 25 Pročez, kéž vás Bůh pozvedne ze smrti mocí vzkříšení a také z věčné smrti mocí usmíření, abyste mohli býti přijati do věčného království Božího, abyste ho mohli chváliti pro milost božskou. Amen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2. Nefi 11

- 1 A nyní, Jákob tehdy promlouval k mému lidu mnohem více věcí; nicméně pouze toto jsem nechal zapsati, neboť to, co jsem napsal, mi postačuje.
- 2 A nyní já, Nefi, píši více slov Izaiášových, neboť duše má se těší ze slov jeho. Neboť vztáhnou slova jeho na lid svůj a vyšlu je ke všem dětem svým, neboť on vpravdě viděl Vykupitele mého, stejně jako jsem ho viděl já.
- 3 A můj bratr Jákob ho také viděl, jako jsem ho viděl já; pročť vyšlu slova jejich k dětem svým, abych jim dokázal, že slova má jsou pravdivá. Pročť, slovy tří, pravil Bůh, utvrdím slovo svoje. Nicméně Bůh posílá více svědků a dokazuje všechna slova svá.
- 4 Vizte, duši mou těší dokazovati lidu mému pravdu o příchodu Krista; neboť k tomuto účelu byl dán zákon Mojžíšův; a vše, co bylo Bohem dáno od počátku světa člověku, je symbolem jeho.
- 5 A duše má se také těší ze smluv Páně, které učinil s otci našimi; ano, duše má se těší z milosti jeho a ze spravedlnosti jeho a moci a milosrdenství ve velikém a věčném plánu vysvobození od smrti.
- 6 A duši mou těší dokazovati lidu mému, že pokud by Kristus nepřišel, všichni lidé by museli zahynouti.
- 7 Neboť kdyby nebylo Krista, nebylo by Boha; a kdyby nebylo Boha, nejsme my, neboť by nemohlo býti žádného stvoření. Ale Bůh jest a on jest Kristus a přijde v plnosti svého vlastního času.
- 8 A nyní, píši několik slov Izaiášových, aby každý, kdo z mého lidu uvidí tato slova, mohl pozdvihnouti srdce své a radovati se ohledně všech lidí. Nyní, toto jsou ta slova a vy je můžete vztahovati na sebe a na všechny lidi.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2. Nefi 12

- 1 Slovo, které viděl Izaiáš, syn Amosův, o Judě a Jeruzalému:
- 2 A stane se v posledních dnech, když hora domu Páně bude utvrzena na vrcholku hor a bude vyvýšena nad pahorky a všechny národy k ní budou prouditi.
- 3 A mnozí lidé půjdou a řeknou: Pojdte a vystupme na horu Páně, do domu Boha Jákobova; a on nás bude vyučovati cestám svým a my budeme kráčet po stezkách jeho; neboť ze Sionu vyjde zákon a slovo Páně z Jeruzaléma.
- 4 A on bude souditi mezi národy a bude kárati mnohé lidi; a oni překují meče své na radlice a kopí svá na vinařské nože – národ nepozvedne meč proti národu, ani se již nebudou učití válce.
- 5 Ó dome Jákobův, pojdte a krácejme ve světle Páně; ano, pojdte, neboť vy všichni jste bloudili, každý k zlovolným cestám svým.
- 6 Tudíž, ó Pane, ty jsi opustil lid svůj, dům Jákobův, protože jsou naplněni z východu a poslouchají věstce jako Filistinští a mají zalíbení v dětech cizinců.
- 7 Země jejich je také plná stříbra a zlata, ani není konce pokladům jejich; země jejich je také plná koní, ani není konce vozům jejich.
- 8 Země jejich je také plná model; uctívají dílo svých vlastních rukou, to, co jejich vlastní prsty zhotovily.
- 9 A obyčejný člověk se nesklání a veliký člověk se nepokořuje, tudíž neodpouštěj mu.
- 10 Ó vy zlovolní, vejďte do skály a ukryjte se v prachu, neboť bázeň Páně a sláva velebnosti jeho vás udeří.
- 11 A stane se, že zpupné pohledy člověka budou poníženy a povýšenost lidská bude skloněna a Pán sám bude oslaven v onen den.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks— nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Neboť den Pána zástupů brzy přijde na všechny národy, ano, na každý, ano, na pyšné a zpupné a na každého, kdo je povýšený, a ti budou poníženi.

13 Ano, a den Páně přijde na všechny cedry libánské, neboť jsou vysoké a povýšené; a na všechny duby bázanské;

14 A na všechny vysoké hory a na všechny pahorky a na všechny národy, jež jsou povýšené, a na každý lid;

15 A na každou vysokou věž a na každou opevněnou zed;

16 A na všechny lodě mořské a na všechny lodě z Tarsisu a na všechny příjemné obrazy.

17 A zpupnost člověka bude skloněna a povýšenost lidská bude ponížena; a Pán sám bude oslaven v onen den.

18 A modly on docela zničí.

19 A oni půjdou do děr skalních a do jeskyní země, neboť na ně přijde bázeň Páně a sláva velebnosti jeho je udeří, až povstane, aby strašlivě otrásl zemi.

20 V onen den člověk hodí modly své ze stříbra a modly své ze zlata, jež si zhotovil, aby je uctíval, krtkům a netopýrům;

21 Aby šli do slují skal a na vrcholky rozeklaných hor, neboť na ně přijde bázeň Páně a velebnost slávy jeho je udeří, až povstane, aby strašlivě otrásl zemi.

22 Ustaňte se spoléhati na člověka, jehož dech je v nozdrách jeho; neboť zač bude považován?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2. Nefi 13

- 1 Neboť vizte, Pán, Pán zástupů, odejme od Jeruzaléma a od Judy podporu a oporu, celou oporu chleba a celou podporu vody –
- 2 Mocného muže a muže války, soudce a proroka a moudrého a starce;
- 3 Velitele nad padesáti a úctyhodného muže a rádce a zručného řemeslníka a výmluvného řečníka.
- 4 A dám jim děti za knížata a nemluvňata jim budou panovati.
- 5 A lid bude utiskován, jeden druhým a bližním svým; dítě se bude chovati pyšně vůči starci a hanebný vůči úctyhodnému.
- 6 Když se člověk chopí bratra svého z domu otce svého a řekne: Ty máš oděv, ty buď vládcem naším a zadrž tento pád rukou svou –
- 7 V onen den bude přísahati řka: Já nebudu hojičem; neboť v domě mém není ani chleba, ani oděvu; nečiňte ze mne vládce lidu.
- 8 Neboť Jeruzalém je zbořen a Juda padl, protože jazyk jejich a skutkové jejich jsou proti Pánu, k dráždění očí slávy jeho.
- 9 Výraz tváře jejich svědčí proti nim a vyhlašuje, že hřích jejich je dokonce jako Sodomy a nemohou to skryti. Běda duši jejich, neboť sami se odměnili zlem!
- 10 Řekněte spravedlivým, že oni jsou na tom dobře; neboť oni budou jísti ovoce konání svého.
- 11 Běda zlovolným, neboť oni zahynou; neboť odměna rukou jejich spočine na nich!
- 12 A lidu mého utlačitelé jsou děti a ženy mu panují. Ó lide můj, ti, kteří tě vedou, způsobují, že chybuješ, a ničí cestu stezek tvých.
- 13 Pán povstává, aby obhajoval, a stojí, aby soudil lid.
- 14 Pán vejde v soud se staršími lidu svého a knížaty jeho; neboť vy jste vyjedli vinici a lup od chudých v domech svých.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

15 Co zamýšlíte? Rozbíváte lid můj na kusy a drtíte tváře
chudých, praví Pán Bůh zástupů.

16 Nadto Pán praví: Protože dcery Sionu jsou povýšené
a kráčejí s nataženým krkem a prostopášnýma očima,
chodí cupitavě a cinkají nohama –

17 Tudíž Pán stihne svrabem temeno hlavy dcer Sionu a
Pán obnaží tajná místa jejich.

18 V onen den Pán odejme okrasu cinkajících ozdob
jejich a čepce a srpkovité náhrdelníky;

19 Řetízky a náramky a závojíčky;
20 Čepčky a ozdoby nohou a čelenky a destičky a
náušnice;

21 Prsteny a nosní šperky;
22 Proměnné části šatu i pláštíky i roušky i vačky;

23 Zrcadla i jemné tkaniny i šály i závoje.

24 A stane se, namísto sladké vůně bude zápach; a
namísto opasku roztržení; a namísto upravených vlasů
lysina; a namísto živůtku přepásání žíní; popálení
namísto krásy.

25 Muži tvoji padnou mečem a mocní tvoji ve válce.

26 A brány jeho budou bédovati a truchliti; a on bude
pustý a bude seděti na zemi.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of
Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of
Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks
and wanton eyes, walking and mincing as they go, and
making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown
of the head of the daughters of Zion, and the Lord will
discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like
the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the
headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the cringing-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there
shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead
of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a
girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the
war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall
be desolate, and shall sit upon the ground.

2. Nefi 14

- 1 A v onen den se sedm žen chopí jednoho muže řkouce:
Budeme jísti svůj vlastní chléb a nositi svůj vlastní šat;
jen nás nech nazývati se jménem tvým, aby potupa naše
byla odňata.
- 2 V onen den bude větev Páně krásná a slavná; plod
země výtečný a krásný pro ty, kteří unikli z Izraele.
- 3 A stane se, že ti, kteří budou ponecháni v Sionu a
zůstanou v Jeruzalémě, budou nazýváni svatí, každý,
kdo je zapsán mezi žijící v Jeruzalémě –
- 4 Až Pán smyje špínu z dcer Sionu a očistí krev
Jeruzaléma z jeho středu duchem soudu a duchem žáru.
- 5 A Pán stvoří nad každým obydlím hory Sion a nad
shromážděními jeho oblak a dým ve dne a září
planoucího ohně v noci; neboť veškerá sláva Sionu bude
pod ochranou.
- 6 A bude tam stánek pro stín v denní době před
horkem a jako útočiště a skryš před bouří a před deštěm.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one
man, saying: We will eat our own bread, and wear our
own apparel; only let us be called by thy name to take
away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful
and glorious; the fruit of the earth excellent and comely
to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion
and remain in Jerusalem shall be called holy, every one
that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of
the daughters of Zion, and shall have purged the blood
of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of
judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place
of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and
smoke by day and the shining of a flaming fire by night;
for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the
daytime from the heat, and for a place of refuge, and a
covert from storm and from rain.

2. Nefi 15

- 1 A pak budu zpívati milovanému svému píseň milého svého o vinici jeho. Milovaný můj má vinici na velmi plodném pahorku.
- 2 A ohradil ji a vybral z ní kameny a osadil ji nejvybranějším vinným kmenem a postavil věž uprostřed ní a také v ní zhotovil vinný lis; a hleděl, aby přinesla hrozny, a ona přinesla hrozny divoké.
- 3 A nyní, ó obyvatelé Jeruzaléma a lidé judští, sudte, prosím vás, mezi mnou a vinicí mou.
- 4 Co ještě mohlo býti učiněno pro vinici mou, co jsem na ní neučinil? Pročež, když jsem hleděl, aby přinesla hrozny, přinesla hrozny divoké.
- 5 A nyní, hleďte; povím vám, co učiním vinici své – odejmu plot její, a bude vyjedena; a zbořím zeď její, a bude rozšlapána;
- 6 A nechám ji zpustnout; nebude prořezávána ani okopávána; ale vzejde tam bodláčí a trní; také přikáže oblakům, aby na ni nedštily žádný déšť.
- 7 Neboť vinice Pána zástupů je dům Izraele a lidé judští milou rostlinou jeho; a on očekával soud, ale vizte, útlak; očekával spravedlivost, ale vizte, pláč.
- 8 Běda těm, kteří připojují dům k domu, takže tam nemůže býti místa, aby mohli býti uprostřed země sami!
- 9 Uším mým pravil Pán zástupů, vpravdě mnohé domy budou opuštěny a veliká a krásná města bez obyvatel.
- 10 Ano, deset dílců vinice vydá jeden bát a chomer semena vydá efi.
- 11 Běda těm, kteří vstávají časně zrána, aby se mohli držeti silného nápoje, a kteří pokračují až do noci a víno je rozpaluje!
- 12 A harfa a loutna a bubínek a píšťala a víno bývá na hodech jejich; ale oni nehledí na dílo Páně, ani neuvažují o působení rukou jeho.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briers and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Proto lidé moji vešli do zajetí, protože nemají žádné znalosti; a vznešení lidé jejich jsou vyhladovělí a zástupy jejich vysušeny žízní.

14 Proto peklo se rozšířilo a bezmezně otevřelo chřtán svůj; a sláva jejich a zástupy jejich a nádhera jejich a ten, kdo se raduje, do něho sestoupí.

15 A obyčejný člověk bude snižen a mocný muž bude pokořen a oči zpupného budou pokořeny.

16 Ale Pán zástupů bude oslaven v soudu a Bůh, který je svatý, bude posvěcen ve spravedlivosti.

17 Pak se budou beránci pásti podle obyčeje svého a pustá místa tučných budou cizinci jísti.

18 Běda těm, kteří přitahují nepravost provazy marnivosti a hřích jako provazem u vozu;

19 Kteří říkají: Necht' si pospíší a urychlí dílo své, abychom ho mohli viděti; a necht' se rada Svatého Izraelského přiblíží a přijde, abychom ji mohli znáti.

20 Běda těm, kteří nazývají zlo dobrem a dobro zlem, kteří pokládají temnotu za světlo a světlo za temnotu, kteří pokládají hořké za sladké a sladké za hořké!

21 Běda těm, kteří jsou moudří ve svých vlastních očích, a těm, kteří jsou rozvázní ve svém vlastním pohledu!

22 Běda mocným v pití vína a mužům síly v míchání silných nápojů;

23 Kteří ospravedlňují zlovolného za odměnu a spravedlivost spravedlivého odjímají od něj!

24 Proto jak oheň sžírá strniště a plamen stravuje plevy, kořen jejich bude shnilinou a květy jejich se rozletí jako prach; protože oni odvrhli zákon Pána zástupů a pohrdli slovem Svatého Izraelského.

25 Proto je hněv Páně roznícen proti lidu jeho a on vztáhl proti nim ruku a udeřil je; a pahorky se třásly a mrtvolky jejich byly roztrhány uprostřed ulic. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

26 A on vyzdvihne korouhev národům dalekým a zahvzdá na ty od končin země; a vizte, přijdou rychle a hbitě; žádný mezi nimi nebude znaven a nebude ani klopýtati.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

27 Žádný nebude dřímati ani spáti; ani nebude uvolněn pás beder jejich, ani se nepřetrhne řemínek obuvi jejich;

28 Šípy jejich budou ostré a luky jejich napjaté a kopyta koní jejich budou považována za křemen a kola jejich za vichřici, řev jejich za řev lví.

29 Budou řvátí jako lvíčata; ano, budou řvátí a uchvátí kořist a odnesou ji do bezpečí a nikdo ji nevysvobodí.

30 A v onen den budou proti nim řvátí, jako řve moře; a pohlédnou-li na zemi, vizte, tma a smutek a světlo je zatemněno v nebesích jejich.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2. Nefi 16

- 1 V roce, kdy zemřel král Uziáš, viděl jsem také Pána sedícího na trůně, vysokém a pozvednutém, a vlečka jeho naplňovala chrám.
- 2 Nad ním stáli serafínové; každý měl šest křídel; dvěma si přikrýval tvář a dvěma si přikrýval nohy a dvěma létal.
- 3 A jeden volal na druhého a pravil: Svátý, svátý, svátý je Pán zástupů; celá země je plná slávy jeho.
- 4 A veřeje dveří se pohnuly na hlas toho, který volal, a dům se naplnil dýmem.
- 5 Pak jsem pravil: Běda je mi! neboť jsem zničen; protože jsem člověk nečistých rtů; a dlím uprostřed lidu nečistých rtů; neboť oči mé viděly Krále, Pána zástupů.
- 6 Pak ke mně přiletěl jeden ze serafínů, maje v ruce své řeřavý uhel, který vzal kleštěmi z oltáře;
- 7 A položil ho na ústa moje a pravil: Hle, tento se dotkl úst tvých; a nepravost tvá je odňata a hřích tvůj očištěn.
- 8 Také jsem slyšel hlas Pána řkoucí: Koho pošlu a kdo za nás půjde? Pak jsem pravil: Zde jsem; pošli mne.
- 9 A on pravil: Jdi a řekni tomuto lidu – Slyšte přece, ale oni nerozuměli; a hleďte přece, ale oni nechápali.
- 10 Zatvrd' srdce tohoto lidu a zacpi uši jeho a zavři oči jeho – aby neviděli očima svýma a neslyšeli ušima svýma a nerozuměli srdcem svým a nebyli obráceni a nebyli uzdraveni.
- 11 Pak jsem pravil: Pane, jak dlouho? A on pravil: Dokud města nebudou zničena bez obyvatel a domy bez lidí a země nebude zcela zpustošena;
- 12 A dokud Pán nepřemístí lid daleko, neboť uprostřed země bude veliké opuštění.
- 13 Ale přece bude desetina a ti se navrátí a budou spořádáni jako jilm a jako dub, jejichž podstata je v nich, když shazují listí svoje; tak svaté símě bude podstatou jejich.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2. Nefi 17

- 1 A stalo se za dnů Achasových, syna Jotamova, syna Uziášova, krále judského, že Rezin, král syrský, a Pekach, syn Romeliášův, král izraelský, vyšli k Jeruzalému, aby proti němu válčili, ale nemohli ho přemoci.
- 2 A bylo řečeno domu Davidovu: Syrie se spolčila s Efraimem. A srdce jeho se pohnulo, i srdce lidu jeho, jako se stromy v lese pohybují větrem.
- 3 Pak pravil Pán Izaiášovi: Vyjdi nyní vstříc Achasovi, ty a Sear Jašub, syn tvůj, na konec struhy hořejšího rybníka, na silnici valchářova pole;
- 4 A řekni mu: Měj se na pozoru a ztiš se; neboj se a srdce tvé at' neumdlévá pro tyto konce čadících loučí, pro prudký hněv Rezinův a Syrie a syna Romeliášova.
- 5 Protože Syrie, Efraim a syn Romeliášův ukuli zlou radu proti tobě řkouce:
- 6 Táhněme proti Judovi a sužujme ho a učinme pro sebe do něj průlom a ustavme si uprostřed něj krále, ano, syna Tabealova.
- 7 Tak praví Pán Bůh: Nebude tomu tak, ani se tak nestane.
- 8 Neboť hlavou Syrie je Damašek a hlavou Damašku Rezin; a během šedesáti pěti let bude Efraim zlomen, takže nebude lidem.
- 9 A hlavou Efraima je Samaří a hlavou Samaří je Romeliášův syn. Nebudete-li věřiti, zajisté neobstojíte.
- 10 Ba co více, Pán promluvil opět k Achasovi řka:
- 11 Požádej o znamení Pána, Boha svého; požádej o ně buď v hloubkách, nebo ve výšinách nahoře.
- 12 Ale Achas pravil: Nepožádám, ani nebudu pokoušeti Pána.
- 13 A on pravil: Slyš nyní, ó dome Davidův; je ti málo zkoušeti trpělivost lidí, ale ty budeš zkoušeti trpělivost i Boha mého?
- 14 Proto sám Pán ti dá znamení – Viz, panna počne a porodí syna a nazve jméno jeho Immanuel.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

15 Máslo a med bude jísti, aby uměl odmítnouti zlo a zvoliti dobro.

16 Neboť nežli dítě bude uměti odmítnouti zlo a zvoliti dobro, země, kterou nenávidíš, bude opuštěna oběma svými králi.

17 Pán přivede krále assyrského na tebe a na lid tvůj a na dům otce tvého dne, jakých nebylo ode dne, kdy Efraim opustil Judu.

18 A stane se v onen den, že Pán zahvídne na mouchu, která je i v té nejzazší části Egypta, a na včelu, která je v zemi assyrské.

19 A ony přijdou a všechny spočinou v pustých údolích a ve skalních štěrbinách a na všem trní a na všech keřích.

20 V tentýž den Pán oholí břitvou najatou těmi za řekou, králem assyrským, hlavu a chlupy nohou; a také vyholí bradu.

21 A stane se v onen den, že muž bude krmiti kravku a dvě ovce;

22 A stane se, pro hojnost mléka, které dávají, že on máslo jísti bude; neboť máslo a med bude jísti každý, kdo zůstane v zemi.

23 A stane se v onen den, že každé místo, kde bylo tisíc vinných kmenů za tisíc stříbrných, bude pro bodláčí a trní.

24 Se šípy a s luky tudy lidé projdou, protože celá země se stane bodláčím a trním.

25 A na všechny pahorky, které budou okopávány motykou, nepřijde strach z bodláčí a z trní; ale budou pro vyslání býků a šlapání bravem.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2. Nefi 18

- 1 Ba co více, slovo Páně mi řeklo: Vezmi si veliký svitek a napiš naň perem lidským o Maher-šalal-haš-bazovi.
- 2 A já jsem si vzal věrné svědky, aby zaznamenávali, kněze Uriáše a Zachariáše, syna Jeberechiášova.
- 3 A přistoupil jsem k prorokyni; a ona počala a porodila syna. Pak pravil mi Pán: Dej mu jméno Maher-šalal-haš-baz.
- 4 Neboť viz, dítě ještě nebude uměti zvolati otče můj a matko má, když bohatství Damašku a lup Samaří bude odňat před králem assyrským.
- 5 Pán promluvil opět ke mně řka:
- 6 Poněvadž lid tento odmítá vody Siloe, které jemně plynou, a raduje se z Rezina a syna Romeliášova;
- 7 Tedy, proto, vizte, Pán uvede na ně vody řeky, silné a mnohé, a to krále assyrského a celou slávu jeho; a on vystoupí ze všech řečišť svých a převalí se přes všechny břehy své.
- 8 A projde přes Judu; zaplaví a převalí se, bude sahati až po krk; a rozpětí křídel jeho naplní šíři země tvé, ó Immanueli.
- 9 Spojte se, ó vy lidé, a budete rozlámáni na kusy; a nakloňte ucho, vy všichni z dalekých zemí; opásejte se a budete rozlámáni na kusy; opásejte se a budete rozlámáni na kusy.
- 10 Radťe se společně a přijde to vniveč; proneste slovo, a nestane se; neboť Bůh je s námi.
- 11 Neboť Pán ke mně takto promluvil silnou rukou a poučil mě, abych nekrácel po cestě tohoto lidu, řka:
- 12 Neříkejte spolčení všem, kterým tento lid bude říkati spolčení; ani se nebojte strachem jeho, ani se neobávejte.
- 13 Posvěťte Pána zástupů samotného a necht' on je bázní vaší a necht' on je strachem vaším.

2 Nephi 18

- Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.
- And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.
- And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.
- For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.
- The Lord spake also unto me again, saying:
- Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;
- Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.
- And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.
- Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.
- Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.
- For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:
- Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.
- Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

- 14 A on bude svatyní; ale kamenem úrazu a skálou pohoršení oběma domům Izraele, pastí a léčkou obyvatelům Jeruzaléma.
- 15 A mnozí mezi nimi budou klopýtati a padnou a budou potřeni a budou lapeni a budou jati.
- 16 Zavaž svědectví, zapečet' zákon mezi učedníky mámi.
- 17 A já budu čekati na Pána, který ukrývá tvář svou před domem Jákobovým, a já ho budu hledati.
- 18 Vizte, já a děti, které mi Pán dal, jsme znameními a divy v Izraeli od Pána zástupů, jenž dlí na hoře Sion.
- 19 A když vám řeknou: Vyhledávejte vyvolávače duchů a zaklínače, kteří šveholí a mumlají – což by neměl lid vyhledávati svého Boha, aby žijící slyšeli od mrtvých?
- 20 K zákonu a k svědectví; a nemluví-li oni podle tohoto slova, je to proto, že v nich není žádného světla.
- 21 A projdou tím zbědování a hladoví; a stane se, že až budou hladoví, budu zlořečiti králi svému a Bohu svému a pohlédnou vzhůru.
- 22 A pohlédnou na zemi a spatří trápení a temnotu, šero úzkosti, a budou hnáni k temnotě.
- And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.
- And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.
- Bind up the testimony, seal the law among my disciples.
- And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.
- Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.
- And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?
- To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.
- And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.
- And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2. Nefi 19

- 1 Nicméně šero nebude takové, jaké bylo během utiskování jejího, kdy on zprvu slabě postihl zemi Zabulon a zemi Neftalím a poté bolestněji postihl podél cesty k Rudému moři za Jordánem v Galileji národů.
- 2 Lid, který kráčet v temnotě, uviděl světlo veliké; na ty, kteří prodlévají v krajíně stínu smrti, na ně světlo zazářilo.
- 3 Ty jsi rozmnožil národ a rozhojnil radost – radují se před tebou jako se radují při žni a jako se radují muži, když dělí kořist.
- 4 Neboť ty jsi zlomil jeho břemene jeho a prut ramene jeho, hůl utlačitele jeho.
- 5 Neboť každá bitva bojovníka je se zmateným hlukem a s šatem vyválným v krvi; ale tato bude s pálením a palivem ohně.
- 6 Neboť dítě narodilo se nám, syn dán je nám; a vláda bude na rameni jeho; a nazváno bude jméno jeho Předivný, Rádce, Mocný Bůh, Věčný Otec, Kníže pokoje.
- 7 Vzrůstu vlády a pokoje není konce na trůnu Davidově a na království jeho, až je uvede v řád a ustanoví je se soudem a se spravedlností od nyníška nadále, až na věky. Horlivost Pána zástupů to vykoná.
- 8 Pán poslal slovo své Jákobovi a ono zasvítilo na Izrael.
- 9 A zví všechen lid, i Efraim a obyvatelé Samaří, kteří v pýše a zarytosti srdce říkají:
- 10 Cihly spadly, ale my budeme stavěti tesaným kamenem; fíkovníky jsou poraženy, ale my je vyměníme za cedry.
- 11 Proto Pán pozvedne protivníky Rezinovy proti němu a spojí nepřátele jeho;
- 12 Syrské zepředu a Filistinské zezadu; a oni spořádají Izrael otevřenými ústy. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

- 13 Neboť lid se neobrací k tomu, který jej bije, ani Pána zástupů nevyhledávají.
14 Proto Pán odřízne od Izraele hlavu i ocas, ratolest i sítí v jednom dni.
15 Starší, ten je hlavou; a prorok, který učí lžím, ten je ocasem.
16 Neboť vůdcové tohoto lidu způsobují, že hřeší; a ti, kteří jsou jimi vedeni, jsou zničeni.
17 Proto Pán nebude mít radost z mladých mužů jejich, ani nebude milosrdný k jejich dětem bez otců a k vdovám; neboť každý z nich je pokrytec a zločinec a každá ústa promlouvají bláznovství. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.
18 Neboť zlovolnost hoří jako oheň; spořádá bodláčí a trní a zapálí houštiny lesů a oni vystoupí vzhůru, jako stoupá sloup dýmu.
19 Hněvem Pána zástupů je země zatemněna a lidé budou jako palivo ohně; žádný člověk neušetří bratra svého.
20 A chňapne po pravé ruce, a bude hladový; a bude žráti po levé ruce, a nebude uspokojen; bude žráti, každý člověk, maso svého vlastního ramene –
21 Manasses proti Efraimovi a Efraim proti Manassesovi; společně budou proti Judovi. V tom všem se však neodvrátil jeho hněv, ale ruka jeho je stále vztažena.
- For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.
Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.
The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.
For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.
Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.
Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.
And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—
Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2. Nefi 20

- 1 Běda těm, kteří ustanovují nespravedlivá ustanovení a kteří sepisují tíživost, kterou předepsali;
- 2 Aby odvrátili potřebné od soudu a aby odňali právo od chudých lidu mého, aby vdovy mohly býti kořistí jejich a aby mohli oloupiti děti bez otců!
- 3 A co vy uděláte v den navštívení a při zpusťování, které přijde zdaleka? Ke komu utečete pro pomoc? A kde zanecháte slávu svou?
- 4 Beze mne se skloní mezi vězni a padnou mezi zabíjícími. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.
- 5 Ó Asyřane, prute hněvu mého, a hůl v ruce jeho je rozhořčením jeho.
- 6 Pošlu ho proti národu pokryteckému a proti lidu hněvu svého mu dám příkaz, aby vzal kořist a aby vzal lup a aby je rozšlapal jako bláto ulic.
- 7 Nicméně on se tak nedomnívá, ani srdce jeho si to nemyslí; ale v srdci svém má ničení a odříznutí nemála národů.
- 8 Neboť on praví: Zdaliž knížata má nejsou koneckonců králi?
- 9 Zdaliž není Chalno jako Charkemis? Zdaliž není Emat jako Arfad? Zdaliž není Samaří jako Damašek?
- 10 Jak ruka má založila království model a ta, jejichž ryté zpodobeniny převyšovaly ony jeruzalémské a samařské;
- 11 Zdaliž neučiním tak, jak jsem učinil Samaří a modlám jeho, Jeruzalému a modlám jeho?
- 12 Pročez stane se, že až Pán vykoná celé dílo své na hoře Sion a v Jeruzalémě, potrestá ovoce zatvrzelého srdce krále assyrského a slávu vysokých pohledů jeho.
- 13 Neboť on praví: Silou ruky své a moudrostí svou jsem toto učinil; neboť jsem rozvážný; a já jsem odsunul hranice lidu a uloupil jsem poklady jejich a já jsem potlačil obyvatele jako udatný muž;

2 Nephi 20

- Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;
- To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!
- And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?
- Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.
- I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.
- Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.
- For he saith: Are not my princes altogether kings?
- Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?
- As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;
- Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?
- Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.
- For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 A ruka má našla jako hnízdo poklady lidu; a jako člověk shromažďuje vejce, která jsou opuštěná, tak jsem shromáždil celou zemi; a nebylo žádného, kdo by pohnul křídlem nebo otevřel ústa nebo pípl.

15 Bude se sekera vyvyšovati nad toho, kdo jí seká? Bude se pila vynášeti nad toho, kdo ji tahá? Jako kdyby prut sám šlehal proti těm, kteří jej zvedají, nebo jako kdyby se hůl zvedala sama od sebe, jako by nebyla dřevo!

16 Proto Pán, Pán zástupů, vyšle mezi jeho tučné hubenosti; a pod jeho slávou rozníti hoření jako hoření ohně.

17 A světlo Izraele bude jako oheň a Svatý jeho jako plamen a spálí a pořádká trní jeho a bodláčí jeho v jednom dni;

18 A stráví slávu lesa jeho a plodného pole jeho, jak duši, tak tělo; a oni budou, jako když vlajkonoš umdlévá.

19 A zbytek stromů lesa jeho bude malý, že by je dítě mohlo sepsati.

20 A stane se v onen den, že zbytek Izraele a ti, kteří unikli z domu Jákobova, nebudou již spoléhati na toho, který je udeřil, ale budou se spoléhati na Pána, Svatého Izraelského, v pravdě.

21 Zbytek se navrátí, ano, dokonce zbytek Jákobův, k mocnému Bohu.

22 Neboť i kdyby tvého lidu Izraele bylo jako písku mořského, přece se jich zbytek navrátí; ustanovené pohubení zaplaví spravedlivost.

23 Neboť Pán Bůh zástupů vykoná pohubení, a to zamýšlené v celé zemi.

24 Proto tak praví Pán Bůh zástupů: Ó lide můj, který dlíš v Sionu, neobávej se assyrského; bude tě mrskati prutem a pozvedne proti tobě hůl svou, podle způsobu Egypta.

25 Neboť ještě maličkou chvílí a rozhořčení ustane, a hněv můj při zničení jejich.

26 A Pán zástupů na něj uplete bič podle krveprolití Madianských na skále Gorébu; a jako byla hůl jeho nad mořem, tak ji vyzdvihne jako v Egyptě.

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

27 A stane se v onen den, že břímě jeho bude sňato
z ramene tvého a jeho jeho z šíje tvé a jeho bude zničeno
kvůli pomazání.

28 Přišel do Aiath, přešel do Migronu; v Michmasu
složil zásoby své.

29 Prošli průchodem; přenocování své měli v Gabaa;
Rámat se obává; Saulova Gabaa utekla.

30 Pozdvihni hlas, ó dcero gallimská; dej ho slyšeti
v Laish, ó ubohá Anathoth.

31 Madmena je přemístěna; obyvatelé Gábimu se
shromažďují k útěku.

32 Avšak ještě zůstane v Nobe onoho dne; pohrozí
rukou svou proti hoře dcery Sionu, pahorku
jeruzalémskému.

33 Vizte, Pán, Pán zástupů oklestí větev s hrůzou; a
vysocí velikostí budou podseknuti; a zpupní budou
pokořeni.

34 A on vyseká houští lesů železem a Libán padne od
mocného.

And it shall come to pass in that day that his burden
shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke
from off thy neck, and the yoke shall be destroyed be-
cause of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at
Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up
their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul
is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be
heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim
gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake
his hand against the mount of the daughter of Zion, the
hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the
bough with terror; and the high ones of stature shall be
hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests
with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2. Nefi 21

- 1 A vyjde proutek z kmene Izaiova a větev vyroste z kořenů jeho.
- 2 A Duch Páně spočine na něm, duch moudrosti a porozumění, duch rady a moci, duch poznání a bázně Páně;
- 3 A učiní ho rychlým v porozumění skrze bázeň Páně; a on nebude souditi podle pohledu očí svých ani kárati podle sluchu uší svých.
- 4 Ale se spravedlivostí bude souditi chudé a po právu kárati jménem mírných v zemi; a udeří zemi holí úst svých a dechem rtů svých pobije zlovolné.
- 5 A spravedlivost bude opásáním ledví jeho a věrnost opásáním beder jeho.
- 6 Vlk také bude dlíti s beránkem a leopard ulehne s kůzlem a tele a lvíče a krmný dobytek spolu; a malé dítě je povede.
- 7 A kráva a medvěd se budou pásti; mláďata jejich ulehnu spolu; a lev bude žrát slámu jako býk.
- 8 A kojeňátko si bude hrát nad dírou litého hada a odstavené dítě vloží ruku svou do baziliščího doupěte.
- 9 Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť země bude plná poznání Páně, jako vody pokrývají moře.
- 10 A v onen den tam bude kořen Izaiův, jenž bude korouhví lidu; na ten budou pohané hleděti; a odpočinutí jeho bude slavné.
- 11 A stane se v onen den, že Pán opět vztáhne ruku svou, podruhé, aby shromáždil zbytek lidu svého, který bude zanechán, z Assyrie a z Egypta a z Patrosu a z Chuse a z Elamu a ze Sinearů a z Ematu a z ostrovů mořských.
- 12 A on pozvedne korouhev pro národy a shromáždí vyvržence Izraele a shromáždí rozptýlené Judovy ze čtyř koutů země.

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

- 13 Závist Efraimova také odstoupí a protivníci Judovi budou odříznuti; Efraim nebude záviděti Judovi a Juda nebude sužovati Efraima. The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.
- 14 Ale poletí na ramenou Filistinských na západ; společně oloupí ony z východu; položí ruku svou na Edom a Moáb; a děti Ammonovy je budou poslouchati. But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.
- 15 A Pán zcela zničí záliv moře Egyptského; a mocným větrem svým potřeše rukou svou nad řekou a rozrazí ji v sedm proudů a učiní, že lidé přejdou suchou nohou. And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.
- 16 A bude tam silnice pro zbytek lidu jeho, který bude zanechán od Assyřských, tak jako byla Izraelovi v den, kdy vycházel ze země egyptské. And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2. Nefi 22

- 1 A onoho dne řekneš: Ó Pane, budu tě chváliti; přestože ses na mne hněval, hněv tvůj je odvrácen a ty mne utěšuješ.
- 2 Vizte, Bůh je spasení mé; budu důvěřovati a nebudu se obávati; neboť Pán JEHOVA je síla má a píseň má; stal se také spasením mým.
- 3 Proto s radostí budete čerpati vodu ze studní spasení.
- 4 A onoho dne řeknete: Chvalte Pána, vzývejte jméno jeho, vyhlášte skutky jeho mezi lidem, připomínejte, že jméno jeho je oslaveno.
- 5 Zpívejte Pánu; neboť on učinil převeliké věci; je to známo v celé zemi.
- 6 Volej a vykřikuj, ty obyvateli Sionu; neboť veliký je Svatý Izraelský uprostřed tebe.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2. Nefi 23

- 1 Břímě Babylona, které viděl Izaiáš, syn Amosův.
- 2 Vyzdvihněte praporec na vysoké hoře, pozvedněte k nim hlas, pokyňte rukou, aby mohli vejíti do bran urozených.
- 3 Přikázal jsem posvěceným svým, také jsem povolal mocné své, neboť hněv můj nespočívá na těch, kteří se radují z výsosti mé.
- 4 Hluk zástupu na horách jakoby velikého lidu, hřmotný hluk shromážděných království národů, Pán zástupů seřazuje bitevní zástupy.
- 5 Přicházejí z daleké země, z končin nebe, ano, Pán a zbraně rozhořčení jeho, aby zničili celou zemi.
- 6 Kvílejte, neboť den Páně je na dosah; přijde jako zničení od Všemohoucího.
- 7 Proto všechny ruce ochabnou, srdce každého člověka se sevře;
- 8 A budou vyděšeni; zmocní se jich prudké bolesti a soužení; budou s úžasem hleděti jeden na druhého; tváře jejich plameni podobné budou.
- 9 Vizte, den Páně přichází krutý, jak prchlivostí, tak prudkým hněvem, aby zpusťošil zemi; a on z ní vyhladí hříšníky její.
- 10 Neboť hvězdy nebe a souhvězdí jeho nebudou dávat světlo své; slunce bude zatemněno při vycházení svém a měsíc nedá světlu svému zářiti.
- 11 A já potrestám svět pro zlo a zlovolné pro nepravost jejich; způsobím, že domýšlivost pyšných ustane, a srazím zpupnost strašlivých.
- 12 Učiním člověka cennějším nad zlato ryzí; člověka, pravím, nad zlatý klín z Ofiru.
- 13 Proto zatřesu nebesy a země se pohne z místa svého v prchlivosti Pána zástupů, a v den prudkého hněvu jeho.
- 14 A bude to podobné štvané srně a ovci, o kterou se žádný člověk nestará; a každý člověk se obrátí k svému vlastnímu lidu a každý uteče do své vlastní země.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

15 Každý, kdo je pyšný, bude proboden; ano, a každý,
kdo je spojen se zlovolnými, padne mečem.

16 Děti jejich také budou roztrženy na kusy před
očima jejich; domy jejich budou vyloupeny a manželky
jejich poskvrněny.

17 Vizte, vzbudím proti nim Médské, kteří si nebudou
vážit stříbra a zlata, ani v něm nebudou míti potěšení.

18 Luky jejich také roztržítí mladé muže na kusy; a
nebudou míti slitování s plodem lůna; oči jejich
neušetří dětí.

19 A Babylon, sláva království, krása vybranosti
Kaldejských, bude, jako když Bůh porazil Sodomu a
Gomoru.

20 Nebude nikdy obýván, ani nebude obydlován
z pokolení na pokolení; ani Arab tam nerozbije stan; ani
pastýři tam ovčinec svůj nepostaví.

21 Ale divá zvíř z pouště tam bude ležeti; a domy jejich
budou plné nářkajících stvoření; a sovy tam budou
dlíti a satyrové tam budou tancovati.

22 A divá zvíř z ostrovů se bude ozývati v pustých
domech jejich a draci v libých palácích jejich; a čas jeho
přijde brzy a den jeho nebude prodloužen. Neboť já ho
rychle zničím; ano, neboť budu milosrdný k lidu svému,
ale zlovolní zahynou.

Every one that is proud shall be thrust through; yea,
and every one that is joined to the wicked shall fall by
the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before
their eyes; their houses shall be spoiled and their wives
ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which
shall not regard silver and gold, nor shall they delight in
it.

Their bows shall also dash the young men to pieces;
and they shall have no pity on the fruit of the womb;
their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of
the Chaldees' excellency, shall be as when God over-
threw Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in
from generation to generation: neither shall the
Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds
make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their
houses shall be full of doleful creatures; and owls shall
dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their
desolate houses, and dragons in their pleasant palaces;
and her time is near to come, and her day shall not be
prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will
be merciful unto my people, but the wicked shall per-
ish.

2. Nefi 24

- 1 Nebot Pán bude k Jákobovi milosrdný, a přece vyvolí Izrael a usadí jej v jeho vlastní zemi; a cizinci se k němu připojí a přílnou k domu Jákobovu.
- 2 A lid jej vezme a přivede ho na místo jeho; ano, zdaleka, až z končin země; a on se navrátí do svých zemí zaslíbení. A dům Izraele je bude vlastnit a země Páně bude pro služebníky a služebnice; a zajmou ty, u nichž byli zajatí; a budou panovati nad utlačiteli svými.
- 3 A stane se onoho dne, že Pán ti dá odpočinutí od smutku tvého a od strachu tvého a od těžké poroby, v níž jsi byl nucen sloužiti.
- 4 A stane se onoho dne, že vyneseš toto přísloví proti králi babylonskému a řekneš: Jak zanikl utlačitel, jak zaniklo zlaté město!
- 5 Pán rozlomil hůl zlovolných, žezla panovníků.
- 6 Ten, který bil lid v prchlivosti ustavičnou ranou, ten, který panoval národům v hněvu, je pronásledován, a žádný tomu nebrání.
- 7 Celá země odpočívá a je klidná; propukají v zpěv.
- 8 Ano, jedle se nad tebou radují, a také cedry libánské, řkouce: Od té doby, co jsi klesl, žádný drvoštěp proti nám nevzešel.
- 9 Peklo zdola se pohnulo pro tebe, aby tě přivítalo při příchodu tvém; budí pro tebe mrtvé, dokonce všechny vůdce země; pozvedlo z trůnu svého všechny krále národů.
- 10 Ti všichni promluví a řeknou ti: Zeslábl jsi také jako my? Stal ses takovým jako my?
- 11 Nádhera tvoje je přivedena do hrobu; zvuk harf tvých není slyšeti; červ je pod tebou podestlán a červi tě přikrývají.
- 12 Jak jsi padl s nebe, ó Lucifere, synu jitra! Jak jsi sražen k zemi, ty, který jsi oslaboval národy!

2 Nephi 24

- For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.
- And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.
- And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!
- The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.
- He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.
- The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.
- Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.
- Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.
- All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?
- Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.
- How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Neboť jsi pravil v srdci svém: Vystoupím do nebe,
vyvýším trůn svůj nad hvězdy Boha; také budu seděti na
hoře shromáždění, na stranách severu;

14 Vystoupím nad výšiny oblaků; budu jako Nejvyšší.

15 Avšak budeš přiveden dolů do pekla, do ústraní jámy.

16 Ti, kteří tě vidí, pronikavě na tebe pohlédnou a
budou si tě prohlížeti a řeknou: Je toto onen muž, který
způsobil, že se země chvěla, a který otrásal královstvími?

17 A obracel svět v pustinu a ničil města jeho a
neotevíral dům vězňů svých?

18 Všichni králové národů, ano, všichni, leží ve slávě,
každý ve svém vlastním domě.

19 Ale ty jsi vyvržen z hrobu svého jako ohavná větev a
zbytek těch, kteří jsou zabiti, probodnuti mečem, kteří
jdou dolů ke kamenům jámy; jako mršina pošlapaná
nohama.

20 Ty k nim nebudeš připojen v pohřbu, protože ty jsi
zničil zemi svou a zabil lid svůj; símě zločinců nebude
nikdy uznáváno.

21 Připravte se pobíti děti jeho pro nepravosti otců
jejich, aby nepovstaly, ani nevlastnily zemi, ani
nezaplnily tvář světa městy.

22 Neboť já povstanu proti nim, praví Pán zástupů, a
odříznu od Babylonu jméno, a zbytek, a syna, a synovce,
praví Pán.

23 Také z něj učiním majetek bukačů a jezero vody; a
smetu ho pometlem zničení, praví Pán zástupů.

24 Pán zástupů přísahal řka: Zajisté, jak jsem pomyslel,
tak se stane; a jak jsem rozhodl, tak to bude –

25 Že přivedu Assyrského do země své a na horách svých
ho pošlapám nohou; pak jho jeho od nich odstoupí a
břímě jeho odstoupí z ramenou jejich.

26 Toto je záměr zamýšlený pro celou zemi; a toto je
ruka, která je vztažena proti všem národům.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into
heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I
will sit also upon the mount of the congregation, in the
sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be
like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides
of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee,
and shall consider thee, and shall say: Is this the man
that made the earth to tremble, that did shake king-
doms?

And made the world as a wilderness, and destroyed
the cities thereof, and opened not the house of his pris-
oners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in
glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable
branch, and the remnant of those that are slain, thrust
through with a sword, that go down to the stones of the
pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, be-
cause thou hast destroyed thy land and slain thy people;
the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities
of their fathers, that they do not rise, nor possess the
land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of
Hosts, and cut off from Babylon the name, and rem-
nant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and
pools of water; and I will sweep it with the besom of de-
struction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I
have thought, so shall it come to pass; and as I have pur-
posed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon
my mountains tread him under foot; then shall his yoke
depart from off them, and his burden depart from off
their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole
earth; and this is the hand that is stretched out upon all
nations.

27 Neboť Pán zástupů rozhodl, a kdo zruší? A ruka jeho je vztažena, a kdo ji odvrátí?

28 V roce, kdy král Achaz zemřel, bylo toto břímě.

29 Neraduj se, celá Palestino, protože hůl toho, který tě bil, je zlomena; neboť z plemene hadího vzejde bazilišek a plod jeho bude had ohnivý létající.

30 A prvorozený chudého bude jísti a potřebný ulehne v bezpečí; a já zabiji kořen tvůj hladem a on zabije zbytek tvůj.

31 Kvílej, ó bráno; křič, ó město; ty, celá Palestina, ses rozplynula; neboť ze severu přijde dým a žádný nebude ve svém vyměřeném čase sám.

32 Co pak odpovědí poslové národů? Že Pán založil Sion a chudí lidu jeho v něj budou důvěřovati.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2. Nefi 25

- 1 Nyní já, Nefi, promlouvám něco o slovech, která jsem napsal a která byla promlouvána ústy Izaiášovými. Neboť vizte, Izaiáš promlouval mnohé věci, jež byly mnohým z mého lidu těžko srozumitelné; neboť neznají způsob prorokování mezi Židy.
- 2 Neboť já, Nefi, jsem je neučil mnohému ohledně Židů; neboť jejich díla byla díly temnoty a jejich konání byla konáními ohavností.
- 3 Pročež, píši svému lidu, všem těm, kteří později obdrží to, co píši, aby mohli znáti soudy Boží, že přijdou na všechny národy podle slova, jež promluvil.
- 4 Pročež, poslouchej, ó lide můj, jenž jsi z domu Izraele, a nakloň ucho slovům mým; neboť i když slova Izaiášova vám nejsou jasná, přesto jsou jasná všem těm, kteří jsou naplněni duchem proctví. Ale dávám vám proctví podle ducha, který je ve mně; pročež budu prorokovati podle jasnosti, která je ve mně od té doby, co jsem vyšel z Jeruzaléma s otcem svým; neboť vizte, duše má se těší z jasnosti pro lid můj, aby se mohl poučiti.
- 5 Ano, a duše má se těší ze slov Izaiášových, neboť pocházím z Jeruzaléma a oči mé spatřily věci Židů a já vím, že Židé rozumějí věcem proroků, a není žádného jiného lidu, který by rozuměl oněm věcem, jež byly promlouvány k Židům, jako oni, ledaže by byli učeni takovým způsobem jako Židé.
- 6 Ale vizte, já, Nefi, jsem neučil děti své jako Židé; ale vizte, já sám jsem prodléval v Jeruzalémě, pročež znám okolní krajiny; a zmínil jsem se dětem svým o soudech Božích, které dolehly na Židy, dětem svým, podle toho všeho, co Izaiáš promlouval, a nepíši o nich.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 Ale vizte, pokračuji svým vlastním proroctvím podle jasnosti své; v níž, jak vím, žádný člověk nemůže chybovati; nicméně ve dnech, kdy se proroctví Izaiášova vyplní, budou lidé znáti význam jejich s jistotou, v dobách, kdy se vyplní.
- 8 Pročež, jsou cenná dětem lidským a ten, kdo se domnívá, že nejsou, k tomu obzvláště budu promlouvati a omezím slova na svůj vlastní lid; neboť vím, že pro ně budou velice cenná v posledních dnech; neboť v onen den jim porozumějí; pročež, pro jejich dobro jsem je napsal.
- 9 A tak, jako bylo pro nepravost zničeno mezi Židy jedno pokolení, právě tak byli ničeni od pokolení k pokolení podle nepravostí svých; a nikdy nebylo žádné z nich zničeno, aniž by to bylo předpověděno proroky Páně.
- 10 Pročež, bylo jim řečeno o zničení, které na ně přijde, ihned poté, co otec můj opustil Jeruzalém; nicméně zatvrdili srdce své; a podle proroctví mého byli zničeni až na ty, kteří byli uneseni do zajetí do Babylona.
- 11 A nyní, toto promlouvám pro ducha, který je ve mně. A přestože byli uneseni, opět se navrátí a budou vlastniti zemi Jeruzalém; pročež, budou opět znovuzřízeni v zemi dědictví svého.
- 12 Ale vizte, budou míti války a pověsti o válkách; a až přijde den, kdy Jednorozený Otcův, ano, dokonce Otec nebe a země, se jim projeví v těle, vizte, oni ho odmítnou pro nepravosti své a tvrdost srdce svého a tvrdost šíje své.
- 13 Vizte, oni ho ukřižují; a poté, co bude uložen v hrobě po dobu tří dnů, vstane z mrtvých, s uzdravováním v křídlech svých; a všichni ti, kteří budou věřiti ve jméno jeho, budou spaseni v království Božím. Pročež, duši mou těší o něm prorokovati, neboť já jsem viděl den jeho a srdce mé velebí svaté jméno jeho.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

14 A vizte, stane se, že poté, co Mesiáš vstane z mrtvých a projeví se lidu svému, tolika, kolik jich bude věřiti ve jméno jeho, vizte, Jeruzalém bude opět zničen; neboť běda těm, kteří bojují proti Bohu a lidu církve jeho.

15 Pročež, Židé budou rozptylováni mezi všechny národy; ano, a také Babylon bude zničen; pročež, Židé budou rozptylováni jinými národy.

16 A poté, co budou rozptylováni a Pán Bůh je bude trestati jinými národy po dobu mnoha pokolení, ano, dokonce od pokolení k pokolení, dokud nebudou přesvědčeni, aby věřili v Krista, Syna Božího, a usmíření, které je nekonečné pro celé lidstvo – a až onen den přijde, kdy budou věřiti v Krista a uctívati Otce ve jménu jeho s čistým srdcem a čistýma rukama a nebudou již očekávati jiného Mesiáše, pak, v té době, přijde den, kdy bude nezbytně nutné, aby těmto věcem věřili.

17 A Pán opět vztáhne ruku svou, podruhé, aby znovuzřídil lid svůj ze ztraceného a padlého stavu jeho. Pročež, bude nadále vykonávati podivuhodné dílo a div mezi dětmi lidskými.

18 Pročež, přinese jim slova svá, kterážto slova je budou souditi posledního dne, neboť jim budou dána proto, aby je přesvědčila o pravém Mesiášovi, který byl jimi zamítnut; a aby je přesvědčila, že již nemusejí očekávati příchod Mesiáše, neboť žádný jiný nepřijde, kromě falešného Mesiáše, který bude klamati lid; neboť je pouze jeden Mesiáš, o němž je promlouváno proroky, a onen Mesiáš je ten, který bude zamítnut Židy.

19 Neboť podle slov proroků přijde Mesiáš za šest set let od doby, kdy otec můj opustil Jeruzalém; a podle slov proroků a také podle slova anděla Božího bude jméno jeho Ježíš Kristus, Syn Boží.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 A nyní, bratří moji, promlouval jsem jasně, takže se nemůžete zmýlit. A jakože žije Pán Bůh, který vyvedl Izrael ze země egyptské a dal Mojžíšovi moc, aby uzdravoval národy poté, co byly uštknuty jedovatými hady, jestliže pohlédli na hada, kterého před nimi pozvedl, a také mu dal moc, aby udeřil do skály a aby vyšla voda; ano, vizte, pravím vám, jakože tyto věci jsou pravdivé a jakože Pán Bůh žije, není dáno žádného jiného jména pod nebem kromě tohoto Ježíše Krista, o němž jsem promlouval, jímž by člověk mohl být spasen.

21 Pročež, proto mi Pán Bůh slíbil, že tyto věci, které píší, budou udržovány a zachovávány a předávány semeni mému z pokolení na pokolení, aby mohl být splněn slib daný Jozefovi, že símě jeho nikdy nezahyne, dokud bude země trvati.

22 Pročež, tyto věci budou přecházeti z pokolení na pokolení, dokud země bude trvati; a půjdou podle vůle a libosti Boží; a národy, které je budou vlastniti, budou skrze ně souzeny podle slov, jež jsou napsána.

23 Neboť se snažíme pilně psáti, abychom přesvědčili děti své a také bratří své, aby věřili v Krista a aby byli smířeni s Bohem; neboť víme, že milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti.

24 A přestože věříme v Krista, zachováváme zákon Mojžíšův a očekáváme vytrvale Krista, dokud nebude zákon naplněn.

25 Tudíž, z tohoto důvodu byl zákon dán; pročež zákon se pro nás stal mrtvým a my jsme obživeni v Kristu pro svou víru; přece však zachováváme zákon kvůli přikázáním.

26 A my mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, prorokujeme o Kristu a píšeme podle proroctví svých, aby děti naše mohly věděti, k jakému prameni mohou hleděti pro odpuštění hříchů svých.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

- 27 Pročež, promlouváme o zákoně, aby děti naše mohly znáti mrtvost tohoto zákona; a ony tím, že budou znáti mrtvost zákona, mohou očekávati onen život, který je v Kristu, a věděti, z jakého důvodu byl zákon dán. A poté, co se zákon naplní v Kristu, aby proti němu nemusely zatvrzovati srdce své, až bude třeba zákon zrušiti.
- 28 A nyní viz, lide můj, ty jsi tvrdošíjný lid; pročež, promlouval jsem k tobě jasně, abys nemohl mylně chápati. A slova, jež jsem promlouval, budou státi jako svědectví proti vám; neboť jsou postačující k tomu, aby učila kohokoli správné cestě; neboť správná cesta je věřiti v Krista a nezapíratí ho; neboť když ho zapíráte, zapíráte i proroky a zákon.
- 29 A nyní vizte, pravím vám, že správná cesta je věřiti v Krista a nezapíratí ho; a Kristus je Svatý Izraelský; pročež musíte se před ním skloniti a uctívati ho celou svou mocí, myslí a silou, a celou duší svou; a činíte-li to, nebudete nikterak vyvrženi.
- 30 A nakolik to bude nezbytné, musíte zachovávatí úkony a obřady Boží, dokud nebude naplněn zákon, který byl dán Mojžíšovi.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2. Nefi 26

- 1 A poté, co Kristus vstane z mrtvých, ukáže se vám, dětem mým a milovaným bratřím mým; a slova, jež k vám bude promlouvat, budou zákonem, který budete dodržovati.
- 2 Neboť vizte, pravím vám, že jsem spatřil, že mnohá pokolení přejdou a mezi lidem mým budou veliké války a sváry.
- 3 A poté, co přijde Mesiáš, budou lidu mému dána znamení o narození jeho a také o smrti jeho a o vzkříšení; a veliký a strašlivý bude onen den pro zlovolné, neboť ti zahynou; a zahynou, protože vyvrhují proroky a svaté a kamenují je a zabíjejí je; pročez křik krve svatých bude vystupovati ze země k Bohu proti nim.
- 4 Pročez, všechny ty, kteří jsou pyšní a kteří si počínají zlovolně, spálí den, který přichází, praví Pán zástupů, neboť budou jako strniště.
- 5 A ty, kteří zabíjejí proroky a svaté, pohltí hlubiny země, praví Pán zástupů; a hory je přikryjí a vichřice je odnesou a stavby na ně popadají a rozmačkají je na kusy a rozdrťí je na prach.
- 6 A budou navštíveni hromy a blesky a zemětřeseními a všelikými zničeními, neboť oheň hněvu Páně bude proti nim roznicen a budou jako strniště a den, jenž přichází, je stráví, praví Pán zástupů.
- 7 Ó, ta bolest a úzkost duše mé pro ztrátu zabitých z lidu mého! Neboť já, Nefi, jsem to viděl a téměř mne to v přítomnosti Páně stravuje; ale musím k svému Bohu volati: Cesty tvé jsou spravedlné!
- 8 Ale vizte, spravedliví, kteří poslouchají slova proroků a neničí je, ale očekávají Krista vytrvale pro znamení, jež jsou dána, nehledě na všechno pronásledování – vizte, to jsou ti, kteří nezahynou.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

- 9 Ale Syn Spravedlivosti se jim ukáže; a bude je uzdravovati a budou s ním míti pokoj, dokud nepřejdou tři pokolení, a mnozí ze čtvrtého pokolení zemřou ve spravedlivosti.
- 10 A až tyto věci přejdou, přijde na lid můj rychlé zničení; neboť nehledě na bolesti duše své jsem to viděl; pročez, já vím, že se to stane; a oni se prodávají za nic; neboť v odměnu za pýchu svou a poštilost svou sklídí zničení; neboť proto, že se poddávají ďáblu a volí díla temnoty raději nežli světla, proto musejí sejít do pekla.
- 11 Neboť Duch Páně se nebude neustále s člověkem nesnaditi. A jakmile se Duch přestane s člověkem nesnaditi, pak přijde rychlé zničení a toto zarmucuje duši mou.
- 12 A jak jsem promlouval o přesvědčování Židů, že Ježíš je pravý Kristus, je nezbytné, aby pohané byli také přesvědčeni, že Ježíš je Kristus, Věčný Bůh;
- 13 A že se projevuje všem těm, kteří v něho věří, mocí Ducha Svatého; ano, každému národu, pokolení, jazyku a lidu, vykonáváje mocné zázraky, znamení a divy mezi dětmi lidskými podle víry jejich.
- 14 Ale vizte, prorokuji vám o posledních dnech; o dnech, kdy Pán Bůh přinese tyto věci dětem lidským.
- 15 Poté, co símě mé a símě bratří mých bude upadati do nevíry a bude bito pohany; ano, poté, co Pán Bůh rozestaví tábory proti nim kolem dokola a valem je oblehne a postaví proti nim pevnosti; a poté, co budou sraženi do prachu tak, že jich nebude, přesto slova spravedlivých budou napsána a modlitby věrných budou vyslyšeny a všichni ti, kteří upadali do nevíry, nebudou zapomenuti.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

- 16 Neboť ti, kteří budou zničeni, budou k nim mluviti ze země a řeč jejich bude z hloubky prachu a hlas jejich bude jako hlas vyvolávače duchů; neboť Pán Bůh mu dá moc, aby o nich mohl šeptati, tak jako kdyby to bylo ze země; a řeč jejich bude šeptati z prachu.
- 17 Neboť tak praví Pán Bůh: Oni napíší věci, jež mezi nimi budou vykonány, a budou napsány a zapečetěny v knize a ti, kteří upadali do nevíry, je nebudou mítí, neboť se snaží zničití věci Boží.
- 18 Pročež, jako ti, kteří byli zničeni, byli zničeni rychle; a zástup strašlivých jejich bude jako plevy, které odlétají – ano, tak praví Pán Bůh: Bude to v okamžení, náhle –
- 19 A stane se, že ti, kteří upadali do nevíry, budou bití rukou pohanů.
- 20 A pohané jsou povýšeni v pýše očí svých a klopýtají pro velikost svého kamene úrazu, a tak zbudovali mnohé církve; nicméně snižují moc a zázraky Boží a vychalují si svou vlastní moudrost a svou vlastní učenost, aby mohli dosáhnouti zisku a drtiti tváře chudých.
- 21 A je zbudováno mnoho církví, které způsobují závidění a rozbroje a zášť.
- 22 A jsou i tajná spolčení, dokonce jako za starých časů, podle spolčení ďáblova, neboť on je původcem všech těchto věcí; ano, původcem vraždění a děl temnoty; ano, a on je vede za lněný provázek kolem krku, až je spoutá silnými provazy svými na věky.
- 23 Neboť vizte, milovaní bratří moji, pravím vám, že Pán Bůh nepracuje v temnotě.
- 24 Nečiní ničeho, kromě toho, co je pro dobro světa; neboť on miluje svět, dokonce tak, že položí svůj vlastní život, aby mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě. Pročež, nepřikazuje nikomu, aby se nepodílel na spasení jeho.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

25 Vizte, volá k někomu řka: Odstup ode mne? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale praví: Pojdte ke mně, vy všechny končiny země, kupujte mléko a med bez peněz a bez ceny.

26 Vizte, přikázal někomu, aby odešel ze synagog nebo z domů uctívání? Vizte, pravím vám: Nikoli.

27 Přikázal někomu, aby se nepodílel na spasení jeho? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale dal ho bezplatně pro všechny lidi; a přikázal svému lidu, aby přesvědčoval všechny lidi ku pokání.

28 Vizte, přikázal Pán někomu, aby se nepodílel na dobrotivosti jeho? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale všichni lidé mají onu výsadu, jeden jako druhý, a žádnému není zakázáno.

29 On přikazuje, aby nebylo žádných kněžských lstivostí; neboť vizte, kněžské lstivosti znamenají, že lidé káží a vyzdvihují sebe jako světlo světu, aby mohli dosáhnouti zisku a chvály světa; ale neusilují o blaho Sionu.

30 Vizte, Pán toto zakázal; pročez, Pán Bůh dal přikázání, aby všichni lidé měli pravou lásku, kterážto pravá láska je láska. A nemají-li pravé lásky, nejsou ničím. Pročez, kdyby měli pravé lásky, nestrpěli by, aby dělník v Sionu zahynul.

31 Ale dělník v Sionu bude pracovati pro Sion; neboť pracují-li pro peníze, zahynou.

32 A opět Pán Bůh přikázal, že lidé nemají vražditi; že nemají lháti; že nemají krásti; že nemají bráti jméno Pána Boha svého nadarmo; že nemají záviděti; že nemají míti zášti; že se nemají sváříti jeden s druhým; že se nemají dopouštěti smilstva; a že nemají činiti žádné z těchto věcí; neboť kdo je činí, zahyne.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Neboť žádná z těchto nepravostí nepřichází od Pána; neboť on činí mezi dětmi lidskými to, co je dobré; a nečiní ničeho, aniž by to bylo jasné dětem lidským; a on je zve všechny, aby přišly k němu a podílely se na dobrotivosti jeho; a neodpírá žádnému, který k němu přichází, černému ani bílému, porobenému ani svobodnému, muži ani ženě; a pamatuje na pohany; a všichni jsou Bohu stejní, jak Žid, tak pohan.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2. Nefi 27

- 1 Ale vizte, v posledních dnech neboli ve dnech pohanů – ano, vizte, všechny národy pohanů a také Židé, jak ti, kteří přijdou do této země, tak ti, kteří budou v jiných zemích, ano, dokonce ve všech zemích světa, vizte, budou zpíti nepravostí a všelikými ohavnostmi –
- 2 A až přijde onen den, budou navštíveni Pánem zástupů, hromem a zemětřesením a velikým hlukem a vichřicí a bouří a plamenem sžírajícího ohně.
- 3 A všechny národy, které bojují proti Sionu a které ho utiskují, budou jako sen nočního vidění; ano, budou dokonce jako hladový muž, který sní, a vizte, on jí, ale probudí se a jeho duše je prázdná; nebo jako žíznivý muž, který sní, a vizte, pije, ale probudí se a vizte, je zemdlen a jeho duše je žádostivá; Ano, právě tak to bude se všemi národy, které bojují proti hoře Sion.
- 4 Neboť vizte, vy všichni, kteří činíte nepravosti, zastavte se a divte se, neboť vykřiknete, a dovolávejte se; ano, budete opilí, ale ne vínem, budete vrávorati, ale ne po silném nápoji.
- 5 Neboť vizte, Pán na vás vylil ducha hlubokého spánku. Neboť vizte, vy jste zavřeli oči své a zavrhli jste proroky; a vládce vaše a vidoucí skryl pro nepravost vaši.
- 6 A stane se, že Pán Bůh vám přinese slova knihy a budou to slova těch, kteří dřímali.
- 7 A vizte, ta kniha bude zapečetěna; a v té knize bude zjevení od Boha od počátku světa do jeho konce.
- 8 Pročež, pro věci, jež jsou zapečetěny, nebudou věci, jež jsou zapečetěny, vydány v den zlovolnosti a ohavností lidu. Pročež kniha bude před nimi utajena.
- 9 Ale kniha bude vydána muži a on vydá slova knihy, jež jsou slova těch, kteří dřímali v prachu, a on vydá tato slova jinému;

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

- 10 Ale slova, jež jsou zapečetěna, nevydá, ani knihu nevydá. Neboť kniha bude zapečetěna mocí Boží a zjevení, jež bylo zapečetěno, bude pozdrženo v knize až do vlastního příhodného času Páně, aby mohla vyjít; neboť vizte, ona zjevují všechny věci od založení světa do jeho konce.
- 11 A přichází den, kdy slova knihy, která byla zapečetěna, budou čtena na střechách domů; a budou čtena mocí Kristovou; a dětem lidským budou zjeveny všechny věci, které kdy byly mezi dětmi lidskými a které kdy budou až do konce země.
- 12 Pročež onoho dne, kdy bude kniha vydána muži, o němž jsem mluvil, bude kniha ukryta před očima světa, aby ji nespatrily oči žádného kromě tří svědků, kteří ji spatří mocí Boží, mimo toho, komu bude kniha vydána; a budou svědčiti o pravdě knihy a věcí v ní.
- 13 A není nikoho jiného, kdo ji spatří, kromě několika podle vůle Boží, aby vydávali svědectví o jeho slově dětem lidským; neboť Pán Bůh řekl, že slova věrných budou mluvit, jako by to bylo od mrtvých.
- 14 Pročež, Pán Bůh bude nadále vynášeti slova knihy; a v ústech tolika svědků, kolik se mu bude zdát dobré, bude utvrzovati slovo své; a běda buď tomu, kdo odmítá slovo Boží!
- 15 Ale vizte, stane se, že Pán Bůh řekne tomu, komu vydá knihu: Vezmi tato slova, jež nejsou zapečetěna, a vydej je jinému, aby je mohl ukázati učenému řka: Čti to, prosím tě. A učený řekne: Přines sem knihu a já je budu čísti.
- 16 A řekne to pro slávu světa, a aby dosáhl zisku, a nikoli pro slávu Boží.
- 17 A ten muž řekne: Nemohu přinést knihu, neboť je zapečetěna.
- 18 Pak učený řekne: Nemohu ji čísti.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

- 19 Pročež stane se, že Pán Bůh vydá opět knihu a slova její tomu, který není učený; a muž, který není učený, řekne: Já nejsem učený.
- 20 Pak mu Pán Bůh řekne: Učení je nebudou čísti, neboť oni je odmítli, a já jsem schopen vykonati své vlastní dílo; pročež ty budeš čísti slova, jež ti dám.
- 21 Nedotýkej se věcí, jež jsou zapečetěny, neboť je vynesu ve svém vlastním příhodném čase; neboť ukáží dětem lidským, že jsem schopen vykonati své vlastní dílo.
- 22 Pročež, až přečteš slova, jež jsem ti přikázal, a až získáš svědky, které jsem ti slíbil, pak máš knihu opět zapečetiti a ukryti ji pro mne, abych mohl zachovati slova, jež jsi nečetl, dokud neuznám za vhodné podle své vlastní moudrosti zjeviti dětem lidským všechny věci.
- 23 Neboť viz, já jsem Bůh; a já jsem Bůh zázraků; a ukáží světu, že jsem tentýž včera, dnes a na věky; a nepůsobím mezi dětmi lidskými, leda podle víry jejich.
- 24 A opět, stane se, že Pán řekne tomu, kdo bude čísti slova, jež mu budou vydána:
- 25 Protože tento lid se přibližuje ke mně ústy svými a rty svými mne ctí, ale vzdálil srdce své daleko ode mne a bázeň jeho vůči mně je učena podle předpisů lidských –
- 26 Proto budu nadále vykonávati podivuhodné dílo mezi tímto lidem, ano, podivuhodné dílo a div, neboť moudrost jejich moudrých a učených zahyne a porozumění jejich rozvážných bude skryto.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 A běda těm, kteří pilně usilují o to, aby skryli radu svou před Pánem! A díla jejich jsou ve tmě; a oni praví: Kdo nás vidí a kdo nás zná? A také praví: Zajisté tvé převrácení věcí bude ceněno jako hrnčířova hlína. Ale vizte, já jim ukáži, praví Pán zástupů, že já znám všechna díla jejich. Neboť řekne dílo o tom, kdo je udělal, on mne neudělal? Nebo řekne vytvořená věc o tom, kdo ji vytvořil, on neměl žádné porozumění?

28 Ale vizte, praví Pán zástupů: Já ukáži dětem lidským, že již jen velice malou chvíli a Libán se obrátí v plodné pole; a to plodné pole bude ceněno jako les.

29 A v onen den hluší uslyší slova knihy a oči slepých prohlédnou z mrákoty a z temnoty.

30 A mírní také vzrostou a budou mít radost v Pánu a chudí mezi lidmi se budou radovati ze Svatého Izraelského.

31 Neboť tak jistě, jakože žije Pán, oni uvidí, že ten strašlivý je přiveden vniveč a posměvač je stráven a všichni, kteří vyhlížejí nepravost, jsou odříznuti;

32 I ti, kteří pro slovo činí z člověka viníka a kladou past tomu, kdo kárá v bráně, a odvrhují spravedlného jako nicotu.

33 Proto, tak praví Pán, který vykoupil Abrahama, o domu Jákobovu: Jákob nebude nyní zahanben, ani tvář jeho nyní nezbledne.

34 Ale až uvidí děti své, dílo rukou mých, kolem sebe, budou světiti jméno mé a světiti Svatého Jákobova a budou se báti Boha Izraelského.

35 Ti také, kteří chybovali v duchu, dojdou porozumění, a ti, kteří reptali, naučí se nauce.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2. Nefi 28

- 1 A nyní, vizte, bratří moji, promlouval jsem k vám podle toho, jak mne Duch nutkal; pročez, já vím, že se musejí zajisté státi.
- 2 A věci, jež budou vypsány z knihy, budou velice cenné pro děti lidské a zvláště pro símě naše, jež je zbytkem domu Izraele.
- 3 Neboť stane se onoho dne, že církve, které jsou zbudovány, a nikoli Pánu, kdy jedna řekne druhé: Viz, já, já jsem Pánova; a ostatní řeknou: Já, já jsem Pánova; a tak řekne každý, kdo buduje církve, a nikoli Pánu –
- 4 A ony se budou mezi sebou svářiti; a jejich kněží se budou mezi sebou svářiti a budou vyučovati učením svým a zapřou Ducha Svatého, který dává promlouvati.
- 5 A zapřou moc Boží, Svatého Izraelského; a řeknou lidem: Poslouchejte nás a slyšte předpis náš; neboť vizte, dnes není žádného Boha, neboť Pán a Vykupitel vykonal dílo své a dal moc svou lidem;
- 6 Vizte, poslouchejte předpis můj; a jestliže oni řeknou, že je nějaký zázrak, který byl způsoben rukou Páně, nevěřte tomu; neboť on dnes není Bohem zázraků; on již vykonal dílo své.
- 7 Ano, a budou mnozí, kteří řeknou: Jezte, pijte a veselte se, neboť zítra zemřeme; a bude nám dobře.
- 8 A budou také mnozí, kteří řeknou: Jezte, pijte a veselte se; nicméně bojte se Boha – páchání několika hříchů on ospravedlní; ano, zalžete trochu, chytejte člověka za slovo, vykopejte jámu bližnímu svému; v tom není nic špatného; a toto všechno dělejte, neboť zítra zemřeme; a pakliže budeme vinni, Bůh nás uhodí několika ranami a nakonec budeme spaseni v království Božím.
- 9 Ano, a budou mnozí, kteří budou tímto způsobem učiti falešným a marným a pošetilým naukám a budou v srdci svém nadutí a budou se usilovně snažiti skryti rady své před Pánem; a díla jejich budou ve tmě.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God to-day, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

10 A krev svatých bude proti nim křičeti ze země.

11 Ano, ti všichni sešli z cesty; stali se zkaženými.

12 Pro pýchu a pro falešné učitele a pro falešnou nauku se církve jejich staly zkaženými a církve jejich jsou povýšené; pro pýchu jsou naduté.

13 Olupují chudé pro krásné svatyně své; olupují chudé pro krásný oděv svůj; a pronásledují mírné a chudé srdcem, protože jsou nadutí v pýše své.

14 Nesou šjí strnule a hlavu vztyčenou; ano, a pro pýchu a zlovolnost a ohavnosti a smilstva sešli všichni z cesty kromě několika, kteří jsou pokornými následovníky Kristovými; nicméně jsou vedeni tak, že v mnoha případech bloudí, protože jsou učeni podle předpisů lidských.

15 Ó ti moudří a učení a bohatí, kteří jsou nadutí v pýše srdce svého, a všichni ti, kteří káží falešné nauky, a všichni ti, kteří páchají smilstva a převracejí pravou cestu Páně, běda, běda, běda buď jim, praví Pán Bůh Všemohoucí, neboť ti budou svrženi do pekla!

16 Běda těm, kteří odvrhují spravedlné jako nicotu a spílají tomu, co je dobré, a praví, že to nemá žádný ceny! Neboť přijde den, kdy Pán Bůh rychle navštíví obyvatele země; a v onen den, kdy budou plně zralí v nepravosti, zahynou.

17 Ale vizte, jestliže obyvatelé země budou činiti pokání ze zlovolnosti své a z ohavností, nebudou zničeni, praví Pán zástupů.

18 Ale vizte, ona veliká a ohavná církev, smilnice vší země, se musí zřítiti k zemi a veliký musí býti její pád.

19 Neboť království ďáblovo se musí otrásti a ti, kteří k němu patří, musejí býti nezbytně podníceni k pokání, jinak je ďábel polapí věčnými řetězy svými a budou podníceni k hněvu a zahynou;

20 Neboť vizte, onoho dne bude zuřiti v srdci dětí lidských a bude je podněcovati ke hněvu proti tomu, co je dobré.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

21 A jiné upokojí a ukolébá je do tělesného bezpečí, takže řeknou: Vše je dobré v Sionu; ano, Sionu se dobře daří, vše je dobré – a tak ďábel klame duši jejich a svádí je opatrně dolů do pekla.

22 A vizte, jiné odlákává lichocením a říká jim, že není žádného pekla; a praví jim: Já nejsem žádný ďábel, neboť žádného není – a tak jim šeptá do uší, až je polapí hroznými řetězy svými, odkud není vysvobození.

23 Ano, jsou polapeni smrtí a peklem; a smrt a peklo a ďábel a všichni, kteří jimi byli uchvázeni, musejí státi před trůnem Božím a býti souzeni podle skutků svých, odkud musejí odejít na místo pro ně připravené, a to do jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka.

24 Proto běda tomu, kdo si v Sionu dopřává pohodlí!
25 Běda tomu, kdo volá: Vše je dobré!
26 Ano, běda tomu, kdo poslouchá předpisy lidí a zapírá moc Boží a dar Ducha Svatého!

27 Ano, běda tomu, kdo říká: My jsme obdrželi a nepotřebujeme více!

28 A zkrátka běda všem těm, kteří se třesou a jsou rozhněváni pro pravdu Boží! Neboť vizte, ten, kdo je postaven na skále, přijímá ji s radostí; a ten, kdo je postaven na písčitém základu, se třese, aby nepadl.

29 Běda tomu, kdo řekne: Obdrželi jsme slovo Boží a nepotřebujeme žádné další slovo Boží, neboť máme dosti!

30 Neboť vizte, tak praví Pán Bůh: Dám dětem lidským řádku za řádkou, předpis za předpisem, tu trochu a tam trochu; a požehnaní jsou ti, již poslouchají předpisy moje a propůjčují sluch radě mé, neboť ti se naučí moudrosti; neboť tomu, kdo přijímá, dám více; a těm, kteří budou říkati, my máme dosti, těm bude odňato i to, co mají.

31 Proklet je ten, kdo vkládá důvěru svou v člověka nebo se spoléhá na rámě těla nebo kdo bude poslouchati předpisy lidské, leda by předpisy jejich byly dány mocí Ducha Svatého.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

32 Běda pohanům, praví Pán Bůh zástupů! Neboť přestože k nim budu vztahovati rámě své den za dnem, oni mne budou zapírati; nicméně k nim budu milosrdný, praví Pán Bůh, budou-li činiti pokání a půjdou-li ke mně; neboť rámě mé je vztaženo po celý den, praví Pán Bůh zástupů.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2. Nefi 29

- 1 Ale vizte, budou mnozí – onoho dne, kdy mezi nimi budu nadále vykonávati podivuhodné dílo, abych si mohl vzpomenouti smluv svých, jež jsem učinil s dětmi lidskými, abych mohl vztáhnouti ruku svou opět, podruhé, abych uzdravil lid svůj, který je z domu Izraele;
- 2 A také abych si mohl vzpomenouti slibů, jež jsem dal tobě, Nefi, a také otci tvému, že budu pamatovati na símě vaše; a že slova semene tvého budou z úst mých vycházeti k semeni tvému; a slova má budou syčeti až do končin země jako korouhev pro lid můj, který je z domu Izraele;
- 3 A protože slova má budou syčeti – mnozí pohané řeknou: Bible! Bible! My máme Bibli a nemůže býti žádné další Bible.
- 4 Ale tak praví Pán Bůh: Ó pošetilci, budou mít Bibli; a vyjde od Židů, mého dávného lidu smlouvy. A jak děkují Židům za Bibli, kterou od nich získávají? Ano, co se pohané domnívají? Pamatují na utrpení a práci a bolesti Židů a píli jejich pro mne v přinášení spasení pohanům?
- 5 Ó vy pohané, pamatovali jste na Židy, můj dávný lid smlouvy? Nikoli; ale zlořečili jste jim a nenáviděli jste je a nesnažili jste se je uzdraviti. Ale vizte, já toto vše vrátím na vaši vlastní hlavu; neboť já Pán jsem na lid svůj nezapomněl.
- 6 Ty pošetilče, který řekneš: Bible, my máme Bibli a žádnou další Bibli nepotřebujeme. Obdrželi byste Bibli, kdyby nebyla od Židů?
- 7 Nevíte, že je více národů nežli jeden? Nevíte, že já Pán, váš Bůh, jsem stvořil všechny lidi a že pamatuji na ty, kteří jsou na ostrovech mořských; a že panují nahoře v nebesích a dole na zemi; a vynáším slovo své dětem lidským, ano, dokonce ke všem národům země?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Pročež, reptáte, protože máte obdržeti více slova mého? Nevíte, že svědectví dvou národů je vám svědectvím, že já jsem Bůh, že pamatuji na jeden národ jako na druhý? Pročež, já promlouvám tatáž slova k jednomu národu jako k druhému. A až se dva národy setkají, svědectví dvou národů se setkají také.

9 A já to činím, abych mohl dokázati mnohým, že jsem tentýž včera, dnes a na věky; a že promlouvám slova svá podle své vlastní libosti. A protože jsem promluvil jedno slovo, nemusíte se domnívati, že nemohu promluvití další; neboť dílo mé není ještě ukončeno; ani nebude ukončeno, až bude konec člověka, ani od té doby nadále a nikdy.

10 Pročež, protože máte Bibli, nemusíte se domnívati, že obsahuje všechna slova má; ani se nemusíte domnívati, že jsem nedal napsati více.

11 Neboť já přikazuji všem lidem, jak na východě, tak na západě a na severu a na jihu a na ostrovech mořských, že mají zapsati slova, jež k nim promlouvám; neboť z knih, které budou napsány, budu souditi svět, každého člověka podle skutků jeho, podle toho, co je napsáno.

12 Neboť vizte, budu promlouvati k Židům, a oni to zapíší; a budu také promlouvati k Nefitům, a oni to zapíší; a budu také promlouvati k dalším kmenům domu Izraele, které jsem vyvedl, a ony to zapíší; a budu také promlouvati ke všem národům země, a ony to zapíší.

13 A stane se, že Židé budou míti slova Nefitů a Nefité budou míti slova Židů; a Nefité a Židé budou míti slova ztracených kmenů Izraele; a ztracené kmeny Izraele budou míti slova Nefitů a Židů.

14 A stane se, že lid můj, který je z domu Izraele, bude shromážděn domů do zemí vlastnictví svého; a slovo mé bude také shromážděno v jedno. A já ukáži těm, kteří bojují proti slovu mému a proti lidu mému, který je z domu Izraele, že já jsem Bůh a že jsem s Abrahamem učinil smlouvu, že na símě jeho budu pamatovati na věky.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2. Nefi 30

- 1 A nyní vizte, milovaní bratří moji, chtěl bych k vám promluvit; neboť já, Nefi, bych nestrpěl, abyste se domnívali, že jste spravedlivější, nežli budou pohané. Neboť vizte, nebudete-li zachovávat příkázání Boží, všichni určitě zahynete; a pro slova, jež byla promlouvána, se nemusíte domnívat, že pohané budou zcela zničeni.
- 2 Neboť vizte, pravím vám, že tolik pohanů, kolik jich bude činit pokání, je lidem smlouvy Páně; a tolik Židů, kolik jich pokání činit nebude, bude zavrženo; neboť Pán nečiní smlouvy s nikým kromě těch, kteří činí pokání a věří v Syna jeho, který je Svatý Izraelský.
- 3 A nyní, chtěl bych prorokovat něco více o Židech a pohanech. Neboť poté, co kniha, o které jsem hovořil, vyjde a bude napsána pohanům a opět zapečetěna pro Pána, budou mnozí, kteří budou věřit slově, jež jsou napsána; a ti je přinesou zbytku semene našeho.
- 4 A pak bude zbytek semene našeho vědět o nás, jak jsme přišli z Jeruzaléma, a že jsou potomky Židů.
- 5 A bude jim hlášáno evangelium Ježíše Krista; pročež, budou znovuzřízeni k poznání otců svých, a také k poznání Ježíše Krista, které bylo mezi otci jejich.
- 6 A pak se budou radovati; neboť budou vědět, že je to požehnání pro ně z ruky Boží; a jejich šupiny temnoty počnou padati z očí jejich; a nepřejdou mezi nimi mnohá pokolení, aniž by byli čistým a příjemným lidem.
- 7 A stane se, že Židé, kteří jsou rozptýleni, začnou také věřit v Krista; a začnou se shromažďovati na tváři země; a tolik, kolik jich bude věřit v Krista, se také stane příjemným lidem.
- 8 A stane se, že Pán Bůh započne dílo své mezi všemi národy, pokoleními, jazyky a lidmi, aby znovuzřídil lid svůj na zemi.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

- 9 A se spravedlivostí bude Pán Bůh souditi chudé a po právu kárati mírné v zemi. A udeří zemi holí úst svých; a dechem rtů svých pobije zlovolné.
- 10 Neboť rychle přichází čas, kdy Pán Bůh způsobí veliké rozdělení mezi lidem a zlovolné zničí; a ušetří lid svůj, ano, i kdyby musel zlovolné zničiti ohněm.
- 11 A spravedlivost bude opásáním ledví jeho a věrnost opásáním beder jeho.
- 12 A pak bude vlk dlíti s beránkem; a leopard ulehne s kůzlem a tele a lvíče a krmný dobytek spolu; a malé dítě je povede.
- 13 A kráva a medvěd budou se pásti; mláďata jejich ulehnu spolu; a lev bude žráti slámu jako vůl.
- 14 A kojenečko si bude hráti nad dírou litého hada a odstavené dítě vloží ruku svou do baziliščího doupěte.
- 15 Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť země bude plna poznání Páně, jako vody pokrývají moře.
- 16 Pročež, věci všech národů budou oznámeny; ano, vše bude oznámeno dětem lidským.
- 17 Není ničeho, co je tajné, co nebude zjeveno; není žádného díla temnoty, které nebude projeveno na světle; a není ničeho, co je zpečetěno na zemi, co nebude uvolněno.
- 18 Pročež, vše, co bylo zjeveno dětem lidským, bude onoho dne zjeveno; a Satan již nebude míti moci nad srdcem dětí lidských, na dlouhou dobu. A nyní, milovaní bratří moji, končím řeč svou.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2. Nefi 3 1

- 1 A nyní já, Nefi, končím prorokování své k vám, milovaní bratří moji. A mohu napsati jen několik věcí, o kterých vím, že se zajisté musejí státi; také mohu napsati jen několik slov bratra svého Jákoba.
- 2 Pročež, to, co jsem napsal, mi postačuje, kromě několika slov, jež musím promluvíti o nauce Kristově; pročež, budu k vám promlouvati jasně, podle jasnosti prorokování svého.
- 3 Neboť duše má se těší z jasnosti; neboť tímto způsobem Pán Bůh působí mezi dětmi lidskými. Neboť Pán Bůh dává světlo k porozumění; neboť promlouvá k lidem jazykem jejich tak, aby porozuměli.
- 4 Pročež, chtěl bych, abyste si pamatovali, že jsem k vám promlouval o onom prorokovi, kterého mi Pán ukázal, který má pokřtíti Beránka Božího, jenž má sejmouti hříchy světa.
- 5 A nyní, jestliže Beránek Boží, jsa svatý, potřebuje, aby byl pokřtěn vodou, aby naplnil veškerou spravedlivost, ó, pak oč mnohem více potřebujeme my, jsouce nesvatí, býti pokřtěni, ano, dokonce vodou!
- 6 A nyní, chtěl bych se vás zeptati, milovaní bratří moji, v čem naplnil Beránek Boží veškerou spravedlivost tím, že byl pokřtěn vodou?
- 7 Nevíte, že byl svatý? Ale přestože byl svatý, ukazuje dětem lidským, že se podle těla pokořuje před Otcem a dosvědčuje Otcí, že bude poslušně zachovávatí přikázání jeho.
- 8 Pročež, poté, co byl pokřtěn vodou, sestoupil na něho Duch Svatý v podobě holubice.
- 9 A opět, to ukazuje dětem lidským těsnost cesty a úzkost brány, kterou mají vstoupiti, a on jim dal příklad.

2 Nephi 3 1

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

10 A pravil dětem lidským: Následujte mne. Pročež, milovaní bratří moji, můžeme následovati Ježíše, pokud nebudeme ochotni zachovávatí přikázání Otcova?

11 A Otec pravil: Čiňte pokání, čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu milovaného Syna mého.

12 A také ke mně přišel hlas Syna řkoucí: Ten, kdo je pokřtěn ve jménu mém, tomu dá Otec Ducha Svátého jako mně; pročež, následujte mne a čiňte to, co jste viděli činiti mne.

13 Pročež, milovaní bratří moji, vím, že budete-li následovati Syna s celým úmyslem srdce, jednajíce před Bohem bez pokrytectví a bez podvodu, ale s opravdovým záměrem, činíce pokání z hříchů svých, dosvědčující Otcí, že jste ochotni vzítí na sebe jméno Kristovo křtem – ano, následováním Pána svého a Spasitele svého dolů do vody podle slova jeho, vizte, pak obdržíte Ducha Svátého; ano, pak přichází křest ohněm a Duchem Svatým; a pak můžete mluvití jazykem andělů a provolávatí chválu Svatému Izraelskému.

14 Ale vizte, milovaní bratří moji, tak přišel ke mně hlas Syna řkoucí: Poté, co jste činili pokání z hříchů svých a dosvědčili jste Otcí křtem vodou, že jste ochotni přikázání má zachovávatí, a poté, co jste obdrželi křest ohněm a Duchem Svatým a můžete mluvití novým jazykem, ano, dokonce jazykem andělů, a po tomto kdybyste mne zapřeli, bylo by pro vás lépe, kdybyste mne nepoznali.

15 A slyšel jsem Otcův hlas řkoucí: Ano, slova Milovaného mého jsou pravdivá a věrná. Ten, kdo vytrvá do konce, ten bude spasen.

16 A nyní, milovaní bratří moji, proto vím, že nevytrvá-li člověk do konce v následování příkladu Syna živého Boha, nemůže býti spasen.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Pročež, činite to, co jsem vám řekl, že jsem viděl, že to bude činiti Pán váš a Vykupitel váš; neboť proto mi to bylo ukázáno, abyste mohli znáti bránu, kterou máte vstoupiti. Neboť brána, kterou máte vstoupiti, je pokání a křest vodou; a pak přichází odpuštění hříchů vašich ohněm a Duchem Svatým.

18 A pak jste na této těsné a úzké cestě, jež vede k věčnému životu; ano, vy jste na ni vstoupili touto branou; učinili jste podle přikázání Otce a Syna; a obdrželi jste Ducha Svatého, jenž svědčí o Otci a Synu, aby se naplnil slib, který on dal, že vstoupíte-li touto cestou, máte obdržeti Ducha Svatého.

19 A nyní, milovaní bratří moji, poté, co jste vstoupili na tuto těsnou a úzkou cestu, chci se zeptati, je-li vše vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť nedošli byste tak daleko, jestliže by to nebylo slovem Kristovým s neochvějnou vírou v něho, cele spoléhající na zásluhy toho, který má moc ke spasení.

20 Pročež, musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.

21 A nyní vizte, milovaní bratří moji, toto je ta cesta; a není dáno žádné jiné cesty ani žádného jiného jména pod nebem, jímž by člověk mohl býti spasen v království Božím. A nyní, vizte, toto je nauka Kristova a jediná a pravá nauka Otce i Syna i Ducha Svatého, což jest jeden Bůh bez konce. Amen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2. Nefi 32

- 1 A nyní, vizte, milovaní bratří moji, domnívám se, že přemítáte poněkud v srdci svém o tom, co máte dělati poté, co vstoupíte na cestu. Ale, vizte, proč o tom přemítáte v srdci svém?
- 2 Nevzpomínáte si, že jsem vám pravil, že poté, co jste obdrželi Ducha Svatého, můžete mluvit jazykem andělů? A nyní, jak byste mohli mluvit jazykem andělů, ledaže by to bylo Duchem Svatým?
- 3 Andělé mluví mocí Ducha Svatého; proč, oni mluví slova Kristova. Proč, pravil jsem vám, hodujte na slova Kristových; neboť vizte, slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti.
- 4 Proč, nyní, poté, co jsem tato slova promluvil, nemůžete-li jim porozumět, bude to proto, že neprosíte, ani neklepete; proč, nejste přivedeni ke světlu, ale musíte zahynouti ve tmě.
- 5 Neboť vizte, opět vám pravím, že když vstoupíte na cestu a obdržíte Ducha Svatého, on vám ukáže všechny věci, které máte činiti.
- 6 Vizte, toto je nauka Kristova, a nebude dáno žádné jiné nauky až do té doby, kdy se vám projeví v těle. A až se vám projeví v těle, věci, které vám řekne, budete zachovávatí činíce je.
- 7 A nyní já, Nefi, nemohu promlouvati více; Duch mi brání pokračovati a nezbyvá mi nežli truchliti pro nevíru a zlovolnost a nevědomost a tvrdošijnost lidí; neboť oni nechtějí vyhledávatí poznání ani pochopiti veliká poznání, když jim jsou dávána v jasnosti, dokonce tak jasné, jak jen slovo může býti.
- 8 A nyní, milovaní bratří moji, cítím, že stále ještě přemítáte v srdci svém; a zarmocuje mne, že o tomto musím mluvit. Neboť kdybyste poslouchali Ducha, který učí člověka modliti se, věděli byste, že se musíte modliti; neboť zlý duch neučí člověka modliti se, ale učí ho, že se modliti nemusí.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Ale vizte, pravím vám, že se musíte modliti vždy, a nesmíte umdlévati; že nemáte pro Pána konati ničeho, aniž byste se nejdříve pomodlili k Otci ve jménu Krista, aby ti posvětil konání tvé, aby konání tvé mohlo býti pro blaho duše tvé.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2. Nefi 33

- 1 A nyní já, Nefi, nemohu napsati vše, čemu bylo mezi mým lidem učeno; ani nejsem tak mocný v psaní, jako v mluvení; neboť když člověk promlouvá mocí Ducha Svatého, moc Ducha Svatého to nese do srdce dětí lidských.
- 2 Ale vizte, jsou mnozí, kteří zatvrzují srdce své proti Svatému Duchu tak, že v nich nemá žádného místa; pročez, oni zavrhují mnoho věcí, jež jsou napsány, a považují je za věci nicotné.
- 3 Ale já, Nefi, jsem napsal, co jsem napsal, a považuji to za velice cenné, a zvláště pro svůj lid. Neboť se za ně neustále modlím ve dne a v noci kvůli nim oči mé smáčejí polštář; a ve víře volám k Bohu svému a vím, že uslyší volání mé.
- 4 A já vím, že Pán Bůh posvětit modlitby mé k užítku lidu mého. A slova, jež jsem napsal ve slabosti, jim budou učiněna silnými; neboť je přesvědčují, aby činili dobro; dávají jim poznati otce jejich; a mluví o Ježíšovi a přesvědčují je, aby v něj věřili a aby vytrvali do konce, což je život věčný.
- 5 A mluví ostře proti hříchu, podle jasnosti pravdy; pročez, žádný člověk se nebude hněvati pro slova, jež jsem napsal, ledaže bude ducha ďáblova.
- 6 Raduji se z jasnosti; raduji se z pravdy; raduji se z Ježíše svého, neboť vykoupil duši mou z pekla.
- 7 Mám pravou lásku k lidu svému a velikou víru v Krista, že potkám mnoho duší bez poskvrny u jeho soudcovské stolice.
- 8 Mám pravou lásku k Židům – pravím Židům, protože míním ty, odkud pocházím.
- 9 Mám také pravou lásku k pohanům. Ale vizte, pro nikoho nemám naději, ledaže budou smířeni v Kristu a vstoupí do úzké brány a budou kráčet po těsné cestě, která vede k životu, a budou pokračovati po cestě až do konce dne zkoušky.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

- 10 A nyní, milovaní bratří moji, a také Židé, a vy všechny končiny země, poslouchejte tato slova a věřte v Krista; a nevěříte-li těmto slovům, věřte v Krista. A budete-li věřiti v Krista, budete věřiti těmto slovům, neboť jsou to slova Kristova, a on mi je dal; a ona učí všechny lidi, aby činili dobro.
- 11 A nejsou-li to slova Kristova, sudťe sami – neboť Kristus vám posledního dne ukáže s mocí a s velikou slávou, že to jsou jeho slova; a vy a já budeme státi tváří v tvář před jeho stolicí; a vy budete věděti, že mi jím bylo přikázáno tyto věci napsati, přes mou slabost.
- 12 A modlím se k Otci ve jménu Krista, aby mnozí z nás, ne-li všichni, mohli býti onoho velikého a posledního dne spaseni v jeho království.
- 13 A nyní, milovaní bratří moji, všichni ti, kteří jsou z domu Izraele, a vy všechny končiny země, promlouvám k vám jako hlas volajícího z prachu: Mějte se dobře, dokud nepřijde onen veliký den.
- 14 A vám, kteří se nepodílíte na dobrotivosti Boží a nevážíte si slov Židů a také mých slov a slov, jež vyjdou z úst Beránka Božího, vizte, vám dávám věčné sbohem, neboť tato slova vás odsoudí posledního dne.
- 15 Neboť co pečetím na zemi, bude vzneseno proti vám u soudné stolice; neboť tak mi Pán přikázal, a já musím poslechnouti. Amen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye— for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Knihá Jákobova

bratra Nefiova

Slova jeho kázání jeho bratřím. Zabanbuje muže, který se snaží vyvrátiti nauku Kristovu. Několik slov o dějinách lidu Nefiova.

Jákob 1

- 1 Neboť vizte, stalo se, že padesát a pět let uplynulo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; pročez, Nefi dal mně, Jákobovi, příkázání ohledně malých desek, na nichž jsou tyto věci vyryty.
- 2 A dal mně, Jákobovi, příkázání, abych napsal na tyto desky něco z toho, co považuji za nejcennější; že se nemám dotýkati, leda lehce, dějin tohoto lidu, který se nazývá lid Nefiův.
- 3 Neboť pravil, že dějiny jeho lidu mají býti vyryty na jeho dalších deskách a že já mám zachovávat tyto desky a předati je dále svému semeni, z pokolení na pokolení.
- 4 A kdyby byla kázání, jež by byla posvátná, nebo zjevení, jež by bylo veliké, nebo prorokování, pak mám to nejdůležitější z nich na tyto desky vyrýti a dotknouti se jich natolik, nakolik to jen bude možné, v zájmu Krista a v zájmu našeho lidu.
- 5 Neboť pro víru a velikou úzkost nám bylo vpravdě o našem lidu ukázáno to, co se mu přihodí.
- 6 A také jsme měli mnohá zjevení a ducha mnoha proroctví; pročez, věděli jsme o Kristu a o jeho království, jež přijde.
- 7 Pročez pracovali jsme pilně mezi svými lidmi, abychom je mohli přesvědčiti, aby přišli ke Kristu a podíleli se na dobrotivosti Boží, aby mohli vejíti v jeho odpočinutí, aby nikterak nepřisahal ve svém hněvu, že oni v něj nevejdou, jako při popuzení ve dnech pokušení, když byly děti Izraele v pustině.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

8 Pročež, kéž by Bůh dal, abychom mohli přesvědčiti všechny lidi, aby se nebouřili proti Bohu, aby ho nepopouzeli ke hněvu, ale aby všichni lidé věřili v Krista a měli na očích jeho smrt a nesli jeho kříž a snášeli hanobení světa; pročež já, Jákob, beru na sebe, že budu plnit příkázání svého bratra Nefiho.

9 Nyní Nefi počal býti stár a viděl, že musí brzy zemřít; pročež, pomazal nyní jednoho muže za krále a vládce nad svým lidem, podle vlád králů.

10 Lid Nefiho nesmírně miloval, protože byl jejich velikým ochráncem, třímaje meč Labanův na jejich obranu a pracuje po všechny své dny pro jejich blaho –

11 Pročež, lid si přál podržeti jeho jméno v paměti. A kdo by vládl na jeho místě, měl býti lidem nazýván druhý Nefi, třetí Nefi a tak dále, podle vlád králů; a tak byli lidem nazýváni, ať již byli jakéhokoli jména.

12 A stalo se, že Nefi zemřel.

13 Nyní, lidé, kteří nebyli Lamanité, byli Nefité; nicméně nazývali se Nefité, Jákobité, Jozefité, Zoramité, Lamanité, Lemuelité a Izmaelité.

14 Ale já, Jákob, je nadále nebudu rozlišovati těmito jmény, ale Lamanity budu nazývati ty, kteří se snaží zničiti lid Nefiův, a ty, kteří jsou přátelsky nakloněni Nefimu, budu nazývati Nefity neboli lidem Nefiovým, podle vlád králů.

15 A nyní, stalo se, že lid Nefiův, za vlády druhého krále, počal zatvrzovati srdce své a poněkud se oddávati zlovolným zvyklostem, tak jako David za stará, toužící po mnoha manželkách a souložnicích, a také Šalomoun, jeho syn.

16 Ano, a také počali hledati mnoho zlata a stříbra a počali býti poněkud povýšeni v pýše.

17 Pročež já, Jákob, jsem jim dal tato slova, když jsem je učil v chrámu, obdržev nejprve své pověření od Pána.

18 Neboť já, Jákob, a můj bratr Jozef jsme byli rukou Nefiovou vysvěceni na kněze a na učitele tohoto lidu.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

19 A zvelebovali jsme svůj úřad v zájmu Pána berouce na sebe zodpovědnost a berouce hříchy lidí na svou vlastní hlavu, jestliže bychom je neučili se vší pílí slovu Božímu; pročez, pracující se svou mocí, aby jejich krev nemohla přijíti na náš šat; jinak by jejich krev přišla na náš šat a my bychom nebyli shledáni posledního dne bez poskvrny.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jákob 2

- 1 Slova, jež Jákob, bratr Nefiův, promlouval k lidu Nefiovu po smrti Nefiově:
- 2 Nyní, milovaní bratří moji, já, Jákob, podle zodpovědnosti, kterou mám vůči Bohu, abych zveleboval svůj úřad s vážností a abych mohl zbaviti svůj šat vašich hříchů, vystupuji dnes do chrámu, abych vám mohl hlásati slovo Boží.
- 3 A vy sami víte, že jsem byl doposud v úřadu svého povolání pilný; ale tohoto dne mne tíží mnohem větší touha a úzkost kvůli blahu vaší duše nežli doposud.
- 4 Neboť vizte, dosud jste byli poslušni slova Páně, jež jsem vám dával.
- 5 Ale vizte, poslouchejte mne a vězte, že s pomocí všemocného Stvořitele nebe a země k vám mohu mluvíti o vašich myšlenkách, že se počínáte dopouštěti hříchu, kterýžto hřích se mi jeví jako velice ohavný, ano, a ohavný Bohu.
- 6 Ano, zarmucuje to mou duši a způsobuje, že se propadám studem v přítomnosti svého Tvůrce, že vám musím svědčiti o zlovolnosti vašeho srdce.
- 7 A také mne zarmucuje, že musím o vás užívatí tolika smělých slov před vašimi manželkami a před vašimi dětmi, přičemž city mnohých jsou před Bohem nesmírně jemné a cudné a křehké, což je Bohu libé;
- 8 A domnívám se, že sem přišly vyslechnouti příjemné slovo Boží, ano, slovo, jež hojí zraněnou duši.
- 9 Pročež, mou duši tíží, že vás budu nucen napomenouti pro přísné přikázání, které jsem obdržel od Boha, kvůli vašim zločinům, abych zvětšil rány těch, které již byly zraněny, namísto utěšení a zhojení jejich ran; a ty, které zraněny nebyly, namísto hodování na příjemném slovu Božím, mají dýky přiloženy, aby probodly jejich duši a zranily jejich jemnou mysl.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Ale přes velikost tohoto úkolu musím jednat podle přísných příkazů Božích a povědět vám o vaší zlovolnosti a o ohavnostech v přítomnosti čistých v srdci a zlomených v srdci a pod pohledem pronikavého oka Všemohoucího Boha.
- 11 Pročež, musím vám říci pravdu podle jasnosti slova Božího. Neboť vizte, když jsem se tázal Pána, takto ke mně přišlo slovo řkoucí: Jákobe, jdi nazítří do chrámu a hlásej slovo, jež ti dám pro tento lid.
- 12 A nyní vizte, bratří moji, toto je to slovo, jež vám hlásám, že mnozí z vás počali hledat zlato a stříbro a všeliké cenné rudy, jimiž tato země, která je zemí zaslíbení pro vás a pro vaše símě, oplývá s velikou hojností.
- 13 A ruka prozřetelnosti se na vás velmi příjemně usmála, takže jste obdrželi mnohé bohatství; a protože někteří z vás obdrželi hojněji nežli vaši bratří, jste povýšeni v pýše srdce svého a nosíte strnulou šjí a hlavu vztyčenou pro drahocennost oděvu svého a pronásledujete bratří své, protože se domníváte, že jste lepší nežli oni.
- 14 A nyní, bratří moji, domníváte se, že Bůh vás v této věci ospravedlňuje? Vizte, pravím vám: Nikoli. Ale odsuzuje vás, a vytrváte-li v této věci, musejí na vás rychle přijít soudy jeho.
- 15 Ó, kéž by vám ukázal, že vás může probodnouti a letným pohledem oka svého vás může sraziti do prachu!
- 16 Ó, kéž by vás zbavil této nepravosti a ohavnosti. A ó, kéž byste poslouchali slovo příkazů jeho a nenechali touto pýchou srdce svého ničit duši svou!
- 17 Myslete na bratří své jako sami na sebe a buďte přátelští ke všem a dávejte štědrě jmění své, aby i oni mohli býti bohatí jako vy.
- 18 Ale předtím, nežli budete hledat bohatství, hledejte království Boží.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 A poté, co obdržíte naději v Kristu, obdržíte bohatství, budete-li je hledati; a budete je hledati se záměrem činiti dobro – šatiti nahé a sytiti hladové a osvobozovati zajaté a poskytovatí úlevu nemocným a souženým.

20 A nyní, bratří moji, promlouval jsem k vám o pýše; a vy, kteří jste sužovali bližního svého a pronásledovali ho, protože jste byli pyšní v srdci svém pro to, co vám Bůh dal, co na to řeknete?

21 Nedomníváte se, že toto je ohavné pro toho, kdo stvořil všeliké tělo? A jedna bytost je v očích jeho stejně drahocenná jako druhá. A všeliké tělo je z prachu; a za tím účelem je stvořil, aby zachovávala přikázání jeho a oslavovala ho na věky.

22 A nyní, ustávám k vám promlouvati o této pýše. A kdybych k vám nemusel promlouvati o závažnějším zločinu, srdce mé by se z vás nesmírně radovalo.

23 Ale slovo Boží mne tíží pro vaše závažnější zločiny. Neboť vizte, tak praví Pán: Tento lid počíná upadati v nepravost; nerozumí písmům, neboť se snaží omluviti sám sebe v páchání smilstva tím, co bylo napsáno o Davidovi a Šalomounovi, jeho synovi.

24 Vizte, David a Šalomoun vpravdě měli mnoho manželek a souložnic, což bylo ohavné přede mnou, praví Pán.

25 Pročež, tak praví Pán, vyvedl jsem mocí ramene svého tento lid ze země Jeruzalém, abych mohl pro sebe vzbuditi spravedlivou větev z plodu ledví Jozefova.

26 Pročež, já Pán Bůh nestrpím, aby tento lid činil jako ti za stara.

27 Pročež, bratří moji, slyšte mne a poslouvejte slovo Páně: Neboť žádný muž mezi vámi nebude míti leda jednu manželku; a souložnice nebude míti žádné;

28 Neboť já, Pán Bůh, se těším z cudnosti žen. A smilstva jsou ohavností přede mnou; tak praví Pán zástupů.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

29 Pročež, tento lid bude zachovávatí přikázání má,
praví Pán zástupů, anebo prokleta buď země kvůli
němu.

30 Neboť, budu-li chtítí, praví Pán zástupů, vzbuditi
sobě símě, přikáží lidu svému; jinak bude poslouchati
tyto věci.

31 Neboť vizte, já, Pán, jsem viděl smutek a slyšel
truchlení dcer lidu svého v zemi Jeruzalém, ano, a ve
všech zemích lidu svého pro zlovolnost a ohavnosti
manželů jejich.

32 A nestrpím, praví Pán zástupů, aby volání krásných
dcer tohoto lidu, který jsem vyvedl ze země Jeruzalém,
vystupovala ke mně proti mužům lidu mého, praví Pán
zástupů.

33 Neboť oni nebudou odváděti do zajetí dcery lidu
mého pro jejich jemnost, jinak je navštívím těžkým
prokletím, až ke zničení; neboť oni nebudou páchat
smilstva jako ti za stara, praví Pán zástupů.

34 A nyní vizte, bratří moji, vy víte, že tato přikázání
byla dána našemu otci Lehimu; pročež, znali jste je
předtím; a došli jste velikého odsouzení; neboť jste činili
tyto věci, jež jste činiti neměli.

35 Vizte, vy jste činili větší nepravosti nežli Lamanité,
naši bratří. Zlomili jste srdce svých něžných manželek a
ztratili jste důvěru svých dětí pro svůj špatný příklad
pro ně; a vzlykání srdcí jejich vystupuje proti vám
k Bohu. A pro přísnost slova Božího, jež proti vám
sestupuje, mnohá srdce zemřela, probodnuta
hlubokými ranami.

Wherefore, this people shall keep my command-
ments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for
their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed
unto me, I will command my people; otherwise they
shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and
heard the mourning of the daughters of my people in
the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my
people, because of the wickedness and abominations of
their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that
the cries of the fair daughters of this people, which I
have led out of the land of Jerusalem, shall come up
unto me against the men of my people, saith the Lord of
Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of
my people because of their tenderness, save I shall visit
them with a sore curse, even unto destruction; for they
shall not commit whoredoms, like unto them of old,
saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these
commandments were given to our father, Lehi; where-
fore, ye have known them before; and ye have come
unto great condemnation; for ye have done these things
which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the
Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of
your tender wives, and lost the confidence of your chil-
dren, because of your bad examples before them; and
the sobbings of their hearts ascend up to God against
you. And because of the strictness of the word of God,
which cometh down against you, many hearts died,
pierced with deep wounds.

Jákob 3

- 1 Ale vizte, já, Jákob, bych chtěl promluvit k vám, kteří jste čistí v srdci. Vzhlížejte k Bohu s pevností mysli a modlete se k němu s nesmírnou vírou a on vás utěší ve vašich strastech a bude hájiti vaši věc a sešle spravedlnost na ty, kteří usilují o vaše zničení.
- 2 Ó vy všichni, kteří jste čistí v srdci, pozdvihněte hlavu a přijměte příjemné slovo Boží a hodujte na jeho lásce; neboť to vy můžete, je-li mysl vaše pevná, na věky.
- 3 Ale běda, běda vám, kteří nejste čistí v srdci, kteří jste tohoto dne před Bohem špinaví; neboť nebudete-li činiti pokání, země bude kvůli vám prokleta; a Lamanité, kteří nejsou špinaví jako vy, nicméně jsou prokleti těžkým prokletím, vás budou bičovati až ke zničení.
- 4 A přichází rychle čas, nebudete-li činiti pokání, kdy oni budou vlastniti zemi dědictví vašeho a Pán Bůh z prostředku vás vyvede spravedlivé.
- 5 Vizte, Lamanité, vaši bratří, které vy nenávidíte pro jejich špinavost a prokletí, jež přišlo na jejich kůži, jsou spravedlivější nežli vy; neboť oni nezapomněli na přikázání Páně, jež bylo dáno našemu otci – že mají míti pouze jednu manželku a souložnice nemají míti žádné a nemají býti mezi nimi páchána smilstva.
- 6 A nyní, toto přikázání hledí zachovávat; pročez, pro tuto pečlivost v zachovávání tohoto přikázání je Pán Bůh nezničí, ale bude k nim milosrdný; a jednoho dne se stanou požehnaným lidem.
- 7 Vizte, jejich manželé milují svou manželku a jejich manželky milují svého manžela; a jejich manželé a jejich manželky milují své děti; a jejich nevíra a jejich nenávisť vůči vám je kvůli nepravosti jejich otců; pročez, oč jste lepší nežli oni v pohledu vašeho velikého Stvořitele?
- 8 Ó bratří moji, bojím se, že nebudete-li činiti pokání ze svých hříchů, bude jejich kůže bělejší nežli vaše, až budete s nimi přivedeni před trůn Boží.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Pročež, přikázání dávám vám, které je slovem Božím, abyste jim již nespílali pro tmavost jejich kůže; ani jim nebudete spílati pro jejich špinavost; ale budete pamatovati na svou vlastní špinavost a budete si pamatovati, že jejich špinavost přišla kvůli jejich otcům.

10 Pročež, vy budete pamatovati na své děti, jak jste zarmoutili srdce jejich kvůli příkladu, který jste jim dali; a také pamatujte, že můžete pro svou špinavost uvést své děti do zkázy a jejich hříchy budou posledního dne navršeny na vaše hlavy.

11 Ó bratří moji, poslouchejte slova moje; probudte schopnosti své duše; otřeste se, abyste se mohli probudit z dřímoty smrti; a oprostěte se od bolestí pekla, abyste se nestali anděly ďábla a nebyli uvrženi v ono jezero ohně a síry, což je druhá smrt.

12 A nyní já, Jákob, jsem toho promlouval mnohem více k lidu Nefiovu a varoval jsem je před smilstvem a nestoudností a každým druhem hříchu a pověděl jsem jim o jejich hrozných následcích.

13 A ani setina z působení tohoto lidu, který nyní počal býti početný, nemůže býti zapsána na těchto deskách; ale mnohá z jejich působení jsou zapsána na větších deskách, i jejich války i jejich sváry i vlády jejich králů.

14 Tyto desky se nazývají desky Jákobovy a byly zhotoveny rukou Nefiovou. A ustávám promlouvati tato slova.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jákob 4

- 1 Nyní vizte, stalo se, že já, Jákob, jsem velice poučoval svůj lid slovem (a mohu napsati jen málo svých slov pro obtížnost rytí našich slov na desky), a my víme, že to, co píšeme na desky, musí zůstat;
- 2 Ale napíšeme-li cokoli na něco jiného nežli na desky, musí to zaniknouti a vymizeti; ale my můžeme napsati několik slov na desky, jež dají našim dětem, a také našim milovaným bratřím, malou míru poznání o nás neboli o jejich otcích –
- 3 Nyní, z tohoto se radujeme; a pracujeme pilně, abychom vyryli tato slova na desky doufajíce, že naši milovaní bratři a naše děti je přijmou s vděčným srdcem a budou na ně pohlížeti, aby se mohli dozvědět s radostí, a ne se smutkem nebo s pohrdáním, o svých prvních rodičích.
- 4 Neboť s tímto záměrem jsme toto zapsali, aby mohli věděti, že my jsme věděli o Kristu a měli jsme naději v jeho slávu mnoho set let před jeho příchodem; a nejen my sami jsme měli naději v jeho slávu, ale také všichni svatí proroci, kteří byli před námi.
- 5 Vizte, oni věřili v Krista a uctívali Otce v jeho jménu a my také uctíváme Otce v jeho jménu. A s tímto záměrem zachováváme zákon Mojžíšův, protože směřuje duši naši k němu; a proto je nám to posvěceno ke spravedlivosti, tak jako bylo počítáno Abrahamovi v pustině to, že byl poslušen příkazů Božích obětováním svého syna Izáka, což je podobenství Boha a jeho Jednorozeného Syna.
- 6 Pročež, zkoumáme proroky a máme mnohá zjevení a ducha proroctví; a majíce všechna tato svědectví, získáváme naději a naše víra se stává neotřesitelnou natolik, že můžeme vpravdě přikazovati ve jménu Ježíšově a samotné stromy nás poslouchají nebo hory nebo vlny mořské.
- 7 Nicméně, Pán Bůh nám ukazuje naši slabost, abychom mohli věděti, že jeho milostí a jeho velikou blahosklonností k dětem lidským máme moc konati tyto věci.

Jacob 4

- Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;
- But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—
- Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.
- For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.
- Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.
- Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.
- Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

8 Vizte, veliká a podivuhodná jsou díla Páně. Jak neproniknutelné jsou hlubiny tajemství jeho; a je nemožné, aby člověk odhalil všechny cesty jeho. A nikdo nezná cesty jeho, ledaže mu to bylo zjeveno; pročez, bratří, neopovrhujte zjeveními Božími.

9 Neboť vizte, mocí slova jeho přišel člověk na tvář země, kterážto země byla stvořena mocí slova jeho. Pročez, jestliže Bůh mohl promluvit, a byl svět, a jestliže mohl promluvit, a byl stvořen člověk, ó pak, proč by nemohl přikázati zemi nebo dílu rukou svých na tváři její podle vůle své a podle libosti?

10 Pročez, bratří, nesnažte se raditi Pánu, ale snažte se bráti radu z ruky jeho. Neboť vizte, vy sami víte, že on radí v moudrosti a ve spravedlivosti a ve velikém milosrdenství, ohledně všech svých děl.

11 Pročez, milovaní bratří, budte s ním smířeni skrze usmíření Krista, jeho Jednorozeného Syna, a můžete obdržeti vzkříšení podle moci vzkříšení, která je v Kristu, a býti představeni Bohu jako prvotiny Kristovy, majíce víru a obdrževši od něj dobrou naději ve slávu předtím, nežli se projeví v těle.

12 A nyní, milovaní, nedivte se, že vám toto říkám; neboť proč nepromlouvati o usmíření Krista a nedosáhnouti dokonalého poznání o něm, stejně jako znalosti o vzkříšení a o světě, který přijde?

13 Vizte, bratří moji, ten, kdo prorokuje, nechť prorokuje, aby lidé porozuměli; neboť Duch praví pravdu a nelže. Pročez, promlouvá o věcech tak, jak skutečně jsou, a tak, jak skutečně budou; pročez, tyto věci jsou nám jasně ukázány, ke spasení duše naší. Ale vizte, my nejsme jediní svědkové v těchto věcech; neboť Bůh je také promlouval k prorokům za stará.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Ale vizte, Židé byli tvrdošíjným lidem; a opovrhovali jasnými slovy a zabíjeli proroky a vyhledávali věci, kterým nemohli rozuměti. Pročež, pro slepotu svou, kterážto slepota přišla tím, že hleděli za cíl, musejí nezbytně padnouti; neboť Bůh od nich odňal jasnost svou a vydal jim mnohé věci, jimž nemohou rozuměti, protože si to přáli. A protože si to přáli, Bůh to vykonal, aby klopýtali.

15 A nyní já, Jákob, jsem veden Duchem k prorokování; neboť cítím působením Ducha, který je ve mně, že Židé klopýtáním svým odmítnou kámen, na němž by mohli stavěti a míti bezpečný základ.

16 Ale vizte, podle písem se tento kámen stane velikým a posledním a jediným jistým základem, na němž Židé mohou stavěti.

17 A nyní, milovaní moji, jak je možné, že tito, odmítnuvše onen jistý základ, mohou na něm vůbec někdy stavěti, aby se mohl státi jejich hlavou úhlovou?

18 Vizte, milovaní bratří moji, odhalím vám toto tajemství; nebudu-li jakkoli otřesen ve své pevnosti v Duchu a neklopýtnu-li pro svou převelikou úzkost o vás.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jákob 5

- 1 Vizte, bratří moji, nevzpomínáte si, že jste četli slova proroka Zenose, která promlouval k domu Izraele řka:
- 2 Poslouchej, ó dome Izraele, a slyš slova ode mne, proroka Páně.
- 3 Neboť viz, tak praví Pán, přirovnám tě, ó dome Izraele, k ušlechtilému olivovníku, který jeden člověk vzal a pečoval o něj na své vinici; a on rostl a zestárl a počal chřadnouti.
- 4 A stalo se, že vyšel pán vinice a uviděl, že jeho olivovník počal chřadnouti; a pravil: Prořežu ho a okopu ho a budu o něj pečovati, aby snad mohl vyhnati mladé a jemné větve a aby nezahynul.
- 5 A stalo se, že ho prořezal a okopal ho a pečoval o něj podle slova svého.
- 6 A stalo se, že po mnoha dnech počal vyrážeti několik mladých a jemných větví; ale vizte, jeho hlavní vrchol počal hynouti.
- 7 A stalo se, že pán vinice to uviděl a pravil svému služebníkov: Zarmucuje mne, že bych měl ztratiti tento strom; pročez, jdi a vytrhej větve z divokého olivovníku a přines je sem ke mně; a vytrháme ony hlavní větve, jež počínají sesychati, a uvrhneme je do ohně, aby shořely.
- 8 A viz, praví pán vinice, vezmu mnohé z těchto mladých a jemných větví a naroubuji je, kamkoli budu chtíti; a nezáleží na tom, zda kořen tohoto stromu zahyne, já si mohu zachovati ovoce jeho pro sebe; pročez, vezmu tyto mladé a jemné větve a naroubuji je, kamkoli budu chtíti.
- 9 Vezmi větve divokého olivovníku a naroubuj je na místo jejich; a tyto, které jsem vytrhl, uvrhnu do ohně a spálím je a zničím ohněm, aby nemohly zatěžovati zemi vinice mé.
- 10 A stalo se, že služebník pána vinice učinil podle slova pána vinice a narouboval větve divokého olivovníku.

Jacob 5

- Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:
- Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.
- For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.
- And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.
- And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.
- And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.
- And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.
- And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.
- Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.
- And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

11 A pán vinice dal, aby byl okopáván a prořezáván a aby se o něj pečovalo, a řekl svému služebníkov: Zarmucuje mne, že bych měl ztratiti tento strom; pročez, abych snad mohl zachovati kořeny jeho, aby nezahynuly, a abych si je mohl pro sebe zachovati, toto jsem učinil.

12 Pročez, jdi cestou svou; střež tento strom a pečuj o něj podle slov mých.

13 A tyto umístím do nejdlehlší části vinice své, kamkoli budu chtít, to pro tebe není důležité; a činím to, abych si pro sebe mohl zachovati přirozené větve stromu; a také abych si pro sebe mohl uchovati ovoce jeho pro onu dobu; neboť mne zarmucuje, že bych měl tento strom a ovoce jeho ztratiti.

14 A stalo se, že pán vinice šel svou cestou a uschoval přirozené větve ušlechtilého olivovníku v nejdlehlších částech vinice, některé v jedné a některé v jiné, podle své vůle a libosti.

15 A stalo se, že uplynul dlouhý čas a pán vinice pravil svému služebníkov: Pojd', sejděme do vinice, abychom mohli na vinici pracovati.

16 A stalo se, že pán vinice a také služebník sešli do vinice, aby pracovali. A stalo se, že služebník svému pánovi řekl: Viz, pohled sem; viz tento strom.

17 A stalo se, že pán vinice pohlédl a spatřil strom, na nějž byly naroubovány větve divokého olivovníku; a vyrašil a počal nésti ovoce. A spatřil, že byl dobrý; a jeho ovoce bylo jako ovoce přirozené.

18 A pravil služebníkov: Viz, větve divokého stromu se zmocnily vláhy kořene jeho, takže kořen jeho vydal mnoho síly; a díky veliké síle kořene jeho vydaly divoké větve ušlechtilé ovoce. Nyní, kdybychom nenaroubovali tyto větve, onen strom by zahynul. A nyní, viz, uchovám ovoce mnohé, které onen strom přinesl; a ovoce jeho si uchovám pro onu dobu, sám pro sebe.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

19 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Pojď, půjdeme do nejdlehlější části vinice a podíváme se, zdali přirozené větve stromu také nepřinesly ovoce mnohé, abych si mohl uschovati ovoce jejich pro onu dobu, sám pro sebe.

20 A stalo se, že vyšli k místu, kde pán uschoval přirozené větve stromu, a pravil služebníkovi: Viz tyto; a on spatřil onu první, že přinesla ovoce mnohé; a spatřil také, že bylo dobré. A pravil služebníkovi: Vezmi z ovoce jejího a uschovej je pro onu dobu, abych si ho mohl zachovati sám pro sebe; neboť viz, pravil, po tento dlouhý čas jsem o ni pečoval a přinesla ovoce mnohé.

21 A stalo se, že služebník pravil svému pánovi: Proč jsi přišel sem zasaditi tento strom neboli tuto větev stromu? Neboť viz, bylo to nejchudší místo v celé zemi vinice tvé.

22 A pán vinice mu pravil: Nerad' mi; věděl jsem, že to je chudý kus země; pročez, pravil jsem ti, pečoval jsem o ni po tento dlouhý čas a ty vidíš, že přinesla ovoce mnohé.

23 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkovi: Pohled' sem; viz, zasadil jsem i jinou větev onoho stromu; a ty víš, že tento kus země byl chudší nežli ten první. Ale viz tento strom. Pečoval jsem o něj po tento dlouhý čas a přinesl ovoce mnohé; proto seber je a uschovej je pro onu dobu, abych si je mohl zachovati, sám pro sebe.

24 A stalo se, že pán vinice pravil opět svému služebníkovi: Pohled' sem a viz i jinou větev, kterou jsem zasadil; viz, že jsem o ni také pečoval a přinesla ovoce.

25 A pravil služebníkovi: Pohled' sem a viz onu poslední. Viz, tuto jsem zasadil na dobrém kusu země; a pečoval jsem o ni po tento dlouhý čas a jen část stromu přinesla ušlechtilé ovoce a druhá část stromu přinesla ovoce divoké; viz, pečoval jsem o tento strom jako o ty ostatní.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

26 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkov: Vytrhni větve, které nepřinesly dobré ovoce, a uvrhni je do ohně.

27 Ale vizte, služebník mu pravil: Prořežme ho a okopejme ho a pečujme o něj ještě chvíli, aby ti snad mohl přinést dobré ovoce, aby sis ho mohl uschovati pro onu dobu.

28 A stalo se, že pán vinice a služebník pána vinice pečovali o veškeré ovoce vinice.

29 A stalo se, že uplynul dlouhý čas a pán vinice pravil svému služebníkov: Pojd', sejděme do vinice, abychom mohli opět pracovati na vinici. Neboť viz, čas se blíží a brzy přijde konec; pročez, musím uschovati ovoce pro onu dobu, sám pro sebe.

30 A stalo se, že pán vinice a služebník sešli do vinice; a přišli ke stromu, jehož přirozené větve byly odlomeny a na nějž byly naroubovány větve divoké; a vizte, všechny druhy ovoce obtížily strom.

31 A stalo se, že pán vinice ochutnal ovoce, každý druh podle jeho počtu. A pán vinice pravil: Viz, po tento dlouhý čas jsme pečovali o tento strom a uschoval jsem si pro onu dobu ovoce mnohé.

32 Ale viz, tentokrát přinesl ovoce mnohé a není mezi nimi žádné, které by bylo dobré. A viz, jsou to všechny druhy špatného ovoce; a není mi k užítku, přese všechnu naši práci; a nyní, zarmucuje mne, že bych měl tento strom ztratiti.

33 A pán vinice pravil služebníkov: Co uděláme pro ten strom, abych si mohl opět zachovati dobré ovoce jeho sám pro sebe?

34 A služebník pravil svému pánovi: Viz, protože jsi narouboval větve divokého olivovníku, ony vyživovaly kořeny, takže jsou živé a nezahynuly; pročez vidíš, že jsou stále dobré.

35 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkov: Strom mi není k užítku a ani kořeny jeho mi nejsou k užítku, dokud ponese zlé ovoce.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

36 Nicméně vím, že kořeny jsou dobré, a pro svůj vlastní účel jsem je zachoval; a pro velikou sílu svou dosud přinášely z divokých větví dobré ovoce.

37 Ale viz, divoké větve vyrostly a přerostly kořeny jeho; a protože divoké větve přemohly kořeny jeho, vydal mnoho zlého ovoce; a protože přinesl tak mnoho zlého ovoce, vidíš, že počíná hynouti; a brzy dozraje, takže bude moci být vržen do ohně, ledaže pro něj něco uděláme, abychom ho zachovali.

38 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkov: Sejděme do nejdlehljších částí vinice a podívejme se, zdali i přirozené větve přinesly zlé ovoce.

39 A stalo se, že sešli do nejdlehljších částí vinice. A stalo se, že spatřili, že ovoce přirozených větví se také zkazilo; ano, první a druhé a také poslední; a ony všechny se zkazily.

40 A divoké ovoce té poslední přemohlo tu část stromu, která nesla dobré ovoce, takže větev zvadla a odumřela.

41 A stalo se, že pán vinice plakal a pravil služebníkov: Co více jsem mohl pro vinici svou učiniti?

42 Viz, věděl jsem, že všechno ovoce vinice, kromě těchto přirozených větví, se zkazilo. A nyní ty, které kdysi nesly dobré ovoce, se také zkazily; a nyní žádný strom vinice mé není k ničemu, nežli aby byl poražen a uvržen do ohně.

43 A viz tento poslední, jehož větev odumřela, jsem zasadil na dobrý kus země; ano, dokonce na ten, který mi byl vyvolený nade všechny jiné části země vinice mé.

44 A vidíš, že jsem porazil i to, co zatěžovalo tento kus země, abych mohl zasaditi tento strom na jeho místo.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beholdest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

45 A vidíš, že jedna jeho část přinesla dobré ovoce a jedna jeho část přinesla ovoce divoké; a protože jsem tyto jeho větve nevytrhl a neuvrhl jsem je do ohně, viz, přemohly dobrou větev, takže odumřela.

46 A nyní, viz, přese všechnu péči, kterou jsme věnovali vinici mé, se stromy její zkazily, takže nepřinášejí žádné dobré ovoce; a doufal jsem, že je zachovám, abych si uschoval jejich ovoce pro onu dobu, sám pro sebe. Ale, viz, staly se jako divoký olivovník a nejsou k ničemu jinému, nežli aby byly poraženy a uvrženy do ohně; a zarmucuje mne, že je musím ztratiti.

47 Ale co více jsem mohl učiniti ve vinici své? Polevila ruka má, takže jsem o ni nepečoval? Nikoli, pečoval jsem o ni a okopával jsem ji a prořezával jsem ji a hnojil jsem ji; a vztahoval jsem ruku svou téměř po celý den, a konec se blíží. A zarmucuje mne, že musím porazit všechny stromy vinice své a uvrhnouti je do ohně, aby byly spáleny. Kdo zkazil vinici mou?

48 A stalo se, že služebník pravil svému pánovi: Není to povýšenost vinice tvé – nepřemohly jejich větve kořeny, které jsou dobré? A protože větve přemohly kořeny jejich, viz, rostly rychleji nežli síla kořenů, berouce si sílu samy pro sebe. Viz, pravím, není toto příčinou, že se stromy vinice tvé zkazily?

49 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Pojďme a porazme stromy vinice a uvrhněme je do ohně, aby nezatežovaly zemi vinice mé, neboť já jsem učinil vše. Co více jsem mohl učiniti pro vinici svou?

50 Ale vizte, služebník pravil pánovi vinice: Ušetři ji ještě chvíli.

51 A pán pravil: Ano, ušetřím ji ještě chvíli, neboť mne zarmucuje, že bych měl ztratiti stromy vinice své.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have dugged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

52 Pročež, vezměme nějaké větve z těch, které jsem zasadil v nejdlehlších částech vinice své, a naroubujme je na strom, odkud pocházejí; a strhejme ze stromu ony větve, jejichž ovoce je nejhořčejší, a naroubujme přirozené větve stromu na místo jejich.

53 A toto učiním, aby strom nezahynul, abych si snad mohl pro sebe zachovati kořeny jeho pro svůj vlastní účel.

54 A viz, kořeny přirozených větví stromu, které jsem zasadil, kamkoli se mi zachtělo, jsou stále živé; pročež, abych je také mohl zachovati pro svůj vlastní účel, odejmu z větví tohoto stromu a naroubuji je na ně. Ano, naroubuji na ně větve mateřského stromu jejich, abych si mohl zachovati také kořeny sám pro sebe, aby mi snad mohly, až budou dostatečně silné, přinésti dobré ovoce, a abych mohl ještě míti slávu skrze ovoce vinice své.

55 A stalo se, že odňali z přirozeného stromu, který zdivočel, a naroubovali na přirozené stromy, které také zdivočely.

56 A také odňali z přirozených stromů, které zdivočely, a naroubovali na jejich mateřský strom.

57 A pán vinice pravil služebníkovi: Nevytrhuj divoké větve ze stromů, leda ty, které jsou nejhořčejší; a na ně naroubuješ podle toho, jak jsem pravil.

58 A budeme opět pečovati o stromy vinice a budeme zastřihovati větve jejich; a vytrháme ze stromů ty větve, které jsou zralé a které musejí zahynouti, a uvrhneme je do ohně.

59 A toto činím, aby snad kořeny jejich mohly nabýti síly, protože jsou dobré; a tak, díky změně větví, dobré může přemoci zlé.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

60 A protože jsem zachoval jejich přirozené větve a kořeny a protože jsem narouboval přirozené větve opět na mateřský strom jejich a zachoval jsem kořeny mateřského stromu jejich, aby, snad, stromy vinice mé mohly opět přinést dobré ovoce; a abych mohl opět mít radost skrze ovoce vinice své a, snad, abych se mohl převelice radovati, že jsem zachoval kořeny a větve prvního ovoce –

61 Pročež, jdi a povolej služebníky, abychom mohli pracovati pilně s veškerou mocí na vinici, abychom mohli připravit cestu, abych mohl opět přinést přirozené ovoce, kteréžto přirozené ovoce je dobré a nesmírně cenné nade všechno jiné ovoce.

62 Pročež, pojďme a pracujme s veškerou mocí, tentokrát naposledy, neboť vizte, konec se blíží a toto je naposledy, kdy budu prořezávat vinici svou.

63 Naroubujte větve; počněte u posledních, aby byly první a aby první byly poslední, a okopejte stromy, jak staré, tak mladé, první i poslední; a poslední i první, aby o vše bylo pečováno ještě jednou, naposledy.

64 Pročež, okopejte je a prořežte je a pohnojte je ještě jednou, naposledy, neboť konec se blíží. A pakliže tyto poslední rouby porostou a ponесou přirozené ovoce, pak pro ně připravíte cestu, aby mohly růsti.

65 A když počnou růsti, budeme odstraňovati větve, které nesou hořké ovoce, podle síly dobrých a podle velikosti jejich; a neodstraníte ony špatné všechny najednou, jinak kořeny jejich budou příliš silné pro roub a roub jejich zahyne a já ztratím stromy vinice své.

66 Neboť mne zarmucuje, že bych měl ztratiti stromy vinice své, pročež budete odstraňovati ty špatné podle toho, jak porostou ty dobré, aby si kořen i vrchol mohly býti rovny v síle, dokud ty dobré nepřemohou ty špatné a dokud ty špatné nebudou poraženy a uvrženy do ohně, aby nezatěžovaly zemi vinice mé; a tak odstraním ty špatné z vinice své.

67 A větve přirozeného stromu naroubuji opět na přirozený strom;

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

68 A větve přirozeného stromu naroubuji na přirozené větve stromu; a tak je svedu opět dohromady, takže ponesou přirozené ovoce a budou jedno.

69 A ty špatné budou vyvrženy, ano, dokonce z celé země vinice mé; neboť vizte, již jen jednou prořežu vinici svou.

70 A stalo se, že pán vinice vyslal svého služebníka; a služebník šel a učinil, jak mu pán přikázal, a přivedl další služebníky; a bylo jich málo.

71 A pán vinice jim pravil: Jděte a pracujte na vinici s veškerou mocí. Neboť vizte, toto je naposledy, co budu pečovat o vinici svou; neboť konec je blízko, na dosah, a ona doba se rychle blíží; a budete-li se mnou pracovat s veškerou mocí, budete mít radost z ovoce, jež si uchovám pro čas, který brzy přijde.

72 A stalo se, že služebníci šli a pracovali s veškerou mocí; a pán vinice s nimi pracoval také; a poslouchali přikázání pána vinice ve všech věcech.

73 A na vinici počalo opět býti přirozené ovoce; a přirozené větve počaly nesmírně růsti a rozmáhati se; a divoké větve počaly býti vytrhovány a vyvrhovány; a oni udržovali jejich kořeny a korunu sobě rovné, podle jejich síly.

74 A tak pracovali s veškerou pílí podle přikázání pána vinice, dokud ony špatné nebyly vyvrženy z vinice a pán si nezachoval stromy, které opět plodily přirozené ovoce; a staly se jako jedno tělo; a ovoce bylo stejné; a pán vinice si zachoval přirozené ovoce, které mu bylo od počátku nejcennější.

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

75 A stalo se, že když pán vinice viděl, že jeho ovoce je dobré a že jeho vinice již není zkažená, svolal své služebníky a pravil jim: Vizte, tentokráte naposledy jsme pečovali o vinici mou; a vidíte, že jsem učinil podle vůle své; a zachoval jsem přirozené ovoce, takže je dobré, dokonce jako bylo na počátku. A požehnaní jste; neboť proto, že jste byli pilní při práci se mnou na vinici mé a zachovávali jste přikázání má a přinesli jste mi opět přirozené ovoce, takže vinice má již není zkažená a špatné je vyvrženo, vizte, budete se radovati se mnou z ovoce vinice mé.

76 Neboť vizte, na dlouhý čas uchovám ovoce vinice své sám pro sebe pro onu dobu, která rychle přichází; a naposledy jsem pečoval o vinici svou a prořezal jsem ji a okopal jsem ji a pohnojil jsem ji; pročez uchovám si sám pro sebe nějaké ovoce na dlouhý čas podle toho, co jsem pravil.

77 A až přijde čas, kdy zlé ovoce opět přijde do mé vinice, pak nechám dobré a špatné shromáždit; a dobré si zachovám a špatné vyvrhnu na jeho vlastní místo. A pak přijde ona doba a onen konec; a nechám vinici svou spáliti ohněm.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jákob 6

- 1 A nyní, vizte, bratří moji, jak jsem vám pravil, že budu prorokovati, vizte, toto je proroctví mé – že věci, jež tento prorok Zenos promlouval o domu Izraele a v nichž ho přirovnal k ušlechtilému olivovníku, se musejí zajisté státi.
- 2 A onen den, kdy on opět, podruhé, vztáhne ruku svou, aby shromáždil lid svůj, je dnem, ano, dokonce je to naposledy, kdy služebníci Páně vyjdou v moci jeho, aby pečovali o vinici jeho a prořezali ji; a brzy poté přijde konec.
- 3 A jak požehnaní jsou ti, kteří pracovali pilně na vinici jeho; a jak prokleti jsou ti, kteří budou vyvrženi na své vlastní místo! A svět bude spálen ohněm.
- 4 A jak je k nám náš Bůh milosrdný, neboť on pamatuje na dům Izraele, jak na kořeny, tak na větve; a vztahuje k nim ruce své po celý den; a oni jsou tvrdošíjný a protivící se lid; ale tolik, kolik jich nebude srdce své zatvrzovati, bude spaseno v království Božím.
- 5 Pročež, milovaní bratří moji, naléhavě vás prosím s velikou rozvážností, abyste činili pokání a abyste s celým úmyslem srdce šli k Bohu a lnuli k němu, jako on lne k vám. A zatímco jeho rámě milosrdenství je k vám vztaženo ve světle dne, nezatvrzujte srdce své.
- 6 Ano, dnes, chcete-li uslyšeti hlas jeho, nezatvrzujte srdce své; neboť proč chcete zemřítí?
- 7 Neboť vizte, poté, co jste byli vyživováni dobrým slovem Božím po celý den, přinesete zlé ovoce, takže budete museti býti poraženi a uvrženi do ohně?
- 8 Vizte, budete odmítati tato slova? Budete odmítati slova proroků; a budete odmítati všechna slova, jež byla promlouvána o Kristu poté, co tak mnozí o něm promlouvali; a budete popíratí dobré slovo Kristovo a moc Boží a dar Ducha Svatého a potlačovatí Svatého Ducha a budete se vysmívati velikému plánu vykoupení, který byl pro vás připraven?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Nevíte, že budete-li tyto věci činiti, moc vykoupení a
vzkříšení, která je v Kristu, vás postaví s hanbou a
strašnou vinou před stolicí Boží?

10 A podle moci spravedlnosti, neboť spravedlnost
nemůže býti popřena, musíte odejít do onoho jezera
ohně a síry, jehož plameny jsou nehasitelné a jehož
dým vystupuje vzhůru na věky věků, kteréžto jezero
ohně a síry jsou nekonečná muka.

11 Ó, pak, milovaní bratří moji, čňte pokání a vstupujte
těsnou branou a pokračujte po cestě, která je úzká,
dokud neobdržíte věčný život.

12 Ó, buďte moudří; co mohu říci více?

13 Konečně, mějte se dobře, dokud se s vámi nesetkám
před příjemnou stolicí Boží, kterážto stolice zasahuje
zlovolné strašlivým děsem a strachem. Amen.

Know ye not that if ye will do these things, that the
power of the redemption and the resurrection, which is
in Christ, will bring you to stand with shame and awful
guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice
cannot be denied, ye must go away into that lake of fire
and brimstone, whose flames are unquenchable, and
whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake
of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in
at the strait gate, and continue in the way which is nar-
row, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you be-
fore the pleasing bar of God, which bar striketh the
wicked with awful dread and fear. Amen.

Jákob 7

- 1 A nyní, stalo se poté, co přešlo několik let, že přišel mezi lid Nefiův muž, který se jmenoval Šerem.
- 2 A stalo se, že počal mezi lidem kázati a oznamovati jim, že nemá býti žádného Krista. A kázal mnohé věci, jež lidu lichotily; a toto činil, aby mohl podvrátiti nauku o Kristu.
- 3 A pracoval pilně, a tak svedl srdce lidu, natolik, že svedl mnohá srdce; a věda, že já, Jákob, mám víru v Krista, který přijde, velmi vyhledával příležitost, aby mohl ke mně přijíti.
- 4 A byl učený, takže měl dokonalou znalost jazyka lidu; pročež, dokázal dobře lichotiti a vésti mocné řeči podle moci ďáblovy.
- 5 A měl naději, že mne otřese ve víře i přes mnohá zjevení a mnohé věci, jež jsem o těchto věcech viděl; neboť já jsem vpravdě viděl anděly a oni mi sloužili. A také jsem slyšel hlas Páně promlouvající čas od času ke mně, dokonce slovem; pročež, nemohl jsem býti otřesen.
- 6 A stalo se, že přišel za mnou a takto ke mně promlouval řka: Bratře Jákobe, velmi jsem vyhledával příležitost, abych k tobě mohl promluvit; neboť jsem slyšel a také vím, že hodně obcházíš a kážeš to, co nazýváš evangeliem neboli naukou o Kristu.
- 7 A svedl jsi mnohé z tohoto lidu tak, že převracejí pravou cestu Boží a nezachovávají zákon Mojžíšův, který je tou pravou cestou; a mění zákon Mojžíšův v uctívání bytosti, která, jak pravíš, přijde za mnoho set let. A nyní viz, já, Šerem, ti oznamuji, že toto je rouhání; neboť nikdo o takových věcech neví; neboť nikdo nemůže mluvit o věcech, jež přijdou. A takto se Šerem se mnou svářil.
- 8 Ale vizte, Pán Bůh vlil Ducha svého do duše mé, natolik, že jsem ho zahanbil ve všech slovech jeho.

Jacob 7

- And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.
- And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.
- And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.
- And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.
- And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.
- And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.
- And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.
- But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 A pravil jsem mu: Zapíráš Krista, který přijde? A on pravil: Kdyby měl býti nějaký Kristus, nezapíral bych ho; ale já vím, že není žádný Kristus, ani nebyl, ani nikdy nebude.
- 10 A já jsem pravil: Věříš písmům? A on pravil: Ano.
- 11 A já jsem mu pravil: Pak jim nerozumíš; neboť ona vpravdě svědčí o Kristu. Viz, pravím ti, že žádný z proroků nepsal, ani neprorokoval, ledaže by promlouval o tomto Kristu.
- 12 A toto není vše – bylo mi to projevono, neboť já jsem slyšel a viděl; a také mi to bylo projevono mocí Ducha Svatého; pročez vím, že kdyby nemělo býti učiněno usmíření, veškeré lidstvo by muselo býti ztraceno.
- 13 A stalo se, že mi pravil: Ukaž mi znamení touto mocí Ducha Svatého, o níž toho tolik víš.
- 14 A já jsem mu pravil: Co jsem já, abych pokoušel Boha, aby ti ukázal znamení o tom, co víš, že je pravdivé? Přece to však zapřeš, protože jsi od ďábla. Nicméně, nikoli má vůle se staň; ale udeří-li tě Bůh, nechť je ti to znamením, že on má moc jak v nebi, tak na zemi; a také že Kristus přijde. A vůle tvá, ó Pane, se staň, a ne má.
- 15 A stalo se, že když jsem já, Jákob, promluvil tato slova, přišla na něho moc Páně natolik, že padl k zemi. A stalo se, že byl živěn po dobu mnoha dnů.
- 16 A stalo se, že pravil lidu: Shromážděte se nazítří, neboť zemřu; pročez, přeji si promluvíti k lidu, nežli zemřu.
- 17 A stalo se, že nazítří se shromáždil zástup; a on k nim promluvil jasně a popřel to, čemu je učil, a vyznal Krista a moc Ducha Svatého a službu andělů.
- 18 A promluvil k nim jasně, že byl oklamán mocí ďáblou. A promlouval o pekle a o věčnosti a o věčném trestu.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, in-somuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 A pravil: Bojím se, že jsem se dopustil neprominutelného hříchu, neboť jsem lhal Bohu; neboť jsem zapřel Krista a řekl jsem, že věřím písmům; a ona vpravdě svědčí o něm. A protože jsem tak lhal Bohu, velice se bojím, že můj stav bude strašlivý; ale vyznávám se Bohu.

20 A stalo se, že když promluvil tato slova, nic více již nemohl promluvit a vypustil ducha.

21 A když lidé byli svědky toho, že promluvil tato slova, když již téměř vypouštěl ducha, byli nesmírně užaslí; natolik, že moc Boží na ně sestoupila a oni byli přemoženi tak, že padli k zemi.

22 Nyní, toto mne, Jákoba, těšilo, neboť já jsem o to žádal svého Otce, který je v nebi; neboť on vyslyšel mé volání a odpověděl na mou modlitbu.

23 A stalo se, že pokoj a láska Boží byly opět mezi lidem znovuzřízeny; a zkoumali písma a již neposlouchali slova tohoto zlovolného muže.

24 A stalo se, že jsme vymýšleli mnohé způsoby, jak Lamanity navrátiti a znovuzříditi k poznání pravdy; ale to vše bylo marné, neboť oni se těšili z válek a krveprolití a měli ve věčné nenávisti nás, své bratří. A neustále se nás snažili mocí svých zbraní zničiti.

25 Pročež, lid Nefiův se proti nim opevnil svými zbraněmi, a s veškerou svou mocí, důvěřující v Boha a skálu svého spasení; pročež, stále vítězili nad svými nepřáteli.

26 A stalo se, že já, Jákob, jsem zestárl; a záznam tohoto lidu je veden na druhých deskách Nefiových, pročež, končím tento záznam a prohlašuji, že jsem psal podle svých nejlepších znalostí, a pravím, že čas nám uplynul a i náš život uplynul, jako by to pro nás byl sen, protože jsme osamocným a vážným lidem, tuláky, vyvrženými z Jeruzaléma, zrozenými do soužení, v pustině, a nenáviděnými bratřími svými, což způsobilo války a sváry; pročež, své dny jsme protruchlili.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 A já, Jákob, jsem viděl, že musím brzy sejít do hrobu; pročez, pravil jsem svému synu Enosovi: Vezmi tyto desky. A řekl jsem mu to, co mi můj bratr Nefi přikázal, a on slíbil, že těchto příkazů bude poslušný. A ustávám psát na tyto desky, kteréžto psaní bylo krátké; a se čtenářem se loučím doufaje, že mnozí moji bratři budou moci čísti slova moje. Bratři, sbohem.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Kniha Enosova

- 1 Vizte, stalo se, že já, Enos, věda, že můj otec byl spravedlný muž – neboť mne poučoval ohledně svého jazyka, a také podle výchovy a nabádání Páně – a velebeno za to buď jméno Boha mého –
- 2 A povím vám o zápase, který jsem měl před Bohem, nežli jsem získal odpuštění svých hříchů.
- 3 Vizte, šel jsem lovit zvířata do lesů; a slova o věčném životě a o radosti svatých, jež jsem často slyšel svého otce promlouvati, mi pronikla hluboko do srdce.
- 4 A duše má hladověla; a já jsem poklekl před svým Tvůrcem a volal jsem k němu v mocné modlitbě a v úpěnlivé prosbě za svou vlastní duši; a po celý den jsem k němu volal; ano, a když přišla noc, stále ještě jsem pozvedal svůj hlas vysoko, až dosáhl nebes.
- 5 A přišel ke mně hlas řka: Enosi, tvoje hříchy jsou ti odpuštěny a ty budeš požehán.
- 6 A já, Enos, jsem věděl, že Bůh nemůže lháti; pročez, moje vina byla zahlazena.
- 7 A já jsem pravil: Pane, jak se to stalo?
- 8 A on mi pravil: Pro tvou víru v Krista, kterého jsi nikdy předtím neslyšel ani neviděl. A přejde mnoho let, nežli se projeví v těle; pročez hled, víra tvá tě uzdravila.
- 9 Nyní, stalo se, že když jsem uslyšel tato slova, počal jsem pocítovati touhu po blahu svých bratří, Nefitů; pročez, vylil jsem za ně celou svou duši Bohu.
- 10 A zatímco jsem se tak v duchu potýkal, vizte, hlas Páně přišel do mé mysli opět řka: Navštívím bratří tvé podle píle jejich v zachování přikázání mých. Dal jsem jim tuto zemi a je to svatá země; a já ji neprokleji, leda pro nepravost; pročez, navštívím bratří tvé, jak jsem pravil; a přestupky jejich přivedu bolestivě na jejich vlastní hlavu.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 A poté, co jsem já, Enos, uslyšel tato slova, má víra v Pána počala býti neotřesitelná; a modlil jsem se k němu v mnohém dlouhém potýkání za své bratří, Lamanity.
- 12 A stalo se, že poté, co jsem se modlil a namáhal jsem se s veškerou pílí, Pán mi pravil: Udělím ti podle přání tvých, pro víru tvou.
- 13 A nyní vizte, toto bylo přání, které jsem si od něho přál – že pokud by se stalo, že by můj lid, Nefité, upadl v přestupek a jakkoli byl zničen a Lamanité by zničení nebyli, aby Pán Bůh zachoval záznam mého lidu, Nefitů; i kdyby to bylo mocí jeho svatého ramene, aby mohl býti někdy v budoucnu pro Lamanity vyneseno, aby snad mohli býti přivedeni ke spasení –
- 14 Neboť v současné době bylo naše úsilí znovuzřídití je k pravé víře marné. A oni přísahali ve svém hněvu, že bude-li to možné, zničí naše záznamy a nás a také všechny tradice našich otců.
- 15 Pročež, věda, že Pán Bůh může naše záznamy zachovati, neustále jsem k němu volal, neboť mi pravil: O cokoli požádáte ve víře věříce, že obdržíte ve jménu Kristově, obdržíte to.
- 16 A já jsem měl víru a volal jsem k Bohu, aby záznamy zachoval; a on se mnou učinil smlouvu, že je vynesou Lamanitům ve svém vlastním příhodném čase.
- 17 A já, Enos, jsem věděl, že se stane podle smlouvy, kterou učinil; pročež duše má se upokojila.
- 18 A Pán mi pravil: Otcové tvoji ode mne také žádali tyto věci; a stane se jim podle víry jejich; neboť víra jejich byla jako tvá.
- 19 A nyní, stalo se, že já, Enos, jsem vyšel mezi lid Nefitův a prorokoval jsem to, co přijde, a svědčil jsem o tom, co jsem slyšel a viděl.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 A vydávám svědectví, že lid Nefiův pilně usiloval o to, aby znovuzřídili Lamanity k pravé víře v Boha. Ale naše námaha byla marná; jejich nenávisť byla stálá a oni byli vedeni svou zlou povahou tak, že se stali divokým a krutým a krvelačným lidem, plným modlářství a špinavosti; živili se divou zvěří; dleli ve stanech a potulovali se pustinou v krátkém koženém opásání kolem svých beder a s vyholenými hlavami; a byli obratní v luku a v dýce a v sekyře. A mnozí z nich nejedli nic nežli syrové maso; a neustále se nás snažili zničit.

21 A stalo se, že lid Nefiův obdělával zemi a pěstoval všeliké zrno a ovoce a choval stáda zvířat a stáda všelikého dobytka všeho druhu a kozy a divoké kozy a také mnoho koní.

22 A bylo mezi námi nesmírně mnoho proroků. A lid byl tvrdošijným lidem, zatvrzelým chápati.

23 A nebylo ničeho nežli nesmírné přísnosti, kázání a prorokování o válkách a svárech, zničení a neustálého připomínání jim smrti a trvání věčnosti a soudů a moci Boží a všech těchto věcí – neustálého podněcování, co by je udržovalo v bázni Páně. Pravím, že nebylo ničeho nežli těchto věcí a nesmírné jasnosti řeči, co by je zadrželo před rychlou cestou ke zničení. A tímto způsobem o nich píše.

24 A v průběhu svých dnů jsem viděl války mezi Nefity a Lamanity.

25 A stalo se, že jsem zestárl a sto a sedmdesát a devět let uplynulo od doby, kdy náš otec Lehi opustil Jeruzalém.

26 A viděl jsem, že musím brzy sejít do hrobu, a působila na mne moc Boží tak, že jsem musel kázati a prorokovati tomuto lidu a oznamovati slovo podle pravdy, která je v Kristu. A oznamoval jsem je po všechny své dny a radoval jsem se z něj více nežli z toho, co je ze světa.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things — stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 A brzy půjdu na místo svého odpočinku, které je u mého Vykupitele; neboť vím, že v něm budu odpočívati. A raduji se ze dne, kdy má smrtelnost oděje nesmrtelnost a bude státi před ním; pak s potěšením uvidím jeho tvář a on mi řekne: Pojď ke mně, ty požehnaný, je pro tebe připraveno místo v příbytcích Otce mého. Amen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Knih Jaromova

- 1 Nyní vizte, já, Jarom, píši několik slov podle přikázání svého otce Enose, a tak je udržován náš rodokmen.
- 2 A protože tyto desky jsou malé a protože tyto věci jsou psány se záměrem prospěti našim bratrům Lamanitům, pročez, musím nezbytně napsati trochu; ale nebudu psati o svém prorokování ani o svých zjeveních. Neboť co více bych mohl napsati nežli to, co napsali moji otcové? Neboť nezjevili plán spasení? Pravím vám, ano; a to mi postačuje.
- 3 Vizte, je nezbytné, aby bylo mnoho vykonáno mezi těmito lidmi pro tvrdost srdce jejich, hluchotu uší jejich, slepotu mysli jejich a strnulost šíje jejich; nicméně Bůh je k nim nesmírně milosrdný a ještě je nesmetl s tváře země.
- 4 A jsou mezi námi mnozí, kteří mají mnohá zjevení, neboť všichni nejsou tvrdošíjní. A tolik, kolik jich není tvrdošíjných a má víru, má společenství se Svatým Duchem, který projevuje dětem lidským podle jejich víry.
- 5 A nyní, vizte, dvě stě let uplynulo a lid Nefitův zesílil v zemi. Pečlivě zachovávali zákon Mojžíšův a světili Pánu den sabatní. A nekleli; ani se nerouhali. A zákony země byly převelice přísné.
- 6 A byli rozptýleni po veliké části země a Lamanité také. A ti byli mnohem početnější, nežli byli ti z Nefitů; a milovali vraždění a pili krev zvířat.
- 7 A stalo se, že vyšli mnohokrát proti nám, Nefitům, do boje. Ale naši králové a naši vůdcové byli muži mocní ve víře v Pána; a učili lid cestám Páně; pročez, odolávali jsme Lamanitům a vyháněli jsme je pryč ze svých zemí a počali jsme opevňovati svá města nebo jakékoli místo svého dědictví.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

- 8 A převelice jsme se rozrůstali a šířili jsme se po tváři země a nesmírně jsme zbohatli zlatem a stříbrem a drahocennými věcmi a v jemném opracování dřeva, ve stavbách a ve strojích a také v železe a mědi a mosazi a oceli, vyrábějící všelike nástroje všeho druhu k obdělávání půdy a zbraně válečné – ano, šíp s ostrým hrotem a toulec a kopí a oštěp, a činíce všelike přípravy na válku.
- 9 A jsouce takto připraveni utkati se s Lamanity, nedařilo se jim proti nám. Ale slovo Páně, jež on promlouval k otcům našim, bylo potvrzováno řka: Nakolik budete zachovávatí přikázání má, bude se vám v zemi dařiti.
- 10 A stalo se, že proroci Páně varovali lid Nefiův podle slova Božího, že nebudou-li zachovávatí přikázání, ale upadnou-li v přestupek, mají býti vyhlazeni s tváře země.
- 11 Pročež, proroci a kněží a učitelé pilně pracovali, nabádajíce s veškerou trpělivostí lid k pílí; učíce zákon Mojžíšův a záměr, se kterým byl dán; přesvědčujíce je, aby se těšili na Mesiáše a věřili v jeho příchod, jako by již přišel. A tímto způsobem je učili.
- 12 A stalo se, že tímto je zachovávali před vyhlazením s tváře země; neboť bodali jejich srdce slovem a neustále je nabádali ku pokání.
- 13 A stalo se, že dvě stě a třicet a osm let uplynulo – ve válkách a svárech a rozkolech, po dobu dlouhého času.
- 14 A já, Jarom, nepíši více, neboť desky jsou malé. Ale vizte, bratří moji, můžete se obrátiti k druhým deskám Nefiovým; neboť vizte, na nich jsou vyryty záznamy o našich válkách, podle zápisů králů, nebo ty, které oni nechali zapsati.
- 15 A předávám tyto desky do rukou svého syna Omního, aby mohly býti vedeny podle přikázání mých otců.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Kniha Omniova

- 1 Vizte, stalo se, že mně, Omnimu, můj otec Jarom přikázal, že mám na tyto desky něco napsati, abych zachoval náš rodokmen –
- 2 Pročež, chtěl bych, abyste věděli, že za svých dnů jsem mnoho bojoval mečem, abych zachoval svůj lid, Nefity, od pádu do rukou jejich nepřátel, Lamanitů. Ale vizte, já sám jsem zlovolný a nezachovával jsem ustanovení a přikázání Páně, jak jsem měl.
- 3 A stalo se, že dvě stě a sedmdesát a šest let uplynulo a měli jsme mnohá období míru; a měli jsme mnohá období ničivých válek a krveprolití. Ano, a zkrátka, dvě stě a osmdesát a dva roky uplynuly a já jsem udržoval tyto desky podle přikázání svých otců; a předal jsem je svému synu Amaronovi. A já končím.
- 4 A nyní já, Amaron, píše to, co píše, a je toho málo, do knihy svého otce.
- 5 Vizte, stalo se, že tři sta a dvacet let uplynulo a zlovolnější část Nefitů byla zničena.
- 6 Neboť Pán by nestrpěl, poté, co je vyvedl ze země Jeruzalém a udržoval je a zachovával je od pádu do rukou jejich nepřátel, ano, nepřipustil by, aby se nepotvrdila slova, jež promluvil k našim otcům řka: Nakolik nebudete zachovávatí přikázání má, nebude se vám v zemi dařiti.
- 7 Pročež, Pán je navštívil velikým soudem; nicméně ušetřil spravedlivé, aby nezahynuli, a vysvobodil je z rukou jejich nepřátel.
- 8 A stalo se, že jsem předal desky svému bratru Chemišovi.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Nyní já, Chemiš, píši to málo, co píši, do téže knihy se svým bratrem; neboť vizte, viděl jsem, že to poslední, co napsal, napsal svou vlastní rukou; a napsal to v ten den, kdy mi je předal. A tímto způsobem vedeme záznamy, neboť tak je to podle příkázání našich otců. A já končím.

10 Vizte, já, Abinadom, jsem syn Chemišův. Vizte, stalo se, že jsem viděl mnoho válek a svárů mezi svým lidem, Nefity, a Lamanity; a já, svým vlastním mečem, jsem vzal život mnoha Lamanitům v obraně svých bratří.

11 A vizte, záznam tohoto lidu je vyryt na deskách, které vlastní králové, podle pokolení králů; a nevím o žádném zjevení kromě toho, které bylo zapsáno, ani o proroctví; proč, to, co je napsáno, postačuje. A já končím.

12 Vizte, já jsem Amaleki, syn Abinadomův. Vizte, promluvím k vám něco o Mosiášovi, který se stal králem nad zemí Zarahemla; neboť vizte, byv varován Pánem, aby uprchl ze země Nefi a aby tolik, kolik by jich poslouchalo hlas Páně, s ním také odešlo ze země, do pustiny –

13 A stalo se, že učinil podle toho, co mu Pán přikázal. A oni odešli ze země do pustiny, tolik, kolik jich poslouchalo hlas Páně; a byli vedeni mnohými kázáními a prorokováními. A byli neustále nabádáni slovem Božím; a byli vedeni mocí jeho rámě pustinou, dokud nesešli do země, která se nazývá země Zarahemla.

14 A objevili lid, který se nazýval lidem Zarahemlovým. Nyní, nastalo veliké radování mezi lidem Zarahemlovým; a také Zarahemla se převelice radoval, protože Pán poslal lid Mosiášův s deskami z mosazi, které obsahovaly záznam Židů.

15 Vizte, stalo se, že Mosiáš shledal, že lid Zarahemlův vyšel z Jeruzaléma v době, kdy Sedechiáš, král judský, byl odveden do zajetí do Babylona.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

16 A oni putovali pustinou a byli převedeni rukou Páně přes veliké vody do země, kde je Mosiáš objevil; a dleli tam od té doby nadále.

17 A v době, kdy je Mosiáš objevil, stali se nesmírně početnými. Nicméně měli mnoho válek a ničivé sváry a čas od času padali mečem; a jejich jazyk se zkomolil; a nepřinesli s sebou žádné záznamy; a zapřeli jsoucnost svého Stvořitele; a Mosiáš ani lid Mosiášův jim nebyli schopni rozuměti.

18 Ale stalo se, že Mosiáš je dal vyučovati svému jazyku. A stalo se, že poté, co byli jazyku Mosiášovu vyučováni, Zarahemla podal rodokmen svých otců podle své paměti; a je zapsán, ale nikoli na těchto deskách.

19 A stalo se, že lid Zarahemlův a Mosiášův se spojil; a Mosiáš byl ustanoven jejich králem.

20 A stalo se za dnů Mosiášových, že mu byl přinesen veliký kámen s rytinami; a on tyto rytiny vyložil darem a mocí Boží.

21 A podávaly zprávu o nějakém Koriantumrovi a o pobití jeho lidu. A Koriantumr byl objeven lidem Zarahemlovým; a dlel s nimi po dobu devíti měsíců.

22 Také obsahovala několik slov o jeho otcích. A jeho první rodiče vyšli od věže v době, kdy Pán zmátl jazyk lidu; a přísnost Páně na ně padla podle soudů jeho, které jsou spravedlné; a jejich kosti leží rozptýleny v zemi severní.

23 Vizte, já, Amaleki, jsem se narodil za dnů Mosiášových; a dožil jsem se jeho smrti; a Benjamin, jeho syn, vládne na jeho místě.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 A vizte, viděl jsem za dnů krále Beniamina ničivou válku a mnohé krveprolití mezi Nefity a Lamanity. Ale vizte, Nefité nad nimi dosáhli veliké převahy; ano, natolik, že je král Beniamin vyhnal ze země Zarahemla.

25 A stalo se, že jsem zestárl; a nemaje žádného semene a věda, že král Beniamin je spravedlný muž před Pánem, pročez, vydám mu tyto desky, nabádaje všechny lidi, aby šli k Bohu, Svatému Izraelskému, a věřili v prorokování a ve zjevení a ve službu andělů a v dar mluvení jazyky, v dar vykládání jazyků a ve vše, co je dobré; neboť není nic, co je dobré, leda to, co pochází od Pána; a to, co je zlé, pochází od ďábla.

26 A nyní, milovaní bratří moji, chtěl bych, abyste přišli ke Kristu, který je Svatým Izraelským, a podíleli se na jeho spasení a moci jeho vykoupení. Ano, pojdte k němu a obětujte mu celou duši svou jako oběť a pokračujte v půstu a modlitbě a vytrvejte do konce; a jakože žije Pán, budete spaseni.

27 A nyní bych chtěl promluvit něco o jistém počtu těch, kteří vyšli do pustiny, aby se navrátili do země Nefi; neboť tam byl veliký počet těch, kteří si přáli vlastnit zemi svého dědictví.

28 Pročez, vyšli do pustiny. A jejich vůdce, jsa silný a mocný muž, a tvrdošijný muž, pročez způsobil mezi nimi svár; a všichni byli v pustině pobiti, až na padesát, a ti se opět vrátili do země Zarahemla.

29 A stalo se, že také vzali značný počet dalších a opět se vydali na cestu do pustiny.

30 A já, Amaleki, jsem měl bratra, který šel také s nimi; a od té doby o nich nic nevím. A brzy ulehnu do hrobu; a tyto desky jsou plné. A ustávám promlouvat.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, in-somuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiff-necked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Slova Mormonova

- 1 A nyní já, Mormon, jsem připraven vydati záznam, který jsem tvořil, do rukou svého syna Moroniho, a vizte, byl jsem svědkem téměř úplného zničení svého lidu, Nefitů.
- 2 A je mnoho set let po příchodu Krista a já předávám tyto záznamy do rukou svého syna; a domnívám se, že on bude svědkem naprostého zničení mého lidu. Ale kéž Bůh dá, aby je mohl přežít, aby mohl o nich něco napsati, a něco o Kristu, aby jim to snad jednoho dne mohlo prospěti.
- 3 A nyní, promlouvám něco o tom, co jsem napsal; neboť poté, co jsem učinil zkrácení z desek Nefiových, až po vládu onoho krále Beniamina, o němž mluvil Amaleki, hledal jsem mezi záznamy, jež mi byly předány do rukou, a našel jsem tyto desky, které obsahovaly tuto krátkou zprávu proroků od Jákoba až po vládu onoho krále Beniamina, a také mnohá slova Nefiova.
- 4 A to, co je na těchto deskách, mne těší pro proroctví o příchodu Krista; a moji otcové vědí, že mnohá z nich se naplnila; ano, a já také vím, že tolik, kolik bylo o nás prorokováno do tohoto dne, se naplnilo, a tolik, kolik přesahuje tento den, se musí zajisté státi –
- 5 Pročež, vybral jsem tyto věci, abych jimi ukončil svůj záznam, kterýžto zbytek svého záznamu vyjmu z desek Nefiových; a nemohu napsati ani setinu věcí svého lidu.
- 6 Ale vizte, vezmu tyto desky, jež obsahují tato proroctví a zjevení, a připojím je ke zbytku svého záznamu, neboť jsou mi drahé; a vím, že budou drahé mým bratřím.
- 7 A činím to pro moudrý záměr; neboť tak mi to naštěptává podle svého působení Duch Páně, který je ve mně. A nyní, já neznám všechny věci, ale Pán zná všechny věci, jež přijdou; pročež, působí ve mně, abych činil podle vůle jeho.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 A modlím se k Bohu za své bratří, aby mohli opět dojíti poznání Boha, ano, vykoupení Krista; aby opět mohli býti příjemným lidem.
- 9 A nyní já, Mormon, se hotovím dokončiti svůj záznam, který vyjímám z desek Nefiových; a činím to podle poznání a porozumění, které mi dal Bůh.
- 10 Pročež, stalo se, že poté, co Amaleki vydal tyto desky do rukou krále Beniamina, ten je vzal a spojil je s dalšími deskami, které obsahovaly záznamy, které byly předávány mezi králi z pokolení na pokolení až do dnů krále Beniamina.
- 11 A byly předávány od krále Beniamina z pokolení na pokolení, až se dostaly do mých rukou. A já, Mormon, se modlím k Bohu, aby mohly býti zachovány od této doby nadále. A já vím, že budou zachovány; neboť na nich jsou napsány veliké věci, z nichž můj lid a jeho bratří budou souzeni velikého a posledního dne, podle slova Božího, jež je psáno.
- 12 A nyní, ohledně tohoto krále Beniamina – měl nějaké sváry mezi svým vlastním lidem.
- 13 A stalo se také, že vojska Lamanitů sešla ze země Nefi, aby bojovala proti jeho lidu. Ale vizte, král Beniamin shromáždil svá vojska a postavil se proti nim; a bojoval silou své vlastní paže mečem Labanovým.
- 14 A v síle Páně bojovali proti svým nepřátelům, dokud nepobili mnoho tisíc Lamanitů. A stalo se, že bojovali proti Lamanitům, dokud je nevyhnali ze všech zemí svého dědictví.
- 15 A stalo se, že poté tam byli falešní Kristové a jejich ústa byla zavřena a oni byli potrestáni podle svých zločinů;

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

- 16 A poté byli mezi lidem falešní proroci a falešní kazatelé a učitelé a tito všichni byli potrestáni podle svých zločinů; a poté, co bylo mnoho svárů a mnohá odštěpení se k Lamanitům, vizte, stalo se, že král Benjamin s pomocí svatých proroků, kteří byli mezi jeho lidem –
- 17 Neboť vizte, král Benjamin byl svatý muž a vládl svému lidu ve spravedlivosti; a v zemi bylo mnoho svatých mužů a oni promlouvali slovo Boží s mocí a s pravomocí; a užívali mnoho ostrosti pro tvrdošijnost lidu –
- 18 Pročež, s pomocí těchto král Benjamin, skrze své působení veškerou mocí svého těla a schopností celé své duše, a také skrze proroky a jejich působení, opět zjednal v zemi mír.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Kniha Mosiášova

Mosiáš 1

- 1 A nyní, nebylo již žádného sváru v celé zemi Zarahemla mezi veškerým lidem, který náležel ke králi Beniaminovi, takže král Beniamin měl stálý mír po všechen zbytek svých dnů.
- 2 A stalo se, že měl tři syny; a pojmenoval je Mosiáš a Helorum a Helaman. A dal je vyučovati ve veškerém jazyce svých otců, aby se tímto stali muži porozumění; a aby mohli zvědět o proroctvích, jež byla promlouvána ústy jejich otců, jež jim byla předána rukou Páně.
- 3 A také je poučoval o záznamech, jež byly vyryty na deskách z mosazi, řka: Synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali, že nebýt těchto desek, které obsahují tyto záznamy a tato přikázání, byli bychom museli trpěti v nevědomosti, dokonce i v této nynější době, neznajíce tajemství Božích.
- 4 Neboť by nebylo možné, aby si otec náš Lehi pamatoval všechny tyto věci a aby jim učil děti své, ledaže by bylo pomoci těchto desek; neboť on byl učen v jazyce Egyptských, tudíž mohl čísti tyto rytiny a učiti jim děti své, takže tímto ony jim mohly učiti děti své a tak plniti přikázání Boží, až do této nynější doby.
- 5 Pravím vám, synové moji, kdyby nebylo těchto věcí, jež jsou udržovány a zachovávány rukou Boží, abychom mohli čísti a rozumět tajemstvím jeho a mít přikázání jeho vždy před očima svýma, pak by dokonce i otcové naši upadali do nevíry a my bychom byli jako bratři naši, Lamanité, kteří o těchto věcech nevědí ničeho, nebo dokonce jim ani nevěří, když jsou jim učeni, pro tradice otců svých, které nejsou správné.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 Ó synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali, že tato slova jsou pravdivá a také že tyto záznamy jsou pravdivé. A vizte, také desky Nefiovy, jež obsahují záznamy a slova otců našich od doby, kdy opustili Jeruzalém, až do nynějška, a ty že jsou také pravdivé; a my můžeme vědět o jistotě jejich, protože je máme před očima svýma.

7 A nyní, synové moji, chtěl bych, abyste pamatovali na to, abyste je pilně zkoumali, abyste tímto mohli mítí užitek; a chtěl bych, abyste zachovávali příkázání Boží, aby se vám dařilo v zemi podle příslibů, jež Pán dal otcům našim.

8 A král Beniamin učil své syny mnoha dalším věcem, jež nejsou napsány v této knize.

9 A stalo se, že poté, co král Beniamin ustal poučovatí své syny, zestárl a viděl, že musí velmi brzy jítí cestou všeho pozemského; tudíž myslel si, že je žádoucí, aby předal království jednomu ze svých synů.

10 Tudíž, dal si předvésti Mosiáše; a toto jsou slova, jež k němu promlouval říka: Synu můj, chtěl bych, abys vydal prohlášení po celé této zemi mezi veškerým tímto lidem neboli lidem Zarahemlovým a lidem Mosiášovým, který dlí v zemi, aby se shromáždili; neboť nazítří vyhlásím tomuto lidu svými vlastními ústy, že ty jsi králem a vládcem nad tímto lidem, který nám Pán, Bůh náš, dal.

11 A nadto dám tomuto lidu jméno, aby tím mohli býti odlišeni od všech lidí, které Pán Bůh vyvedl ze země Jeruzalém; a toto učiním, protože je to lid pilný v zachovávaní příkázání Páně.

12 A dám mu jméno, jež nebude nikdy vymazáno, leda by to bylo skrze přestupek.

13 Ano, a nadto ti pravím, že kdyby tento vysoce oblíbený lid Páně upadl v přestupek a stal se zlovolným a cizoložným lidem, pak je Pán vydá, aby se tak stali slabými jako bratří jejich; a již je nebude nadále zachovávatí nesmírnou a podivuhodnou mocí svou, jako doposud zachovával otce naše.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

- 14 Neboť pravím ti, kdyby nebyl vztáhl rámě své k zachování otců našich, byli by museli padnouti do rukou Lamanitů a státi se obětí nenávisti jejich.
- 15 A stalo se, že poté, co král Beniamín ustal promlouvati k svému synovi, svěřil mu správu všech záležitostí království.
- 16 A nadto mu také svěřil do péče záznamy, jež byly vyryty na deskách z mosazi; a také desky Nefiovy; a také meč Labanův a kouli neboli ukazatel, který vedl naše otce pustinou, který byl připraven rukou Páně, aby tímto mohli býti vedeni, každý podle pozornosti a píle, kterou Pánu věnovali.
- 17 Tudíž, když byli nevěrní, nedařilo se jim a ani nepokračovali ve své cestě, ale byli hnáni zpět a přivodili na sebe nelibost Boží; a tudíž byli sužováni hladem a těžkými strastmi, aby byli podníceni k rozpomenutí se na svou povinnost.
- 18 A nyní, stalo se, že Mosiáš šel a učinil, jak mu otec přikázal, a vyhlásil veškerému lidu, který byl v zemi Zarahemla, aby se shromáždili a vyšli k chrámu a aby vslechlí slova, jež k nim bude jeho otec promlouvati.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosiáš 2

- 1 A stalo se, že poté, co Mosiáš učinil, jak mu jeho otec přikázal, a vydal prohlášení po celé zemi, se lidé shromažďovali po celé zemi, aby mohli vyjít k chrámu a slyšeti slova, jež k nim král Benjamin bude promlouvati.
- 2 A byl jich veliký počet, dokonce tolik, že je ani nepočítali, neboť se v zemi nesmírně rozmnožili a zesílili.
- 3 A také vzali z prvorozených ze svých stád, aby mohli přinést obět a zápalné oběti podle zákona Mojžíšova;
- 4 A také aby vzdali díky Pánu, svému Bohu, který je vyvedl ze země Jeruzalém a který je vysvobodil z rukou jejich nepřátel a určil za jejich učitele spravedlné muže a také spravedlného muže za jejich krále, který zjednal mír v zemi Zarahemla a který je učil zachovávatí přikázání Boží, aby se mohli radovati a býti naplněni láskou k Bohu a ke všem lidem.
- 5 A stalo se, že když vyšli k chrámu, rozbili své stany okolo, každý muž podle své rodiny, sestávající z jeho manželky a jeho synů a jeho dcer a jejich synů a jejich dcer, od nejstarších až po nejmladší, a každá rodina byla oddělena od druhé.
- 6 A rozbili své stany okolo chrámu a každý muž měl svůj stan dveřmi směrem k chrámu, aby takto mohli zůstat ve stanech a slyšeti slova, jež k nim král Benjamin bude promlouvati;
- 7 Neboť onen zástup byl tak veliký, že je král Benjamin nemohl všechny učiti ve zdech chrámu, tudíž dal postaviti věž, aby tak jeho lid mohl slyšeti slova, jež k němu bude promlouvati.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 A stalo se, že počal promlouvati k svému lidu z věže; a všichni nemohli slyšeti jeho slova pro velikost onoho zástupu; tudíž dal, aby slova, jež promlouval, byla zapisována a rozesílána mezi ty, kteří nebyli v doslechu jeho hlasu, aby i oni mohli obdržeti jeho slova.

9 A toto jsou slova, jež promlouval a dal zapsati, řka: Bratří moji, vy všichni, kteří jste se shromáždili, vy, kteří slyšíte slova má, jež k vám dnes budu promlouvati; neboť nepřikázal jsem vám, abyste si sem přišli pohrávati se slovy, jež budu promlouvati, ale abyste mne poslouchali a otevřeli uši své, abyste mohli slyšeti, a srdce své, abyste mohli rozuměti, a mysl svou, aby pohledu vašemu mohla býti odhalena tajemství Boží.

10 Nepřikázal jsem vám sem přijíti, abyste se mne báli nebo abyste si mysleli, že já sám jsem více nežli smrtelný člověk.

11 Vždyť já jsem jako vy sami, poddán všelikým slabostem těla a mysli; a přece jsem byl vyvolen tímto lidem a vysvěcen otcem svým a ruka Páně strpěla, abych byl vládcem a králem nad tímto lidem; a byl jsem udržován a zachováván nesmírnou mocí jeho, abych vám sloužil s veškerou mocí, myslí a silou, kterou mi Pán udělil.

12 Pravím vám, že mi bylo dovoleno prožiti dny své ve službě vám, dokonce až do této doby, a nežádal jsem od vás zlato ani stříbro ani žádný druh bohatství;

13 Ani jsem nestrpěl, abyste byli zavíráni do žalářů ani abyste činili jeden z druhého otroky ani abyste vraždili nebo plenili nebo kradli nebo cizoložili; dokonce jsem ani nestrpěl, abyste se dopouštěli jakéhokoli druhu zlovolnosti, a učil jsem vás, že máte zachovávatí přikázání Páně ve všem, co vám přikázal –

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

14 A vpravdě, já sám jsem pracoval svými vlastníma rukama, abych vám mohl sloužiti a abyste nebyli zatíženi daněmi a aby na vás nepřišlo nic, co by bylo zatěžko nésti – a všech těchto věcí, jež jsem pravil, jste vy sami dnes svědky.

15 Avšak, bratří moji, nečinil jsem tyto věci, abych se mohl chlubit, ani neříkám tyto věci, abych vás tímto obviňoval; ale říkám vám tyto věci, abyste věděli, že se dnes mohu zodpovídati před Bohem s čistým svědomím.

16 Vizte, pravím vám, že si nepřeji chlubit se proto, že jsem vám pravil, že jsem prožil dny své ve službě vám, neboť jsem byl pouze ve službě Boží.

17 A vizte, říkám vám tyto věci, abyste se mohli naučiti moudrosti; abyste se naučili, že když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.

18 Vizte, nazývali jste mne svým králem; a jestliže já, jehož svým králem nazýváte, pracuji, abych vám sloužil, neměli byste pak i vy pracovati, abyste si navzájem sloužili?

19 A vizte také, jestliže já, jehož nazýváte svým králem, jenž prožil dny své ve službě vám, a přece byl ve službě Boží, si zasluhuji od vás nějakých důků, ó, jak byste měli děkovati Králi svému nebeskému!

20 Pravím vám, bratří moji, kdybyste vzdali veškeré díky a chválu, jež má celá duše vaše moc vlastniti, tomu Bohu, jenž vás stvořil a jenž vás udržuje a zachovává a způsobuje, abyste se radovali, a umožňuje, abyste navzájem žili v míru –

21 Pravím vám, že kdybyste sloužili tomu, jenž vás stvořil od počátku a zachovává vás ze dne na den, jenž vám propůjčuje dech, abyste mohli žít a pohybovat se a konati podle své vlastní vůle, a dokonce vás podporuje od okamžiku k okamžiku – pravím, kdybyste mu sloužili celou duší svou, ještě byste byli neprospěšnými služebníky.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 A vizte, vše, co od vás požaduje, je, abyste zachovávali přikázání jeho; a slíbil vám, že budete-li zachovávat přikázání jeho, bude se vám v zemi dařiti; a on se nikdy neodchyluje od toho, co praví; tudíž zachovááte-li přikázání jeho, žehná vám a dává vám úspěch.

23 A nyní, v první řadě, on vás stvořil a dal vám život, za což jste jeho dlužníky.

24 A za druhé, on požaduje, abyste činili, jak vám přikázal; za což, činíte-li to, vám okamžitě žehná; a tudíž vám zaplatil. A stále jste jeho dlužníky, a jste a budete na věky věků; tudíž, čím se můžete chlubit?

25 A nyní, ptám se, můžete říci něco o sobě? Odpovídám vám: Nikoli. Nemůžete ani říci, že jste tolik co prach země; a přece jste byli z prachu země stvořeni; ale vizte, ten patří tomu, jenž vás stvořil.

26 A já, ani já, jehož nazýváte králem svým, nejsem o nic lepší, nežli jste vy sami; neboť já jsem také z prachu. A vy vidíte, že jsem starý a brzy vydám tuto smrtelnou schránku její matce zemi.

27 Tudíž, jak jsem vám pravil, že jsem vám sloužil, kráčeje před Bohem s čistým svědomím, tedy tak jsem vás dal v tuto dobu shromáždit, abych byl shledán bez viny a aby na mne nepadla vaše krev, až budu státi, abych byl souzen Bohem z toho, co mi ohledně vás přikázal.

28 Pravím vám, že jsem vás dal shromáždit, abych mohl zbavit šat svůj krve vaší v tuto dobu, kdy brzy sejdu do hrobu, abych tam mohl sejíti v pokoji a aby se nesmrtelný duch můj mohl připojit k chórům na výšinách ve zpěvu chval spravedlnému Bohu.

29 A nadto, pravím vám, že jsem vás dal shromáždit, abych vám oznámil, že již nemohu býti učitelem vašim, ani králem vašim;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 Neboť i v tuto chvíli se celá schránka má nesmírně chvěje, když se pokouším k vám promlouvat; ale Pán Bůh mne podporuje a dovolil, abych k vám promluvil, a přikázal mi, abych vám dnes oznámil, že můj syn Mosiáš je králem a vládcem nad vámi.

31 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste činili tak, jak jste činili až doposud. Tak, jak jste zachovávali přikázání má a také přikázání otce mého a dařilo se vám a byli jste ochraňováni před pádem do rukou nepřátel vašich, právě tak budete-li zachovávat přikázání syna mého neboli přikázání Boží, jež vám budou skrze něho předávána, bude se vám v zemi dařiti a nepřátelé vaši nebudou míti nad vámi žádné moci.

32 Ale, ó lide můj, varuj se, aby mezi vámi nevyvstaly sváry a abyste nechtěli poslouchati zlého ducha, o němž promlouval otec můj Mosiáš.

33 Neboť vizte, nad tím, kdo chce poslouchati toho ducha, je vyslovena běda; neboť chce-li ho poslouchati a zůstane-li a zemře-li v hříších svých, vypije zatracení pro svou vlastní duši; neboť obdrží jako mzdu svou věčný trest, protože přestoupil zákon Boží navzdory svému vlastnímu poznání.

34 Pravím vám, že není mezi vámi žádného, kromě malých dětí vašich, kdo nebyl poučován o těchto věcech a kdo neví, že jste věčně zadluženi nebeskému Otci svému, abyste mu dávali vše, co máte a co jste; a také kdo nebyl poučován o záznamech, jež obsahují prorocství, jež byla promlouvána svatými proroky až do doby, kdy otec náš Lehi opustil Jeruzalém;

35 A také o všem, co bylo promlouváno otci našimi do nynějšíka. A vizte také, oni promlouvali to, co jim přikázal Pán; tudíž, jsou spravedlné a pravdivé.

36 A nyní, pravím vám, bratří moji, že poté, co jste poznali všechny tyto věci a byli jste jim vyučováni, dopustíte-li se přestupku a půjdete-li proti tomu, co bylo řečeno, vzdálíte se od Ducha Páně, takže ve vás nebude míti žádného místa, aby vás vedl po stezkách moudrosti, abyste byli požehnáni, aby se vám dařilo a abyste byli zachováni –

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

- 37 Právím vám, že člověk, který toto činí, vystupuje v otevřené vzpouře proti Bohu; tudíž chce poslouchati onoho zlého ducha a stává se nepřítelem veškeré spravedlivosti; tudíž, Pán v něm nemá žádného místa, neboť on nepřebývá v nesvatých chrámech.
- 38 Tudíž, nečiní-li onen člověk pokání a zůstane-li a zemře-li jako nepřítel Boha, požadavky božské spravedlnosti probudí nesmrtelnou duši jeho k pronikavému pocitu jeho vlastní viny, která způsobuje, že se stáhne z přítomnosti Páně, a která naplňuje jeho hrud' vinou a bolestí a úzkostí, což je jako neuhasitelný oheň, jehož plamen vystupuje vzhůru na věky věků.
- 39 A nyní, pravím vám, že milosrdenství nemá na takového člověka žádný nárok; tudíž konečným osudem jeho je trpěti nikdy nekončící muka.
- 40 Ó všichni vy, staří lidé, a také vy, mladí lidé, a vy, malé děti, kteří rozumíte slovům mým, neboť jsem k vám promlouval jasně, abyste porozuměli, modlím se, abyste se probudili, abyste se rozpomenuli na hrozný stav těch, kteří upadli v přestupek.
- 41 A nadto, přál bych si, abyste zvážili požehnaný a šťastný stav těch, kteří zachovávají příkázání Boží. Neboť vizte, ti jsou požehnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních; a vytrvají-li věrně do konce, budou přijati v nebi, aby takto mohli přebývati s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí. Ó pomněte, pomněte, že tyto věci jsou pravdivé; neboť Pán Bůh to pravil.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosiáš 3

- 1 A opět, bratří moji, chtěl bych vás požádati o pozornost vaši, neboť mám něco více, co bych k vám chtěl promlouvat; neboť vizte, chci vám říci věci týkající se toho, co přijde.
- 2 A věci, jež vám povím, mi byly oznámeny andělem od Boha. A on mi pravil: Probud' se, a já jsem se probudil a vizte, on stál přede mnou.
- 3 A pravil mi: Probud' se a slyš slova, jež ti povím; neboť viz, přišel jsem, abych ti oznámil radostné zvěsti veliké radosti.
- 4 Neboť Pán vyslyšel modlitby tvé a posoudil spravedlivost tvou a poslal mne, abych ti je oznámil, aby ses mohl radovati; a abys je mohl oznámiti lidu svému, takže oni také mohou býti naplněni radostí.
- 5 Neboť viz, přichází čas, a není daleko, kdy Pán Všemocný, který vládne, který byl a který je od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti, sestoupí s mocí s nebe mezi děti lidské a bude dlíti ve stánku z hlíny a bude choditi mezi lidmi konaje mocné zázraky, jako uzdravování nemocných, kříšení mrtvých, a způsobí, že chromí budou choditi, slepí obdrží zrak svůj a hluší sluch, a bude uzdravovati všeliké nemoci.
- 6 A bude vymítati ďábly neboli zlé duchy, kteří dlí v srdci dětí lidských.
- 7 A hle, vytrpí pokušení a bolest těla, hlad, žízeň a únavu, dokonce více, nežli člověk může vytrpěti, aniž by mu to přivodilo smrt; neboť viz, krev poteče z každého póru, tak veliká bude úzkost jeho pro zlovolnost a ohavnost lidu jeho.
- 8 A bude nazýván Ježíš Kristus, Syn Boží, Otec nebe a země, Stvořitel všech věcí od počátku; a matka jeho bude nazývána Maria.
- 9 A hle, přijde k svým vlastním, aby k dětem lidským mohlo přijíti spasení, a to skrze víru ve jméno jeho; a dokonce i po tom všem ho budou považovati za člověka a řeknou, že má ďábla, a budou ho bičovati a ukřižují ho.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

- 10 A on vstane třetího dne z mrtvých; a viz, bude státi, aby soudil svět; a viz, všechny tyto věci jsou vykonány, aby na děti lidské mohl přijíti spravedlivý soud.
- 11 Neboť viz, a také krev jeho usmíruje hříchy těch, kteří padli přestupkem Adamovým, kteří zemřeli neznajíce vůli Boží ohledně sebe samých neboli kteří hřešili v neznalosti.
- 12 Ale běda, běda tomu, kdo ví, že se bouří proti Bohu! Neboť spasení nepřichází k žádnému takovému, ledaže je to pokáním a vírou v Pána Ježíše Krista.
- 13 A Pán Bůh vyslal svaté své proroky mezi všechny děti lidské, aby oznamovali tyto věci každému pokolení, národu a jazyku, aby takto všichni, kteří uvěří, že Kristus přijde, mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a mohli se radovati nesmírně velikou radostí, dokonce jako kdyby již mezi ně přišel.
- 14 Nicméně Pán Bůh viděl, že lid jeho je lidem tvrdošíjným, a stanovil pro ně zákon, totiž zákon Mojžíšův.
- 15 A ukázal jim mnohá znamení a divy a předobrazy a nástiny týkající se příchodu svého; a také svatí proroci k nim promlouvali o příchodu jeho; a nicméně zatvrdili srdce své a nepochopili, že zákon Mojžíšův nic neprospívá, ledaže by to bylo skrze usmíření krve jeho.
- 16 A i kdyby bylo možné, aby malé děti mohly hřešiti, nemohly by býti spaseny; ale já ti pravím, ony jsou pozhnané; neboť viz, tak jak v Adamovi neboli přirozeností padají, právě tak krev Kristova usmíruje hříchy jejich.
- 17 A nadto, pravím ti, že nebude dáno žádného jiného jména ani žádné jiné cesty ani prostředku, jímž k dětem lidským může přijíti spasení, pouze ve jménu a skrze jméno Krista, Pána Všemocného.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

18 Neboť viz, on soudí a soud jeho je spravedlný; a malé dítě, které zemře v dětství, nezahyne; ale lidé pijí zatracení své vlastní duše, ledaže se pokoří a stanou se jako malé děti a uvěří, že spasení bylo a je a přijde ve smírné krvi a skrze smírnou krev Krista, Pána Všemocného.

19 Neboť přirozený člověk je nepřitelem Boha a byl jím od pádu Adamova a bude na věky věků, ledaže se poddá nutkáním Svatého Ducha a odloží přirozeného člověka a stane se svatým skrze usmíření Krista Pána a stane se jako dítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán považuje za vhodné na něj vložit, stejně jako se dítě podrobuje otci svému.

20 A nadto, pravím ti, že přijde čas, kdy se znalost o Spasiteli rozšíří v každém národě, pokolení, jazyku a lidu.

21 A viz, až ten čas přijde, žádný, kromě malých dětí, nebude shledán před Bohem bez viny, leda skrze pokání a víru ve jméno Pána Boha Všemocného.

22 A dokonce v této době, až poučíš lid svůj o věcech, jež ti Pán, tvůj Bůh, přikázal, dokonce tehdy již nebudou shledáni bez viny v očích Božích, pouze podle slov, jež jsem k tobě promluvil.

23 A nyní, promluvil jsem slova, jež mi přikázal Pán Bůh.

24 A tak praví Pán: Ona budou státi jako jasné svědectví proti tomuto lidu soudného dne; z tohoto budou souzeni, každý podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.

25 A jestliže byly zlé, budou vydáni hroznému pohledu na svou vlastní vinu a ohavnosti své, což způsobí, že se stáhnou z přítomnosti Páně do stavu bídy a nekonečných muk, odkud se nemohou již více navrátiti; tudíž vypili zatracení své vlastní duše.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Tudíž, pili z číše hněvu Božího, což jim spravedlnost
nemůže odepřít, stejně jako nemohla odepřít
Adamovi, aby padl, protože pojedl ze zakázaného
ovoce; tudíž, milosrdenství na ně již na věky nebude
moci mít nárok.

27 A muka jejich budou jako jezero ohně a síry, jehož
plameny jsou neuhasitelné a jehož dým stoupá vzhůru
na věky věků. Tak mi Pán přikázal. Amen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the
wrath of God, which justice could no more deny unto
them than it could deny that Adam should fall because
of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy
could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone,
whose flames are unquenchable, and whose smoke as-
cendeth up forever and ever. Thus hath the Lord com-
manded me. Amen.

Mosiáš 4

- 1 A nyní, stalo se, že když král Beniamin ustal promlouvati slova, jež mu předal anděl Páně, rozhlédl se po zástupu a vizte, oni padli k zemi, neboť přišla na ně bázeň Páně.
- 2 A oni spatřili sami sebe ve svém vlastním tělesném stavu, že jsou dokonce méně nežli prach země. A všichni volali nahlas jedním hlasem řkouce: Ó, buď milosrdný a obrať k nám smírnou krev Kristovu, abychom mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a aby srdce naše mohlo býti očištěno; neboť my věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, který stvořil nebe a zemi a všechny věci; a který sestoupí mezi děti lidské.
- 3 A stalo se, že poté, co promluvili tato slova, sestoupil na ně Duch Páně a byli naplněni radostí, obdrževše odpuštění hříchů svých, majíce pokoj svědomí pro nesmírnou víru, kterou měli v Ježíše Krista, který přijde podle slov, jež k nim král Beniamin promlouval.
- 4 A král Beniamin opět otevřel ústa svá a počal k nim promlouvati řka: Přátelé moji a bratří moji, pokolení moje a lidé můj, přál bych si opět požádati vás o pozornost vaši, abyste vyslechli zbytek slov mých, jež k vám promluvím, a abyste jim porozuměli.
- 5 Neboť vizte, jestliže vás v této chvíli poznání dobrotivosti Boží probudilo k pocítění nicoty vaší a bezcenného a padlého stavu vašeho –
- 6 Pravím vám, jestliže jste došli poznání dobrotivosti Boží a nesmírné moci jeho a moudrosti jeho a trpělivosti jeho a shovívavosti jeho vůči dětem lidským; a také usmíření, jež je připraveno od založení světa, aby jím mohlo přijíti spasení k tomu, kdo vloží důvěru svou v Pána a bude pilný v zachovávání přikázání jeho a vytrvá ve víře až do konce života svého, mám na mysli život smrtelného těla –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 Právím, že toto je člověk, který obdrží spasení skrze usmíření, jež bylo připraveno od založení světa pro veškeré lidstvo, které kdy bylo od pádu Adamova nebo které je nebo které kdy bude, až do konce světa.
- 8 A toto je prostředek, jímž přichází spasení. A není žádného jiného spasení kromě toho, o němž bylo promlouváno; ani není žádných jiných podmínek, za nichž člověk může být spasen, leda těch podmínek, o nichž jsem vám pravil.
- 9 Věřte v Boha; věřte, že on je a že stvořil všechny věci jak na nebi, tak na zemi; věřte, že má veškerou moudrost a veškerou moc jak na nebi, tak na zemi; věřte, že člověk neobsáhne všechny věci, jež může obsáhnouti Pán.
- 10 A opět, věřte, že musíte činiti pokání z hříchů svých a zanechati jich a pokořiti se před Bohem; a prositi v upřímnosti srdce, aby vám odpustil; a nyní, věříte-li všem těmto věcem, hleďte, abyste je činili.
- 11 A opět vám pravím, jak jsem již pravil předtím, že pokud jste došli poznání slávy Boží neboli pokud jste poznali dobrotivost jeho a ochutnali jste z lásky jeho a obdrželi jste odpuštění hříchů svých, což způsobuje tak nesmírně velikou radost v duši vaší, stejně tak bych chtěl, abyste pamatovali na velikost Boží a na svou vlastní nicotu a na dobrotivost jeho a na shovívavost jeho s vámi, nehodným stvořením, a to vždy uchovávali v paměti, a abyste se pokořili až do hlubin pokory, denně vzývajíce jméno Páně a stojíce neochvějně ve víře v to, co přijde, co bylo promlouváno ústy anděla.
- 12 A vizte, pravím vám, že budete-li toto činiti, budete se vždy radovati a budete naplněni láskou Boží a vždy si budete udržovati odpuštění hříchů svých; a porostete v poznání slávy toho, který vás stvořil, neboli v poznání toho, co je spravedlné a pravdivé.
- 13 A nebudete pomýšleti na to, abyste jeden druhému ubližovali, ale abyste žili pokojně a abyste dávali každému člověku podle toho, jak mu náleží.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

- 14 A nestrpíte, aby děti vaše chodily hladové nebo nahé; a také nestrpíte, aby přestupovaly zákony Boží a měly potyčky a hádaly se spolu a sloužily dáblu, který je pánem hříchu neboli který je oním zlým duchem, o němž promlouvali otcové naši, tím, který je nepřitelem veškeré spravedlivosti.
- 15 Ale vy je budete učiti, aby kráčely po cestách pravdy a střídmosti; budete je učiti, aby se navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily.
- 16 A také vy sami budete pomáhati těm, kteří pomoci vaší mají zapotřebí; poskytnete ze jmění svého tomu, kdo je v nouzi; a nestrpíte, aby k vám žebrák vznášel prosbu svou nadarmo, a nezapudíte ho, aby nezahynul.
- 17 Možná si řeknete: Ten člověk si přivodil sám bídu svou; tudíž pozdržím ruku svou a nedám mu z jídla svého ani mu neudělím ze jmění svého, aby netrpěl, neboť tresty jeho jsou spravedlné –
- 18 Ale já vám pravím: Ó člověče, ten, kdo toto činí, má veliký důvod ku pokání; a nebude-li činiti pokání z toho, co učinil, zahyne na věky a nebude míti podílu v království Božím.
- 19 Neboť vizte, nejsme snad všichni žebráky? Nezávisíme všichni na téže Bytosti, totiž Bohu, vším jměním, jež máme, jídlem a rouchem i zlatem i stříbrem a veškerým bohatstvím, jehož máme všeho druhu?
- 20 A vizte, dokonce i v této době jste vzývali jméno jeho a žádali jste o odpuštění hříchů svých. A strpěl, abyste žádali nadarmo? Nikoli; vylil na vás Ducha svého a způsobil, že se srdce vaše naplnilo radostí, a způsobil, že ústa vaše byla zavřena, takže jste nebyli mocni slova, tak nesmírně veliká byla radost vaše.
- 21 A nyní, jestliže Bůh, který vás stvořil, na němž jste závislí životem svým a vším, co máte a co jste, vám udílí vše, o co ve víře požádáte a co je správné, věřice, že obdržíte, ó, jak pak vy si máte navzájem udíleti z jmění, které máte.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 A soudíte-li člověka, který k vám vznáší prosbu svou o jmění vaše, aby nezahynul, a odsoudíte-li ho, oč mnohem spravedlnější bude odsouzení vaše za pozdržení jmění svého, které nepatří vám, ale Bohu, jemuž také patří život váš; a přesto nevznášíte žádnou prosbu ani nečiníte pokání z toho, co jste učinili.
- 23 Pravím vám, běda tomu člověku, neboť jmění jeho zahyne s ním; a nyní, já pravím tyto věci těm, kteří jsou bohatí co do věcí tohoto světa.
- 24 A opět, pravím chudým, vám, kteří nemáte, a přece máte dost, abyste přežívali ze dne na den; mám na mysli vás všechny, kteří odmítáte žebráka, protože nemáte; chci, abyste si řekli v srdci svém toto: Nedávám, protože nemám, ale kdybych měl, dal bych.
- 25 A nyní, řeknete-li si toto v srdci svém, zůstáváte nevinní, jinak jste odsouzeni; a odsouzení vaše je spravedlné, neboť jste žádostivi toho, co jste neobdrželi.
- 26 A nyní, kvůli těmto věcem, jež jsem k vám promlouval – to jest, abyste si udržovali odpuštění hříchů svých ze dne na den, abyste mohli kráčet před Bohem nevinní – chtěl bych, abyste udíleli ze jmění svého chudým, každý člověk podle toho, co má, abyste sytili hladové, šatili nahé, navštěvovali nemocné a poskytovali jim úlevu jak duchovně, tak časně, podle potřeb jejich.
- 27 A hleďte, aby všechny tyto věci byly konány v moudrosti a pořádku; neboť není nutné, aby člověk běžel rychleji, nežli má sil. A opět, je nezbytné, aby byl pilný, a tak aby získal cenu; tudíž všechny věci musejí býti konány v pořádku.
- 28 A chtěl bych, abyste si pamatovali, že ten, kdo si mezi vámi vypůjčí od bližního svého, má mu navrátiti to, co si půjčil, jak si umluvil, nebo jinak se dopouští hříchu; a možná způsobíš, že se hříchu dopustí i bližní tvůj.
- 29 A nakonec, nemohu vám vypověděti všechny věci, jimiž se můžete dopustiti hříchu; neboť jsou rozmanité cesty a prostředky, dokonce tak mnohé, že je ani nemohu vypočítati.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 Ale tolik vám mohu říci, že nebudete-li bdíti nad sebou samými a nad myšlenkami svými a nad slovy svými a nad skutky svými a nebudete-li dodržovati přikázání Boží a nevytrváte-li ve víře v to, co jste slyšeli o příchodu Pána našeho, až do konce života svého, musíte zahynouti. A nyní, ó člověče, pomni a nezahyň.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosiáš 5

- 1 A nyní, stalo se, že když král Benjamin takto promluvil k svému lidu, vyslal mezi ně posly, přeje si dozvědět se od svého lidu, zdali uvěřili slovům, jež k nim promlouval.
- 2 A všichni volali jedním hlasem řkouce: Ano, věříme všem slovům, jež jsi k nám promlouval; a také víme o jistotě jejich a o pravdivosti jejich díky Duchu Pána Všemocného, který v nás neboli v srdci našem způsobil mocnou změnu, takže již nemáme sklonu činiti zlo, ale neustále činiti dobro.
- 3 A i my sami, skrze nekonečnou dobrotivost Boží a projevy Ducha jeho, máme veliký výhled na to, co přijde; a kdyby to bylo žádoucí, mohli bychom prorokovati o všech věcech.
- 4 A je to víra, kterou jsme měli ve věci, jež k nám král náš promlouval, která nás přivedla k tomuto velikému poznání, z něhož se radujeme tak nesmírně velikou radostí.
- 5 A jsme ochotni vstoupiti do smlouvy s Bohem svým, že budeme činiti vůli jeho a že budeme poslušni příkázání jeho ve všech věcech, jež nám přikáže, po celý zbytek dnů svých, abychom na sebe nepřivodili nikdy nekončící muka, jak bylo promlouváno andělem, abychom nemuseli píti z číše hněvu Božího.
- 6 A nyní, toto jsou slova, jež si král Benjamin od nich přál; tudíž jim pravil: Promluvili jste slova, jež jsem si přál; a smlouva, kterou jste učinili, je smlouvou spravedlivou.
- 7 A nyní, pro smlouvu, kterou jste učinili, budete nazýváni dětmi Kristovými, syny jeho a dcerami jeho; neboť vizte, tohoto dne vás duchovně zplodil; neboť vy pravíte, že srdce vaše je změněno vírou ve jméno jeho; tudíž jste z něho zrozeni a stali jste se syny jeho a dcerami jeho.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 A pod tímto označením jste osvobozeni a není žádného jiného označení, jímž byste mohli být osvobozeni. Není dáno žádného jiného jména, jímž přichází spasení; tudíž, chtěl bych, abyste na sebe vzali jméno Kristovo, vy všichni, kteří jste vstoupili do smlouvy s Bohem, že budete poslušni do konce života svého.
- 9 A stane se, že kdo toto učiní, bude shledán na pravici Boží, neboť pozná jméno, jímž je nazván; neboť bude nazván jménem Kristovým.
- 10 A nyní, stane se, že ten, kdo na sebe nevezme jméno Kristovo, musí být nazván nějakým jiným jménem; tudíž, bude se nalézati na levici Boží.
- 11 A chtěl bych, abyste si také pamatovali, že toto je ono jméno, o němž jsem pravil, že vám dám, a jež nebude nikdy vymazáno, ledaže by to bylo skrze přestupek; tudíž, mějte se na pozoru, abyste se nedopouštěli přestupku, aby toto jméno nebylo ze srdce vašeho vymazáno.
- 12 Pravím vám, chtěl bych, abyste pamatovali na to, abyste si udržovali toto jméno vždy napsáno v srdci svém, abyste nebyli shledáni na levici Boží, ale abyste uslyšeli a poznali hlas, jímž vás zavolá, a také jméno, jímž vás nazve.
- 13 Neboť jak může člověk poznati pána, jemuž nesloužil a jenž je pro něho cizincem a jenž je daleko od myšlenek a od záměrů srdce jeho?
- 14 A opět, což vezme člověk osla, který patří bližnímu jeho, a ponechá si ho? Pravím vám: Nikoli; nestrpí ani, aby se pásł mezi stády jeho, ale vyžene ho a zapudí. Pravím vám, že stejně tak tomu bude mezi vámi, nepoznáte-li jméno, jímž jste nazváni.
- 15 Tudíž, chtěl bych, abyste byli stálí a neochvějní, vždy oplývající dobrými skutky, aby vás Kristus, Pán Bůh Všemocný, mohl zpečetiti za své, abyste mohli být přivedeni do nebe, abyste mohli mít věčné spasení a věčný život skrze moudrost a moc a spravedlnost a milosrdenství toho, jenž stvořil všechny věci, na nebi i na zemi, jenž je Bohem nade vším. Amen.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosiáš 6

- 1 A nyní, král Beniamin, ustav promlouvati k lidu, považoval za žádoucí, aby zapsal jména všech těch, kteří vstoupili do smlouvy s Bohem, že budou zachovávatí přikázání jeho.
- 2 A stalo se, že nebylo jediné duše, ledaže to byly malé děti, která by nevstoupila do smlouvy a nevezala by na sebe jméno Kristovo.
- 3 A opět, stalo se, že když král Beniamin učinil konec všem těmto věcem a vysvětil svého syna Mosiáše, aby byl vládcem a králem nad svým lidem, a dal mu veškeré pokyny týkající se království a také ustanovil kněze, aby učili lid, aby tak mohl slyšeti a znáti přikázání Boží, a aby ho podněcovali k rozpomínání se na přísahu, kterou učinil, rozpustil zástup a lidé se navrátili, každý se svou rodinou, do svého domu.
- 4 A Mosiáš počal vládnouti na místě svého otce. A počal vládnouti ve třicátém roce svého věku, což je celkem okolo čtyř set a sedmdesáti šesti let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.
- 5 A král Beniamin žil tři roky a zemřel.
- 6 A stalo se, že král Mosiáš kráčet po cestách Páně a dodržoval soudy jeho a ustanovení jeho a zachovával přikázání jeho ve všech věcech, jež mu přikázal.
- 7 A král Mosiáš vedl svůj lid k tomu, aby obdělával půdu. A on sám také obdělával půdu, aby se nestal přítěží svému lidu a aby činil podle toho, co činil jeho otec ve všech věcech. A mezi veškerým jeho lidem nebylo žádných svárů po dobu tří let.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosiáš 7

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co měl král Mosiáš nepřetržitý mír po dobu tří let, přál si dozvědět se o lidech, kteří vyšli, aby dleli v zemi Lehi-Nefi neboli ve městě Lehi-Nefi; neboť jeho lid od nich neměl žádnou zprávu od té doby, kdy opustili zemi Zarahemla; tudíž, unavovali ho svým dožadováním.
- 2 A stalo se, že král Mosiáš povolil, aby šestnáct jejich silných mužů vyšlo do země Lehi-Nefi, aby pátrali po svých bratřích.
- 3 A stalo se, že nazítří se vydali na cestu majíce s sebou jistého Ammona, jenž byl silný a mocný muž a potomek Zarahemlův; a také byl jejich vůdcem.
- 4 A nyní, neznali směr, kterým měli v pustině putovati, aby došli do země Lehi-Nefi; tudíž bloudili pustinou mnoho dnů, dokonce čtyřicet dnů bloudili.
- 5 A když již bloudili čtyřicet dnů, došli k pahorku, který je na sever od země Šilom, a tam rozbili své stany.
- 6 A Ammon vzal tři své bratří, a jmenovali se Amaleki, Helem a Hem, a šli do země Nefi.
- 7 A vizte, potkali krále lidu, který byl v zemi Nefi a v zemi Šilom; a byli obklopeni královou stráží a byli zajati a byli svázáni a byli uvrženi do vězení.
- 8 A stalo se, že když byli ve vězení dva dny, byli opět předvedeni před krále a byla jim uvolněna pouta; a stanuli před králem a bylo jim povoleno, nebo spíše přikázáno, aby odpovídali na otázky, jež jim bude klásti.
- 9 A on jim pravil: Vizte, já jsem Limhi, syn Noémův, který byl synem Zenifovým, který přišel ze země Zarahemla, aby zdědil tuto zemi, jež byla zemí jejich otců, a který byl hlasem lidu učiněn králem.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

10 A nyní, přeji si znáti příčinu, pro niž jste byli tak smělí, že jste se přiblížili ke zdem města, když já sám jsem byl se svými strážemi vně brány?

11 A nyní, z této příčiny jsem strpěl, abyste byli zachováni, abych se vás mohl vypyti, nebo jinak bych vás dal usmrtiti svými strážemi. Je vám dovoleno mluvit.

12 A nyní, když Ammon viděl, že je mu dovoleno mluvit, předstoupil a sklonil se před králem; a vzpřímiv se opět, pravil: Ó králi, jsem dnes velmi vděčen Bohu, že jsem ještě na živu a že je mi dovoleno mluvit; a pokusím se mluvit směle;

13 Neboť jsem si jist, že kdybys mne znal, nebyl bys strpěl, abych nosil tato pouta. Neboť já jsem Ammon a jsem potomek Zarahemlův a přišel jsem ze země Zarahemla pátrati po svých bratřích, které Zenif z oné země vyvedl.

14 A nyní, stalo se, že poté, co Limhi uslyšel slova Ammonova, byl nesmírně rád a pravil: Nyní, vím s jistotou, že moji bratři, kteří byli v zemi Zarahemla, jsou ještě na živu. A nyní, budu se radovati; a nazítří dám, aby se můj lid také radoval.

15 Neboť vizte, jsme v porobě Lamanitů a byla nám uložena daň, kterou je velmi zatěžko nésti. A nyní, vizte, naši bratři nás vysvobodí z poroby neboli z rukou Lamanitů a my budeme jejich otroky; neboť je lépe býti otroky Nefitů nežli platiti dávky králi Lamanitů.

16 A nyní, král Limhi přikázal svým strážím, aby již nesvazovaly Ammona ani jeho bratři, ale dal, aby šli k pahorku, který byl na sever od Šilomu, a aby přivedli do města jejich bratři, aby se tak mohli najísti a napítí a odpočinouti si od námahy své cesty; neboť vytrpěli mnoho věcí; trpěli hladem, žízní a únavou.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

- 17 A nyní, stalo se nazítří, že král Limhi vyslal prohlášení mezi všechen svůj lid, aby se tak shromáždil u chrámu a vyslechl slova, jež k němu promluví.
- 18 A stalo se, že když se shromáždili, že k nim promluvil tímto způsobem řka: Ó vy, lidé moji, pozdvihněte hlavu svou a buďte utěšeni; neboť vizte, čas je na dosah neboli není daleko, kdy již nebudeme v poddanství svých nepřátel, přes všechny naše boje, jež byly marné; a přeče mám důvěru, že zbývá vykonati jeden úspěšný boj.
- 19 Tudíž, pozdvihněte hlavu svou a radujte se a vložte důvěru svou v Boha, v toho Boha, který byl Bohem Abrahamovým a Izákovým a Jákobovým; a v toho Boha, který vyvedl děti Izraele ze země egyptské a dal, aby prošly Rudým mořem po suché zemi, a živil je mannou, aby v pustině nezahynuly; a mnoho dalších věcí pro ně učinil.
- 20 A opět, tentýž Bůh vyvedl otce naše ze země Jeruzalém a udržoval a zachovával lid svůj až do nynějška; a vizte, pro nepravosti naše a ohavnosti naše nás uvedl do poroby.
- 21 A vy všichni jste dnes svědky, že Zenif, jenž byl učiněn králem nad tímto lidem, jsa přehorlivý, aby zdědil zemi svých otců, tudíž byv oklamán lstivostí a vychytralostí krále Lamana, jenž vstoupil v ujednání s králem Zenifem a vydav mu do rukou vlastnictví části země neboli dokonce města Lehi-Nefi a města Šilom; a okolní zemi –
- 22 A vše toto učinil s jediným záměrem, aby přivedl tento lid do poddanství neboli do poroby. A vizte, my v této době platíme daň králi Lamanitů, až polovinu kukuřice své a ječmene svého, a dokonce veškerého obilí svého všeho druhu a polovinu přírůstků stád svých a dobytka svého; a dokonce polovinu všeho, co máme nebo co vlastníme, král Lamanitů od nás požaduje, nebo náš život.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 A nyní, není toto velmi zatěžko nésti? A není tato naše strast veliká? Nyní vizte, jak veliký důvod máme k truchlení.

24 Ano, pravím vám, veliké jsou důvody, jež máme k truchlení; neboť vizte, kolik našich bratří bylo zabito a jejich krev byla prolita nadarmo, a vše pro nepravost.

25 Neboť kdyby tento lid nebyl upadl v přestupek, Pán by nebyl strpěl, aby na ně přišlo tak veliké zlo. Ale vizte, oni neposlouchali slova jeho; ale počaly mezi nimi sváry, dokonce natolik, že prolévali mezi sebou krev.

26 A proroka Páně zabili; ano, vyvoleného muže Božího, který jim říkal o jejich zlovolnosti a ohavnostech a prorokoval o mnohých věcech, jež přijdou, ano, dokonce o příchodu Krista.

27 A protože jim pravil, že Kristus je Bůh, Otec všech věcí, a pravil, že na sebe vezme obraz člověka a bude to obraz, podle něhož byl člověk na počátku stvořen; neboli jinými slovy pravil, že člověk byl stvořen podle obrazu Božího a že Bůh sestoupí mezi děti lidské a vezme na sebe maso a krev a bude chodit po tváři země –

28 A nyní, protože toto pravil, oni ho usmrtili; a mnohé další věci učinili, jež na ně přivodily hněv Boží. Tudíž, kdo by se divil, že jsou v porobě a že jsou sužováni těžkými strastmi?

29 Neboť vizte, Pán pravil: Nepomohu lidem svým v den přestupku jejich; ale zahradím cesty jejich, aby se jim nedařilo; a skutky jejich budou před nimi jako kámen úrazu.

30 A opět, on praví: Bude-li lid můj zasévat špinavost, bude sklízeti plevy její ve vichřici; a účinkem jejich je jed.

31 A opět on praví: Bude-li lid můj zasévat špinavost, bude sklízeti východní vítr, který přináší okamžité zničení.

32 A nyní, vizte, slib Páně se naplnil a vy jste biti a sužováni.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Ale jestliže se obrátíte k Pánu s celým úmyslem srdce a vložíte v něho důvěru svou a budete mu sloužiti s veškerou pílí myslí, jestliže budete toto činiti, on vás podle své vlastní vůle a libosti své vysvobodí z poroby.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosiáš 8

- 1 A stalo se, že poté, co král Limhi ustal promlouvat k svému lidu, neboť k nim promlouval mnoho věcí a jen několik z nich jsem napsal do této knihy, řekl svému lidu všechny věci o jejich bratřích, kteří byli v zemi Zarahemla.
- 2 A nechal Ammona postaviti před zástup a zopakovati jim vše, co se přihodilo jejich bratřím od té doby, kdy Zenif odešel ze země, až do doby, kdy odešel ze země on sám.
- 3 A také jim zopakoval poslední slova, jimž je učil král Benjamin, a vysvětlil je lidu krále Limhiho, aby porozuměli všem slovům, jež promlouval.
- 4 A stalo se, že poté, co on toto vše učinil, král Limhi rozpustil zástup a dal, aby se všichni navrátili do svého vlastního domu.
- 5 A stalo se, že dal přinést před Ammona desky, jež obsahovaly záznam jeho lidu od doby, kdy opustil zemi Zarahemla, aby si je mohl přečísti.
- 6 Nyní, jakmile Ammon přečetl záznam, král se ho otázal, umí-li vykládati jazyky, a Ammon mu řekl, že neumí.
- 7 A král mu pravil: Byv zarmoucen pro strasti lidu svého, dal jsem vypraviti čtyřicet a tři z lidí svých na cestu do pustiny, aby takto našli zemi Zarahemla, abychom se mohli obrátiti na bratří své, aby nás vysvobodili z poroby.
- 8 A ačkoli byli pilní, bloudili pustinou po dobu mnoha dnů a nenalezli zemi Zarahemla, ale navrátili se do této země poté, co putovali zemí mezi mnohými vodami, objevivše zemi, jež byla pokryta kostmi lidí a zvířat a také byla pokryta zříceninami staveb všeho druhu, objevivše zemi, která bývala zalidněna lidem, který byl tak početný, jako zástupy Izraele.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

9 A na svědectví, že věci, jež vypověděli, jsou pravdivé, přinesli dvacet čtyři desky, jež jsou pokryty rytinami a jsou z ryzího zlata.

10 A viz, také přinesli náprsní pancíře, jež jsou veliké a jsou z mosazi a z mědi a jsou dokonale zachovalé.

11 A opět, přinesli meče, jejichž jílce podlehly zkáze a jejichž ostří byla rozežrána rží; a v zemi není nikoho, kdo by byl schopen vyložiti jazyk neboli rytiny, jež jsou na deskách. Tudíž pravil jsem ti: Umíš překládati?

12 A pravím ti opět: Víš o někom, kdo umí překládati? Neboť si přeji, aby tyto záznamy byly přeloženy do našeho jazyka; neboť nám snad dají poznání o zbytku lidu, jenž byl zničen, od něž tyto záznamy pocházejí; nebo nám snad dají poznání přímo o onom lidu, jenž byl zničen; a já si přeji znáti příčinu jeho zničení.

13 Nyní mu Ammon pravil: Mohu ti s jistotou říci, ó králi, o muži, který umí překládati záznamy; neboť má něco, čím se může dívat a překládati veškeré záznamy z dávné doby; a je to dar od Boha. A tyto věci se nazývají překladatele a žádný člověk se do nich nemůže podívat, ledaže je mu to přikázáno, aby nepohleděl na něco, na co by neměl, a aby nezahynul. A komu je přikázáno se do nich podívat, ten se nazývá vidoucím.

14 A vizte, král lidu, jenž je v zemi Zarahemla, je tím mužem, jemuž je přikázáno činiti tyto věci a jenž má tento veliký dar od Boha.

15 A král pravil, že vidoucí je větší nežli prorok.

16 A Ammon pravil, že vidoucí je zjevovatelem a taktéž prorokem; a většího daru nemůže žádný člověk míti, ledaže by vlastnil moc Boží, což žádný člověk nemůže; a přece člověk může míti velikou moc danou mu Bohem.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Ale vidoucí může vědět o věcech, jež jsou minulé, a také o věcech, jež mají přijít, a jimi budou všechny věci zjeveny, nebo spíše tajné věci budou projeveny a skryté věci vyjdou na světlo a věci, jež nejsou známé, budou jimi oznámeny a také jimi budou oznámeny věci, jež by jinak známy býti nemohly.

18 Tak Bůh poskytl prostředek, aby člověk mohl vírou vykonávat mocné zázraky; tudíž se stává velikým dobrodiním pro své bližní.

19 A nyní, když Ammon ustal promlouvati tato slova, král se nesmírně zaradoval a vzdával díky Bohu řka: Bezpochyby veliké tajemství je obsaženo na těchto deskách a tyto překladatele byly bezpochyby připraveny proto, aby byla odhalena všechna takováto tajemství dětem lidským.

20 Ó, jak podivuhodná jsou díla Páně a jak dlouho má strpení s lidem svým; a jak slepé a neprůnikavé je chápání dětí lidských; neboť nechtějí hledati moudrost ani netouží po tom, aby nad nimi panovala!

21 Ano, jsou jako divoké stádo, jež utíká od pastýře a rozbíhá se a je hnáno a je sežráno lesní zvěří.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ZÁZNAM ZENIFŮV – Zpráva o jeho lidu od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, do doby, kdy byli vysvobozeni z rukou Lamanitů.

Mosiáš 9

- 1 Já, Zenif, byv vyučován ve veškerém jazyce Nefitů a maje znalost o zemi Nefi neboli o zemi prvního dědictví našich otců a byv vyslán jako zvěd mezi Lamanity, abych mohl vyzvědět jejich síly, aby na ně naše vojsko mohlo přijít a zničit je – ale když jsem viděl to, co bylo mezi nimi dobrého, přál jsem si, aby nebyli zničeni.
- 2 Tudíž, svářil jsem se v pustině se svými bratřími, neboť jsem chtěl, aby s nimi náš vládce učinil dohodu; ale on, jsa strohý a krvelačný muž, přikázal, abych byl zabit; byl jsem ale zachráněn velikým krveprolitím; neboť otec bojoval proti otcí a bratr proti bratrovi, dokud nebyl větší počet z našeho vojska v pustině zničen; a my jsme se vrátili, ti z nás, kteří byli ušetřeni, do země Zarahemla, abychom ten příběh vypověděli jejich manželkám a jejich dětem.
- 3 A přece jsem jich, jsa přehorlivý, abych zdědil zemi našich otců, sebral tolik, kolik mělo přání jít, aby vlastnili zemi, a vydali jsme se opět na cestu do pustiny, abychom vyšli do země; ale byli jsme sužováni hladem a těžkými strastmi; neboť jsme byli pomalí v rozpomenutí se na Pána, svého Boha.
- 4 Přesto však po mnohadenním bloudění pustinou jsme rozbili své stany na místě, kde naši bratři byli pobiti, jež bylo blízko země našich otců.
- 5 A stalo se, že jsem šel opět se čtyřmi svými muži do města ke králi, abych mohl poznati smýšlení královo a abych se dozvěděl, zdali mohu vstoupiti se svým lidem a vlastniti zemi v míru.
- 6 A vešel jsem ke králi a on se mnou učinil smlouvu, že mohu vlastniti zemi Lehi-Nefi a zemi Šilom.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

7 A také přikázal, aby jeho lid ze země odešel, a já a můj lid jsme do země vstoupili, abychom ji mohli vlastnit.

8 A počali jsme stavěti stavby a opravovati zdi města, ano, totiž zdi města Lehi-Nefi a města Šilom.

9 A počali jsme obdělávati zemi, ano, vpravdě všelikými semeny, semeny kukuřice a pšenice a ječmene a neasem a šeumem a semeny všemožného ovoce; a počali jsme se množiti a v zemi se nám dařilo.

10 Nyní, byla to lstivost a vychytralost krále Lamana, že vydal zemi, abychom ji vlastnili, aby uvedl můj lid do poroby.

11 Tudíž stalo se, že poté, co jsme dleli v zemi po dobu dvanácti let, král Laman počal býti velice znepokojen, aby snad můj lid v zemi nezesílil, a tak by jej oni nemohli přemoci a uvést do poroby.

12 Nyní, oni byli líným a modlářským lidem; tudíž si přáli uvést nás do poroby, aby se mohli přejídati z práce našich rukou; ano, aby mohli sami hodovati na stádech našich polí.

13 Tudíž stalo se, že král Laman počal podněcovati svůj lid, aby se svářil s mým lidem; tudíž počaly býti války a sváry v zemi.

14 Neboť, v třináctém roce mé vlády v zemi Nefi, daleko na jihu země Šilom, když moji lidé napájeli a krmili svá stáda a obdělávali svou zemi, přišel na ně početný zástup Lamanitů a počal je pobíjeti a bráti jejich stáda a kukuřici z jejich polí.

15 Ano, a stalo se, že všichni ti, kteří nebyli dostiženi, uprchli až do města Nefi a dovolávali se u mne ochrany.

16 A stalo se, že jsem je vyzbrojil luky a šípy a meči a dýkami a kyji a praký a všelikými zbraněmi, jež jsme mohli vymyslet, a já a můj lid jsme vyšli proti Lamanitům do boje.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Ano, v síle Páně jsme vyšli do boje proti Lamanitům; neboť já a můj lid jsme mocně volali k Pánu, aby nás vysvobodil z rukou našich nepřátel, neboť jsme byli probuzeni, abychom se rozpomenuli na vysvobození svých otců.

18 A Bůh vyslyšel naše volání a odpověděl na naše modlitby; a my jsme vyšli v moci jeho; ano, vyšli jsme proti Lamanitům a za jeden den a noc jsme jich pobili tři tisíce a čtyřicet tři; pobíjeli jsme je, dokud jsme je nevyhnali ze své země.

19 A já jsem sám, svými vlastníma rukama, pomáhal pohřbívati jejich mrtvé. A vizte, k našemu velikému smutku a bědování bylo zabito dvě stě a sedmdesát devět našich bratří.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosiáš 10

- 1 A stalo se, že jsme opět počali zřizovati království a opět jsme počali vlastniti zemi v míru. A já jsem dal vyráběti válečné zbraně všeho druhu, abych tak mohl míti zbraně pro svůj lid na dobu, kdyby Lamanité opět přišli válčiti proti mému lidu.
- 2 A rozestavěl jsem stráže okolo země, aby na nás Lamanité nemohli opět nepozorovaně přijíti a zničiti nás; a tak jsem střežil svůj lid a svá stáda a ochraňoval jsem je, aby nepadli do rukou našich nepřátel.
- 3 A stalo se, že jsme dědičně vlastnili zemi svých otců na mnoho let, ano, na dobu dvaceti a dvou let.
- 4 A nechal jsem muže obdělávati zemi a pěstovati všeliké zrno a všeliké ovoce všeho druhu.
- 5 A nechal jsem ženy přísti a lopotiti se a pracovati a vyráběti všeliké druhy jemného plátna, ano, a látky všeho druhu, abychom mohli odívati svou nahotu; a tak se nám dařilo v zemi – tak jsme měli v zemi trvalý mír po dobu dvaceti a dvou let.
- 6 A stalo se, že král Laman zemřel a jeho syn počal vládnouti na jeho místě. A počal podněcovati svůj lid ke vzpouře proti mému lidu; tudíž se počali připravovati na válku a na to, že půjdou bojovati proti lidu mému.
- 7 Ale já jsem vyslal své zvědy okolo země Šemlon, abych mohl objeviti jejich přípravy, abych se měl před nimi na pozoru, aby nepřišli na můj lid a nezničili ho.
- 8 A stalo se, že přišli na sever země Šilom, se svými početnými zástupy, muži ozbrojení luky a šípy a meči a dýkami a kameny a praky; a hlavy své měli oholené, takže byly holé; a byli opásáni koženým pásem okolo beder svých.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

9 A stalo se, že jsem dal, aby ženy a děti lidu mého byly ukryty v pustině; a také jsem dal, aby se všichni moji staří muži, kteří mohli unést zbraně, a také všichni moji mladí muži, kteří byli schopni unést zbraně, shromáždili, aby šli do boje proti Lamanitům; a seřadil jsem je do šiků, každého muže podle jeho věku.

10 A stalo se, že jsme šli do boje proti Lamanitům; a já, dokonce i já ve svém pokročilém věku, jsem šel bojovat proti Lamanitům. A stalo se, že jsme šli v síle Páně do boje.

11 Nyní, Lamanité nevěděli ničeho o Pánu ani o síle Páně, tudíž spoléhali na svou vlastní sílu. Nicméně byli silným lidem, co do síly lidské.

12 Byl to divoký a krutý a krvelačný lid, věřící v tuto tradici svých otců – věřili, že byli vyhnáni ze země Jeruzalém pro nepravost svých otců a že jim bylo v pustině jejich bratřími ukřivděno a také jim bylo ukřivděno při přeplování moře;

13 A opět, že jim bylo ukřivděno poté, co přepluli moře, když byli v zemi svého prvního dědictví, a toto vše proto, že Nephi byl věrnější v zachování příkázání Páně – tudíž se mu dostalo přízně Páně, neboť Pán naslouchal jeho modlitbám a odpovídal na ně a převzal vedení nad jejich putováním v pustině.

14 A jeho bratří se na něho hněvali, protože nerozuměli konáním Páně; hněvali se na něho i na vodách, protože zatvrdili srdce své proti Pánu.

15 A opět, hněvali se na něho, když přípluli do zaslíbené země, protože řekli, že jim odebral z rukou vládu nad lidem; a usilovali o to, aby ho zabili.

16 A opět, hněvali se na něho, protože odešel do pustiny, jak mu Pán přikázal, a vzal záznamy, jež byly vyryty na deskách z mosazi, protože pravili, že je oloupil.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

17 A takto učili své děti, že je mají nenáviděti a že je mají vraždit a že je mají olupovati a pleniti a činiti vše, co mohou, aby je zničily; tudíž mají věčnou nenávist vůči dětem Nefiovým.

18 Právě pro tuto příčinu mne král Laman svou lstivostí a lživou vychytralostí a svými krásnými sliby oklamal, abych přivedl tento svůj lid do této země, aby ho mohli zničit; ano, a my jsme tyto mnohé roky v zemi trpěli.

19 A nyní já, Zenif, poté, co jsem pověděl všechny tyto věci o Lamanitech svému lidu, povzbudil jsem je, aby šli do boje s mocí, vkládající svou důvěru v Pána; tudíž, bojovali jsme s nimi, tváří v tvář.

20 A stalo se, že jsme je opět vyhnali ze své země; a pobili jsme je s velikým krveprolitím, dokonce tak mnohé, že jsme je nepočítali.

21 A stalo se, že jsme se opět vrátili do své vlastní země a můj lid počal opět pečovati o svá stáda a obdělávati svou zemi.

22 A nyní, já, jsa stár, předal jsem království jednomu ze svých synů; tudíž, nepromlouvám více. A kéž Pán žehná mému lidu. Amen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosiáš 11

- 1 A nyní, stalo se, že Zenif předal království Noémovi, jednomu ze svých synů; tudíž Noé počal vládnouti na jeho místě; a nekráčel po cestách svého otce.
- 2 Neboť vizte, nezachovával přikázání Boží, ale kráčel podle přání svého vlastního srdce. A měl mnoho manželek a souložnic. A způsobil, že jeho lid se dopouštěl hříchu a činil to, co je ohavné v očích Páně. Ano, a dopouštěli se smilstev a všeliké zlovolnosti.
- 3 A uložil daň jako jednu pátou část ze všeho, co vlastnili, pátou část ze zlata jejich a ze stříbra jejich a pátou část ze zifu jejich a z mědi jejich a z mosazi jejich a železa jejich; a pátou část z krmného dobytka jejich; a také pátou část ze všeho zrna jejich.
- 4 A toto vše pobíral, aby uživil sebe a své manželky a své souložnice; a také své kněze a jejich manželky a jejich souložnice; tak pozměnil záležitosti království.
- 5 Neboť odstranil všechny kněze, kteří byli vysvěceni jeho otcem, a vysvětil na jejich místě nové, takové, kteří byli povýšeni v pýše srdce svého.
- 6 Ano, a tak byli podporováni ve své lenosti a ve svém modlářství a ve svých smilstvech daněmi, jež král Noé uložil svému lidu; tak lid převelice pracoval, aby podporoval nepravost.
- 7 Ano, a také se stal modlářským, protože byl oklamán marnými a lichotivými slovy krále a kněží; neboť k němu promlouvali lichotivé věci.
- 8 A stalo se, že král Noé postavil mnoho nádherných a prostorných staveb; a ozdobil je jemnou prací ze dřeva a všelikými drahocennými věcmi, zlatem a stříbrem a železem a mosazí a zifem a mědí;
- 9 A také si postavil prostorný palác a v jeho středu trůn, a to vše bylo z vybraného dřeva a ozdobeno zlatem a stříbrem a drahocennými věcmi.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

10 A také nechal dělníky své vypracovati všeliké jemné práce uvnitř zdí chrámu, z vybraného dřeva a z mědi a z mosazi.

11 A místa, jež byla vyhrazena pro vysoké kněze a jež byla nade všemi jinými místy, ozdobil ryzím zlatem; a dal před nimi postaviti opěradlo, aby mohli nechati tělo své a ruce své na něm spočinouti, zatímco budou promlouvati k jeho lidu lživá a marná slova.

12 A stalo se, že postavil v blízkosti chrámu věž; ano, velmi vysokou věž, dokonce tak vysokou, že se mohl postaviti na její vrchol a přehlédnouti zemi Šilom a také zemi Šemlon, kterou vlastnili Lamanité; a mohl dokonce přehlížeti celou zemi okolní.

13 A stalo se, že dal v zemi Šilom postaviti mnohé stavby; a dal postaviti velikou věž na pahorku severně od země Šilom, což bylo útočiště pro děti Nefiovy v době, kdy uprchly ze země; a tak nakládal s bohatstvím, jež získával zdaněním svého lidu.

14 A stalo se, že ulpíval svým srdcem na svém bohatství a trávil čas prostopášným životem se svými manželkami a se svými souložnicemi; a stejně tak i jeho kněží trávil čas se svými nevěstkami.

15 A stalo se, že po zemi založil vinice; a postavil vinné lisy a vyráběl víno v hojnosti; a tudíž se stal pijanem vína, a také jeho lid.

16 A stalo se, že Lamanité počali napadati jeho lid, jeho malé počty, a pobíjeti je na jejich polích, a když pečovali o svá stáda.

17 A král Noé vyslal stráže okolo země, aby je zadržely; ale nevyslal dostatečný počet, a Lamanité je napadli a zabili je a odehnali mnohá jejich stáda ze země; tak je Lamanité počali ničiti a projevovati vůči nim svou nenávist.

18 A stalo se, že král Noé proti nim vyslal svá vojska a byli zahnáni zpět neboli ona je zahнала na nějaký čas zpět; tudíž, vrátili se a radovali se ze své kořisti.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 A nyní, pro toto veliké vítězství byli povýšeni v pýše srdce svého; chlubil se svou vlastní silou a pravili, že jejich padesát by se mohlo postavit proti tisícům Lamanitů; a tak se chlubil a měli potěšení z krve a z prolévání krve svých bratří, a to pro zlovolnost svého krále a svých kněží.

20 A stalo se, že mezi nimi byl muž, který se jmenoval Abinadi; a vyšel mezi ně a počal prorokovati řka: Vizte, tak praví Pán a tak mi přikázal řka: Jdi a řekni tomuto lidu, tak praví Pán – Běda tomuto lidu, neboť já jsem viděl ohavnosti jejich a zlovolnost jejich a smilstva jejich; a nebudou-li činiti pokání, navštívím je v hněvu svém.

21 A nebudou-li činiti pokání a neobráti-li se k Pánu, svému Bohu, vizte, vydám je do rukou nepřátel jejich; ano, budou uvedeni do poroby; a budou sužováni rukou nepřátel svých.

22 A stane se, že poznají, že já jsem Pán, jejich Bůh, a jsem Bůh horlivý, navštěvující nepravosti lidu svého.

23 A stane se, že nebude-li tento lid činiti pokání a neobráti-li se k Pánu, svému Bohu, bude uveden do poroby; a žádný ho nevysvobodí, leda by to byl Pán, Všemohoucí Bůh.

24 Ano, a stane se, že až ke mně budou volati, budu pomalý k vyslyšení volání jejich; ano, a strpím, aby byli bití nepřáteli svými.

25 A nebudou-li činiti pokání v žíní a popelu a nebudou-li volati mocně k Pánu, svému Bohu, nevyslyším modlitby jejich, ani je nevysvobodím ze strastí jejich; a tak praví Pán a tak mi přikázal.

26 Nyní, stalo se, že když k nim Abinadi promluvil tato slova, rozhněvali se na něho a snažili se ho připravit o život; ale Pán ho vysvobodil z rukou jejich.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

- 27 Nyní, když král Noé slyšel slova, jež Abinadi promlouval k lidu, také se hněval; a pravil: Kdo je Abinadi, že já a můj lid bychom jím měli býti souzeni, nebo kdo je ten Pán, který přivede na můj lid tak velikou strast?
- 28 Prikazuji vám, abyste Abinadiho přivedli sem, abych ho mohl zabít, neboť pravil tyto věci, aby podnítil můj lid, aby se jeden na druhého hněvali, a aby vyvolal mezi mým lidem sváry; tudíž ho zabiji.
- 29 Nyní, oči lidí byly zaslepeny; tudíž, zatvrdili srdce své proti slovům Abinadiovým a od té doby nadále se ho snažili zajmouti. A král Noé zatvrdil srdce své proti slovu Páně a nečinil pokání ze svých zlých činů.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosiáš 12

- 1 A stalo se, že po uplynutí dvou let mezi ně přišel Abinadi v převlečení, aby ho nepoznali, a počal mezi nimi prorokovati řka: Tak mi přikázal Pán řka – Abinadi, jdi a prorokuj tomuto lidu mému, neboť oni zatvrdili srdce své proti slovům mým; nečinili pokání ze zlých činů svých; tudíž je navštívím v hněvu mém, ano, v prudkém hněvu mém je navštívím v nepravostech jejich a v ohavnostech jejich.
- 2 Ano, běda tomuto pokolení! A Pán mi pravil: Vztáhni ruku svou a prorokuj řka: Tak praví Pán, stane se, že toto pokolení bude pro nepravosti své uvedeno do poroby a bude bito do tváře; ano, a bude hnáno lidmi a bude pobito; a supové z oblohy a psi, ano, a divá zvěř budou žráti maso jeho.
- 3 A stane se, že život krále Noéma bude míti ceny dokonce jako šat v horké peci; neboť on pozná, že já jsem Pán.
- 4 A stane se, že stihnu tento lid svůj těžkými strastmi, ano, hladem a morem; a způsobím, že budou kvíleti po celý den.
- 5 Ano, a způsobím, že budou míti na zádech připoutána břemena; a budou popoháněni jako němý osel.
- 6 A stane se, že na ně sešlu krupobítí a to je bude bítí; a také budou sužováni východním větrem; a také hmyz bude obtěžovati zemi jejich a žráti obilí jejich.
- 7 A budou stíháni velikým morem – a toto vše učiním pro nepravosti jejich a ohavnosti jejich.
- 8 A stane se, že nebudou-li činiti pokání, zcela je vyhladím s tváře země; avšak zanechají po sobě záznam a já ho zachovám pro jiné národy, jež budou vlastniti zemi; ano, dokonce toto učiním, abych mohl odkryti ohavnosti tohoto lidu jiným národům. A mnohé věci prorokoval Abinadi proti tomuto lidu.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

9 A stalo se, že se na něho rozhněvali; a jali ho a přinesli ho svázaného před krále a pravili králi: Viz, přivedli jsme před tebe muže, který prorokuje zlo ohledně tohoto lidu a praví, že Bůh jej zničí.

10 A také prorokuje zlo ohledně tvého života a praví, že tvůj život bude jako šat v ohnivě peci.

11 A opět, on praví, že budeš jako stéblo, dokonce jako suché stéblo na poli, přes které běhá zvěř a které pošlapává nohama.

12 A opět, on praví, že budeš jako květy bodláku, který je, když je plně zralý, zafouká-li vítr, roznášen po tváři země. A tvrdí, že to pravil Pán. A praví, že toto vše na tebe přijde, nebudeš-li činiti pokání, a to pro tvé nepravosti.

13 A nyní, ó králi, jaké veliké zlo jsi učinil nebo jakých velikých hříchů se tvůj lid dopustil, abychom byli odsouzeni Bohem nebo souzeni tímto mužem?

14 A nyní, ó králi, viz, my jsme nevinní a ty, ó králi, jsi nezhrěšil; tudíž, tento muž o tobě lhal a prorokoval nadarmo.

15 A viz, my jsme silní, my nevejdeme do poroby ani nebudeme zajati svými nepřáteli; ano, a tobě se v zemi dařilo a také se ti dařiti bude.

16 Viz, zde je ten muž, vydáváme ho do tvých rukou; můžeš mu učiniti, co se ti zdá dobré.

17 A stalo se, že král Noé dal Abinadiho uvrhnouti do vězení; a přikázal, aby se kněží shromáždili, aby se s nimi mohl poraditi, co by s ním měli učiniti.

18 A stalo se, že pravili králi: Přiveď ho sem, abychom ho mohli vyslychat; a král přikázal, aby byl před ně předveden.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 A počali ho vyslychati, aby ho mohli lapiti, aby ho tak měli z čeho obviniti; ale on jim směle odpovídal a odolal všem jejich otázkám, ano, k jejich údivu; neboť jim odolal ve všech jejich otázkách a zahanbil je ve všech jejich slovech.

20 A stalo se, že jeden z nich mu pravil: Co znamenají slova, jež jsou napsána a jimž učili naši otcové a jež praví:

21 Jak krásné na horách jsou nohy toho, jenž přináší dobré zvěsti; jenž zvěstuje pokoj; jenž přináší dobré zvěsti o dobru; jenž zvěstuje spasení; jenž praví Sionu: Panujet Bůh tvůj;

22 Strážní tvoji pozdvihnou hlas; společným hlasem zpívati budou; neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion;

23 Propukněte v radost; zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém;

24 Pán obnažil svaté rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení našeho Boha.

25 A nyní, Abinadi jim pravil: Vy jste kněží a předstíráte, že učíte tento lid a že rozumíte duchu prorokování, nicméně si přejete ode mne zvědět, co tyto věci znamenají?

26 Pravím vám, běda vám za převrácení cest Páně! Neboť rozumíte-li těmto věcem, neučili jste jim; tudíž, převraceli jste cesty Páně.

27 Nepoužili jste srdce své k porozumění; tudíž jste nebyli moudří. Tudíž, čemu učíte tento lid?

28 A oni pravili: Učíme zákonu Mojžíšovu.

29 A on jim opět pravil: Jestliže učíte zákonu Mojžíšovu, proč ho nezachováváte? Proč ulpíváte srdcem svým na bohatství? Proč se dopouštíte smilstev a mrháte silami svými s nevěstkami, ano, a způsobujete, že tento lid se dopouští hříchu, takže Pán má příčinu vyslati mne, abych prorokoval proti tomuto lidu, ano, dokonce veliké zlo proti tomuto lidu?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

30 Nevíte, že mluvím pravdu? Ano, vy víte, že mluvím pravdu; a měli byste se třásti před Bohem.

31 A stane se, že budete biti za své nepravosti, neboť jste pravili, že učíte zákonu Mojžíšovu. A co vy víte o zákonu Mojžíšovu? Přichází spasení zákonem Mojžíšovým? Co vy pravíte?

32 A oni odpověděli a pravili, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým.

33 Ale nyní jim Abinadi pravil: Vím, že budete-li zachovávatí přikázání Boží, budete spaseni; ano, budete-li zachovávatí přikázání, jež Pán předal Mojžíšovi na hoře Sinaji řka:

34 Já jsem Pán, tvůj Bůh, který tě vyvedl ze země egyptské, z domu poroby.

35 Nebudeš mítí žádného jiného Boha přede mnou.

36 Neučiníš sobě žádné ryté zpodobeniny ani žádného zpodobení těch věcí, jež jsou na nebi svrchu, ani věcí, jež jsou na zemi dole.

37 Nyní, Abinadi jim pravil: Činili jste toto vše? Pravím vám: Nikoli, nečinili. A učili jste tento lid, že má činiti všechny tyto věci? Pravím vám: Nikoli, neučili.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosiáš 13

- 1 A nyní, když král uslyšel tato slova, pravil svým kněžím: Pryč s tímto mužem a zabijte ho; neboť co s ním uděláme, vždyť je šílený.
- 2 A oni předstoupili a pokusili se na něj vložit ruce své; ale on jim odolal a pravil jim:
- 3 Nedotýkejte se mne, neboť Bůh vás udeří, vložíte-li na mne ruce své, neboť jsem nepředal poselství, jež mne Pán poslal předati; ani jsem vám nepověděl to, co jste žádali, abych řekl; tudíž, Bůh nestrpí, abych byl v tuto dobu zničen.
- 4 Ale musím splnit přikázání, jež mi Bůh přikázal; a protože jsem vám řekl pravdu, hněvate se na mne. A opět, protože jsem promlouval slovo Boží, odsoudili jste mne, že jsem šílený.
- 5 Nyní, stalo se, že poté, co Abinadi promluvil tato slova, lidé krále Noéma se neopovážili vložit na něj ruce, neboť na něm spočíval Duch Páně; a jeho tvář zářila nesmírným jasem, dokonce jako Mojžíšova, když byl na hoře Sinai a když mluvil s Pánem.
- 6 A mluvil s mocí a pravomocí od Boha; a pokračoval ve svých slovech řka:
- 7 Vidíte, že nemáte moc mne zabít, tudíž dokončím poselství své. Ano, a cítuji, že se vám zařezává do srdce vašeho to, že vám říkám pravdu o nepravostech vašich.
- 8 Ano, a slova má vás naplnují podivem a úžasem a hněvem.
- 9 Ale já dokončím poselství své; a pak na tom nezáleží, kam půjdu, pakliže budu spasen.
- 10 Ale tolik vám říkám, že to, co se mnou poté učiníte, bude předobrazem a nástinem věcí, jež přijdou.
- 11 A nyní, přečtu vám zbytek přikázání Božích, neboť cítuji, že nejsou vepsána v srdci vašem; cítuji, že jste se zabývali nepravostí a učili jí většinu života svého.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 A nyní, pamatujete si, že jsem vám pravil: Neučiníš sobě žádné ryté zpodobeniny ani žádného zpodobení věcí, jež jsou na nebi svrchu nebo jež jsou na zemi dole nebo jež jsou ve vodách pod zemí.

13 A opět: Nebudeš se jim klaněti, ani jim sloužiti; neboť já Pán, tvůj Bůh, jsem Bůh horlivý, navštěvující nepravosti otců na dětech do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mne nenávidí;

14 A činící milosrdenství tisícům těch, kteří mne milují a zachovávají příkázání má.

15 Nevezmeš jméno Pána Boha svého nadarmo; neboť nenechá nevinného Pán toho, kdo bere jméno jeho nadarmo.

16 Pomni na den sabatní, abys jej světil.

17 Šest dnů pracovati budeš a dělati všeliké dílo své;

18 Ale dne sedmého, o sabatu Pána Boha tvého, nebudeš dělati žádného díla, ty, ani syn tvůj, ani dcera tvá, služebník tvůj, ani služebnice tvá, ani dobytek tvůj, ani příchozí tvůj, jenž jest v branách tvých;

19 Neboť v šesti dnech učinil Pán nebe a zemi a moře a všecko, což v nich jest; pročez, požehnal Pán den sabatní a posvětil ho.

20 Cti otce svého a matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Pán Bůh tvůj dává tobě.

21 Nezabiješ.

22 Nezcizoložíš. Nepokradeš.

23 Nevydáš proti bližnímu svému křivého svědectví.

24 Nebudeš žádostiv domu bližního svého, nebudeš žádostiv manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani služebnice jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani ničeho, což je bližního tvého.

25 A stalo se, že poté, co Abinadi ustal promlouvati, pravil jim: Učili jste tento lid, že má pilně činiti všechny tyto věci, aby zachovával tato příkázání?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Právím vám: Nikoli; neboť kdybyste tak byli činili, Pán by mne nebyl býval nechal přijíti a prorokovati zlo ohledně tohoto lidu.

27 A nyní, vy jste řekli, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým. Právím vám, že je nezbytné, abyste prozatím zachovávali zákon Mojžíšův; ale pravím vám, že přijde čas, kdy již nebude nezbytné zachovávat zákon Mojžíšův.

28 A nadto, pravím vám, že spasení nepřichází zákonem samotným; a kdyby nebylo usmíření, jež Bůh sám učiní za hříchy a nepravosti lidu svého, museli by nevyhnutelně zahynouti, i přes zákon Mojžíšův.

29 A nyní, pravím vám, že bylo nezbytné, aby byl dětem Izraele dán zákon, ano, dokonce velmi přísný zákon; neboť byly lidem tvrdošijným, rychlým k tomu, aby konal nepravosti, a pomalým k tomu, aby se rozpomenul na Pána Boha svého;

30 Tudíž jim byl dán zákon, ano, zákon úkonů a obřadů, zákon, který ony měly přísně dodržovati ze dne na den, aby jim pomáhal pamatovati na Boha a na povinnosti jejich vůči němu.

31 Ale vizte, pravím vám, že všechny tyto věci byly předobrazy věcí, jež přijdou.

32 A nyní, rozuměly zákonu? Právím vám: Nikoli, všechny zákonu nerozuměly; a to pro tvrdost srdce svého; neboť nepochopily, že žádný člověk nemůže být spasen, ledaže by to bylo vykoupením Božím.

33 Neboť vizte, cožpak jim Mojžíš neprorokoval příchod Mesiáše, a že Bůh vykoupí svůj lid? Ano, a dokonce všichni proroci, kteří kdy prorokovali od počátku světa – nepromlouvali více či méně o těchto věcech?

34 Nepravili snad, že sám Bůh sestoupí mezi děti lidské a vezme na sebe podobu člověka a bude chodit s velikou mocí po tváři země?

35 Ano, a což také nepravili, že skuteční vzkříšení mrtvých a že on sám bude utlačován a sužován?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosiáš 14

- 1 Ano, nepraví vpravdě Izaiáš: Kdo uvěřil zprávě naší a rámě Páně komu jest zjeveno?
- 2 Neboť poroste před ním jako křehká rostlinka a jako kořen ze země vyprahlé; nemaje podoby ani příjemnosti; a až uvidíme jej, není žádné krásy na něm, proč bychom ho žádostivi byli.
- 3 Lidé jím pohrdají a opovrhují; muž bolestí a znalý zármutku; a my jsme se jakoby skryli před ním odvrácením tváře; bylo jím pohrdáno a my jsme si jej nevážili.
- 4 Zajisté on snášel zármutky naše a bolesti naše on nesl; my však jsme se domnívali, že jest raněn, bit od Boha, i sužován.
- 5 Ale on byl raněn pro přestupky naše, potřen pro nepravosti naše; trestání pro pokoj náš bylo na něj vloženo; a ranami jeho jsme uzdraveni.
- 6 My všichni jako ovce jsme zbloudili; jeden každý na cestu svou jsme se obrátili; a Pán uvalil na něj nepravosti všech nás.
- 7 Utlačován byl a sužován, přece neotevřel úst svých; jako beránek k zabití je veden a jako ovce před stříhači svými je němá, tak on neotevřel úst svých.
- 8 Byl vyňat z vězení a od soudu; a kdo bude pokolením jeho? Neboť odříznut byl ze země živých; pro přestupky lidu mého zraněn byl.
- 9 A hrob měl se zlovolnými a s bohatými ve smrti své; třebaže neučinil nic zlého, aniž byla nalezena lest v ústech jeho.
- 10 Avšak Pánu se zalíbilo ho potříti; vydal ho zármutku; když učiníš duši jeho obětí za hřích, on uvidí símě své a on prodlouží dny své a potěšení Páně narůstati bude v ruce jeho.
- 11 Uzří trápení duše své a bude uspokojen; poznáním svým ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; neboť nepravosti jejich on ponese.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Tudíž dám mu podíl pro veliké a on se podělí o kořist se silnými; neboť vylil na smrt duši svou; a byl počítán mezi přestupníky; a nesl hříchy mnohých a za přestupníky se přimlouvá.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosiáš 15

- 1 A nyní, Abinadi jim pravil: Chtěl bych, abyste rozuměli, že sám Bůh sestoupí mezi děti lidské a vykoupí lid svůj.
- 2 A protože přebývá v těle, bude nazván Syn Boží, a poddáv tělo vůli Otcově, je Otcem i Synem –
- 3 Otec, protože byl počat mocí Boží; a Syn kvůli tělu; tak se stává Otcem i Synem –
- 4 A jsou jeden Bůh, ano, skutečný Věčný Otec nebe a země.
- 5 A tak tělo stávající se poddaným Duchu neboli Syn Otci, jsoucím jedním Bohem, vytrpí pokušení a nepoddá se pokušení, ale strpí, aby lid jeho se mu vysmíval a aby ho bičoval a vyvrhl a zřekl se ho.
- 6 A po tom všem, poté, co vykoná mnohé mocné zázraky mezi dětmi lidskými, bude veden, ano, jak vpravdě Izaiáš pravil, jako ovce před stříhačem je němá, tak on neotevřel úst svých.
- 7 Ano, právě tak bude veden, ukřižován a zabit a tělo se stane poddaným dokonce až smrti a vůle Synova bude pohlcena ve vůli Otcově.
- 8 A tak Bůh zláme pouta smrti, získav vítězství nad smrtí; dává Synovi moc učiniti přímluvu za děti lidské –
- 9 Vystoupiv do nebe, máje nitro naplněné milosrdenstvím; jsa naplněn soucitem vůči dětem lidským; stoje mezi nimi a spravedlností; zlomiv pouta smrti, vzav na sebe nepravost jejich a přestupky jejich, vykoupiv je a uspokojiv požadavky spravedlnosti.
- 10 A nyní, pravím vám, kdo bude pokolením jeho? Vizte, pravím vám, že až bude duše jeho učiněna obětí za hřích, uvidí símě své. A nyní, co pravíte vy? A kdo bude símě jeho?

Mosiah 15

- And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.
- And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—
- The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—
- And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.
- And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.
- And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.
- Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.
- And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—
- Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.
- And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

11 Vizte, pravím vám, že každý, kdo slyšel slova proroků, ano, všech svatých proroků, kteří prorokovali o příchodu Páně – pravím vám, že všichni ti, kteří poslouchali slova jejich a uvěřili, že Pán vykoupí lid svůj, a kteří vyhlížejí onen den pro odpuštění hříchů svých, pravím vám, že tito jsou símě jeho neboli ti jsou dědici království Božího.

12 Neboť to jsou ti, jejichž hříchů on nesl; to jsou ti, pro něž zemřel, aby je vykoupil z přestupků jejich. A nyní, nejsou snad símě jeho?

13 Ano, a nejsou jím proroci, každý, který otevřel ústa svá k prorokování, který neupadl v přestupek, chci říci všichni svatí proroci již od oné doby, kdy počal svět? Pravím vám, že oni jsou símě jeho.

14 A to jsou ti, kteří zvěštovali pokoj, kteří přinášeli dobré zvěsti o dobru, kteří zvěštovali spasení; a pravili Sionu: Panujet Bůh tvůj!

15 A ó, jak krásné na horách byly nohy jejich!

16 A opět, jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří stále ještě zvěstují pokoj!

17 A opět, jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří budou zvěstovati pokoj později, ano, od nynějška nadále a na věky!

18 A vizte, pravím vám, toto není vše. Neboť ó, jak krásné na horách jsou nohy toho, kdo přináší dobré zvěsti, kdo je zakladatelem pokoje, ano, dokonce Pána, jenž vykoupil lid svůj; ano, toho, který lidu svému udělil spasení;

19 Neboť kdyby nebylo vykoupení, jež pro lid svůj vykonal, jež bylo připraveno od založení světa, pravím vám, kdyby toho nebylo, veškeré lidstvo by bylo muselo zahynouti.

20 Ale vizte, pouta smrti budou zlomena a Syn vládne a má moc nad mrtvými; tudíž, uskutečňuje vzkříšení mrtvých.

21 A přichází vzkříšení, tedy první vzkříšení; ano, tedy vzkříšení těch, kteří byli a kteří jsou a kteří budou, až do vzkříšení Krista – neboť tak se bude nazývati.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

22 A nyní, vzkříšení všech proroků a všech těch, kteří uvěřili ve slova jejich neboli všech těch, kteří zachovávali přikázání Boží, nastane při prvním vzkříšení; tudíž, oni jsou prvním vzkříšením.

23 Jsou pozvednuti, aby přebývali s Bohem, který je vykoupil; tak mají věčný život skrze Krista, který zlámal pouta smrti.

24 A toto jsou ti, kteří mají podíl na prvním vzkříšení; a toto jsou ti, kteří zemřeli předtím, nežli přišel Kristus, v nevědomosti své, aniž by jim bylo oznámeno spasení. A tak Pán uskutečňuje jejich znovuzřízení; a oni mají podíl na prvním vzkříšení neboli mají věčný život, jsouce vykoupeni Pánem.

25 A malé děti také mají věčný život.

26 Ale vizte a bojte se a třeste se před Bohem, neboť byste se měli třásti; neboť Pán nevykupuje nikoho takového, kdo se proti němu bouří a umírá v hříších svých; ano, vpravdě všichni ti, kteří zahynuli v hříších svých od samého počátku světa, kteří se záměrně bouřili proti Bohu, kteří znali přikázání Boží, a nezachovávali je; to jsou ti, kteří nemají podíl na prvním vzkříšení.

27 Tudíž neměli byste se třásti? Neboť spasení k nikomu takovému nepřichází; neboť Pán nikoho takového nevykoupil; ano, Pán ani takové vykoupiti nemůže; neboť nemůže popřítí sám sebe; neboť nemůže popřítí spravedlnost, když ta má nárok svůj.

28 A nyní, pravím vám, že přijde čas, kdy spasení Páně bude oznamováno každému národu, pokolení, jazyku a lidu.

29 Ano, Pane, strážní tvoji pozdvihnou hlas svůj; společným hlasem zpívati budou; neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion.

30 Propukněte v radost; zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

31 Pán obnažil svaté rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení našeho Boha.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mosiáš 16

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co Abinadi promluvil tato slova, vztáhl ruku a pravil: Přejde čas, kdy všichni uvidí spasení Páně; kdy každý národ, pokolení, jazyk a lid okem v oko uzří a vyzná před Bohem, že soudy jeho jsou spravedlné.
- 2 A pak budou zlovolní vyvrženi a budou míti příčinu ke kvílení a k pláči a k nářku a k skřípění zubů; a to proto, že neposlouchali hlas Páně; tudíž Pán je nevykoupí.
- 3 Neboť jsou tělesní a ďábelští a ďábel má nad nimi moc; ano, totiž onen starý had, který podvedl naše první rodiče, což bylo příčinou pádu jejich; což bylo příčinou toho, že veškeré lidstvo se stalo tělesným, smyslným, ďábelským, schopným rozeznávat zlo od dobra a poddávajícím se ďáblu.
- 4 Takto veškeré lidstvo bylo ztraceno; a vizte, bylo by nekonečně ztraceno, kdyby Bůh lid svůj ze ztraceného a padlého stavu jeho nevykoupil.
- 5 Ale pamatujte, že ten, kdo setrvává ve svém vlastním tělesném stavu a jde dál po cestách hříchu a vzpoury proti Bohu, zůstává v padlém stavu svém a ďábel má nad ním veškerou moc. Tudíž je, jako kdyby nebylo učiněno žádné vykoupění, jsa nepřítelem Boha; a také ďábel je nepřítelem Boha.
- 6 A nyní, kdyby Kristus nebyl přišel na svět, hovořím o věcech, jež přijdou, jako kdyby přišly, nemohlo by bývalo býti žádného vykoupění.
- 7 A kdyby Kristus nebyl vstal z mrtvých neboli kdyby nebyl zlomil pouta smrti, aby hrob neměl žádného vítězství a aby smrt neměla žádného ostnu, pak by nebylo mohlo býti žádného vzkříšení.
- 8 Ale vzkříšení je, tudíž hrob nemá žádného vítězství a osten smrti je pohlcen v Kristu.
- 9 On je světlo a život světa; ano, světlo, jež je nekonečné, jež nemůže nikdy býti zatemněno; ano, a také život, který je nekonečný, takže nemůže již býti smrti.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Dokonce toto smrtelné si oděje nesmrtelnost a tato porušitelnost si oděje neporušitelnost a lidé budou předvedeni, aby stáli před stolicí Boží, aby byli Bohem souzeni podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –
- 11 Jestliže byly dobré, ke vzkříšení nekonečného života a štěstí; a jestliže byly zlé, ke vzkříšení nekonečného zatracení, jsouce vydání ďáblu, který si je podrobil, což je zatracení –
- 12 A oni chodili podle své vlastní tělesné vůle a přání svého; A oni nikdy nevyhledávali Pána, když k nim bylo vztaženo rámě milosrdenství; neboť rámě milosrdenství k nim bylo vztaženo, a oni ho nechtěli; byli varováni ohledně nepravostí svých, a přece se od nich neodvrátili; a bylo jim přikázáno činiti pokání, a přece pokání nečinili.
- 13 A nyní, neměli byste se třásti a činiti pokání z hříchů svých a pamatovati, že pouze v Kristu a skrze něj můžete býti spaseni?
- 14 Tudíž, učíte-li zákonu Mojžíšovu, učte také, že je nástinem oněch věcí, jež přijdou –
- 15 Učte je, že vykoupení přichází skrze Krista Pána, který je skutečným Věčným Otcem. Amen.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosiáš 17

- 1 A nyní, stalo se, že když Abinadi ustal takto promlouvati, král přikázal, aby ho kněží jali a dali ho usmrtiti.
- 2 Ale byl mezi nimi jeden, jenž se jmenoval Alma, jsa také potomkem Nefiovým. A byl to mladý muž a uvěřil slovům, jež Abinadi promlouval, neboť věděl o nepravosti, o níž Abinadi proti nim svědčil; tudíž počal prositi krále, aby se na Abinadiho nehněval, ale aby strpěl, aby mohl odejít v pokoji.
- 3 Ale král se rozhněval ještě více a dal Almu z prostředku jejich vyvrhnouti a poslal za ním své služebníky, aby ho zabili.
- 4 On ale před nimi utekl a ukryl se, takže ho nenašli. A on, jsa po mnoho dnů ukryt, zapsal všechna slova, jež Abinadi promlouval.
- 5 A stalo se, že král dal Abinadiho obklopiti svými strážemi a zajmouti; a oni ho spoutali a uvrhli do vězení.
- 6 A za tři dny, když se poradil se svými kněžími, ho nechal opět předvésti před sebe.
- 7 A pravil mu: Abinadi, našli jsme proti tobě obvinění a ty jsi hoden smrti.
- 8 Neboť jsi pravil, že sám Bůh sestoupí mezi děti lidské; a nyní, z této příčiny budeš usmrcen, ledaže odvoláš všechna slova, jimiž jsi promlouval zlo o mně a o mém lidu.
- 9 Nyní, Abinadi mu pravil: Pravím vám, neodvolám slova, jež jsem k vám promlouval ohledně tohoto lidu, neboť jsou pravdivá; a abyste zvěděli o jejich jistotě, strpěl jsem, abych padl do vašich rukou.
- 10 Ano, a budu trpěti až k smrti a neodvolám slova svá a ona budou státi jako svědectví proti vám. A když mne zabijete, prolijete nevinnou krev a to také bude státi jako svědectví proti vám posledního dne.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 A nyní, král Noé se ho chystal propustiti, neboť se bál jeho slov; neboť se bál, že na něho přijdou soudy Boží.

12 Ale kněží proti němu pozdvihli svůj hlas a počali ho obviňovati řkouce: Spílal králi. Tudíž král byl podněcován k hněvu proti němu a vydal ho, aby byl zabit.

13 A stalo se, že ho jali a svázali a mučili kůži jeho metlami, ano, až k smrti.

14 A nyní, když ho plameny počaly spalovati, zvolal k nim řka:

15 Vizte, vpravdě, jak jste učinili mně, tak se stane, že símě vaše způsobí, že mnozí vytrpí bolesti, jimiž trpím já, vpravdě bolesti smrti ohněm; a to proto, že uvěří ve spasení Pána, svého Boha.

16 A stane se, že budete souženi pro nepravosti své všelikými nemocemi.

17 Ano, a budete biti ze všech stran a budete hnáni a rozptylováni sem a tam, jako je stádo divokých zvířat hnáno divou a zuřivou zvěří.

18 A v onen den budete štváni a budete zajati rukou nepřátel svých a pak budete trpěti, jako trpím já, bolestmi smrti ohněm.

19 Tak Bůh vykonává odplatu na těch, kteří ničí jeho lid. Ó Bože, přijmi moji duši.

20 A nyní, když Abinadi promluvil tato slova, padl, vytrpěv smrt ohněm; ano, byv usmrcen, protože nezapřel přikázání Boží, zpečetiv pravdivost svých slov svou smrtí.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosiáš 18

- 1 A nyní, stalo se, že Alma, který uprchl před služebníky krále Noéma, činil pokání ze svých hříchů a nepravostí a skrytě obcházel lid a počal učiti slovům Abinadiovým –
- 2 Ano, o tom, co přijde, a také o vzkříšení mrtvých a vykoupení lidu, což se stane mocí a utrpením a smrtí Kristovou a jeho vzkříšením a vystoupením do nebe.
- 3 A tolik, kolik chtělo naslouchati jeho slovu, on učil. A učil je skrytě, aby se to nedoneslo ke králi. A mnozí jeho slovům uvěřili.
- 4 A stalo se, že tolik, kolik mu uvěřilo, šlo na místo, jež se nazývalo Mormon a obdrželo své jméno od krále a bylo na hranicích země a bývalo čas od času zamořeno divou zvěří.
- 5 Nyní, v Mormonu byl pramen čisté vody a Alma se tam uchýlil, neboť blízko vody tam byla houština nízkých stromů, kde se přes den ukryval před pátráním královým.
- 6 A stalo se, že tolik, kolik mu věřilo, tam chodilo naslouchati jeho slovům.
- 7 A stalo se po mnoha dnech, že na místě Mormonu se shromáždil značný počet, aby naslouchal slovům Almovým. Ano, shromáždili se všichni, kteří věřili v jeho slovo, aby mu naslouchali. A on je učil a kázal jim o pokání a o vykoupení a o víře v Pána.
- 8 A stalo se, že jim pravil: Vizte, zde jsou vody Mormonu (neboť tak byly nazývány) a nyní, jelikož si přejete přijíti do stáda Božího a býti nazýváni lidem jeho a jste ochotni nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká;
- 9 Ano, a jste ochotni truchliti s těmi, kteří truchlí; ano, a utěšovati ty, kteří mají útechy zapotřebí, a státi jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde můžete býti, až do smrti, abyste mohli býti Bohem vykoupeni a počítáni mezi ty z prvního vzkříšení, abyste mohli míti věčný život –

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

10 Nyní, pravím vám, je-li toto přání srdce vašeho, co máte proti tomu, abyste byli pokřtěni ve jménu Páně na svědectví před ním, že jste vstoupili do smlouvy s ním, že mu budete sloužiti a že budete zachovávatí přikázání jeho, aby na vás mohl hojněji vylévatí Ducha svého?

11 A nyní, když lidé uslyšeli tato slova, radostí tleskali a zvolali: Toto je přání našeho srdce.

12 A nyní, stalo se, že Alma vzal Helama, který byl jedním z prvních, a šel a vstoupil do vody a zvolal: Ó Pane, vylij Ducha svého na služebníka svého, aby mohl vykonati toto dílo se svatostí v srdci.

13 A když pravil tato slova, Duch Páně spočíval na něm a on pravil: Helame, křtím tě, maje pravomoc od Všemohoucího Boha, na svědectví, že jsi vstoupil do smlouvy, že mu budeš sloužiti, dokud nezemřeš co do smrtelného těla; a kéž na tebe vylije Ducha Páně; a kéž ti udělí věčný život skrze vykoupení Krista, kterého připravil od založení světa.

14 A poté, co Alma pravil tato slova, jak Alma, tak Helam se pohřbili do vody; a povstali a radující se, vyšli z vody jsouce naplněni Duchem.

15 A opět, Alma vzal dalšího a šel do vody podruhé a pokřtil ho jako toho prvního, jen on sám se již do vody nepohřbil.

16 A tímto způsobem pokřtil každého, kdo přišel na místo Mormon; a bylo jich co do počtu okolo dvou set a čtyř duší; ano, a byli pokřtěni ve vodách Mormonu a byli naplněni milostí Boží.

17 A od té doby nadále se nazývali církví Boží neboli církví Kristovou. A stalo se, že kdokoli byl pokřtěn mocí a pravomocí Boží, byl připojen k jeho církvi.

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

18 A stalo se, že Alma, maje pravomoc od Boha, vysvětil kněze; a to, na každých padesát z jejich počtu vysvětil jednoho kněze, aby jim kázal a aby je učil o věcech týkajících se království Božího.

19 A přikázal jim, že nemají učiti ničemu, kromě těch věcí, jimž učil on a jež byly promlouvány ústy svatých proroků.

20 Ano, dokonce jim přikázal, že nemají kázati ničeho, kromě pokání a víry v Pána, který vykoupil svůj lid.

21 A přikázal jim, že mezi nimi nemá býti sváru, ale že mají vyhlížeti kupředu jednostejně majíce jednu víru a jeden křest a majíce srdce svá spojená v jednotě a ve vzájemné lásce.

22 A takto jim přikázal kázati. A tak se stali dětmi Božími.

23 A přikázal jim, že mají dodržovati sabatní den a světití jej a také že mají každý den vzdávati díky Pánu, svému Bohu.

24 A také jim přikázal, že kněží, které vysvětil, si mají vydělávati na živobytí svými vlastníma rukama.

25 A v každém týdnu byl jeden den, který byl vyhrazen k tomu, aby se shromažďovali, aby učili lid a aby uctívali Pána, svého Boha, a také aby se tak často, jak to bylo v jejich moci, scházeli.

26 A kněží neměli svým živobytím záviseti na lidu; ale měli za svou práci dostávati milost Boží, aby mohli síliti v Duchu, majíce poznání Boží, aby mohli učiti s mocí a pravomocí od Boha.

27 A opět Alma přikázal, aby lid církve udílel ze jmění svého, každý podle toho, co měl; jestliže měl hojněji, měl udíleti hojněji; a od toho, kdo měl jen málo, jen málo mělo býti požadováno; a tomu, kdo neměl, mělo býti dáno.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

28 A tak měli udělovati ze svého jmění skrze svou vlastní svobodnou vůli a dobrá přání vůči Bohu i těm kněžím, kteří byli v nouzi, ano, i každé potřebné, nahé duši.

29 A toto jim pravil, přikázav mu tak Bůh; a oni kráčeli zpříma před Bohem udělujíce si navzájem jak časně, tak duchovně, podle svých potřeb a svého nedostatku.

30 A nyní, stalo se, že toto vše se událo v Mormonu, ano, u vod Mormonu, v lese, který byl blízko vod Mormonu; ano, místo Mormon, vody Mormonu, les Mormon, jak krásné jsou očím těch, kteří tam došli poznání Vykupitele svého; ano, a jak jsou požehnáni, neboť budou na věky pěti k chvále jeho.

31 A tyto věci se udály na hranicích země, aby se nedonesly ke králi.

32 Ale vizte, stalo se, že král, objeviv hnutí mezi lidem, vyslal své služebníky, aby je sledovali. Tudíž v den, kdy se shromáždili, aby naslouchali slovu Páně, byli králi vyzrazení.

33 A nyní, král pravil, že Alma podněcuje lid ke vzpouře proti němu; tudíž vyslal své vojsko, aby jej zničilo.

34 A stalo se, že Alma a lid Páně byli obeznámeni s příchodem králova vojska; tudíž vzali své stany a své rodiny a odešli do pustiny.

35 A bylo jich co do počtu okolo čtyř set a padesáti duší.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosiáš 19

- 1 A stalo se, že vojsko královo se vrátilo poté, co marně hledalo lid Páně.
- 2 A nyní vizte, síly královy byly malé, protože se zmenšily, a mezi zbytkem lidu počal býti rozkol.
- 3 A menší část počala chrliti výhrůžky proti králi a počal mezi nimi býti veliký svár.
- 4 A nyní, byl mezi nimi muž, jenž se jmenoval Gedeon, a byl to silný muž a nepřítel krále, proto vytasil svůj meč a přísahal ve svém hněvu, že krále zabije.
- 5 A stalo se, že s králem bojoval; a když král viděl, že ho již téměř přemáhá, uprchl a běžel a dostal se na věž, jež byla blízko chrámu.
- 6 A Gedeon ho pronásledoval a chystal se dostat se na věž, aby krále zabil, a král se rozhlédl kolem směrem k zemi Šemlon a vizte, uvnitř hranic země bylo vojsko Lamanitů.
- 7 A nyní, král vykřikl v úzkosti své duše řka: Gedeone, ušetři mne, neboť jdou na nás Lamanité a oni nás zničí; ano, zničí můj lid.
- 8 A nyní, král neměl takovou starost o svůj lid, jako spíše o svůj vlastní život; nicméně Gedeon jeho život ušetřil.
- 9 A král přikázal lidem, aby před Lamanity uprchli, a on sám šel před nimi a oni prchali do pustiny se svými ženami a se svými dětmi.
- 10 A stalo se, že Lamanité je pronásledovali a dostihli je a počali je pobíjeti.
- 11 Nyní, stalo se, že král jim přikázal, aby všichni muži opustili své manželky a své děti a prchali před Lamanity.
- 12 Nyní, bylo mnoho těch, kteří je opustiti nechtěli, ale raději chtěli zůstat i a zahynouti s nimi. A zbytek opustil své manželky a své děti a uprchl.

Mosiah 19

- And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.
- And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.
- And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.
- And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.
- And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.
- And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.
- And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.
- And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.
- And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.
- And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.
- Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.
- Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

13 A stalo se, že ti, kteří zůstali se svými manželkami a se svými dětmi, nechali vystoupiti své spanilé dcery, aby prosily Lamanity, aby je nezabíjeli.

14 A stalo se, že Lamanité s nimi měli soucit, neboť byli okouzleni krásou jejich žen.

15 Tudíž Lamanité ušetřili jejich život a zajali je a odvedli je zpět do země Nefi a dovolili jim, že mohou vlastniti zemi za podmíněk, že vydají krále Noéma do rukou Lamanitů a že vydají svůj majetek, dokonce polovinu všeho, co vlastní, polovinu svého zlata a svého stříbra a všech svých drahocenných věcí, a tak měli platiti daň králi Lamanitů rok za rokem.

16 A nyní, mezi těmi, kteří byli zajati, byl jeden ze synů krále, který se jmenoval Limhi.

17 A nyní, Limhi si přál, aby jeho otec nebyl zničen; avšak Limhi nebyl nevědomý ohledně nepravostí svého otce, jsa sám spravedlný muž.

18 A stalo se, že Gedeon vyslal tajně do pustiny muže, aby hledali krále a ty, kteří byli s ním. A stalo se, že potkali lid v pustině, všechny kromě krále a jeho kněží.

19 Nyní, ti se zapřísáhli v srdci svém, že se vrátí do země Nefi, a budou-li jejich manželky a jejich děti pobity, a také všichni ti, kteří s nimi zůstali, že budou usilovati o odplatu, a také s nimi zahynou.

20 A král jim přikázal, aby se nevraceli; a oni se rozhněvali na krále a dali, aby trpěl, dokonce až k smrti ohněm.

21 A chystali se chopiti se také kněží a usmrtiti je, a oni před nimi uprchli.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

- 22 A stalo se, že se chystali navrátiti se do země Nefi, a potkali muže Gedeonovy. A muži Gedeonovi jim pověděli o všem, co se stalo jejich manželkám a jejich dětem; a že Lamanité jim dovolili, že mohou vlastniti zemi, když budou Lamanitům platiti daň jedné poloviny ze všeho, co vlastní.
- 23 A lidé pověděli mužům Gedeonovým, že zabili krále a že jeho kněží před nimi uprchli dále do pustiny.
- 24 A stalo se, že poté, co ukončili obřadní oslavu, vrátili se do země Nefi radující se, protože jejich manželky a jejich děti nebyly pobity; a pověděli Gedeonovi, co učinili králi.
- 25 A stalo se, že král Lamanitů jim přísahal, že jeho lid je nepobije.
- 26 A také Limhi, jsa syn králův, a protože mu bylo lidem předáno království, přísahal králi Lamanitů, že jeho lid mu bude platiti daň, dokonce polovinu ze všeho, co vlastní.
- 27 A stalo se, že Limhi počal upevňovati království a zjednávatí mír mezi svým lidem.
- 28 A král Lamanitů rozmístil kolem země stráže, aby udržel lid Limhiův v zemi, aby nemohl odejti do pustiny; a podporoval své stráže z daně, kterou dostával od Nefitů.
- 29 A nyní, král Limhi měl ve svém království trvalý mír po dobu dvou let, kdy je Lamanité nerušili ani neusilovali o jejich zničení.
- And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.
- And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.
- And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.
- And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.
- And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.
- And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.
- And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.
- And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosiáš 20

- 1 Nyní, v Šemlonu bylo místo, kde se dcery Lamanitů scházely, aby zpívaly a tančily a veselily se.
- 2 A stalo se, že jednoho dne se jich shromáždil malý počet, aby zpívaly a tančily.
- 3 A nyní, kněží krále Noéma, protože se styděli vrátiti se do města Nefi, ano, a také se báli, že je lid pobije, tudíž neopovažovali se navrátiti se k svým manželkám a k svým dětem.
- 4 A protože prodlévali v pustině a protože objevili dcery Lamanitů, zalehli a pozorovali je;
- 5 A když se jich sešlo k tanci jen málo, vyšli ze svých úkrytů a jali je a unesli je do pustiny; ano, dvacet a čtyři dcery Lamanitů unesli do pustiny.
- 6 A stalo se, když Lamanité shledali, že jejich dcery zmizely, že se rozhněvali na lid Limhiův, neboť si mysleli, že to byl lid Limhiův.
- 7 Tudíž vyslali svá vojska; ano, dokonce sám král šel před svým lidem; a šli do země Nefi, aby zničili lid Limhiův.
- 8 A nyní, Limhi je uviděl z věže, dokonce viděl všechny jejich přípravy na válku; tudíž, shromáždil svůj lid a oni na ně čekali v záloze na polích a v lesích.
- 9 A stalo se, že když Lamanité přišli, lid Limhiův je počal napadat ze svých záloh a počal je pobíjeti.
- 10 A stalo se, že bitva byla nesmírně těžká, neboť bojovali jako lvi o svou kořist.
- 11 A stalo se, že lid Limhiův počal hnáti Lamanity před sebou; třebaže nebyli ani z poloviny tak početní jako Lamanité. Ale bojovali za svůj život a za své manželky a za své děti; tudíž vynaložili veškeré své síly a bili se jako draci.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

12 A stalo se, že mezi počtem jejich mrtvých našli krále Lamanitů; avšak nebyl mrtev, byl jen zraněn a ponechán na zemi, tak rychlý byl útěk jeho lidu.

13 A oni ho vzali a ovázali mu rány a předvedli ho před Limhiho a pravili: Viz, zde je král Lamanitů; byv zraněn, padl mezi jejich mrtvé a oni ho opustili; a viz, předvedli jsme ho před tebe; a nyní nám dovol ho zabít.

14 Ale Limhi jim pravil: Nezapíjejte ho, ale přiveďte ho sem, abych ho mohl vidět. A oni ho přivedli. A Limhi mu pravil: Co vás vede do války proti mému lidu? Viz, můj lid neporušil přísahu, kterou jsem vám dal; tudíž, proč byste měli porušovat přísahu, kterou jste dali mému lidu?

15 A nyní, král pravil: Porušil jsem přísahu, protože tvůj lid unesl dcery mého lidu; tudíž, ve svém hněvu jsem dal, aby můj lid přišel válčit proti tvému lidu.

16 A nyní, Limhi o této záležitosti ničeho neslyšel; tudíž pravil: Budu pátrati mezi svým lidem a ten, kdo to učinil, zahyne. Tudíž dal pátrati mezi svým lidem.

17 Nyní, když tyto věci uslyšel Gedeon, on, jsa velitel králův, předstoupil a pravil králi: Proším, posečkej a nepátřej mezi tímto lidem a tuto věc jim nepřičítej.

18 Neboť nevzpomínáš si na kněze svého otce, které se tento lid snažil zničit? A nejsou snad v pustině? A nejsou to snad oni, kteří ukradli dcery Lamanitů?

19 A nyní, viz, a pověz králi o těchto věcech, aby mohl říci svému lidu, že mohou být vůči nám upokojeni; neboť viz, oni se již připravují, že proti nám vyjdou; a viz také, nás je pomálu.

20 A viz, oni přicházejí se svými početnými zástupy; a jestliže je král vůči nám neupokojí, musíme zahynouti.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 Neboť nenaplnila se snad slova Abinadiova, jimiž proti nám prorokoval – a to vše proto, že jsme neposlouchali slova Páně a neodvrátili jsme se od svých nepravostí?
- 22 A nyní, měli bychom upokojiti krále a splniti přísahu, kterou jsme mu dali; neboť je lépe, abychom byli v porobě, nežli abychom přišli o život; tudíž, zastavme tak veliké krveprolévání.
- 23 A nyní, Limhi vypověděl králi všechny věci o svém otci a o kněžích, kteří uprchli do pustiny, a přisoudil jim unesení jejich dcer.
- 24 A stalo se, že král byl vůči jeho lidu upokojen; a pravil jim: Vyjděme vstříc mému lidu, beze zbraní; a zavazují se vám přísahou, že můj lid nebude zabíjeti tvůj lid.
- 25 A stalo se, že následovali krále a vyšli beze zbraní vstříc Lamanitům. A stalo se, že se s Lamanity setkali; a král Lamanitů se před nimi sklonil a prosil za lid Limhiův.
- 26 A když Lamanité uviděli lid Limhiův, že jsou beze zbraní, měli s nimi soucit a byli vůči nim upokojeni a vrátili se se svým králem v míru do své vlastní země.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosiáš 2 I

- 1 A stalo se, že Limhi a jeho lid se vrátili do města Nephi a počali opět v zemi dlít v míru.
- 2 A stalo se, že po mnoha dnech počali Lamanité opět býti podněcováni k hněvu proti Nefitům a počali přecházeti hranice kolem země.
- 3 Nyní, neopovažovali se je zabíjeti pro přísahu, kterou dal jejich král Limhimu; ale bili je do tváře a uplatňovali vůči nim pravomoc; a počali nakládati těžká břemena na jejich bedra a honiti je, jako by hnali němého osla –
- 4 Ano, toto vše se dělo, aby se naplnilo slovo Páně.
- 5 A nyní, strasti Nefitů byly veliké a nebylo žádného způsobu, jak by se mohli vysvoboditi z jejich rukou, neboť Lamanité je obklopili ze všech stran.
- 6 A stalo se, že lid počal před králem reptati pro své strasti; a počali si přát, aby táhli proti nim do bitvy. A sužovali krále převelice svými stížnostmi; tudíž dovolil jim, aby činili podle svého přání.
- 7 A oni se opět shromáždili a oblékli si své oděny a vyšli proti Lamanitům, aby je vyhnali ze své země.
- 8 A stalo se, že Lamanité je porazili a zahnali je zpět a mnohé z nich pobili.
- 9 A nyní, mezi lidem Limhiovým nastalo veliké truchlení a bědování, vdova truchlila pro svého manžela, syn a dcera truchlili pro svého otce a bratři pro své bratři.
- 10 Nyní, v zemi bylo velmi mnoho vdov a ty velice naříkaly den za dnem, neboť na ně přišel veliký strach z Lamanitů.
- 11 A stalo se, že jejich neustálé nářky podnítlily zbytek lidu Limhiova k hněvu proti Lamanitům; a táhli opět do bitvy, ale byli opět zahnaní zpět a utrpěli velikou ztrátu.

Mosiah 2 I

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

12 Ano, táhli opět, dokonce potřetí, a utrpěli podobně; a ti, kteří nebyli pobiti, se vrátili opět do města Nefi.

13 A pokořili se až do prachu, poddávajíce se jhu poroby, poddávajíce se tomu, že byli bití a honěni sem a tam a zatěžováni břemeny, podle přání svých nepřátel.

14 A pokořili se až do hlubin pokory; a volali mocně k Bohu; ano, dokonce po celý den volali k svému Bohu, aby je vysvobodil z jejich strastí.

15 A nyní, Pán byl pomalý v tom, aby vyslyšel jejich volání pro jejich nepravosti; nicméně Pán jejich volání vyslyšel a počal obměkčovati srdce Lamanitů, takže jim počali ulehčovati jejich břemena; leč Pán nepokládal za vhodné vysvoboditi je z poroby.

16 A stalo se, že se jim postupně počalo v zemi dařiti a počali hojněji pěstovati obilí a chovati stáda a dobytek, takže netrpěli hladem.

17 Nyní, žen bylo velmi mnoho, více nežli mužů; tudíž král Limhi přikázal, že každý muž má přispívati na podporu vdov a jejich dětí, aby nezhynuly hladem; a toto činili pro veliký počet těch, kteří byli pobiti.

18 Nyní, lid Limhiův se držel pohromadě, jak jen to bylo možné, a chránil své obilí a svá stáda;

19 A sám král nedůvěřoval ve svou bezpečnost vně zdi města, ledaže si s sebou vzal strážce, boje se, že by nějakým způsobem mohl padnouti do rukou Lamanitů.

20 A nechal svůj lid strážiti zemi kolem dokola, aby nějakým způsobem mohli zajmouti ony kněze, kteří uprchli do pustiny a kteří ukradli dcery Lamanitů a kteří způsobili, že na ně přišlo tak veliké zničení.

21 Neboť přáli si je zajmouti, aby je mohli potrestati; neboť oni přicházeli v noci do země Nefi a odnášeli jim obilí a mnohé drahocenné věci; tudíž čekali na ně v záloze.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

22 A stalo se, že mezi Lamanity a lidem Limhiovým již nebylo nepokojů až do doby, kdy do země přišel Ammon a jeho bratří.

23 A král, byv se svou stráží vně městských bran, objevil Ammona a jeho bratří; a domnívaje se, že to jsou kněží Noémovi, tudíž dal, aby byli zajati a spoutáni a uvrženi do vězení. A kdyby to byli bývali kněží Noémovi, dal by je usmrtiti.

24 Ale když shledal, že to oni nejsou, ale že to jsou jeho bratří a že přišli ze země Zarahemla, byl naplněn nesmírně velikou radostí.

25 Nyní, král Limhi vyslal před příchodem Ammonovým malý počet mužů, aby pátrali po zemi Zarahemla; ale oni ji nemohli nalézt a zabloudili v pustině.

26 Nicméně našli zemi, jež bývala zalidněna; ano, zemi, jež byla pokryta vyschlými kostmi; ano, zemi, jež bývala zalidněna a jež byla zničena; a oni, domnívajíce se, že to je země Zarahemla, se vrátili do země Nefi a přešli hranice země nemnoho dnů před příchodem Ammonovým.

27 A přinesli s sebou záznam, a to záznam lidu, jehož kosti našli; a byl vyryt na deskách z rudy.

28 A nyní, Limhi byl opět naplněn radostí, dozvěděl se z úst Ammonových, že král Mosiáš má dar od Boha, jímž umí vykládati takové rytiny; ano, a Ammon se také zaradoval.

29 Leč Ammon a jeho bratří byli naplněni smutkem, protože tolik jejich bratří bylo zabito;

30 A také že král Noé a jeho kněží způsobili, že se lid dopustil tolika hříchů a nepravostí proti Bohu; a také truchlili pro smrt Abinadiovu; a také pro odchod Almův a lidí, kteří šli s ním, kteří utvořili církev Boží silou a mocí Boží a vírou ve slova, jež promlouval Abinadi.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

31 Ano, truchlili pro jejich odchod, neboť nevěděli, kam uprchli. Nyní by se k nim byli rádi připojili, neboť oni sami vstoupili do smlouvy s Bohem, že mu budou sloužiti a budou zachovávat jeho přikázání.

32 A nyní, od příchodu Ammonova i král Limhi vstoupil do smlouvy s Bohem, a také mnozí z jeho lidu, že mu budou sloužiti a budou zachovávat jeho přikázání.

33 A stalo se, že král Limhi a mnozí z jeho lidu si přáli býti pokřtěni; ale v zemi nebylo žádného, kdo by měl pravomoc od Boha. A Ammon, považuje se za nehodného služebníka, odmítal toto vykonati.

34 Tudíž v té době neutvořili církev, čekajíce na Ducha Páně. Nyní si přáli státi se takovými, jako Alma a jeho bratří, kteří uprchli do pustiny.

35 Přáli si býti pokřtěni na důkaz a na svědectví, že jsou ochotni sloužiti Bohu celým srdcem svým; nicméně onu dobu odkládali; a zpráva o jejich křtu bude podána později.

36 A nyní, Ammon a jeho lid a král Limhi a jeho lid již jen přemýšleli, jak se vysvoboditi z rukou Lamanitů a z poroby.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosiáš 22

- 1 A nyní, stalo se, že Ammon a král Limhi se počali raditi s lidem, jak by se měli vysvoboditi z poroby; a dokonce dali všechen lid shromážditi; a toto učinili, aby seznali hlas lidu ohledně této záležitosti.
- 2 A stalo se, že nemohli najíti žádný jiný způsob, jak se vysvoboditi z poroby, ledaže by vzali své ženy a děti a svá stáda a svůj dobytek a své stany a odešli by do pustiny; neboť Lamanité byli tak početní, že pro lid Limhiův, když pomýšlel na své vysvobození z poroby mečem, bylo nemožné s nimi bojovati.
- 3 Nyní, stalo se, že předstoupil Gedeon a stanul před králem a pravil mu: Nyní, ó králi, ty jsi dosud mnohokrát poslechl slova moje, když jsme bojovali s bratřími svými, Lamanity.
- 4 A nyní, ó králi, jestliže jsi mne neshledal neužitečným služebníkem neboli jestliže jsi doposud v jakékoli míře naslouchal slovům mým a jestliže ti byla k užítku, pak si přeji, abys naslouchal slovům mým i tentokrát, a já budu tvým služebníkem a vysvobodím tento lid z poroby.
- 5 A král mu dovolil, aby promluvil. A Gedeon mu pravil:
- 6 Viz zadní bránu u zadní zdi, na zadní straně města. Lamanité, neboli strážé Lamanitů, jsou v noci opilí; tudíž vyšleme výzvu mezi veškerý tento lid, aby shromáždil svá stáda a dobytek, aby je v noci mohl vyhnati do pustiny.
- 7 A já půjdu na tvůj příkaz a zaplatím Lamanitům poslední daň z vína a oni budou opilí; a my projdeme, až budou zpití a budou spáti, tajným průchodem nalevo od jejich tábora.
- 8 Tak odejdeme se svými ženami a se svými dětmi, se svými stády a se svým dobytkem do pustiny; a budeme putovati okolo země Šilom.
- 9 A stalo se, že král poslechl slova Gedeonova.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

10 A král Limhi dal, aby jeho lid shromáždil svá stáda; a poslal Lamanitům daň z vína; a ještě jim poslal další víno darem; a oni nevázaně pili víno, jež jim král Limhi poslal.

11 A stalo se, že lid krále Limhiho odešel v noci do pustiny se svými stády a se svým dobytkem a šli pustinou kolem země Šilom a zamířili k zemi Zarahemla, jsouce vedeni Ammonem a jeho bratřími.

12 A vzali si s sebou do pustiny veškeré své zlato a stříbro a své drahocenné věci, jež mohli unést, a také své zásoby; a pokračovali v cestě.

13 A když byli mnoho dnů v pustině, došli do země Zarahemla a připojili se k lidu Mosiášovu a stali se jeho poddanými.

14 A stalo se, že Mosiáš je přijal s radostí; a také přijal jejich záznamy, a také záznamy, jež našel lid Limhiův.

15 A nyní, stalo se, když Lamanité shledali, že lid Limhiův v noci odešel ze země, že vyslali do pustiny vojsko, aby je pronásledovalo;

16 A poté, co je pronásledovali dva dny, nemohli již nadále sledovati jejich stopy; tudíž ztratili se v pustině.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Zpráva Almova a lidu Páně, který byl vyhnán lidem krále Noéma do pustiny.

Mosiáš 23

- 1 Nyní, protože Pán Almu varoval, že na ně přijdou vojska krále Noéma, a protože to Alma oznámil svému lidu, tudíž shromáždili svá stáda a vzali ze svého obilí a odešli do pustiny před vojsky krále Noéma.
- 2 A Pán je posiloval, takže lid krále Noéma je nemohl dostihnouti, aby je zničil.
- 3 A uprchli osm dnů cesty do pustiny.
- 4 A přišli do země, ano, dokonce velmi krásné a libé země, země čisté vody.
- 5 A rozbili své stany a počali obdělávati zemi a počali stavěti stavby; ano, byli pracovití, a pracovali velmi horlivě.
- 6 A lid si přál, aby byl Alma jejich králem, neboť jeho lid ho miloval.
- 7 Ale on jim pravil: Vizte, není žádoucí, abychom měli krále; neboť tak praví Pán: Nebudete si považovati jednoho těla více nežli druhého neboli jeden člověk si nebude myslet, že je více nežli druhý; tudíž pravím vám, že není žádoucí, abyste měli krále.
- 8 Nicméně, jestliže by bylo možné, abyste měli vždy spravedlné muže, aby byli vašimi králi, bylo by pro vás dobré míti krále.
- 9 Ale vzpomeňte si na nepravost krále Noéma a jeho kněží; a já sám jsem byl chycen do pasti a činil jsem mnoho věcí, jež byly ohavné v očích Páně, jež byly příčinou mého těžkého pokání;
- 10 Nicméně po mnohém soužení Pán vyslyšel má volání a odpověděl na mé modlitby a učinil mne nástrojem ve svých rukou, takže jsem přivedl tolik z vás k poznání jeho pravdy.
- 11 Nicméně tímto se nehonosím, neboť nejsem hoden honositi se sám sebou.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 A nyní, pravím vám, byli jste utlačováni králem Noémem a byli jste porobenými jeho a jeho kněží a byli jste jimi uvedeni v nepravost; tudíž jste byli spoutáni pouty nepravosti.

13 A nyní, protože jste byli vysvobozeni mocí Boží z těchto pout; ano, dokonce z rukou krále Noéma a jeho lidu a také z pout nepravosti, proto si přeji, abyste stáli pevně za touto svobodou, kterou jste byli osvobozeni, a abyste nesvěřovali žádnému člověku, aby byl nad vámi králem.

14 A také nesvěřujte nikomu, aby byl vaším učitelem nebo vaším duchovním, ledaže to je muž Boží krácející po cestách jeho a zachovávající příkázání jeho.

15 Tak učil Alma svůj lid, že každý člověk má milovati bližního svého jako sebe samého a že mezi nimi nemá býti žádný svár.

16 A nyní, Alma byl jejich vysokým knězem, jsa zakladatelem jejich církve.

17 A stalo se, že žádný neobdržel pravomoc kázati nebo učiti, ledaže to bylo skrze něho od Boha. Tudíž on vysvěcoval všechny jejich kněze a všechny jejich učitele; a nikdo nebyl vysvěcen, ledaže to byl spravedlný muž.

18 Tudíž oni bděli nad svým lidem a živili jej věcmi, jež se týkají spravedlivosti.

19 A stalo se, že se jim počalo v zemi převelice dařiti; a nazvali tu zemi Helam.

20 A stalo se, že se v zemi Helam množili a převelice se jim dařilo; a postavili město, jež nazvali město Helam.

21 Nicméně Pán považuje za vhodné svůj lid ukázňovati; ano, zkouší jeho trpělivost a jeho víru.

22 Nicméně – každý, kdo vkládá svou důvěru v něho, ten bude posledního dne pozvednut. Ano, a tak tomu bylo s tímto lidem.

23 Neboť vizte, ukáži vám, že byli uvedeni do poroby, a nikdo je nemohl vysvoboditi nežli Pán, jejich Bůh, ano, dokonce Bůh Abrahamův a Izákův a Jákobův.

24 A stalo se, že on je vysvobodil a ukázal jim svou velikou moc, a jejich radost byla veliká.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

25 Neboť vizte, stalo se, že když byli v zemi Helam, ano, ve městě Helam, a když obdělávali okolní zemi, vizte, vojsko Lamanitů bylo uvnitř hranic země.

26 Nyní, stalo se, že bratří Almovi uprchli ze svých polí a shromáždili se v městě Helam; a byli velice vyděšeni, protože se objevili Lamanité.

27 Ale předstoupil Alma a stanul mezi nimi a nabádal je, aby nebyli vyděšeni, ale aby pamatovali na Pána, svého Boha, a on je vysvobodí.

28 Tudíž zaplašili svůj strach a počali volati k Pánu, aby obměkčil srdce Lamanitů, aby ušetřili je i jejich manželky a jejich děti.

29 A stalo se, že Pán obměkčil srdce Lamanitů. A Alma a bratří jeho šli a vydali se jim do rukou; a Lamanité si zemi Helam přivlastnili.

30 Nyní, vojska Lamanitů, která pronásledovala lid krále Limhiho, byla ztracena v pustině po mnoho dnů.

31 A vizte, našla ony kněze krále Noéma na místě, jež pojmenovali Amulon; a počali zemi Amulon vlastniti a počali obdělávati půdu.

32 Nyní, vůdce oněch kněží se jmenoval Amulon.

33 A stalo se, že Amulon prosil Lamanity; a také vyslal jejich manželky, jež byly dcerami Lamanitů, aby prosily své bratří, aby nezničili jejich manžely.

34 A Lamanité měli s Amulonem a s jeho bratřími soucit a nezničili je, kvůli jejich manželkám.

35 A Amulon a jeho bratří se připojili k Lamanitům a putovali pustinou a hledali zemi Nefi, a tehdy objevili zemi Helam, kterou vlastnil Alma a jeho bratří.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

36 A stalo se, že Lamanité slíbili Almovi a jeho bratřím, že když jim ukáží cestu, jež vede do země Nefi, darují jim život a jejich svobodu.

37 Ale poté, co jim Alma ukázal cestu, jež vedla do země Nefi, Lamanité nedodrželi svůj slib; ale umístili okolo země Helam strážce nad Almou a jeho bratřími.

38 A zbytek odešel do země Nefi; a část se jich vrátila do země Helam a také s sebou přivedli manželky a děti strážní, jež byly zanechány v zemi.

39 A král Lamanitů dovolil, aby Amulon byl králem a vládcem nad svým lidem, který byl v zemi Helam; avšak neměl mítí moc činiti cokoli proti vůli krále Lamanitů.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosiáš 24

- 1 A stalo se, že Amulon získal přízeň v očích krále Lamanitů; tudíž král Lamanitů dovolil jemu a jeho bratřím, aby byli dosazeni za učitele nad jeho lidem, ano, dokonce nad lidem, který byl v zemi Šemlon a v zemi Šilom a v zemi Amulon.
- 2 Neboť Lamanité si všechny tyto země přivlastnili; tudíž král Lamanitů dosadil krále nade všemi těmito zeměmi.
- 3 A nyní, král Lamanitů se jmenoval Laman a byl pojmenován po svém otci; a tudíž nazýval se králem Lamanem. A byl králem nad početným lidem.
- 4 A dosadil učitele z řad bratří Amulonových v každé zemi, kterou jeho lid vlastnil; a takto počal býti jazyk Nefiův vyučován mezi veškerým lidem Lamanitů.
- 5 A byli lidem navzájem přátelským; nicméně neznali Boha; a bratří Amulonovi je neučili ničemu o Pánu, jejich Bohu, ani o zákonu Mojžíšovu; a neučili je ani slovům Abinadiovým;
- 6 Ale učili je, aby si vedli svůj záznam a aby si mohli navzájem psáti.
- 7 A tak Lamanité počali bohatnouti a počali mezi sebou obchodovati a rozrůstati se a počali býti vychytralým a moudrým lidem co do moudrosti světa, ano, velmi vychytralým lidem, těšícím se z všeliké zlovolnosti a plení, pokud to nebylo mezi jejich vlastními bratřími.
- 8 A nyní, stalo se, že Amulon počal uplatňovati nad Almou a jeho bratřími pravomoc a počal ho pronásledovati a dal, aby jeho děti pronásledovaly děti jejich.
- 9 Neboť Amulon znal Almu, že byl jedním z králových kněží a že to byl on, kdo uvěřil slovům Abinadiovým a kdo byl od krále vyhnán, a tudíž se na něho hněval; a byl poddaný králi Lamanovi, přesto nad nimi uplatňoval pravomoc a ukládal jim práci a dosadil nad nimi náhončí.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

10 A stalo se, že jejich strasti byly tak veliké, že počali
mocně volati k Bohu.

11 A Amulon jim přikázal, aby přestali se svým voláním;
a dosadil nad nimi strážce, aby je hlídaly, aby každý, kdo
bude přistižen, jak vyzývá Boha, byl usmrcen.

12 A Alma a jeho lid nepozvedali k Pánu, svému Bohu,
svůj hlas, ale vylili mu srdce své; a on znal myšlenky
jejich srdce.

13 A stalo se, že k nim přišel v jejich strastech hlas Páně
řka: Pozdvihněte hlavu svou a buďte dobré myslí, neboť
já vím o smlouvě, kterou jste se mnou učinili; a já
učiním smlouvu s lidem svým a vysvobodím ho
z poroby.

14 A také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše
ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých
pocítovati, dokonce dokud budete v porobě; a toto
učiním, abyste pak pro mne mohli státi jako svědkové a
abyste s jistotou věděli, že já, Pán Bůh, navštěvuji lid
svůj ve strastech jeho.

15 A nyní, stalo se, že břemena, jež byla vložena na Almu
a jeho bratří, byla učiněna lehkými; ano, Pán je posílil,
takže snášeli svá břemena lehce a podrobovali se
radostně a s trpělivostí veškeré vůli Páně.

16 A stalo se, že jejich víra a jejich trpělivost byly tak
veliké, že k nim opět přišel hlas Páně řka: Buďte dobré
myslí, neboť nazítří vás vysvobodím z poroby.

17 A pravil Almovi: Ty půjdeš před tímto lidem a já
půjdu s tebou a vysvobodím tento lid z poroby.

18 Nyní, stalo se, že Alma a jeho lid za noci shromáždili
svá stáda a také něco ze svého obilí; ano, dokonce po
celou noc shromažďovali svá stáda.

19 A ráno nechal Pán na Lamanity přijíti hluboký
spánek, ano, a všichni jejich náhončí byli v hlubokém
spánku.

20 A Alma a jeho lid odešli do pustiny; a když putovali
celý den, rozbili své stany v údolí a nazvali to údolí
Alma, protože on je vedl pustinou.

And it came to pass that so great were their afflictions
that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should
stop their cries; and he put guards over them to watch
them, that whosoever should be found calling upon
God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to
the Lord their God, but did pour out their hearts to
him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came
to them in their afflictions, saying: Lift up your heads
and be of good comfort, for I know of the covenant
which ye have made unto me; and I will covenant with
my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon
your shoulders, that even you cannot feel them upon
your backs, even while you are in bondage; and this will
I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and
that ye may know of a surety that I, the Lord God, do
visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which
were laid upon Alma and his brethren were made light;
yea, the Lord did strengthen them that they could bear
up their burdens with ease, and they did submit cheer-
fully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and
their patience that the voice of the Lord came unto
them again, saying: Be of good comfort, for on the mor-
row I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this
people, and I will go with thee and deliver this people
out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the
night-time gathered their flocks together, and also of
their grain; yea, even all the night-time were they gath-
ering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to
come upon the Lamanites, yea, and all their task-
masters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilder-
ness; and when they had traveled all day they pitched
their tents in a valley, and they called the valley Alma,
because he led their way in the wilderness.

21 Ano, a v údolí Alma vylili své díky Bohu, protože k nim byl milosrdný a ulehčil jejich břemena a vysvobodil je z poroby; neboť byli v porobě a nikdo je nemohl vysvoboditi kromě Pána, jejich Boha.

22 A vzdávali Bohu díky, ano, všichni jejich muži a všechny jejich ženy a všechny jejich děti, které uměly mluvit, pozvedali svůj hlas v chválách svého Boha.

23 A nyní, Pán pravil Almovi: Pospěš a vyved' sebe a tento lid z této země, neboť Lamanité se probudili a pronásledují tě; tudíž odejdi z této země a já zastavím Lamanity v tomto údolí, aby již nepostupovali v pronásledování tohoto lidu.

24 A stalo se, že z údolí odešli a vydali se na cestu pustinou.

25 A poté, co byli v pustině dvanáct dnů, přišli do země Zarahemla; a král Mosiáš je také přijal s radostí.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosiáš 25

- 1 A nyní, král Mosiáš dal shromáždit všeký lid.
- 2 Nyní, děti Nefiových nebylo tolik neboli nebylo tolik těch, kteří byli potomky Nefiovými, jako bylo lidu Zarahemlova, který byl potomkem Mulekovým, a těch, kteří s ním přišli do pustiny.
- 3 A nebylo tolik lidu Nefiova a lidu Zarahemlova, jako bylo Lamanitů; ano, nebyli ani z poloviny tak početní.
- 4 A nyní, byl shromážděn všeký lid Nefiův a také všeký lid Zarahemlův a byli shromážděni do dvou skupin.
- 5 A stalo se, že Mosiáš četl a dal čísti záznamy Zenifovy svému lidu; ano, četl záznamy o lidu Zenifovu od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, až do doby, kdy se opět vrátili.
- 6 A také četl zprávu o Almovi a jeho bratřích a o všech jejich strastech od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, až do doby, kdy se opět vrátili.
- 7 A nyní, když Mosiáš ustal předčítati záznamy, jeho lid, který prodléval v zemi, se podivil a užasl.
- 8 Neboť nevěděli, co si mají myslet; neboť když viděli ty, kteří byli vysvobozeni z poroby, byli naplněni nesmírně velikou radostí.
- 9 A opět, když pomysleli na své bratří, kteří byli pobiti Lamanity, byli naplněni smutkem a dokonce prolévali mnoho slz smutku.
- 10 A opět, když pomysleli na bezprostřední dobrotivost Boží a na jeho moc při vysvobození Almy a jeho bratří z rukou Lamanitů a z poroby, pozvedali svůj hlas a vzdávali Bohu díky.
- 11 A opět, když pomysleli na Lamanity, kteří byli jejich bratřimi, na jejich hříšný a zkažený stav, byli naplněni bolestí a úzkostí o blaho jejich duší.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

12 A stalo se, že ti, kteří byli dětmi Amulonovými a jeho bratří, kteří si vzali za manželky dcery Lamanitů, nelibě nesli chování svých otců a nechtěli se nazývat jmény svých otců, proto vzali na sebe jméno Nefiovo, aby se mohli nazývat dětmi Nefiovými a mohli se počítati mezi ty, kteří se nazývali Nefité.

13 A nyní, veškerý lid Zarahemlův byl počítán mezi Nefity, a to proto, že království nebylo předáváno na nikoho nežli na ty, kteří byli potomky Nefiovými.

14 A nyní, stalo se, že když Mosiáš ustal promlouvati a předčítati lidu, přál si, aby k lidem promluvil i Alma.

15 A Alma k nim promlouval, když byli shromážděni ve velikých skupinách, a přecházel od jedné skupiny ke druhé, káže lidu pokání a víru v Pána.

16 A nabádal lid Limhiův a své bratří, všechny ty, kteří byli vysvobozeni z poroby, aby si pamatovali, že to byl Pán, kdo je vysvobodil.

17 A stalo se, že poté, co Alma učil lid mnoha věcem a ustal k nim promlouvati, král Limhi si přál, aby byl pokřtěn; a veškerý jeho lid si přál, aby byl pokřtěn také.

18 Tudíž, Alma vstoupil do vody a pokřtil je; ano, pokřtil je stejným způsobem, jakým pokřtil své bratří ve vodách Mormonu; ano, a tolik, kolik jich pokřtil, náleželo k církvi Boží; a to pro jejich víru v slova Almova.

19 A stalo se, že král Mosiáš dovolil Almovi, aby zakládal církev po celé zemi Zarahemla; a dal mu moc vysvěcovati kněze a učitele nad každou církví.

20 Nyní, toto bylo učiněno, protože bylo tolik lidí, že nemohli všichni býti vedeni jedním učitelem; ani nemohli všichni slyšeti slovo Boží v jednom shromáždění;

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Tudíž se shromažďovali v různých skupinách, jež se nazývaly církve; každá církev měla své kněze a své učitele a každý kněz kázal slovo podle toho, jak mu bylo předáno ústy Almových.

22 A tak, přestože bylo mnoho církví, byly všechny jednou církví, ano, a to církví Boží; neboť ve všech církvích nebylo kázáno nic, ledaže to bylo pokání a víra v Boha.

23 A nyní, v zemi Zarahemla bylo sedm církví. A stalo se, že každý, kdo si přál vzít na sebe jméno Krista neboli Boha, se připojil k církvím Božím;

24 A byli nazýváni lidem Božím. A Pán na ně vyléval svého Ducha a byli požehnáni a v zemi se jim dařilo.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosiáš 26

- 1 Nyní, stalo se, že mezi dorůstajícím pokolením bylo mnoho těch, kteří nerozuměli slovům krále Beniamina, jsouce v době, kdy promlouval k svému lidu, malými dětmi; a nevěřili tradicím svých otců.
- 2 Nevěřili tomu, co bylo řečeno o vzkříšení mrtvých, a také nevěřili v příchod Krista.
- 3 A nyní, pro svou nevíru nemohli rozuměti slovu Božímu; a srdce jejich bylo zatvrzelé.
- 4 A nechtěli býti pokřtěni; a také nechtěli vstoupiti do církve. A co se týká jejich víry, byli odděleným lidem a zůstávali tak napořád, tedy ve svém tělesném a hříšném stavu; neboť nechtěli vzývati Pána, svého Boha.
- 5 A nyní, za vlády Mosiášovy nebyli ani z poloviny tak početní jako lid Boží; ale pro rozštěpení mezi bratřími se stávali početnějšími.
- 6 Neboť, stalo se, že klamali svými lichotivými slovy mnohé, kteří byli v církvi, a způsobili, že se dopouštěli mnohých hříchů; tudíž bylo nezbytné, aby ti, kteří se dopouštěli hříchu a kteří byli v církvi, byli církví napomenuti.
- 7 A stalo se, že učitelé je předvedli před kněze a kněžím je vydali; a kněží je předvedli před Almu, který byl vysokým knězem.
- 8 Nyní, král Mosiáš dal Almovi pravomoc nad církví.
- 9 A stalo se, že Alma si ohledně nich nevěděl rady; ale bylo proti nim mnoho svědků; ano, lid se postavil a hojně svědčil o jejich nepravosti.
- 10 Nyní, nic takového se předtím v církvi nestalo; tudíž Alma byl v duchu zkormoucen a dal je předvésti před krále.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 A pravil králi: Viz, zde jsou mnozí, které jsme před tebe přivedli, kteří jsou obviněni svými bratřími; ano, a byli přistiženi při různých nepravostech. A nečiní pokání ze svých nepravostí; tudíž jsme je předvedli před tebe, abys je mohl souditi podle jejich zločinů.

12 Ale král Mosiáš pravil Almovi: Viz, já je souditi nebudu; tudíž vydávám je do tvých rukou, aby byli souzeni.

13 A nyní, duch Almův byl opět zkormoucen; a šel a tázal se Pána, co má v této záležitosti činiti, neboť se bál, aby neučinil něco, co je nesprávné v očích Božích.

14 A stalo se, že poté, co vylil celou svou duši Bohu, přišel k němu hlas Páně řka:

15 Požehnán jsi, Almo, a požehnání jsou ti, kteří byli pokřtěni ve vodách Mormonu. Ty jsi požehnán pro nesmírnou víru svou v samotná slova služebníka mého Abinadiho.

16 A oni jsou požehnáni pro nesmírnou víru svou v samotná slova, jež jsi k nim promlouval.

17 A požehnán jsi, protože jsi založil mezi tímto lidem církev; a oni budou utvrzeni a budou lidem mým.

18 Ano, požehnán je tento lid, který je ochoten nésti jméno mé; neboť jménem mým budou nazýváni; a oni jsou moji.

19 A protože ses mne tázal ohledně přestupníka, jsi požehnán.

20 Ty jsi služebník můj; a činím s tebou smlouvu, že budeš míti věčný život; a budeš mi sloužiti a vycházeti ve jménu mém a budeš shromažďovati ovce mé.

21 A ten, kdo chce slyšeti hlas můj, bude ovcí mou; a toho přijmete do církve, a toho já také přijmu.

22 Neboť viz, toto je církev má; kdokoli je křtěn, má býti křtěn ku pokání. A kohokoli přijímáte, má věřiti ve jméno mé; a tomu já ochotně odpustím.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Neboť jsem to já, kdo na sebe bere hříchy světa; neboť jsem to já, kdo je stvořil; a jsem to já, kdo uděluje tomu, kdo věří do konce, místo na pravici své.

24 Neboť viz, jménem mým jsou nazýváni, a znají-li mne, vyjdou a budou míti věčně místo na pravici mé.

25 A stane se, že až zazní druhý pozoun, pak vyjdou ti, kteří mne nikdy neznali, a stanou přede mnou.

26 A pak poznají, že já jsem Pán, jejich Bůh, že já jsem Vykupitel jejich; ale oni nechtěli býti vykoupeni.

27 A pak já jim vyznám, že jsem je nikdy neznal; a půjdou do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a anděly jeho.

28 Tudíž pravím tobě, že toho, kdo nechce slyšeti hlas můj, nebudete přijímati do církve mé, neboť toho já nepřijmu posledního dne.

29 Tudíž pravím tobě: Jdi; a kdokoli se dopustí přestupku proti mně, toho budete souditi podle hříchů, jichž se dopustil; a vyzná-li hříchy své před tebou a přede mnou a bude-li činiti pokání v upřímnosti srdce svého, odpustíš mu a já mu odpustím také.

30 Ano, a kdykoli bude lid můj činiti pokání, odpustím mu poklesky jeho proti mně.

31 A vy si také budete navzájem odpouštěti poklesky svoje; neboť vpravdě pravím tobě, ten, kdo neodpouští poklesky bližnímu svému, když praví, že činí pokání, ten sám na sebe uvádí odsouzení.

32 Nyní pravím tobě: Jdi; a kdo nebude činiti pokání z hříchů svých, ten nebude počítán mezi lid můj; a toto bude dodržováno od nynějška nadále.

33 A stalo se, že když Alma vyslechl tato slova, zapsal je, aby je mohl míti a aby mohl souditi lid této církve podle příkázání Božích.

34 A stalo se, že Alma šel a soudil podle slova Páně ty, kteří byli přistíženi při nepravosti.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

- 35 A všechny ty, kteří činili pokání ze svých hříchů a vyznali je, ty počítal mezi lid církve;
- 36 A ti, kteří nechtěli své hříchy vyznati a činiti pokání ze své nepravosti, ti mezi lid církve počítáni nebyli a jejich jména byla vymazána.
- 37 A stalo se, že Alma usměrňoval všechny záležitosti církve; a počali opět míti mír a počalo se jim převelice dařiti v záležitostech církve a kráčeli před Bohem v obezřetnosti, přijímajíce mnohé a křtíce mnohé.
- 38 A nyní, všechny tyto věci vykonávali Alma a jeho spolupracovníci, kteří byli nad církví, kráčejíce ve vši pílí, učíce slovu Božímu ohledně všech věcí, trpíce všelikými strastmi, jsouce pronásledováni všemi těmi, kteří k církvi Boží nenáleželi.
- 39 A napomínali své bratří; a oni také byli napomínáni, každý slovem Božím podle svých hříchů neboli podle hříchů, jichž se dopustil, a Bůh jim přikázal, aby se modlili bez ustání a aby vzdávali díky ve všech věcech.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosiáš 27

- 1 A nyní, stalo se, že pronásledování, kterými stíhali církev nevěřící, se natolik zvětšila, že církev počala reptati a stěžovati si na tuto záležitost svým vůdcům; a ti si stěžovali Almovi. A Alma předložil tuto věc králi, Mosiášovi. A Mosiáš se poradil se svými kněžími.
- 2 A stalo se, že král Mosiáš vyslal po celé zemi prohlášení, že žádný nevěřící nemá pronásledovati žádného z těch, kteří náležejí k církvi Boží.
- 3 A mezi všemi církvemi byl přísný příkaz, že mezi nimi nemá býti žádných pronásledování, že mezi všemi lidmi má býti rovnost;
- 4 Že nemají dovoliti pýše ani domýšlivosti, aby rušila jejich pokoj; že každý člověk si má vážit bližního svého jako sebe samého, pracující pro své živobytí svými vlastníma rukama.
- 5 Ano, a že všichni jejich kněží a učitelé mají pro své živobytí pracovati svými vlastníma rukama ve všech případech, ledaže by se jednalo o nemoc nebo velikou nouzi; a činíce tyto věci, oplývali milostí Boží.
- 6 A opět počal býti v zemi veliký mír; a lid počal býti velmi početným a počal se šířiti do široka po tváři země, ano, na severu a na jihu, na východě a na západě, stavějíce veliká města a vesnice ve všech částech země.
- 7 A Pán je navštěvoval a dopřával jim úspěchu a oni se stali velikým a zámožným lidem.
- 8 Nyní, synové Mosiášovi byli počítáni mezi nevěřící; a i jeden ze synů Almových byl mezi ně počítán, a jmenoval se Alma, po svém otci; nicméně, stal se velmi zvolným a modlářským člověkem. A byl to muž mnoha slov a promlouval k lidu mnoho lichotek; tudíž svedl mnohé lidi, aby činili po způsobu jeho nepravostí.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 A stal se velikou překážkou pro rozkvět církve Boží; a uloupil srdce lidí; a působil mezi lidem mnohé různice; a dával nepříteli Boha příležitost užívati nad nimi svou moc.
- 10 A nyní, stalo se, že zatímco obcházel, aby ničil církev Boží, neboť obcházel tajně se syny Mosiášovými usiluje ničiti církev a sváděti lid Páně z cesty proti příkázáním Božím, nebo dokonce královým –
- 11 A jak jsem vám pravil, jak obcházeli bouřice se proti Bohu, vizte, ukázal se jim anděl Páně; a sestoupil jakoby v oblaku; a promluvil jakoby hlasem hromu, který způsobil, že země, na níž stáli, se třásla;
- 12 A tak veliký byl jejich úžas, že padli k zemi a nerozuměli slovům, jež k nim promlouval.
- 13 Nicméně zvolal opět řka: Almo, povstaň a vystup, neboť proč pronásleduješ církev Boží? Neboť Pán pravil: Toto je církev má a já ji utvrdím; a nic ji nepřemůže, ledaže to budou přestupky lidu mého.
- 14 A opět, anděl pravil: Viz, Pán vyslyšel modlitby lidu svého a také modlitby služebníka svého, Almy, který je otcem tvým; neboť on se za tebe modlil s velikou vírou, abys mohl býti přiveden k poznání pravdy; tudíž, přišel jsem z tohoto důvodu, abych tě přesvědčil o moci a pravomoci Boží, aby modlitby služebníků jeho mohly býti zodpověděny podle víry jejich.
- 15 A nyní viz, můžeš zpochybňovati moc Boží? Neboť viz, což neotřásá hlas můj zemí? A nevidíš mne snad také před sebou? A já jsem poslán od Boha.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Nyní, pravím tobě: Jdi a pamatuj na zajetí otců svých v zemi Helam a v zemi Nefi; a pamatuj na to, jak veliké věci pro ně vykonal; neboť byli v porobě a on je vysvobodil. A nyní, pravím ti, Almo, jdi cestou svou a nesnaž se již ničit církev, aby modlitby jejich mohly být zodpověděny, a to i kdybys ty sám chtěl být zavržen.

17 A nyní, stalo se, že toto byla poslední slova, jež anděl pravil Almovi, a pak ho opustil.

18 A nyní, Alma a ti, kteří byli s ním, padli opět k zemi, neboť veliký byl jejich úžas; neboť na své vlastní oči spatřili anděla Páně; a hlas jeho byl jako hrom, který otrásal zemi; a oni věděli, že není ničeho, leda moci Boží, co by mohlo otrásat zemi a způsobiti, aby se chvěla, jako by se měla rozpuknouti vedví.

19 A nyní, úžas Almův byl tak veliký, že oněměl, takže nemohl otevřít ústa svá; ano, a zeslábl, dokonce tak, že nemohl hýbati rukama svýma; tudíž ti, kteří byli s ním, ho vzali a nesli ho bezmocného, dokud ho nepoložili před jeho otce.

20 A vyprávěli jeho otci vše, co se jim přihodilo; a jeho otec se radoval, neboť věděl, že to byla moc Boží.

21 A dal shromážditi zástup, aby mohl být svědkem toho, co Pán učinil pro jeho syna, a také pro ty, kteří byli s ním.

22 A dal také shromážditi kněze; a oni se počali postiti a modliti k Pánu, svému Bohu, aby otevřel ústa Almova, aby mohl mluvit, a také aby končetiny jeho obdržely sílu svou – aby oči lidu mohly být otevřeny, aby viděli a aby poznali dobrotivost a slávu Boží.

23 A stalo se, že poté, co se postili a modlili po dobu dvou dnů a dvou nocí, končetiny Almovy obdržely sílu svou a on vstal a počal k nim promlouvat a požádal je, aby byli dobré mysli:

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

24 Neboť, pravil, činil jsem pokání ze svých hříchů a Pán mne vykoupil; vizte, jsem zrozen z Ducha.

25 A Pán mi pravil: Nepodivuj se, že veškeré lidstvo, ano, muži a ženy, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé musejí býti znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, proměnění z tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti, jsouce Bohem vykoupeni, a státi se syny a dcerami jeho;

26 A tak se stávají novými stvořeními; a pokud tak neučiní, nemohou na žádný způsob zděditi království Boží.

27 Pravím ti, nebude-li tomu tak, musejí býti zavrženi; a toto vím, protože já jsem téměř zavržen byl.

28 Nicméně poté, co jsem se prodral velikým soužením, činíce pokání téměř až k smrti, Pán v milosrdenství považoval za vhodné vysvoboditi mne z věčného žáru a já jsem zrozen z Boha.

29 Duše má byla vykoupena ze žluči hořkosti a z pout nepravosti. Byl jsem v nejtemnější propasti; ale nyní vidím podivuhodné světlo Boží. Duše má byla trýzněna věčnými mukami; ale jsem vysvobozen a duše má již není trýzněna.

30 Odmítal jsem Vykupitele svého a popíral jsem to, co bylo promlouváno otcí našimi; ale nyní, aby mohli předvídati, že on přijde a že pamatuje na každé stvoření svého tvoření, projeví se všem.

31 Ano, před ním se každé koleno skloní a každý jazyk se vyzná. Ano, vpravdě posledního dne, až všichni lidé budou státi, aby jím byli souzeni, tehdy vyznají, že on jest Bůh; pak přiznají ti, kteří ve světě žijí bez Boha, že soud věčného trestu nad nimi je spravedlný; a budou se třásti a chvěti a stáhnou se pod pohledem všepronikajícího oka jeho.

32 A nyní, stalo se, že Alma počal od nynějška nadále poučovati lid, a i ti, kteří byli s Almou v době, kdy se jim ukázal anděl, putující po celé zemi a oznamující veškerému lidu věci, jež slyšeli a viděli, a kázající slovo Boží ve velikém soužení, jsouce velmi pronásledováni těmi, kteří byli nevěřící, jsouce bití od mnohých.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

- 33 Avšak přese všechno toto přinášeli církvi mnoho útěchy, utvrzující jejich víru a nabádající je se shovívavostí a s velikou námahou, aby zachovávali příkázání Boží.
- 34 A čtyři z nich byli synové Mosiášovi; a jmenovali se Ammon a Aron a Omner a Himni; takto se jmenovali synové Mosiášovi.
- 35 A putovali po celé zemi Zarahemla a mezi všemi lidmi, kterým vládl král Mosiáš, horlivě se snažíce napravit veškeré škody, jež církvi učinili, vyznávající veškeré své hříchy a oznamující veškeré věci, jež viděli, a vysvětlující proroctví a písma všem, kteří si je přáli slyšeti.
- 36 A tak byli nástroji v rukou Božích při přivádění mnohých k poznání pravdy, ano, k poznání jejich Vykupitele.
- 37 A jak jsou požehnáni! Neboť zvěstovali pokoj; zvěstovali dobré zvěsti dobra; a oznamovali lidu, že Pán vládne.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosiáš 28

- 1 Nyní, stalo se, že poté, co synové Mosiášovi vykonali všechny tyto věci, vzali s sebou malý počet a vrátili se k svému otci, králi, a požadovali od něj, aby jim dovolil vyjít s těmi, které si vybrali, do země Nefi, aby mohli kázat to, co slyšeli, a aby mohli sdělovati slovo Boží svým bratřím, Lamanitům –
- 2 Aby je snad mohli přivést k poznání Pána, jejich Boha, a přesvědčiti je o nepravosti jejich otců; a aby je snad mohli vyléčiti z jejich nenávisti vůči Nefitům, aby i oni mohli býti přivedeni k radosti z Pána, svého Boha, aby byli k sobě přátelští a aby již nebylo svárů v celé zemi, kterou jim Pán, jejich Bůh, dal.
- 3 Nyní, přáli si, aby bylo spasení oznamováno každému stvoření, neboť nemohli snést, že by některá lidská duše měla zahynouti; ano, dokonce samotná myšlenka, že by některá duše měla trpěti nekonečná muka, jimi otrásala a rozechvívala je.
- 4 A tak na ně působil Duch Páně, neboť byli těmi nejhanebnějšími z hříšníků. A Pán v nekonečném milosrdenství svém považoval za vhodné je ušetřiti; nicméně trpěli velikou úzkostí duše pro své nepravosti, trpíce velmi a bojíce se, že budou zavrženi na věky.
- 5 A stalo se, že prosili svého otce po mnoho dnů, aby mohli vyjít do země Nefi.
- 6 A král Mosiáš šel a tázal se Pána, má-li dovoliti svým synům vyjít mezi Lamanity kázat slovo.
- 7 A Pán Mosiášovi pravil: Nech je vyjít, neboť mnozí uvěří v slova jejich a budou míti věčný život; a já vysvobodím syny tvé z rukou Lamanitů.
- 8 A stalo se, že jim Mosiáš dovolil, aby šli a činili podle své žádosti.
- 9 A vydali se na cestu do pustiny, aby vyšli a kázali slovo mezi Lamanity; a zprávu o jejich působení podám později.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

10 Nyní, král Mosiáš neměl nikoho, komu by předal království, neboť z jeho synů nebyl žádný, který by království přijal.

11 Tudíž vzal záznamy, jež byly vyryty na deskách z mosazi, a také desky Nefiovy a všechny věci, jež udržoval a zachovával podle příkázání Božích, poté, co přeložil a dal zapsati záznamy, jež byly na deskách ze zlata, jež byly nalezeny lidem Limhiovým a jež mu byly předány rukou Limhiovou;

12 A toto učinil pro velikou dychtivost svého lidu; neboť si nadmíru přáli dovědět se o oněch lidech, kteří byli zničeni.

13 A nyní, přeložil je prostřednictvím oněch dvou kamenů, jež byly připevněny ke dvěma okrajům spony.

14 Nyní, tyto věci byly připraveny od počátku a byly předávány z pokolení na pokolení, za účelem vykládání jazyků;

15 A byly udržovány a zachovávány rukou Páně, aby mohl odhalovati každému stvoření, jež bude vlastniti zemi, nepravosti a ohavnosti svého lidu;

16 A ten, kdo má tyto věci, se nazývá vidoucím, tak jako ve starých časech.

17 Nyní, poté, co Mosiáš dokončil překlad těchto záznamů, vizte, podával zprávu o lidu, který byl zničen, od doby, kdy byl zničen, zpět až ke stavbě veliké věže, v době, kdy Pán zmátl jazyk lidí a ti byli rozptýleni do široka po tváři celé země, ano, a vpravdě od té doby zpět až po stvoření Adama.

18 Nyní, tato zpráva způsobila, že lid Mosiášův převelice truchlil, ano, byli naplněni smutkem; nicméně dala jim veliké poznání, z něhož se radovali.

19 A tato zpráva bude napsána později; neboť vizte, je žádoucí, aby všichni lidé poznali věci, jež jsou napsány v této zprávě.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

20 A nyní, jak jsem vám pravil, že poté, co král Mosiáš učinil tyto věci, vzal desky z mosazi a všechny věci, jež udržoval, a předal je Almovi, jenž byl synem Almovým; ano, všechny záznamy, a také překladaatele, a předal mu je a přikázal mu, že je má udržovati a zachovávat i a že má také vésti záznam o lidu a předávati je z jednoho pokolení na druhé tak, jak byly předávány od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosiáš 29

- 1 Nyní, když Mosiáš toto učinil, vyslal po celé zemi mezi veškerý lid prohlášení, neboť si přál zvědět jejich vůli v tom, kdo má být jejich králem.
- 2 A stalo se, že hlas lidu přišel řka: Přejeme si, aby Aron, tvůj syn, byl naším králem a naším vládcem.
- 3 Nyní, Aron vyšel do země Nefi, tudíž mu král nemohl předati království; a Aron by ani království nepřevzal; a ani žádný ze synů Mosiášových nebyl ochoten převzít království.
- 4 Tudíž král Mosiáš vyslal opět mezi lid; ano, dokonce psané slovo vyslal mezi lid. A toto byla slova, jež byla napsána:
- 5 Viz, ó lide můj neboli bratří moji, neboť vás za takové považují, přeji si, abyste uvážili věc, kterou jste povoláni uvážiti – neboť si přejete mít krále.
- 6 Nyní vám oznamuji, že ten, jemuž království spravedlivě náleží, odmítl a království nepřevzme.
- 7 A nyní, kdyby měl být jiný dosazen na jeho místo, vizte, bojím se, že by mezi vámi vyvstaly sváry. A kdo ví, zdali by se pak můj syn, jemuž království náleží, nerozhněval a neodvedl část tohoto lidu k sobě, což by mezi vámi způsobilo války a sváry, což by bylo příčinou prolítí mnoha krve a převrácení cesty Páně, ano, a zničilo by to duše mnoha lidí.
- 8 Nyní, pravím vám, buďme moudří a uvažme tyto věci, neboť nemáme žádné právo zničit mého syna, aniž bychom mohli mít jakékoli právo zničit jiného, kdyby byl dosazen na jeho místo.
- 9 A kdyby se můj syn opět obrátil k pýše své a k marným věcem, odvolal by věci, jež řekl, a dožadoval by se práva na království, což by způsobilo, že by se on a také tento lid dopustili mnohého hříchu.
- 10 A nyní, buďme moudří a hledme vpřed na tyto věci a učiňme to, co zajistí mír tomuto lidu.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

- 11 Tudíž budu vašim králem po zbytek svých dnů; nicméně určíme soudce, aby soudili tento lid podle našeho zákona; a uspořádáme nově záležitosti tohoto lidu, neboť určíme za soudce moudré muže, kteří budou souditi tento lid podle přikázání Božích.
- 12 Nyní, je lépe, aby člověk byl souzen Bohem nežli člověkem, neboť soudy Boží jsou vždy spravedlné, ale soudy lidské vždy spravedlné nejsou.
- 13 Tudíž, kdyby bylo možné, abyste měli za krále spravedlné muže, kteří by ustanovovali zákony Boží a soudili tento lid podle přikázání jeho, ano, kdybyste mohli míti za krále muže, kteří by činili tak, jak pro tento lid činil můj otec Benjamin – pravím vám, kdyby tomu tak vždy mohlo býti, pak by bylo žádoucí, abyste vždy měli krále, který by nad vámi panoval.
- 14 A vpravdě já sám jsem pracoval s veškerou mocí a s veškerými schopnostmi, jež jsem měl, abych vás učil přikázáním Božím a abych po celé zemi zjednal mír, aby nebylo válek ani svárů, ani krádeží ani plnění ani vraždění ani žádné nepravosti;
- 15 A kdokoli se dopustil nepravosti, toho jsem potrestal podle zločinu, jehož se dopustil, podle zákona, jenž nám byl dán našimi otci.
- 16 Nyní, pravím vám, protože všichni lidé nejsou spravedlní, není žádoucí, abyste měli krále nebo více králů, kteří by panovali nad vámi.
- 17 Neboť vizte, kolik nepravosti způsobí jeden zlovolný král, ano, jak veliké zničení!
- 18 Ano, vzpomeňte na krále Noéma, na jeho zlovolnost a na jeho ohavnosti, a také na zlovolnost a na ohavnosti jeho lidu. Vizte, jak veliké zničení na ně přišlo; a také byli pro své nepravosti uvedeni do poroby.
- 19 A kdyby jejich všemoudrý Stvořitel nezakročil, a to pro jejich upřímné pokání, museli by nevyhnutelně zůstat v porobě až doposud.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

20 Ale vizte, on je vysvobodil, protože se před ním pokořili; a protože k němu mocně volali, vysvobodil je z poroby; a tak Pán působí svou mocí ve všech případech mezi dětmi lidskými a vztahuje rámě milosrdenství k těm, kteří v něho vkládají svou důvěru.

21 A vizte, nyní, pravím vám, nemůžete svrhnouti z trůnu zlovolného krále, ledaže by to bylo velikými sváry a prolitím mnoha krve.

22 Neboť vizte, má své přátele mezi zlovolnými a drží kolem sebe své strážce; a roztrhá zákony těch, kteří před ním vládli ve spravedlivosti; a pošlapává nohama příkázání Boží;

23 A nařizuje zákony a vysílá je mezi svůj lid, ano, zákony po způsobu své vlastní zlovolnosti; a kdokoli neposlouchá jeho zákony, toho dá zničit; a proti těm, kteří se proti němu vzbouří, vyšle svá vojska do války, a pokud může, tak je zničí; a tak nespravedlivý král převrací cesty veškeré spravedlivosti.

24 A nyní vizte, pravím vám, není radno, aby na vás přišly takové ohavnosti.

25 Tudíž, zvolte hlasem tohoto lidu soudce, abyste mohli býti souzeni podle zákonů, jež vám byly dány našimi otci, jež jsou správné a jež jim byly dány rukou Páně.

26 Nyní, není obvyklé, aby hlas lidu požadoval něco, co by se protivilo tomu, co je správné; ale je obvyklé, aby menší část lidu požadovala to, co správné není; tudíž toto budete dodržovati a učiníte to svým zákonem – řídit své záležitosti hlasem lidu.

27 A přijde-li čas, kdy hlas lidu zvolí nepravost, bude to čas, kdy na vás přijdou soudy Boží; ano, bude to čas, kdy vás navštíví velikým zničením, tak jak tuto zemi doposud navštěvoval.

28 A nyní, jestliže máte soudce, a oni vás nesoudí podle zákona, který byl dán, můžete je dáti souditi vyšším soudcem.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

29 Jestliže vaši vyšší soudcové nesoudí spravedlivým soudem, necháte shromáždit malý počet svých nižších soudců a ti budou souditi vaše vyšší soudce podle hlasu lidu.

30 A přikazuji vám, abyste činili tyto věci v bázni Páně; a přikazuji vám, abyste tyto věci činili, a že nemáte míti krále; takže bude-li se tento lid dopouštět hříchů a nepravostí, budou zodpověděny na jejich vlastní hlavě.

31 Neboť vizte, pravím vám, hříchy mnoha lidí byly způsobeny nepravostí jejich králů; tudíž jejich nepravosti jsou zodpověděny na hlavě jejich králů.

32 A nyní, přeji si, aby již nebylo této nerovnosti v této zemi, zvláště mezi tímto mým lidem; ale přeji si, aby tato země byla zemí svobody a aby každý člověk mohl stejně požívat svých práv a výsad tak dlouho, jak Pán bude pokládati za vhodné, abychom žili a měli v dědictví tuto zemi, ano, dokonce tak dlouho, dokud kdokoli z našeho potomstva bude na tváři této země.

33 A mnohé další věci jim král Mosiáš napsal, odhaluje jim všechny zkoušky a starosti spravedlivého krále, ano, všechno trápení duše pro jejich lid a také všechna reptání lidu před svým králem; a to vše jim vysvětlil.

34 A řekl jim, že tyto věci by neměly býti; ale že toto břemeno by mělo připadnouti na veškerý lid, aby každý člověk nesl svůj díl.

35 A také jim odhalil veškeré nevýhody, se kterými by se potýkali, kdyby nad nimi panoval nespravedlivý král;

36 Ano, veškeré jeho nepravosti a ohavnosti a veškeré války a sváry a krveprolití a krádeže a plnění a dopouštění se smilstva a všelikých nepravostí, jež ani nemohou býti vypočteny – a řekl jim, že tyto věci by neměly býti, že výslovně odporují přikázáním Božím.

37 A nyní, stalo se poté, co král Mosiáš vyslal tyto věci mezi lid, že byli přesvědčeni o pravdivosti jeho slov.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

38 Tudíž upustili od svého přání míti krále a počali se převelice starati, aby každý člověk v celé zemi měl stejnou příležitost; ano, a každý člověk vyjádřil ochotu zodpovídati za své vlastní hříchy.

39 Tudíž, stalo se, že se shromáždili ve skupinách v celé zemi, aby hlasovali o těch, kteří mají býti jejich soudci, kteří by je soudili podle zákona, jenž jim byl dán; a nesmírně se radovali ze svobody, jež jim byla udělena.

40 A jejich láska k Mosiášovi zesílila; ano, vážili si ho více nežli kteréhokoli jiného člověka; neboť na něho nepohlíželi jako na tyrana, který usiluje o zisk, ano, o onen mamon, který kazí duši; neboť on od nich nevymáhal bohatství, ani ho netěšilo prolévání krve; ale zjednal v zemi mír a umožnil svému lidu, aby byl vysvobozen ze všemožné poroby; tudíž vážili si ho, ano, nesmírně, nezměrně.

41 A stalo se, že určili soudce, aby nad nimi panovali, neboli aby je soudili podle zákona; a toto učinili v celé zemi.

42 A stalo se, že Alma byl určen za prvního hlavního soudce, jsa také vysokým knězem, neboť jeho otec mu onen úřad předal a svěřil mu správu veškerých záležitostí církve.

43 A nyní, stalo se, že Alma kráčel po cestách Páně a zachovával přikázání jeho a soudil spravedlivým soudem; a v zemi byl trvalý mír.

44 A tak počala vláda soudců po celé zemi Zarahemla, mezi všemi lidmi, kteří se nazývali Nefité; a Alma byl prvním hlavním soudcem.

45 A nyní, stalo se, že jeho otec zemřel, jsa stár osmdesát a dva roky, byv živ, aby plnil přikázání Boží.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 A stalo se, že Mosiáš také zemřel, v třicátém a třetím roce své vlády, jsa stár šedesát a tři léta; což celkem činí pět set a devět let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

47 A tak skončila vláda králů nad lidem Nefiovým; a tak skončily dny Almovy, jenž byl zakladatelem jejich církve.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Knihá Almova

syna Almy

Zpráva Almy, který byl synem Almovým a který byl prvním hlavním soudcem nad lidem Nefiovým, a také vysokým knězem nad Církví. Obsahuje zprávu o vládě soudců a o válkách a o svárech mezi lidem. A také zprávu o válce mezi Nefity a Lamanity podle záznamu Almy, prvního hlavního soudce.

Alma 1

- 1 Nyní, stalo se, že v prvním roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, od nynějška nadále, když král Mosiaš odešel cestou všeho pozemského a dobojoval dobrý boj, kráčeje před Bohem zpříma, nezanechal nikoho, kdo by vládl na jeho místě; nicméně ustanovil zákony, jež byly lidem uznány; tudíž byli povinni řídit se zákony, jež vydal.
- 2 A stalo se, že v prvním roce vlády Almy na soudcovské stoličce byl před něho předveden muž, aby byl souzen, muž, který byl statný a byl znám svou velikou silou.
- 3 A obcházel mezi lidem, káže jim to, co vydával za slovo Boží, ztrháváje církev; oznamuje lidu, že každý kněz a učitel by se měl státi oblíbeným; a že by neměli pracovati svýma vlastníma rukama, ale že by měli býti podporováni lidem.
- 4 A on také lidu dosvědčoval, že veškeré lidstvo má býti spaseno posledního dne a že se nemusejí báti ani chvěti, ale že mohou pozdvihnouti hlavu a radovati se; neboť Pán stvořil všechny lidi, a také všechny lidi vykoupil; a nakonec všichni lidé mají míti věčný život.
- 5 A stalo se, že učil těmto věcem natolik, že mnozí jeho slovům uvěřili, dokonce tak mnozí, že ho počali podporovati a dávat mu peníze.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 A on počal býti povýšen v pýše srdce svého a nositi velice drahocenný oděv, ano, a dokonce počal podle svého kázání zakládati církev.

7 A stalo se, jak tak chodil, aby kázal těm, kteří věřili v jeho slovo, že potkal muže, který náležel k církvi Boží, ano, a to jednoho z jejich učitelů; a počal se s ním ostře svářiti, aby mohl svésti lid církve; ale onen muž mu odporoval, napomínaje ho slovy Božími.

8 Nyní, onen muž se jmenoval Gedeon; a byl to ten, který byl nástrojem v rukou Božích při vysvobození lidu Limhiova z poroby.

9 Nyní, protože mu Gedeon odporoval slovy Božími, rozhněval se na Gedeona a tasil meč svůj a počal ho bíti. Nyní, Gedeon, jsa sešlý pokročilým věkem, tudíž nebyl schopen odolávati jeho ranám, tudíž byl mečem zabit.

10 A onen muž, který ho zabil, byl jat lidem církve a byl předveden před Almu, aby byl souzen podle zločinů, jež spáchal.

11 A stalo se, že stanul před Almou a obhajoval se s velikou smělostí.

12 Ale Alma mu pravil: Viz, toto je poprvé, co byla mezi tento lid uvedena kněžská lstivost. A viz, ty nejsi vinen pouze kněžskou lstivostí, ale snažil ses ji prosaditi mečem; a kdyby mezi tímto lidem byla kněžská lstivost prosazena, vedlo by to k jeho naprostému zničení.

13 A ty jsi prolil krev spravedlivého muže, ano, muže, který mezi tímto lidem vykonal mnoho dobra; a kdybychom tě ušetřili, odplatou by na nás přišla jeho krev.

14 Tudíž jsi odsouzen k smrti podle zákona, jež nám dal Mosiáš, náš poslední král; a tento zákon byl tímto lidem uznán; tudíž tento lid se musí tímto zákonem řídit.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

- 15 A stalo se, že ho jali; a jmenoval se Nehor; a odnesli ho na vrchol pahorku Manti a tam ho přiměli, nebo spíše sám přiznal mezi nebesy a zemí, že to, čemu učil lid, je proti slovu Božímu; a tam utrpěl potupnou smrt.
- 16 Nicméně toto neukončilo šíření kněžské lstivosti po zemi; neboť bylo mnoho těch, kteří milovali marné věci světa a kteří chodili, kázíce falešné nauky; a toto činili kvůli bohatství a počtě.
- 17 Nicméně ze strachu ze zákona se neopovažovali lháti, pokud by to bylo známo, neboť lháři byli trestáni; tudíž předstírali, že káží podle své víry; a nyní, zákon nemohl nad nikým míti moc pro jeho víru.
- 18 A ze strachu ze zákona se neopovažovali krásti, neboť takoví byli trestáni; ani se neopovažovali loupiti ani vraždit, neboť ten, kdo zavraždil, byl potrestán smrtí.
- 19 Ale stalo se, že ti, kteří nenáleželi k církvi Boží, počali pronásledovati ty, kteří k církvi Boží náleželi a kteří na sebe vzali jméno Kristovo.
- 20 Ano, pronásledovali je a sužovali je všelikými slovy, a to pro jejich pokoru; protože nebyli pyšní ve svých vlastních očích a protože si navzájem udíleli slovo Boží bez peněz a bez ceny.
- 21 Nyní, mezi lidem církve byl přísný zákon, že nikdo, kdo náleží k církvi, nesmí povstati a pronásledovati ty, kteří k církvi nenáležejí, a že ani mezi nimi samotnými nemá býti pronásledování.
- 22 Nicméně, byli mezi nimi mnozí, kteří počali býti pyšní a počali se prudce svářiti se svými protivníky, dokonce až k ranám; ano, bili se spolu pěstmi.
- 23 Nyní, toto bylo v druhém roce vlády Almovy a bylo to příčinou veliké strasti pro církev; ano, bylo to příčinou veliké zkoušky pro církev.
- And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.
- Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.
- Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.
- And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.
- But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.
- Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.
- Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.
- Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.
- Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

24 Neboť srdce mnohých bylo zatvrzelé a jejich jména byla vymazána, takže na ně nebylo mezi lidem Božím již více pamatováno. A také mnozí sami odešli z prostředku jejich.

25 Nyní, toto byla veliká zkouška pro ty, kteří stáli pevně ve víře; nicméně byli stálí a neochvějní v zachování přikázání Božích a trpělivě snášeli pronásledování, jež se na ně kupilo.

26 A když kněží zanechali své práce, aby lidu udíleli slovo Boží, lidé také zanechali své práce, aby slovu Božímu naslouchali. A když jim kněží poskytli slovo Boží, všichni se opět pilně navrátili ke své práci; a kněz se nevyvyšoval nad své posluchače, neboť kazatel nebyl lepší nežli posluchač, ani učitel nebyl o nic lepší nežli žák; a tak si byli všichni rovni a všichni pracovali, každý člověk podle své síly.

27 A udíleli ze jmění svého, každý člověk podle toho, co měl, chudým a potřebným a nemocným a sužovaným; a nenosili drahý oděv, přesto však byli upravení a vzhlední.

28 A tak uspořádali záležitosti církve; a tak počali opět míti trvalý mír, přese všechna svá pronásledování.

29 A nyní, pro pevnost církve počali býti nesmírně bohatí a měli hojnost všech věcí, jichž jim bylo zapotřebí – hojnost stád a dobytka, i krmného dobytka všeho druhu, a také hojnost obilí a zlata a stříbra a drahocenných věcí a hojnost hedvábí a jemně tkaného plátna a všelikého dobrého prostého sukna.

30 A tak za těchto příznivých okolností neodehnali nikoho, kdo byl nahý nebo kdo byl hladový nebo kdo žíznil nebo kdo byl nemocen nebo o koho nebylo postaráno; a neulpívali srdcem svým na bohatství; tudíž byli štědrí ke všem, jak ke starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, ať již mimo církev nebo z církve, nehledíce na osobu toho, kdo byl potřebný.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 A tak se jim dařilo a stali se mnohem bohatšími nežli ti, kteří k jejich církvi nenáleželi.

32 Neboť ti, kteří k jejich církvi nenáleželi, si libovali v kouzelnictví a v modlářství nebo v zahálce a ve žvanění a v závidění a ve svárech; nosíce drahý oděv; jsouce povýšeni v pýše svých vlastních očí; pronásledující, lhouce, kradouce, loupíce, páchající smilstva a vraždy a všeliké zlovolnosti; nicméně zákon byl uplatňován na všechny ty, kteří ho přestoupili, nakolik to jen bylo možné.

33 A stalo se, že když byl takto na ně uplatňován zákon a když každý člověk trpěl podle toho, co učinil, zklidnili se a neopovažovali se dopouštět se žádných zlovolností, pokud by to bylo známo; tudíž, mezi lidem Nefiovým byl veliký mír až do pátého roku vlády soudců.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 A stalo se na počátku pátého roku jejich vlády, že mezi lidem vyvstal svár; neboť jistý muž, který se jmenoval Amlici, jsa mužem velice vychytralým, ano, moudrým mužem co do moudrosti světa, jsa podle řádu onoho muže, který zabil mečem Gedeona a který byl podle zákona popraven –
- 2 Nyní, tento Amlici k sobě svou vychytralostí odvedl mnoho lidí; dokonce tolik, že počali býti velmi mocní; a počali usilovati o ustanovení Amliciho za krále nad lidem.
- 3 Nyní, toto vzbudilo neklid mezi lidem církve, a také mezi všemi těmi, kteří nebyli odvedeni Amliciovým přesvědčováním; neboť věděli, že podle jejich zákona musejí takové věci býti ustanoveny hlasem lidu.
- 4 Tudíž, kdyby bylo možné, aby Amlici získal hlas lidu, on, jsa zlovolný člověk, by je připravil o jejich práva a výsady církve; neboť jeho záměrem bylo zničit církev Boží.
- 5 A stalo se, že se lidé shromáždili po celé zemi, každý člověk podle svého názoru, ať již byl pro Amliciho nebo proti němu, do oddělených skupin, majíce mezi sebou mnoho rozepří a podivných svárů.
- 6 A tak se shromáždili, aby v oné záležitosti odevzdali svůj hlas; a ten byl předložen soudcům.
- 7 A stalo se, že hlas lidu vyzněl proti Amlicimu, takže králem nad lidem učiněn nebyl.
- 8 Nyní, to způsobilo mnoho radosti v srdci těch, kteří byli proti němu; ale Amlici podněcoval ty, kteří mu byli nakloněni, aby se hněvali na ty, kteří mu nakloněni nebyli.
- 9 A stalo se, že se shromáždili a vysvětili Amliciho za svého krále.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

10 Nyní, když byl Amlici nad nimi učiněn králem, přikázal jim, aby pozvedli zbraně proti svým bratrům; a toto učinil, aby si je mohl podrobiti.

11 Nyní, lidé Amliciovi byli rozeznáváni jménem Amliciovým, jsouce nazýváni Amlicité; a zbytek se nazýval Nefité neboli lid Boží.

12 Tudíž lid Nefitů si byl vědom záměru Amlicitů, a tudíž se připravoval na setkání s nimi; ano, vyzbrojili se meči a dýkami a luky a šípy a kameny a praky a všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu.

13 A tak byli připraveni na setkání s Amlicity v době jejich příchodu. A podle svého počtu měli určené velitele a vyšší velitele a hlavní velitele.

14 A stalo se, že Amlici vyzbrojil své muže všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu; a také určil nad lidmi vládce a vůdce, aby je vedli do války proti jejich bratrům.

15 A stalo se, že Amlicité došli na pahorek Amnihu, který je na východ od řeky Sidon, jež protéká kolem země Zarahemla, a tam počali vésti válku s Nefity.

16 Nyní, Alma, jsa hlavním soudcem a správcem lidu Nefiova, vyšel tudíž s lidem svým, ano, se svými veliteli a s hlavními veliteli, ano, v čele svých vojsk do boje proti Amlicitům.

17 A počali Amlicity pobíjeti na pahorku východně od Sidonu. A Amlicité bojovali s Nefity s velikou silou, tak velikou, že mnozí Nefité před Amlicity padli.

18 Nicméně Pán posílil ruku Nefitů tak, že Amlicity pobíjeli ve velikém krveprolití, takže ti před nimi počali prchatí.

19 A stalo se, že Nefité Amlicity po celý onen den pronásledovali a pobíjeli je ve velikém krveprolití, tak velikém, že z Amlicitů bylo pobito dvanáct tisíc pět set třicet a dvě duše; a z Nefitů bylo pobito šest tisíc pět set šedesát a dvě duše.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 A stalo se, že když Alma nemohl Amlicity déle pronásledovati, dal, aby jeho lidé rozbili své stany v údolí Gedeon, kterážto údolí bylo pojmenováno po onom Gedeonovi, který byl zabit mečem rukou Nehorovou; a v tomto údolí Nefité rozbili své stany na noc.

21 A Alma vyslal vyzvědače, aby sledovali zbytek Amlicitů, aby mohl zvědět jejich plány a jejich úklady, aby se jim mohl bránit, aby mohl zachovati svůj lid od zničení.

22 Nyní, ti, které vyslal, aby pozorovali tábor Amlicitů, se jmenovali Zeram a Amnor a Manti a Limher; toto byli ti, kteří vyšli se svými muži pozorovati tábor Amlicitů.

23 A stalo se, že se nazítří vrátili do tábora Nefitů ve velikém spěchu, jsouce převelice ohromeni a zasaženi velikým strachem, a pravili:

24 Vizte, sledovali jsme tábor Amlicitů a k svému velikému ohromení jsme uviděli v zemi Minon, nad zemí Zarahemla, směrem k zemi Nefi, početné zástupy Lamanitů; a vizte, Amlicité se k nim připojili;

25 A útočí v této zemi na naše bratří; a ti před nimi prchají se svými stády a se svými manželkami a se svými dětmi k našemu městu; a pokud si nepospíšíme, oni se zmocní našeho města a naši otcové a naše manželky a naše děti budou pobiti.

26 A stalo se, že lid Nefitů vzal své stany a šel z údolí Gedeon k svému městu, což bylo město Zarahemla.

27 A vizte, jak přecházeli řeku Sidon, přišli na ně Lamanité a Amlicité, jsouce téměř tak početní jako písek mořský, aby je zničili.

28 Nicméně Nefité, posílení rukou Páně, protože se k němu vroucně modlili, aby je vysvobodil z rukou jejich nepřátel, proto Pán vyslyšel jejich volání a posílil je, a Lamanité a Amlicité před nimi padali.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 A stalo se, že Alma se bil s Amlicim mečem tváří v tvář; a udatně spolu bojovali.

30 A stalo se, že Alma, jsa mužem Božím a byv naplněn velikou vírou, zvolal řka: Ó Pane, buď milosrdný a ušetři život můj, abych mohl býti nástrojem v rukou tvých, abych zachránil a zachoval lid tento.

31 Nyní, když Alma pronesl tato slova, bojoval opět s Amlicim; a byl posílen natolik, že Amlicího mečem zabil.

32 A také bojoval s králem Lamanitů; ale král Lamanitů před Almou uprchl a vyslal své strážce, aby s Almou bojovaly.

33 Ale Alma se svými strážemi bojoval proti strážím krále Lamanitů, dokud je nepobil a nezahnal zpět.

34 A tak čistil zemi, nebo spíše břeh, který byl na západ od řeky Sidon, házeje těla Lamanitů, kteří byli pobiti, do vod Sidonu, aby tak jeho lidé měli místo, kde by mohli přejíti a bojovati s Lamanity a Amlicity na západní straně řeky Sidon.

35 A stalo se, že když všichni přešli řeku Sidon, že Lamanité a Amlicité před nimi počali prchat, přestože byli tak početní, že nemohli býti spočítáni.

36 A prchali před Nefity do pustiny, jež byla na západě a na severu, daleko za hranicemi země; a Nefité je udatně pronásledovali a pobíjeli je.

37 Ano, napadali je ze všech stran a pobíjeli je a hnali, dokud nebyli rozptýleni na západě a na severu a dokud nedosáhli pustiny, jež se nazývala Hermounts; a byla to ona část pustiny, jež byla zamořena divou a dravou zvěří.

38 A stalo se, že mnozí v pustině na své rány zemřeli a byli sežráni onou zvěří a také supy z oblohy; a jejich kosti byly nalezeny a byly nakupeny na zemi.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 A stalo se, že Nefité, kteří nebyli válečnými zbraněmi zabiti, pohřbivše ty, kteří zabiti byli – nyní, počet zabitých nebyl spočítán, protože jejich počet byl tak veliký – poté, co dokončili pohřbívání svých mrtvých, navrátil se každý do své země a do svého domu a k své manželce a k svým dětem.
- 2 Nyní, mnohé ženy a děti byly pobity mečem, a také mnoho jejich stád a jejich dobytka; a byla zničena i mnohá jejich obilná pole, neboť byla pošlapána zástupy mužů.
- 3 A nyní, všichni Lamanité a Amlicité, kteří byli pobiti na břehu řeky Sidon, byli naházeni do vod Sidonu; a vizte, jejich kosti jsou v hlubinách mořských, a je jich mnoho.
- 4 A Amlicité se od Nefitů odlišovali, neboť se na čele označili červenou barvou jako Lamanité; nicméně si hlavy jako Lamanité neoholili.
- 5 Nyní, hlavy Lamanitů byly oholeny; a byli nazí, až na kůži, kterou měli ovázanu okolo beder svých, a také své oděny, kterým byli opásáni, a své luky a své šípy a své kameny a své praky a tak dále.
- 6 A kůže Lamanitů byla tmavá, podle znamení, jež bylo vloženo na jejich otce, což bylo prokletí na nich za jejich přestupky a za jejich vzpouru proti jejich bratrům, kteří sestávali z Nefiho, Jákoba a Jozefa a Sama, kteří byli spravedlní a svatí muži.
- 7 A jejich bratři usilovali o to, aby byli zničeni, tudíž byli prokleti; a Pán Bůh na ně vložil znamení, ano, na Lamana a Lemuela a také na syny Izmaelovy a na izmaelitské ženy.
- 8 A to bylo učiněno, aby jejich símě bylo odlišeno od semene jejich bratří, aby tak Pán Bůh mohl zachovati lid svůj, aby se nemísil a nevěřil v nesprávné tradice, jež by vedly k jeho zničení.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

9 A stalo se, že každý, kdo smísil své símě se semenem Lamanitů, přivodil totéž prokletí na své símě.

10 Tudíž, kdokoli se dal Lamanity svést, byl nazýván oním jménem a bylo na něj vloženo znamení.

11 A stalo se, že všichni ti, kteří nevěřili v tradici Lamanitů, ale věřili oněm záznamům, jež byly přineseny z Jeruzaléma, a také v tradici svých otců, která byla správná, kteří věřili v přikázání Boží a zachovávali je, byli od oné doby nadále nazýváni Nefity neboli lidem Nefiovým –

12 A jsou to oni, kdo vedli záznamy, jež jsou pravdou o jejich lidu, a také o lidu Lamanitů.

13 Nyní, vrátíme se opět k Amlicitům, neboť na ně bylo také vloženo znamení; ano, oni na sebe vložili znamení sami, ano, a to červené znamení na čelo.

14 Tak je naplněno slovo Boží, neboť toto jsou slova, jež pravil Nefimu: Viz, Lamanity jsem proklet a vložím na ně znamení, aby oni a símě jejich byli od této doby nadále a na věky od tebe a od semene tvého odděleni, ledaže budou činiti pokání ze zlovolnosti své a obrátí se ke mně, abych k nim mohl býti milosrdný.

15 A opět: Vložím znamení na toho, kdo smísí símě své s bratřími tvými, aby i on byl proklet.

16 A opět: Vložím znamení na toho, kdo bojuje proti tobě a semeni tvému.

17 A opět, pravím, ten, kdo se od tebe odvrátí, nebude již nazýván semenem tvým; a já budu od nynějška nadále a na věky žehnati tobě a všem, kteří budou nazýváni semenem tvým; a toto byly přísliby Páně Nefimu a semeni jeho.

18 Nyní, Amlicité nevěděli, že naplňují slova Boží, když se počali označovati na čele; nicméně vyšli v otevřené vzpouře proti Bohu; tudíž bylo nezbytné, aby na ně padlo prokletí.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Nyní, chtěl bych, abyste pochopili, že oni přivodili sami na sebe ono prokletí; a zrovna tak každý člověk, jenž je proklet, přivádí sám na sebe své vlastní odsouzení.

20 Nyní, stalo se, že nemnoho dnů po bitvě, kterou vedli Lamanité a Amlicité v zemi Zarahemla, přišlo na lid Nefiův další vojsko Lamanitů, na stejném místě, kde se první vojsko střetlo s Amlicity.

21 A stalo se, že bylo vysláno vojsko, aby je ze své země vyhnalo.

22 Nyní, Alma sám, jsa sužován zraněním, nevyšel tentokráte do bitvy proti Lamanitům;

23 Ale vyslal proti nim početné vojsko; a oni šli a pobili mnoho Lamanitů a zbytek vyhnali za hranice své země.

24 A pak se opět vrátili a počali zjednávat v zemi mír a po nějakou dobu nebyli svými nepřáteli obtěžováni.

25 Nyní, všechny tyto věci se staly, ano, všechny tyto války a sváry byly započaty a ukončeny v pátém roce vlády soudců.

26 A v jediném roce byly tisíce a desítky tisíců duší poslány do věčného světa, aby sklidily odměnu svou podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé, aby sklidily věčné štěstí nebo věčnou bídu, podle onoho ducha, kterého chtěly poslouchati, ať již to byl duch dobrý, nebo zlý.

27 Neboť každý člověk obdrží mzdu od toho, koho chce poslouchati, a to podle slov ducha proroctví; tudíž nechť se stane podle pravdy. A tak končí pátý rok vlády soudců.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Nyní, stalo se v šestém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že v zemi Zarahemla nebylo žádných svárů ani válek;
- 2 Ale lidé se soužili, ano, velice se soužili nad ztrátou svých bratří, a také nad ztrátou svých stád a dobytka, a také nad ztrátou svých polí s obilím, jež Lamanité pošlapali a zničili nohama.
- 3 A tak veliké byly jejich strasti, že každá duše měla příčinu truchliti; a věřili, že to jsou soudy Boží seslané na ně pro jejich zlovolnost a jejich ohavnosti; tudíž byli probuzeni, aby se rozpomenuli na svou povinnost.
- 4 A počali církev vésti řádněji; ano, a mnozí byli pokřtěni ve vodách Sidonu a byli připojeni k církvi Boží; ano, byli pokřtěni rukou Almy, který byl vysvěcen na vysokého kněze nad lidem církve rukou svého otce Almy.
- 5 A stalo se v sedmém roce vlády soudců, že okolo tří tisíc pěti set duší se připojilo k církvi Boží a bylo pokřtěno. A tak skončil sedmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; a po celou tu dobu byl trvalý mír.
- 6 A stalo se v osmém roce vlády soudců, že lidé církve počali býti pyšní pro své nesmírné bohatství a své jemné hedvábí a své jemně tkané plátno a pro svá mnohá stáda a dobytek a své zlato a své stříbro a všeliké drahocenné věci, jež získali svou příčinlivostí; a pro všechny tyto věci byli povýšeni v pyše očí svých, neboť počali nositi velice drahý oděv.
- 7 Nyní, toto bylo příčinou veliké strasti pro Almu, ano, a pro mnohé lidi, které Alma vysvětil, aby byli učiteli a kněžími a staršími nad církví; ano, mnozí z nich byli tuze zarmouceni pro zlovolnost, jež, jak viděli, počala býti mezi jejich lidmi.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Neboť viděli a pohlíželi s velikým zármutkem na to, že lidé církve počali býti povýšeni v pýše očí svých a počali ulpívati srdcem svým na bohatství a na marných věcech světa, že počali opovrhovati jeden druhým a počali pronásledovati ty, kteří nevěřili podle jejich vlastní vůle a libosti.
- 9 A tak v tomto osmém roce vlády soudců počaly býti mezi lidmi církve veliké sváry; ano, vyvstala závidění a rozbroje a zášť a pronásledování a pýcha, která dokonce přesahovala pýchu těch, kteří k církvi Boží nenáleželi.
- 10 A tak skončil osmý rok vlády soudců; a zlovolnost církve byla velikým kamenem úrazu pro ty, kteří k církvi nenáleželi; a tak církev počala ochabovati ve svém rozvoji.
- 11 A stalo se na počátku devátého roku, že Alma viděl zlovolnost církve, a také viděl, že příklad církve počíná vésti ty, kteří jsou nevěřící, od jedné nepravosti k druhé, a tak přivádí zničení lidu.
- 12 Ano, viděl mezi lidmi velikou nerovnost, někteří se povyšovali v pýše své a pohrdali druhými a obraceli se zády k potřebným a nahým a k těm, kteří byli hladoví, a k těm, kteří žíznilí, a k těm, kteří byli nemocní a sužovaní.
- 13 Nyní, toto bylo velikou příčinou k bédování mezi lidem, zatímco jiní se ponížovali pomáhající těm, kterým bylo jejich pomoci zapotřebí, a tak rozdávající ze svého jmění chudým a potřebným, sytíce hladové a trpíce všelikými strastmi pro Krista, který přijde podle ducha prorocství;
- 14 Těšíce se na onen den, udržující si tak odpuštění hříchů svých; jsouce naplnění velikou radostí ze vzkříšení mrtvých, podle vůle a moci Ježíše Krista a jeho vysvobozením z pout smrti.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

- 15 A nyní, stalo se, že Alma, spatřiv strasti pokorných následovníků Božích a pronásledování, jež na ně kupil zbytek lidu jeho, a vida veškerou nerovnost jejich, se velice zarmoutil; nicméně Duch Páně ho neopustil.
- 16 A vybral si mezi staršími církve jednoho moudrého muže a dal mu moc podle hlasu lidu, aby mohl míti moc nařizovati zákony podle zákonů, jež byly dány, a uplatňovati je podle zlovolnosti a zločinů lidu.
- 17 Nyní, tento muž se jmenoval Nefia a byl jmenován hlavním soudcem; a usedl na soudcovskou stolicí, aby soudil lid a vládl mu.
- 18 Nyní, Alma mu nedal úřad vysokého kněze nad církví, ale podržel si úřad vysokého kněze pro sebe; ale předal Nefiaovi soudcovskou stolicí.
- 19 A to učinil, aby sám mohl vyjítí mezi svůj lid, neboli mezi lid Nefiův, aby mu mohl kázati slovo Boží, aby jej podněcoval k rozpomenutí se na jeho povinnost a aby mohl slovem Božím odstraniti veškerou pýchu a vychytralost a veškeré sváry, jež mezi jeho lidem byly, nevida žádný jiný způsob, jak by jej mohl napravit, nežli přemoci jej jasným svědectvím proti němu.
- 20 A tak na počátku devátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým předal Alma soudcovskou stolicí Nefiaovi a omezil se cele na vysoké kněžství svatého řádu Božího a na svědectví o slovu, podle ducha zjevení a prorocství.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Slova, jež Alma, vysoký kněz podle svatého řádu Božího, promlouval k lidu v jejich městech a vesnicích po celé zemi.

Alma 5

- 1 Nyní, stalo se, že Alma počal promlouvati k lidu slovo Boží, nejprve v zemi Zarahemla a odtud po celé zemi.
- 2 A toto jsou slova, jež promlouval k lidu v církvi, jež byla zřízena ve městě Zarahemla, podle jeho vlastního záznamu, řka:
 - 3 Já, Alma, byv vysvěcen otcem svým Almou, abych byl vysokým knězem nad církví Boží, neboť on měl moc a pravomoc od Boha činiti tyto věci, vizte, pravím vám, že počal zřizovati církve v zemi, jež byla na hranicích Nefi; ano, v zemi, jež byla nazývána zemí Mormon; ano, a křtil bratří své ve vodách Mormonu.
- 4 A vizte, pravím vám, milosrdenstvím a mocí Boží byli vysvobozeni z rukou lidu krále Noéma.
- 5 A vizte, poté byli v pustině uvedeni do poroby rukou Lamanitů; ano, pravím vám, byli v zajetí a Pán je opět vysvobodil z poroby mocí svého slova; a my jsme byli přivedeni do této země a také zde jsme počali zřizovati církve Boží, po celé této zemi.
- 6 A nyní vizte, pravím vám, bratří moji, vám, kteří náležíte k této církvi, uchovali jste si dostatečně v paměti zajetí otců svých? Ano, a uchovali jste si dostatečně v paměti milosrdenství jeho a shovívavost jeho s nimi? A nadto, uchovali jste si dostatečně v paměti, že on vysvobodil duše jejich z pekla?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

- Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.
- And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:
- I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.
- And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.
- And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.
- And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

- 7 Vizte, on proměnil srdce jejich; ano, probudil je z hlubokého spánku a oni se probudili k Bohu. Vizte, byli uprostřed temnoty; nicméně duše jejich byly osvětleny světlem věčného slova; ano, byli obvinuti pouty smrti a řetězy pekla a očekávalo je věčné zničení.
- 8 A nyní, ptám se vás, bratří moji, byli zničeni? Vizte, pravím vám, nikoli, nebyli.
- 9 A opět se ptám, byla ona pouta smrti přetržena a ony řetězy pekla, jež je obviňovaly, byly uvolněny? Pravím vám, ano, byly uvolněny a duše jejich se rozepjala a oni opěvovali vykupující lásku. A pravím vám, že jsou spaseni.
- 10 A nyní, ptám se vás, za jakých podmínek jsou spaseni? Ano, jaký měli důvod doufat i ve spasení? Co je příčinou toho, že jsou uvolněni z pout smrti, ano, a také z řetězů pekla?
- 11 Vizte, já vám to mohu říci – cožpak otec můj Alma nevěřil ve slova, jež byla promlouvána ústy Abinadiovými? A nebyl snad ten svatým prorokem? Cožpak nepromlouval slova Boží a cožpak jim otec můj Alma nevěřil?
- 12 A podle víry jeho byla v srdci jeho způsobena mocná proměna. Vizte, pravím vám, že toto vše je pravda.
- 13 A vizte, on kázal slovo vašim otcům, a v jejich srdci byla také způsobena mocná změna, a oni se pokořili a vložili svou důvěru v pravého a živého Boha. A vizte, byli věrní do konce; tudíž byli spaseni.
- 14 A nyní vizte, ptám se vás, bratří moji v církvi, jste duchovně zrozeni z Boha? Přijali jste obraz jeho do své tváře? Prožili jste tuto mocnou změnu v srdci svém?
- 15 Prokazujete víru ve vykoupení tím, kdo vás stvořil? Hledíte vpřed okem víry a pohlížíte na toto smrtelné tělo jako na pozvednuté do nesmrtelnosti a na tuto porušitelnost jako na pozvednutou do neporušitelnosti, abyste stanuli před Bohem a byli souzeni podle skutků, jež byly vykonány ve smrtelném těle?
- Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.
- And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.
- And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.
- And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?
- Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?
- And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.
- And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.
- And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?
- Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

- 16 Právím vám, můžete si představit, že slyšíte hlas Páně pravící vám v onen den: Pojdte ke mně, vy požehnaní, neboť vizte, díla vaše byla díly spravedlivosti na tváři země?
- 17 Nebo si představujete, že budete moci v onen den Pánu lháti a budete moci říci – Pane, díla naše byla spravedlivými díly na tváři země – a že on vás spasí?
- 18 Nebo jinak, můžete si představit sami sebe přivedené před soudní dvůr Boží s duší svou naplněnou vinou a výčitkami svědomí, majíce vzpomínku na veškerou svou vinu, ano, dokonalou vzpomínku na veškerou svou zlovolnost, ano, vzpomínku na to, že jste se vzpírali příkázáním Božím?
- 19 Právím vám, můžete onoho dne vzhlednouti k Bohu s čistým srdcem a s čistýma rukama? Právím vám, můžete vzhlednouti, majíce obraz Boha vyryt v tváři své?
- 20 Právím vám, můžete si myslet, že budete spaseni, když jste dovolili, abyste se stali poddanými ďábla?
- 21 Právím vám, onoho dne poznáte, že nemůžete býti spaseni; neboť žádný člověk nemůže býti spasen, ledaže šat jeho je omyt doběla; ano, šat jeho musí býti čištěn, dokud není očištěn od veškeré poskvrny, krví toho, o němž promlouvali naši otcové, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho.
- 22 A nyní, ptám se vás, bratří moji, jak se bude kterýkoli z vás cítiti, jestliže stanete před stolicí Boží, majíce šat svůj poskvrněný krví a všelikou špinavostí? Vizte, čím proti vám budou tyto věci svědčiti?
- 23 Vizte, nebudou snad svědčiti, že jste vražedníky, ano, a také že jste vinni všelikou zlovolností?
- 24 Vizte, bratří moji, domníváte se, že někdo takový může míti místo, na které by usedl v království Božím s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem a také se všemi svatými proroky, jejichž šat je očištěn a je bez poskvrny, čistý a bílý?
- I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?
- Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?
- Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?
- I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?
- I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?
- I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.
- And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?
- Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?
- Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

25 Právím vám, nikoli; ledaže učiníte z našeho Stvořitele lháře od počátku neboli ledaže se domníváte, že je od počátku lhářem, nemůžete se domnívati, že takoví mohou míti místa v království nebeském; ale budou vyvrženi, neboť jsou dětmi království ďáblova.

26 A nyní vizte, pravím vám, bratří moji, jestliže jste zakusili proměnu srdce a jestliže se vám chtělo zpívatí píseň vykupitelské lásky, chtěl bych se zeptati, cítíte se tak nyní?

27 Kráčeli jste, uchovávající se bez úhony před Bohem? Mohli byste sami sobě říci, kdybyste v tuto dobu byli povoláni k smrti, že jste byli dostatečně pokorní? Že šat váš byl očištěn a vybělen krví Krista, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho?

28 Vizte, odložili jste pýchu? Pravím vám, jestliže ne, pak nejste připraveni setkati se s Bohem. Vizte, musíte se připravit rychle; neboť království nebeské bude brzy na dosah, a takový člověk nemá věčný život.

29 Vizte, pravím, je mezi vámi někdo, kdo neodložil závist? Pravím vám, že takový člověk není připraven; a chtěl bych, aby se připravil rychle, neboť ta hodina je skoro na dosah a on neví, kdy nadejde čas; neboť takový člověk není shledán neviným.

30 A opět, pravím vám, je mezi vámi někdo, kdo se vysmívá bratru svému nebo na něj kupí pronásledování?

31 Běda takovému, neboť není připraven, a na dosah je čas, kdy bude museti činiti pokání, jinak nemůže býti spasen!

32 Ano, a běda vám všem činitelům nepravosti; čiňte pokání, čiňte pokání, neboť Pán Bůh to pravil!

33 Vizte, on nabízí pozvání všem lidem, neboť rámě milosrdenství je k nim vztaženo a on praví: Čiňte pokání a já vás přijmu.

34 Ano, on praví: Pojdte ke mně a pojíte z ovoce stromu života; ano, budete volně jísti a píti z chleba a z vod života;

35 Ano, pojdte ke mně a přinášejte díla spravedlivosti a nebudete poraženi a do ohně uvrženi –

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

36 Neboť vizte, je na dosah čas, kdy každý, kdo nepřináší dobré ovoce, neboli každý, kdo nečiní díla spravedlivosti, bude míti příčinu naříkati a truchliti.

37 Ó vy, činitelé nepravosti; vy, kteří jste nadutí v marných věcech světa, vy, kteří jste vyznali, že jste poznali cesty spravedlivosti, nicméně jste sešli z cesty jako ovce nemající pastýře, přestože vás pastýř volal a stále vás volá, ale vy nechcete hlas jeho poslouchati!

38 Vizte, pravím vám, že vás volá dobrý pastýř; ano, a svým vlastním jménem vás nazývá, jež je jméno Kristovo; a nebudete-li poslouchati hlas dobrého pastýře, jména, jímž jste nazýváni, vizte, nejste ovcemi dobrého pastýře.

39 A nyní, nejste-li ovcemi dobrého pastýře, z jakého stáda jste? Vizte, pravím vám, že ďábel je pastýř váš a vy jste z jeho stáda; a nyní, kdo to může popříti? Vizte, pravím vám, kdo to popírá, je lhářem a dítětem ďáblovým.

40 Neboť vám pravím, že vše, co je dobré, pochází od Boha, a vše, co je zlé, pochází od ďábla.

41 Tudíž, přináší-li člověk dobré skutky, poslouchá hlasu dobrého pastýře a následuje ho; ale kdo přináší skutky zlé, ten se stává dítětem ďáblovým, neboť poslouchá hlasu jeho a následuje ho.

42 A kdo tak činí, musí obdržeti mzdu svou od něj; tudíž jako mzdu svou obdrží smrt, co do věcí týkajících se spravedlivosti, jsa mrtev pro všechna dobrá díla.

43 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste mne vyslechli, neboť mluvím ze všech sil duše své; neboť vizte, promlouval jsem k vám jasně, abyste nemohli chybovati, neboli promlouval jsem podle přikázání Božích.

44 Neboť jsem povolán, abych takto mluvil, podle svatého řádu Božího, jenž je v Kristu Ježíši; ano, je mi přikázáno, abych stál a dosvědčil tomuto lidu věci, jež promlouvali otcové naši o tom, co přijde.

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

45 A to není vše. Nedomníváte se, že vím o těchto věcech sám od sebe? Vizte, svědčím vám, že vím, že tyto věci, o nichž jsem mluvil, jsou pravdivé. A jak myslíte, že vím o jistotě jejich?

46 Vizte, pravím vám, že mi byly oznámeny Svatým Duchem Božím. Vizte, po mnoho dnů jsem se postil a modlil, abych mohl poznati tyto věci sám za sebe. A nyní opravdu vím sám za sebe, že jsou pravdivé; neboť Pán Bůh mi je projevil svým Svatým Duchem; a toto je duch zjevení, který je ve mně.

47 A nadto, pravím vám, že mi takto bylo zjeveno, že slova, jež promlouvali otcové naši, jsou pravdivá, a to podle ducha proroctví, jenž je ve mně a jenž je také projevem Ducha Božího.

48 Pravím vám, že vím sám za sebe, že vše, co vám povím o tom, co přijde, je pravdivé; a pravím vám, že vím, že přijde Ježíš Kristus, ano, Syn, Jednorozený Otcův, pln milosti a milosrdenství a pravdy. A vizte, to je ten, kdo přijde, aby sňal hříchy světa, ano, hříchy každého člověka, který neochvějně věří ve jméno jeho.

49 A nyní, pravím vám, že toto je řád, podle něhož jsem povolán, ano, abych kázal milovaným bratřím svým, ano, a každému, kdo v zemi přebývá; ano, abych kázal všem, jak starým, tak mladým, jak porobeným, tak svobodným; ano, pravím vám, letitým a také těm středního věku i dorůstajícímu pokolení; ano, abych k nim volal, že musejí činiti pokání a býti znovuzrozeni.

50 Ano, tak praví Duch: Čiňte pokání, všechny končiny země, neboť království nebeské bude brzy na dosah; ano, Syn Boží přijde v slávě své, ve své moci, majestátnosti, síle a panování. Ano, milovaní bratři moji, pravím vám, že Duch praví: Vizte, sláva Krále veškeré země; a také Krále nebe velmi brzy zazáří mezi všemi dětmi lidskými.

51 A Duch mi také praví, ano, volá ke mně mocným hlasem řka: Jdi a pověz lidu tomuto – čiňte pokání, neboť nebudete-li činiti pokání, nemůžete nikterak zděditi království nebeské.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

52 A opět, pravím vám, Duch praví: Vizte, sekera je přiložena ke kořeni stromu; tudíž každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a uvržen do ohně, ano, do ohně, který nemůže býti stráven, dokonce ohně neuhasitelného. Vizte a pamatujte, Svatý to pravil.

53 A nyní, milovaní bratří moji, pravím vám, můžete odporovati těmto slovům; ano, můžete tyto věci odkládati stranou a pošlapávati Svatého nohama; ano, můžete býti nadutí v pýše srdce svého; ano, budete nadále neustále nositi drahocenný oděv a ulpívati srdcem svým na marných věcech světa, na bohatství svém?

54 Ano, budete se neustále domnívati, že jste lepší nežli druzí; ano, budete neustále pronásledovati bratří své, kteří se pokořují a kráčejí podle svatého řádu Božího, jímž byli přivedeni do církve této, byvše posvěceni Svatým Duchem, a přinášejí skutky, jež jsou hodné ku pokání –

55 Ano, budete se neustále obracetí zády k chudým a k potřebným a odpírati jim jmění své?

56 A konečně, vy všichni, kteří budete setrávati ve zlovolnosti své, pravím vám, že to jste vy, kteří budete poraženi a uvrženi do ohně, ledaže budete rychle činiti pokání.

57 A nyní, pravím vám, vám všem, kteří si přejete následovati hlas dobrého pastýře, vyjděte od zlovolných a oddělte se a nedotýkejte se nečistých věcí jejich; a vizte, jména jejich budou vymazána, aby jména zlovolných nebyla počítána mezi jména spravedlivých, aby se mohlo naplniti slovo Boží, jež praví: Jména zlovolných nebudou smíšena se jmény lidu mého;

58 Neboť jména spravedlivých budou zapsána v knize života, a těm udělím dědictví na pravici své. A nyní, bratří moji, máte proti tomuto co říci? Pravím vám, nezáleží na tom, zda proti tomu mluvíte, neboť slovo Boží se musí naplniti.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

59 Neboť je mezi vámi nějaký pastýř, mající mnoho ovcí, a nehlídá je, aby nepřišli vlci a nepožrali stádo jeho? A hle, když se do stáda dostane vlk, cožpak ho nevyžene ven? Ano, a nakonec, může-li, ho zničí.

60 A nyní, pravím vám, že vás volá dobrý pastýř; a budete-li hlas jeho poslouchati, přivede vás do stáda svého a budete ovcemi jeho; a přikazuje vám, abyste nestrpěli, aby se mezi vás dostal dravý vlk, abyste nebyli zničeni.

61 A nyní já, Alma, přikazuji vám řečí toho, jenž přikazuje mně, abyste pečlivě zachovávali slova, jež jsem k vám promlouval.

62 Promlouvám cestou příkazu k vám, kteří náležíte k církvi; a k těm, kteří k církvi nenáleží, promlouvám cestou vyzvání řka: Pojdte a buďte pokřtěni ku pokání, abyste také vy mohli pojísti z ovoce stromu života.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co Alma ustal promlouvati k lidu církve, jež byla založena ve městě Zarahemla, vysvětil kněze a starší vkládáním rukou svých podle řádu Božího, aby předsedali církvi a bděli nad ní.
- 2 A stalo se, že každý, kdo nenáležel k církvi a kdo činil pokání z hříchů svých, byl pokřtěn ku pokání a byl přijat do církve.
- 3 A také, stalo se, že každý, kdo k církvi náležel, ale kdo pokání ze zlovolnosti své nečinil a nepokořoval se před Bohem – mám na mysli ty, kteří byli povýšeni v pýše srdce svého – ti byli zavrženi a jména jejich byla vymazána, aby nebyla počítána mezi jména spravedlivých.
- 4 A tak počali zjednávatí pořádek církve ve městě Zarahemla.
- 5 Nyní, chtěl bych, abyste rozuměli, že slovo Boží bylo přístupno všem, takže žádný nebyl připraven o výsadu shromažďovati se, aby slyšeli slovo Boží.
- 6 Nicméně dětem Božím bylo přikázáno, aby se často shromažďovaly a spojovaly se v půstu a v mocné modlitbě za blaho duší těch, kteří Boha neznali.
- 7 A nyní, stalo se, že když Alma dal tato nařízení, odešel od nich, ano, od církve, jež byla ve městě Zarahemla, a přešel na východ od řeky Sidon do údolí Gedeon, kde bylo vystavěno město, které se nazývalo městem Gedeon, jež bylo v údolí, které se nazývalo Gedeon, jsouc pojmenováno po onom muži, jenž byl zabit mečem rukou Nehorovou.
- 8 A Alma šel a počal slovo Boží oznamovati církvi, která byla založena v údolí Gedeon, podle zjevení o pravdivosti slova, jež promlouvali otcové jeho, a podle ducha prorocství, který byl v něm, podle svědectví o Ježíši Kristu, Synu Božím, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho, a podle svatého řádu, jímž byl povolán. A tak jest psáno. Amen.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Slova Almova, která promlouval k lidu v Gedeonu, podle jeho vlastního záznamu.

Alma 7

- 1 Vizte, milovaní bratří moji, vida, že mi bylo umožněno přijít k vám, tudíž pokusím se vás oslovit řečí svou; ano, svými vlastními ústy, vida, že je to poprvé, co k vám promlouvám slovy úst svých, byv zcela upoután k stoličce soudcovské a byv velmi zaměstnán, takže jsem k vám nemohl přijít.
- 2 A dokonce ani nyní, v tuto dobu, bych nemohl přijít, kdyby nebylo toho, že soudcovská stolice byla předána jinému, aby vládl na mém místě; a Pán ve velikém milosrdenství dal, abych přišel za vámi.
- 3 A vizte, přišel jsem s velikými nadějemi a s velikým přáním, abych shledal, že jste se před Bohem pokořili a že jste nadále úpěnlivě prosili o milost jeho, abych shledal, že jste před ním bez úhony, a abych shledal, že nejste v oněch hrozných rozpacích, ve kterých byli bratří naši v Zarahemle.
- 4 Ale velebeno buď jméno Boží, že mi dal poznati, ano, dal mi převelikou radost z poznání, že jsou opět upevněni na cestě spravedlivosti jeho.
- 5 A věřím, podle Ducha Božího, který je ve mně, že také budu mít radost z vás; nicméně, nepřejí si, aby radost má z vás přišla skrze mnoho strastí a zármutku, jež jsem měl kvůli bratřím v Zarahemle, neboť vizte, radost má z nich přichází až poté, co jsem se prodral mnohou strastí a zármutkem.
- 6 Ale vizte, věřím, že nejste ve stavu tak veliké nevíry, jako byli bratří vaši; věřím, že nejste povýšeni v pýše srdce svého; ano, věřím, že jste neulpěli srdcem svým na bohatství a na marných věcech světa; ano, věřím, že neuctíváte modly, ale že uctíváte pravého a živého Boha a že vyhlížíte se stálou vírou odpuštění hříchů svých, jež přijde.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Neboť vizte, pravím vám, že má přijíti mnoho věcí; a vizte, jedna věc je důležitější nežli všechny ostatní – neboť vizte, není daleko čas, kdy Vykupitel bude žítí mezi lidem svým a přijde mezi něj.
- 8 Vizte, nepravím, že přijde mezi nás v době, kdy bude přebývati ve smrtelném stánku svém; neboť vizte, Duch mi neřekl, že tomu tak bude. Nyní, co se týče této věci, nevím; ale tolik vím, že Pán Bůh má moc činiti všechny věci podle slova svého.
- 9 Ale vizte, Duch mi pravil tolik řka: Volej k lidu tomuto řka – Čiňte pokání a připravujte cestu Páně a kráčejte po stezkách jeho, jež jsou přímé; neboť vizte, království nebeské je na dosah a Syn Boží přijde na tvář země.
- 10 A vizte, narodí se Marii, v Jeruzalémě, což je země praotců našich, a ona bude pannou, drahocennou a vyvolenou nádobou, jež bude zastíněna a počne mocí Ducha Svatého a porodí syna, ano, dokonce Syna Božího.
- 11 A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.
- 12 A vezme na sebe smrt, aby mohl uvolniti pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.
- 13 Nyní, Duch zná všechny věci; nicméně Syn Boží bude trpěti podle těla, aby na sebe mohl vzíti hříchy lidu svého, aby mohl vymazati přestupky jeho podle moci vysvobození svého; a nyní vizte, toto je svědectví, které je ve mně.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Nyní, pravím vám, že musíte činiti pokání a býti znovuzrozeni; neboť Duch praví, že nejste-li znovuzrozeni, nemůžete zděditi království nebeské; tudíž pojdte a buďte pokřtěni ku pokání, abyste mohli býti omyti z hříchů svých, abyste mohli míti víru v Beránka Božího, který snímá hříchy světa a který má moc spasiti a očistiti od veškeré nespravedlivosti.
- 15 Ano, pravím vám, pojdte a nebojte se a odložte každý hřích, který vás snadno obkličuje a který vás svazuje až ke zničení, ano, pojdte a vyjděte a ukažte svému Bohu, že jste ochotni činiti pokání z hříchů svých a vstoupiti s ním do smlouvy, že budete zachovávatí přikázání jeho, a dosvědčete mu to dnes tím, že vejdete do vod křtu.
- 16 A kdokoli toto učiní a bude zachovávatí přikázání Boží od té doby nadále, ten si vzpomene, že mu pravím, ano, vzpomene si, že jsem mu pravil, že bude míti život věčný, podle svědectví Svatého Ducha, který ve mně svědčí.
- 17 A nyní, milovaní bratří moji, věříte těmto věcem? Vizte, pravím vám, ano, já vím, že jim věříte; a to, že vím, že jim věříte, je projevem Ducha, který je ve mně. A nyní, protože víra vaše v to je silná, ano, v ony věci, o nichž jsem mluvil, veliká je radost moje.
- 18 Neboť jak jsem vám pravil od počátku, že jsem si velmi přál, abyste nebyli v onom stavu rozpaků jako bratří vaši, tak tedy jsem shledal, že přání má byla uspokojena.
- 19 Neboť pocítuji, že jste na stezkách spravedlivosti; pocítuji, že jste na stezce, jež vede do království Božího; ano, pocítuji, že činíte stezky jeho přímé.
- 20 Pocítuji, že vám bylo oznámeno svědectvím slova jeho, že on nemůže kráčet po křivých stezkách; ani se neodchyluje od toho, co pravil; ani nástinem se neobrací zprava doleva neboli od toho, co je správné, k tomu, co je špatné; tudíž cesta jeho je jeden věčný koloběh.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

- 21 A on nepřebývá v nesvatých chrámech; aniž do království Božího může býti přijata špinavost nebo něco, co je nečisté; tudíž pravím vám, že přijde čas, ano, a bude to posledního dne, kdy ten, kdo je špinavý, zůstane ve špinavosti své.
- 22 A nyní, milovaní bratří moji, řekl jsem vám tyto věci, abych vás probudil k vědomí povinnosti vaší vůči Bohu, abyste před ním mohli kráčet bez úhony a abyste mohli kráčet podle svatého řádu Božího, podle něhož jste byli přijati.
- 23 A nyní, chtěl bych, abyste byli pokorní a poddajní a jemní; aby se s vámi dalo snadno vycházeti; abyste byli plni trpělivosti a shovívavosti; jsouce umírnění ve všech věcech; jsouce pilní v zachovávání příkázání Božích za všech dob; žádající všeho, čeho je vám zapotřebí, jak věcí duchovních, tak časných; vždy Bohu vzdávající díky za vše, co dostáváte.
- 24 A hleďte, abyste měli víru, naději a pravou lásku, a pak budete vždy oplývati dobrými skutky.
- 25 A kéž vám Pán žehná a uchovává šat váš bez poskvrny, abyste nakonec mohli býti přivedeni, abyste usedli s Abrahamem, Izákem a Jákobem a se svatými proroky, kteří byli již od té doby, co počal svět, majíce šat svůj bez poskvrny, tak jako je bez poskvrny šat jejich, v království nebeském, a již nikdy z něho nevyšli.
- 26 A nyní, milovaní bratří moji, promlouval jsem k vám tato slova podle Ducha, který svědčí ve mně; a duše má se převelice raduje z oné nesmírné píle a pozornosti, kterou jste věnovali mému slovu.
- 27 A nyní, kéž od nynějška nadále a na věky spočívá na vás pokoj Boží, a na domech vašich a zemích vašich a na stádech vašich a dobytku vašem a na všem, co vlastníte, na ženách vašich a dětech vašich, podle víry vaší a dobrých skutků vašich. A tak jsem promluvil. Amen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 A nyní, stalo se, že Alma se vrátil ze země Gedeon, poučiv lid z Gedeonu o mnoha věcech, jež nemohou býti napsány, a zjednav řád v církvi podle toho, jak předtím učinil v zemi Zarahemla, ano, vrátil se do svého vlastního domu v Zarahemle, aby si odpočinul od prací, jež vykonával.
- 2 A tak skončil devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.
- 3 A stalo se na počátku desátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Alma odtud odešel a vydal se na cestu do země Melek při západním břehu řeky Sidon, na západ při hranicích pustiny.
- 4 A počal učiti lid v zemi Melek podle svatého řádu Božího, kterým byl povolán; a počal učiti lid po celé zemi Melek.
- 5 A stalo se, že k němu přicházeli lidé od všech hranic země, jež byla na straně pustiny. A byli křtěni po celé zemi;
- 6 Takže když dokončil svou práci v Meleku, odešel odtud a šel tři dny cesty na sever od země Melek; a došel do města, jež se nazývalo Ammonia.
- 7 Nyní, mezi lidem Nefiovým byl zvyk nazývati jejich země a jejich města a jejich vesnice, ano, dokonce i všechny jejich vesničky, po tom, kdo je první vlastnil; a tak tomu bylo i se zemí Ammonia.
- 8 A stalo se, že když Alma přišel do města Ammonia, počal jim kázati slovo Boží.
- 9 Nyní, Satan získal velikou vládu nad srdcem lidí města Ammonia; tudíž slova Almova nechtěli poslouchati.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

10 Nicméně Alma se velice namáhal v duchu, potýkaje se s Bohem v mocné modlitbě, aby vylil Ducha svého na lidi, kteří byli ve městě; aby také dal, aby je mohl pokřtíti ku pokání.

11 Nicméně oni zatvrdili srdce své řkouce mu: Viz, my víme, že jsi Alma; a my víme, že jsi vysoký kněz nad církví, kterou jsi založil v mnoha částech země podle vaší tradice; a my nejsme z tvé církve a nevěříme v tak pošetilé tradice.

12 A nyní, my víme, poněvadž nejsme z tvé církve, my víme, že nad námi nemáš žádnou moc; a soudcovskou stolicí jsi předal Nefiaovi; tudíž nejsi naším hlavním soudcem.

13 Nyní, když lidé toto pravili a odporovali všem jeho slovům a spílali mu a plivali na něho a dali ho vyvrhnouti ze svého města, on odtud odešel a vydal se na cestu k městu, které se nazývalo Aron.

14 A stalo se, že jak tam putoval, jsa ztížen zármutkem a prodíraje se soužením a úzkostí duše pro zlovolnost lidí, kteří byli ve městě Ammonia, stalo se, jak byl takto ztížen zármutkem, vizte, ukázal se mu anděl Páně řka:

15 Požehnaný jsi, Almo; tudíž pozdvihni hlavu svou a raduj se, neboť máš velikou příčinu radovati se; neboť jsi byl věrný v zachovávaní příkázání Božích od doby, kdy jsi od něho obdržel první poselství své. Viz, já jsem ten, který ti je předal.

16 A viz, jsem vyslán, abych ti přikázal, aby ses vrátil do města Ammonia a abys opět kázal lidem tohoto města; ano, kaž jim. Ano, pověz jim, že nebudou-li činiti pokání, Pán Bůh je zničí.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 Neboť viz, oni nyní přemýšlejí, jak by mohli zničit
svobodu lidu tvého (neboť tak praví Pán), což je
v rozporu s ustanoveními a soudy a příkázáními, jež dal
lidu svému.

18 Nyní, stalo se, že poté, co Alma obdržel od anděla
Páně poselství své, rychle se navrátil do země Ammonia.
A vstoupil do města jinou cestou, ano, cestou, jež je na
jih od města Ammonia.

19 A když vstoupil do města, byl vyhladovělý a pravil
jednomu muži: Dáš pokornému služebníkovi Božímu
něco k jídlu?

20 A ten muž mu pravil: Já jsem Nefita a vím, že ty jsi
svatý prorok Boží, neboť ty jsi ten muž, o němž mi anděl
pravil ve vidění: Ty ho přijmeš. Tudíž, pojď se mnou do
mého domu a já ti dám ze svého jídla; a já vím, že budeš
pro mne a pro můj dům požeháním.

21 A stalo se, že ho onen muž přijal do svého domu; a
onen muž se jmenoval Amulek; a přinesl chléb a maso a
předložil je Almovi.

22 A stalo se, že Alma pojedl chléb a byl nasycen; a
požehnal Amulekovi a jeho domu a vzdal díky Bohu.

23 A poté, co se najedl a byl nasycen, pravil Amulekovi:
Já jsem Alma a jsem vysokým knězem nad církví Boží
v celé zemi.

24 A viz, byl jsem povolán kázati slovo Boží mezi
veškerým tímto lidem podle ducha zjevení a proroctví; a
byl jsem v této zemi a oni mne nepřijali, ale vyvrhli mne
a já jsem se chystal obrátiti se k této zemi na věky zády.

25 Ale viz, bylo mi přikázáno, abych se vrátil zpět a
prorokoval tomuto lidu, ano, a svědčil proti němu o
jeho nepravostech.

26 A nyní, Amuleku, protože jsi mne nasýtil a vzal
k sobě, jsi požehán; neboť jsem byl vyhladovělý, neboť
jsem se mnoho dnů postil.

27 A Alma zůstal u Amuleka mnoho dnů, nežli počal
kázati lidu.

28 A stalo se, že nepravosti lidu se ještě prohloubily.

For behold, they do study at this time that they may
destroy the liberty of thy people, (for thus saith the
Lord) which is contrary to the statutes, and judgments,
and commandments which he has given unto his peo-
ple.

Now it came to pass that after Alma had received his
message from the angel of the Lord he returned speed-
ily to the land of Ammonihah. And he entered the city
by another way, yea, by the way which is on the south of
the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and
he said to a man: Will ye give to an humble servant of
God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I
know that thou art a holy prophet of God, for thou art
the man whom an angel said in a vision: Thou shalt re-
ceive. Therefore, go with me into my house and I will
impart unto thee of my food; and I know that thou wilt
be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into
his house; and the man was called Amulek; and he
brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was
filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave
thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto
Amulek: I am Alma, and am the high priest over the
church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of
God among all this people, according to the spirit of
revelation and prophecy; and I was in this land and they
would not receive me, but they cast me out and I was
about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should
turn again and prophesy unto this people, yea, and to
testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and
taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for
I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he
began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more
gross in their iniquities.

29 I přišlo k Almovi slovo řkoucí: Jdi; a řekni také služebníkmu mému Amulekovi: Vyjděte a prorokujte lidem těmto řkouce – Čiňte pokání, neboť tak praví Pán, nebudete-li činiti pokání, navštívím lid tento v hněvu svém; ano, a prudký hněv svůj neodvrátím.

30 A Alma vyšel, a také Amulek, mezi lid, aby mu hlásali slova Boží; a aby byli naplněni Duchem Svatým.

31 A byla jim dána taková moc, že nemohli býti drženi v žalářích; ani nebylo možné, aby je někdo zabil; nicméně moci své nepoužívali, dokud nebyli svázáni pouty a uvrženi do vězení. Nyní, toto se stalo, aby na nich Pán mohl ukázati moc svou.

32 A stalo se, že vyšli a počali lidu kázati a prorokovati podle ducha a moci, jež jim Pán dal.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Slova Almova a také slova Amulekova, jež byla oznamována lidu, který byl v zemi Ammonia. A jsou také uvrženi do vězení a vysvobozeni zázračnou mocí Boží, jež v nich byla, podle záznamu Almova.

Alma 9

- 1 A opět, protože mně, Almovi, Bůh přikázal, abych vzal Amuleka a šel kázatí opět těmto lidem neboli lidem, kteří byli ve městě Ammonia, stalo se, že když jsem jim počal kázatí, počali se se mnou sváříti řkouce:
- 2 Kdo jsi? Domníváš se, že uvěříme svědectví jednoho muže, i když nám bude kázatí, že země pomine?
- 3 Nyní, oni nerozuměli slovům, jež pravili; neboť nevěděli, že země pomine.
- 4 A také pravili: Nebudeme věřiti tvým slovům, i kdybys měl prorokovati, že toto veliké město bude v jediném dni zničeno.
- 5 Nyní, oni nevěděli, že Bůh může činiti tak podivuhodná díla, neboť byli tvrdošijným lidem zatvrzelého srdce.
- 6 A pravili: Kdo je Bůh, že nepošle mezi tento lid více pravomoci nežli jediného muže, aby mu oznamoval pravdu o tak velikých a podivuhodných věcech?
- 7 A vystoupili, aby na mne vztáhli ruce; ale vizte, neučinili tak. A já jsem směle stál, abych jim oznamoval, ano, směle jsem jim svědčil řka:
- 8 Vizte, ó vy zlovolné a zvrácené pokolení, jak jste mohli zapomenouti na tradici otců svých; ano, jak brzy jste zapomněli na přikázání Boží.
- 9 Nevzpomínáte si, že otec náš Lehi byl vyveden z Jeruzaléma rukou Boží? Nevzpomínáte si, že on je všechny vedl pustinou?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

- And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:
- Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?
- Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.
- And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.
- Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiff-necked people.
- And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?
- And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:
- Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.
- Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 A tak brzy jste zapomněli, kolikrátě vysvobodil otce naše z rukou nepřátel jejich a zachoval je od zničení, dokonce rukou jejich vlastních bratrů?
- 11 Ano, a kdyby nebylo nesmírné moci jeho a milosrdenství jeho a shovívavosti jeho s námi, byli bychom museli nevyhnutelně býti odříznuti z tváře země dávno před touto dobou, a snad bychom byli vydáni stavu nekonečné bídy a bědy.
- 12 Vizte, nyní, pravím vám, že on vám přikazuje, abyste činili pokání; a nebudete-li činiti pokání, nemůžete nikterak zděditi království Boží. Ale vizte, to není vše – on vám přikázal, abyste činili pokání, nebo vás zcela vyhladí s tváře země; ano, on vás navštíví v hněvu svém a v prudkém hněvu svém se neodvrátí.
- 13 Vizte, nepamatujete si na slova, jež pravil Lehimu řka: Nakolik budete zachovávatí přikázání má, bude se vám v zemi dařiti? A opět se praví: Nakolik přikázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti Páně odříznuti.
- 14 Nyní, chtěl bych, abyste si pamatovali, že nakolik Lamanité přikázání Boží nezachovávali, byli z přítomnosti Páně odříznuti. Nyní vidíme, že slovo Páně bylo v této věci potvrzeno, a Lamanité byli odříznuti z přítomnosti jeho, od počátku přestupků svých v této zemi.
- 15 Nicméně pravím vám, že to bude pro ně v den soudu snesitelnější nežli pro vás, zůstanete-li v hříších svých, ano, a dokonce to bude pro ně v tomto životě mnohem snesitelnější nežli pro vás, ledaže budete činiti pokání.
- 16 Neboť je mnoho příslibů, jež jsou nabídnuty Lamanitům; neboť to je kvůli tradicím otců jejich, které způsobily, že zůstali ve svém stavu nevědomosti; tudíž Pán k nim bude milosrdný a prodlouží bytí jejich v zemi.
- 17 A v určité době budou přivedeni k tomu, aby věřili v slovo jeho a aby poznali nesprávnost tradic otců svých; a mnozí z nich budou spaseni, neboť Pán bude milosrdný ke všem, kteří vyzývají jméno jeho.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

- 18 Ale vizte, pravím vám, že budete-li setrvávati ve zlovolnosti své, dny vaše v zemi prodlouženy nebudou, neboť na vás budou vysláni Lamanité; a nebudete-li činiti pokání, přijdou v době, kterou neznáte, a budete navštíveni naprostým zničením; a bude to podle prudkého hněvu Páně.
- 19 Neboť on nestrpí, abyste žili v nepravostech svých a abyste tak ničili lid jeho. Pravím vám: Nikoli; spíše by strpěl, aby Lamanité zničili veškerý lid jeho, který se nazývá lidem Nefiovým, kdyby se snad stalo, že by upadli v hříchy a přestupky, obdrževše tolik světla a tolik poznání od Pána, jejich Boha;
- 20 Ano, byvše tak velice oblíbeným lidem Páně; ano, byvše požehnání nad každý jiný národ, pokolení, jazyky nebo lidi; byvše obeznámeni s veškerými věcmi podle přání svých a víry své a modlíte o tom, co bylo a co je a co přijde;
- 21 Byvše navštěvováni Duchem Božím; hovoříce s anděly a byvše oslovováni hlasem Páně; a vlastníce ducha prorocství a ducha zjevení a také mnohé dary, dar promlouvání jazyky a dar kázání a dar Ducha Svatého a dar překládání;
- 22 Ano, a byvše Bohem vysvobozeni ze země Jeruzalém rukou Páně; byvše zachraňováni před hladem a nemocí a všelikými chorobami všeho druhu; byvše posilováni v bitvě, aby nemohli býti zničeni; byvše čas od času vyváděni z poroby a byvše udržováni a zachováni až do nynějška; a bylo jim žehnáno, až byli bohatí všelikými věcmi –
- 23 A nyní vizte, pravím vám, že kdyby se tento lid, který obdržel tak mnohá požehnání z ruky Páně, dopouštěl přestupků proti světlu a poznání, které má, pravím vám, že kdyby tomu tak bylo, že by upadl v přestupek, bylo by to mnohem snesitelnější pro Lamanity nežli pro něj.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

- 24 Neboť vizte, přísliby Páně jsou nabídnuty Lamanitům, ale nevztahují se na vás, dopouštíte-li se přestupku; neboť neslabil Pán výslovně a nestanovil pevně, že budete-li se proti němu bouřit, budete zcela vyhlazeni s tváře země?
- 25 A nyní, z této příčiny, abyste nebyli zničeni, vyslal Pán anděla svého, aby navštívil mnohé z lidu jeho a oznámil jim, že musejí vyjít a volati mocně k lidu tomuto řkouce: Čiňte pokání, neboť království nebeské je blízko, na dosah;
- 26 A po nemnoha dnech přijde Syn Boží v slávě své; a sláva jeho bude slávou Jednorozeného Otcova, plného milosti, nestrannosti a pravdy, plného trpělivosti, milosrdenství a shovívavosti, rychlého vyslyšeti volání lidu svého a odpovídati na modlitby jeho.
- 27 A vizte, on přijde, aby vykoupil ty, kteří budou pokřtěni ku pokání skrze víru ve jméno jeho.
- 28 Tudíž, připravujte cestu Páně, neboť je na dosah čas, kdy všichni lidé sklídí odměnu za skutky své podle toho, jaké byly – jestliže byly spravedlivé, sklídí spasení duše své, podle moci Ježíše Krista a jeho vysvobozením; a jestliže byly zlé, sklídí zatracení duše své, podle moci a zajetí ďáblova.
- 29 Nyní vizte, toto je hlas anděla volajícího k lidu.
- 30 A nyní, milovaní bratří moji, neboť jste bratřimi mými a měli byste býti milováni a měli byste přinášeti skutky hodné ku pokání, protože se srdce vaše hrubě zatvrdilo proti slovu Božímu a protože jste ztraceným a padlým lidem.
- 31 Nyní, stalo se, že když jsem já, Alma, promluvil tato slova, vizte, lidé se na mne rozhněvali, protože jsem jim řekl, že jsou tvrdošíjným lidem zatvrzelého srdce.
- 32 A také proto, že jsem jim řekl, že jsou ztraceným a padlým lidem, se na mne hněvali a snažili se na mne vztáhnouti ruce, aby mne uvrhli do vězení.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 Ale stalo se, že Pán nestrpěl, aby mne tehdy jali a uvrhli do vězení.

34 A stalo se, že Amulek šel a předstoupil a počal jim také kázati. A nyní, všechna Amulekova slova zapsána nejsou, nicméně část jeho slov je zapsána v této knize.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Nyní, toto jsou slova, jež Amulek kázal lidu, který byl v zemi Ammonia, řka:
- 2 Já jsem Amulek; jsem syn Gidonův, který byl synem Izmaelovým, jenž byl potomkem Aminadiovým; a to byl tentýž Aminadi, který vyložil nápis, jenž byl na zdi chrámu, který byl napsán prstem Božím.
- 3 A Aminadi byl potomkem Nefiovým, který byl synem Lehiovým, který vyšel ze země Jeruzalém, který byl potomkem Manassesovým, který byl synem Jozefovým, který byl prodán do Egypta rukou bratří svých.
- 4 A vizte, i já jsem muž nemalého věhlasu mezi všemi těmi, kteří mne znají; ano, a vizte, mám mnoho příbuzných a přátel a také jsem dosáhl velikého bohatství příčinlivou rukou svou.
- 5 Nicméně přes to všechno jsem nikdy mnoho nevěděl o cestách Páně a tajemstvích jeho a podivuhodné moci jeho. Privil jsem, že jsem nikdy mnoho o těchto věcech nevěděl; ale vizte, mýlím se, neboť jsem viděl mnohé z tajemství jeho a z podivuhodné moci jeho; ano, a to v zachování života lidu tohoto.
- 6 Nicméně, zatvrzoval jsem srdce své, neboť na mne bylo mnohokrát voláno, a já jsem nechtěl slyšeti; tudíž jsem věděl o věcech těchto, a přece jsem věděti nechtěl; tudíž, nadále jsem se bouřil proti Bohu v zlovolnosti srdce svého, až do čtvrtého dne tohoto sedmého měsíce, který je v desátém roce vlády soudců.
- 7 Když jsem putoval, abych navštívil velice blízkého příbuzného, vizte, ukázal se mi anděl Páně a pravil: Amuleku, vrať se do svého vlastního domu, neboť máš nasytiti proroka Páně; ano, svatého muže, který je vyvoleným mužem Božím; neboť se postil mnoho dnů pro hříchy lidu tohoto a je vyhladovělý a ty ho máš přijmouti do domu svého a nasytiti ho a on požehná tobě a domu tvému; a požehnání Páně spočine na tobě a na domě tvém.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 A stalo se, že jsem poslechl hlasu anděla a vracel jsem se k domu svému. A jak jsem tam šel, našel jsem onoho muže, o němž mi anděl pravil: Ty ho máš přijmouti do domu svého – a vizte, byl to tentýž muž, který k vám promlouval o věcech Božích.
- 9 A anděl mi pravil, že to je svatý muž; pročez vím, že to je svatý muž, protože tak pravil anděl Boží.
- 10 A opět, já vím, že věci, o nichž svědčil, jsou pravdivé; neboť vizte, pravím vám, že jakože žije Pán, právě tak vyslal anděla svého, aby mi tyto věci ukázal; a to učinil, zatímco tento Alma dlel v domě mém.
- 11 Neboť vizte, on požehnal domu mému, požehnal mně a ženám mým a dětem mým a otci mému a příbuzným mým; ano, dokonce veškerému příbuzenstvu mému požehnal a požehnání Páně spočinulo na nás podle slov, jež promluvil.
- 12 A nyní, když Amulek promluvil tato slova, lidé počali žasnouti vidouce, že je více než jeden svědek, který svědčí o věcech, z nichž byli obviněni, a také o věcech, jež přijdou, podle ducha prorocství, který byl v nich.
- 13 Nicméně byli mezi nimi někteří, kteří je zamýšleli vyslýchat, aby je lstivými prostředky svými mohli chytiti za slova jejich, aby proti nim našli svědectví, aby je mohli vydati soudcům svým, aby byli souzeni podle zákona a aby byli zabiti nebo uvrženi do vězení podle zločinu, který by odhalili nebo o kterém by proti nim svědčili.
- 14 Nyní, byli to oni mužové, kteří se je snažili zničiti, kteří byli zákoníky, kteří byli najati nebo určeni lidem, aby sloužili zákonu v dobách soudních jednání, neboli při soudních jednáních o zločinech lidu před soudci.
- 15 Nyní, tito zákoníci byli učeni ve veškeré vychytralosti a lstivosti lidu; a to jim mělo umožniti, aby byli dovední v povolání svém.
- 16 A stalo se, že počali vyslýchat Amuleka, aby ho tak přiměli, aby odporoval slovům svým, neboli aby protiřekl slovům, jež promluví.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

17 Nyní, oni nevěděli, že Amulek může poznati plány jejich. Ale stalo se, že jak ho počali vyslýchati, on vytušil myšlenky jejich a pravil jim: Ó, vy zlovolné a zvrácené pokolení, zákoníci a pokrytci, vždyť vy kladete základy ďáblovy; vždyť vy kladete pasti a nástrahy, abyste chytili svaté Boží.

18 Číníte plány, abyste převraceli cesty spravedlivých a abyste na hlavu svou přivodili hněv Boží, až k naprostému zničení lidu tohoto.

19 Ano, správně pravil Mosiáš, který byl posledním králem naším, když se chystal předati království, nemaje nikoho, komu by ho předal, zařizuje, aby si tento lid vládl svým vlastním hlasem – ano, správně pravil, že přijde-li čas, kdy si hlas tohoto lidu zvolí nepravost, to jest, přijde-li čas, kdy tento lid upadne v přestupek, bude zralý ke zničení.

20 A nyní, pravím vám, že Pán soudí nepravosti vaše správně; správně volá k lidem těmto hlasem andělů svých: Čiňte pokání, čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah.

21 Ano, správně volá hlasem andělů svých: Sestoupím mezi lid svůj s nestranností a spravedlností v rukou svých.

22 Ano, pravím vám, že kdyby nebylo modliteb spravedlivých, kteří jsou nyní v zemi, byli byste právě nyní navštíveni naprostým zničením; nicméně, nebylo by to potopou, jako byli navštíveni lidé za dnů Noémových, ale bylo by to hladem, a morem a mečem.

23 Ale modlitbami spravedlivých jste ušetřeni; tudíž nyní, budete-li vyvrhovati spravedlivé z prostředku svého, pak Pán nepozdrží ruku svou; ale vyjde proti vám v prudkém hněvu svém; pak budete stíháni hladem, a morem a mečem; a ten čas bude brzy na dosah, ledaže budete činiti pokání.

24 A nyní, stalo se, že se lidé na Amuleka ještě více rozhněvali a zvolali řkouce: Tento muž spílá zákonům našim, jež jsou spravedlné, a moudrým zákoníkům našim, které jsme si vybrali.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

- 25 Ale Amulek vztáhl ruku svou a ještě mocněji k nim zvolal řka: Ó, vy zlovolné a zvrácené pokolení, proč získal Satan tak velikou vládu nad srdcem vaším? Proč se mu chcete poddati, aby nad vámi měl moc, aby zaslepil oči vaše, takže nechcete rozuměti slovům, jež jsou promlouvána podle pravdy své?
- 26 Neboť vizte, svědčil jsem snad proti zákonu vašemu? Vy nerozumíte; pravíte, že jsem mluvil proti zákonu vašemu; ale já jsem proti němu nemluvil, ale mluvil jsem ve prospěch zákona vašeho, k odsouzení vašemu.
- 27 A nyní vizte, pravím vám, základy zničení tohoto lidu počíná klásti nespravedlivost zákoníků vašich a soudců vašich.
- 28 A nyní, stalo se, že když Amulek promluvil tato slova, lidé proti němu zvolali řkouce: Nyní víme, že tento muž je dítětem ďáblovým, neboť nám lhal; neboť mluvil proti našemu zákonu. A nyní praví, že proti němu nemluvil.
- 29 A opět, spílal zákoníkům našim a soudcům našim.
- 30 A stalo se, že si zákoníci zamlouvali v srdci, že si tyto věci budou proti němu pamatovati.
- 31 A byl mezi nimi jeden, který se jmenoval Zezrom. Nyní, to on v prvé řadě obviňoval Amuleka a Almu, jsa mezi nimi jedním z největších odborníků, maje do činění mnoho záležitostí mezi lidem.
- 32 Nyní, záměrem těchto zákoníků bylo dosáhnouti zisku; a dosahovali zisku podle zaměstnanosti své.
- But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?
- For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.
- And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.
- And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.
- And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.
- And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.
- And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.
- Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Nyní, v zákoně Mosiášově bylo, že každý muž, který je soudcem zákona, nebo ti, kteří jsou určeni, aby byli soudci, mají dostávat mzdu podle času, kdy pracují, aby soudili ty, kteří před ně byli předvedeni, aby byli souzeni.
- 2 Nyní, jestliže jeden člověk dlužil druhému a nechtěl splatit, co dlužil, byla na něj podána stížnost soudci; a soudce použil pravomoci a vyslal úředníky, aby před něho byl onen člověk předveden; a soudil toho člověka podle zákona a důkazů, které proti němu byly vzneseny, a tak byl tento člověk donucen splatit, co dlužil, anebo byl zbaven majetku, anebo byl vyvržen z prostředku lidu jako zloděj a lupič.
- 3 A tento soudce dostal svou mzdu podle svého času – senin zлата za den nebo sénum stříbra, což se rovná seninu zлата; a to je podle zákona, jenž byl dán.
- 4 Nyní, toto jsou názvy různých kousků jejich zлата a jejich stříbra podle jejich hodnoty. A tyto názvy dali Nefité, neboť nepočítali podle Židů, kteří byli v Jeruzalémě; ani neměřili podle Židů; ale měnili své počítání a měření podle názorů a okolností lidu v každém pokolení až do vlády soudců, a tehdy to bylo ustanoveno králem Mosiášem.
- 5 Nyní, toto počítání je takto – senin zлата, seon zлата, šam zлата a limna zлата.
- 6 Sénum stříbra, amnor stříbra, ezrom stříbra a onti stříbra.
- 7 Sénum stříbra se rovnal seninu zлата nebo míře ječmene a také míře každého druhu obilí.
- 8 Nyní, množství seonu zлата bylo dvojnásobkem hodnoty seninu.
- 9 A šam zлата byl dvojnásobkem hodnoty seonu.
- 10 A limna zлата měla hodnotu všech těchto.
- 11 A amnor stříbra byl stejně veliký jako dva sénumy.
- 12 A ezrom stříbra byl stejně veliký jako čtyři sénumy.
- 13 A onti byl stejně veliký jako všechny tyto.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

And an onti was as great as them all.

14 Nyní, toto je hodnota menších částek jejich počítání –

15 Šiblon je polovina sénumu; tudíž, jeden šiblon za polovinu míry ječmene.

16 A šiblum je polovina šiblonu.

17 A léjach je polovina šiblumu.

18 Nyní, toto je jejich částka, podle jejich počítání.

19 Nyní, ántion zlata se rovná třem šiblonům.

20 Nyní, bylo to pouze za účelem toho, aby dosáhli zisku, protože dostávali svou mzdu podle své zaměstnanosti, tudíž podněcovali lid k pozdvižením a všelikým nepokojům a zlovolnosti, aby byli více zaměstnání, aby získali peníze podle případů, které před ně byly předvedeny; tudíž podněcovali lid proti Almovi a Amulekovi.

21 A tento Zezrom počal vyslyšhati Amuleka říka: Odpovíš mi na několik otázek, na které se tě zeptám? Nyní, Zezrom byl muž, který byl odborníkem v nástrojích ďábových, aby mohl ničiti to, co je dobré; tudíž, pravil Amulekovi: Odpovíš mi na otázky, které ti položím?

22 A Amulek mu pravil: Ano, bude-li to podle Ducha Páně, jenž je ve mně; neboť neřeknu ničeho, co by bylo proti Duchu Páně. A Zezrom mu pravil: Viz, zde je šest ontíů stříbra, a ty všechny ti dám, popřeš-li jsoucnost Nejvyšší Bytosti.

23 Nyní, Amulek pravil: Ó, ty dítě pekla, proč mne pokoušíš? Cožpak nevíš, že spravedliví se takovým pokušením nepoddávají?

24 Ty věříš, že není žádného Boha? Pravím ti: Nikoli, ty víš, že je Bůh, ale ty více miluješ mamon nežli jeho.

25 A nyní, ty jsi mi lhal před Bohem. Pravil jsi mi – Viz, těchto šest ontíů, které mají velikou cenu, ti dám – když jsi měl v srdci svém, že si je ponecháš; a jediným přáním tvým bylo, abych popřel pravého a živého Boha, abys měl příčinu mne zničiti. A nyní viz, za toto veliké zlo budeš míti odměnu svou.

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

And a shiblum is a half of a shiblon.

And a Leah is the half of a shiblum.

Now this is their number, according to their reckoning.

Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

And this Zezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

26 A Zezrom mu pravil: Ty pravíš, že je pravý a živý Bůh?

27 A Amulek pravil: Ano, je pravý a živý Bůh.

28 Nyní Zezrom pravil: Je více nežli jeden Bůh?

29 A on odpověděl: Ne.

30 Nyní, Zezrom mu opět pravil: Jak víš o těchto věcech?

31 A on pravil: Anděl mi je oznámil.

32 A Zezrom opět pravil: Kdo je ten, který přijde? Je to Syn Boží?

33 A on mu pravil: Ano.

34 A Zezrom opět pravil: Spasí lid svůj v hříších jeho? A Amulek odpověděl a pravil mu: Pravím ti, nespasí, neboť je nemožné, aby popřel slovo své.

35 Nyní Zezrom pravil lidu: Hleďte, ať si tyto věci zapamatujete; neboť on pravil, že je jen jeden Bůh; nicméně praví, že přijde Syn Boží, ale lid svůj nespasí – jako kdyby měl pravomoc přikazovati Bohu.

36 Nyní, Amulek mu opět praví: Viz, ty jsi lhal, neboť říkáš, že jsem promlouval, jako kdybych měl pravomoc přikazovati Bohu, protože jsem pravil, že nespasí lid svůj v hříších jeho.

37 A opět ti pravím, že ho v hříších jeho spasiti nemůže; neboť já nemohu popřít slovo jeho a on pravil, že žádná nečistá věc nemůže zděditi království nebeské; tudíž, jak můžete býti spaseni, ledaže zdědíte království nebeské? Tudíž nemůžete býti spaseni v hříších svých.

38 Nyní, Zezrom mu opět praví: Je Syn Boží oním skutečným Věčným Otcem?

39 A Amulek mu pravil: Ano, on je skutečným Věčným Otcem nebe a země a všech věcí, jež na nich jsou; on je počátek i konec, první i poslední;

40 A přijde na svět, aby vykoupil svůj lid; a vezme na sebe přestupky těch, kteří věří ve jméno jeho; a to jsou ti, kteří budou mítí věčný život, a k nikomu jinému spasení nepřijde.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

41 Tudíž zlovolní zůstanou, jako kdyby nebylo učiněno žádného vykoupění, kromě toho, že budou uvolněna pouta smrti; neboť viz, přijde den, kdy všichni vstanou z mrtvých a stanou před Bohem a budou souzeni podle skutků svých.

42 Nyní, je smrt, jež se nazývá smrtí časnou; a smrt Kristova uvolní pouta této časné smrti, takže všichni budou pozvednuti z této časné smrti.

43 Duch a tělo budou opět spojeny ve své dokonalé podobě; jak končetina, tak kloub budou znovuzřízeny do své vlastní schránky, tak jako jsme nyní v tuto dobu; a budeme předvedeni, abychom stáli před Bohem, vědouce tak, jako víme nyní, a budeme míti jasnou vzpomínku na veškerou svou vinu.

44 Nyní, toto znovuzřízení přijde ke všem, jak k starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, jak k zlovolným, tak ke spravedlivým; a dokonce ani jeden vlas z hlavy jejich nebude ztracen; ale vše bude znovuzřízeno do své dokonalé schránky, jako je to nyní neboli v těle, a budou předvedeni a vyzváni, aby se zodpovídali před stolicí Krista Syna a Boha Otce a Svatého Ducha, což jest jeden Věčný Bůh, aby byli souzeni podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.

45 Nyní, viz, mluvil jsem k tobě o smrti smrtelného těla a také o vzkříšení smrtelného těla. Pravím ti, že toto smrtelné tělo bude pozvednuto jako tělo nesmrtelné, to je ze smrti, a to z první smrti, k životu, takže oni již nemohou zemřít; duch jejich se spojí s tělem jejich, aby nikdy nebyli rozděleni; a tak se celek stane duchovním a nesmrtelným, takže oni již více nespátří porušitelnost.

46 Nyní, když Amulek dokončil tato slova, lidé opět počali žasnouti a také Zezrom se počal chvěti. A tak skončila slova Amulekova, neboli toto je vše, co jsem napsal.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Nyní, Alma, vida, že slova Amulekova umlčela Zezroma, neboť viděl, že Amulek ho přistihl, když lhal a klamal, aby ho zničil, a vida, že se počal chvětí při vědomí své viny, otevřel ústa svá a počal k němu promlouvati a utvrzovati slova Amulekova a vysvětlovati další věci, neboli odhalovati písma nad to, co učinil Amulek.
- 2 Nyní, slova, jež Alma promlouval k Zezromovi, slyšeli i lidé okolo; neboť zástup byl veliký, a on mluvil takto:
- 3 Nyní, Zezrome, vidíš, že jsi byl přistižen při lhaní a vychytralosti, neboť jsi nelhal jen lidem, ale lhal jsi Bohu; neboť viz, on zná všechny myšlenky tvé a ty vidíš, že Duchem jeho nám byly myšlenky tvé oznámeny;
- 4 A ty vidíš, že my víme, že plán tvůj byl velmi lstivý, podle lstivosti ďáblovy, abys obelhával a oklamával lid tento, abys je mohl postaviti proti nám, aby nám spílali a vyvrhli nás –
- 5 Nyní, toto byl plán protivníka tvého a on v tobě použil moci své. Nyní, chtěl bych, aby sis zapamatoval, že to, co říkám tobě, říkám všem.
- 6 A vizte, pravím vám všem, že toto byla léčka protivníka, kterou nastražil, aby polapil lid tento, aby si vás mohl podmaniti, aby vás mohl obvinouti řetězy svými, aby vás mohl spoutati až k věčnému zničení, podle moci zajetí svého.
- 7 Nyní, když Alma promluvil tato slova, Zezrom se počal chvětí ještě více, neboť byl stále více přesvědčen o moci Boží; a také byl přesvědčen, že Alma a Amulek ho znají, neboť byl přesvědčen, že znají myšlenky a záměry srdce jeho; neboť jim byla dána moc, aby poznali tyto věci podle ducha proroctví.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

- 8 A Zezrom se jich počal pilně vyptávat, aby se dozvěděl více o království Božím. A pravil Almovi: Co znamená to, co pravil Amulek o vzkříšení mrtvých, že všichni vstanou z mrtvých, jak spravedlní, tak nespravedlní, a budou předvedeni, aby stáli před Bohem, aby byli souzeni podle skutků svých?
- 9 A nyní, Alma mu počal tyto věci objasňovati řka: Mnohým je dáno znáti tajemství Boží; nicméně mají přísný příkaz, aby nesdělovali tajemství tato, leda podle té části slova jeho, kterou on poskytuje dětem lidským podle pozornosti a píce, kterou mu věnují.
- 10 A tudíž, ten, kdo bude zatvrzovati srdce své, obdrží menší část slova; a tomu, kdo nebude zatvrzovati srdce své, tomu bude dáována větší část, až mu bude dáno znáti tajemství Boží a až je pozná v plnosti.
- 11 A ti, kteří budou zatvrzovati srdce své, těm je dáována menší část slova, až nevědí ničeho o tajemstvích jeho; a pak jsou zajati ďáblem a vedeni podle vůle jeho do záhuby. Nyní, to je to, co je míněno oněmi řetězy pekla.
- 12 A Amulek jasně promlouval o smrti a o pozvednutí z této smrtelnosti do stavu nesmrtelnosti a o předvedení před stolicí Boží, abychom byli souzeni podle skutků svých.
- 13 Jestliže jsme tady zatvrdili srdce své, ano, jestliže jsme zatvrdili srdce své proti slovu natolik, že se v nás nenachází, pak bude náš stav hrozný, neboť pak budeme odsouzeni.
- 14 Neboť slova naše nás odsoudí, ano, veškeré skutky naše nás odsoudí; nebudeme shledáni bez poskvrny; a myšlenky naše nás také odsoudí; a v tomto hrozném stavu se neodvážíme vzhlédnouti k Bohu svému; a byli bychom raději, kdybychom mohli přikázati skalám a horám, aby na nás padly a ukryly nás před přítomností jeho.

And Zezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Ale to nemůže býti; my musíme vystoupiti a stanouti před ním v jeho slávě a v jeho síle, a v jeho moci, majestátnosti a panování, a přiznati k věčné hanbě své, že všechny soudy jeho jsou spravedlné; že on je spravedlný ve všech dílech svých a že je milosrdný k dětem lidským a že má veškerou moc spasiti každého člověka, který věří ve jméno jeho a nese ovoce hodné pokání.

16 A nyní viz, pravím ti, že pak přijde smrt, a to druhá smrt, což je smrt duchovní; pak nastane čas, kdy každý, kdo zemře v hříších svých co do časné smrti, zemře také smrtí duchovní; ano, zemře co do věcí týkajících se spravedlivosti.

17 Pak nadejde čas, kdy muka jejich budou jako jezero ohně a síry, jehož plamen stoupá vzhůru na věky věků; a pak nastane čas, kdy budou spoutáni k věčnému zničení podle moci a zajetí Satanova, protože on si je podrobil podle vůle své.

18 Pak, pravím ti, budou, jako by nebylo učiněno žádného vykoupení; neboť nebudou moci býti vykoupeni podle Boží spravedlnosti; a nebudou moci zemřítí, neboť již nebude porušitelnosti.

19 Nyní, stalo se, že když Alma ustal promlouvati tato slova, lid počal ještě více žasnouti;

20 Ale byl tam jistý Antiona, který byl mezi nimi hlavním vládcem, a ten vystoupil a pravil mu: Co jsi to pravil o tom, že člověk vstane z mrtvých a bude proměněn z tohoto smrtelného stavu do nesmrtelného, takže duše nebude moci nikdy zemřítí?

21 Co znamená písmo, jež praví, že Bůh umístil na východě zahrady Eden cherubíny a plamenný meč, aby tam naši první rodiče nevstoupili a nepojedli z ovoce stromu života a nežili na věky? A tak vidíme, že nebylo nikterak možné, aby žili na věky.

22 Nyní, Alma mu pravil: To jsem se právě chystal vysvětliti. Nyní, vidíme, že Adam padl tím, že pojedl ze zakázaného ovoce, podle slova Božího; a tak vidíme, že pádem jeho se veškeré lidstvo stalo ztraceným a padlým lidem.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

- 23 A nyní viz, pravím ti, že kdyby bylo možné, aby Adam tenkrát pojedl z ovoce stromu života, nebylo by žádné smrti, a slovo by bylo prázdné a učinilo by z Boha lháře, neboť on pravil: Jestliže pojíš, zajisté zemřeš.
- 24 A my vidíme, že smrt přichází na lidstvo, ano, ta smrt, o níž mluvil Amulek, jež je smrtí časnou; nicméně člověku byla dána doba, v níž může činiti pokání; tudíž tento život se stal stavem zkušebním; dobou přípravy na setkání s Bohem; dobou přípravy na onen nekonečný stav, o němž jsme mluvili, jenž nastane po vzkříšení mrtvých.
- 25 Nyní, kdyby nebylo plánu vykoupení, který byl ustanoven od založení světa, nemohlo by býti žádného vzkříšení mrtvých; ale byl ustanoven plán vykoupení, který ono vzkříšení mrtvých, o němž bylo promlouváno, uskuteční.
- 26 A nyní viz, kdyby bylo možné, aby naši první rodiče mohli jít a pojísti ze stromu života, byli by na věky bídní, nemajíce žádného přípravného stavu; a tak by byl plán vykoupení zmařen a slovo Boží by bylo prázdné, nemajíc žádného účinku.
- 27 Ale viz, tak tomu nebylo; ale lidem bylo určeno, že musejí zemřít; a po smrti musejí přijít k soudu, vpravdě k témuž soudu, o němž jsme mluvili, který je koncem.
- 28 A poté, co Bůh určil, že na člověka přijdou tyto věci, viz, pak viděl, že je žádoucí, aby člověk věděl o věcech, jež jim určil;
- 29 Tudíž vyslal anděly, aby s lidmi hovořili, a oni jim dali uzříti ze slávy jeho.
- 30 A oni počali od té doby nadále vzývati jméno jeho; tudíž Bůh s lidmi hovořil a obeznámil je s plánem vykoupení, který byl připraven od založení světa; a s tímto je seznamoval podle víry jejich a pokání jejich a podle svatých skutků jejich.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

- 31 Pročež, dal lidem přikázání, protože oni nejprve přestoupili první přikázání co do věcí, jež jsou časné, a stali se jako bohové, rozeznávající dobro od zla, uvedše se do stavu, kdy mohli jednati, neboli byvše uvedeni do stavu, kdy mohli jednati podle své vůle a libosti, ať budou činiti zlo, nebo ať budou činiti dobro –
- 32 Tudíž Bůh, seznámiv je s plánem vykoupení, jim dal přikázání, že nemají činiti zlo, jehož potrestáním je druhá smrt, což je smrt věčná co do věcí týkajících se spravedlivosti; neboť nad takovými nemůže míti plán vykoupení žádné moci, neboť skutky spravedlnosti nemohou býti zničeny, podle nejvyšší dobrotivosti Boží.
- 33 Ale Bůh volal k lidem ve jménu Syna svého (a toto byl plán vykoupení, který byl ustanoven) řka: Budete-li činiti pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, pak k vám budu milosrdný, skrze Jednorozeného Syna svého;
- 34 Tudíž, každý, kdo činí pokání a nezatvrzuje srdce své, bude míti nárok na milosrdenství skrze Jednorozeného Syna mého, na odpuštění hříchů svých; a tito vejdou v odpočinutí mé.
- 35 A každý, kdo bude zatvrzovati srdce své a bude činiti nepravost, vizte, přísahám v hněvu mém, že ten v odpočinutí mé nevejde.
- 36 A nyní, bratří moji, vizte, pravím vám, že budete-li zatvrzovati srdce své, nevejdete v odpočinutí Páně; tudíž nepravost vaše ho popouzí, takže sesílá na vás hněv svůj, jako při prvním popuzení, ano, podle slova svého při posledním popuzení, stejně jako při prvním, k věčnému zničení duše vaší; tudíž, podle slova jeho, k poslední smrti, stejně jako k první.
- 37 A nyní, bratří moji, vidouce, že známe tyto věci, a ony jsou pravdivé, činně pokání a nezatvrzujme srdce své, abychom nepopouzeli Pána Boha svého, aby na nás neuválil hněv svůj pro tato jeho druhá přikázání, jež nám dal; ale vejděme v odpočinutí Boží, jež je podle slova jeho připraveno.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 A opět, bratří moji, chtěl bych upnouti mysl vaši na onu dobu, kdy Pán Bůh dal svým dětem tato přikázání; a chtěl bych, abyste si pamatovali, že Pán Bůh vysvěcoval kněze podle svého svatého řádu, který byl podle řádu jeho Syna, aby učili lid těmto věcem.
- 2 A tito kněží byli vysvěcováni podle řádu jeho Syna takovým způsobem, aby lid věděl, jakým způsobem vyhlížeti jeho Syna pro vykoupení.
- 3 A toto je způsob, jakým byli vysvěcováni – byvše povolání a připravování od založení světa podle předzvědění Božího na základě své nesmírné víry a dobrých skutků; ponejprve byvše ponechání zvoliti si dobro, nebo zlo; tudíž zvolivše si dobro a projevující převelikou víru, jsou povolání svatým povoláním, ano, oním svatým povoláním, jež bylo pro takové připraveno s přípravným vykoupením a podle něj.
- 4 A tak byli povolání k tomuto svatému povolání na základě své víry, zatímco jiní odmítali Ducha Božího na základě tvrdosti srdce svého a zaslepenosti mysli své, zatímco kdyby toho nebylo, mohli by míti stejně velikou výsadu jako bratří jejich.
- 5 Neboli zkrátka, ponejprve byli ve stejném postavení jako bratří jejich; tak bylo toto svaté povolání připraveno od založení světa pro takové, kteří nebudou zatvrzovati srdce své, jsa v usmíření a skrze usmíření Jednorozeným Synem, který byl připraven –
- 6 A tak jsou povolání tímto svatým povoláním a vysvěceni do vysokého kněžství svatého řádu Božího, aby učili děti lidské přikázáním jeho, aby i ony mohly vejíti v odpočinutí jeho –
- 7 Toto vysoké kněžství je podle řádu Syna jeho, kterýžto řád byl od založení světa; neboli jinými slovy je bez počátku dnů či konce roků, jsa připraven od věčnosti do veškeré věčnosti podle jeho předzvědění všech věcí –

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

- 8 Nyní, byli vysvěceni tímto způsobem – jsouce povolání svatým povoláním a vysvěceni svatým obřadem a berouce na sebe vysoké kněžství svatého řádu, kteréžto povolání a obřad a vysoké kněžství je bez počátku či konce –
- 9 Tak se stávají vysokými kněžími na věky, podle řádu Syna, Jednorozeného Otcova, jenž je bez počátku dnů či konce roků, jenž je pln milosti, nestrannosti a pravdy. A tak tomu jest. Amen.
- 10 Nyní, jak jsem pravil o svatém řádu neboli o tomto vysokém kněžství, bylo mnoho těch, kteří byli vysvěceni a stali se vysokými kněžími Božími; a bylo to na základě nesmírné víry jejich a pokání jejich a spravedlivosti jejich před Bohem, neboť si zvolili činiti pokání a činiti spravedlivost raději nežli zahynouti;
- 11 Tudíž byli povoláni podle tohoto svatého řádu a byli posvěceni a šat jejich byl omyt doběla krví Beránkovou.
- 12 Nyní, oni, byvše posvěceni Duchem Svatým, učinivše šat svůj bílým, jsouce před Bohem čistí a bez poskvrnny, nemohli pohlížeti na hříchy, leda s odporem; a bylo mnoho těch, převelice mnoho, kteří byli učiněni čistými a vešli v odpočinutí Pána svého Boha.
- 13 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste se pokořili před Bohem a nesli ovoce hodné pokání, abyste i vy mohli vejíti v ono odpočinutí.
- 14 Ano, pokořte se tak jako lid za dnů Melchisedecha, který byl také vysokým knězem podle téhož řádu, o němž jsem mluvil, který také vzal na sebe vysoké kněžství na věky.
- 15 A byl to tentýž Melchisedech, kterému Abraham platil desátky; ano, dokonce otec náš Abraham platil desátky, jeden desátý díl ze všeho, co vlastnil.
- 16 Nyní, tyto obřady byly tímto způsobem dány, aby tak lid mohl vyhlížeti Syna Božího, a to bylo předobrazem řádu jeho neboli to byl řád jeho, a to bylo učiněno, aby mohli k němu vyhlížeti pro odpuštění hříchů svých, aby mohli vejíti v odpočinutí Páně.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

- 17 Nyní, tento Melchisedech byl králem nad zemí Sálemu; a lid jeho zesílil v nepravosti a v ohavnosti; ano, všichni sešli z cesty; byli plni všeliké zlovolnosti;
- 18 Ale Melchisedech, projeviv mocnou vírou a obdržev úřad vysokého kněžství podle svatého řádu Božího, kázal svému lidu pokání. A vizte, oni pokání činili; a Melchisedech zjednal v zemi mír za svých dnů; tudíž byl nazýván knížetem pokoje, neboť byl králem Sálemu; a vládl pod otcem svým.
- 19 Nyní, byli mnozí před ním, a také byli mnozí potom, ale žádný nebyl větší; tudíž, zmínili se o něm podrobněji.
- 20 Nyní, nemusím tuto věc opakovati; to, co jsem řekl, může postačiti. Vizte, písmo jsou před vámi; budete-li je překrucovati, bude to k vaší vlastní zkáze.
- 21 A nyní, stalo se, že když jim Alma pravil tato slova, vztáhl k nim svou ruku a zvolal mocným hlasem řka: Nyní je čas činiti pokání, neboť den spasení se blíží;
- 22 Ano, a hlas Páně to ústy andělů oznamuje všem národům; ano, oznamuje to, aby mohly míti radostné zvěsti veliké radosti; ano, hlásá tyto radostné zvěsti mezi veškerým svým lidem, ano, dokonce i těm, kteří jsou rozptýleni do široka po tváři země; pročez ony přišly k nám.
- 23 A jsou nám oznámeny jasnými slovy, abychom mohli porozuměti, takže nemůžeme chybovati; a to proto, že jsme tuláky v cizí zemi; tudíž jsme tak vysoce oblíbeni, neboť nám jsou tyto radostné zvěsti oznamovány ve všech částech naší vinice.
- 24 Neboť vizte, andělé je v této době oznamují mnohým v naší zemi; a to proto, aby připravili srdce dětí lidských na to, aby přijaly slovo jeho v době příchodu jeho v slávě jeho.
- 25 A nyní my jen čekáme na to, až uslyšíme radostnou novinu, jež nám bude oznámena ústy andělů, o příchodu jeho; neboť onen čas přijde, nevíme jak brzy. Kéž by Bůh dal, aby to bylo za dnů mých; ale ať to bude dříve či později, budu se z toho radovati.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

- 26 A spravedlným a svatým lidem to bude ústy andělů v době příchodu jeho oznámeno, aby se slova otců našich mohla naplnit podle toho, co o něm promlouvali, což bylo podle ducha proroctví, jenž byl v nich.
- 27 A nyní, bratří moji, přeji si z celé hloubky srdce svého, ano, s velikou úzkostí až k bolesti, abyste poslouchali slova moje a odvrhli hříchy své a neodkládali den pokání svého;
- 28 Ale abyste se pokořili před Pánem a vzývali svaté jméno jeho a bděli a modlili se stále, abyste nebyli pokoušeni nad to, co můžete snést, a tak abyste byli vedeni Svatým Duchem, stávající se pokornými, mírnými, poddajnými, trpělivými, plnými lásky a veškeré shovívavosti;
- 29 Majíce víru v Pána; majíce naději, že obdržíte život věčný; majíce vždy lásku Boží v srdci svém, abyste mohli být poslední dne pozvednuti a abyste mohli vejít v odpočinutí jeho.
- 30 A kéž vám Pán udělí pokání, abyste na sebe nepřivodili hněv jeho, abyste nebyli spoutáni řetězy pekla, abyste nevytrpěli druhou smrt.
- 31 A Alma k lidu promlouval mnohem více slov, jež nejsou v této knize napsána.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 A stalo se, poté, co ustal k lidem promlouvat, že mnozí z nich v slova jeho uvěřili a počali činiti pokání a zkoumati písma.
- 2 Ale větší část z nich si přála, aby mohli Almu a Amuleka zničiti; neboť se na Almu hněvali pro přímou jeho slov, jež pravil Zezromovi; a také pravili, že jim Amulek lhal a spílal zákonu jejich a také zákoníkům jejich a soudcům jejich.
- 3 A oni se také hněvali na Almu a Amuleka; a protože tak zpříma svědčili proti zlovolnosti jejich, snažili se jich tajně zbaviti.
- 4 Ale stalo se, že se jich nezbavili; ale jali je a svázali je silnými provazy a dovedli je před hlavního soudce země.
- 5 A lidé předstoupili a svědčili proti nim – svědčíce, že spílali zákonu, a jejich zákoníkům a soudcům země a také všech lidí, kteří jsou v zemi; a také že svědčili, že je jen jeden Bůh a že vyšle Syna svého mezi lidi, ale ten že je nespasí; a mnohými takovými věcmi lidé svědčili proti Almovi a Amulekovi. Nyní, toto se stalo před hlavním soudcem země.
- 6 A stalo se, že Zezrom užasl nad slovy, jež byla vyřčena; a on také věděl o zaslepenosti mysli, kterou mezi lidem způsobil svými lživými slovy; a jeho duši počalo drásati vědomí jeho vlastní viny; ano, počal býti obklopen bolestmi pekla.
- 7 A stalo se, že počal volati k lidem řka: Vizte, já jsem vinen a muži tito jsou před Bohem bez poskvrny. A počal je od té doby nadále hájiti; ale oni mu spílali řkouce: Jsi také posedlý ďáblem? A plivali na něho a vyvrhli ho z prostředku svého, a totéž učinili všem těm, kteří věřili slovům, jež Alma a Amulek promlouvali; a vyvrhli je a vyslali muže, aby je kamenovali.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

- 8 A přivedli dohromady jejich manželky a děti a každého, kdo věřil, nebo byl učen, aby věřil, ve slovo Boží, a dali, aby byli uvrženi do ohně; a také vynesli záznamy jejich, jež obsahovaly písmo svatá, a také je vrhli do ohně, aby byly spáleny a zničeny ohněm.
- 9 A stalo se, že vzali Almu a Amuleka a dovedli je na místo mučednictví, aby byli svědky zničení těch, kteří byli stravováni ohněm.
- 10 A když Amulek viděl bolesti žen a dětí, jež byly stravovány v ohni, byl také trápen bolestí; a pravil Almovi: Jak můžeme přihlížeti tomuto strašlivému výjevu? Tudíž, vztáhněme ruku a použijme moci Boží, jež je v nás, a zachraňme je před plameny.
- 11 Ale Alma mu pravil: Duch mně brání, takže nesmím vztáhnouti ruku; neboť viz, Pán je v slávě přijímá k sobě; a trpí, aby oni toto činili, neboli aby jim lidé toto činili podle tvrdosti srdce svého, aby soudy, jež na nich vykoná v hněvu svém, byly spravedlné; a krev nevinných stane posledního dne proti nim jako svědectví, ano, a bude proti nim mocně volati.
- 12 Nyní Amulek pravil Almovi: Viz, možná nás upálí také.
- 13 A Alma pravil: Budiž podle vůle Páně. Ale viz, dílo naše není dokončeno; tudíž nás neupálí.
- 14 Nyní, stalo se, že když těla těch, kteří byli uvrženi do ohně, byla strávena, a taktéž záznamy, jež tam byly vrženy s nimi, přišel hlavní soudce země a stanul před Almou a Amulekem, zatímco byli spoutáni; a udeřil je rukou do tváře a pravil jim: Po tom, co jste viděli, budete opět kázati lidu tomuto, že bude uvržen do jezera ohně a síry?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

15 Vizte, vidíte, že jste neměli moc zachrániti ty, kteří byli uvrženi do ohně; ani Bůh je nezachránil, ačkoli byli vaší víry. A soudce je opět udeřil do tváře a zeptal se: Co za sebe řeknete?

16 Nyní, tento soudce byl podle řádu a víry Nehora, který zabil Gedeona.

17 A stalo se, že Alma a Amulek mu neodpověděli ničeho; a on je opět udeřil a předal je úředníkům, aby byli uvrženi do vězení.

18 A když byli uvrženi ve vězení po tři dny, přišlo mnoho zákoníků a soudců a kněží a učitelů, kteří byli vyznání Nehorova; a přišli do vězení podívat se na ně a vyslyšali je ohledně mnoha slov; ale oni jim nic neodpovídali.

19 A stalo se, že před nimi stanul soudce a pravil: Proč neodpovídáte na slova těchto lidí? Což nevíte, že mám moc vydati vás plamenům? A přikázal jim, aby promluvili; ale oni nic neodpověděli.

20 A stalo se, že oni odešli a šli cestou svou, ale přišli opět nazítří; a soudce je také opět udeřil do tváře. A mnozí také přistoupili a bili je řkouce: Postavíte se opět a budete souditi tento lid a odsuzovati zákon náš? Jestliže máte tak velikou moc, proč se nevysvobodíte?

21 A mnoho takových věcí jim pravili a skřípali zuby proti nim a plivali na ně a pravili: Jak budeme vypadat, až budeme zatraceni?

22 A mnoho takových věcí, ano, všeliké takové věci jim pravili; a tak se jim vysmívali po mnoho dnů. A odepřeli jim jídlo, aby hladověli, a vodu, aby žíznili; a také jim vzali šaty, takže byli nazí; a takto byli svázáni silnými provazy a upoutáni ve vězení.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 A stalo se poté, co takto trpěli po mnoho dnů (a bylo to dvanáctého dne v desátém měsíci v desátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým), že do vězení, kde byli Alma a Amulek svázáni provazy, přišel hlavní soudce nad zemí Ammonia a mnozí učitelé jejich a zákoníci jejich.

24 A hlavní soudce stanul před nimi a opět je udeřil a pravil jim: Máte-li moc Boží, vysvobďte se z těchto pout a pak uvěříme, že Pán zničí tento lid podle vašich slov.

25 A stalo se, že všichni předstoupili a bili je, pravíce tatáž slova, až do posledního; a když k nim promluvil poslední, byla na Almovi a Amulekovi moc Boží a oni vstali a stanuli na nohou.

26 A Alma zvolal řka: Jak dlouho máme trpěti tyto veliké strasti, ó Pane? Ó Pane, dej nám sílu podle víry naší, jež je v Kristu, dokonce až k vysvobození našemu. A přerhali provazy, kterými byli svázáni; a když to lidé viděli, počali prchat, neboť na ně přišel strach ze zničení.

27 A stalo se, že strach jejich byl tak veliký, že padli k zemi a nedosáhli východu vězení; a země se mocně otřásla a zdi vězení se rozpučly vedví, takže padly k zemi; a pád jejich zabil hlavního soudce a zákoníky a kněze a učitele, kteří Almu a Amuleka bili.

28 A Alma a Amulek vyšli z vězení a nebylo jim ublíženo; neboť Pán jim udělil moc podle víry jejich, jež byla v Kristu. A přímo vyšli z vězení; a byli uvolněni ze svých pout; a vězení padlo k zemi a každá duše za zdmi jeho, kromě Almy a Amuleka, byla zabita; a oni vešli přímo do města.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Nyní, lidé, uslyševše veliký hluk, seběhli se v zástupech, aby toho zvěděli příčinu; a když uviděli Almu a Amuleka, jak přicházejí z vězení, a že zdi jeho padly k zemi, byli zasaženi velikým strachem a prchali z přítomnosti Almy a Amuleka, tak jako koza prchá s mláďaty svými přede dvěma lvy; a tak prchali z přítomnosti Almy a Amuleka.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 A stalo se, že Almovi a Amulekovi bylo přikázáno, aby z toho města odešli; a oni odešli a došli až do země Sidom; a vizte, tam našli veškerý lid, který odešel ze země Ammonia, který byl vyvržen a kamenován, protože věřil slovům Almovým.
- 2 A oni jim nyní vyprávěli vše, co se stalo jejich manželkám a dětem, a také o sobě a o své moci k vysvobození.
- 3 A také Zeezrom ležel v Sidomu nemocný se spalující horečkou, která byla způsobena velikým soužením jeho mysli na základě jeho zlovolnosti, neboť se domníval, že Almy a Amuleka již není; a domníval se, že byli zabiti pro jeho nepravost. A tento veliký hřích a mnoho jeho dalších hříchů drásalo jeho mysl, až převelice ztěžkla, nemaje žádného vysvobození; tudíž počal býti sžírán pálivým žárem.
- 4 Nyní, když uslyšel, že Alma a Amulek jsou v zemi Sidom, jeho srdce nabylo odvahy a on jim ihned poslal vzkaz žádaje je, aby za ním přišli.
- 5 A stalo se, že šli hned, uposlechnuvše vzkazu, který jim poslal; a šli do domu k Zeezromovi; a našli ho na loži nemocného, byl velmi zubožený se spalující horečkou; a také jeho mysl byla nesmírně těžká pro jeho nepravost; a když je uviděl, vztáhl ruku a prosil je, aby ho uzdravili.
- 6 A stalo se, že Alma mu pravil, uchopiv ho za ruku: Věříš v moc Kristovu ke spasení?
- 7 A on odpověděl a pravil: Ano, věřím všem slovům, jimž jsi učil.
- 8 A Alma pravil: Věříš-li ve vykoupení Krista, můžeš býti uzdraven.
- 9 A on pravil: Ano, věřím podle slov tvých.
- 10 A pak Alma zvolal k Pánu řka: Ó Pane, náš Bože, buď milosrdný k tomuto muži a uzdrav jej podle víry jeho, jež je v Kristu.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

11 A když Alma pravil tato slova, Zeezrom vyskočil na nohy a počal choditi; a to se stalo k velikému úžasu veškerého lidu; a známost o tom se rozšířila po celé zemi Sidom.

12 A Alma pokřtil Zeezroma Pánu; a on počal od té doby nadále kázati lidu.

13 A Alma založil v zemi Sidom církev a vysvětil kněze a učitele v zemi, aby křtili Pánu každého, kdo si přál býti pokřtěn.

14 A stalo se, že jich bylo mnoho; neboť se shlukovali z celé krajiny okolo Sidomu a byli křtěni.

15 Ale co se týká lidí, kteří byli v zemi Ammonia, ti přesto zůstali tvrdošijným lidem zatvrzelého srdce; a nečinili pokání ze svých hříchů, připisující moc Almovu a Amulekovu ďáblovi; neboť byli vyznání Nehorova a nevěřili v pokání ze svých hříchů.

16 A stalo se, že Alma a Amulek, Amulek opustiv pro slovo Boží veškeré své zlato a stříbro a své drahocenné věci, jež byly v zemi Ammonia, byv zavržen těmi, kteří kdysi byli jeho přáteli, a také svým otcem a svými příbuznými;

17 Tudíž, Alma, založiv v Sidomu církev, vida veliké zadrženi, ano, vida, že lidé byli zadrženi co do pýchy svého srdce a počali se pokořovati před Bohem a počali se shromažďovati ve svých svatyních, aby před oltářem uctívali Boha, bdíce a modlíce se neustále, aby byli vysvobozeni od Satana a od smrti a od zničení –

18 Nyní, jak jsem pravil, Alma spatřiv všechny tyto věci, tudíž vzal Amuleka a přešel do země Zarahemla a vzal ho do svého vlastního domu a pomáhal mu v jeho soužení a posiloval ho v Pánu.

19 A tak skončil desátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 A stalo se, že v jedenáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, pátého dne druhého měsíce, poté, co byl v zemi Zarahemla veliký mír, poté, co nebylo válek ani svárů po určitý počet let, až do pátého dne druhého měsíce v jedenáctém roce, bylo po celé zemi slyšeti volání o válce.
- 2 Neboť vizte, vojska Lamanitů přešla přes hranice země ze strany pustiny až do města Ammonia a počala pobíjeti lid a ničiti město.
- 3 A nyní, stalo se, že nežli Nefité stačili sebrati dostatečné vojsko, aby je vyhnali ze země, oni zničili lid, který byl ve městě Ammonia, a také některé okolo hranic Noé, a jiné zajali a odvedli do pustiny.
- 4 Nyní, stalo se, že Nefité si přáli získati ty, kteří byli uneseni jako zajatci do pustiny.
- 5 Tudíž, ten, který byl určen za hlavního velitele nad vojsky Nefitů (a jmenoval se Zoram a měl dva syny, Lehiho a Ahu) – nyní, Zoram a jeho dva synové, vědouce, že Alma je vysokým knězem nad církví, a uslyševše, že má ducha proroctví, tudíž šli za ním a přáli si od něho zvědět, kam by Pán chtěl, aby v pustině šli při hledání svých bratří, kteří byli zajati Lamanity.
- 6 A stalo se, že Alma se ohledně této věci tázal Pána. A Alma se vrátil a pravil jim: Vizte, Lamanité přejdou řeku Sidon v jižní pustině daleko za hranicemi země Manti. A vizte, tam je potkáte, na východ od řeky Sidon, a tam vám Pán vydá vaše bratří, kteří byli zajati Lamanity.
- 7 A stalo se, že Zoram a jeho synové přešli přes řeku Sidon se svými vojsky a pochodovali daleko za hranice Manti do jižní pustiny, která byla na východním břehu řeky Sidon.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 A vpadli na vojska Lamanitů a Lamanité byli rozptýleni a zahnáni do pustiny; a oni si vzali své bratří, kteří byli zajati Lamanity, a ani jediná duše z těch, kteří byli zajati, nebyla ztracena. A byli přivedeni svými bratřími, aby vlastnili své vlastní země.

9 A tak skončil jedenáctý rok soudců, Lamanité byli vyhnáni ze země a lid Ammonia byl zničen; ano, každá živá duše z Ammonitů byla zničena a taktéž jejich veliké město, o němž pravili, že ho Bůh pro jeho velikost nemůže zničit.

10 Ale vizte, v jediném dni bylo zpusťeno; a mrtvolky byly znetvořeny psy a divou zvěří z pustiny.

11 Nicméně po mnoha dnech byla jejich mrtvá těla nahromaděna na tváři země a byla pokryta mělkou pokrývkou. A nyní, tak veliký byl z toho zápach, že po mnoho let do země Ammonia nevkročili lidé, aby ji vlastnili. A byla nazvána Pustotou Nehorů; neboť byli vyznání Nehorova, ti, kteří byli zabiti; a jejich země zůstaly pusté.

12 A Lamanité se nevrátili, aby válčili proti Nefitům, do čtrnáctého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým. A tak po tři roky měl lid Nefiův v celé zemi trvalý mír.

13 A Alma a Amulek chodili kázíce lidem pokání v jejich chrámech a v jejich svatyních, a také v jejich synagogách, které byly postaveny po způsobu Židů.

14 A tolika, kolik jich chtělo slyšeti jejich slova, neustále udíleli slovo Boží bez jakéhokoli stranění osobám.

15 A takto šli Alma a Amulek a také mnoho dalších, kteří byli pro toto dílo vybráni, aby kázali slovo po celé zemi. A zakládání církve se rozšířilo po celé zemi, v celé krajině okolo, mezi veškerým lidem Nefitů.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

- 16 A nebylo mezi nimi žádné nerovnosti; Pán vyléval Ducha svého na celou tvář země, aby připravil mysl dětí lidských neboli aby připravil srdce jejich na to, aby přijaly slovo, jež mezi nimi bude učeno v době příchodu jeho –
- 17 Aby nebyli proti slovu zatvrzelí, aby nebyli nevěřící a nepokračovali ke zkáze, ale aby slovo přijali s radostí a byli jako větev naroubováni na pravý vinný kmen, aby mohli vejíti v odpočinutí Pána, svého Boha.
- 18 Nyní, oni kněží, kteří chodili mezi lidem, kázali proti veškerému lhaní a klamání a závidění a rozbrojům a zášti a spílání a krádeži, loupění, plenění, vraždění, páchání cizoložství a všeliké nestoudnosti volajíce, že tyto věci nemají býti –
- 19 A vykládali o tom, co musí zakrátko přijíti; ano, vykládali o příchodu Syna Božího, o utrpení jeho a o smrti a také o vzkříšení mrtvých.
- 20 A mnozí z lidu se vyptávali na místo, kam má Syn Boží přijíti; a byli poučeni, že se jim ukáže po svém vzkříšení; a tomu lid naslouchal s velikou radostí a s potěšením.
- 21 A nyní, poté, co byla církev založena v celé zemi – dosáhnuvši vítězství nad ďáblem, a slovo Boží bylo kázáno v čistotě své v celé zemi a Pán na lid vyléval svá požehnání – tak skončil čtrnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Zpráva o synech Mosiášových, kteří pro slovo Boží odmítli své právo na království a vyšli do země Nephi kázat Lamanitům; jejich utrpení a vysvobození – podle záznamu Almova.

Alma 17

- 1 A nyní, stalo se, že jak Alma putoval ze země Gedeon na jih dále do země Manti, vizte, k svému úžasu se setkal se syny Mosiášovými putujícími směrem k zemi Zarahemla.
- 2 Nyní, tito synové Mosiášovi byli s Almou v době, kdy se mu poprvé ukázal anděl; tudíž Alma se převelice radoval, že vidí své bratří; a co ještě přidalo na jeho radosti, že to byli stále jeho bratří v Pánu; ano, zesílili v poznání pravdy; neboť to byli muži zdravého rozumu a zkoumali pilně písma, aby znali slovo Boží.
- 3 Ale to není vše; věnovali se velice modlitbě a půstu; tudíž měli ducha proroctví a ducha zjevení, a když učili, učili s mocí a pravomocí Boží.
- 4 A učili slovu Božímu mezi Lamanity po dobu čtrnácti let, majíce veliký úspěch v přivádění mnohých k poznání pravdy; ano, mocí jejich slov byli mnozí přivedeni před oltář Boží, aby vzývali jméno jeho a vyznali před ním hříchy své.
- 5 Nyní, toto jsou okolnosti, jež je provázely při jejich putování, neboť měli mnohé strasti; vytrpěli mnoho, jak na těle, tak v mysli, hladem, žízní a únavou, a také velikým zápolením v duchu.
- 6 Nyní, taková byla jejich putování: Opustivše svého otce Mosiáše v prvním roce soudců; odmítnuvše království, jež jim jejich otec toužil předati, a také lid byl stejného smýšlení;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

- 7 Nicméně, odešli ze země Zarahemla a vzali si své meče a svá kopí a své luky a své šípy a své praky; a to učinili, aby si mohli obstarávat potravu, zatímco budou v pustině.
- 8 A tak odešli do pustiny s počtem těch, které si vybrali, aby vyšli do země Nefi kázati Lamanitům slovo Boží.
- 9 A stalo se, že putovali mnoho dnů pustinou a velice se postili a velice se modlili, aby jim Pán udělil část Ducha svého, aby šel s nimi a zůstal s nimi, aby mohli být nástrojem v rukou Božích a aby přivedli, kdyby to bylo možné, své bratří Lamanity k poznání pravdy, k poznání pokleslosti tradic jejich otců, které byly nesprávné.
- 10 A stalo se, že Pán je navštívil Duchem svým a pravil jim: Buďte utěšeni. A oni byli utěšeni.
- 11 A Pán jim také pravil: Jděte mezi Lamanity, bratří své, a utvrzujte slovo mé; avšak máte být trpěliví v utrpení a v strastech, abyste jim ukázali dobrý příklad ve mně, a já z vás učiním nástroj v rukou svých ke spasení mnoha duší.
- 12 A stalo se, že srdce synů Mosiášových a také těch, kteří byli s nimi, nabyla odvahy, aby šli k Lamanitům oznamovati jim slovo Boží.
- 13 A stalo se, že když dosáhli hranice země Lamanitů, rozdělili se a rozešli se důvěřující v Pána, že se opět setkají na konci své žně; neboť se domnívali, že veliká je práce, kterou na sebe vzali.
- Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.
- And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.
- And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.
- And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.
- And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.
- And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.
- And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 A zajisté byla veliká; neboť na sebe vzali, že budou kázati slovo Boží divokému a zatvrzelému a krutému lidu; lidu, který se těšil z vraždění Nefitů a z jejich olupování a plnění; a jejich srdce ulpívalo na bohatství neboli na zlatě a stříbře a drahých kamenech; avšak usilovali o získání těchto věcí vražděním a plněním, aby pro ně nemuseli pracovati svými vlastníma rukama.
- 15 Tedy byli velice líným lidem, mnozí z nich uctívali modly a prokletí Boží padlo na ně kvůli tradicím jejich otců; přesto se přísliby Páně vztahovaly na ně pod podmínkou pokání.
- 16 Tudíž, toto bylo příčinou, proč na sebe synové Mosiášovi vzali onu práci, aby je snad přivedli ku pokání; aby je snad přivedli k poznání plánu vykoupení.
- 17 Tudíž, oddělili se jeden od druhého a šli mezi ně, každý sám, podle slova a moci Boží, jež jim byla dána.
- 18 Nyní, Ammon, jsa mezi nimi vůdcem, neboli spíše on jim sloužil, je opustil, požehnav jim podle jejich různých působišť, uděliv jim slovo Boží, neboli poslouživ jim před svým odchodem; a tak se vydali různými cestami po zemi.
- 19 A Ammon šel do země Izmael, do země nazývajíc se po synech Izmaelových, kteří se také stali Lamanity.
- 20 A jak Ammon vstoupil do země Izmael, Lamanité ho jali a svázali ho, tak jak bylo jejich zvykem svazovati všechny Nefity, kteří jim padli do rukou, a dovésti je před krále; a tak bylo ponecháno na libosti krále, aby je zabil nebo aby je podržel v zajetí nebo aby je uvrhl do vězení nebo aby je vyhnal ze země podle své vůle a libosti.
- 21 A tak byl Ammon doveden před krále, který byl nad zemí Izmael; a jmenoval se Lamoni; a byl potomkem Izmaelovým.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 A král se Ammona otázal, zda si přeje dlíti v zemi mezi Lamanity neboli mezi jeho lidem.

23 A Ammon mu pravil: Ano, přeji si dlíti nějakou dobu mezi tímto lidem; ano, a možná až do dne, kdy zemřu.

24 A stalo se, že králi Lamoni se Ammon velice zalíbil a dal mu uvolnit pouta; a chtěl, aby si Ammon vzal jednu z jeho dcer za manželku.

25 Ale Ammon mu pravil: Ne, ale budu tvým služebníkem. Tudíž Ammon se stal služebníkem krále Lamoniho. A stalo se, že byl postaven mezi jiné služebníky, aby hlídal stáda Lamoniho, podle zvyku Lamanitů.

26 A když byl ve službách krále tři dny, jak tak šel s lamanitskými služebníky a s jejich stády k místu vody, které se nazývalo voda Sebus, a všichni Lamanité tam honívají svá stáda, aby měla vodu –

27 Tudíž, jak Ammon a služebníci královi hnali svá stáda k tomuto místu vody, vizte, určitý počet Lamanitů, kteří byli se svými stády u vody, se postavil a rozháněl stáda Ammonova a služebníků králových a rozehnal je natolik, že se rozprchla mnoha směry.

28 Nyní, služebníci královi počali reptati řkouce: Nyní nás král zabije, jako zabil naše bratří, protože jejich stáda byla rozehnána zlovolností těchto mužů. A počali převelice plakati řkouce: Vizte, naše stáda jsou již rozehnána.

29 Nyní, plakali ze strachu, že budou zabiti. Nyní, když to Ammon viděl, srdce se mu vzedmulo radostí; neboť, pravil, ukáži těmto svým spoluslužebníkům svou moc neboli moc, jež je ve mně, v tom, že navrátím tato stáda králi, abych si získal srdce těchto svých spoluslužebníků, abych je mohl vésti k tomu, aby uvěřili v má slova.

30 A nyní, takové byly myšlenky Ammonovy, když viděl strasti těch, které nazýval svými bratřími.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 A stalo se, že je lákal svými slovy řka: Bratří moji, buďte dobré mysli a pojďme hledati ona stáda a shromáždíme je a přivedeme je zpět k místu vody; a tak zachováme stáda králi a on nás nezabije.

32 A stalo se, že šli hledati stáda a následovali Ammona a velmi hbitě spěchali a doběhli králova stáda a opět je shromáždili u místa vody.

33 A oni mužové se opět postavili, aby jejich stáda rozehnali; ale Ammon pravil svým bratřím: Obklopte stáda kolem dokola, aby se nerozprchla; a já půjdu a budu bojovati s těmi muži, kteří rozhánějí naše stáda.

34 Tudíž učinili, jak jim Ammon přikázal, a on šel a postavil se, aby bojoval s těmi, kteří stáli u vod Sebusu; a co do počtu jich bylo nemálo.

35 Tudíž se Ammona nebáli, neboť se domnívali, že jediný z jejich mužů by ho mohl zabít podle své libosti, neboť nevěděli, že Pán příslibil Mosiášovi, že vysvobodí jeho syny z jejich rukou; ani o Pánu ničeho nevěděli; tudíž měli potěšení z ničení svých bratří; a z tohoto důvodu se postavili, aby rozháněli stáda králova.

36 Ale Ammon se postavil a počal po nich vrhati kameny svým prakem; ano, s velikou mocí vrhal kameny mezi ně; a tak jich určitý počet zabil, takže počali žasnouti nad jeho mocí; nicméně se hněvali pro pobití svých bratří a byli odhodláni, že on padne; tudíž, vidouce, že ho nemohou zasáhnouti svými kameny, vyšli s kyji, aby ho zabili.

37 Ale vizte, každému muži, který pozvedl svůj kyj, aby Ammona udeřil, utal paži mečem svým; neboť odporoval jejich ranám tím, že jim sekal do paže ostrím svého meče, takže počali žasnouti a počali před ním prchat; ano, a nebylo jich co do počtu málo; a on je silou paže své přinutil prchat.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Nyní, šest z nich bylo skoleno prakem, ale mečem svým nezabil žádného, až na jejich vůdce; a uťal jim tolik paží, kolik jich bylo proti němu pozdviženo, a bylo jich nemálo.

39 A když je zahnal daleko, vrátil se a oni napojili svá stáda a vrátili je na pastviny královy a pak šli za králem nesouce paže, jež byly uťaty mečem Ammonovým, těch, kteří se ho snažili zabít; a byly přineseny ke králi na svědectví o tom, co učinili.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 A stalo se, že král Lamoni dal svým služebníkům předstoupiti a svědčiti o všem, co v této věci viděli.
- 2 A když všichni svědčili o tom, co viděli, a on se dozvěděl o věrnosti Ammonově při chránění jeho stád, a také o jeho veliké moci v boji s těmi, kteří se ho snažili zabít, byl převelice užaslý a pravil: Zajisté on je více nežli člověk. Vizte, není oním Velikým Duchem, jenž sesílá na tento lid takové veliké tresty za jejich vraždy?
- 3 A oni králi odpověděli a pravili: Zda je Velikým Duchem, nebo člověkem, nevíme; ale tolik víme, že nemůže býti zabit nepřáteli královými; ani nemohou rozehnatí králova stáda, když on je s námi, díky jeho obratnosti a veliké síle; tudíž, my víme, že je králi přítelem. A nyní, ó králi, my nevěříme, že nějaký člověk má tak velikou moc, neboť víme, že on nemůže býti zabit.
- 4 A nyní, když král uslyšel tato slova, pravil jim: Nyní já vím, že je Velikým Duchem; a on sestoupil v tuto dobu, aby zachoval váš život, abych vás nezabil, jako jsem to učinil vašim bratřím. Nyní, on je onen Veliký Duch, o němž mluvili naši otcové.
- 5 Nyní, toto byla tradice Lamoniova, kterou získal od svého otce, že je Veliký Duch. Ale přestože věřili ve Velikého Ducha, domnívali se, že vše, co oni činí, je správné; nicméně, Lamoni se počal převelice báti, s obavou, že činil zlo, když zabíjel své služebníky;
- 6 Neboť zabil mnohé z nich, protože jejich bratři rozháněli jejich stáda u místa vody; a tak, protože jejich stáda byla rozehnána, byli zabiti.
- 7 Nyní, zvyklostí těchto Lamanitů bylo státi u vod Sebusu, aby rozháněli stáda lidí, aby si tak zahnali mnohá zvířata, jež byla rozehnána, do své vlastní země, neboť taková byla mezi nimi zvyklost plnění.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

- 8 A stalo se, že král Lamoni se vyptával svých služebníků řka: Kde je tento muž, který má tak velikou moc?
- 9 A oni mu pravili: Viz, krmí tvé koně. Nyní, král přikázal svým služebníkům před dobou napájení jejich stád, aby připravili jeho koně a vozy a doprovázeli ho do země Nefi; neboť otec Lamoniův, který byl králem nad celou zemí, vyhlásil v zemi Nefi velikou hostinu.
- 10 Nyní, když král Lamoni uslyšel, že Ammon připravuje jeho koně a jeho vozy, byl ještě více užaslý nad věrností Ammonovou řka: Zajisté mezi všemi mými služebníky nebylo služebníka, který by byl tak věrný jako tento muž; neboť on dokonce pamatuje na všechna má přikázání, aby je provedl.
- 11 Nyní s jistotou vím, že je Velikým Duchem, a přál bych si, aby ke mně přišel, ale neodvažuji se.
- 12 A stalo se, že když Ammon připravil koně a vozy pro krále a pro jeho služebníky, šel ke králi a uviděl, že tvář králova se změnila; tudíž se chystal odejít z jeho přítomnosti.
- 13 A jeden z králových služebníků mu pravil: Rabbana, což přeloženo je mocný nebo veliký král, protože považovali své krále za mocné; a tak mu pravil: Rabbana, král si přeje, abys zůstal.
- 14 Tudíž Ammon se otočil ke králi a pravil mu: Co chceš, abych pro tebe učinil, ó králi? A král mu neodpovídal po dobu jedné hodiny podle jejich času, neboť nevěděl, co mu má říci.
- 15 A stalo se, že mu Ammon opět pravil: Čeho si ode mne žádáš? Ale král mu neodpověděl.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbana, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbana, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 A stalo se, že Ammon, jsa naplněn Duchem Božím, tudíž vycítil myšlenky královy. A pravil mu: Je to proto, že jsi slyšel, že jsem bránil tvé služebníky a tvá stáda a zabil jsem sedm z bratří prakem a mečem a utál paže dalších, abych ubránil tvá stáda a tvé služebníky; viz, je toto příčinou tvého podivu?

17 Pravím ti, čím to je, že tvůj podiv je tak veliký? Viz, já jsem člověk a jsem tvým služebníkem; tudíž, cokoli si přeješ, co je správné, to učiním.

18 Nyní, když král uslyšel tato slova, opět se podivoval, neboť viděl, že Ammon umí rozeznati jeho myšlenky; ale přesto král Lamoni otevřel ústa svá a pravil mu: Kdo jsi? Jsi onen Veliký Duch, který zná všechny věci?

19 Ammon odpověděl a pravil mu: Nejsm.

20 A král pravil: Jak znáš myšlenky mého srdce? Můžeš směle mluvit a povědět mi o těchto věcech; a také mi můžeš povědět, jakou mocí jsi zabíjel bratří mé, kteří rozháněli má stáda, a utínal jim paže –

21 A nyní, jestliže mi povíš o těchto věcech, cokoli si budeš přát, já ti dám; a kdyby toho bylo zapotřebí, střežil bych tě svými vojsky; ale já vím, že ty jsi mocnější nežli oni všichni; nicméně, cokoli si ode mne budeš přát, to ti dám.

22 Nyní Ammon, jsa moudrý, avšak nikoli zákeřný, pravil Lamoni: Budeš poslouchati slova moje, jestliže ti povím, jakou mocí činím tyto věci? A to je to, čeho si od tebe přeji.

23 A král mu odpověděl a pravil: Ano, uvěřím všem tvým slovům. A byl tedy chycen obratností.

24 A Ammon k němu počal směle promlouvati a pravil mu: Věříš, že jest Bůh?

25 A on odpověděl a pravil mu: Nevím, co to znamená.

26 A nato Ammon pravil: Věříš, že je Veliký Duch?

27 A on pravil: Ano.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marvelled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

28 A Ammon pravil: On je Bohem. A Ammon mu opět pravil: Věříš, že onen Veliký Duch, který je Bůh, stvořil všechny věci, jež jsou na nebi a na zemi?

29 A on pravil: Ano, věřím, že stvořil všechny věci, jež jsou na zemi; ale nebesa neznám.

30 A Ammon mu pravil: Nebesa jsou místem, kde přebývá Bůh a všichni jeho svatí andělé.

31 A král Lamoni pravil: Je to nad zemí?

32 A Ammon pravil: Ano, a on shlíží dolů na všechny děti lidské; a zná všechny myšlenky a záměry srdce; neboť rukou jeho byli všichni od počátku stvořeni.

33 A král Lamoni pravil: Věřím všem těmto věcem, jež jsi promlouval. Jsi vyslán od Boha?

34 A Ammon mu pravil: Já jsem člověk; a člověk byl na počátku stvořen podle obrazu Božího a já jsem povolán Svátým Duchem jeho, abych těmto věcem učil tento lid, aby mohli býti přivedeni k poznání toho, co je spravedlné a pravdivé;

35 A část onoho Ducha přebývá ve mně, což mi dává poznání a také moc podle mé víry a přání, jež jsou v Bohu.

36 Nyní, když Ammon pravil tato slova, počal u stvoření světa a také u stvoření Adama a pověděl mu vše o pádu člověka a vyprávěl mu o záznamech a svatých písmech lidu, jež byly oznamovány proroky až do doby, kdy jejich otec Lehi opustil Jeruzalém, a vykládal mu je.

37 A také jim vyprávěl (tedy králi a jeho služebníkům) o veškerém putování jejich otců pustinou, a o veškerém jejich utrpení hladem a žízní, a o jejich útrapách a tak dále.

38 A také jim vyprávěl o vzpourách Lamana a Lemuela a synů Izmaelových, ano, o veškerých jejich vzpourách jim pověděl; a vysvětloval jim všechny záznamy a písmo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém, až do této nynější doby.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Ale to není vše; neboť on jim vysvětlil plán vykoupení, který byl připraven od založení světa; a také jim oznámil příchod Krista, a všechna díla Páně jim oznámil.

40 A stalo se, že poté, co pravil všechny tyto věci a vysvětlil je králi, král uvěřil všem jeho slovům.

41 A počal volati k Pánu řka: Ó Pane, buď milosrdný; podle hojného milosrdenství svého, které jsi měl s lidem Nefiovým, měj i se mnou a s lidem mým.

42 A nyní, když toto pravil, padl k zemi, jako kdyby byl mrtev.

43 A stalo se, že jeho služebníci ho vzali a donesli ho k jeho manželce a položili ho na lože; a on ležel, jako kdyby byl mrtev, po dobu dvou dnů a dvou nocí; a jeho manželka a jeho synové a jeho dcery nad ním truchlili po způsobu Lamanitů a velice bědovali nad jeho ztrátou.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 A stalo se, že po dvou dnech a dvou nocích se chystali vzít jeho tělo a položit ho do hrobu, který zhotovili k pohřbívání svých mrtvých.
- 2 Nyní, královna uslyševši o věhlasu Ammonově, tudíž, vyslala posly a přála si, aby k ní přišel.
- 3 A stalo se, že Ammon učinil, jak mu bylo přikázáno, a šel ke královně a přál si zvědět, co by chtěla, aby učinil.
- 4 A ona mu pravila: Služebníci mého muže mi oznámili, že jsi prorok svatého Boha a že máš moc činiti mnohá mocná díla v jeho jménu;
- 5 Tudíž, je-li tomu tak, chtěla bych, abys šel a podíval se na mého manžela, neboť leží na loži již dva dny a dvě noci; a někteří říkají, že není mrtev, ale jiní říkají, že je mrtev a že zapáchá a že by měl být uložen do hrobu; ale co mne se týče, mně nezapáchá.
- 6 Nyní, právě toto si Ammon přál, neboť věděl, že král Lamoni je v moci Boží; věděl, že se z jeho mysli snímá temný závoj nevíry a světlo, jež osvěcuje jeho mysl, což je světlo slávy Boží, což je podivuhodné světlo dobrotivosti jeho – ano, toto světlo naplňuje jeho duši takovou radostí, poté, co oblak temnoty byl rozptýlen, že se v jeho duši rozsvěcuje světlo věčného života, ano, on věděl, že toto přemohlo jeho přirozenou schránku a on je unesen v Bohu –
- 7 Tudíž, to, co si královna přála od něho, bylo jeho jediným přáním. Tudíž, šel se podívat na krále, tak jak si to královna od něho přála; a uviděl krále a poznal, že není mrtev.
- 8 A pravil královně: Není mrtev, ale spí v Bohu a nazítří opět vstane; tudíž nepohřbívejte ho.
- 9 A Ammon jí pravil: Věříš tomu? A ona mu pravila: Nemám žádného svědectví leda tvé slovo a slovo našich služebníků; nicméně věřím, že se stane tak, jak jsi pravil.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

- 10 A Ammon jí pravil: Požehnaná jsi pro svou nesmírnou víru; pravím ti, ženo, mezi veškerým lidem Nefitů nebylo tak veliké víry.
- 11 A stalo se, že od té doby bděla u lože svého manžela až do oné doby nazítří, kdy Ammon určil, že vstane.
- 12 A stalo se, že vstal podle slov Ammonových; a jak vstal, vztáhl ruku svou k ženě a pravil: Velebeno buď jméno Boží a požehnaná jsi ty.
- 13 Neboť tak jistě, jakože ty žiješ, viz, viděl jsem Vykupitele svého; a on přijde a zrodí se z ženy a vykoupí všechny lidi, kteří věří ve jméno jeho. Nyní, když pravil tato slova, jeho srdce se v něm vzedmulo a on opět klesl radostí; a královna také klesla, jsouc přemožena Duchem.
- 14 Nyní Ammon, vida, že se Duch Páně podle jeho modliteb vylil na Lamanity, jeho bratří, kteří byli příčinou tak mnohého truchlení mezi Nefity, neboli mezi veškerým lidem Božím pro své nepravosti a své tradice, padl na kolena a počal vylévatí duši v modlitbě a díkůvzdání Bohu za to, co pro jeho bratří učinil; a byl také přemožen radostí; a tak všichni tři klesli k zemi.
- 15 Nyní, když služebníci královi uviděli, že oni padli, počali také volati k Bohu, neboť bázeň Páně přišla také na ně, neboť to byli oni, kteří stanuli před králem a svědčili mu o veliké moci Ammonově.
- 16 A stalo se, že vzývali jméno Páně ze všech sil, dokonce až všichni padli k zemi, kromě jedné z lamanitských žen, která se jmenovala Abiš, byvši obrácena k Pánu již mnoho let na základě pozoruhodného vidění svého otce –

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

17 Tak, byvši obrácena k Pánu a nikdy to nikomu nesdělivši, tudíž, když viděla, že všichni služebníci Lamoni padli k zemi a také její paní, královna, a král a Ammon leželi nataženi na zemi, věděla, že to je moc Boží; a domnívající se, že tato příležitost, to, že oznámí lidu, co se stalo mezi nimi, a že oni spatří tento výjev, je pohne k tomu, aby uvěřili v moc Boží, tudíž běžela od domu k domu oznamující to lidu.

18 A oni se počali shromažďovati v domě králově. A přišel jich zástup a k svému úžasu spatřili krále a královnu a jejich služebníky natažené na zemi a všichni tam leželi, jako by byli mrtví; a také uviděli Ammona, a vizte, byl to Nefita.

19 A nyní, lidé počali mezi sebou reptati; někteří říkali, že to je veliké zlo, které přišlo na ně neboli na krále a jeho dům, protože strpěl, aby onen Nefita zůstal v zemi.

20 Ale jiní je kárali řkouce: Král přivodil toto zlo na svůj dům, protože zabil své služebníky, kterým byla rozehnána jejich stáda u vod Sebusu.

21 A ti byli zase káráni těmi muži, kteří stáli u vod Sebusu a rozháněli stáda, jež patřila králi, neboť se na Ammona hněvali pro počet svých bratří, které zabil u vod Sebusu, zatímco bránil stáda králova.

22 Nyní, jeden z nich, jehož bratr byl zabit mečem Ammonovým, jsa na Ammona nesmírně rozhněván, tasil meč svůj a vystoupil, aby ho nechal padnouti na Ammona, aby ho zabil; a jak pozvedl meč, aby ho udeřil, vizte, padl mrtev.

23 Nyní vidíme, že Ammon nemohl býti zabit, neboť Pán pravil Mosiášovi, otcí jeho: Ušetřím ho a stane se mu podle víry tvé – tudíž, Mosiáš ho svěřil Pánu.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 A stalo se, že když zástup spatřil, že onen muž, který pozvedl meč, aby Ammona zabil, padl mrtev, padl na ně na všechny strach a neodvažovali se vztáhnouti ruce, aby se dotkli jeho nebo kohokoli z těch, kteří padli; a počali se mezi sebou opět podívat, co může býti příčinou této veliké moci nebo co všechny tyto věci mohou znamenati.

25 A stalo se, že mezi nimi byli mnozí, kteří pravili, že Ammon je Veliký Duch, a jiní pravili, že je Velikým Duchem vyslán;

26 Ale jiní je všechny kárali řkouce, že je to netvor, kterého vyslali Nefité, aby je trýznil.

27 A byli někteří, kteří pravili, že Ammon je vyslán Velikým Duchem, aby je sužoval pro jejich nepravosti; a že to je onen Veliký Duch, který byl vždy při Nefitech, který je vždy vysvobodil z jejich rukou; a pravili, že právě tento Veliký Duch zničil tolik jejich bratří, Lamanitů.

28 A tak se svár mezi nimi nesmírně vyostřil. A zatímco se tak svářili, přišla ona služebnice, která způsobila, aby zástup byl shromážděn, a když viděla ten svár, který byl mezi zástupem, byla nesmírně zarmoucená, až k slzám.

29 A stalo se, že šla a vzala královnu za ruku, aby ji snad zvedla ze země; a jakmile se dotkla její ruky, ona vstala a postavila se na nohy a zvolala silným hlasem řkouc; Ó velebený Ježíši, jenž jsi mne spasil ze strašného pekla! Ó velebený Bože, buď milosrdný k tomuto lidu!

30 A když toto pravila, sepjala ruce, jsouc naplněna radostí, a promlouvajíc mnohá slova, jimž nebylo rozuměti; a když to učinila, vzala za ruku krále Lamoniho a vizte, on vstal a postavil se na nohy.

31 A ihned, vida svár mezi svým lidem, šel a počal je kárat a učiti je slovům, jež slyšel z úst Ammonových; a tolik, kolik jich jeho slova slyšelo, uvěřilo a byli obráćeni k Pánu.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

- 32 Ale byli mezi nimi mnozí, kteří nechtěli jeho slova slyšeti; tudíž ti šli svou cestou.
- 33 A stalo se, že když Ammon vstal, že jim také sloužil, a taktéž všichni služebníci Lamoniovi; a všichni oznamovali lidu totéž – že se jejich srdce změnilo; že již nemají touhu činit zlo.
- 34 A vizte, mnozí lidem oznamovali, že viděli anděly a hovořili s nimi; a tak jim povídali věci o Bohu a o spravedlivosti jeho.
- 35 A stalo se, že byli mnozí, kteří uvěřili v jejich slova; a tolik, kolik jich uvěřilo, bylo pokřtěno; a stali se spravedlivým lidem a byla mezi nimi založena církev.
- 36 A tak počalo dílo Páně mezi Lamanity; tak na ně Pán počal vylévati Ducha svého; a vidíme, že rámě jeho je vztaženo ke všem lidem, kteří budou činit pokání a věřiti ve jméno jeho.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 A stalo se, že když v oné zemi založili církev, král Lamoni si přál, aby s ním Ammon šel do země Nefi, aby ho mohl ukázat svému otci.
- 2 A k Ammonovi přišel hlas Páně řka: Nevyjdeš do země Nefi, neboť viz, král ti bude usilovati o život; ale půjdeš do země Middoni; neboť viz, bratr tvůj Aron a také Muloki a Amma jsou ve vězení.
- 3 Nyní, stalo se, že když to Ammon uslyšel, pravil Lamonimu: Viz, můj bratr a bratří jsou ve vězení v Middoni a já jdu, abych je vysvobodil.
- 4 Nyní Lamoni pravil Ammonovi: Vím, že v síle Páně můžeš činiti všechny věci. Ale viz, půjdu s tebou do země Middoni; neboť král země Middoni, který se jmenuje Antiomno, je mým přítelem; tudíž půjdu do země Middoni, abych zalichotil králi země, a on propustí tvé bratří z vězení. Nyní Lamoni mu pravil: Kdo ti pověděl, že tvoji bratří jsou ve vězení?
- 5 A Ammon mu pravil: Nikdo mi to nepověděl, leda Bůh; a pravil mi – Jdi a vysvobď bratří své, neboť jsou ve vězení v zemi Middoni.
- 6 Nyní, když to Lamoni uslyšel, nechal své služebníky připravit své koně a své vozy.
- 7 A pravil Ammonovi: Pojď, pojedu s tebou do země Middoni a poprosím tam krále, aby propustil tvé bratří z vězení.
- 8 A stalo se, že když tam Ammon s Lamonim cestovali, potkali Lamoniova otce, který byl králem nad celou zemí.
- 9 A vizte, otec Lamoniův mu pravil: Proč jsi nepřišel na hostinu onoho velikého dne, kdy jsem pořádal hostinu pro své syny a pro svůj lid?
- 10 A také pravil: Kam jdeš s tímto Nefitou, který je jedním z dětí lháře?
- 11 A stalo se, že Lamoni mu vylíčil, kam jde, neboť se bál, že ho urazí.

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

- 12 A také mu pověděl vše, co bylo příčinou toho, že zůstal ve svém vlastním království a že nepřišel k svému otci na hostinu, kterou připravil.
- 13 A nyní, když mu Lamoni vylíčil všechny tyto věci, vizte, k jeho úžasu se na něho otec rozhněval a pravil: Lamoni, ty jdeš vysvoboditi tyto Nefity, kteří jsou syny lháře. Viz, on oloupil naše otce; a nyní mezi nás přicházejí i jeho děti, aby nás svou lstivostí a svým lhaním oklamaly, aby nás opět mohly oloupiti o náš majetek.
- 14 Nyní, otec Lamoniův mu přikázal, aby Ammona zabil mečem. A také mu přikázal, aby nejezdil do země Middoni, ale aby se s ním vrátil do země Izmael.
- 15 Ale Lamoni mu pravil: Nezapíjím Ammona, ani se nevrátím do země Izmael, ale půjdu do země Middoni, abych mohl osvoboditi bratří Ammonovy, neboť já vím, že to jsou spravedlní muži a svatí proroci pravého Boha.
- 16 Nyní, když jeho otec uslyšel tato slova, rozhněval se na něho a tasil meč svůj, aby ho srazil k zemi.
- 17 Ale předstoupil Ammon a pravil mu: Viz, ty svého syna nezabiješ; nicméně by bylo lépe, aby padl on nežli ty, neboť viz, on činil pokání ze svých hříchů; ale kdybys padl ty v tuto dobu ve svém hněvu, tvá duše by nemohla býti spasena.
- 18 A opět, je žádoucí, aby ses zdržel; neboť kdybys zabil svého syna, který je nevinný, jeho krev by křičela ze země k Pánu, jeho Bohu, aby na tebe přišla odplata; a možná bys ztratil duši svou.
- 19 Nyní, když mu Ammon pravil tato slova, on mu odpověděl řka: Víím, že kdybys zabil svého syna, prolil bych nevinnou krev; neboť to ty se snažíš ho zničit.
- 20 A vztáhl ruku svou, aby Ammona zabil. Ale Ammon odolal jeho ranám a také udeřil jeho paži, takže ji nemohl používat.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

21 Nyní, když král viděl, že ho Ammon může zabít, počal Ammona prositi, aby jeho život ušetřil.

22 Ale Ammon pozvedl meč svůj a pravil mu: Viz, srazím tě, ledaže dovolíš, aby moji bratří byli propuštěni z vězení.

23 Nyní král, strachuje se, aby neztratil svůj život, pravil: Jestliže mne ušetříš, dám ti, o cokoli požádáš, až do poloviny království.

24 Nyní, když Ammon viděl, že na starého krále zapůsobil podle svého přání, pravil mu: Jestliže dáš, aby moji bratří byli propuštěni z vězení, a také aby si Lamoni mohl ponechat své království a aby nebyl u tebe v nemilosti, ale dáš, aby si mohl činit podle svých vlastních přání, v čemkoli si usmyslí, pak tě ušetřím; jinak tě srazím k zemi.

25 Nyní, když Ammon pravil tato slova, král se počal radovati ze svého života.

26 A když viděl, že Ammon nemá žádnou touhu zničit ho, a když také viděl onu velikou lásku, kterou chová k jeho synu Lamoni, užasl nesmírně a pravil: Protože toto je vše, co si přeješ, abych uvolnil tvé bratří a strpěl, aby si můj syn Lamoni ponechal své království, viz, dám, aby si můj syn ponechal své království od nynějška a na věky; a nebudu mu více vládnouti –

27 A také dám, aby tvoji bratří byli propuštěni z vězení, a ty a tvoji bratří můžete přijít za mnou do mého království; neboť si budu velmi přáteli tebe vidět. Neboť král byl velice užaslý ze slov, jež on promlouval, a také ze slov, jež promlouval jeho syn Lamoni, tudíž si přál učiti se jim.

28 A stalo se, že Ammon a Lamoni pokračovali v cestě své do země Middoni. A Lamoni našel přízeň v očích krále země; tudíž byli bratří Ammonovi vyvedeni z vězení.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 A když se s nimi Ammon setkal, byl nesmírně zarmoucen, neboť vizte, byli nazí a jejich kůže byla převelice rozedřena, protože byli svázáni silnými provazy. A také trpěli hladem, žízní a všemi druhy strastí; nicméně byli ve všech svých utrpeních trpěliví.

30 A jak se tak stalo, byl to jejich úděl padnouti do rukou zatvrzejšího a tvrdošjnějšího lidu; tudíž oni nechtěli poslouchati slova jejich a vyvrhovali je a bili je a hnali je od domu k domu a z místa na místo, až dorazili do země Middoni; a tam byli jati a uvrženi do vězení a svázáni silnými provazy a drženi ve vězení po mnoho dnů, a byli vysvobozeni Lamonim a Ammonem.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Zpráva o kázání Arona a Mulokibo a jejich bratří Lamanitům.

Alma 21

- 1 Nyní, když se Ammon a jeho bratří na hranicích země Lamanitů rozdělili, vizte, Aron se vydal na cestu do země, kterou Lamanité nazývali Jeruzalém, nazývajíce ji po rodné zemi svých otců; a byla daleko u hranic Mormonu.
- 2 Nyní, Lamanité a Amalekité a lid Amulonův vystavěli veliké město, jež se nazývalo Jeruzalém.
- 3 Nyní, Lamanité sami byli dosti zatvrzelí, ale Amalekité a Amulonité byli ještě zatvrzelejší; proto způsobovali, že Lamanité zatvrzovali srdce své a že zesilovali v zlovolnosti a v ohavnostech svých.
- 4 A stalo se, že Aron přišel do města Jeruzaléma a nejprve počal kázati Amalekitům. A počal jim kázati v jejich synagogách, neboť oni vystavěli synagogy podle řádu Nehorů; neboť mnozí z Amalekitů a Amulonitů byli podle řádu Nehorů.
- 5 Proto, když Aron vstoupil do jedné z jejich synagog, aby kázal lidem, a když k nim promlouval, vizte, tu povstal jeden Amalekita a počal se s ním svářiti říka: O čem to svědčíš? Viděl jsi nějakého anděla? Proč se andělé neukazují nám? Viz, což není tento lid stejně dobrý jako tvůj lid?
- 6 Také říkáš, že nebudeme-li činiti pokání, zahyneme. Jak znáš myšlenku a záměr našeho srdce? Jak víš, že máme příčinu činiti pokání? Jak víš, že nejsme spravedlivý lid? Viz, vystavěli jsme svatyně a shromažďujeme se, abychom uctívali Boha. My věříme, že Bůh spasí všechny lidi.
- 7 Nyní mu Aron pravil: Věříš, že přijde Syn Boží, aby vykoupil lidstvo z jeho hříchů?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 A onen muž mu pravil: My nevěříme, že něco takového víš. My nevěříme v tyto pošetilé tradice. Nevěříme, že víš o věcech, jež přijdou, ani nevěříme, že tvoji otcové a také že naši otcové věděli o věcech, jež promlouvali o tom, co má přijíti.
- 9 Nyní jim Aron počal odkrývati písma ohledně příchodu Krista a také ohledně vzkříšení mrtvých, a že pro lidstvo nemůže býti žádného vykoupení, leda skrze smrt a utrpení Kristovo a usmíření jeho krví.
- 10 A stalo se, že když jim počal tyto věci vysvětlovati, rozhněvali se na něho a počali se mu vysmívati; a nechtěli poslouchati slova, jež promlouval.
- 11 Proto když viděl, že nechtějí jeho slova poslouchati, odešel z jejich synagogy a přešel do vesnice, která se nazývala Ani-Anti, a tam našel Mulokiho kázajícího jim slovo; a také Ammu a jeho bratří. A svářili se s mnohými o slovo.
- 12 A stalo se, že viděli, že lid se bude zatvrzovati srdce své, proto odešli a přešli do země Middoni. A kázali slovo mnohým, a málo jich uvěřilo ve slova, kterým učili.
- 13 Nicméně Aron a určitý počet jeho bratří byli jati a uvrženi do vězení a zbytek jich uprchl ze země Middoni do krajin okolo.
- 14 A ti, kteří byli uvrženi do vězení, mnoho vytrpěli a byli vysvobozeni rukou Lamoniovou a Ammonovou a byli nasyceni a ošaceni.
- 15 A šli opět oznamovati slovo a tak byli poprvé vysvobozeni z vězení; a tak trpěli.
- 16 A šli tam, kam je vedl Duch Páně, kázíce slovo Boží v každé synagoze Amalekitů nebo v každém shromáždění Lamanitů, kam byli vpuštěni.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 A stalo se, že jim Pán počal žehnati natolik, že přivedli mnohé k poznání pravdy; ano, přesvědčili mnohé o jejich hříších a o tradicích jejich otců, které nebyly správné.
- 18 A stalo se, že Ammon a Lamoni se vrátili ze země Middoni do země Izmael, což byla země jejich dědictví.
- 19 A král Lamoni nestrpěl, aby mu Ammon sloužil, neboli aby byl jeho služebníkem.
- 20 Ale dal v zemi Izmael postavit synagogy; a dal shromáždit svůj lid neboli lid, který byl pod jeho vládou.
- 21 A radoval se z nich a učil je mnoha věcem. A také jim oznámil, že jsou lidem, který je pod ním, a že jsou lidem svobodným, že jsou osvobozeni od útlaku krále, jeho otce; neboť mu jeho otec dovolil, že může vládnouti nad svým lidem, který je v zemi Izmael, a v celé okolní zemi.
- 22 A také jim oznámil, že mohou svobodně uctívati Pána, svého Boha, podle svého přání, ať jsou kdekoli, je-li to v zemi, která je pod vládou krále Lamoniho.
- 23 A Ammon kázal lidu krále Lamoniho; a stalo se, že je učil všemu o věcech týkajících se spravedlivosti. A nabádal je denně s veškerou pílí; a oni dbali jeho slova a byli horliví v zachovávaní přikázání Božích.
- And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.
- And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.
- And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.
- But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.
- And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.
- And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.
- And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Nyní, zatímco Ammon takto neustále učil lid Lamoniův, my se vrátíme ke zprávě o Aronovi a o jeho bratřích; neboť poté, co odešel ze země Middoni, byl veden Duchem do země Nefi, dokonce do domu krále, který byl nad celou zemí kromě země Izmael; a byl to otec Lamoniův.
- 2 A stalo se, že šel k němu do královského paláce se svými bratřími a poklonil se králi a pravil mu: Viz, ó králi, my jsme oni bratři Ammonovi, které jsi vysvobodil z vězení.
- 3 A nyní, ó králi, ušetříš-li náš život, budeme tvými služebníky. A král jim pravil: Povstaňte, neboť vám dopřávám život a nestrpím, abyste byli mými služebníky; ale budu trvati na tom, abyste mne poučovali; neboť mne v myslí poněkud rozrušuje velkorysost a velikost slov tvého bratra Ammona; a přeji si zvěděti důvod, proč nepřišel z Middoni s tebou.
- 4 A Aron pravil králi: Viz, Duch Páně ho povolal jinou cestou; odešel do země Izmael, aby učil lid Lamoniův.
- 5 Nyní jim král pravil: Co jste to pravili o Duchu Páně? Vizte, právě to mne znepokojuje.
- 6 A také, co to Ammon pravil – Jestliže budete činiti pokání, budete spaseni, a jestliže pokání činiti nebudete, budete posledního dne zavrženi?
- 7 A Aron mu odpověděl a pravil mu: Věříš, že jest Bůh? A král mu pravil: Vím, že Amalekité říkají, že jest Bůh, a já jsem jim dovolil, aby si stavěli svatyně, aby se mohli shromažďovati, aby ho uctívali. A jestliže ty nyní pravíš, že jest Bůh, viz, uvěřím.
- 8 A nyní, když to Aron slyšel, jeho srdce se počalo radovati a pravil: Viz, tak jistě, jakože ty žiješ, ó králi, jest Bůh.
- 9 A král pravil: Jest Bůh onen Veliký Duch, který přivedl naše otce ze země Jeruzalém?

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

10 A Aron mu pravil: Ano, on je oním Velikým Duchem a on stvořil všechny věci jak na nebi, tak na zemi. Věříš tomu?

11 A on pravil: Ano, věřím, že Veliký Duch stvořil všechny věci, a přejí si, abys mi o všech těchto věcech pověděl, a já tvým slovům uvěřím.

12 A stalo se, že když Aron viděl, že král bude věřiti jeho slovům, počal od stvoření Adama, předčítaje králi písma – jak Bůh stvořil člověka podle svého vlastního obrazu a že mu Bůh dal příkázání a že kvůli přestupku člověk padl.

13 A Aron mu vysvětloval písma od stvoření Adama a vyložil mu pád člověka a jeho tělesný stav a také plán vykoupení, který byl připraven od založení světa skrze Krista pro všechny ty, kteří budou věřiti ve jméno jeho.

14 A protože člověk padl, nemohl se o nic sám zasloužiti; ale utrpení a smrt Kristova usmiřují jeho hříchy skrze víru a pokání a tak dále; a že on zlomí pouta smrti, aby hrob neměl žádného vítězství a aby byl osten smrti pohlcen v nadějích slávy; a Aron vysvětloval králi všechny tyto věci.

15 A stalo se, že poté, co mu Aron vysvětlil tyto věci, král pravil: Co mám činiti, abych mohl míti tento věčný život, o němž jsi mluvil? Ano, co mám činiti, abych mohl býti zrozen z Boha, aby byl tento zlovolný duch vykořeněn z mé hrudi, a abych přijal jeho Ducha, abych mohl býti naplněn radostí a abych nebyl posledního dne zavržen? Viz, pravil, vzdám se všeho, co mám, ano, opustím své království, abych mohl obdržeti tuto velikou radost.

16 Ale Aron mu pravil: Jestliže si to přeješ, jestliže se skloníš před Bohem, ano, jestliže budeš činiti pokání ze všech svých hříchů a skloníš se před Bohem a budeš ve víře vzývati jméno jeho věře, že obdržíš, pak obdržíš naději, kterou si přeješ.

17 A stalo se, že když Aron pravil tato slova, král se sklonil před Pánem na kolena; ano, dokonce padl na zem a mocně zvolal řka:

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

18 Ó Bože, Aron mi řekl, že jest Bůh; a jestliže jest Bůh a jestliže ty jsi Bůh, kéž by ses mi dal poznati, a já odložím všechny hříchy své, abych tě poznal a abych mohl býti pozvednut z mrtvých a býti spasen posledního dne. A nyní, když král pravil tato slova, byl sražen, jako by byl mrtev.

19 A stalo se, že jeho služebníci běželi a pověděli královně vše, co se stalo králi. A ona přišla ke králi; a když ho viděla ležícího, jako by byl mrtev, a také Arona a jeho bratří, jak stojí, jako by oni byli příčinou jeho pádu, rozhněvala se na ně a přikázala, aby je její služebníci neboli služebníci královi jali a zabili.

20 Nyní, služebníci viděli příčinu králova pádu, tudíž se neodvažovali vložit na Arona a jeho bratří ruce; a prosili královnu řkouce: Proč nám prikazuješ, abychom tyto muže zabili, když viz, jeden z nich je mocnější nežli my všichni? Tudíž padneme před nimi.

21 Nyní, když královna viděla strach služebníků, počala se také nesmírně strachovati, aby na ni nepřišlo nějaké zlo. A přikázala svým služebníkům, aby šli a svolali lid, aby mohli Arona a jeho bratří zabít.

22 Nyní, když Aron viděl odhodlání královnino, a protože také znal tvrdost v srdci lidu, bál se, že se jich shromáždí zástup a že mezi nimi bude veliký svár a nepokoj; tudíž vztáhl ruku a pozvedl krále ze země a pravil mu: Vstaň. A on se postavil na nohy, obdržev sílu svou.

23 Nyní, toto se stalo za přítomnosti královny a mnohých ze služebníků. A když to viděli, velice se divili a počali se báti. A král předstoupil a počal je poučovati. A poučoval je natolik, že celý jeho dům byl obrácen k Pánu.

24 Nyní, na přikázání královnino se shromáždil zástup a počala v něm býti veliká reptání kvůli Aronovi a jeho bratřím.

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

25 Ale král se postavil mezi ně a poučoval je. A byli upokojeni vůči Aronovi a těm, kteří byli s ním.

26 A stalo se, že když král viděl, že lidé jsou upokojeni, nechal Arona a jeho bratří vystoupiti uprostřed zástupu a kázati jim slovo.

27 A stalo se, že král vyslal svolání po celé zemi, mezi veškerý svůj lid, který byl v celé jeho zemi a který byl ve všech krajinách okolo, což hraničilo až s mořem na východě a na západě a což bylo odděleno od země Zarahemla úzkým pruhem pustiny, který se táhl od moře východního až k moři západnímu a kolem hranic mořského pobřeží a hranic pustiny, jež byla na severu u země Zarahemla, přes hranice Manti u pramene řeky Sidon, a táhl se od východu na západ – a tak byli Lamanité a Nefité odděleni.

28 Nyní, ona línější část Lamanitů žila v pustině a dleli ve stanech; a byli rozšířeni po pustině na západě, v zemi Nefi; ano, a také na západ od země Zarahemla, u hranic s pobřežím, a na západě v zemi Nefi, na místě prvního dědictví svých otců, tady na hranicích s pobřežím.

29 A také bylo mnoho Lamanitů u pobřeží na východě, kam je zahnali Nefité. A tak byli Nefité téměř obklopeni Lamanity; nicméně Nefité obsadili všechny severní části země hraničící s pustinou, u pramene řeky Sidon, od východu na západ kolem okraje pustiny; na severu, až dosáhli země, kterou nazvali Hojnost.

30 A ta hraničila se zemí, kterou nazvali Pustota, protože sahala tak daleko na sever, že dosahovala až do oné země, která bývala zalidněna a která byla zničena, o jejichž kostech jsme mluvili a kterou objevil lid Zarahemlův, jsouc místem jejich prvního přistání.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

31 A odtamtud přišli do jižní pustiny. Tak se země na severu nazývala Pustota a země na jihu se nazývala Hojnost, jsouc pustinou, která je plná všelikých divokých zvířat všeho druhu, z nichž část přišla za potravou ze země severní.

32 A nyní, pro Nefitu to byla jen vzdálenost půldruhého dne cesty po hranici Hojnosti a země Pustoty od východního moře k západnímu; a tak byly země Nefi a země Zarahemla téměř obklopeny vodou a mezi zemí severní a zemí jižní byla malá úžina země.

33 A stalo se, že Nefité osídlili zemi Hojnost od východního moře až k západnímu, a tak Nefité ve své moudrosti odřízli svými strážemi a svými vojsky Lamanity na jihu, aby ti tak nezískali více vlastnictví na severu a nemohli zemi severní obsadit.

34 Tudíž Lamanité nemohli mít více vlastnictví jinde nežli v zemi Nefi a v pustině okolo. Nyní, to byla moudrost Nefitů – jelikož Lamanité byli jejich nepřátelé, nechtěli jim trpěti, aby je sužovali ze všech stran, a také aby měli zemi, kam by mohli uprchnouti podle svých přání.

35 A nyní já, dopověděv toto, se vracím opět ke zprávě o Ammonovi a Aronovi, Omnerovi a Himnim a o jejich bratrích.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites— as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Vizte, nyní, stalo se, že král Lamanitů vyslal mezi veškerý svůj lid prohlášení, aby nevkládali ruce své na Ammona nebo Arona nebo Omnera nebo Himniho ani na žádného z jejich bratří, kteří půjdou kázat slovo Boží, ať budou na jakémkoli místě v kterékoli části jejich země.
- 2 Ano, vyslal mezi ně ustanovení, aby na ně nevkládali ruce své, aby je svázali nebo je uvrhli do vězení; ani aby po nich neplivali nebo je bili nebo je vyvrhovali ze svých synagog nebo je bičovali; ani aby je nekamenovali, ale že mají míti volný přístup do jejich domů, a také do jejich chrámů a do jejich svatyní.
- 3 A tak mohli jíti a kázati slovo podle přání svého, neboť král byl obrácen k Pánu, i celý jeho dům; tudíž vyslal po zemi prohlášení k svému lidu, aby slovo Boží nemělo žádné překážky, ale aby se mohlo šířiti po celé zemi, aby jeho lid mohl býti přesvědčen o zlovolných tradicích svých otců a aby mohli býti přesvědčeni, že jsou všichni bratří a že nemají vražditi ani pleniti ani krásti ani cizoložiti ani páchat žádnou zlovolnost.
- 4 A nyní, stalo se, že když král vyslal toto prohlášení, Aron a jeho bratří chodili od města k městu a od jednoho domu uctívání ke druhému, zakládajíce církve a vysvěcující kněze a učitele v zemi mezi Lamanity, aby mezi nimi kázali a učili slovo Boží; a tak počali míti veliký úspěch.
- 5 A tisíce byly přivedeny k poznání Pána, ano, tisíce byly přivedeny k tomu, aby věřily v tradice Nefitů; a byli učeni záznamům a proroctvím, jež byly předávány až do této nynější doby.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

- 6 A tak jistě, jakože žije Pán, tak jistě tolik, kolik
uvěřilo, neboli tolik, kolik bylo přivedeno k poznání
pravdy kázáním Ammona a jeho bratří podle ducha
zjevení a proroctví a moci Boží působící skrze ně
zázraky – ano, pravím vám, jakože žije Pán, tolik
Lamanitů, kolik uvěřilo v jejich kázání a bylo obráceno
k Pánu, nikdy neodpadlo.
- 7 Neboť se stali spravedlivým lidem; složili zbraně své
vzpourey, takže již nikdy více proti Bohu nebojovali, ani
proti žádnému ze svých bratří.
- 8 Nyní, toto jsou ti, kteří byli obráceni k Pánu:
- 9 Lid Lamanitů, který byl v zemi Izmael;
- 10 A také z lidu Lamanitů, který byl v zemi Middoni;
- 11 A také z lidu Lamanitů, který byl v městě Nefi;
- 12 A také z lidu Lamanitů, který byl v zemi Šilom a
který byl v zemi Šemlon a v městě Lemuel a v městě
Šimnilom.
- 13 A toto jsou jména měst Lamanitů, jež byla obrácena
k Pánu; a toto jsou ti, kteří složili zbraně své vzpoury,
ano, všechny své válečné zbraně; a ti všichni byli
Lamanité.
- 14 A Amalekité obráceni nebyli, pouze jediný; ani žádný
z Amulonitů; ale zatvrzovali srdce své, a také srdce
Lamanitů v oné části země, kde dleli, ano, a ve všech
svých vesnicích a ve všech svých městech.
- 15 Tudíž, vyjmenovali jsme všechna města Lamanitů,
v kterých pokání činili a došli poznání pravdy a byli
obráceni.
- And as sure as the Lord liveth, so sure as many as be-
lieved, or as many as were brought to the knowledge of
the truth, through the preaching of Ammon and his
brethren, according to the spirit of revelation and of
prophecy, and the power of God working miracles in
them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many
of the Lamanites as believed in their preaching, and
were converted unto the Lord, never did fall away.
- For they became a righteous people; they did lay
down the weapons of their rebellion, that they did not
fight against God any more, neither against any of their
brethren.
- Now, these are they who were converted unto the
Lord:
- The people of the Lamanites who were in the land of
Ishmael;
- And also of the people of the Lamanites who were in
the land of Middoni;
- And also of the people of the Lamanites who were in
the city of Nephi;
- And also of the people of the Lamanites who were in
the land of Shilom, and who were in the land of
Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of
Shimnilom.
- And these are the names of the cities of the
Lamanites which were converted unto the Lord; and
these are they that laid down the weapons of their rebel-
lion, yea, all their weapons of war; and they were all
Lamanites.
- And the Amalekites were not converted, save only
one; neither were any of the Amulonites; but they did
harden their hearts, and also the hearts of the
Lamanites in that part of the land wheresoever they
dwelt, yea, and all their villages and all their cities.
- Therefore, we have named all the cities of the
Lamanites in which they did repent and come to the
knowledge of the truth, and were converted.

16 A nyní, stalo se, že král a ti, kteří byli obráceni, si přáli, aby měli jméno, aby tím mohli býti odlišeni od svých bratří; tudíž se král radil s Aronem a s mnohými jejich kněžími o jménu, které by na sebe měli vzíti, aby mohli býti odlišeni.

17 A stalo se, že se nazvali Anti-Nefi-Lehité; a byli nazýváni tímto jménem a nebyli již nazýváni Lamanity.

18 A počali býti velmi pracovitým lidem; ano, byli přátelští k Nefitům; tudíž navázali s nimi přátelství a prokletí Boží je již nepronásledovalo.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 A stalo se, že Amalekité a Amulonité a Lamanité, kteří byli v zemi Amulon, a také v zemi Helam, a kteří byli v zemi Jeruzalém, a zkrátka v celé okolní zemi, kteří nebyli obráceni a nevzali na sebe jméno Anti-Nefi-Lehitů, byli podněcováni Amalekity a Amulonity k hněvu vůči svým bratřím.
- 2 A jejich nenávisť vůči nim nesmírně zesílila, dokonce natolik, že se počali bouřiti proti svému králi, natolik, že nechtěli, aby byl jejich králem; tudíž pozvedli zbraně proti lidu Anti-Nefi-Lehitů.
- 3 Nyní král předal království svému synovi a pojmenoval ho Anti-Nefi-Lehi.
- 4 A král zemřel v témže roce, kdy Lamanité počali činiti přípravy na válku proti lidu Božímu.
- 5 Nyní, když Ammon a jeho bratří a všichni ti, kteří přišli s ním, viděli přípravy Lamanitů na to, aby zničili své bratří, vyšli do země Midian a tam se Ammon setkal se všemi svými bratřimi; a odtamtud přišli do země Izmael, aby se mohli poraditi s Lamonim a také s jeho bratrem Anti-Nefi-Lehim, co by měli činiti, aby se ubránili proti Lamanitům.
- 6 Nyní, nebylo jediné duše mezi veškerým lidem, který byl obrácen k Pánu, která by pozvedla zbraně proti svým bratřím; nikoli, nečinili ani žádné válečné přípravy; ano, a také jim jejich král přikázal, že tak činiti nemají.
- 7 Nyní, toto jsou slova, jež k lidu pravil v této věci: Děkuji svému Bohu, můj milovaný lide, že k nám náš veliký Bůh v dobrotivosti své vyslal tyto naše bratří Nefity, aby nám kázali a aby nás přesvědčili o tradicích našich zlovolných otců.
- 8 A vizte, děkuji svému velikému Bohu, že nám dal díl svého Ducha, aby obměkčil naše srdce, takže jsme s těmito bratřimi Nefity navázali přátelství.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 A vizte, děkuji také svému Bohu, že navazováním tohoto přátelství jsme byli přesvědčeni o svých hříších a o mnohých vraždách, jež jsme spáchali.
- 10 A také děkuji svému Bohu, ano, svému velikému Bohu, že nám dal, abychom mohli z těchto věcí činit pokání, a také že nám odpustil ty naše mnohé hříchy a vraždy, jež jsme spáchali, a sňal z našeho srdce vinu skrze zásluhu svého Syna.
- 11 A nyní vizte, bratří moji, vzhledem k tomu, že to je vše, co jsme mohli učiniti (protože jsme byli nejztracenějšími z veškerého lidstva), činiti pokání ze všech svých hříchů a mnohých vražd, jež jsme spáchali, a pohnouti Boha, aby je vyňal z našeho srdce, neboť to bylo vše, co jsme mohli učiniti, činiti před Bohem dostatečné pokání, aby sňal poskvrnění naše –
- 12 Nyní, moji nejmilovanější bratří, vzhledem k tomu, že Bůh sňal naše poskvrnění a naše meče se zaleskly, pak tedy již neposkvrňme meče své krví bratří svých.
- 13 Vizte, pravím vám: Nikoli, pozdržme meče své, aby nebyly poskvrněny krví bratří našich; neboť možná, že kdybychom své meče opět poskvrnili, nemohly by již býti dočista omyty skrze krev Syna našeho velikého Boha, která bude prolita na usmíření hříchů našich.
- 14 A veliký Bůh k nám byl milosrdný a oznámil nám tyto věci, abychom nezahynuli; ano, oznámil nám tyto věci předem, protože miluje naši duši, stejně jako miluje naše děti; tudíž, v milosrdenství svém nás navštěvuje anděly svými, aby plán spasení mohl býti oznámen nám, stejně jako budoucím pokolením.
- 15 Ó, jak milosrdný je náš Bůh! A nyní vizte, vzhledem k tomu, že to je vše, co jsme mohli učiniti, aby nám byla odňata naše poskvrnění, a naše meče se lesknou, ukryjme je, aby si udržely lesk svůj jako svědectví našemu Bohu posledního dne neboli toho dne, kdy budeme přivedeni, abychom před ním stanuli a byli souzeni, že jsme neposkvrnili meče své krví bratří svých od doby, kdy nám udělil slovo své, a tak nás očistil.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

- 16 A nyní, bratří moji, jestliže naši bratří usilují o naše zničení, vizte, ukryjeme meče své, ano, vpravdě, pohřbíme je hluboko do země, aby si udržely lesk svůj jako svědectví posledního dne, že jsme jich nikdy nepoužili; a jestliže nás naši bratří zničí, vizte, půjdeme k svému Bohu a budeme spaseni.
- 17 A nyní, stalo se, že když král ustal takto promlouvati a veškerý lid byl shromážděn, vzali své meče a veškeré zbraně, kterých se používalo k prolévání lidské krve, a pohřbili je hluboko do země.
- 18 A toto učinili, protože to bylo z jejich pohledu svědectví Bohu a také lidem, že již nikdy opět nepoužijí zbraní k prolévání lidské krve; a toto učinili dotvrzující Bohu a činíce s ním smlouvu, že nežli by prolili krev svých bratří, raději se vzdají svého vlastního života; a nežli by bratrovi vzali, raději mu dají; a nežli by strávili své dny v nečinnosti, raději budou hojně pracovati rukama svýma.
- 19 A tak vidíme, že když byli tito Lamanité přivedeni k tomu, aby věřili a aby poznali pravdu, byli pevní a raději by trpěli až k smrti, nežli by spáchali hřích; a tak vidíme, že pohřbili své zbraně míru, neboli pohřbili válečné zbraně pro mír.
- 20 A stalo se, že jejich bratří Lamanité činili přípravy na válku a přišli do země Nefi, aby zničili krále a aby na jeho místo dosadili jiného, a také aby zničili v zemi lid Anti-Nefi-Lehitů.
- 21 Nyní, když lidé viděli, že proti nim přicházejí, vyšli jim v ústrety a padli před nimi na zem a počali vzývati jméno Páně; a tak byli v této poloze, když je Lamanité počali napadati a počali je pobíjeti mečem.
- 22 A tak, aniž se setkali s jakýmkoli odporem, zabili jich tisíc a pět; a my víme, že oni jsou požehnáni, neboť odešli přebývati se svým Bohem.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nepi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

- 23 Nyní, když Lamanité viděli, že jejich bratří před mečem nebudou prchati a ani nebudou uhýbati napravo nebo nalevo, ale že se budou pokládati a hynouti a že chválí Boha dokonce přímo v okamžiku smrti mečem –
- 24 Nyní, když toto Lamanité viděli, ustali je pobíjeti; a bylo mnoho těch, jejichž srdce se pohnulo pro ty z jejich bratří, kteří padli mečem, neboť činili pokání z věcí, jež učinili.
- 25 A stalo se, že odhodili své válečné zbraně a již se jich nechtěli opět chopiti, neboť měli výčitky z vražd, které spáchali; a snížili se tak jako jejich bratří, spoléhající na milosrdenství těch, jejichž paže byly pozdviženy, aby je zabily.
- 26 A stalo se, že se jich k lidu Božímu onoho dne připojilo více, nežli byl počet těch, kteří byli zabiti; a ti, kteří byli zabiti, byli spravedliví lidé, tudíž nemáme žádného důvodu pochybovati, že byli spaseni.
- 27 A nebyl mezi nimi zabit jediný zlovolný člověk; ale více nežli tisíc jich bylo přivedeno k poznání pravdy; tak vidíme, že Pán pracuje mnoha způsoby ke spasení svého lidu.
- 28 Nyní, největší počet oněch Lamanitů, kteří pobili tak mnohé z jejich bratří, byli Amalekité a Amulonité, a nejvíce jich bylo podle řádu Nehorů.
- 29 Nyní, mezi těmi, kteří se připojili k lidu Páně, nebyli žádní, kteří byli Amalekité nebo Amulonité nebo kteří byli z řádu Nehorova, ale byli to přímí potomci Lamanovi a Lemuelovi.
- 30 A takto můžeme jasně rozeznati, že poté, co byl lid jednou osvícen Duchem Božím a měl velké poznání věcí příslušejících spravedlivosti, a pak upadl v hřích a přestupek, stává se zatvrzelejším, a tak je jeho stav horší, nežli kdyby tyto věci nikdy nepoznal.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 A vizte, nyní stalo se, že tito Lamanité se hněvali více, protože zabili své bratří; tudíž přísahali Nefitům pomstu; a v té době se již nepokoušeli zabíjeti lid Anti-Nefi-Lehitů.
- 2 Ale vzali své zbraně a přešli hranice země Zarahemla a napadli lid, který byl v zemi Ammonia, a zničili ho.
- 3 A poté svedli s Nefity mnoho bitev, v kterých byli odraženi a pobiti.
- 4 A mezi těmi Lamanity, kteří byli zabiti, bylo téměř veškeré símě Amulonovo a jeho bratří, kteří byli kněžími Noémovými, a bylo zabito rukou Nefitů;
- 5 A zbytek, uprchnuv do východní pustiny a uchvátiv moc a pravomoc nad Lamanity, dal, aby mnozí Lamanité zahynuli ohněm pro svou víru –
- 6 Neboť mnozí z nich, utrpěvše velikou ztrátu a vytrpěvše tolik strastí, počali býti podněcováni k rozpomenutí se na slova, jež jim v jejich zemi kázal Aron a jeho bratří; tudíž přestávali věřiti tradicím svých otců a počali věřiti v Pána a v to, že on dal Nefitům velikou moc; a tak byli mnozí z nich v pustině obráćeni.
- 7 A stalo se, že oni vládcové, kteří byli zbytkem dětí Amulonových, dali, aby byli usmrceni, ano, všichni ti, kteří věřili v tyto věci.
- 8 Nyní toto mučednictví způsobilo, že mnozí z jejich bratří byli podněćeni k hněvu; a v pustině počal býti svár; a Lamanité počali štváti símě Amulonovo a jeho bratří a počali je zabíjeti; a oni prchali do východní pustiny.
- 9 A vizte, jsou štváni Lamanity ještě dnes. Tak se naplnila slova Abinadiova, jež promlouval o semeni kněží, kteří dali, aby vytrpěl smrt ohněm.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Neboť on jim pravil: Co mně učiníte, bude předobrazem věcí, jež přijdou.
- 11 A nyní, Abinadi byl první, kdo vytrpěl smrt ohněm pro svou víru v Boha; nyní, toto měl na mysli, že mnozí vytrpí smrt ohněm, stejně jako vytrpěl on.
- 12 A pravil kněžím Noémovým, že jejich sítě způsobí, že mnozí budou usmrceni podobným způsobem, jako byl usmrcen on, a že bude do široka rozptýleno a pobito, tak jako jsou ovce nemající pastýře hnány a zabity divou zvěří; a nyní vizte, tato slova se potvrdila, neboť byli hnáni Lamanity a byli štváni a byli biti.
- 13 A stalo se, když Lamanité viděli, že nemohou Nefity přemoci, že se vrátili opět do své vlastní země; a mnozí z nich přešli, aby dleli v zemi Izmael a v zemi Nefi, a připojili se k lidu Božímu, kterým byl lid Anti-Nefi-Lehitů.
- 14 A oni také pohřbili své válečné zbraně podle toho, jak učinili jejich bratří, a počali býti spravedlivým lidem; a kráčeli po cestách Páně a hleděli zachovávat jeho přikázání a jeho ustanovení.
- 15 Ano, a zachovávali zákon Mojžíšův; neboť bylo nezbytné, aby ještě zachovávali zákon Mojžíšův, neboť nebyl zcela naplněn. Ale nehledě na zákon Mojžíšův očekávali příchod Krista chápající, že zákon Mojžíšův je předobrazem příchodu jeho, a věříce, že musejí dodržovati ony vnější úkony do té doby, kdy se jim zjeví.
- 16 Nyní, nedomnívali se, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým; ale zákon Mojžíšův sloužil k tomu, aby posiloval jejich víru v Krista; a tak si skrze víru udržovali naději ve věčné spasení, spoléhající na ducha proroctví, který promlouval o oněch věcech, jež přijdou.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 A nyní vizte, Ammon a Aron a Omner a Himni a jejich bratří se nesmírně radovali z úspěchu, který měli mezi Lamanity, vidouce, že Pán jim dal podle modliteb jejich a že jim také potvrdil své slovo do poslední čárky.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 A nyní, toto jsou slova Ammonova k jeho bratřím, která praví toto: Bratři moji a bratří moji, vizte, pravím vám, jaký veliký důvod máme radovati se; neboť mohli jsme se snad domnívati, když jsme vyšli ze země Zarahemla, že Bůh nám dá tak veliká požehnání?
- 2 A nyní, ptám se, jaká veliká požehnání na nás vložil? Můžete to vypověděti?
- 3 Vizte, odpovím za vás; vždyt naši bratří Lamanité byli v temnotě, ano, dokonce v nejtemnější propasti, ale vizte, kolik jich je přivedeno k tomu, aby uviděli podivuhodné světlo Boží! A to je ono požehnání, jež na nás bylo vloženo, že jsme byli učiněni nástrojem v rukou Božích, abychom uskutečnili toto veliké dílo.
- 4 Vizte, tisíce se jich radují a byly přivedeny do stáda Božího.
- 5 Vizte, pole bylo zralé a vy jste požehnáni, neboť jste se rozmáchli srpem a žali jste v síle své, ano, po celý den jste pracovali; a vizte množství snopů svých! A budou shromážděny v obilnicích, takže nepřijdou nazmar.
- 6 Ano, posledního dne nebudou pobity bouří; ano, ani nebudou rozmetány vichřicí; ale až bouře přijde, budou shromážděny na svém místě, takže k nim bouře nepronikne; ano, ani nebudou hnány prudkými větry tam, kamkoli je nepřítel chce nésti.
- 7 Ale vizte, jsou v rukou Pána žně a jsou jeho; a on je pozvedne posledního dne.
- 8 Velebeno buď jméno našeho Boha; pějme k chvále jeho, ano, vzdejme díky svatému jménu jeho, neboť on koná spravedlivost na věky.
- 9 Neboť kdybychom nebyli přišli ze země Zarahemla, tito naši vroucně milovaní bratří, kteří nás tak vroucně milují, by stále ještě byli trýzněni nenávisť vůči nám, ano, a také by byli Bohu cizinci.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 A stalo se, že když Ammon pravil tato slova, jeho bratr Aron ho pokáral říka: Ammone, obávám se, že ses nechal radostí unést k vychloubání.
- 11 Ale Ammon mu pravil: Nevychloubám se svou vlastní silou ani svou vlastní moudrostí; ale viz, radost má je úplná, ano, srdce mé přetéká radostí a já se budu radovati ze svého Boha.
- 12 Ano, já vím, že nejsem nic; co do síly své jsem slabý; tudíž se nebudu vychloubati sám sebou, ale budu se vychloubati svým Bohem, neboť v síle jeho mohu činiti všechny věci; ano, vizte, mnohé mocné zázraky jsme vykonali v této zemi, začez budeme chváliti jméno jeho na věky.
- 13 Vizte, kolik tisíc našich bratří oprostil od bolestí pekla; a oni jsou vedeni k tomu, aby opěvovali vykupující lásku, a to díky moci slova jeho, jež je v nás, tudíž nemáme veliký důvod radovati se?
- 14 Ano, máme důvod chváliti ho na věky, neboť on jest Bůh Nejvyšší a uvolnil bratří naše z řetězů pekla.
- 15 Ano, byli obklopeni věčnou temnotou a zkázou; ale vizte, on je přivedl do věčného světla svého, ano, do věčného spasení, a jsou obklopeni nesmírnou štědrostí lásky jeho; ano, a my jsme byli při konání tohoto velikého a podivuhodného díla nástrojem v rukou jeho.
- 16 Tudíž, jásejme, ano, budeme jásati v Pánu; ano, budeme se radovati, neboť naše radost je úplná; ano, budeme chváliti svého Boha na věky. Vizte, kdo může přespříliš jásati v Pánu? Ano, kdo toho může říci přespříliš o veliké moci jeho a o milosrdenství jeho a o shovívavosti jeho k dětem lidským? Vizte, pravím vám, nemohu říci ani nejmenší část toho, co cítím.
- 17 Kdo se mohl domnívati, že by Bůh náš byl tak milosrdný, že by nás vytrhl ze strašného, hříšného a zkaženého stavu našeho?
- 18 Vizte, my jsme chodili dokonce ve hněvu s mocnými hrozbami, abychom zničili církve jeho.
- 19 Ó pak, proč nás nevydal strašlivé zkáze, ano, proč na nás nenechal padnouti meč spravedlnosti své a neodsoudil nás k věčnému zoufalství?

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

20 Ó, duše má jako by při té myšlence prchala. Vizte, on na nás neuplatnil spravedlnost svou, ale ve velikém milosrdenství svém nás přenesl přes onu věčnou propast smrti a bídy až ke spasení duše naší.

21 A nyní vizte, bratří moji, který přirozený člověk zná tyto věci? Pravím vám, není nikoho, kdo zná tyto věci, leda kající.

22 Ano, ten, kdo činí pokání a prokazuje víru a přináší dobré skutky a modlí se neustále bez ustání – takovému je dáno znáti tajemství Boží; ano, takovému bude dáno, aby zjevoval věci, jež nikdy nebyly zjeveny; ano, a takovému bude dáno, aby přivedl tisíce duší ku pokání, tak jako bylo dáno nám, abychom přivedli tyto bratří své ku pokání.

23 Nyní, pamatujete si, bratří moji, že jsme pravili svým bratřím v zemi Zarahemla: Jdeme do země Nefi kázati svým bratřím Lamanitům, a oni se nám posměšně smáli?

24 Neboť, pravili nám: Vy se domníváte, že můžete přivésti Lamanity k poznání pravdy? Domníváte se, že můžete Lamanity přesvědčiti o nesprávnosti tradic jejich otců, když jsou takovým tvrdošjným lidem; jejichž srdce se těší z prolévání krve; jejichž dny byly prožívány v nejhrubších nepravostech; jejichž cesty byly od počátku cestami přestupníka? Nyní, bratří moji, vy si pamatujete, že takováto byla jejich řeč.

25 A nadto pravili: Pozvedněme proti nim zbraně, abychom v zemi zničili je i jejich nepravost, aby nás nepřemohli a nezničili nás.

26 Ale vizte, milovaní bratří moji, nepřišli jsme do pustiny se záměrem své bratří ničiti, ale se záměrem, abychom mohli spasiti několik málo z jejich duší.

27 Nyní, když naše srdce bylo skleslé a my jsme byli hotovi vrátiti se nazpět, vizte, Pán nás utěšil a pravil: Jděte mezi bratří své Lamanity a snásejte s trpělivostí strasti své, a já vám dám úspěch.

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiff-necked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

- 28 A nyní vizte, přišli jsme a byli jsme mezi nimi; a byli jsme trpěliví v utrpení svém a vytrpěli jsme všechna strádání; ano, putovali jsme od domu k domu, spoléhající na milosrdenství světa – nejen na milosrdenství světa, ale na milosrdenství Boží.
- 29 A vstupovali jsme do domů jejich a učili jsme je, a učili jsme je na ulicích jejich; ano, a učili jsme je na pahorcích jejich; a také jsme vstupovali do chrámů jejich a synagog jejich a učili jsme je; a byli jsme vyvrhováni a zesměšňováni a popliváváni a bití do tváře; a byli jsme kamenováni a zajímáni a svazováni silnými provazy a uvrhováni do vězení; a skrze moc a moudrost Boží jsme byli opět vysvobožováni.
- 30 A vytrpěli jsme všeliké strasti a to vše proto, abychom snad mohli být prostředkem ke spasení nějaké duše; a domnívali jsme se, že radost naše bude úplná, jestliže budeme moci být prostředkem ke spasení některých.
- 31 Nyní vizte, můžeme pohlédnouti a spatřiti plody práce své; a je jich málo? Pravím vám: Nikoli, je jich mnoho; ano, my můžeme dosvědčiti upřímnost jejich skrze lásku jejich k bratřím jejich a také k nám.
- 32 Neboť vizte, raději by obětovali svůj život, nežli by dokonce vzali život nepříteli svému; a pro lásku k bratřím svým pohřbili své válečné zbraně hluboko do země.
- 33 A nyní vizte, pravím vám, bylo v celé této zemi někdy tak veliké lásky? Vizte, pravím vám: Nikoli, nebylo, dokonce ani mezi Nefity.
- 34 Neboť vizte, ti by pozvedli zbraně proti bratřím svým; nestrpěli by, aby byli zabiti. Ale vizte, kolik z nich položilo život svůj; a my víme, že odešli k svému Bohu, pro svou lásku a pro svou nenávisť k hříchu.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Nyní, což nemáme důvod k radosti? Ano, pravím vám, nikdy nebyli lidé, kteří by měli tak veliký důvod k radosti jako my, od počátku světa; ano, a radost má je unesena až k vychloubání v mém Bohu; neboť on má veškerou moc, veškerou moudrost a veškeré porozumění; on obsáhne všechny věci a je milosrdnou Bytostí až ke spasení těch, kteří budou činit pokání a věřit ve jméno jeho.

36 Nyní, je-li toto vychloubání, pak se takto budu vychloubati; neboť toto je život můj a světlo mé, radost má a spasení mé a vykoupení mé z věčné bědy. Ano, velebeno je jméno Boha mého, který pamatuje na tento lid, který je větví stromu Izraele, která se ztratila z kmene svého v cizí zemi; ano, pravím, požehnáno budiž jméno Boha mého, který pamatuje na nás, tuláky v cizí zemi.

37 Nyní, bratří moji, vidíme, že Bůh pamatuje na každý lid, ať je v kterékoli zemi; ano, on počítá lid svůj a nitro milosrdenství jeho je nad celou zemí. Nyní, toto je radost má a veliké díkyvzdání mé; ano, a budu vzdávati díky svému Bohu na věky. Amen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Nyní, stalo se, že když tito Lamanité, kteří vyšli do války proti Nefitům, po svém velikém úsilí zničit je, zjistili, že je marné o jejich zničení usilovati, vrátili se opět do země Nefi.
- 2 A stalo se, že Amalekité se pro své ztráty nesmírně hněvali. A když viděli, že nemohou usilovati o odplatu na Nefitech, počali podněcovati lid k hněvu proti jejich bratřím, lidu Anti-Nefi-Lehitů; tudíž, počali je opět ničit.
- 3 Nyní, tento lid opět odmítl vzít zbraně své a strpěli, aby byli pobíjeni podle přání nepřátel svých.
- 4 Nyní, když Ammon a jeho bratří viděli toto dílo zkázy mezi těmi, které tak vroucně milovali, a mezi těmi, kteří tak vroucně milovali je – neboť, chovali se k nim, jako kdyby to byli andělé vyslaní Bohem, aby je zachránili před věčným zničením – tudíž, když Ammon a jeho bratří viděli toto veliké dílo zkázy, byli pohnuti soucitem a pravili králi:
- 5 Shromážděme tento lid Páně a sejděme do země Zarahemla k svým bratřím Nefitům a uprchněme z rukou svých nepřátel, abychom nebyli zničeni.
- 6 Ale král jim pravil: Vizte, Nefité nás zničí pro mnohé vraždy a hříchy, kterých jsme se na nich dopustili.
- 7 A Ammon pravil: Půjdu a otáži se Pána, a jestliže nám řekne: Sejděte k bratřím svým, půjdete?
- 8 A král mu pravil: Ano, jestliže nám Pán řekne: Jděte, sejdeme k svým bratřím a budeme jejich otroky, dokud jim nenahradíme ony mnohé vraždy a hříchy, jichž jsme se na nich dopustili.
- 9 Ale Ammon mu pravil: Je to proti zákonu našich bratří, který byl ustanoven mým otcem, aby mezi nimi bylo jakýchkoli otroků; tudíž sejděme a spoléhejme na milosrdenství svých bratří.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Ale král mu pravil: Otaž se Pána, a jestliže nám řekne: Jděte, půjdeme; jinak zahyneme v zemi.

11 A stalo se, že Ammon šel a tázal se Pána a Pán mu pravil:

12 Vyved' tento lid ze země této, aby nezahynul; neboť Satan má velikou vládu nad srdcem Amalekitů, kteří podněcují Lamanity k hněvu proti bratřím jejich, aby je zabíjeli; tudíž odejdi ze země této; a požehnaný je tento lid v tomto pokolení, neboť ho zachovám.

13 A nyní, stalo se, že Ammon šel a pověděl králi všechna slova, jež mu pravil Pán.

14 A shromáždili všechen svůj lid, ano, všechen lid Páně, a shromáždili všechna svá stáda a dobytek a odešli ze země a přišli do pustiny, která oddělovala zemi Nefi od země Zarahemla, a přešli do blízkosti hranic země.

15 A stalo se, že jim Ammon pravil: Vizte, já a moji bratří půjdeme do země Zarahemla a vy zůstanete tady, dokud se nevrátíme; a my vyzkoušíme srdce svých bratří, zda chtějí, abyste přišli do jejich země.

16 A stalo se, že když Ammon šel do země, on a jeho bratří potkali Almu na místě, o němž se již mluvilo; a vizte, bylo to radostné setkání.

17 Nyní, radost Ammonova byla tak veliká, že byl až naplněn; ano, byl tak pohlcen radostí ze svého Boha, že jeho síla byla vyčerpána; a opět padl k zemi.

18 Nyní, nebyla to převeliká radost? Vizte, to je radost, které se nedostává nikomu, leda člověku, který v opravdové kajícnosti a pokoře hledá štěstí.

19 Nyní, radost Almova při setkání s jeho bratřími byla skutečně veliká a taktéž i radost Aronova, Omnerova a Himniho; ale vizte, jejich radost nebyla taková, že by přesahovala jejich síly.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 A nyní, stalo se, že Alma vedl své bratří zpět do země Zarahemla; a to do svého vlastního domu. A šli a pověděli hlavnímu soudci vše, co se jim přihodilo v zemi Nefi mezi jejich bratřími Lamanity.

21 A stalo se, že hlavní soudce vyslal po celé zemi prohlášení, žádaje o hlas lidu ohledně přijetí jejich bratří, kterými byl lid Anti-Nefi-Lehitů.

22 A stalo se, že přišel hlas lidu říka: Viz, vzdáme se země Jeršon, která je na východě u moře a která sousedí se zemí Hojnosti, což je na jihu země Hojnosti; a tato země Jeršon je zemí, kterou dáme svým bratřím jako dědictví.

23 A viz, postavíme vojska svá mezi zemi Jeršon a zemi Nefi, abychom ochraňovali své bratří v zemi Jeršon; a toto činíme pro své bratří pro jejich strach pozvednouti zbraně proti svým bratřím, aby se nedopustili hříchu; a tento jejich veliký strach přišel pro jejich těžké pokání, které činili pro své mnohé vraždy a svou strašnou zlovolnost.

24 A nyní viz, toto chceme učiniti pro své bratří, aby mohli dědičně vlastnit zemi Jeršon; a budeme je střežiti před jejich nepřáteli svými vojsky pod podmínkou, že nám budou dávat část svého jmění, aby nám vypomohli, abychom mohli udržovati svá vojska.

25 Nyní, stalo se, že když to Ammon uslyšel, vrátil se k lidu Anti-Nefi-Lehitů, a s ním také Alma, do pustiny, kde oni rozbili své stany, a oznámil jim všechny tyto věci. A Alma jim také vyprávěl o svém obrácení s Ammonem a Aronem a svými bratřími.

26 A stalo se, že to mezi nimi způsobilo velikou radost. A šli do země Jeršon a přijali zemi Jeršon za vlastní; a Nefité je nazývali lid Ammonův; tudíž vždy poté byli odlišováni tímto jménem.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jeršon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jeršon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jeršon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jeršon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jeršon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jeršon, and took possession of the land of Jeršon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 A byli mezi lidem Nefiovým, a také byli počítáni mezi lid, který byl z církve Boží. A také se odlišovali svou horlivostí vůči Bohu, a také vůči lidem; neboť byli dokonale poctiví a přímí ve všech věcech; a byli pevní ve víře Kristově až do konce.

28 A na prolévání krve svých bratří pohlíželi s největším odporem; a nikdy nemohli býti přesvědčeni k tomu, aby pozvedli zbraně proti svým bratřím; a nikdy nepohlíželi na smrt ani s nejmenší mírou hrůzy, pro svou naději v Krista a ve vzkříšení a pro svůj pohled na ně; tudíž smrt pro ně byla pohlcena vítězstvím Kristovým nad ní.

29 Tudíž, raději by vytrpěli smrt tím nejkrutějším a nejbolestnějším způsobem, jaký by jim jejich bratří mohli způsobiti, nežli by vzali meč nebo dýku, aby je udeřili.

30 A tak byli horlivým a milovaným lidem, vysoce oblíbeným lidem Páně.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co se lid Ammonův zabydlel v zemi Jeršon, a také co byla v zemi Jeršon založena církev a co byla kolem země Jeršon rozestavěna vojska Nefitů, ano, na všech hranicích okolo země Zarahemla; vizte, vojska Lamanitů následovala své bratří do pustiny.
- 2 A tak nastala strašlivá bitva; ano, dokonce taková, jakou nikdo mezi veškerým lidem v zemi nepoznal od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; ano, a desítky tisíc Lamanitů byly zabity a do široka rozptýleny.
- 3 Ano, a také mezi lidem Nefiovým bylo strašlivé krveprolití; nicméně Lamanité byli zahnáni a rozptýleni a lid Nefiův se opět vrátil do své země.
- 4 A nyní, byla to doba, kdy bylo po celé zemi slyšeti veliké truchlení a bédování, mezi veškerým lidem Nefiovým –
- 5 Ano, pláč vdov, truchlících pro svého manžela, a také otců, truchlících pro své syny, a dcery pro bratra, ano, bratra pro otce; a tak byl slyšeti truchlivý pláč mezi nimi všemi, truchlení pro jejich příbuzné, kteří byli zabiti.
- 6 A nyní, zajisté to byl den plný smutku; ano, čas vážnosti a čas mnohého půstu a modlitby.
- 7 A tak končí patnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým;
- 8 A toto je zpráva o Ammonovi a jeho bratřích, o jejich putování po zemi Nefi, o jejich utrpení v zemi, o jejich úzkostech a o jejich strastech a o jejich nepředstavitelné radosti a o přijetí a bezpečí bratří v zemi Jeršon. A nyní, kéž Pán, Vykupitel všech lidí, na věky požehná jejich duši.
- 9 A toto je zpráva o válkách a svárech mezi Nefity, a také o válkách mezi Nefity a Lamanity; a patnáctý rok vlády soudců je ukončen.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 A doba od prvního do patnáctého roku přinesla zničení mnoha tisíc životů; ano, přinesla strašlivý výjev krveprolití.
- 11 A těla mnoha tisíc jsou uložena hluboko v zemi, zatímco těla mnoha tisíc leží v hromádách na tváři země; ano, a mnohé tisíce truchlí nad ztrátou svých příbuzných, protože, podle příslibů Páně, mají důvod se báti, že jsou vydáni stavu nekonečné bědy.
- 12 Zatímco mnohé tisíce jiných vpravdě truchlí nad ztrátou svých příbuzných, a přece se radují a těší v naději, a dokonce vědí, podle příslibů Páně, že ti budou pozdviženi, aby přebývali na pravici Boha ve stavu nikdy nekončícího štěstí.
- 13 A tak vidíme, jak veliká je nerovnost člověka kvůli hříchu a přestupku a moci ďáblově, která přichází lstivými plány, které vymyslel, aby polapil srdce lidí.
- 14 A tak vidíme veliké povolání lidí pilně pracovati na vinicích Páně; a tak vidíme veliký důvod ke smutku, a také k radosti – ke smutku kvůli smrti a kvůli zničení mezi lidmi a k radosti kvůli světlu Kristovu k životu.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 Ó, kéž bych byl andělem a dostalo se mi přání srdce mého, abych mohl jíti a promlouvati pozounem Božím, hlasem, který by zachvíval zemí, a hlásati pokání všem lidem!
- 2 Ano, oznámil bych každé duši, jakoby hlasem hromovým, pokání a plán vykoupení, že mají činiti pokání a jíti k Bohu svému, aby na celé tváři země již nebylo smutku.
- 3 Ale vizte, jsem člověk a ve svém přání hřeším; neboť mám býtí spokojen s věcmi, jež mi Pán udělil.
- 4 Nemám ve svých přáních mařiti pevné ustanovení spravedlného Boha, neboť vím, že dává lidem podle přání jejich, ať již je to k smrti, nebo k životu; ano, já vím, že udílí lidem, ano, ustanovuje jim ustanovení, která jsou neměnitelná, podle vůle jejich, ať již jsou ke spasení, nebo ke zničení.
- 5 Ano, a já vím, že dobro a zlo předstoupilo před všechny lidi; ten, kdo nerozezná dobro od zla, je bez viny; ale ten, kdo rozezná dobro a zlo, tomu je dáno podle přání jeho, ať již si přeje dobro, nebo zlo, život, nebo smrt, radost, nebo výčitky svědomí.
- 6 Nyní vida, že vím tyto věci, proč bych si měl přátí více nežli vykonávatí dílo, k němuž jsem byl povolán?
- 7 Proč bych si měl přátí, abych byl andělem, abych mohl promlouvati ke všem končinám země?
- 8 Neboť vizte, Pán dává všem národům z jejich vlastního národa a jazyka, aby učili slovu jeho, ano, v moudrosti, vše, co uznává za vhodné, že by měly mítí; tudíž vidíme, že Pán radí v moudrosti podle toho, co je spravedlné a pravdivé.
- 9 Víam, co mi Pán přikázal, a raduji se z toho. Neraduji se ohledně sebe, ale raduji se z toho, co mi Pán přikázal; ano, a toto je má chloubka, že snad mohu býtí nástrojem v rukou Božích, abych přivedl nějakou duši ku pokání; a toto je radost moje.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

10 A vizte, když vidím, že mnozí z bratří mých jsou vpravdě kající a jdou k Pánu, svému Bohu, pak je duše má naplněna radostí; pak si vzpomínám na to, co pro mne Pán učinil, ano, vpravdě, že vyslyšel modlitbu mou; ano, tehdy vzpomínám na milosrdné rámě jeho, které ke mně vztáhl.

11 Ano, a také vzpomínám na zajetí otců svých; neboť zajisté vím, že Pán je vysvobodil z poroby a tím založil církev svou; ano, Pán Bůh, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův je vysvobodil z poroby.

12 Ano, vždy jsem pamatoval na zajetí otců svých; a tentýž Bůh, který je vysvobodil z rukou Egyptských, je vysvobodil z poroby.

13 Ano, a tentýž Bůh mezi nimi založil církev svou; ano, a tentýž Bůh mne povolal svatým povoláním, abych kázal tomuto lidu, a dal mi veliký úspěch, v němž je radost má úplná.

14 Ale neraduji se pouze ze svého vlastního úspěchu, ale má radost je úplnější pro úspěch bratří mých, kteří byli v zemi Nefi.

15 Vizte, oni převelice pracovali a přinesli mnoho ovoce; a jak veliká bude jejich odměna!

16 Nyní, když myslím na úspěch těchto bratří svých, duše má je unesena, jako by se až oddělila od mého těla, tak veliká je radost má.

17 A nyní, kéž Bůh dá těmto bratřím mým, aby mohli usednouti v království Božím; ano, a také všem těm, kteří jsou ovocem práce jejich, aby z něho již nikdy nevyšli, ale aby ho mohli chváliti na věky. A kéž Bůh dá, aby se stalo podle slov mých, tak jak jsem promluvil. Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Vizte, nyní, stalo se, že poté, co se lid Ammonův usadil v zemi Jeršon, ano, a také poté, co byli Lamanité vyhnáni ze země a jejich mrtví byli pohřbeni lidem země –
- 2 Nyní, jejich mrtví nebyli počítáni pro velikost svého množství; ani mrtví Nefitů nebyli počítáni – ale stalo se, že poté, co pohřbili své mrtvé, a také po dnech půstu a truchlení a modlitby (a bylo to v šestnáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým), počal býti v celé zemi trvalý mír.
- 3 Ano, a lidé hleděli zachovávatí přikázání Páně; a byli přísní v dodržování nařízení Božích, podle zákona Mojžíšova; neboť byli učeni, že mají zachovávatí zákon Mojžíšův, dokud nebude naplněn.
- 4 A tak lid neměl žádných nepokojů po celý šestnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.
- 5 A stalo se, že na počátku sedmnáctého roku vlády soudců byl trvalý mír.
- 6 Ale stalo se na sklonku sedmnáctého roku, že do země Zarahemla přišel muž, a byl to antikrist, neboť počal lidu kázati proti proctvím, jež byla promlouvána proroky o příchodu Krista.
- 7 Nyní, proti víře člověka nebylo žádného zákona; neboť to bylo výslovně proti příkazům Božím, že by měl býti zákon, který by přivedl lidi do nerovného postavení.
- 8 Neboť tak praví písmo: Vyvolte sobě dnes, komu budete sloužiti.
- 9 Nyní, jestliže člověk toužil sloužiti Bohu, bylo to jeho výsadou; neboli spíše jestliže věřil v Boha, bylo jeho výsadou sloužiti mu; ale jestliže v něho nevěřil, nebylo žádného zákona, který by ho potrestal.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jeršon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

10 Ale jestliže zavraždil, byl potrestán smrtí; a jestliže loupil, byl také potrestán; a jestliže kradl, byl také potrestán; a jestliže zcizoložil, byl také potrestán; ano, za všechny tyto zlovolnosti byli trestáni.

11 Neboť byl zákon, že lidé mají býti souzeni podle svých zločinů. Nicméně nebylo žádného zákona proti víře člověka; tudíž člověk byl trestán pouze za zločiny, které učinil; tudíž byli všichni lidé v rovném postavení.

12 A tento antikrist, který se jmenoval Korihor (a zákon nemohl míti na něj žádného účinku), počal kázati lidu, že žádný Kristus nebude. A tímto způsobem kázal říka:

13 Ó vy, kteří jste svazováni pošetilou a marnou nadějí, proč na sebe berete jho tak pošetilých věcí? Proč vyhlížíte Krista? Vždyť žádný člověk nemůže věděti, co přijde.

14 Vizte, tyto věci, jež nazýváte prococtvími, jež jsou, jak pravíte, předávány svatými proroky, vizte, to jsou pošetilé tradice vašich otců.

15 Jak víte o jejich jistotě? Vizte, nemůžete věděti o věcech, jichž nevidíte; tudíž nemůžete věděti, že bude nějaký Kristus.

16 Hledíte kupředu a pravíte, že vidíte odpuštění svých hříchů. Ale vizte, je to jen následek šílené mysli; a toto vyšinutí vaší mysli je způsobeno tradicemi vašich otců, které vás svedly k víře ve věci, jež tak nejsou.

17 A mnohem více takových věcí jim pravil říká jim, že za hříchy lidí nemůže býti učiněno žádného usmíření, ale že každému člověku se vede v tomto životě podle toho, jak se sebou nakládá; tudíž každému člověku se daří podle nadání jeho, a že každý člověk získává podle síly své; a ať člověk učiní cokoli, není to zločinem.

18 A tak jim kázal, sváděje srdce mnohých, způsobuje, že pozvedali hlavy v zlovolnosti své, ano, sváděje mnoho žen a také mužů, aby se dopouštěli smilstva – říká jim, že když člověk zemře, je to jeho konec.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

19 Nyní, tento muž šel i do země Jeršon, aby kázal tyto věci mezi lidem Ammonovým, který byl kdysi lidem Lamanitů.

20 Ale vizte, oni byli moudřejší nežli mnozí Nefité; neboť ho jali a svázali ho a předvedli ho před Ammona, který byl vysokým knězem nad oním lidem.

21 A stalo se, že on dal, aby byl vyveden ze země. A on došel do země Gedeon a počal jim také kázati; a zde neměl veliký úspěch, neboť byl jat a svázán a předveden před vysokého kněze, a také před hlavního soudce nad zemí.

22 A stalo se, že vysoký kněz mu pravil: Proč obcházíš převraceje cesty Páně? Proč učíš tento lid, že nebude žádného Krista, abys rušil jejich radování? Proč mluvíš proti všem proroctvím svatých proroků?

23 Nyní, onen vysoký kněz se jmenoval Giddona. A Korihor mu pravil: Protože neučím pošetilým tradicím vašich otců a protože neučím tyto lidi, aby se svazovali pošetilými obřady a úkony, jež jsou stanoveny dávnými kněžskými, aby nad nimi uchvátili moc a pravomoc, aby je udržovali v nevědomosti, aby oni nemohli pozdvihnouti hlavy, ale aby mohli býti sraženi podle slov vašich.

24 Vy pravíte, že tento lid je svobodným lidem. Vizte, já pravím, že je v porobě. Vy pravíte, že tato dávná proroctví jsou pravdivá. Vizte, já pravím, že nevíte, že jsou pravdivá.

25 Vy pravíte, že tento lid je provinilým a padlým lidem pro přestupek rodiče. Vizte, já pravím, že dítě není provinilé kvůli svým rodičům.

26 A vy také pravíte, že přijde Kristus. Ale vizte, já pravím, že vy nevíte, že bude nějaký Kristus. A vy také pravíte, že bude zabit pro hříchy světa –

Now this man went over to the land of Jeršon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 A tak svádíte tento lid podle pošetilých tradic svých otců, a podle svých vlastních přání; a držíte je zkrátka, tak jako kdyby byli v porobě, abyste se mohli přecpávat z práce jejich rukou, aby se neodvážili směle vzhlednouti a aby se neodvážili požívatí svých práv a výsad.

28 Ano, neodvažují se využití toho, co je jejich vlastní, aby neurazili své kněze, kteří na ně vkládají jho podle svých přání a kteří je donutili věřiti, skrze své tradice a své sny a své rozmary a svá vidění a svá předstíraná tajemství, že neučiní-li podle jejich slov, urazí jakousi neznámou bytost, která, jak praví, je Bůh – bytost, kterou nikdy nikdo neviděl ani nepoznal, která nikdy nebyla ani nikdy nebude.

29 Nyní, když vysoký kněz s hlavním soudcem viděli tvrdost srdce jeho, ano, když viděli, že bude spílati dokonce Bohu, nedali na jeho slova žádnou odpověď; ale dali, aby byl svázán; a vydali ho do rukou úředníků a poslali ho do země Zarahemla, aby byl předveden před Almu a hlavního soudce, který byl správcem nad celou zemí.

30 A stalo se, že když byl předveden před Almu a hlavního soudce, pokračoval stejným způsobem jako v zemi Gedeon; ano, pokračoval v rouhání.

31 A postavil se před Almu s velmi nabubřelými slovy a spílal kněžím a učitelům, obviňuje je ze svádění lidu podle hloupých tradic jejich otců, aby se mohli přecpávat z práce lidu.

32 Nyní, Alma mu pravil: Ty víš, že se nepřecpáváme z práce tohoto lidu; neboť viz, já jsem pracoval vpravdě od počátku vlády soudců až do nynějška svýma vlastníma rukama pro svou obživu, přes svá mnohá putování po zemi, abych oznamoval slovo Boží svému lidu.

33 A přes mnohé práce, jež jsem vykonával v církvi, jsem nikdy za svou práci nedostal ani senin; ani žádný z mých bratří, leda na soudcovské stoličce; a tehdy jsme dostávali pouze podle zákona za svůj čas.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

34 A nyní, jestliže nedostáváme nic za svou práci v církvi, jaký prospěch máme z práce v církvi kromě toho, že oznamujeme pravdu, abychom se mohli radovati z radosti svých bratří?

35 Tedy proč říkáš, že kážeme tomuto lidu, abychom dosáhli zisku, když ty sám víš, že žádný zisk nedostáváme? A nyní, ty věříš, že klameme tento lid a to že způsobuje takovou radost v jejich srdci?

36 A Korihor mu odpověděl: Ano.

37 A Alma mu pravil: Věříš, že jest Bůh?

38 A on odpověděl: Ne.

39 Nyní mu Alma pravil: Budeš opět popíratí, že jest Bůh, a budeš také popíratí Krista? Neboť viz, pravím ti, já vím, že jest Bůh, a také že přijde Kristus.

40 A nyní, jaký máš ty důkaz, že není žádného Boha nebo že Kristus nepřijde? Pravím ti, že žádný nemáš, leda pouze své slovo.

41 Ale viz, já mám všechny věci jako svědectví, že tyto věci jsou pravdivé; a ty také máš všechny věci jako svědectví pro sebe, že jsou pravdivé; a budeš je popíratí? Věříš, že tyto věci jsou pravdivé?

42 Viz, já vím, že věříš, ale jsi posedlý lživým duchem a odložil jsi Ducha Božího, takže v tobě nemůže míti žádného místa; ale má nad tebou moc ďábel a ten tě vede, chystaje nástroje, aby mohl zničití děti Boží.

43 A nyní, Korihor pravil Almovi: Jestliže mi ukážeš znamení, abych mohl býti přesvědčen, že Bůh jest, ano, ukaž mi, že má moc, a pak budu přesvědčen o pravdivosti tvých slov.

44 Ale Alma mu pravil: Měl jsi dosti znamení; budeš pokoušeti svého Boha? Budeš říkati, ukažte mi znamení, když máš svědectví všech těchto svých bratří, a také všech svatých proroků? Písma leží před tebou a všechny věci ukazují, že Bůh jest; ano, dokonce země a všechny věci, jež jsou na její tváři, ano, a její pohyb, ano, a také všechny planety, jež se pohybují ve svém pravidelném uspořádání, dosvědčují, že jest Nejvyšší Stvořitel.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

45 A přece obcházíš, sváděje srdce tohoto lidu, svědče mu, že není žádného Boha? A přece budeš popíratí Boha navzdory všem těmto svědectvím? A on pravil: Ano, budu ho popíratí, ledaže mi ukážeš znamení.

46 A nyní, stalo se, že mu Alma pravil: Viz, jsem zarmoucen pro tvrdost srdce tvého, ano, že se budeš stále protiviti duchu pravdy, aby duše tvá byla zničena.

47 Ale viz, je lépe, aby tvá duše byla ztracena, nežli kdybys měl býti prostředkem k uvedení mnoha duší ve zničení svým lhaním a svými lichotivými slovy; tudíž popřeš-li opět, viz, Bůh tě udeří, abys oněměl, abys již nikdy neotevřel ústa, abys již neklamal tento lid.

48 Nyní mu Korihor pravil: Nepopírám jsoucnost Boha, ale nevěřím, že Bůh jest; a také pravím, že vy nevíte, že Bůh jest; a pokud mi neukážete znamení, neuvěřím.

49 Nyní, Alma mu pravil: Toto ti dám jako znamení, že budeš podle mých slov stížen němotou; a pravím, že ve jménu Božím budeš stížen němotou, takže již nebudeš mluvit.

50 Nyní když Alma pravil tato slova, Korihor byl podle slov Almových stížen němotou, takže nemohl promluvit.

51 A nyní, když to viděl hlavní soudce, vztáhl ruku a napsal Korihorovi řka: Jsi přesvědčen o moci Boží? Na kom sis přál, aby Alma ukázal své znamení? Chtěl jsi, aby postihl jiné, aby ti ukázal znamení? Viz, ukázal ti znamení; a nyní, budeš se ještě přítí?

52 A Korihor vztáhl ruku a napsal řka: Vím, že jsem němý, neboť nemohu mluvit; a vím, že nic, leda moc Boží to na mne mohla přivoditi; ano, a vždy jsem věděl, že Bůh jest.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 Ale vizte, ďábel mne oklamal; neboť se mi ukázal v podobě anděla a pravil mi: Jdi a naprav tento lid, neboť oni všichni sešli z cesty za nějakým neznámým Bohem. A pravil mi: Žádného Boha není; ano, a učil mne tomu, co mám říkati. A já jsem učil jeho slovům; a učil jsem jim, protože byly libé tělesné mysli; a učil jsem jim, až jsem měl veliký úspěch, natolik, že jsem skutečně uvěřil, že jsou pravdivá; a proto jsem odporoval pravdě, až jsem na sebe přivodil toto veliké prokletí.

54 Nyní, když toto pravil, prosil, aby se Alma modlil k Bohu, aby ono prokletí z něho bylo sňato.

55 Ale Alma mu pravil: Kdyby toto prokletí z tebe bylo sňato, opět bys sváděl srdce tohoto lidu; tudíž, stane se ti tak, jak chce Pán.

56 A stalo se, že prokletí z Korihora sňato nebylo; ale byl vyvržen a chodil od domu k domu žebraje si o potravu.

57 Nyní, známost o tom, co se přihodilo Korihorovi, se ihned rozhlásila po celé zemi; ano, hlavní soudce vyslal prohlášení k veškerému lidu v zemi, oznamuje těm, kteří uvěřili v slova Korihorova, že musejí rychle činit pokání, aby na ně nepřišly tytéž soudy.

58 A stalo se, že oni všichni byli přesvědčeni o zlovolnosti Korihorově; tudíž byli všichni opět obráćeni k Pánu; a toto ukončilo nepravost po způsobu Korihora. A Korihor obcházel dům od domu, žebraje o potravu na svou obživu.

59 A stalo se, že když chodil mezi lidem, ano, lid, který se sám oddělil od Nefitů a nazýval se Zoramité, jsa veden mužem, který se jmenoval Zoram – a když mezi nimi chodil, vizte, byl povalen a ušlapán až k smrti.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, inasmuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

60 A tak vidíme konec toho, kdo převrací cesty Páně; a tak vidíme, že ďábel nebude děti své posledního dne podporovati, ale rychle je stáhne do pekla.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Nyní, stalo se po konci Korihorově, že když Alma obdržel zvěsti, že Zoramité převracejí cesty Páně a že Zoram, který je jejich vůdcem, svádí srdce lidu, aby se klaněli němým modlám, rozbolelo ho opět srdce pro nepravost lidu.
- 2 Neboť vědomí o nepravosti mezi jeho lidem způsobovalo Almovi veliký smutek; tudíž jeho srdce bylo převelice smutné pro odtržení se Zoramitů od Nefitů.
- 3 Nyní, Zoramité se shromáždili v zemi, kterou nazývali Antionum, která byla na východ od země Zarahemla a která ležela téměř na hranicích s mořským pobřežím a která byla na jih od země Jeršon a která také hraničila s pustinou na jihu, kterážto pustina byla plná Lamanitů.
- 4 Nyní, Nefité se velice báli, že Zoramité naváží přátelství s Lamanity a to že bude příčinou veliké ztráty na straně Nefitů.
- 5 A nyní, protože kázání slova mělo velikou schopnost vésti lid tak, aby činil to, co je spravedlné – ano, mělo mocnější účinek na mysl lidu nežli meč nebo cokoli jiného, co se jim přihodilo – tudíž Alma si myslel, že je žádoucí, aby zkusili působivost slova Božího.
- 6 Tudíž vzal Ammona a Arona a Omnera; a Himniho zanechal v církvi v Zarahemle; ale ty první tři vzal s sebou, a taktéž Amuleka a Zezroma, kteří byli v Meleku; a také vzal dva ze svých synů.
- 7 Nyní, nejstaršího ze svých synů s sebou nevezal, a ten se jmenoval Helaman; ale ti, které s sebou vzal, se jmenovali Šiblon a Korianton; a toto jsou jména těch, kteří šli s ním mezi Zoramity, aby jim kázali slovo.
- 8 Nyní, Zoramité byli odštěpenci od Nefitů; tudíž slovo Boží jim již kázáno bylo.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jeršon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Ale upadli ve veliké omyly, neboť nechtěli hleděti na to, aby zachovávali přikázání Boží a ustanovení jeho podle zákona Mojžíšova.
- 10 Ani nedodržovali úkony církve, pokračovati denně v modlitbě a v úpěnlivé prosbě k Bohu, aby nevešli v pokušení.
- 11 Ano, zkrátka, převraceli cesty Páně ve velmi mnoha případech; tudíž, z tohoto důvodu, Alma a jeho bratří šli do země kázati jim slovo.
- 12 Nyní, když přišli do země, vizte, k svému úžasu shledali, že Zoramité si postavili synagogy a že se shromažďují jeden den v týdnu, kterýžto den nazývají dnem Páně; a uctívali způsobem, jaký Alma a jeho bratří nikdy neviděli;
- 13 Neboť měli postaveno místo uprostřed své synagogy, místo ke stání, které bylo vysoko nad hlavou; a jeho vrchol pojal jen jednu osobu.
- 14 Tudíž, ten, kdo chtěl uctívati, musel jíti a postaviti se na jeho vrchol a vztáhnouti ruce své k nebi a volati silným hlasem řka:
- 15 Svatý, svatý Bože; my věříme, že jsi Bůh, a věříme, že jsi svatý a že jsi byl duchem a že jsi duchem a že budeš duchem na věky.
- 16 Svatý Bože, my věříme, že ty jsi nás oddělil od bratří našich; a nevěříme v tradici bratří svých, která jim byla předána z dětinskosti otců jejich; ale věříme, že jsi nás vyvolil, abychom byli tvými svatými dětmi; a také ty jsi nám oznámil, že nebude žádného Krista.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Ale ty jsi tentýž včera, dnes a na věky; a ty jsi nás vyvolil, abychom byli spaseni, zatímco všichni kolem nás jsou vyvoleni, aby byli tvým hněvem uvrženi do pekla; za kteroužto svatost ti my, ó Bože, děkujeme; a také ti děkujeme, že jsi nás vyvolil, abychom nebyli svedeni pošestilými tradicemi bratří svých, které je svazují k víře v Krista, která odvádí srdce jejich tak, že bloudí daleko od tebe, Bože náš.

18 A opět ti děkujeme, ó Bože, že jsme vyvoleným a svatým lidem. Amen.

19 Nyní, stalo se, že poté, co Alma a jeho bratří a jeho synové vyslechli tyto modlitby, byli užaslí nade vši míru.

20 Neboť vizte, každý tam šel a přednesl tutéž modlitbu.

21 Nyní, toto místo nazývali Rameumptom, což přeloženo je svatý stupínek.

22 Nyní, z tohoto stupínku přednášeli, každý člověk, stejnou modlitbu k Bohu, děkující svému Bohu, že jím byli vyvoleni a že je nesvedl podle tradice jejich bratří a že jejich srdce nebylo ošáleno, aby uvěřili v to, co přijde, o čemž nevědí ničeho.

23 Nyní, poté, co všichni lidé přednesli díky tímto způsobem, vrátili se do svého domova a již nikdy nepromluvili o svém Bohu až do té doby, dokud se opět neshromáždili u svatého stupínku, aby přednesli díky svým způsobem.

24 Nyní, když to Alma viděl, jeho srdce se zarmoutilo; neboť viděl, že jsou zlovolným a zvráceným lidem; ano, viděl, že jejich srdce lpí na zlatě a na stříbře a na všemožném vybraném zboží.

25 Ano, a také viděl, že jejich srdce se povyšuje k velikému vychloubání v pýše jejich.

26 A pozdvihl hlas svůj k nebi a zvolal řka: Ó, jak dlouho, ó Pane, budeš trpěti, aby služebníci tvoji dleli zde dole v těle, aby viděli tak ohromnou zlovolnost mezi dětmi lidskými?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

27 Viz, ó Bože, volají k tobě, a přece jejich srdce je zahlceno pýchou jejich. Viz, ó Bože, volají k tobě ústy svými, a přitom jsou nadutí až k povýšenosti pro marné věci světa.

28 Viz, ó Bože můj, drahocenný šat jejich a prstýnky jejich a náramky jejich a ozdoby jejich ze zlata a všechny drahocenné věci jejich, jimiž jsou ozdobeni; a viz, jejich srdce na nich lpí, leč volají k tobě a praví – Děkujeme ti, ó Bože, neboť jsme vyvoleným lidem tvým, zatímco ostatní zahynou.

29 Ano, a praví, že ty jsi jim oznámil, že nebude žádného Krista.

30 Ó Pane Bože, jak dlouho budeš trpěti, aby mezi tímto lidem byla taková zlovolnost a nevěra? Ó Pane, dej mi prosím sílu, abych mohl snést slabost svou. Neboť jsem slabá a taková zlovolnost mezi tímto lidem způsobuje bolest duši mé.

31 Ó Pane, srdce mé je převelice zarmoucené; utěš prosím duši mou v Kristu. Ó Pane, dej, ať mám sílu, abych s trpělivostí snášel tyto strasti, které na mne přijdou pro nepravost tohoto lidu.

32 Ó Pane, utěš prosím duši mou a dej mi úspěch a také spolupracovníkům svým, kteří jsou se mnou – ano, Ammonovi a Aronovi a Omnerovi, a také Amulekovi a Zezromovi, a také dvěma synům svým – ano, tedy všechny tyto prosím utěš, ó Pane. Ano, utěš prosím duši jejich v Kristu.

33 Dej prosím, ať mají sílu, aby mohli snášeti strasti své, jež na ně přijdou pro nepravosti tohoto lidu.

34 Ó Pane, dej prosím, ať máme úspěch při opětném přivádění jich k tobě v Kristu.

35 Viz, ó Pane, duše jejich je drahocenná a mnozí z nich jsou naši bratři; tudíž, dej nám, ó Pane, moc a moudrost, abychom mohli přivésti tyto bratři své opět k tobě.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say— We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me— yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

- 36 Nyní, stalo se, že když Alma pravil tato slova, že položil ruce své na všechny ty, kteří byli s ním. A vizte, když na ně položil ruce své, byli naplněni Svatým Duchem.
- 37 A poté, co se od sebe oddělili, jeden od druhého, nepomýšleli sami na sebe, co budou jísti nebo co budou pítí nebo čím se odějí.
- 38 A Pán se o ně postaral, aby nehladověli ani nežíznili; ano, a také jim dal sílu, aby netrpěli žádným druhem strastí, leda tím, který byl pohlcen v radosti z Krista. Nyní, tak se stalo podle modlitby Almovy; a to proto, že se modlil s vírou.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 A stalo se, že šli a počali kázati lidu slovo Boží, vcházejíce do jejich synagog a do jejich domů; ano, a dokonce kázali slovo i na jejich ulicích.
- 2 A stalo se, že po usilovné práci mezi nimi počali míti úspěch mezi chudou vrstvou lidu; neboť vizte, ti byli vypuzeni ze synagog pro hrubost svého šatu –
- 3 Tudíž jim nebylo dovoleno vstupovati do jejich synagog, aby uctívali Boha, jsouce považováni za špinavost; proto byli chudí; ano, byli svými bratřími považováni za strusku; proto byli chudí co do věcí světa; a také byli chudí v srdci.
- 4 Nyní, zatímco Alma učil a promlouval k lidu na pahorku Onida, přišel k němu veliký zástup, což byli ti, o kterých jsme promlouvali, kteří byli chudí v srdci pro svou chudobu co do věcí světa.
- 5 A přišli k Almovi; a ten, který byl mezi nimi předním, mu pravil: Viz, co mohou tito bratří moji činiti, neboť jimi pohrdají všichni lidé pro jejich chudobu, ano, a obzvláště naši kněží; neboť nás vypudili z našich synagog, na jejichž stavbě jsme pilně pracovali svými vlastníma rukama; a vypudili nás pro naši nesmírnou chudobu; a nemáme žádného místa, kde bychom mohli uctívat svého Boha; a viz, co můžeme činiti?
- 6 A nyní, když to Alma slyšel, rozhlédl se kolem a obrátil se tváří přímo k němu a hleděl s velikou radostí; neboť viděl, že jejich strasti je vpravdě pokořily a že byli připraveni slyšeti slovo.
- 7 Tudíž již nepromlouval ke zbytku zástupu; ale vztáhl ruku svou a zvolal k těm, které viděl a kteří byli vpravdě kající, a pravil jim:
- 8 Vidím, že jste pokorní v srdci; a je-li tomu tak, jste požehnaní.
- 9 Vizte, bratr váš pravil: Co můžeme činiti? – neboť jsme vypuzeni ze synagog svých, takže nemůžeme uctívat svého Boha.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

- 10 Vizte, pravím vám, domníváte se, že nemůžete uctívati Boha, ledaže to je jen v synagogách vašich?
- 11 A nadto bych se zeptal, domníváte se, že nesmíte uctívati Boha, leda jednou v týdnu?
- 12 Pravím vám, je dobře, že jste vypuzeni ze synagog svých, abyste byli pokorní a abyste se naučili moudrosti; neboť je nutné, abyste se naučili moudrosti; neboť právě proto, že jste vypuzeni a že vámi bratří vaši pohrdají pro nesmírnou chudobu vaši, byli jste přivedeni k pokoře srdce; proto jste byli přivedeni k pokoře nutností.
- 13 A nyní, protože jste byli donuceni býti pokornými, jste požehnáni; neboť člověk někdy, jestliže je donucen býti pokorným, usiluje o pokání; a nyní zajisté každý, kdo činí pokání, nalezne milosrdenství; a kdo nalezne milosrdenství a vytrvá do konce, ten bude spasen.
- 14 A nyní, jak jsem vám pravil, protože jste byli donuceni býti pokornými, byli jste požehnáni, nedomníváte se snad, že požehnanější jsou ti, kteří se vpravdě pokořují pro slovo?
- 15 Ano, kdo se vpravdě pokoří a činí pokání z hříchů svých a vytrvá do konce, ten bude požehnan – ano, mnohem požehnanější nežli ti, kteří jsou donuceni býti pokornými pro nesmírnou chudobu svou.
- 16 Tudíž, požehnaní jsou ti, kteří se pokoří, aniž by byli donuceni býti pokornými; neboli spíše, jinými slovy, požehnaný je ten, kdo věří ve slovo Boží a je pokřtěn bez zarputilosti srdce, ano, aniž by byl pohnut poznati slovo nebo dokonce donucen poznati ho, nežli uvěří.
- 17 Ano, jsou mnozí, kteří praví: Jestliže nám ukážeš znamení z nebe, pak budeme věděti s jistotou; pak uvěříme.
- 18 Nyní se ptám, je toto víra? Vizte, pravím vám, nikoli; neboť když člověk něco ví, nemá žádný důvod věřiti, neboť to ví.
- 19 A nyní, oč mnohem více je proklet ten, kdo zná vůli Boží, a nečiní ji, nežli ten, kdo pouze věří nebo kdo má pouze důvod věřiti, a upadne v přestupek?

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

- 20 Nyní, tuto věc musíte posouditi vy. Vizte, já vám pravím, že je jedna strana, tak jako je druhá; a každému člověku se stane podle díla jeho.
- 21 A nyní, jak jsem pravil o víře – víra neznamená míti dokonalou znalost věcí; tudíž máte-li víru, doufáte ve věci, které nejsou viděti, které jsou však pravdivé.
- 22 A nyní vizte, pravím vám a chtěl bych, abyste si pamatovali, že Bůh jest milosrdný ke všem, kteří věří ve jméno jeho; tudíž přeje si na prvním místě, abyste věřili, ano, totiž v slovo jeho.
- 23 A nyní, on udílí slovo své skrze anděly lidem, ano, nejen mužům, ale také ženám. Nyní, to není vše; malým dětem jsou mnohokrátě dána slova, která zahanbují moudré a učené.
- 24 A nyní, milovaní bratří moji, jak jste si přáli ode mne zvěděti, co máte činiti, protože jste sužováni a vypuzeni – nyní, nepřejí si, abyste se domnívali, že vás chci souditi jinak nežli podle toho, co je pravdivé –
- 25 Neboť si nemyslím, že vy všichni jste byli donuceni k tomu, abyste se pokořili; neboť vpravdě věřím, že mezi vámi jsou někteří, kteří by se pokořili, ať by již byli v jakýchkoli podmínkách.
- 26 Nyní, jak jsem pravil o víře – že to není dokonalá znalost – právě tak je tomu i se slovy mými. Nemůžete zprvu dokonale věděti o jejich jistotě, tak jako víra není dokonalou znalostí.
- 27 Ale vizte, jestliže probudíte a povzbudíte své schopnosti, až tak, abyste vyzkoušeli slova má a abyste uplatnili trochu víry, ano, nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si přáti, abyste uvěřili, nechte toto přání v sobě působiti, dokud neuvěříte tak, abyste mohli dopřáti místa části slov mých.

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Nyní, přirovnáme slovo k seménku. Nyní, jestliže dopřejete místa, aby v srdci vašem mohlo býti zasazeno seménko, vizte, je-li to pravé seménko neboli dobré seménko, nevypudíte-li je nevírou svou, takže nebudete odporovati Duchu Páně, vizte, počne v prsou vašich bobtnati; a když ucítíte tyto pohyby, jak bobtná, počnete si říkati – Musí nezbytně býti, že to je dobré seménko, neboli ono slovo je dobré, neboť počíná rozšiřovati duši mou; ano, počíná osvěcovati porozumění mé, ano, počíná mi býti lahodným.

29 Nyní vizte, nezvětší to snad víru vaši? Pravím vám, ano; nicméně, ještě nedorostla k dokonalému poznání.

30 Ale vizte, jak seménko bobtná a vyráží a počíná růsti, pak musíte nezbytně říci, že to seménko je dobré; neboť vizte, bobtná a vyráží a počíná růsti. A nyní, vizte, neposílí to víru vaši? Ano, posílí to víru vaši; neboť řeknete: Vím, že to je dobré seménko; neboť vizte, vyráží a počíná růsti.

31 A nyní vizte, jste si jisti, že to je dobré seménko? Pravím vám, ano; neboť každé seménko přináší plody podle svého druhu.

32 Tudíž, roste-li seménko, je dobré, ale neroste-li, vizte, není dobré, proto je vypuzeno.

33 A nyní, vizte, protože jste učinili pokus a zasadili seménko a ono bobtná a vyráží a počíná růsti, musíte nezbytně věděti, že to seménko je dobré.

34 A nyní vizte, je znalost vaše dokonalá? Ano, znalost vaše je v tomto dokonalá a víra vaše dřímá; a to proto, že víte, neboť vy víte, že slovo rozšířilo duši vaši, a také víte, že vyrašilo, že porozumění vaše počíná býti osvěcováno a mysl vaše se počíná rozpínati.

35 Ó, cožpak to není skutečné? Pravím vám, ano, protože to je světlo; a vše, co je světlo, je dobré, protože je to rozeznatelné, tudíž musíte věděti, že to je dobré; a nyní vizte, poté, co jste okusili toto světlo, je vaše znalost dokonalá?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

- 36 Vizte, pravím vám, nikolí; ani nesmíte odložití víru svou, neboť jste uplatnili víru svou, jen abyste zasadili seménko, abyste učinili pokus a poznali, je-li to seménko dobré.
- 37 A vizte, když strom počíná vyrůstati, řeknete: Vyživujme jej s velikou péčí, aby mohl zapustiti kořeny, aby mohl vyrůstí a přinéstí nám ovoce. A nyní vizte, jestliže ho budete vyživovati s velikou péčí, zapustí kořeny a vyroste a ponese ovoce.
- 38 Ale zanedbáte-li strom a nebudete-li mysletí na výživu jeho, vizte, žádné kořeny nezapustí; a když přijde sluneční žár a spálí ho, protože nemá žádné kořeny, uschne a vy ho vytrhnete a odhodíte.
- 39 Nyní, to není proto, že seménko nebylo dobré, ani to není proto, že by jeho ovoce nebylo žádoucí; ale je to proto, že půda vaše je neúrodná a vy nechcete strom vyživovati, tudíž nemůžete mítí ovoce jeho.
- 40 A tak jestliže nebudete vyživovati slovo, vyhlížejíce ovoce jeho s okem víry, nemůžete nikdy trhati z ovoce stromu života.
- 41 Ale jestliže budete slovo vyživovati, ano, vyživovati strom, když počíná růstí, vírou svou s velikou pílí a s trpělivostí, a jestliže budete vyhlížeti ovoce jeho, zapustí kořeny; a vizte, bude to strom vyrůstající k životu věčnému.
- 42 A pro pílí svou a víru svou a trpělivost svou při vyživování slova, aby ve vás mohlo zakořeniti, vizte, sklídíte brzy ovoce jeho, které je nejcennější, které je sladší nade vše, co je sladké, a které je bělejší nade vše, co je bílé, ano, a ryzí nade vše, co je ryzí; a budete hodovati na tomto ovoci, dokud se nenasytíte, takže nebudete hladověti ani nebudete žízniti.
- 43 Pak, bratří moji, sklídíte odměnu za víru svou a za pílí svou a za trpělivost a za shovívavost, když jste čekali na to, až vám strom přinese ovoce.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Nyní, poté, co Alma pravil tato slova, vyslali k němu přejíce si zvědět, zda mají věřiti v jednoho Boha, aby mohli dosáhnouti tohoto ovoce, o němž promlouval, neboli jak mají zasaditi seménko neboli slovo, o němž promlouval, které, jak pravil, musí býti zasazeno v srdce jejich; neboli jak mají začíti uplatňovati víru svoji.
- 2 A Alma jim pravil: Vizte, pravili jste, že nemůžete uctívati svého Boha, protože jste byli vypuzeni ze synagog svých. Ale vizte, pravím vám, domníváte-li se, že nemůžete uctívati Boha, velice se mýlíte a měli byste zkoumati písma; domníváte-li se, že vás učila tomuto, nerozumíte jim.
- 3 Vzpomínáte si, že jste četli, co pravil Zenos, prorok za stara, o modlitbě neboli o uctívání?
- 4 Neboť on pravil: Milosrdný jsi, ó Bože, neboť jsi vyslyšel modlitbu mou, dokonce i když jsem byl v pustině; ano, byl jsi milosrdný, když jsem se modlil za ty, kteří byli nepřáteli mými, a ty jsi je obrátil ke mně.
- 5 Ano, ó Bože, a byl jsi ke mně milosrdný, když jsem volal k tobě na poli mém; když jsem volal k tobě v modlitbě své, a ty jsi mne vyslyšel.
- 6 A opět, ó Bože, když jsem se uchýlil do domu svého, ty jsi mne vyslyšel v modlitbě mé.
- 7 A když jsem se uchýlil do komůrky své, ó Pane, a modlil jsem se k tobě, ty jsi mne vyslyšel.
- 8 Ano, ty jsi milosrdný k dětem svým, když volají k tobě, aby byly vyslyšeny tebou, a ne lidmi, a ty je vyslyšíš.
- 9 Ano, ó Bože, ty jsi byl milosrdný ke mně a vyslyšel jsi volání mé uprostřed shromáždění svých.
- 10 Ano, a také jsi mne vyslyšel, když jsem byl vypuzen a nepřátelé moji mnou pohrdali; ano, ty jsi vyslyšel volání mé a rozhněval ses na nepřátele mé a navštívil jsi je v hněvu svým rychlým zničením.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 A vyslyšel jsi mne pro strasti mé a pro upřímnost mou; a to pro Syna svého jsi byl ke mně tak milosrdný, tudíž budu k tobě volati ve všech strastech svých, neboť v tobě je radost má; neboť ty jsi odvrátil soudy své ode mne pro Syna svého.

12 A nyní, Alma jim pravil: Věříte oněm písmům, jež byla napsána těmi za stara?

13 Vizte, věříte-li, musíte věřiti tomu, co pravil Zenos; neboť vizte, on pravil: Ty jsi odvrátil soudy své pro Syna svého.

14 Nyní vizte, bratří moji, zeptal bych se, zda jste četli písma? Jestliže jste je četli, jak můžete nevěřiti v Syna Božího?

15 Neboť není psáno, že pouze Zenos promlouval o těchto věcech, ale také Zenok promlouval o těchto věcech –

16 Neboť vizte, on pravil: Ty se hněváš, ó Pane, na tyto lidi, protože nechtějí chápati milosrdenství tvá, jež jsi jim udělil pro Syna svého.

17 A nyní, bratří moji, vidíte, že i druhý prorok za stara svědčil o Synu Božím, a protože lid nechtěl rozuměti jeho slovům, ukamenovali ho k smrti.

18 Ale vizte, to není vše; tito nejsou jediní, kteří promlouvali o Synu Božím.

19 Vizte, promlouval o něm Mojžíš; ano, a vizte, v pustině byl pozvednut předobraz, aby každý, kdo na něj pohlédne, mohl žíti. A mnozí pohlédli a žili.

20 Ale málo jich rozumělo významu oněch věcí, a to pro tvrdost srdce svého. Ale bylo mnoho těch, kteří byli tak zatvrzelí, že nechtěli pohlédnouti, tudíž zahynuli. Nyní, nechtěli pohlédnouti proto, že nevěřili, že je to uzdraví.

21 Ó bratří moji, kdybyste mohli býti uzdraveni pouhým pohlédnutím, abyste byli uzdraveni, což byste rychle nepohlédli, anebo byste raději zatvrzovali srdce své v nevěře a byli nedbalí, takže byste nepohlédli, abyste zahynuli?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Pokud ano, přijde na vás běda; ale pokud ne, pak pohlédněte a začněte věřit v Syna Božího, že přijde, aby vykoupil lid svůj, a že bude trpět a zemře, aby usmířil hříchy jejich; a že opět vstane z mrtvých, což uskuteční vzkříšení, takže všichni lidé stanou před ním, aby byli souzeni posledního a soudného dne podle skutků svých.

23 A nyní, bratří moji, přeji si, abyste si zasadili toto slovo do srdce svého, a jak počne bobtnati, pak ho vyživujte vírou svou. A vizte, stane se stromem, který ve vás vyrostе k věčnému životu. A pak necht' vám Bůh dá, aby břemena vaše byla lehká skrze radost ze Syna jeho. A vpravdě toto vše můžete činiti, chcete-li. Amen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 A nyní, stalo se, že poté, co jim Alma pravil tato slova, usedl na zem a povstal Amulek a počal je poučovati řka:
- 2 Bratří moji, myslím, že je nemožné, abyste byli neznalí věcí, jež byly promlouvány o příchodu Krista, o němž učíme, že je Syn Boží; ano, vím, že jste byli těmto věcem hojně vyučováni před odštěpením se z prostředku nás.
- 3 A jak jste si od milovaného bratra mého přáli, aby vám oznámil, co máte ohledně strastí svých činiti; a něco k vám promlouval, aby připravil mysl vaši; ano, a nabádal vás k víře a k trpělivosti –
- 4 Ano, dokonce abyste měli tolik víry, že dokonce zasadíte slovo do srdce svého, abyste mohli vyzkoušeti dobrotivost jeho.
- 5 A spatřili jsme, že velikou otázkou v mysli vaší je, zda ono slovo je v Synu Božím, anebo zda nebude žádného Krista.
- 6 A také jste viděli, že bratr můj vám dokázal mnohokráte, že slovo k spasení je v Kristu.
- 7 Bratr můj se odvolával na slova Zenosova, že vykoupení přijde skrze Syna Božího, a také na slova Zenokova; a také se odvolával na Mojžíše, aby dokázal, že tyto věci jsou pravdivé.
- 8 A nyní vizte, dosvědčím vám sám za sebe, že tyto věci jsou pravdivé. Vizte, pravím vám, že já vím, že Kristus přijde mezi děti lidské, aby na sebe vzal přestupky lidu svého, a že usmíří hříchy světa; neboť Pán Bůh tak pravil.
- 9 Neboť je nezbytné, aby bylo učiněno usmíření; neboť podle velikého plánu Věčného Boha musí býti učiněno usmíření, nebo jinak musí veškeré lidstvo nevyhnutelně zahynouti; ano, všichni jsou zatvrzelí; ano, všichni jsou padlí a ztracení a museli by zahynouti, kdyby nebylo usmíření, které musí nezbytně býti učiněno.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Neboť je nezbytné, aby byla veliká a poslední oběť; ano, nikoli oběť člověka ani zvířete ani žádného ptáka; neboť to nebude oběť lidská; ale musí to býti oběť nekonečná a věčná.
- 11 Nyní, není člověka, který by mohl obětovati svou vlastní krev, která by usmířila hříchy druhého. Nyní, když člověk zavraždí, vizte, vezme zákon náš, který je spravedlný, život bratru jeho? Pravím vám, nikoli.
- 12 Ale zákon požaduje život toho, kdo zavraždil; tudíž nemůže býti nic menšího než nekonečné usmíření, co by postačilo pro hříchy světa.
- 13 Tudíž je nezbytné, aby byla veliká a poslední oběť, a pak nastane, neboli je žádoucí, aby nastal, konec prolévání krve; pak bude zákon Mojžíšův naplněn; ano, celý bude naplněn, každá literka i čárka, a žádná nepomine.
- 14 A vizte, toto je celý význam zákona, každý bod ukazuje k oné veliké a poslední oběti; a onou velikou a poslední obětí bude Syn Boží, ano, nekonečnou a věčnou.
- 15 A tak on přinese spasení všem těm, kteří uvěří ve jméno jeho; a toto je smyslem této poslední oběti, aby uskutečnila nitro milosrdenství, což přemáhá spravedlnost a uskutečňuje pro lidi prostředek, aby mohli míti víru ku pokání.
- 16 A tak může milosrdenství uspokojiti požadavky spravedlnosti a obklopuje je náručí bezpečí, zatímco ten, kdo neuplatňuje víru ku pokání, je vystaven celému zákonu požadavků spravedlnosti; tudíž pouze pro toho, kdo má víru ku pokání, se uskuteční veliký a věčný plán vykoupení.
- 17 Tudíž kéž vám Bůh dá, bratří moji, abyste mohli začítí uplatňovati víru svoji ku pokání, abyste počali vzývati svaté jméno jeho, aby k vám byl milosrdný;
- 18 Ano, volejte k němu o milosrdenství; neboť on je mocný, aby spasil.
- 19 Ano, pokračujte se a pokračujte v modlitbě k němu.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

- 20 Volejte k němu, když jste na polích svých, ano, za všechna stáda svá.
Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.
- 21 Volejte k němu v domě svém, ano, za celý dům svůj, jak ráno, tak v poledne i večer.
Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.
- 22 Ano, volejte k němu proti moci nepřátel svých.
Yea, cry unto him against the power of your enemies.
- 23 Ano, volejte k němu proti ďáblovi, který je nepřítelem vší spravedlivosti.
Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.
- 24 Volejte k němu za úrodu na polích svých, aby vám byla prospěšná.
Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.
- 25 Volejte za stáda polí svých, aby se rozrůstala.
Cry over the flocks of your fields, that they may increase.
- 26 Ale to není vše; musíte vylíti duši svou v komůrce své a na tajných místech svých a v pustině své.
But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.
- 27 Ano, a když k Pánu nevoláte, necht' je srdce vaše plné, pohnuté neustále k modlitbě k němu za blaho vaše a také za blaho těch, kteří jsou kolem vás.
Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.
- 28 A nyní vizte, milovaní bratří moji, pravím vám, nedomnívejte se, že to je vše; neboť jestliže poté, co učiníte všechny věci tyto, budete odmítati potřebné a nahé a nebudete navštěvovati nemocné a soužené a nebudete udíleti ze jmění svého, máte-li, těm, kteří toho mají zapotřebí – pravím vám, nebudete-li činiti některou z těchto věcí, vizte, modlitba vaše je marná a nic vám neprospěje a vy jste jako pokrytci, kteří zapírají víru.
And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.
- 29 Tudíž, nepamatujete-li na to, abyste měli pravou lásku, jste jako struska, kterou taviči vyvrhují (protože nemá ceny) a je pošlapána nohama lidí.
Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.
- 30 A nyní, bratří moji, přál bych si, abyste poté, co jste obdrželi tak mnohá svědectví, vidouce, že svatá písma svědčí o těchto věcech, vyšli a nesli ovoce ku pokání.
And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.
- 31 Ano, chtěl bych, abyste vyšli a nezatvrzovali již déle srdce své; neboť vizte, nyní je doba a den spasení vašeho; a tudíž, budete-li činiti pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, veliký plán vykoupení se pro vás bude ihned uskutečňovati.
Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.
- 32 Neboť vizte, tento život je dobou na to, aby se lidé připravili na setkání s Bohem; ano, vizte, den tohoto života je dnem na to, aby lidé vykonávali práce své.
For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

- 33 A nyní, jak jsem vám pravil dříve, protože se vám dostalo tolika svědectví, tudíž, prosím vás, abyste neodkládali den pokání svého až na konec; neboť po tomto dnu života, který nám je dán, abychom se připravili na věčnost, vizte, nevyužijeme-li řádně času svého, zatímco jsme v tomto životě, pak přijde noc temnoty, kdy nemůže být žádná práce vykonána.
- 34 Nebudete moci říci, až budete uvedeni do onoho strašného stavu: Budu činiti pokání, vrátím se k Bohu svému. Nikoli, to nebudete moci říci; neboť tentýž duch, který ovládá tělo vaše v době, kdy odcházíte z tohoto života, tentýž duch bude mít moc ovládati tělo vaše na onom věčném světě.
- 35 Neboť vizte, jestliže odkládáte den pokání svého až do smrti, vizte, stáváte se poddanými duchu ďáblu a on si vás zpečetí za své; tudíž Duch Páně se od vás vzdálí a nebude mít ve vás místa a ďábel bude mít nad vámi veškerou moc; a toto je konečný stav zlovolných.
- 36 A toto vím, protože Pán pravil, že nepřebývá v nesvatých chrámech, ale v srdci spravedlivých přebývá; ano, a také pravil, že spravedliví usednou v království jeho a již více nevyjdou; ale šat jejich bude vybělen krví Beránkovou.
- 37 A nyní, milovaní bratří moji, přeji si, abyste si tyto věci zapamatovali a abyste pracovali na spasení svém s bázní před Bohem a abyste již více nepopírali příchod Krista;
- 38 Abyste již více nebojovali proti Duchu Svatému, ale abyste ho přijali a vzali na sebe jméno Kristovo; abyste se pokořili až do prachu a uctívali Boha, ať jste na jakémkoli místě, v duchu a v pravdě; a abyste denně žili v díkůvzdání za mnohá milosrdenství a pozhěnaní, která vám udílí.
- 39 Ano, a také vás nabádám, bratří moji, abyste neustále dbali na modlitbu, abyste nebyli svedeni pokušeními ďáblůvými, aby vás nepřemohl, abyste se posledního dne nestali jeho poddanými; neboť vizte, on vás neodmění ničím dobrým.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

40 A nyní, milovaní bratří moji, chtěl bych vás nabádati, abyste měli trpělivost a abyste snášeli všeliké strasti; abyste nespílali těm, kteří vás vypuzují pro nesmírnou chudobu vaši, abyste se nestali hříšníky jako oni;

41 Ale abyste měli trpělivost a snášeli ony strasti s pevnou nadějí, že si jednoho dne odpočinete od všech strastí svých.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Nyní, stalo se, že poté, co Amulek ukončil tato slova, opustili zástup a šli do země Jeršon.
- 2 Ano, a zbytek bratří poté, co kázali slovo Zoramitům, také šel do země Jeršon.
- 3 A stalo se, že poté, co se oblíbenější část Zoramitů společně poradila o slovech, jež jim byla kázána, rozhněvala se pro slovo, neboť mařilo jejich lstivost; tudíž oni nechtěli poslouchati tato slova.
- 4 A vyslali poselství a shromáždili všechny lidi po celé zemi a radili se s nimi o slovech, jež byla promlouvána.
- 5 Nyní, jejich vládcové a jejich kněží a jejich učitelé nedali lidu najevo svá přání; tudíž zjistili potají smýšlení veškerého lidu.
- 6 A stalo se, že poté, co zjistili smýšlení veškerého lidu, ti, kteří byli nakloněni slovům, jež promlouval Alma a jeho bratří, byli vypuzeni ze země; a bylo jich mnoho; a přišli také do země Jeršon.
- 7 A stalo se, že Alma a jeho bratří je poučovali.
- 8 Nyní, lid Zoramitů se hněval na lid Ammonův, který byl v Jeršonu, a hlavní vládce Zoramitů, jsa velice zvolným mužem, poslal k lidu Ammonovu poselství požaduje od nich, aby vypudili ze své země všechny ty, kteří od nich přešli do jejich země.
- 9 A vychrlil proti nim mnoho hrozeb. A nyní, lid Ammonův se jejich slov nebál; tudíž je nevypudili, ale přijali všechny chudé ze Zoramitů, kteří k nim přišli; a nasýtily je a oblékli je a dali jim země jako jejich dědictví; a sloužili jim podle jejich potřeb.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Nyní, to podnítilo Zoramity k hněvu vůči lidu Ammonovu a počali se stýkati s Lamanity a podněcovali je také k hněvu vůči nim.

11 A tak počali Zoramité a Lamanité činiti přípravy na válku proti lidu Ammonovu, a také proti Nefitům.

12 A tak skončil sedmnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

13 A lid Ammonův odešel ze země Jeršon a přišel do země Melek a uvolnil místo v zemi Jeršon vojskům Nefitů, aby mohla bojovati s vojsky Lamanitů a s vojsky Zoramitů; a tak počala válka mezi Lamanity a Nefity v osmnáctém roce vlády soudců; a zpráva o jejich válkách bude podána později.

14 A Alma a Ammon a jejich bratří a také dva synové Almovi se vrátili do země Zarahemla, byvše nástroji v rukou Božích při přivádění mnoha Zoramitů ku pokání; a tolik, kolik jich bylo přivedeno ku pokání, bylo vyhnáno ze své země; ale mají země jako své dědictví v zemi Jeršon a chopili se zbraní, aby bránili sebe a své manželky a děti a své země.

15 Nyní, Alma, jsa zarmoucen pro nepravost svého lidu, ano, pro ony války a krveprolití a sváry, které mezi nimi byly; a oznámiv slovo neboli byv vyslán, aby oznamoval slovo mezi všemi lidmi v každém městě; a vida, že srdce lidí se počalo zatvrzovati a že se počali pro přísnost slova urážeti, byl v srdci nesmírně zarmoucen.

16 Tudíž, dal, aby se jeho synové shromáždili, aby mohl předati každému z nich jednotlivě pověření ohledně věcí týkajících se spravedlivosti. A my máme zprávu o jeho příkázáních, která jim dal, podle jeho vlastního záznamu.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Synu můj, nakloň ucho slovům mým; neboť ti přísahám, že nakolik budeš zachovávatí příkázání Boží, bude se ti v zemi dařiti.
- 2 Chtěl bych, abys činil tak, jak jsem činil já, že jsem pamatoval na zajetí otců našich; neboť byli v porobě a žádný je nemohl vysvoboditi, leda Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův; a on je zajisté v strastech jejich vysvobodil.
- 3 A nyní, ó synu můj Helamane, viz, ty jsi v mladosti své, a tudíž, prosím tě, abys vyslyšel slova má a učil se ode mne; neboť já vím, že každý, kdo vloží důvěru svou v Boha, bude míti ve zkouškách svých a v trápeních svých a v strastech svých oporu a bude pozvednut posledního dne.
- 4 A nechtěl bych, aby sis myslel, že to vím sám ze sebe – vím to nikoli z časného, ale z duchovního, nikoli z tělesné mysli, ale od Boha.
- 5 Nyní viz, pravím ti, kdybych nebyl zrozen z Boha, nebyl bych věděl o těchto věcech; ale Bůh mi ústy svého svatého anděla tyto věci oznámil, ne proto, že bych toho já byl hoden;
- 6 Neboť já jsem obcházel se syny Mosiášovými, usiluje o zničení církve Boží; ale viz, Bůh vyslal svého svatého anděla, aby nás v oné cestě zastavil.
- 7 A viz, promluvil k nám jakoby hlasem hromu, a celá země se nám třásla pod nohama; a všichni jsme padli k zemi, neboť na nás přišla bázeň Páně.
- 8 Ale viz, hlas mi pravil: Povstaň. A já jsem povstal a stanul a spatřil jsem anděla.
- 9 A on mi pravil: I kdybys ty sám chtěl býti zničen, nesnaž se již ničiti církev Boží.
- 10 A stalo se, že jsem padl k zemi; a po dobu tří dnů a tří nocí jsem nemohl otevřítí ústa svá, ani jsem nemohl pohnouti končetinami svými.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

11 A anděl ke mně promlouval více věcí, které slyšeli bratří moji, ale já jsem je neslyšel; neboť když jsem uslyšel ona slova – I kdybys ty sám chtěl býti zničen, nesnaž se již dále ničiti církev Boží – byl jsem zasažen tak velikým strachem a úžasem, že bych snad měl býti zničen, že jsem padl k zemi a nic jsem již neslyšel.

12 Ale byl jsem trýzněn věčnými mukami, neboť duše má byla nejvyšší měrou drásána a trýzněna všemi hříchy mými.

13 Ano, vzpomněl jsem si na všechny hříchy své a na nepravosti, pro které jsem byl trýzněn bolestmi pekla; ano, viděl jsem, že jsem se bouřil proti svému Bohu a že jsem nezachovával svatá přikázání jeho.

14 Ano, a zavraždil jsem mnohé z dětí jeho neboli spíše jsem je svedl ke zkáze; ano, a zkrátka, nepravosti mé byly tak veliké, že sama myšlenka na příchod do přítomnosti mého Boha trýznila duši mou nevýslovnou hrůzou.

15 Ó, pomyslel jsem si, kéž bych mohl býti vypovězen a zaniknouti jak duší, tak tělem, abych nemusel býti předveden, abych stál v přítomnosti svého Boha, abych byl souzen za skutky své.

16 A nyní, po tři dny a tři noci jsem byl trýzněn, dokonce bolestmi zatracené duše.

17 A stalo se, že jak jsem tak byl trýzněn mukami, zatímco jsem byl drásán vzpomínkou na mnohé hříchy své, viz, vzpomněl jsem si také, že jsem slyšel otce svého prorokovati lidu ohledně příchodu jistého Ježíše Krista, Syna Božího, který usmíří hříchy světa.

18 Nyní, když se mysl moje zmocnila této myšlenky, zvolal jsem v srdci: Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně, kterýž jsem v zluči hořkosti a obvinut věčnými řetězy smrti.

19 A nyní viz, když jsem si toto pomyslel, nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své; ano, vzpomínka na hříchy mé mne již nedrásala.

20 A ó, jaká radost a jaké podivuhodné světlo jsem uzřel; ano, duše má byla naplněna radostí tak nesmírnou, jakou byla bolest má!

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Ano, pravím ti, synu můj, že nic nemohlo býti tak pronikavé a trpké, jako byly bolesti mé. Ano, a opět ti pravím, synu můj, že na druhé straně nic nemůže býti tak pronikavé a sladké, jako byla radost má.

22 Ano, zdálo se mi, že vidím, tak jako viděl náš otec Lehi, Boha sedícího na svém trůnu, obklopeného nesčetynými zástupy andělů, jak opěvují a chválí svého Boha; ano, a má duše tam toužila býti.

23 Ale viz, končetiny mé nabyly opět síly své a já jsem stanul na nohou svých a prohlásil jsem lidem, že jsem byl zrozen z Boha.

24 Ano, a od oné doby až do nynějška jsem bez ustání pracoval, abych mohl přiváděti duše ku pokání; abych mohl přiváděti k tomu, aby okusily onu nesmírnou radost, kterou jsem okusil já; aby mohly také býti zrozeny z Boha a naplněny Duchem Svatým.

25 Ano, a nyní viz, ó synu můj, Pán mi dává převelikou radost z ovoce práce mé;

26 Neboť pro slovo, jež mi udělil, viz, byli mnozí zrozeni z Boha a okusili, jako jsem okusil já, a uzřeli okem v oko, jako jsem uzřel já; tudíž vědí o těchto věcech, o kterých jsem promlouval, jako vím já; a poznání, jež mám, je od Boha.

27 A měl jsem oporu ve zkouškách a v trápení všeho druhu, ano, a ve všelikých strastech; ano, Bůh mne vysvobodil z vězení a z pout a ze smrti; ano, a já vkládám důvěru svou v něho a on mne vždy vysvobodí.

28 A já vím, že mne pozvedne posledního dne, abych s ním přebýval ve slávě; ano, a budu ho chváliti na věky, neboť on vyvedl otce naše z Egypta a on pohltil Egyptské v Rudém moři; a vedl je mocí svou do zaslíbené země; ano, a čas od času je vysvobozoval z poroby a ze zajetí.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Ano, a on také vyvedl otce naše ze země Jeruzalém; a také je čas od času až do tohoto dne vysvobozoval věčnou mocí svou z poroby a ze zajetí; a já jsem měl zajetí jejich vždy na paměti; ano, a ty bys měl také, jako já, míti na paměti zajetí jejich.

30 Ale viz, synu můj, to není vše, neboť ty bys měl věděti, jako vím já, že nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti; a měl bys také věděti, že nakolik přikázání Boží zachovávatí nebudeš, budeš z přítomnosti jeho odříznut. Nyní, tak je podle slova jeho.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 A nyní, synu můj Helamane, příkazuji ti, abys převzal záznamy, které mi byly svěřeny;
- 2 A také ti příkazuji, abys vedl záznam tohoto lidu podle toho, jak jsem to činil já, na deskách Nefiových, a zachovával všechny věci, které jsem zachovával já, v posvátnosti tak, jak jsem je zachovával já; neboť jsou zachovávány pro moudrý záměr.
- 3 A tyto desky z mosazi, které obsahují tyto rytiny, na nichž jsou záznamy svatých písem, které mají rodokmen našich praotců od samého počátku –
- 4 Viz, bylo prorokováno našimi otci, že budou udržovány a předávány z jednoho pokolení na druhé a budou udržovány a zachovávány rukou Páně, dokud nevyjdou ke každému národu, pokolení, jazyku a lidu, aby poznali tajemství, která jsou na nich obsažena.
- 5 A nyní viz, jsou-li udržovány, musejí si podržeti svůj jas; ano, a ony si podrží svůj jas; ano, a taktéž i všechny desky, které obsahují svaté písmo.
- 6 Nyní, ty se můžeš domnívati, že to je pošetilost ve mně; ale viz, já ti pravím, že malými a prostými věcmi se uskutečňují věci veliké; a malé prostředky v mnoha případech zahanbují moudré.
- 7 A Pán Bůh užívá prostředků, aby uskutečnil své veliké a věčné záměry; a velice malými prostředky Pán zahanbuje moudré a uskutečňuje spasení mnoha duší.
- 8 A nyní, doposud bylo moudrostí v Bohu, aby tyto věci byly zachovávány; neboť viz, rozšířily paměť tohoto lidu, ano, a přesvědčily mnohé o omylu jejich cest a přivedly je k poznání jejich Boha k spasení jejich duše.

Alma 37

- And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;
- And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.
- And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—
- Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.
- And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.
- Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.
- And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.
- And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

- 9 Ano, pravím ti, kdyby nebylo těchto věcí, které tyto záznamy obsahují, které jsou na těchto deskách, Ammon a jeho bratři by nebyli přesvědčili tolik tisíc Lamanitů o nesprávných tradicích jejich otců; ano, tyto záznamy a jejich slova je přivedla ku pokání; to jest, přivedla je k poznání Pána, jejich Boha, a k radosti v Ježíši Kristu, jejich Vykupiteli.
- 10 A kdo ví, zdali skrze ně jich nebude přivedeno mnoho tisíc, ano, a také mnoho tisíc našich tvrdošíjných bratří Nefitů, kteří nyní zatvrzují srdce své v hříchu a nepravostech, k poznání Vykupitele svého?
- 11 Nyní, tato tajemství mi ještě nebyla plně oznámena; tudíž se zdržím o tom mluvit.
- 12 A postačí, jestliže jen řeknu, že jsou zachovávány pro moudrý záměr, kterýžto záměr je znám Bohu; neboť on radí v moudrosti nad všemi svými díly, a stezky jeho jsou přímé a cesta jeho je jeden věčný koloběh.
- 13 Ó, pamatuj, pamatuj, synu můj Helamane, jak přísná jsou přikázání Boží. A on pravil: Budete-li zachovávat přikázání má, bude se vám v zemi dařit – ale nebudeš-li zachovávat přikázání jeho, budeš z přítomnosti jeho odříznut.
- 14 A nyní, pamatuj, synu můj, že ti Bůh svěřil tyto věci, které jsou posvátné, které udržoval v posvátnosti a které také bude udržovat a zachovávat pro moudrý záměr v něm, aby mohl ukázat moc svou budoucím pokolením.
- 15 A nyní viz, říkám ti duchem proroctví, že budeš-li přestupovat přikázání Boží, viz, tyto věci, které jsou posvátné, ti budou mocí Boží odňaty a ty budeš vydán Satanovi, aby tě mohl prosívat jako plevy ve větru.
- 16 Ale budeš-li zachovávat přikázání Boží a budeš-li nakládati s těmito věcmi, které jsou posvátné, podle toho, co ti Pán přikazuje (neboť ty se musíš obracet k Pánu ohledně čehokoli, co s nimi musíš činit), viz, žádná moc na zemi ani v pekle ti je nemůže odebrati, neboť Bůh je mocný natolik, že naplní všechna slova svá.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Neboť on naplní všechny přísliby své, které ti dá, neboť on naplnil přísliby své, které dal otcům našim.
- 18 Neboť jim přislíbil, že tyto věci zachová pro moudrý záměr v něm, aby mohl ukázati moc svou budoucím pokolením.
- 19 A nyní viz, jeden záměr již naplnil, totiž znovuzřízení mnoha tisíc Lamanitů k poznání pravdy; a ukázal na nich moc svou, a ještě na nich také moc svou ukáže budoucím pokolením; tudíž budou zachovávány.
- 20 Tudíž ti přikazuji, synu můj Helamane, abys byl pilný v plnění všech mých slov a abys byl pilný v zachovávání přikázání Božích, jak jsou psána.
- 21 A nyní, promluvím k tobě o oněch dvaceti čtyřech deskách, abys je udržoval, aby tomuto lidu mohla býti ukázána tajemství a díla temnoty a jejich tajná díla neboli tajná díla onoho lidu, který byl zničen; ano, všechny jejich vraždy a loupení a jejich plenění a všechna jejich zlovolnost a ohavnosti mohou býti ukázány tomuto lidu; ano, a abys uchovával tyto překladatele.
- 22 Neboť viz, Pán viděl, že lid jeho počal působiti v temnotě, ano, konati tajné vraždy a ohavnosti; tudíž Pán pravil, že nebudou-li činiti pokání, budou vyhlazeni s tváře země.
- 23 A Pán pravil: Připravím služebníku svému Gazelemovi kámen, který bude vyzařovati v temnotě světlo, abych mohl odkrýti lidem svým, kteří mi slouží, abych jim mohl odkrýti díla bratří jejich, ano, tajná díla jejich, jejich díla temnoty, a jejich zlovolnost a ohavnosti.
- 24 A nyní, synu můj, tyto překladatele byly připraveny, aby se mohlo naplniti slovo Boží, které on pravil řka:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 Vynesu z temnoty na světlo všechna tajná díla jejich a ohavnosti jejich; a nebudou-li činiti pokání, vyhladím je s tváře země; a vynesu na světlo všechny tajnosti a ohavnosti jejich každému národu, který bude od nynějška nadále vlastniti tuto zemi.

26 A nyní, synu můj, my vidíme, že pokání nečinili; tudíž byli zničeni, a potud se slovo Boží naplnilo; ano, jejich tajné ohavnosti byly vyneseny z temnoty a byly nám oznámeny.

27 A nyní, synu můj, příkazuji ti, abys zadržel všechny jejich přísahy a jejich smlouvy a jejich dohody v jejich tajných ohavnostech; ano, a všechna jejich znamení a jejich divy budeš před tímto lidem tajiti, aby je nepoznali, aby snad také neupadli v temnotu a nebyli zničeni.

28 Neboť viz, na celé této zemi leží prokletí, že na všechny ony činitele temnoty přijde zničení podle moci Boží, až budou plně zralí; tudíž si přeji, aby tento lid nemusel býti zničen.

29 Tudíž budeš před tímto lidem ony tajné plány jejich přísah a jejich smluv tajiti a pouze jejich zlovolnost a jejich vraždy a jejich ohavnosti mu budeš oznamovati; a budeš je učiti, aby si takovou zlovolnost a ohavnosti a vraždy hnusili; a také je budeš učiti, že onen lid byl zničen pro svou zlovolnost a ohavnosti a své vraždy.

30 Neboť viz, povraždili všechny proroky Páně, kteří přišli mezi ně, aby jim oznamovali nepravosti jejich; a krev těch, které zavraždili, křičela k Pánu, jejich Bohu, o odplatu na těch, kteří byli jejich vražedníky; a tak soudy Boží přišly na tyto činitele temnoty a tajných společení.

31 Ano, a prokleta budiž tato země na věky věků pro ony činitele temnoty a tajná společení, až ke zničení, ledaže budou činiti pokání, nežli plně uzrají.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

- 32 A nyní, synu můj, pamatuj na slova, jež jsem k tobě promlouval; nesvěřuj ony tajné plány tomuto lidu, ale uč jej věčné nenávisti k hříchu a k nepravosti.
- 33 Každ jim pokání a víru v Pána Ježíše Krista; uč je, aby se pokořili a aby byli mírní a pokorní v srdci; uč je, aby odolávali každému pokušení ďáblu svou vírou v Pána Ježíše Krista.
- 34 Uč je, aby nikdy nebyli znaveni konáním dobra, ale aby byli mírní a pokorní v srdci; neboť takoví naleznou odpočinutí duši své.
- 35 Ó, pamatuj, synu můj, a uč se moudrosti v mládí svém; ano, nauč se v mládí svém zachovávatí přikázání Boží.
- 36 Ano, a volej k Bohu o veškerou podporu svou; ano, necht veškerá konání tvá jsou pro Pána, a ať jdeš kamkoli, necht je to v Pánu; ano, necht veškeré myšlenky tvé směřují k Pánu; ano, necht náklonnost srdce tvého ulpí na Pánovi na věky.
- 37 Rad se s Pánem ve veškerém konání svém a on tě povede k dobrému; ano, když večer uléháš, uléhej v Pánu, aby nad tebou bděl ve spánku tvém; a když ráno vstáváš, necht je tvé srdce naplněno poděkováním Bohu; a jestliže toto budeš činiti, budeš pozvednut posledního dne.
- 38 A nyní, synu můj, mám něco, co bych ti chtěl říci o oné věci, kterou naši otcové nazývají koulí neboli ukazatelem – neboli naši otcové ji nazývali Liahonou, což přeloženo je kompas; a připravil ji Pán.
- 39 A viz, žádný člověk neumí vypracovati tak pečlivé vypracování. A viz, byla připravena, aby našim otcům ukazovala směr, kterým mají putovati v pustině.
- 40 A pracovala pro ně podle jejich víry v Boha; tudíž jestliže měli víru, aby věřili, že Bůh může způsobiti, že ona vřetena budou ukazovati cestu, kterou mají jíti, viz, stalo se tak; tudíž tento zázrak, a také mnohé jiné zázraky, byl pro ně vykonáván mocí Boží, den za dnem.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

- 41 Nicméně, protože ony zázraky byly konány malými prostředky, ukázala jim podivuhodná díla. Byli nedbalí a zapomněli uplatňovati svou víru a píli a pak ona podivuhodná díla ustala a oni ve svém putování nepostupovali;
- 42 Tudíž setrvali v pustině neboli neputovali přímým směrem a byli pro své přestupky sužováni hladem a žízní.
- 43 A nyní, synu můj, chtěl bych, abys pochopil, že tyto věci nejsou bez nástinu; neboť jak byli naši otcové nedbalí dbáti tohoto kompasu (nyní, tyto věci byly časné), nedařilo se jim; právě tak je tomu s věcmi, jež jsou duchovní.
- 44 Neboť viz, je stejně snadné dbáti slova Kristova, jež ti bude ukazovati přímý směr k věčné blaženosti, jako bylo snadné pro naše otce dbáti tohoto kompasu, který jim ukazoval přímý směr do zaslíbené země.
- 45 A nyní, já pravím, není v této věci předobraz? Neboť právě tak jistě, jako tento ukazatel přivedl naše otce tím, že následovali jeho směr, do zaslíbené země, tak nás přenesou slova Kristova, jestliže budeme následovati jejich směr, přes toto údolí smutku do daleko lepší země zaslíbení.
- 46 Ó synu můj, nebudme nedbalí proto, že cesta je snadná; neboť tak tomu bylo s našimi otci; neboť tak to pro ně bylo připraveno, že kdyby pohlédli, mohli žít; právě tak je tomu s námi. Cesta je připravena, a jestliže na ni budeme hleděti, můžeme žít na věky.
- 47 A nyní, synu můj, hleď, aby ses staral o tyto posvátné věci, ano, hleď, abys pohlížel k Bohu a žil. Jdi k tomuto lidu a oznamuj slovo, buď rozvážný. Synu můj, měj se dobře.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Synu můj, nakloň ucho slovům mým, neboť ti pravím, tak jako jsem pravil Helamanovi, že nakolik budeš zachovávatí příkázání Boží, bude se ti v zemi dařiti; a nakolik příkázání Boží zachovávatí nebudeš, budeš z přítomnosti jeho odříznut.
- 2 A nyní, synu můj, věřím, že v tobě budu míti velikou radost pro tvou stálost a pro tvou věrnost Bohu; neboť jak jsi počal ve své mladosti pohlížeti k Pánu, svému Bohu, doufám, že právě tak budeš nadále zachovávatí příkázání jeho; neboť požehnaný je ten, kdo vytrvá do konce.
- 3 Pravím ti, synu můj, že již nyní jsem z tebe měl velikou radost pro tvou věrnost a tvou píli a tvou trpělivost a tvou shovívavost u lidu Zoramitů.
- 4 Neboť vím, že jsi byl v poutech; ano, a také vím, že jsi byl pro slovo kamenován; a všechny tyto věci jsi snášel s trpělivostí, protože Pán byl s tebou; a nyní víš, že Pán tě vysvobodil.
- 5 A nyní, synu můj Šiblone, chtěl bych, aby sis zapamatoval, že nakolik budeš vkládati důvěru svou v Boha, právě tak budeš vysvobozován ze zkoušek svých a z trápení svých a ze strastí svých, a že budeš pozvednut posledního dne.
- 6 Nyní, synu můj, nechtěl bych, aby sis myslel, že tyto věci vím sám ze sebe, ale to Duch Boží, který je ve mně, mi to oznamuje; neboť kdybych nebyl zrozen z Boha, neznal bych tyto věci.
- 7 Ale viz, Pán ve svém velikém milosrdenství vyslal anděla svého, aby mi oznámil, že musím zastaviti dílo zkázy mezi lidem jeho; ano, a viděl jsem anděla tváří v tvář, a on ke mně promlouval a hlas jeho byl jako hrom a otřásal celou zemí.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 A stalo se, že po tři dny a tři noci jsem byl v nejtrpčí bolesti a úzkosti duše; a nikdy, dokud jsem nezvolal k Pánu Ježíši Kristu o milosrdenství, jsem nezískal odpuštění hříchů svých. Ale viz, zvolal jsem k němu a našel jsem pokoj duši své.
- 9 A nyní, synu můj, pověděl jsem ti to, aby ses mohl naučiti moudrosti, aby ses mohl ode mne poučiti, že není žádné jiné cesty nebo prostředku, jímž by mohl člověk býti spasen, jedině v Kristu a skrze něj. Viz, on je život a světlo světa. Viz, on je slovo pravdy a spravedlivosti.
- 10 A nyní, tak jak jsi slovo počal učiti, právě tak bych chtěl, abys učil nadále; a chtěl bych, abys byl pilný a umírněný ve všech věcech.
- 11 Hleď, aby ses nepovyšoval k pýše; ano, hleď, aby ses nevychloubal svou vlastní moudrostí, ani svou velikou silou.
- 12 Užívej smělosti, ale ne panovačnosti; a hleď také, abys držel na uzdě všechny vášně své, abys mohl býti naplněn láskou; hleď, aby ses zdržel zahálky.
- 13 Nemošli se tak, jak to dělají Zoramité, neboť jsi viděl, že se modlí, aby byli slyšeni od lidí a aby byli chváleni pro svou moudrost.
- 14 Neříkej: Ó Bože, děkuji ti, že jsme lepší nežli bratři naši; ale raději říkej: Ó Pane, odpusť mi nehodnost mou a pamatuj na bratři mé v milosrdenství – ano, přiznávej nehodnost svou před Bohem za všech dob.
- 15 A kéž Pán žehná duši tvé a přijme tě posledního dne do království svého, abys usedl v pokoji. Nyní jdi, synu můj, a uč slovu tento lid. Buď rozvážný. Synu můj, měj se dobře.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 A nyní, synu můj, mám něco více, co bych ti chtěl říci nežli to, co jsem pravil tvému bratrovi; neboť viz, což jsi nepozoroval stálost svého bratra, jeho věrnost a jeho píli při zachovávání příkázání Božích? Viz, což ti nedal dobrý příklad?
- 2 Neboť ty jsi mezi lidem Zoramitů nedbal mých slov tolik, jako tvůj bratr. Nyní, toto je to, co mám proti tobě; ty jsi dospěl k vychloubání se silou svou a moudrostí svou.
- 3 A to není vše, synu můj. Ty jsi učinil to, co mne zarmoutilo; neboť jsi opustil službu a šel jsi do země Siron za hranici s Lamanity za nevěstkou Isabel.
- 4 Ano, ona uloupila srdce mnohých; ale to nebylo žádnou omluvou pro tebe, synu můj. Ty sis měl hleděti služby, která ti byla svěřena.
- 5 Což nevíš, synu můj, že tyto věci jsou ohavností v očích Páně; ano, ohavnější nade všechny hříchy kromě prolití nevinné krve nebo zapření Ducha Svatého?
- 6 Neboť viz, jestliže zapřeš Ducha Svatého, když již v tobě jednou měl místa, a víš, že ho zapíráš, viz, to je hřích, který je neprominutelný; ano, a kdokoli vraždí proti světlu a poznání Božímu, pro toho není snadné získati odpuštění; ano, pravím ti, synu můj, že pro toho není snadné získati odpuštění.
- 7 A nyní, synu můj, kéž by Bůh byl dal, abys nebyl vinen tak velikým zločinem. Nezabýval bych se tvými zločiny a nedrásal tvou duši, kdyby to nebylo pro tvé dobro.
- 8 Ale viz, před Bohem nemůžeš ukrýti své zločiny; a nebudeš-li činiti pokání, budou státi jako svědectví proti tobě posledního dne.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Nyní, synu můj, chtěl bych, abys činil pokání a abys zanechal hříchů svých a abys již nechodil za žádostmi očí svých, ale aby ses zapřel ve všech těchto věcech; neboť neučiníš-li tak, nemůžeš na žádný způsob zděditi království Boží. Ó, pamatuj a vezmi si to k srdci a zapři se v těchto věcech.
- 10 A přikazuji ti, aby sis vzal k srdci, že se budeš ve svém počínání raditi se svými staršími bratry; neboť viz, ty jsi mladý a máš zapotřebí, aby se o tebe tvoji bratři starali. A dbej jejich rad.
- 11 Nestrp, aby tě svedlo něco marného nebo pošetilého; nestrp, aby ďábel opět svedl srdce tvé k oněm zlovolným nevěstkám. Viz, ó synu můj, jak velikou nepravost jsi přivodil na Zoramity; neboť když viděli tvé chování, nechtěli věřiti slovům mým.
- 12 A nyní, Duch Páně mi praví: Příkaž dětem svým, aby činily dobro, aby nesvedly srdce mnoha lidí ke zkáze; tudíž ti přikazuji, synu můj, v bázni Boží, aby ses zdržel svých nepravostí;
- 13 Aby ses obracel k Pánu celou svou myslí, mocí a silou; abys již nesváděl srdce dalších k tomu, aby činili zlovolně; ale raději aby ses k nim vrátil a aby ses přiznal k svým chybám a k tomu zlu, které jsi učinil.
- 14 Neusiluj o bohatství ani o marné věci tohoto světa; neboť viz, nemůžeš si je vzíti s sebou.
- 15 A nyní, synu můj, chtěl bych ti říci něco o příchodu Krista. Viz, pravím ti, je to ten, který zajisté přijde, aby sňal hříchy světa; ano, přijde, aby lidu svému oznámil radostné zvěsti spasení.
- 16 A nyní, synu můj, toto byla ona služba, k níž jsi byl povolán, oznamovati tyto radostné zvěsti tomuto lidu, abys připravil mysl jejich; neboli spíše, aby k nim mohlo přijíti spasení, aby mohli připravit mysl svých dětí, aby slyšely slovo v době příchodu jeho.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

- 17 A nyní, upokojím poněkud mysl tvoji v této věci. Viz, podivuješ se, proč tyto věci mají býti známy tak dlouho dopředu. Viz, pravím ti, což není duše v této době Bohu stejně drahá, jako bude duše v době příchodu jeho?
- 18 Což není stejně nutné, aby byl plán vykoupení oznámen tomuto lidu jakož i jeho dětem?
- 19 Což není pro Pána v této době stejně snadné, aby poslal anděla svého, aby hlásal tyto radostné zvěsti nám, stejně jako našim dětem, nebo jako po době příchodu svého?
- And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?
- Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?
- Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Nyní, synu můj, zde je ještě něco, co bych ti chtěl říci; neboť cítím, že si tvá mysl dělá starosti ohledně vzkříšení mrtvých.
- 2 Viz, pravím ti, že není žádného vzkříšení – neboli, řekl bych, jinými slovy, že toto smrtelné si neoděje nesmrtelnost, tato porušitelnost si neoděje neporušitelnost – až do doby po příchodu Krista.
- 3 Viz, on skutečněuje vzkříšení mrtvých. Ale viz, synu můj, vzkříšení ještě není. Nyní, odhalím ti tajemství; nicméně je mnoho tajemství, která jsou utajena, takže je nezná nikdo kromě Boha samotného. Ale ukáži ti něco, nač jsem se pilně tázal Boha, abych mohl zvědět – a to o vzkříšení.
- 4 Viz, je určena doba, kdy všichni vyjdou z mrtvých. Nyní, kdy ta doba přijde, nikdo neví; ale Bůh zná tu dobu, která je určena.
- 5 Nyní, zda bude jedna doba nebo druhá doba nebo třetí doba, kdy lidé vyjdou z mrtvých, na tom nezáleží; neboť Bůh zná všechny tyto věci; a mně postačí vědět, že tomu tak je – že je určena doba, kdy všichni vstanou z mrtvých.
- 6 Nyní, mezi dobou smrti a dobou vzkříšení musí nezbytně být prostor.
- 7 A nyní bych se zeptal, co se děje s dušemi lidí od této doby smrti do doby určené ke vzkříšení?
- 8 Nyní, zda je pro lidi určena více nežli jedna doba, kdy povstanou, na tom nezáleží; neboť všichni neumírají najednou, a na tom nezáleží; u Boha je vše jako jeden den a čas je měřen pouze lidem.
- 9 Tudíž, lidem je určena doba, kdy vstanou z mrtvých; a mezi časem smrti a vzkříšením je prostor. A nyní, ohledně onoho prostoru času, co se děje s dušemi lidí, to je ta věc, na kterou jsem se pilně tázal Pána, abych zvěděl; a to je ta věc, kterou vím.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

10 A až přijde doba, kdy všichni vstanou, pak poznají, že Bůh zná veškeré lhůty, které jsou člověku určeny.

11 Nyní, ohledně stavu duše mezi smrtí a vzkříšením – Viz, anděl mi oznámil, že duchové všech lidí, jakmile odejdou z tohoto smrtelného těla, ano, duchové všech lidí, ať jsou dobří nebo zlí, jsou dovedeni domů k tomu Bohu, který jim dal život.

12 A pak, stane se, že duchové těch, kteří jsou spravedliví, jsou přijati do stavu štěstí, který se nazývá ráj, do stavu odpočínutí, do stavu pokoje, kde budou odpočívati ode všech trápení svých a ode všech starostí a smutku.

13 A pak, stane se, že duchové zlovolných, ano, kteří jsou zlí – neboť viz, nemají žádný díl ani část Ducha Páně; neboť viz, oni si volili raději zlé skutky nežli dobré; tudíž do nich vstoupil duch dáblův a zmocnil se jejich domu – a tito budou vyvrženi do zevní temnoty; a tam bude pláč a nářek a skřípění zubů, a to pro jejich vlastní nepravost, protože jsou vedeni jako zajatí vůlí ďáblou.

14 Nyní, toto je stav duší zlovolných, ano, v temnotě, a stav strašného, děsivého očekávání ohnivého rozhořčení hněvu Božího vůči nim; tak zůstávají v tomto stavu, stejně jako spravedliví v ráji, až do doby svého vzkříšení.

15 Nyní, jsou někteří, kteří to chápou tak, že tento stav štěstí a tento stav bídy duše před vzkříšením je první vzkříšení. Ano, připouštím, že to může býti nazváno vzkříšením, ono pozvednutí ducha nebo duše a jejich vydání štěstí, nebo bídě podle slov, která byla řečena.

16 A viz, opět bylo řečeno, že je první vzkříšení, vzkříšení všech těch, kteří byli nebo kteří jsou nebo kteří budou až do vzkříšení Kristova z mrtvých.

17 Nyní, nedomníváme se, že toto první vzkříšení, o němž se takto praví, může býti oním vzkříšením duší a jejich vydáním štěstí nebo bídě. Nemůžeš se domnívati, že to je to, co to znamená.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

18 Viz, pravím ti: Nikoli; ale to znamená opětné spojení duše s tělem, těch od dnů Adamových až do vzkříšení Kristova.

19 Nyní, zda duše a těla těch, o nichž bylo promlouváno, budou všechny opětné spojeny najednou, zlovolných a také spravedlivých, to nepravím; nechť postačí, že pravím, že všichni vyjdou; neboli jinými slovy jejich vzkříšení nastane před vzkříšením těch, kteří zemřou po vzkříšení Kristově.

20 Nyní, synu můj, nepravím, že jejich vzkříšení přijde při vzkříšení Kristově; ale viz, předkládám to jako svůj názor, že duše a těla spravedlivých budou opětně spojena při vzkříšení Kristově a vystoupení jeho do nebe.

21 Ale zda to bude při vzkříšení jeho, nebo po něm, to nepravím; ale tolik pravím, že mezi smrtí a vzkříšením těla je prostor a stav duše ve štěstí, nebo v bídě až do doby, která je určena Bohem, aby mrtví vyšli a byli opětně spojeni, jak duše, tak tělo, a byli přivedeni, aby stanuli před Bohem a aby byli souzeni podle skutků svých.

22 Ano, toto uskutečňuje znovuzřízení oněch věcí, o nichž bylo promlouváno ústy proroků.

23 Duše bude znovuzřízena k tělu a tělo k duši; ano, a každá končetina a každý kloub budou znovuzřízeny ke svému tělu; ano, vpravdě vlas z hlavy nebude ztracen; ale všechny věci budou znovuzřízeny do své vlastní a dokonalé schránky.

24 A nyní, synu můj, toto je ono znovuzřízení, o němž bylo promlouváno ústy proroků –

25 A pak se budou spravedliví skvíti v království Božím.

26 Ale viz, strašná smrt přijde na zlovolné; neboť zemřou co do věcí týkajících se věcí spravedlivosti; neboť jsou nečistí a žádná nečistá věc nemůže zděditi království Boží; ale budou vyvrženi a vydáni k tomu, aby pojedli ovoce své práce neboli svých skutků, které byly zlé; a vypijí kal z kalicha hořkosti.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 A nyní, synu můj, mám něco, co bych ti chtěl říci o onom znovuzřízení, o němž se mluvilo; neboť viz, někteří překroutili písmo a sešli pro tuto věc daleko z cesty. A já cítím, že tvá mysl si dělala starosti i v této věci. Ale viz, já ti to vysvětlím.
- 2 Pravím ti, synu můj, že plán znovuzřízení požaduje spravedlnost Boží; neboť je nutné, aby všechny věci byly znovuzřízeny ke svému vlastnímu řádu. Viz, je nutné a spravedlné podle moci a vzkříšení Kristova, aby duše člověka byla znovuzřízena k tělu svému a aby každá část těla byla k němu znovuzřízena.
- 3 A spravedlnost Boží požaduje, aby lidé byli souzeni podle skutků svých; a jestliže skutky jejich v tomto životě byly dobré a jestliže přání srdce jejich byla dobrá, aby také oni byli posledního dne znovuzřízeni k tomu, co je dobré.
- 4 A jestliže jsou skutky jejich zlé, pak oni k nim budou znovuzřízeni pro zlo. Tudíž, vše bude znovuzřízeno ke svému vlastnímu řádu, každá věc do své přirozené schránky – smrtelnost bude pozvednuta k nesmrtelnosti, porušitelnost k neporušitelnosti – vše bude pozvednuto k nekonečnému štěstí, aby zdědilo království Boží, nebo k nekonečné bídě, aby zdědilo království ďáblov, jedno na jedné straně a druhé na druhé –
- 5 Jeden bude pozvednut ke štěstí, podle svých přání štěstí, neboli k dobru, podle svých přání dobra; a druhý ke zlu, podle svých přání zla; neboť jak si přál po celý den činiti zlo, právě tak bude míti svou odměnu zla, až přijde noc.
- 6 A tak tomu je i na straně druhé. Jestliže činil pokání z hříchů svých a jestliže toužil po spravedlivosti do konce dnů svých, právě tak bude odměněn spravedlivostí.
- 7 To jsou ti, kteří jsou vykoupeni Pánem; ano, to jsou ti, kteří jsou vyňati, kteří jsou vysvobozeni z oné nekonečné noci temnoty; a tak oni stojí, nebo padají; neboť viz, jsou svými vlastními soudci, ať činí dobro, nebo zlo.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

- 8 Nyní, ustanovení Boží jsou neměnná; tudíž cesta je připravena, aby každý, kdo chce, mohl po ní kráčet a býti spasen.
- 9 A nyní viz, synu můj, neodvažuj se dopustiti se dalšího přestupku proti Bohu svému u těch bodů nauky, u nichž ses doposud odvažoval dopouštět se hříchu.
- 10 Nedomnívej se, protože se mluvilo o znovuzřízení, že budeš znovuzřízen z hříchu ke štěstí. Viz, pravím ti, zlovolnost nikdy nebyla štěstím.
- 11 A nyní, synu můj, všichni lidé, kteří jsou ve stavu přirozenosti neboli, řekl bych, v tělesném stavu, jsou ve žluči hořkosti a v poutech nepravosti; jsou na světě bez Boha a jdou proti přirozenosti Boží; tudíž, jsou ve stavu opačném k povaze štěstí.
- 12 A nyní viz, znamená slovo znovuzříditi vzítí věc v přirozeném stavu a umístiti ji do stavu nepřirozeného neboli umístiti ji do stavu opačného vůči její přirozenosti?
- 13 Ó synu můj, tak tomu není; ale význam slova znovuzřízení je opět přivést zpět zlo ke zlu nebo tělesné k tělesnému nebo ďábelské k ďábelskému – dobro k tomu, co je dobré; spravedlné k tomu, co je spravedlné; správné k tomu, co je správné; milosrdné k tomu, co je milosrdné.
- 14 Tudíž, synu můj, hled', abys byl milosrdný k bratřím svým; jednej správně, sud' spravedlivě a čiň dobro neustále; a jestliže budeš všechny tyto věci činiti, pak obdržíš odměnu svou; ano, bude ti opět navráceno milosrdenství; bude ti opět navrácena spravedlnost; bude ti opět navrácen spravedlivý soud; a bude ti opět odměněno dobrem.
- 15 Neboť to, co vysíláš, se ti opět vrátí a bude znovuzřízeno; tudíž, slovo znovuzřízení odsuzuje hříšníka plněji, a nikterak ho neospravedlňuje.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 A nyní, synu můj, cítím, že je ještě něco, co znepokojuje tvoji mysl, čemu nerozumíš – což je ohledně spravedlnosti Boží při trestání hříšníka; neboť ty se snažíš domnívati se, že je nespravedlivé, aby byl hříšník vydán stavu bídy.
- 2 Nyní viz, synu můj, vysvětlím ti tuto věc. Neboť viz, poté, co Pán Bůh poslal naše první rodiče pryč ze zahrady Eden, aby obdělávali zemi, z níž byli vzati – ano, vyvedl muže a umístil u východního konce zahrady Eden cherubíny a plamenný meč, který se obracel na všechny strany, aby chránili strom života –
- 3 Nuže vidíme, že muž se stal jako Bůh, rozeznáváje dobré a zlé; a aby nevztáhl ruku svou a nevzal i ze stromu života a nepojedl a nežil na věky, Pán Bůh umístil cherubíny a plamenný meč, aby nepojedl z ovoce –
- 4 A tak vidíme, že člověku byla dána doba, aby činil pokání, ano, zkušební doba, doba, aby činil pokání a sloužil Bohu.
- 5 Neboť viz, kdyby Adam ihned vztáhl ruku svou a pojedl ze stromu života, žil by na věky, podle slova Božího, nemaje žádný prostor ku pokání; ano, a také slovo Boží by bylo prázdné a veliký plán spasení by byl zmařen.
- 6 Ale viz, člověku bylo určeno zemřít – tudíž, tak jak byli odříznuti od stromu života, měli býti odříznuti i od tváře země – a člověk se stal na věky ztraceným, ano, stali se padlými lidmi.
- 7 A nyní, tím vidíš, že naši první rodiče byli odříznuti jak časně, tak duchovně z přítomnosti Páně; a tak vidíme, že se stali poddanými tomu, aby následovali svou vlastní vůli.
- 8 Nyní viz, nebylo žádoucí, aby byl člověk uchráněn před touto časnou smrtí, neboť to by zničilo veliký plán štěstí.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Tudíž, protože duše nemohla nikdy zemřít a pád přivodil na veškeré lidstvo smrt duchovní i časnou, to jest, protože bylo z přítomnosti Páně odříznuto, bylo žádoucí, aby lidstvo bylo uchráněno před touto duchovní smrtí.
- 10 Tudíž, protože se lidé stali od přirozenosti tělesnými, smyslnými a ďábelskými, tento zkušební stav se pro ně stal stavem, aby se připravili; stal se stavem přípravným.
- 11 A nyní pamatuj, synu můj, kdyby nebylo plánu vykoupení (když ho ponecháme stranou), jakmile by zemřeli, duše jejich by byly bídné, jsouce odříznuty z přítomnosti Páně.
- 12 A nyní, nebylo žádného prostředku, jak uchrániti lidi před tímto padlým stavem, který člověk přivodil sám na sebe svou vlastní neposlušností;
- 13 Tudíž, podle spravedlnosti nemohl plán vykoupení býti uskutečněn, jediné za podmínky, že lidé budou činiti pokání v tomto zkušebním stavu, ano, v tomto přípravném stavu; neboť kdyby nebylo této podmínky, milosrdenství by nemohlo míti působnosti, aniž by zničilo dílo spravedlnosti. Nyní, dílo spravedlnosti nemohlo býti zničeno; kdyby tomu tak bylo, Bůh by přestal býti Bohem.
- 14 A tak vidíme, že veškeré lidstvo bylo padlé a bylo v moci spravedlnosti; ano, spravedlnosti Boží, jež je na věky vydala tomu, aby byli odříznuti z přítomnosti jeho.
- 15 A nyní, plán milosrdenství by nemohl býti uskutečněn, pokud by nebylo učiněno usmíření; tudíž Bůh sám usmírjuje hříchy světa, aby uskutečnil plán milosrdenství, aby uspokojil požadavky spravedlnosti, aby Bůh mohl býti dokonalým, spravedlným Bohem, a také Bohem milosrdným.
- 16 Nyní, pokání by nemohlo přijíti k člověku, pokud by nebylo trestu, který je také věčný, jako je život duše, a ten je připojen proti plánu štěstí, který je také tak věčný, jako život duše.
- 17 Nyní, jak by mohl člověk činiti pokání, kdyby nehřešil? Jak by mohl hřešiti, kdyby nebylo žádného zákona? Jak by mohlo býti zákona, aniž by bylo trestu?
- 18 Nyní, trest byl připojen a spravedlný zákon, který přinesl člověku výčitky svědomí, byl dán.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

19 Nyní, kdyby nebylo dáno žádného zákona – jestliže člověk zavraždil, zemře – bál by se pak, že zemře, jestliže zavraždí?

20 A také, kdyby proti hříchu nebylo dáno žádného zákona, lidé by se nebáli hřešiti.

21 A kdyby nebylo dáno žádného zákona a lidé by hřešili, co by zmožila spravedlnost, nebo i milosrdenství, když by na ono stvoření neměly žádný nárok?

22 Ale zákon je dán a trest je připojen a pokání je dáno; na kteréžto pokání má nárok milosrdenství; jinak má na ono stvoření nárok spravedlnost a ta vykonává zákon a zákon přivádí trest; kdyby tomu tak nebylo, díla spravedlnosti by byla zničena a Bůh by přestal býti Bohem.

23 Ale Bůh nepřestává býti Bohem a milosrdenství má nárok na kající a milosrdenství přichází usmířením; a usmíření umožňuje vzkříšení mrtvých; a vzkříšení mrtvých přivádí lidi zpět do přítomnosti Boží; a tak jsou znovuzřízeni do přítomnosti jeho, aby byli souzeni podle skutků svých, podle zákona a spravedlnosti.

24 Neboť viz, spravedlnost vykonává všechny požadavky své, a i milosrdenství má nárok na vše, co mu patří; a tak nikdo není spasen nežli ten, kdo je opravdu kající.

25 Cožpak se domníváš, že milosrdenství může oloupiti spravedlnost? Pravím ti: Nikoli; ani v nejmenším. Kdyby tomu tak bylo, Bůh by přestal býti Bohem.

26 A tak Bůh uskutečňuje veliké a věčné záměry své, které byly připraveny od založení světa. A tak nastává spasení a vykoupení lidí, a také zkáza a bída jejich.

27 Tudíž, ó synu můj, každý, kdo chce přijíti, může přijíti a volně požití z vod života; a kdo nechce přijíti, ten není nucen, aby přišel; ale v poslední den mu bude navráceno podle skutků jeho.

28 Jestliže si přál konati zlo a jestliže za dnů svých pokání nečinil, viz, bude mu učiněno zlo podle znovuzřízení Božího.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

29 A nyní, synu můj, přeji si, abys již nedovolil těmto věcem, aby tě trápily, a pouze dovol hříchům svým, aby tě trápily oním trápením, které tě sníží ku pokání.

30 Ó synu můj, přeji si, abys již nepopíral spravedlnost Boží. Nesnaž se popíráním spravedlnosti Boží kvůli hříchům svým omlouvati ani v tom nejmenším; ale dovol, aby srdce tvé plně ovládla spravedlnost Boží a milosrdenství jeho a shovívavost jeho; a dovol, aby tě to snížilo do prachu pokory.

31 A nyní, ó synu můj, jsi povolán Bohem, abys kázal slovo tomuto lidu. A nyní, synu můj, jdi cestou svou, oznamuj slovo s pravdou a s rozvahou, abys mohl přivést duše ku pokání, aby na ně mohl míti nárok veliký plán milosrdenství. A kéž ti Bůh dá podle slov mých. Amen.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 A nyní, stalo se, že synové Almovi vyšli mezi lid, aby mu oznamovali slovo. A také sám Alma nemohl odpočívati, a vyšel také.
- 2 Nyní nebudeme mluvíti více o jejich kázání, pouze že kázali slovo a pravdu podle ducha prorocství a zjevení; a kázali podle svatého řádu Božího, jímž byli povoláni.
- 3 A nyní, vrátím se ke zprávě o válkách mezi Nefity a Lamanity v osmnáctém roce vlády soudců.
- 4 Neboť vizte, stalo se, že Zoramité se stali Lamanity; tudíž na počátku osmnáctého roku viděl lid Nefitů, že na něj přicházejí Lamanité; tudíž učinil přípravy na válku; ano, shromáždili svá vojska v zemi Jeršon.
- 5 A stalo se, že Lamanité přišli se svými tisíci; a přišli do země Antionum, což je země Zoramitů; a jejich vůdcem byl muž jménem Zerahemna.
- 6 A nyní, jelikož Amalekité byli sami o sobě mnohem zlovolnější a vražednější povahy nežli byli Lamanité, tudíž, Zerahemna dosadil nad Lamanity hlavní velitele, a všichni to byli Amalekité a Zoramité.
- 7 Nyní, toto učinil, aby mohl zachovati jejich nenávisť vůči Nefitům, aby si je mohl podrobiti k provedení svých plánů.
- 8 Neboť vizte, jeho plánem bylo podněcovati Lamanity k hněvu vůči Nefitům; toto činil, aby nad nimi mohl uchvátiti velikou moc, a také aby mohl získati moc nad Nefity tím, že je uvede do poroby.
- 9 A nyní, plánem Nefitů bylo uchrániti své země a své domy a své manželky a své děti, aby je mohli zachovati před rukama nepřátel svých; a také aby mohli zachovati svá práva a své výsady, ano, a také svou svobodu, aby mohli uctívati Boha podle svého přání.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jeršon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 Neboť oni věděli, že kdyby padli do rukou Lamanitů, že každého, kdo by uctíval Boha v duchu a v pravdě, pravého a živého Boha, by Lamanité zničili.

11 Ano, a také věděli o nesmírné nenávisti Lamanitů vůči jejich bratřím, což byl lid Anti-Nefi-Lehitů, který se nazýval lidem Ammonovým – a ti nechtěli pozvednouti zbraně, ano, vstoupili do smlouvy a nechtěli ji porušiti – tudíž, kdyby padli do rukou Lamanitů, byli by zničeni.

12 A Nefité by nestrpěli, aby byli zničeni; tudíž jim dali země jako jejich dědictví.

13 A lid Ammonův dával Nefitům velikou část svého jmění na podporu jejich vojsk; a tak byli Nefité donuceni státi sami proti Lamanitům, kteří byli směsicí potomků Lamanových a Lemuelových a synů Izmaelových a všech těch, kteří se odštěpili od Nefitů, což byli Amalekité a Zoramité a potomci kněží Noémových.

14 Nyní, oni potomci byli téměř tak početní, jako byli Nefité; a tak byli Nefité nuceni bojovati se svými bratřími až do krveprolití.

15 A stalo se, jelikož se vojska Lamanitů shromáždila v zemi Antionum, vizte, vojska Nefitů byla připravena střetnouti se s nimi v zemi Jeršon.

16 Nyní, vůdce Nefitů neboli muž, jenž byl dosazen, aby byl hlavním velitelem nad Nefity – nyní, onen hlavní velitel převzal velení všech vojsk Nefitů – a jmenoval se Moroni;

17 A Moroni převzal veškeré velení a vládu nad jejich válkami. A bylo mu pouze dvacet a pět let, když byl dosazen za hlavního velitele nad vojsky Nefitů.

18 A stalo se, že se střetl s Lamanity na hranicích Jeršonu, a jeho lid byl vyzbrojen meči a dýkami a všelikými válečnými zbraněmi.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jeršon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jeršon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 A když vojska Lamanitů viděla, že lid Nefitův nebolí že Moroni vybavil svůj lid náprsními pancíři a pažními štíty, ano, a také štíty k ochraně jejich hlavy, a také že byli oděni do silného oděvu –

20 Nyní, vojsko Zerahemno nebylo ničím takovým vybaveno; měli pouze své meče a své dýky, své luky a své šípy, své kameny a své praky; a byli nazí kromě kůže, kterou měli opásanu okolo beder svých; ano, všichni byli nazí kromě Zoramitů a Amalekitů;

21 Ale nebyli vyzbrojeni náprsními pancíři ani štíty – tudíž, nesmírně se obávali vojsk Nefitů pro jejich odění, přestože jejich počet byl o tolik vyšší nežli počet Nefitů.

22 Vizte, nyní, stalo se, že se neodvážili vyjít proti Nefitům na hranicích Jeršonu; tudíž odešli ze země Antionum do pustiny a vydali se na cestu pustinou daleko k prameni řeky Sidon, aby mohli vstoupiti do země Manti a zmocniti se této země; neboť se nedomnívali, že vojska Moroniova budou věděti, kam odešli.

23 Ale stalo se, že jakmile odešli do pustiny, Moroni do pustiny vyslal zvědy, aby pozorovali jejich tábor; a Moroni také, znaje proroctví Almova, vyslal několik mužů k němu, žádaje ho, aby se otázal Pána, kam mají vojska Nefitů jíti, aby se ubránila proti Lamanitům.

24 A stalo se, že k Almovi přišlo slovo Páně a Alma zpravil posly Moroniovy, že vojska Lamanitů pochodují pustinou, aby se dostala do země Manti, aby mohla začítí útokem na slabší část lidu. A oni poslové šli a předali toto poselství Moronimu.

25 Nyní Moroni, zanechav část svého vojska v zemi Jeršon, aby snad do této země nepřišla část Lamanitů a nezmocnila se města, vzal zbylou část svého vojska a odpochoval do země Manti.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jeršon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jeršon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

26 A dal, aby se veškerý lid v oné části země shromáždil, aby bojoval proti Lamanitům, aby bránil své země a svou vlast, svá práva a své svobody; tudíž byli připraveni na dobu příchodu Lamanitů.

27 A stalo se, že Moroni dal, aby se jeho vojsko ukrylo v údolí, které bylo poblíž břehu řeky Sidon, což bylo na západ od řeky Sidon v pustině.

28 A Moroni rozmístil dokola zvědy, aby mohl zvědět, až tábor Lamanitů přijde.

29 A nyní, jelikož Moroni znal záměr Lamanitů, že jejich záměrem je zničit jejich bratří nebo podrobiti si je a uvést je do poroby, aby si mohli pro sebe zřídit království nad celou zemí;

30 A věda také, že jediným přáním Nefitů je zachovati své země a svou svobodu a svou církev, tudíž nepovažoval za žádný hřích, že je bude bránit strategií; tudíž, zjistil od svých zvědů, kterým směrem se Lamanité vydají.

31 Tudíž, rozdělil své vojsko a část převedl do údolí a ukryl je na východě a na jihu od pahorku Ripla;

32 A zbytek ukryl v západním údolí, na západ od řeky Sidon, a tak dále k hranicím země Manti.

33 A tak rozmístiv své vojsko podle přání svého, byl připraven střetnout se s nimi.

34 A stalo se, že Lamanité vystoupili na sever od pahorku, kde byla ukryta část vojska Moroniova.

35 A když Lamanité prošli kolem pahorku Ripla a přišli do údolí a počali přecházeti řeku Sidon, vojsko, které bylo ukryto na jih od pahorku a které bylo vedeno mužem, jenž se jmenoval Lehi, a on vedl své vojsko a obklíčil Lamanity zezadu na východě.

36 A stalo se, že Lamanité, když viděli, jak na ně zezadu přicházejí Nefité, se obrátili a počali bojovati s vojskem Lehiovým.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

37 A dílo smrti započalo na obou stranách, ale strašlivější bylo na straně Lamanitů, neboť jejich nahota byla vystavena tvrdým ranám mečů a dýk Nefitů, což přinášelo smrt téměř s každým úderem.

38 Zatímco na druhé straně jen tu a tam padl mezi Nefity muž jejich mečem a ztrátou krve, neboť byli chráněni před životně důležitějšími částmi těla neboli životně důležitější částí těla byly chráněny před údery Lamanitů jejich náprsními pancíři a jejich pažními štíty a jejich přílbicemi; a tak Nefité pokračovali v díle smrti mezi Lamanity.

39 A stalo se, že se Lamanité ulekli nad velikou zkázou mezi nimi, že až dokonce počali prchatí směrem k řece Sidon.

40 A byli pronásledováni Lehim a jeho muži; a byli Lehim vehnáni do vod Sidonu a přešli vody Sidonu. A Lehi zadržel svá vojska na břehu řeky Sidon, aby nepřecházela.

41 A stalo se, že Moroni a jeho vojsko se střetlo s Lamanity v údolí na druhé straně řeky Sidon a počali je napadati a pobíjeti.

42 A Lamanité před nimi opět prchali, směrem k zemi Manti; a opět se střetli s vojsky Moroniovými.

43 Nyní, tentokrát se Lamanité bili nesmírně; ano, nikdy nebylo o Lamanitech známo, že by bojovali s tak nesmírně velikou silou a odvahou, ne, dokonce ani od počátku.

44 A byli povzbuzováni Zoramity a Amalekity, kteří byli jejich hlavními veliteli a vůdci, a Zerahemnou, který byl jejich hlavním velitelem neboli jejich hlavním vůdcem a vojévůdcem; ano, bili se jako draci a mnozí Nefité padli pod jejich rukama, ano, neboť jim mnohé přílbice roztáli vedví a probodli jim mnohé náprsní pancíře a uťali jim mnoho paží; a tak Lamanité bili Nefity ve svém prudkém hněvu.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breast-plates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

45 Nicméně Nefity povzbuzovala lepší věc, neboť nebojovali o panování ani o moc, ale bojovali za své domovy a za své svobody, za své manželky a za své děti a za vše, co měli, ano, za své rity uctívání a za svou církev.

46 A činili to, co cítili jako povinnost, kterou dlužili svému Bohu; neboť Pán pravil jim a taktéž jejich otcům: Nakolik nejste vinni prvním útokem ani druhým, nestrpíte, abyste byli pobiti rukama nepřátel svých.

47 A opět, Pán pravil: Budete brániti rodiny své až do krveprolití. Tudíž z tohoto důvodu bojovali Nefité s Lamanity, aby bránili sebe a své rodiny a své země, svou vlast a svá práva a své náboženství.

48 A stalo se, že když muži Moronioví viděli prudkost a hněv Lamanitů, chystali se stáhnouti a prchnouti před nimi. A Moroni, vycítiv jejich záměr, vyslal svá slova a povzbudil jejich srdce těmito myšlenkami – ano, myšlenkami na jejich země, na jejich svobodu, ano, na jejich svobodu od poroby.

49 A stalo se, že se obrátili na Lamanity a volali jedním hlasem k Pánu, svému Bohu, za svou svobodu a za svou svobodu od poroby.

50 A počali se stavěti Lamanitům s mocí; a v tutéž hodinu, kdy volali k Pánu o svou svobodu, Lamanité před nimi počali prchat; a prchali až k vodám Sidonu.

51 Nyní, Lamanité byli početnější, ano, více nežli dvojnásobkem počtu Nefitů; nicméně byli zahnáni natolik, že se shromáždili do jedné skupiny v údolí na břehu u řeky Sidon.

52 Tudíž vojska Moroniova je obklíčila, ano, a to na obou stranách řeky, neboť vizte, na východě byli muži Lehiovi.

53 Tudíž když Zerahemna viděl muže Lehiovy na východě od řeky Sidon a vojska Moroniova na západě od řeky Sidon, že jsou obklíčeni Nefity, byli zasaženi hrůzou.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

54 Nyní Moroni, když viděl jejich hrůzu, přikázal svým mužům, aby ustali prolévati jejich krev.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 A stalo se, že se zastavili a poodstoupili od nich. A Moroni pravil Zerahemnovi: Viz, Zerahemno, že my si nepřejeme býti krvavým lidem. Vy víte, že jste v našich rukou, nicméně my vás nechceme zabít.
- 2 Viz, nepřišli jsme proti vám bojovati, abychom mohli prolévatí vaši krev kvůli moci; ani si nepřejeme uvéstí nikoho ve jho poroby. Ale toto je pravá příčina, pro kterou jste vy vyšli proti nám; ano, a vy se na nás hněváte kvůli našemu náboženství.
- 3 Ale nyní, vy vidíte, že Pán je s námi; a vidíte, že vás vydal do našich rukou. A nyní, chtěl bych, abyste rozuměli, že nám se tak děje pro naše náboženství a naši víru v Krista. A nyní, vidíte, že nemůžete zničití tuto naši víru.
- 4 Nyní vidíte, že toto je pravá víra Boží; ano, vidíte, že Bůh nás bude podporovati a udržovati a zachovávatí tak dlouho, dokud budeme věrní jemu a své víře a svému náboženství; a nikdy Pán nestrpí, abychom byli zničeni, ledaže upadneme v přestupek a zapřeme svou víru.
- 5 A nyní, Zerahemno, přikazuji vám ve jménu onoho všemocného Boha, který posílil paže naše, takže jsme získali nad vámi moc díky své víře, díky svému náboženství a díky svým ritům uctívání a díky své církvi a díky posvátné podpoře, kterou dlužíme svým manželkám a svým dětem, díky oné svobodě, která nás váže k našim zemím a k naší vlasti; ano, a také díky dodržování posvátného slova Božího, jemuž dlužíme za všechno své štěstí; a díky všemu, co je nám nejdražší –
- 6 Ano, a to není vše; přikazuji vám ve jménu všech vašich tužeb po životě, abyste nám vydali své válečné zbraně, a my nebudeme usilovati o vaši krev, ale ušetříme váš život, jestliže půjdete svou cestou a nevyjdete opět proti nám válčiti.
- 7 A nyní, jestliže tak neučiníte, vizte, jste v našich rukou a já přikáží svým mužům, aby vás napadli a zasáhli vaše těla ranami smrti tak, abyste zahynuli; a pak uvidíme, kdo bude mítí moc nad tímto lidem; ano, pak uvidíme, kdo bude uveden do poroby.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

8 A nyní, stalo se, že když Zerahemna uslyšel tato slova, předstoupil a vydal svůj meč a svou dýku a svůj luk do rukou Moroniových, a pravil mu: Viz, zde jsou naše válečné zbraně; vydáme vám je, ale nestrpíme, abychom vám složili přísahu, o které víme, že ji porušíme, a taktéž naše děti; ale vezměte si naše válečné zbraně a strpte, abychom mohli odejít do pustiny; jinak si ponecháme své meče a buď zahyneme, nebo zvítězíme.

9 Vizte, my nejsme vaší víry; my nevěříme, že je to Bůh, kdo nás vydal do vašich rukou; ale věříme, že to je vaše vychytralost, která vás ochránila před našimi meči. Viz, ochránily vás vaše náprsní pancíře a vaše štíty.

10 A nyní, když Zerahemna ustal promlouvati tato slova, Moroni vrátil meč a válečné zbraně, které obdržel, Zerahemnovi, řka: Viz, ukončíme tento spor.

11 Nyní, já nemohu odvolati slova, jež jsem promluvil, tudíž jakože žije Pán, vy neodejdete, ledaže odejdete s přísahou, že se nevrátíte opět proti nám válčiti. Nyní, jelikož jste v našich rukou, buď my rozlijeme vaši krev po zemi, nebo vy se podvolíte podmínkám, které jsem předložil.

12 A nyní, když Moroni pravil tato slova, Zerahemna si vzal zpět svůj meč a rozhněval se na Moroniho a učinil výpad, aby mohl Moroniho zabít; ale jak pozvedl svůj meč, vizte, jeden z Moroniových vojáků mu ten meč srazil vpravdě k zemi a on se u rukojeti rozlomil; a srazil i Zerahemnu tak, že mu vzal skalp, a ten padl na zem. A Zerahemna se od nich stáhl do středu svých vojáků.

13 A stalo se, že onen voják, který stál poblíž a který utál skalp Zerahemnov, zvedl skalp ze země za vlasy a položil ho na špičku svého meče a napřáhl ho k nim, řka k nim silným hlasem:

14 Tak jako tento skalp padl na zem, což je skalp vašeho náčelníka, tak vy padnete k zemi, pokud nevydáte své válečné zbraně a neodejdete se smlouvou míru.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

15 Nyní byli mnozí, kteří když slyšeli tato slova a viděli skalp, který byl na meči, byli zasaženi strachem; a mnozí předstoupili a vrhli válečné zbraně k nohám Moroniovým a vstoupili do smlouvy míru. A tolika, kolik jich vstoupilo do smlouvy, dovolili odejít do pustiny.

16 Nyní, stalo se, že se Zerahemna nesmírně rozhněval a podněcoval zbytek svých vojáků k hněvu, aby proti Nefitům bojovali mocněji.

17 A nyní, Moroni se hněval pro zarputilost Lamanitů; tudíž přikázal svým lidem, aby je napadli a pobili. A stalo se, že je počali pobíjeti; ano, a Lamanité bojovali meči svými a mocí svou.

18 Ale vizte, jejich nahá kůže a jejich holé hlavy byly vystaveny ostrým mečům Nefitů; ano, vizte, byli pobodáni a pobiti, ano, a padali nesmírně rychle pod meči Nefitů; a počali býti koseni, tak jak to voják Moroniův prorokoval.

19 Nyní, Zerahemna, když viděl, že všichni budou brzy zničeni, zvolal mocně k Moronimu slibuje, že on a také jeho lid s nimi učiní smlouvu, jestliže ušetří jejich zbylé životy, že již nikdy nevyjdou proti nim válčiti.

20 A stalo se, že Moroni dal dílo smrti mezi lidem opět zastaviti. A vzal od Lamanitů válečné zbraně; a poté, co s ním vstoupili do smlouvy míru, bylo jim dovoleno odejít do pustiny.

21 Nyní, počet jejich mrtvých nebyl počítán pro velikost počtu; ano, počet jejich mrtvých byl nesmírně veliký jak u Nefitů, tak u Lamanitů.

22 A stalo se, že naházeli své mrtvé do vod Sidonu, a ti byli odplaveni a jsou pohřbeni v hlubinách mořských.

23 A vojska Nefitů neboli Moroniova se vrátila a šla do svých domů a do svých zemí.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

24 A tak skončil osmnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým. A tak skončil záznam Almův, který byl napsán na deskách Nefiových.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Zpráva o lidu Nefiovu a o jejich válkách a o rozštěpeních za dnů Helamanových podle záznamu Helamanova, který vedl za svých dnů.

Alma 45

- 1 Vizte, nyní, stalo se, že lid Nefiův se převelice radoval, protože je Pán opět vysvobodil z rukou jejich nepřátel; tudíž vzdávali díky Pánu, svému Bohu; ano, a velice se postili a velice se modlili a uctívali Boha s převelikou radostí.
- 2 A stalo se v devatenáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Alma přišel k svému synu Helamanovi a pravil mu: Věříš slovům, která jsem k tobě promlouval o oněch záznamech, jež byly vedeny?
- 3 A Helaman mu pravil: Ano, věřím.
- 4 A Alma pravil opět: Věříš v Ježíše Krista, který přijde?
- 5 A on pravil: Ano, věřím všem slovům, která jsi promlouval.
- 6 A Alma mu pravil opět: Budeš zachovávatí přikázání má?
- 7 A on pravil: Ano, budu zachovávatí tvá přikázání celým srdcem svým.
- 8 Poté mu Alma pravil: Požehnaný jsi; a Pán dá, aby se ti dařilo v této zemi.
- 9 Ale viz, mám něco, co bych ti chtěl prorokovati; ale to, co ti budu prorokovati, nebudeš oznamovati; ano, to, co ti budu prorokovati, nebude oznámeno až do té doby, kdy se ono proroctví naplní; tudíž zapiš slova, jež budu promlouvatí.
- 10 A toto jsou ona slova: Viz, cítím, že právě tento lid, Nefité, podle ducha zjevení, který je ve mně, bude za čtyři sta let od doby, kdy se jim projeví Ježíš Kristus, upadati do nevíry.
- 11 Ano, a pak uvidí války a mor, ano, hlad a krveprolévání až do doby, kdy lid Nefiův zahyne –

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 Ano, a to proto, že bude upadati do nevíry a bude upadati v díla temnoty a v nestoudnost a ve všelikou nepravost; ano, pravím ti, že proto, že budou hřešiti proti tak velikému světlu a poznání, ano, pravím ti, že od onoho dne dokonce ani čtvrté pokolení nepomine předtím, nežli nastane tato veliká nepravost.
- 13 A až onen veliký den přijde, viz, velmi brzy přijde doba, kdy ti, kteří jsou nyní, nebo spíše símě těch, kteří jsou nyní počítáni mezi lid Nefiův, nebudou již počítáni mezi lid Nefiův.
- 14 Ale každý, kdo zůstane a nebude v onen veliký a hrozný den zničen, bude počítán mezi Lamanity a stane se jako oni, všichni, kromě několika, kteří budou nazýváni učedníky Páně; a ty budou Lamanité pronásledovati až do doby, kdy zahynou. A nyní, toto proroctví se naplní pro nepravost.
- 15 A nyní, stalo se, že poté, co Alma pravil Helamanovi tyto věci, požehnal mu a taktéž ostatním svým synům; a také požehnal zemi pro spravedlivé.
- 16 A pravil: Tak praví Pán Bůh – Prokleta budiž země, ano, tato země, až ke zničení pro každý národ, pokolení, jazyk a lid, který bude činiti zlovolně, až budou plně zralí; a jak jsem pravil, tak se stane; neboť toto je prokletí i požehnání Boží na této zemi, neboť Pán nemůže pohlížeti na hřích se sebemenší mírou shovívavosti.
- 17 A nyní, když Alma pravil tato slova, požehnal církvi, ano, všem těm, kteří budou státí pevně ve víře od oné doby nadále.
- 18 A když to Alma učinil, odešel ze země Zarahemla, jako by šel do země Melek. A stalo se, že o něm již nikdy nikdo neslyšel; ohledně jeho smrti nebo pohřbu, o tom nevíme.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Vizte, víme tolik, že to byl spravedlivý muž; a v církvi se šířila zpráva, že byl vzat duchem neboli pohřben rukou Páně, tak jako Mojžíš. Ale vizte, písmo praví, že Pán vzal Mojžíše k sobě; a my se domníváme, že k sobě v duchu přijal i Almu; tudíž, z tohoto důvodu nevíme nic o jeho smrti a pohřbu.

20 A nyní, stalo se na počátku devatenáctého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Helaman vyšel mezi lid, aby mu oznamoval slovo.

21 Neboť vizte, pro jeho války s Lamanity a ona mnohá malá rozštěpení a nepokoje, které byly mezi lidem, se stalo nezbytným, aby mezi nimi bylo oznamováno slovo Boží, ano, a aby byl učiněn pořádek v celé církvi.

22 Tudíž, Helaman a jeho bratří šli, aby opět upevnili církve v celé zemi, ano, v každém městě po celé zemi, kterou vlastnil lid Nefiův. A stalo se, že po celé zemi nad všechny církve dosadili kněze a učitele.

23 A nyní, stalo se, že poté, co Helaman a jeho bratří dosadili kněze a učitele nad církvemi, povstalo mezi nimi rozštěpení a oni nechtěli dbáti slov Helamana a jeho bratří;

24 Ale zpychli, jsouce povýšeni v srdci svém pro své nesmírně velké bohatství; tudíž zbohatli ve svých vlastních očích a nechtěli dbáti jejich slov, aby kráčeli zpříma před Bohem.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 A stalo se, že tolik, kolik jich nechtělo poslouchati slova Helamana a bratří jeho, se spolu shromáždilo proti bratřím svým.
- 2 A nyní vizte, nesmírně se hněvali, natolik, že byli odhodláni je zabít.
- 3 Nyní, vůdcem těch, kteří se hněvali na své bratří, byl statný a silný muž; a jmenoval se Amalikiáš.
- 4 A Amalikiáš si přál státi se králem; a ti lidé, kteří se hněvali, si také přáli, aby byl jejich králem; a oni byli, větší část z nich, nižšími soudci země, a usilovali o moc.
- 5 A byli vedeni lichocením Amalikiášovým, že budou-li ho podporovati a ustanoví-li ho, aby byl jejich králem, on z nich učiní vládce nad lidem.
- 6 Tak byli Amalikiášem sváděni k odštěpením, i přes kázání Helamana a jeho bratří, ano, i přes jejich převelikou péči o církev, neboť oni byli vysokými kněžími nad církví.
- 7 A v církvi byli mnozí, kteří uvěřili v lichotivá slova Amalikiášova, tudíž se odštěpili vpravdě od církve; a tak byly záležitosti lidu Nefiova převelice nejisté a nebezpečné, i přes jejich veliké vítězství, jehož dosáhli nad Lamanity, a jejich velikou radost, kterou měli ze svého vysvobození rukou Páně.
- 8 Tak vidíme, jak rychle děti lidské zapomínají na Pána, svého Boha, ano, jak jsou rychlé v tom, aby činily nepravost a byly svedeny zlým.
- 9 Ano, a také vidíme, jak velikou zlovolnost může způsobiti jeden zlovolný člověk mezi dětmi lidskými.

Alma 46

- And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.
- And now behold, they were exceedingly wroth, inso-much that they were determined to slay them.
- Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.
- And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.
- And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.
- Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.
- And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.
- Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.
- Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

- 10 Ano, vidíme, že Amalikiáš, protože to byl muž vychytralých způsobů a muž mnoha lichotivých slov, svedl srdce mnoha lidí, aby žili zlovolně; ano, aby usilovali o zničení církve Boží a o zničení základů svobody, kterou jim Bůh udělil, neboli kteréhožto požehnání Bůh seslal na tvář země pro spravedlivé.
- 11 A nyní, stalo se, když Moroni, který byl hlavním vojevůdcem vojsk Nefitů, uslyšel o těchto odštěpeních, že se rozhněval na Amalikiáše.
- 12 A stalo se, že roztrhl svůj plášť; a vzal z něj kus a napsal naň – Na připomínku našeho Boha, našeho náboženství a svobody a našeho míru, našich manželek a našich dětí – a připevnil ho na konec tyče.
- 13 A připevnil si přilbici svou a náprsní pancíř svůj a štít své a okolo beder svých si opásal odění své; a vzal tyč, na jejímž konci byl jeho roztržený šat (a nazval to zástavou svobody), a sklonil se k zemi a modlil se vroucně k svému Bohu za to, aby na jeho bratřích spočívala požehnání svobody tak dlouho, dokud bude skupina křesťanů přebývat v zemi –
- 14 Neboť tak byli všichni praví věřící Kristovi, kteří náleželi k církvi Boží, nazýváni těmi, kteří k církvi nenáleželi.
- 15 A ti, kteří náleželi k církvi, byli věrní; ano, všichni ti, kteří byli pravými věřícími v Krista, vzali na sebe s radostí jméno Kristovo neboli jméno křesťané, jak byli nazýváni pro svou víru v Krista, který přijde.
- 16 A tudíž, v této době se Moroni modlil, aby se dostalo přízně věci křesťanů a svobodě země.
- 17 A stalo se, že když vylil svou duši Bohu, nazval veškerou zemi, která byla na jih od země Pustoty, ano, a zkrátka celou zemi jak na severu, tak na jihu – vyvolenou zemí a zemí svobody.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 A pravil: Zajisté Bůh nestrpí, abychom my, kterými je pohrdáno, protože na sebe bereme jméno Kristovo, byli pošlapáni a zničeni dříve, nežli toto na sebe přivodíme svými vlastními přestupky.

19 A když Moroni pravil tato slova, vyšel mezi lid mávaje onou odtrženou částí svého šatu ve vzduchu, aby všichni mohli viděti nápis, který na odtrženou část napsal, a volaje silným hlasem řka:

20 Vizte, každý, kdo chce v této zemi hájiti tuto zástavu, nechť předstoupí v síle Páně a vstoupí do smlouvy, že bude hájiti svá práva a své náboženství, aby mu Pán Bůh mohl požehnati.

21 A stalo se, že když Moroni prohlásil tato slova, vizte, lidé se sbíhali se svým oděním opásaným okolo beder svých, trhající svůj šat jako znamení neboli jako smlouvu, že neopustí Pána, svého Boha; neboli jinými slovy, kdyby přestoupili příkázání Boží neboli upadli v přestupek a hanbili se vzítí na sebe jméno Kristovo, Pán je má roztrhati tak, jak oni roztrhli svůj šat.

22 Nyní, toto byla smlouva, kterou učinili, a hodili svůj šat Moronimu k nohám řkouce: Činíme smlouvu se svým Bohem, že budeme zničeni, tak jako naši bratři v zemi severní, upadneme-li v přestupek; ano, on nás může hoditi k nohám našich nepřátel, tak jako jsme my hodili svůj šat k tvým nohám, abychom byli nohama pošlapáni, upadneme-li v přestupek.

23 Moroni jim pravil: Vizte, my jsme zbytkem semene Jákobova; ano, jsme zbytkem semene Jozefova, jehož plášť byl jeho bratřími roztrhán na mnoho kusů; ano, a nyní vizte, pamatujme na to, abychom zachovávali příkázání Boží, nebo náš šat bude roztrhán našimi bratřími a my budeme uvrženi do vězení nebo prodáni nebo zabiti.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Ano, zachovejme si svou svobodu jako zbytek Jozefův; ano, pamatujme na slova Jákobova před jeho smrtí, neboť vizte, on viděl, že část zbytku pláště Jozefova byla zachována a nezničila se. A on pravil – Tak jako byl zachován tento zbytek šatu mého syna, bude rukou Boží zachován i zbytek semene mého syna a přijat k němu, zatímco zbytek semene Jozefova zahyne, tak jako zbytek jeho šatu.

25 Nyní vizte, to rozesmutňuje mou duši; nicméně má duše má radost z mého syna pro onu část jeho semene, která bude přijata k Bohu.

26 Nyní vizte, takováto byla řeč Jákobova.

27 A nyní, kdo ví, zdali onen zbytek semene Jozefova, který zahyne jako jeho šat, nejsou ti, kteří se od nás odštěpili? Ano, a dokonce to budeme i my sami, jestliže nebudeme státi pevně ve víře Kristově.

28 A nyní, stalo se, že když Moroni pravil tato slova, šel a také vyslal posly do všech částí země, kde bylo odštěpení, a shromáždil všechen lid, který si přál hájiti svou svobodu, aby se postavil proti Amalikiášovi a těm, kteří se odštěpili, kteří se nazývali Amalikiášité.

29 A stalo se, že když Amalikiáš viděl, že lid Moroniův je početnější nežli Amalikiášité – a také viděl, že jeho lidé pochybují o spravedlnosti věci, do které se zapojili – tudíž, boje se, že nedosáhne svého, vzal ty ze svých lidí, kteří chtěli, a odešel do země Nefi.

30 Nyní, Moroni nepovažoval za žádoucí, aby Lamanité měli více síly; tudíž pomýšlel na to, že odřízne lid Amalikiášův nebo že ho zajme a dovede zpět a že usmrtí Amalikiáše; ano, neboť věděl, že on bude podněcovati Lamanity k hněvu proti nim a přiměje je, aby proti nim bojovali; a toto věděl, že Amalikiáš bude činiti, aby mohl dosáhnouti svých účelů.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Tudíž Moroni považoval za žádoucí, aby vzal svá vojska, která se shromáždila a ozbrojila a vstoupila do smlouvy, že budou zachovávatí mír – a stalo se, že vzal své vojsko a vydal se se svými stany na pochod do pustin, aby Amalikiášovi odřízl cestu v pustině.

32 A stalo se, že učinil podle přání svých, a vydal se na pochod do pustin a zastavil vojska Amalikiášova.

33 A stalo se, že Amalikiáš uprchl s malým počtem svých mužů a zbytek byl vydán do rukou Moroniových a odveden zpět do země Zarahemla.

34 Nyní, Moroni, jsa mužem dosazeným nejvyššími soudci a hlasem lidu, tudíž měl moc podle vůle své, aby nad vojsky Nefitů stanovoval a uplatňoval pravomoc.

35 A stalo se, že dal usmrtiti každého z Amalikiášitů, který nechtěl vstoupiti do smlouvy, že bude podporovati věc svobody, aby si mohli udržeti svobodnou vládu; a bylo jen málo těch, kteří smlouvu svobody odmítli.

36 A stalo se také, že dal vztyčiti zástavu svobody na všechny věže, jež byly v celé zemi, kterou Nefité vlastnili; a tak Moroni zasadil mezi Nefity korouhev svobody.

37 A počali opět míti mír v zemi; a tak si udrželi v zemi mír téměř až do konce devatenáctého roku vlády soudců.

38 A Helaman a vysocí kněží udržovali řád v církvi; ano, dokonce po období čtyř let měli v církvi veliký mír a radost.

39 A stalo se, že byli mnozí, kteří zemřeli, pevně věříce, že jejich duše jsou vykoupeny Pánem Ježíšem Kristem; tak odcházeli ze světa s radostí.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 A byli někteří, kteří zemřeli na horečky, které byly v zemi v některých obdobích roku velmi časté – ale oni neumírali tak mnoho na horečky díky výborným vlastnostem mnoha rostlin a kořenů, které Bůh připravil, aby odstranily příčinu nemocí, jimž lidé podléhali kvůli povaze podnebí –

41 Ale bylo mnoho těch, kteří zemřeli vysokým věkem; a ti, kteří zemřeli ve víře Kristově, jsou v něm šťastni, jak se musíme nezbytně domnívati.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

1 Nyní, vrátíme se v našem záznamu k Amalikiášovi a k těm, kteří s ním uprchli do pustiny; neboť vizte, vzal ty, kteří šli s ním, a odešel do země Nefi mezi Lamanity a podněcoval Lamanity k hněvu proti lidu Nefiovu natolik, že král Lamanitů vyslal prohlášení po celé své zemi mezi všechen svůj lid, aby se opět shromáždili a šli do bitvy proti Nefitům.

2 A stalo se, že když mezi ně ono prohlášení došlo, převelice se ulekli; ano, báli se znelíbiti se králi, a také se báli jíti do bitvy proti Nefitům, aby nepřišli o život. A stalo se, že nechtěli neboli větší část z nich nechtěla uposlechnouti příkázání králových.

3 A nyní, stalo se, že se král pro jejich neposlušnost rozhněval; tudíž předal Amalikiášovi velení nad onou částí svého vojska, která byla poslušna jeho příkazů, a přikázal mu, aby šel a přinutil je chopiti se zbraní.

4 Nyní vizte, to bylo přáním Amalikiášovým; neboť on, jsa lstivým mužem k tomu, aby činil zlo, tudíž vložil do srdce svého plán, že sesadí krále Lamanitů z trůnu.

5 A nyní, získal velení nad oněmi skupinami Lamanitů, kteří měli přízeň krále; a on usiloval získati přízeň těch, kteří nebyli poslušni; tudíž šel napřed na místo, které se nazývalo Onida, neboť tam všichni Lamanité uprchli; neboť zjistili, že přichází vojsko, a domnívajíce se, že přichází, aby je zničilo, tudíž uprchli do Onidy, na místo zbraní.

6 A jmenovali si muže, aby jim byl králem a vůdcem, jsouce odhodláni ve své mysli pevným rozhodnutím, že se nepodvolí tomu, aby šli proti Nefitům.

7 A stalo se, že se shromáždili na vrcholku hory, která se nazývala Antipas, a připravovali se na bitvu.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Nyní, to nebylo Amalikiášovým záměrem napadnouti je podle příkázání králova; ale vizte, jeho záměrem bylo získati přízeň vojsk Lamanitů, aby se jim mohl postaviti do čela a sesaditi krále z trůnu a zmocniti se království.
- 9 A vizte, stalo se, že dal, aby si jeho vojsko rozbilo své stany v údolí, které bylo u hory Antipas.
- 10 A stalo se, že když byla noc, poslal v tajnosti vyslance na horu Antipas žádaje, aby vůdce těch, kteří byli na hoře, který se jmenoval Lehonti, sešel dolů k úpatí hory, neboť si přál promluvit s ním.
- 11 A stalo se, že když Lehonti obdržel ono poselství, neodvažoval se sejíti dolů k úpatí hory. A stalo se, že Amalikiáš vyslal vyslance opět, podruhé, žádaje ho, aby sešel dolů. A stalo se, že Lehonti nechtěl; a on vyslal opět, potřetí.
- 12 A stalo se, že když Amalikiáš shledal, že nemůže Lehontioho přiměti, aby sešel s hory dolů, vyšel na horu téměř až k Lehontiovu táboru; a vyslal opět, po čtvrté, své poselství Lehontimu žádaje, aby sešel dolů a aby si přivedl své strážce s sebou.
- 13 A stalo se, že když Lehonti sešel se svými strážemi dolů k Amalikiášovi, Amalikiáš ho požádal, aby v noci sešel dolů se svým vojskem a obklíčil ony muže v jejich táborech, nad nimiž mu král předal velení, a on že je vydá do Lehontiových rukou, jestliže ho (Amalikiáše) učiní druhým vůdcem nad celým vojskem.
- 14 A stalo se, že Lehonti sešel se svými muži a obklíčil muže Amalikiášovy, takže nežli se za úsvitu probudili, byli obklíčeni vojsky Lehontiovými.
- 15 A stalo se, že když viděli, že jsou obklíčeni, prosili Amalikiáše, aby jim dovolil připojiti se k jejich bratřím, aby nebyli zničeni. Nyní, toto bylo přesně to, co si Amalikiáš přál.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 A stalo se, že vydal své muže, navzdory příkazům krále. Nyní, toto bylo to, co si Amalikiáš přál, aby mohl uskutečnit své plány na sesazení krále z trůnu.

17 Nyní, mezi Lamanity bylo zvykem, jestliže byl jejich hlavní vůdce zabit, jmenovati druhého vůdce, aby byl jejich hlavním vůdcem.

18 A stalo se, že Amalikiáš dal, aby jeden z jeho služebníků podával Lehontimu po troškách jed, takže ten zemřel.

19 Nyní, když byl Lehonti mrtev, Lamanité jmenovali Amalikiáše, aby byl jejich vůdcem a jejich hlavním vojevůdcem.

20 A stalo se, že Amalikiáš pochodoval se svými vojsky (neboť dosáhl svých přání) do země Nefi, do města Nefi, které bylo hlavním městem.

21 A král vyšel se svými strážemi, aby se s ním sešel, neboť se domníval, že Amalikiáš splnil jeho příkazy a že Amalikiáš shromáždil tak veliké vojsko, aby šlo proti Nefitům do boje.

22 Ale vizte, když král vyšel, aby se s ním sešel, Amalikiáš dal, aby jeho služebníci šli králi vstříc. A oni šli a sklonili se před králem, jako by ho uctívali pro jeho velikost.

23 A stalo se, že král vztáhl ruku svou, aby je pozvedl, jak bylo u Lamanitů zvykem, jakožto znamení míru, kterýžto zvyk převzali od Nefitů.

24 A stalo se, že když ze země pozvedal prvního, vizte, on bodl krále do srdce; a on padl k zemi.

25 Nyní, služebníci královi uprchli; a služebníci Amalikiášovi se dali do křiku řkouce:

26 Vizte, služebníci královi ho bodli do srdce a on padl a oni uprchli; vizte, pojdte a pohleďte.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 A stalo se, že Amalikiáš přikázal, aby jeho vojska pochodovala vpřed a podívala se, co se přihodilo králi; a když na ono místo došli a našli krále ležícího v krvi, Amalikiáš předstíral, že se hněvá, a pravil: Každý, kdo miloval krále, nechť jde a pronásleduje jeho služebníky, aby mohli býti zabiti.

28 A stalo se, že všichni ti, kteří krále milovali, když uslyšeli tato slova, šli a pronásledovali služebníky královny.

29 Nyní, když služebníci královi viděli, že je vojsko pronásleduje, opět se vyděsili a uprchli do pustiny a došli do země Zarahemla a připojili se k lidu Ammonovu.

30 A vojsko, které je pronásledovalo, se vrátilo poté, co je pronásledovalo nadarmo; a tak si Amalikiáš podvodem získal srdce lidu.

31 A stalo se, že druhého dne vstoupil do města Nephi se svými vojsky a zmocnil se města.

32 A nyní, stalo se, že když královna uslyšela, že král byl zabit – neboť Amalikiáš poslal ke královně vyslance s oznámením, že král byl zabit svými služebníky, že on je se svým vojskem pronásledoval, ale že to bylo marné a že se jim zdařil jejich únik –

33 Tudíž, když královna obdržela toto poselství, vyslala k Amalikiášovi posly žádající, aby ušetřil lid města; a také ho žádala, aby k ní přišel; a také ho žádala, aby s sebou přivedl svědky, kteří by svědčili o smrti králově.

34 A stalo se, že Amalikiáš vzal téhož služebníka, jenž zabil krále, a všechny ty, kteří byli s ním, a šel ke královně k místu, kde seděla; a všichni jí dosvědčili, že král byl zabit svými vlastními služebníky; a pravili také: Oni uprchli; což to nesvědčí proti nim? A tak královnu ohledně smrti královny upokojili.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 A stalo se, že Amalikiáš usiloval o přízeň královninu a vzal si ji za manželku; a tak podvodem a za pomoci lstivých služebníků získal království; ano, byl uznán za krále po celé zemi mezi veškerým lidem Lamanitů, kteří se skládali z Lamanitů a Lemuelitů a Izmaelitů a všech odštěpenců od Nefitů od doby vlády Nefiovy až do nynější doby.

36 Nyní, tito odštěpenci, majíce stejná poučení a stejné znalosti ohledně Nefitů, ano, byvše poučováni v témže poznání Páně, nicméně je to kupodivu, zanedlouho po svém odštěpení se stali zatvrzelejšími a nekajícnými a divočejšími a zlovolnějším a krutějším nežli Lamanité – holdující tradicím Lamanitů; oddávající se lenivosti a všeliké nestoudnosti; ano, a zcela zapomínající na Pána, svého Boha.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 A nyní, stalo se, že jakmile Amalikiáš získal království, počal povzbuzovati srdce Lamanitů proti lidu Nefiovu; ano, určil muže, aby promlouvali k Lamanitům z jejich věží proti Nefitům.
- 2 A tak povzbuzoval srdce jejich proti Nefitům, natolik, že ke konci devatenáctého roku vlády soudců, dosáhnuv svých cílů tak dalece, ano, byv učiněn králem nad Lamanity, usiloval také o to, aby vládl nad celou zemí, ano, a nad veškerým lidem, který byl v zemi, nad Nefity i nad Lamanity.
- 3 Tudíž dosáhl svého plánu, neboť zatvrdil srdce Lamanitů a zaslepil jejich mysl a podnítil je k hněvu natolik, že shromáždil početný zástup k tomu, aby šel bojovati proti Nefitům.
- 4 Neboť byl odhodlán pro velikost počtu svého lidu, že přemůže Nefity a uvede je do poroby.
- 5 A tak určil hlavní velitele z řad Zoramitů, neboť oni byli nejvíce obeznámeni se silou Nefitů a s jejich útočišti a s nejslabšími částmi jejich měst; tudíž určil je, aby byli hlavními veliteli nad jeho vojsky.
- 6 A stalo se, že sebrali svůj tábor a přesouvali se pustinou k zemi Zarahemla.
- 7 Nyní stalo se, že zatímco Amalikiáš takto získával moc podvodem a lstí, Moroni na druhé straně připravoval mysl lidu, aby byli věrní Pánu, svému Bohu.
- 8 Ano, posiloval vojska Nefitů a stavěl malé pevnosti neboli útočiště; vrstvě okolo valy země, aby obehnal svá vojska, a také stavěje zdi z kamene, aby je obklopil, kolem jejich měst a hranic jejich zemí; ano, kolem celé země.
- 9 A u jejich nejslabších opevnění umístil větší počet mužů; a tak opevnil a posílil zemi, kterou vlastnili Nefité.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

- 10 A tak činil přípravy, aby bránil jejich svobodu, jejich země, jejich manželky a jejich děti a jejich mír, a aby mohli žít pro Pána, svého Boha, a aby si uhájili to, co jejich nepřátelé nazývali věcí křesťanů.
- 11 A Moroni byl silným a mocným mužem; byl mužem dokonalé povědomosti; ano, mužem, jenž si neliboval v krveprolívání; mužem, jehož duše se radovala ze svobody a z volnosti své vlasti a svých bratří a z toho, že nebyli v porobě a v otroctví;
- 12 Ano, mužem, jehož srdce přetévalo díkůvzdáním Bohu za ony mnohé výsady a požehnání, která udělil jeho lidu; mužem, který převelice pracoval pro blaho a bezpečí svého lidu.
- 13 Ano, a byl mužem, který byl pevný ve víře v Krista a přísahal přísahou, že bude bránit svůj lid, svá práva a svou vlast a své náboženství, až do ztráty vlastní krve.
- 14 Nyní, Nefité byli poučováni, aby se proti svým nepřátelům bránili až do prolití krve, pokud by to bylo nutné; ano, a také byli poučováni, aby nikdy nikoho nenapadali, ano, aby nikdy nepozvedli meč, ledaže by to bylo proti nepříteli, ledaže by to bylo k zachování svého života.
- 15 A toto byla jejich víra, že když tak budou činit, Bůh dá, aby se jim v zemi dařilo neboli jinými slovy, když budou věrni v zachování přikázání Božích, on dá, aby se jim v zemi dařilo; ano, bude je varovati, aby uprchli, nebo aby se připravili na válku, podle nebezpečí;
- 16 A také že jim Bůh oznámí, kam mají jít, aby se ubránili proti svým nepřátelům, a když tak učiní, Pán je vysvobodí; a toto byla víra Moroniova a jeho srdce se z ní těšilo; ne z prolévání krve, ale z konání dobra, z ochraňování svého lidu, ano, ze zachování přikázání Božích, ano, a z odporování nepravosti.
- 17 Ano, vpravdě, vpravdě pravím vám, kdyby všichni lidé byli bývali jako Moroni, a pokud by vždy byli jako on, vizte, i moci pekelné by byly otřeseny na věky; ano, ďábel by nikdy neměl moc nad srdcem dětí lidských.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

18 Vizte, byl mužem jako Ammon, syn Mosiášův, ano, i jako ostatní synové Mosiášovi, ano, a také jako Alma a jeho synové, neboť oni byli všichni muži Boží.

19 Nyní vizte, Helaman a jeho bratří nebyli lidu o nic méně užiteční nežli Moroni; neboť oni kázali slovo Boží a křtili ku pokání všechny lidi, kteří poslouchali slova jejich.

20 A tak chodili a lidé se pro jejich slova pokořovali, natolik, že se jim od Pána dostalo veliké přízně, a tak mezi sebou neměli válek a svárů, ano, až po dobu čtyř let.

21 Ale jak jsem pravil, ke konci devatenáctého roku, ano, i přes mír mezi nimi, byli se zdráháním přinuceni bojovati se svými bratřími, Lamanity.

22 Ano, a zkrátka, jejich války s Lamanity nikdy neustaly po dobu mnoha let, i přesto, že se velice zdráhali bojovati.

23 Nyní, oni litovali, že musejí pozvednouti zbraně proti Lamanitům, protože si nelíbovali v prolévání krve; ano, a to nebylo vše – litovali, že musejí býti prostředkem, kterým je posíláno tolik jejich bratří z tohoto světa do světa věčného, nepřipravených na setkání se svým Bohem.

24 Nicméně nemohli strpěti, aby položili svůj život a aby jejich manželky a jejich děti byly povražděny se zvěskou krutostí těch, kteří kdysi byli jejich bratřími, ano, a odštěpili se od jejich církve a opustili je a odešli, aby je zničili, připojivše se k Lamanitům.

25 Ano, nemohli snést, aby se jejich bratří radovali nad krví Nefitů, dokud mezi nimi byli ti, kteří zachovávali přikázání Boží, neboť příslibem Páně bylo, že budou-li zachovávat jeho přikázání, bude se jim v zemi dařiti.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 A nyní, stalo se, že v jedenáctém měsíci devatenáctého roku desátého dne měsíce byla zpozorována vojska Lamanitů přibližující se k zemi Ammonia.
- 2 A vizte, toto město bylo znovuvystavěno a Moroni postavil u hranic města vojsko a to kolem vyházelo hlínu, aby se krylo před šípy a kameny Lamanitů; neboť vizte, oni bojovali kameny a šípy.
- 3 Vizte, pravil jsem, že město Ammonia bylo znovuvystavěno. Pravím vám, ano, bylo z části znovuvystavěno; a protože ho Lamanité již jednou pro nepravost lidu zničili, domnívali se, že se jim opět stane snadnou kořistí.
- 4 Ale vizte, jak veliké bylo jejich zklamání; neboť vizte, Nefité kolem sebe navršili násep země, který byl tak vysoký, že po nich Lamanité nemohli vrhací své kameny a své šípy tak, aby měly nějakého účinku, a nemohli je ani napadnouti jinak nežli u místa jejich vchodu.
- 5 Nyní, tentokrát byli vrchní velitelé Lamanitů převelice udiveni nad moudrostí Nefitů při přípravě jejich útočišť.
- 6 Nyní, vůdcové Lamanitů se pro velikost svého počtu domnívali, ano, domnívali se, že budou míti příležitost napadnouti je tak, jak to činili doposud; ano, a také se vyzbrojili štíty a náprsními pancíři; a také se vybavili oděvy z kůží, ano, velice silnými oděvy, aby zakryli svou nahotu.
- 7 A jsouce takto připraveni, domnívali se, že snadno přemohou a podrobí své bratří jhu poroby, anebo je pobijí a povraždí podle libosti své.
- 8 Ale vizte, k jejich naprostému úžasu na ně oni byli připraveni způsobem, jaký nebyl nikdy mezi dětmi Lehiových znám. Nyní byli připraveni, aby bojovali s Lamanity podle pokynů Moroniových.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

9 A stalo se, že Lamanité neboli Amalikiášité byli převelice užaslí nad jejich způsobem přípravy na válku.

10 Nyní, kdyby král Amalikiáš přišel ze země Nefi v čele svého vojska, možná by Lamanity přiměl, aby zaútočili na Nefity u města Ammonia; neboť vizte, on se nestaral o krev svého lidu.

11 Ale vizte, Amalikiáš sám do bitvy nešel. A vizte, jeho hlavní velitelé se neodvážili zaútočiti na Nefity u města Ammonia, neboť Moroni pozměnil vedení záležitostí mezi Nefity natolik, že Lamanité byli kvůli jejich útočištím zklamáni a nemohli je napadnouti.

12 Tudíž se stáhli do pustiny a sebrali svůj tábor a pochodovali směrem k zemi Noé domnívajíce se, že to bude pro ně druhé nejlepší místo k tomu, aby vyšli proti Nefitům.

13 Neboť nevěděli, že Moroni opevnil neboli vystavěl ochranné pevnosti pro každé město po celé zemi; tudíž pochodovali dále k zemi Noé s pevným odhodláním; ano, jejich hlavní velitelé předstoupili a učinili přísahu, že lid onoho města zničí.

14 Ale vizte, k jejich úžasu město Noé, které bylo doposud slabým místem, nyní díky prostředkům Moroniovým zesílilo, ano, dokonce tak, že převyšovalo sílu města Ammonia.

15 A nyní, vizte, to byla moudrost v Moronim; neboť on se domníval, že se uleknou u města Ammonia; a jelikož město Noé bylo až doposud nejslabší částí země, tudíž budou pochodovati, aby bojovali tam; a tak tomu bylo podle přání jeho.

16 A vizte, Moroni určil Lehiho, aby byl hlavním velitelem nad muži onoho města; a byl to týž Lehi, který bojoval s Lamanity v údolí na východ od řeky Sidon.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

- 17 A nyní vizte, stalo se, že když Lamanité zjistili, že Lehi velí městu, byli opět zklamáni, neboť se Lehiho nesmírně báli; nicméně jejich hlavní velitelé přísahali přísahou, že na město zaútočí; tudíž, předvedli svá vojska.
- 18 Nyní vizte, Lamanité se nemohli do jejich ochranných pevností dostat jinak nežli vchodem, pro výšku valu, který byl navršen, a pro hloubku příkopu, který byl dokola vykopán, ledaže by to bylo vchodem.
- 19 A tak byli Nefité připraveni zničit všechny ty, kteří by se pokusili vyšplhat nahoru, aby vstoupili do pevnosti jinou cestou, tím, že by po nich vrhali kameny a šípy.
- 20 Tak byli připraveni, ano, skupina jejich nejsilnějších mužů, se svými meči a se svými praky, aby srazili každého, kdo by se pokusil vejít do jejich útočiště místem vchodu; a tak byli připraveni bránit se proti Lamanitům.
- 21 A stalo se, že velitelé Lamanitů předvedli svá vojska před místo vchodu a počali s Nefity bojovat, aby se dostali do jejich útočiště; ale vizte, byli vždy odrazeni natolik, že byli pobíjeni s nesmírným krveprolitím.
- 22 Nyní, když zjistili, že nemohou získati moc nad Nefity průchodem, počali skopávat jejich valy země, aby získali cestu pro svá vojska, aby měli rovnocennou příležitost k boji; ale vizte, při těchto pokusech byli smeteni kameny a šípy, které na ně byly vrženy; a namísto aby zaplnili jejich příkopy strženými valy země, naplnili je do určité míry těly svých mrtvých a raněných.
- 23 Tak měli Nefité nad svými nepřáteli veškerou moc; a tak se Lamanité pokoušeli Nefity zničit, až byli všichni jejich hlavní velitelé pobiti; ano, a bylo pobito více nežli tisíc Lamanitů; zatímco na druhé straně nebyla mezi Nefity jediná duše, která by byla zabita.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

- 24 Okolo padesáti jich bylo zraněno, těch, kteří byli vystaveni šípům Lamanitů v průchodu, ale byli chráněni svými štíty a svými náprsními pancíři a svými přilbicemi, natolik, že jejich poranění byla na nohou, z nichž mnohá byla velmi vážná.
- 25 A stalo se, že když Lamanité viděli, že jejich hlavní velitelé jsou všichni zabiti, uprchli do pustiny. A stalo se, že se vrátili do země Nefi, aby zpravili svého krále Amalikiáše, který byl rodem Nefita, o jejich veliké porážce.
- 26 A stalo se, že ten se na svůj lid nesmírně rozhněval, protože nedosáhl svého přání ohledně Nefitů; nepodrobil je jhu poroby.
- 27 Ano, hněval se nesmírně a zlořečil Bohu a také Moronimu, přísahaje přísahou, že bude pít jeho krev; a to proto, že Moroni při přípravě pro bezpečí svého lidu zachovával příkázání Boží.
- 28 A stalo se, že na druhé straně lid Nefitů děkoval Pánu, svému Bohu, za jeho nesmírnou moc při jejich vysvobození z rukou jejich nepřátel.
- 29 A tak skončil devatenáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.
- 30 Ano, a měli mezi sebou trvalý mír a církvi se převelice dařilo pro jejich pozornost a píli, kterou věnovali slovu Božímu, jež jim oznamoval Helaman a Šiblon a Korianton a Ammon a jeho bratří, ano, všichni ti, kteří byli vysvěceni svatým řádem Božím, jsouce pokřtěni ku pokání a vyslání, aby kázali mezi lidem.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblón, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 A nyní, stalo se, že Moroni nepřestal činiti přípravy na válku neboli brániti svůj lid proti Lamanitům; neboť dal, aby jeho vojska počala na počátku dvacátého roku vlády soudců, aby počala vršiti valy země okolo všech měst po celé zemi, kterou vlastnili Nefité.
- 2 A dal, aby navrchu těchto náspů země byly trámy, ano, aby okolo měst bylo postaveno opevnění z trámů do výše muže.
- 3 A dal, aby na onom opevnění z trámů bylo na těchto trámech postaveno kolem dokola lemování ze zašpičatělých kůlů; a byly silné a vysoké.
- 4 A dal, aby byly vystavěny věže, které čněly nad ona opevnění ze zašpičatělých kůlů, a dal, aby na oněch věžích byla postavena útočiště, aby je kameny a šípy Lamanitů nemohly zraniti.
- 5 A byli připraveni, takže mohli vrhati z jejich vršků kameny podle své libosti a své síly a zabítí toho, kdo by se pokusil přiblížiti se ke zdem města.
- 6 Tak Moroni připravil pevnosti proti příchodu jejich nepřátel, okolo každého města v celé zemi.
- 7 A stalo se, že Moroni dal, aby jeho vojska vyšla do východní pustiny; ano, a oni šli a zahnali všechny Lamanity, kteří byli ve východní pustině, do jejich vlastních zemí, které byly na jih od země Zarahemla.
- 8 A země Nefi se táhla přímým směrem od východního moře k západnímu.
- 9 A stalo se, že když Moroni zahnal všechny Lamanity z východní pustiny, která byla na sever od zemí jejich vlastnictví, dal, aby obyvatelé, kteří byli v zemi Zarahemla a v okolní zemi, odešli do východní pustiny až k hranicím s pobřežím a aby zemi vlastnili.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 A také umístil vojska na jihu, na hranicích jejich vlastnictví, a dal, aby vystavěla opevnění, aby mohli zabezpečiti svá vojska a svůj lid před rukama svých nepřátel.

11 A tak odřízl všechny pevnosti Lamanitů ve východní pustině, ano, a také na západě, opevniv hranici mezi Nefity a Lamanity, mezi zemí Zarahemla a zemí Nefi, od západního moře, táhnoucí se podél pramene řeky Sidon – a Nefité vlastnili veškerou severní zemi, ano, vpravdě veškerou zemi, která byla na sever od země Hojnosti, podle své libosti.

12 Tak se Moroni se svými vojsky, která se denně rozrůstala kvůli zajištění ochrany, kterou jim jeho díla vytvářela, snažil odříznouti sílu a moc Lamanitů od zemí svého vlastnictví, aby neměli žádné moci nad zeměmi jejich vlastnictví.

13 A stalo se, že Nefité počali zakládati město a nazvali to město Moroni; a bylo u východního moře; a bylo na jihu u hranice vlastnictví Lamanitů.

14 A také počali zakládati město mezi městem Moroni a městem Aron a hraničilo s Aronem a s Moronim; a nazvali to město, neboli zemi, Nefia.

15 A započali také v témže roce stavěti mnohá města na severu, jedno z nich zvláštním způsobem, které nazvali Lehi a které leželo na severu u hranic mořského pobřeží.

16 A tak skončil dvacátý rok.

17 A v těchto příznivých podmínkách byl lid Nefiův na počátku dvacátého a prvního roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

18 A převelice se jim dařilo a nesmírně zbohatli; ano, a množili se a sílili v zemi.

19 A tak vidíme, jak milosrdná a spravedlná jsou všechna jednání Páně, až tak, že naplňuje všechna slova svá, jež dává dětem lidským; ano, můžeme viděti, že právě v této době se potvrzují slova jeho, jež promlouval k Lehimu řka:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Požehnaný jsi ty i děti tvé; a ony budou požehnány, a nakolik budou zachovávatí přikázání má, bude se jim v zemi dařiti. Ale pamatuj, nakolik přikázání má zachovávatí nebudou, budou z přítomnosti Páně odříznuti.

21 A my vidíme, že tyto přísliby byly potvrzeny lidu Nefiovu; neboť právě jejich hádky a jejich sváry, ano, jejich vraždění a jejich plenění, jejich modlářství, jejich smilstva a jejich ohavnosti, které byly mezi nimi, na ně přivedily jejich války a jejich zničení.

22 A ti, kteří byli věrni v zachovávání přikázání Páně, byli vysvobozováni ve všech dobách, zatímco tisíce jejich zlovolných bratrů byly vydávány do poroby, nebo aby zahynuly mečem nebo aby upadaly do nevěry a smísily se s Lamanity.

23 Ale vizte, ode dnů Nefiových nebylo nikdy mezi lidem Nefiovým šťastnější doby nežli za dnů Moroniových, ano, právě v této době ve dvacátém a prvním roce vlády soudců.

24 A stalo se, že dvacátý a druhý rok vlády soudců také skončil v míru; ano, a také dvacátý a třetí rok.

25 A stalo se, že i na počátku dvacátého a čtvrtého roku vlády soudců by byl mír mezi lidem Nefiovým, kdyby nebylo sváru, který mezi nimi vyvstal ohledně země Lehi a země Morianton, která hraničila se zemí Lehi; a obě byly na hranicích s pobřežím.

26 Neboť vizte, lid, který vlastnil zemi Morianton, si činil nárok na část země Lehi; tudíž vyvstal mezi nimi prudký svár, natolik, že lid Moriantonův pozvedl zbraně proti svým bratrům a byl odhodlán je mečem zabít.

27 Ale vizte, lid, který vlastnil zemi Lehi, prchl do tábora Moroniova a prosil ho o pomoc; neboť vizte, nebyl v nepravu.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

- 28 A stalo se, že když lid Moriantonův, který byl veden mužem, který se jmenoval Morianton, zjistil, že lid Lehiův uprchl do tábora Moroniova, převelice se ulekl, aby na něj nepřišlo vojsko Moroniovo a nezničilo jej.
- 29 Tudíž, Morianton jim namluvil, aby uprchli do země, která byla směrem na sever a která byla pokryta velikými plochami vod, a zmocnili se země, která byla směrem na sever.
- 30 A vizte, byli by tento plán provedli (nad čímž by velice bědovali), ale vizte, Morianton, jsa mužem velice vznětlivým, tudíž se rozhněval na jednu ze svých služebnic a napadl ji a zbil ji velice.
- 31 A stalo se, že ona uprchla a přešla do tábora Moroniova a pověděla Moronimu vše o oné záležitosti, a také o jejich úmyslech uprchnouti do země severní.
- 32 Nyní vizte, lid, který byl v zemi Hojnosti, nebo spíše Moroni, se obával, že budou poslouchati slova Moriantonova a připojí se k jeho lidu a ten získá vlastnictví oněch částí země, což by položilo základy vážným následkům mezi lidem Nefiovým, ano, kteréžto následky by vedly ke ztrátě jejich svobody.
- 33 Tudíž Moroni vyslal vojsko, s jeho táborem, aby zadrželo lid Moriantonův, aby zastavilo jejich útěk do země severní.
- 34 A stalo se, že je nezadrželi, dokud nedošli k hranicím země Pustoty; a tam je zadrželi u úžiny, která vedla podél moře do země severní, ano, podél moře na západě a na východě.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 A stalo se, že vojsko, které vyslal Moroni a které vedl muž, jenž se jmenoval Teankum, se střetlo s lidem Moriantonovým; a tak zarputilý byl lid Moriantonův (jsa povzbuzován jeho zlovolností a jeho lichotivými slovy), že mezi nimi došlo k bitvě, v níž Teankum zabil Moriantona a porazil jeho vojsko, zajal je a navrátil se do tábora Moroniova. A tak skončil dvacátý a čtvrtý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

36 A tak byl lid Moriantonův přiveden zpět. A poté, co učinil smlouvu, že bude zachovávat mír, byla mu navracena země Morianton a mezi ním a lidem Lehiovým nastala svornost; a jemu byly také navraceny jeho země.

37 A stalo se, že v témže roce, kdy byl lidu Nefiovu obnoven mír, že Nefia, druhý hlavní soudce, zemřel, usedav na soudcovskou stoliči s dokonalou přímostí před Bohem.

38 Nicméně odmítl od Almy převzít do vlastnictví ony záznamy a ony věci, které Alma a jeho otcové považovali za nejvýše posvátné; tudíž Alma je předal svému synu Helamanovi.

39 Vizte, stalo se, že syn Nefiaův byl určen, aby usedl na soudcovskou stoliči na místo svého otce; ano, byl určen hlavním soudcem a správcem nad lidem s přísahou a posvátným obřadem, že bude souditi spravedlivě a že bude udržovat mír a svobodu lidu a že jim udělí jejich posvátné výsady uctívati Pána, jejich Boha, ano, že bude podporovat a hájiti věc Boží po všechny své dny a že bude přiváděti zlovolné k spravedlnosti podle jejich zločinu.

40 Nyní vizte, jmenoval se Pahoran. A Pahoran usedl na stoliči svého otce a počal svou vládu, na konci dvacátého a čtvrtého roku, nad lidem Nefiovým.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 A nyní, stalo se na počátku dvacátého a pátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že poté, co zjednali mír mezi lidem Lehiovým a lidem Moriantonovým ohledně jejich zemí, počali dvacátý a pátý rok v míru;
- 2 Nicméně dlouho si úplný mír v zemi neudrželi, neboť mezi lidem vyvstal svár ohledně hlavního soudce Pahorana; neboť vizte, byla skupina lidí, kteří si přáli, aby několik jednotlivých bodů zákona bylo pozměněno.
- 3 Ale vizte, Pahoran nechtěl zákon pozměnit, a ani nechtěl strpěti, aby byl pozměněn; tudíž neposlouchal ty, již vyslali své hlasy se žádostmi svými o pozměnění zákona.
- 4 Tudíž ti, kteří si přáli, aby byl zákon pozměněn, se na něho hněvali a přáli si, aby již nebyl hlavním soudcem nad zemí; tudíž vyvstala v oné věci prudká rozepře, nikoli však ke krveprolití.
- 5 A stalo se, že ti, kteří si přáli, aby byl Pahoran sesazen ze soudcovské stolice, se nazývali lidé královi, neboť si přáli, aby byl zákon pozměněn tak, aby byla svržena svobodná vláda a aby byl nad zemí ustanoven král.
- 6 A ti, kteří si přáli, aby Pahoran zůstal hlavním soudcem nad zemí, vzali na sebe jméno lidé svobody; a tak byl mezi nimi rozkol, neboť lidé svobody přísahali neboli učinili smlouvu, že budou hájiti svá práva a výsady svého náboženství prostřednictvím svobodné vlády.
- 7 A stalo se, že tato záležitost jejich sváru byla urovnána hlasem lidu. A stalo se, že hlas lidu vyzněl pro lid svobody a Pahoran si ponechal soudcovskou stolicí, což způsobilo velikou radost mezi bratřími Pahoranovými, a také mezi mnohými z lidu svobody, kteří také lid králův umlčeli, takže ti se neodvažovali odporovati, ale byli nuceni hájiti věc svobody.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Nyní, ti, kteří byli pro krále, byli lidé urození a usilovali o to, aby se stali králi; a byli podporováni těmi, kteří usilovali o moc a pravomoc nad lidem.

9 Ale vizte, byla to závažná doba na to, aby byly takovéto sváry mezi lidem Nefiovým; neboť vizte, Amalikiáš opět podněcoval srdce lidu Lamanitů proti lidu Nefitů a shromažďoval vojáky ze všech částí své země, vyzbrojuje je a připravuje je na válku se vši pílí; neboť přísahal, že bude pít krev Moroniovu.

10 Ale vizte, my uvidíme, že tento jeho slib, který učinil, byl unáhlený; nicméně, připravoval sebe a svá vojska na to, aby šli bojovat proti Nefitům.

11 Nyní, jeho vojska nebyla tak veliká, jako byla doposud, pro ony mnohé tisíce, které byly pobity rukou Nefitů; ale i přes jejich velikou ztrátu Amalikiáš shromáždil podivuhodně veliké vojsko, natolik, že se nebál sejít do země Zarahemla.

12 Ano, vpravdě, Amalikiáš sám sešel v čele Lamanitů. A bylo to ve dvacátém a pátém roce vlády soudců; a bylo to v tutéž dobu, kdy počali urovnávat záležitosti svých svárů ohledně hlavního soudce Pahorana.

13 A stalo se, že když tito muži, kteří se nazývali lidé královi, uslyšeli, že Lamanité přicházejí bojovat proti nim, byli ve svém srdci rádi; a odmítli pozvednouti zbraně, neboť tak se hněvali na hlavního soudce a také na lid svobody, že nechtěli pozvednouti zbraní, aby bránili svou vlast.

14 A stalo se, že když to Moroni viděl, a také viděl, že Lamanité přecházejí hranice země, nesmírně se rozhněval pro zarputilost oněch lidí, které se snažil s tak velikou pílí zachovat; ano, nesmírně se hněval; jeho duše byla plna hněvu vůči nim.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 A stalo se, že poslal žádost s hlasem lidu správci země žádaje ho, aby si ji přečetl a dal mu (Moronimu) moc přinutiti tyto odštěpence k tomu, aby bránili svou vlast, anebo je usmrtiti.
- 16 Neboť jeho prvotním zájmem bylo ukončiti takovéto sváry a rozštěpení mezi lidem; neboť vizte, to bylo doposud příčinou veškerého jejich zničení. A stalo se, že byla vyslyšena podle hlasu lidu.
- 17 A stalo se, že Moroni přikázal svému vojsku, aby táhlo proti oněm lidem královým, aby srazilo jejich pýchu a jejich vznešenost a srovnalo je se zemí, anebo aby pozvedli zbraně a podporovali věc svobody.
- 18 A stalo se, že vojska pochodovala proti nim; a srazila jejich pýchu a jejich vznešenost natolik, že když pozvedli své válečné zbraně, aby bojovali proti mužům Moroniovým, byli poraženi a srovnáni se zemí.
- 19 A stalo se, že oněch odštěpenců, kteří byli poraženi mečem, byly čtyři tisíce; a ti z jejich vůdců, kteří nebyli zabiti v bitvě, byli zajati a uvrženi do vězení, neboť v tuto dobu nebylo času na jejich soudy.
- 20 A zbytek oněch odštěpenců se raději, nežli by se nechal sraziti k zemi mečem, podrobil korouhvi svobody, a byli donuceni vyvěsiti zástavu svobody na své věže a ve svých městech a pozvednouti zbraně na obranu své vlasti.
- 21 A tak Moroni učinil konec oněm lidem královým, takže mezi nimi nebyl nikdo znám pod názvem lidé královi; a tak skoncoval se zarputilostí a s pýchou oněch lidí, kteří se hlásili ke vznešené krvi; ale byli přivedeni k tomu, aby se pokořili jako jejich bratří a aby udatně bojovali za svou svobodu od poroby.
- And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.
- For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.
- And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.
- And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.
- And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.
- And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.
- And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Vizte, stalo se, že zatímco Moroni tak potíral války a sváry mezi svým vlastním lidem podrobuje jej míru a umravněnosti a vydává nařízení k tomu, aby se připravili na válku s Lamanity, vizte, Lamanité přišli do země Moroni, která byla na hranicích s mořským pobřežím.
- 23 A stalo se, že Nefité nebyli dostatečně silní ve městě Moroni; tudíž Amalikiáš je vyhnal, pobiv mnohé. A stalo se, že Amalikiáš se zmocnil města, ano, zmocnil se všech jejich opevnění.
- 24 A ti, kteří uprchli z města Moroni, přišli do města Nefia; a také lid z města Lehi se shromáždil a činil přípravy a byl připraven střetnouti se s Lamanity v bitvě.
- 25 Ale stalo se, že Amalikiáš nedovolil Lamanitům, aby šli proti městu Nefia do bitvy, ale držel je dole u pobřeží, zanechávaje muže v každém městě, aby ho hájili a bránili.
- 26 A tak šel dál, zmocňuje se mnoha měst, města Nefia a města Lehi a města Morianton a města Omner a města Gid a města Mulek, a všechna byla u východní hranice s pobřežím.
- 27 A tak Lamanité získali vychytralostí Amalikiášovou a svými nesčetnými zástupy velmi mnoho měst a všechna byla silně opevněna po způsobu opevnění Moroniova; a všechna se stala pevnostmi Lamanitů.
- 28 A stalo se, že pochodovali k hranicím země Hojnosti, ženouce Nefity před sebou a pobíjejíce mnohé.
- 29 Ale stalo se, že se střetli s Teankumem, který zabil Moriantona a zastavil jeho lid na útěku.
- 30 A stalo se, že zastavil také Amalikiáše, když pochodoval se svým početným vojskem, aby se mohl zmocniti země Hojnosti, a taktéž země severní.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephiah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephiah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephiah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 Ale vizte, potkalo ho zklamání, byv odražen Teankumem a jeho muži, neboť to byli velcí válečníci; neboť každý muž Teankumův předčil Lamanity co do jejich síly a co do jejich umění válečného natolik, že získali převahu nad Lamanity.

32 A stalo se, že je napadal, natolik, že je pobíjeli až do setmění. A stalo se, že Teankum a jeho muži rozbili své stany na hranicích země Hojnosti; a Amalikiáš postavil své stany na pláni na hranicích s pobřežím a tímto způsobem byli zahnáni.

33 A stalo se, že když nastala noc, Teankum se svým služebníkem se vykradli a vyšli za noci a šli do tábora Amalikiášova; a vizte, spánek je přemohl pro jejich velikou únavu, kterou způsobila námaha a horko toho dne.

34 A stalo se, že Teankum se vkradl tajně do stanu králova a probodl mu oštěpem srdce; a způsobil králi okamžitou smrt, takže ten nevzbudil své služebníky.

35 A vrátil se opět tajně do svého vlastního tábora a vizte, jeho muži spali a on je probudil a pověděl jim vše, co učinil.

36 A dal, aby jeho vojska stála v pohotovosti z obavy, že Lamanité, až se probudí, by na ně mohli přijíti.

37 A tak končí dvacátý a pátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; a tak končí dny Amalikiášovy.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, inso-much that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, inso-much that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 A nyní, stalo se ve dvacátém a šestém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, vizte, když se Lamanité probudili prvního rána prvního měsíce, vizte, shledali, že Amalikiáš je ve svém stanu mrtev; a také viděli, že Teankum je onoho dne připraven na bitvu proti nim.
- 2 A nyní, když to Lamanité viděli, vyděsili se; a upustili od svého plánu pochodovati do země severní a stáhli se s celým svým vojskem do města Mulek a hledali ochranu ve svých opevněních.
- 3 A stalo se, že bratr Amalikiášův byl určen za krále nad lidem Lamanitů; a jmenoval se Ammoron; a tak král Ammoron, bratr krále Amalikiáše, byl určen, aby vládl na jeho místě.
- 4 A stalo se, že přikázal, aby jeho lid hájil ona města, kterých dobyli za prolítí krve; neboť nedobyli jediného města, aniž by ztratili mnoho krve.
- 5 A nyní, Teankum viděl, že Lamanité jsou odhodláni hájiti ona města, kterých dobyli, a ony části země, jejichž vlastnictví získali; a také vida nesmírnost jejich počtu, Teankum si pomyslel, že není žádoucí, aby se pokoušel zaútočiti na ně v jejich pevnostech.
- 6 Ale ponechal své muže kolem, jako by čině přípravy na válku; ano, a vpravdě se připravoval brániti sebe proti nim tím, že stavěl dokola zdi a připravoval útočiště.
- 7 A stalo se, že setrval takto v přípravách na válku, dokud Moroni neposlal veliký počet mužů, aby posílil jeho vojsko.
- 8 A Moroni mu také poslal příkazy, že si má ponechati všechny zajatce, kteří mu padli do rukou; a jelikož Lamanité jali mnoho zajatců, že si má ponechati všechny zajatce Lamanitů jako výkupné za ty, které zajali Lamanité.
- 9 A také mu poslal příkazy, že má opevniti zemi Hojnosti a zabezpečiti úžinu, která vede do země severní, aby ono místo nezískali Lamanité a neměli moc napadati je ze všech stran.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

10 A Moroni také vyslal poselství žádaje ho, aby byl věrný při hájení oné části země a aby vyhledával každou příležitost k potírání Lamanitů v oné části, nakolik je v jeho moci, aby snad mohl získati opět strategií nebo nějakým jiným způsobem ona města, která jim byla vyrvána z rukou; a aby také opevňoval a posiloval města okolo, která do rukou Lamanitů nepadla.

11 A také mu pravil: Přišel bych za tebou, ale viz, Lamanité na nás útočí na hranicích země u západního moře; a viz, jdu proti nim, proto nemohu přijíti za tebou.

12 Nyní, král (Ammoron) odešel ze země Zarahemla a zpravil královnu o smrti svého bratra a shromáždil veliký počet mužů a vydal se na pochod proti Nefitům u hranice se západním mořem.

13 A tak se snažil napadati Nefity a odlákati část jejich sil do oné části země, zatímco přikázal těm, které zanechal, aby vlastnili města, která dobyl, aby také napadali Nefity na hranicích s východním mořem a aby se zmocnili jejich zemí, nakolik to bude v jejich moci, podle moci jejich vojsk.

14 A tak Nefité byli v těchto nebezpečných poměrech na konci dvacátého a šestého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

15 Ale vizte, stalo se ve dvacátém a sedmém roce vlády soudců, že Teankum podle příkazu Moroniova – který rozestavěl vojska, aby chránila jižní a západní hranice země, a který se vydal na pochod k zemi Hojnosti, aby mohl se svými muži pomoci Teankumovi při znovuzískávání měst, která ztratili –

16 A stalo se, že Teankum obdržel příkazy, aby zaútočil na město Mulek a získal ho zpět, bude-li to možné.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

- 17 A stalo se, že Teankum učinil přípravy na to, aby zaútočil na město Mulek a aby vypochoďoval se svým vojskem proti Lamanitům; ale viděl, že je nemožné, aby je přemohl, zatímco jsou ve svých opevněních; tudíž upustil od svých plánů a opět se vrátil do města Hojnosti, aby vyčkal příchodu Moroniova, aby získal posilu pro své vojsko.
- 18 A stalo se, že Moroni dosáhl se svým vojskem země Hojnosti ke konci dvacátého a sedmého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.
- 19 A na počátku dvacátého a osmého roku měli Moroni a Teankum a mnozí z hlavních velitelů válečnou poradu – co by měli učiniti, aby přiměli Lamanity, aby vyšli proti nim do bitvy; nebo jak by je mohli vylákati z jejich pevností, aby nad nimi získali převahu a opět získali město Mulek.
- 20 A stalo se, že posílali vyslance k vojsku Lamanitů, které chránilo město Mulek, k jejich vůdci, který se jmenoval Jákob, žádající ho, aby vyšel se svými vojsky a střetl se s nimi na planinách mezi oběma městy. Ale vizte, Jákob, jenž byl Zoramita, nechtěl se svým vojskem vyjíti a střetnouti se s nimi na planinách.
- 21 A stalo se, že Moroni, nemaje žádnou naději na to, že by se s nimi střetl za rovných podmínek, tudíž, vymyslel plán, aby mohl Lamanity z jejich pevností vylákati.
- 22 Tudíž dal, aby si Teankum vzal malý počet mužů a vydal se na pochod podél pobřeží; a Moroni a jeho vojsko za noci vypochoďovalo do pustiny na západ od města Mulek; a tak nazítří, když stráž Lamanitů objevily Teankuma, běžely a pověděly to Jákobovi, svému vůdci.
- 23 A stalo se, že vojska Lamanitů vypochoďovala proti Teankumovi domnívající se, že svým počtem Teankuma přemohou pro nízkost jeho počtu. A jakmile Teankum uviděl, jak vojska Lamanitů vycházejí proti němu, počal se stahovati podél pobřeží směrem na sever.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

24 A stalo se, že když Lamanité viděli, že začíná prchati, nabyl odvahy a pronásledovali je s rázností. A zatímco Teankum takto odváděl Lamanity, kteří ho marně pronásledovali, vizte, Moroni přikázal, aby část jeho vojska, které bylo s ním, vpochodovala do města a obsadila ho.

25 A tak učinili a zabili všechny ty, kteří byli ponecháni, aby chránili město, ano, všechny ty, kteří nechtěli vydati své válečné zbraně.

26 A tak Moroni získal vlastnictví města Mulek s částí svého vojska, zatímco pochodoval se zbytkem, aby se střetl s Lamanity, až se budou vraceti z pronásledování Teankuma.

27 A stalo se, že Lamanité pronásledovali Teankuma, dokud nedošli k městu Hojnosti, a pak se střetli s Lehim a s malým vojskem, které tam bylo ponecháno, aby chránilo město Hojnosti.

28 A nyní vizte, když hlavní velitelé Lamanitů spatřili Lehiho s jeho vojskem přicházejícím proti nim, prchali ve velikém zmatku ze strachu, že snad nedosáhnou města Mulek dříve, nežli je Lehi dohoní; neboť byli znaveni kvůli svému pochodu, a mužové Lehiovi byli svěží.

29 Nyní, Lamanité nevěděli, že Moroni jim byl v zádech se svým vojskem; a jediné, čeho se báli, byl Lehi a jeho mužové.

30 Nyní, Lehi si nepřál je dostihnouti, dokud se nestřetnou s Moronim a s jeho vojskem.

31 A stalo se, že nežli se Lamanité stáhli daleko, byli obklopeni Nefity, muži Moroniovými na jedné straně a muži Lehiovými na druhé, a všichni byli svěží a plní síly; ale Lamanité byli znaveni kvůli svému dlouhému pochodu.

32 A Moroni přikázal svým mužům, že je mají napadati, dokud nevydají své válečné zbraně.

33 A stalo se, že Jákob, jsa jejich vůdcem, jsa také Zoramita a maje nezkrtného ducha, vedl Lamanity, aby bojovali s nesmírnou zuřivostí proti Moronimu.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

34 Moroni stál ve směru jejich pochodu, tudíž Jákob byl odhodlán, že je pobije a probije se až do města Mulek. Ale vizte, Moroni a jeho mužové byli mocnější; tudíž před Lamanity neustoupili.

35 A stalo se, že bojovali na obou stranách s nesmírnou zuřivostí; a mnoho pobitých bylo na obou stranách; ano, a Moroni byl zraněn a Jákob byl zabit.

36 A Lehi napadl se svými silnými muži jejich zadní voj s takovou zuřivostí, že Lamanité v zadním voji vydali své válečné zbraně; a zbylí, jsouce velice zmateni, nevěděli, kam jíti nebo udeřiti.

37 Nyní Moroni, vida jejich zmatek, pravil jim: Jestliže přinesete své válečné zbraně a vydáte je, vizte, ustaneme prolévati vaši krev.

38 A stalo se, že když Lamanité uslyšeli tato slova, jejich hlavní velitelé, všichni ti, kteří nebyli zabiti, předstoupili a vrhli své válečné zbraně k nohám Moroniovým a přikázali i svým mužům, aby učinili totéž.

39 Ale vizte, byli mnozí, kteří nechtěli; a ti, kteří nechtěli vydati své meče, byli jati a svázáni a jejich válečné zbraně jim byly odebrány a byli přinuceni pochodovati se svými bratřími do země Hojnosti.

40 A nyní, počet zajatců, kteří byli jati, převyšoval velice počet těch, kteří byli pobiti, ano, převyšoval velice počet těch, kteří byli pobiti na obou stranách.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 A stalo se, že nad zajatci Lamanitů ustanovili stráže a přinutili je, aby šli a pohřbili své mrtvé, ano, a také mrtvé Nefitů, kteří byli zabiti; a Moroni nad nimi dosadil muže, aby je střežili, zatímco budou vykonávat své práce.
- 2 A Moroni šel s Lehim do města Mulek a převzal velení nad městem a předal je Lehimu. Nyní vizte, tento Lehi byl muž, který byl s Moronim ve většině ze všech jeho bitev; a byl to muž jako Moroni, a radovali se ze vzájemného bezpečí; ano, měli rádi jeden druhého a měl je rád i veškerý lid Nefiův.
- 3 A stalo se, že poté, co Lamanité dokončili pohřbívání svých mrtvých a taktéž mrtvých Nefitů, byli odvedeni zpět do země Hojnosti; a Teankum je podle příkazů Moroniových přiměl, aby počali pracovat na vykopávání příkopu okolo země neboli města Hojnosti.
- 4 A přiměl je, aby stavěli předprseň z trámů na vnitřní straně příkopu; a vyhazovali zem z příkopů proti předprsní z trámů; a tak přiměli Lamanity pracovat, dokud neobklopili město Hojnosti silnou zdí z trámů a země do převeliké výšky.
- 5 A toto město se stalo již na vždy převelikou pevností; a v tomto městě střežili zajatce Lamanitů; ano, vpravdě uvnitř zdí, které je přiměli postavit jejich vlastníma rukama. Nyní, Moroni byl nucen přimět Lamanity, aby pracovali, protože při práci je bylo snadné střežit; a on si přál mít všechny své síly, až zaútočí na Lamanity.
- 6 A stalo se, že Moroni tak dobyl vítězství nad jedním z největších vojsk Lamanitů a získal vlastnictví města Mulek, které bylo jednou z nejsilnějších pevností Lamanitů v zemi Nefi; a tak si i postavil pevnost, aby udržel své zajatce.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 A stalo se, že se již v onom roce nepokusil o boj s Lamanity, ale zaměstnával své muže přípravou na válku, ano, stavěním opevnění k obraně před Lamanity, ano, a také zachraňováním jejich žen a jejich dětí před hladem a strastí a obstaráváním potravy pro jejich vojska.

8 A nyní, stalo se, že vojska Lamanitů u západního moře na jihu získala za nepřítomnosti Moroniovy pro nějaké pletichy mezi Nefity, které mezi nimi způsobily rozštěpení, jistou převahu nad Nefity, ano, natolik, že získali vlastnictví několika jejich měst v oné části země.

9 A tak pro nepravost mezi sebou, ano, pro rozštěpení a pletichy mezi sebou samými se ocitli ve velmi nebezpečných okolnostech.

10 A nyní vizte, mám něco, co bych chtěl říci o lidu Ammonovu, kteří byli zpočátku Lamanité; ale skrze Ammona a jeho bratří, neboli spíše skrze moc a slovo Boží, se obrátili k Pánu; a byli odvedeni do země Zarahemla, a od té doby je Nefité ochraňovali.

11 A pro svou přísahu byli chráněni před pozvednutím zbraně proti svým bratřím; neboť složili přísahu, že již nikdy neprolijí krev; a podle své přísahy by byli zahynuli; ano, byli by strpěli, že by padli do rukou svých bratří, kdyby nebylo slitování a nesmírné lásky, kterou k nim měl Ammon a jeho bratří.

12 A z této příčiny byli přivedeni do země Zarahemla; a od té doby je Nefité ochraňovali.

13 Ale stalo se, že když viděli ono nebezpečí a mnohé strasti a soužení, které pro ně Nefité snášeli, byli pohnuti soucitem a zatoužili pozvednouti zbraně na obranu své vlasti.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 Ale vizte, když se již chystali chopiti se svých válečných zbraní, byli přemoženi přesvědčováním Helamana a jeho bratří, neboť se chystali porušiti přísahu, kterou učinili.
- 15 A Helaman se bál, že kdyby tak učinili, ztratili by svou duši; tudíž všichni ti, kteří vstoupili do této smlouvy, byli nuceni pohlížeti na to, jak se jejich bratří prodírají svými strastmi za oněch nebezpečných okolností v této době.
- 16 Ale vizte, stalo se, že měli mnoho synů, kteří nevstoupili do smlouvy, že nepozvednou své válečné zbraně, aby bránili sebe proti svým nepřítelům; tudíž ti se v tuto dobu shromáždili, tolik, kolik jich bylo schopno pozvednouti zbraně, a nazývali se Nefity.
- 17 A vstoupili do smlouvy, že budou bojovati za svobodu Nefitů, ano, že budou chrániti zemi až do položení svého života; ano, dokonce učinili smlouvu, že se nikdy nevzdají své svobody, ale že budou za všech okolností bojovati, aby chránili Nefity a sebe samé před porobou.
- 18 Nyní vizte, dva tisíce bylo těchto mladých mužů, kteří vstoupili do této smlouvy a kteří se chopili svých válečných zbraní, aby bránili svou vlast.
- 19 A nyní vizte, jakože nikdy doposud nebyli Nefitům na obtíž, stali se jim nyní v tomto období také velikou oporou; neboť se chopili svých válečných zbraní a chtěli, aby Helaman byl jejich vůdcem.
- 20 A oni všichni byli mladí mužové a byli nesmírně udatní svou odvahou, a také silou a přičinlivostí; ale vizte, to nebylo vše – byli to mužové, kteří byli věrní za všech dob v jakékoli věci, která jim byla svěřena.
- 21 Ano, byli to mužové pravdy a rozvážnosti, neboť byli poučováni, aby zachovávali přikázání Boží a kráčeli před ním zpříma.
- 22 A nyní, stalo se, že Helaman pochodoval v čele svých dvou tisíc mladých vojáků na podporu lidu na hranicích země na jihu u západního moře.
- 23 A tak skončil dvacátý a osmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 A nyní, stalo se na počátku dvacátého a devátého roku soudců, že Ammoron vyslal k Moronimu služebníka žádaje, aby vyměnil zajatce.
- 2 A stalo se, že Moroni z tohoto požadavku pocítil převelikou radost, neboť si přál využívatí zásob, které byly přidělovány k podpoře lamanitských zajatců, k podpoře svých vlastních lidí; a také si přál využívatí vlastních lidí pro posílení svého vojska.
- 3 Nyní, Lamanité zajali mnoho žen a dětí, a mezi veškerými zajatci Moroniovými neboli mezi zajatci, které Moroni jal, nebylo jediné ženy ani dítěte; tudíž Moroni se rozhodl získati strategii od Lamanitů tolik nefitských zajatců, kolik jen bude možné.
- 4 Tudíž napsal list a poslal ho po služebníku Ammoronovu, tomtéž, který přinesl list Moronimu. Nyní, toto jsou slova, jež psal Ammoronovi, řka:
- 5 Viz, Ammorone, napsal jsem vám něco o této válce, kterou vedete proti mému lidu, neboli spíše kterou proti němu vedl tvůj bratr, a ve které jste odhodláni pokračovati i po jeho smrti.
- 6 Viz, chtěl bych vám říci něco o spravedlnosti Boží a o meči všemohoucího hněvu jeho, který nad vámi visí, ledaže budete činiti pokání a stáhnete svá vojska do svých vlastních zemí, neboli do země svého vlastnictví, což je země Nefi.
- 7 Ano, pověděl bych ti tyto věci, kdybys byl schopen je poslouchati; ano, pověděl bych ti o onom strašném pekle, které čeká, aby přijalo takové vražedníky, jako jsi ty a tvůj bratr, ledaže budete činiti pokání a upustíte od svých vražedných záměrů a vrátíte se se svými vojsky do svých vlastních zemí.
- 8 Ale jelikož jste tyto věci jednou zavrhli a bojovali jste proti lidu Páně, právě tak mohu očekávati, že tak učiníte opět.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 A nyní viz, my jsme připraveni vás přijmouti; ano, a pokud neupustíte od svých záměrů, vizte, uvalíte na sebe hněv onoho Boha, kterého jste zavrhlí, až k svému naprostému zničení.
- 10 Ale jakože žije Pán, naše vojska na vás přijdou, ledaže se stáhnete, a budete brzy navštíveni smrtí, neboť my si udržíme svá města a své země; ano, a my si uhájíme své náboženství a věc svého Boha.
- 11 Ale viz, zdá se mi, že ti povídám o těchto věcech nadarmo; neboli zdá se mi, že ty jsi dítětem pekla; tudíž ukončím svůj list tím, že ti pravím, že nevyměním zajatce, ledaže to bude pod podmínkou, že za jednoho zajatce vydáš muže a jeho manželku a jeho děti; a v případě, že tak učiníte, vyměním.
- 12 A viz, neučiníte-li tak, přijdu proti vám se svými vojsky; ano, ozbrojím dokonce i své ženy a své děti a přijdu proti vám a budu vás pronásledovati, dokonce až do vaší vlastní země, což je země našeho prvního dědictví; ano, a bude to krev za krev, ano, život za život; a budu s vámi bojovati tak dlouho, až budete vyhlazeni s tváře země.
- 13 Viz, jsem rozhněván, a také můj lid; usilujete o to, abyste nás povraždili, a my jen usilujeme o to, abychom se bránili. Ale vizte, budete-li o naše zničení usilovati nadále, my budeme usilovati o zničení vaše; ano, a budeme usilovati o svou zemi, o zemi svého prvního dědictví.
- 14 Nyní končím svůj list. Já jsem Moroni; jsem vůdcem lidu Nefitů.
- 15 Nyní, stalo se, že Ammoron, když obdržel tento list, se rozhněval; a napsal Moronimu další list, a toto jsou slova, která psal říka:
- 16 Já jsem Ammoron, král Lamanitů; jsem bratr Amalikiášův, kterého jste zavraždili. Vizte, pomstím na vás jeho krev, ano, a přijdu na vás se svými vojsky, neboť se tvých hrozeb nebojím.
- 17 Neboť viz, vaši otcové podvedli své bratří natolik, že je oloupili o jejich právo na vládu, když po právu patřilo jim.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 A nyní viz, jestliže složíte zbraně a podrobíte se vládě těch, kterým vláda po právu patří, pak dám, aby můj lid složil své zbraně a nebyl již více ve válce.

19 Viz, vychrlil jsi proti mně a mému lidu mnoho hrozeb; ale viz, my se tvých hrozeb nebojíme.

20 Nicméně rád svolím k výměně zajatců podle tvého požadavku, abych mohl zachovati svou potravu pro své muže války; a povedeme válku, která bude věčná, buď k podrobení Nefitů naší pravomoci, nebo k jejich věčnému vyhubení.

21 A co se týká onoho Boha, kterého jsme, jak pravíš, zavrhlí, viz, my takovou bytost neznáme; a vy také ne; ale pakliže taková bytost je, domníváme se, že učinila nás, stejně jako vás.

22 A pakliže je ďábel a peklo, viz, což tam nepošle tebe, abys přebýval s mým bratrem, kterého jste zavraždili a o kterém jsi naznačil, že na takové místo odešel? Ale viz, na těchto věcech nezáleží.

23 Já jsem Ammoron a potomek Zorama, kterého vaši otcové donucením vyvedli z Jeruzaléma.

24 A viz nyní, já jsem smělý Lamanita; viz, tato válka je vedena, aby pomstila bezpráví na nich spáchané a aby uhájila a získala jejich práva na vládu; a končím svůj list Moronimu.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Nyní, stalo se, že když Moroni obdržel tento list, rozhněval se ještě více, protože věděl, že Ammoron má dokonalé povědomí o svém podvodu; ano, věděl, že Ammoron ví, že to nebyla spravedlná věc, která ho přiměla, aby vedl válku proti lidu Nefiovu.
- 2 A pravil: Vizte, nevyměním zajatce s Ammoronem, ledaže upustí od svého záměru, jak jsem uvedl ve svém listě; neboť mu nedopřeji, aby měl jakkoli více moci nežli tu, kterou má.
- 3 Vizte, znám místo, kde Lamanité stráží mé lidi, které zajali; a jelikož mi Ammoron nedopřál toho, čeho žádám ve svém listu, vizte, naložím s ním podle svých slov; ano, budu mezi nimi rozsévati smrt, dokud nebudou prositi o mír.
- 4 A nyní, stalo se, že když Moroni pravil tato slova, dal, aby se hledalo mezi jeho muži, aby snad mezi nimi mohl nalézt muže, který je potomkem Lamanovým.
- 5 A stalo se, že jednoho našli, a jmenoval se Laman; a byl to jeden ze služebníků krále, kterého zavraždil Amalikiáš.
- 6 Nyní, Moroni dal, aby Laman a malý počet jeho mužů šel ke strážím, které byly nad Nefity.
- 7 Nyní, Nefité byli stráženi ve městě Gid; tudíž Moroni určil Lamana a dal, aby malý počet mužů šel s ním.
- 8 A když nastal večer, Laman šel ke strážím, které byly nad Nefity, a vizte, viděli ho přicházeti a volali na něho; ale on jim praví: Nebojte se; vizte, já jsem Lamanita. Vizte, unikli jsme Nefitům a oni spí; a vizte, vzali jsme si z jejich vína a přinesli jsme ho s sebou.
- 9 Nyní, když Lamanité slyšeli tato slova, přijali ho s radostí; a pravili mu: Dejte nám z vašeho vína, abychom se mohli napítí; jsme rádi, že jste takto vzali víno s sebou, neboť jsme znaveni.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Ale Laman jim pravil: Ponechme si z našeho vína, až půjdeme bojovat proti Nefitům. Ale tato slova jenom zvětšila jejich touhu popítí z vína.

11 Neboť pravili: Jsme znaveni, tudíž vezměme si z vína a zanedlouho dostaneme víno ze svého přídělku a to nás posílí, až půjdeme proti Nefitům.

12 A Laman jim pravil: Můžete činiti podle přání svého.

13 A stalo se, že si brali z vína nevázaně; a bylo lahodné jejich chuti, tudíž brali si z něho nevázaněji; a bylo silné, byvši připraveno ve své síle.

14 A stalo se, že pili a byli veselí a zanedlouho byli všichni opilí.

15 A nyní, když Laman a jeho muži viděli, že jsou všichni opilí a v hlubokém spánku, vrátili se k Moronimu a pověděli mu vše, co se přihodilo.

16 A nyní, toto bylo podle plánu Moroniova. A Moroni vybavil své muže válečnými zbraněmi; a šel do města Gid, zatímco Lamanité byli v hlubokém spánku a opilí, a vhodil zajatcům válečné zbraně, tolik, že všichni byli ozbrojeni;

17 Ano, dokonce i jejich ženám a všem jejich dětem, tolika, kolik jich bylo schopno zacházeti s válečnou zbraní, když Moroni ozbrojoval všechny zajatce; a toto vše bylo učiněno za hlubokého ticha.

18 Ale kdyby Lamanité probudili, vizte, byli opilí a Nefité by je mohli zabít.

19 Ale vizte, to nebylo přání Moroniovo; neliboval si ve vraždění nebo krveprolévání, ale radoval se ze záchrany svého lidu před zkázou; a z této příčiny, aby na sebe nepřivodil nespravedlnost, nechtěl napadnouti Lamanité a zničit je v jejich opilosti.

20 Ale dosáhl svého přání; neboť ozbrojil ony zajatce Nefitů, kteří byli za zdí města, a dal jim moc získati vlastnictví oněch částí, které byly za zdmi.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 A pak dal, aby muži, kteří byli s ním, od nich poodešli a aby obklíčili vojska Lamanitů.

22 Nyní vizte, to bylo učiněno v noci, takže když se Lamanité ráno probudili, spatřili, že zvenku jsou obklíčeni Nefity a že uvnitř jsou jejich zajatci ozbrojeni.

23 A tak viděli, že Nefité mají nad nimi moc; a za těchto okolností shledali, že není vhodné, aby s Nefity bojovali; tudíž si jejich hlavní velitelé vyžádali jejich válečné zbraně a přinesli je a vrhli je k nohám Nefitů prosíce o milosrdenství.

24 Nyní vizte, to bylo přání Moroniovo. Jal je coby válečné zajatce a získal vlastnictví města a dal, aby všichni zajatci, kteří byli Nefité, byli osvobozeni; a ti se připojili k vojsku Moroniovu a byli jeho vojsku velikou posilou.

25 A stalo se, že dal, aby Lamanité, které zajal, počali pracovat na posilování opevnění okolo města Gid.

26 A stalo se, že když podle přání svého opevnil město Gid, dal, aby jeho zajatci byli odvedeni do města Hojnosti; a také toto město střežil s nesmírně silným vojskem.

27 A stalo se, že i přes všechny úklady Lamanitů si udrželi a uchránili všechny zajatce, které jali, a uhájili si i všechno území a převahu, kterou znovunabyli.

28 A stalo se, že Nefité počali opět vítězit a nabývatí zpět svých práv a výsad.

29 Mnohokrát se je Lamanité pokusili v noci obklíčit, ale při těchto pokusech přišli o mnoho zajatců.

30 A mnohokrát se pokusili podati Nefitům ze svého vína, aby je mohli zničit jedem nebo opilostí.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had re-taken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

31 Ale vizte, Nefité nebyli pomalí v tom, aby se rozpomněli na Pána, svého Boha, v této své době strasti. Nemohli býti chyceni do jejich pastí; ano, odmítali požití z jejich vína, dokud nepodali nejdříve některým lamanitským zajatcům.

32 A tak se měli na pozoru, aby mezi nimi nebylo podáno žádného jedu; neboť kdyby jejich víno otráвило Lamanitu, otráвило by i Nefitu; a tak zkoušeli všechny jejich nápoje.

33 A nyní, stalo se, že bylo nezbytné, aby Moroni učinil přípravy k tomu, aby zaútočil na město Morianton; neboť vizte, Lamanité svou prací město Morianton opevnili, až se stalo převelikou pevností.

34 A neustále do onoho města přiváděli nové síly, a také přinášeli nové zásoby potravin.

35 A tak skončil dvacátý a devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 A nyní, stalo se na počátku třicátého roku vlády soudců druhého dne v prvním měsíci, že Moroni obdržel od Helamana list, líčící záležitosti lidu v oné části země.
- 2 A toto jsou slova, která psal říka: Můj vroucně milovaný bratře Moroni, jak v Pánu, tak v soužení našeho válčení; viz, můj milovaný bratře, mám něco, co bych ti chtěl povědět o našem válčení v této části země.
- 3 Viz, dva tisíce synů oněch lidí, které Ammon přivedl ze země Nefi – nyní, ty víš, že to jsou potomci Lamana, který byl nejstarším synem našeho otce Lehiho;
- 4 Nyní, nemusím ti vyprávět o jejich tradicích nebo o jejich nevěře, neboť ty víš o všech těchto věcech –
- 5 Tudíž mi postačí, když ti povím, že dva tisíce těchto mladých mužů se chopilo svých válečných zbraní a chtěli, abych byl jejich vůdcem; a vyšli jsme, abychom bránili svou vlast.
- 6 A nyní, víš také o smlouvě, kterou jejich otcové učinili, že nepozvednou své válečné zbraně proti svým bratrům, aby neprolili krev.
- 7 Ale ve dvacátém a šestém roce, když viděli naše strasti a naše soužení pro ně, chystali se porušit smlouvu, kterou učinili, a pozvednouti válečné zbraně na naši obranu.
- 8 Ale já jsem nestrpěl, aby porušili tuto smlouvu, kterou učinili, domnívaje se, že Bůh nás posílí natolik, že nebudeme trpět více pro plnění oné přísahy, kterou dali.
- 9 Ale viz, zde je jedna věc, z které můžeme mít velkou radost. Neboť viz, ve dvacátém a šestém roce jsem já, Helaman, pochodoval v čele těchto dvou tisíc mladých mužů do města Judea, abych pomohl Antipovi, kterého jsi určil vůdcem nad lidem v oné části země.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 A připojil jsem svých dva tisíce synů (neboť jsou hodni býti nazýváni syny) k vojsku Antipovu, z kteréžto posily se Antipus převelice zaradoval; neboť viz, jeho vojsko bylo zmenšeno Lamanity, protože jejich síly pobily ohromný počet našich mužů, z kteréhož důvodu máme příčinu, abychom truchlili.
- 11 Nicméně, můžeme se utěšiti z toho, že zemřeli ve věci své vlasti a svého Boha, ano, a jsou šťastni.
- 12 A Lamanité také zadrželi mnoho zajatců, z nichž všichni jsou hlavní velitelé, neboť nikoho dalšího nenechali na živu. A domníváme se, že jsou nyní v tuto dobu v zemi Nefi; je tomu tak, nejsou-li zabiti.
- 13 A nyní, toto jsou města, jejichž vlastnictví Lamanité získali prolitím krve tolika našich udatných mužů:
- 14 Země Manti neboli město Manti a město Zezrom a město Kumeni a město Antipara.
- 15 A toto jsou města, která vlastnili, když jsem dosáhl města Judea; a našel jsem Antipa a jeho muže, jak se namáhají ze všech sil, aby město opevnili.
- 16 Ano, a byli zkroušeni na těle i na duchu, neboť ve dne udatně bojovali a v noci se namáhali, aby uhájili svá města; a tak trpěli velikými strastmi všeho druhu.
- 17 A nyní, byli rozhodnuti, že buď na tomto místě zvítězí, nebo zemřou; tudíž se můžeš správně domnívati, že tato malá síla, kterou jsem s sebou přivedl, ano, tito synové moji, jim dodali velikou naději a mnoho radosti.
- 18 A nyní, stalo se, že když Lamanité viděli, že Antipus obdržel větší posilu pro své vojsko, byli rozkazy Ammoronovými přinuceni nejít do bitvy proti městu Judea neboli proti nám.
- 19 A tak byla s námi přízeň Páně; neboť kdyby na nás byli přišli v naší slabosti, možná by byli zničili naše malé vojsko; a takto jsme byli zachováni.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephí; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Ammoron jim přikázal, aby hájili ta města, která získali. A tak skončil dvacátý a šestý rok. A na počátku dvacátého a sedmého roku jsme připravili své město i sebe na obranu.

21 Nyní, přáli jsme si, aby na nás Lamanité přišli; neboť my jsme si nepřáli zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

22 A stalo se, že jsme kolem dokola rozmístili zvědy, aby pozorovali pohyby Lamanitů, aby nemohli za noci ani za dne projítí kolem nás a zaútočiti na naše jiná města, která byla na sever.

23 Neboť jsme věděli, že v těchto městech nejsou dostatečně silní na to, aby se s nimi střetli; tudíž jsme si přáli, kdyby kolem nás prošli, napadnouti je zezadu a tak je zaměstnávatí vzadu v témže okamžiku, kdy dojde ke střetu vpředu. Domnívali jsme se, že bychom je mohli přemoci; ale viz, v tomto mém přání jsme byli zklamáni.

24 Neodvázili se projítí kolem nás s celým svým vojskem, ani se neodvázili s částí, z obavy, že nebudou dostatečně silní a padnou.

25 Ani se neodvázili pochodovati dolů proti městu Zarahemla; ani se neodvázili přejítí pramen Sidonu do města Nefia.

26 A tak byli odhodláni hájiti svými silami ona města, která získali.

27 A nyní, stalo se v druhém měsíci tohoto roku, že nám přišlo mnoho zásob od otců oněch mých dvou tisíc synů.

28 A také nám bylo posláno dva tisíce mužů ze země Zarahemla. A tak jsme byli připraveni s deseti tisíci muži a se zásobami pro ně i pro jejich manželky a jejich děti.

29 A Lamanité takto vidouce, jak naše síly dennodenně narůstají a jak nám přicházejí na podporu zásoby, počali se báti a počali činiti výpady, aby nám, kdyby to bylo možné, zabránili v získávání zásob a posily.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Nyní, když jsme viděli, že se Lamanité počali v tomto směru znepokojovati, přáli jsme si proti nim použití strategii; tudíž Antipus nařídil, abych se vydal na pochod se svými mladými syny do sousedního města, jako bychom sousednímu městu nesli zásoby.

31 A měli jsme pochodovati k městu Antipara, jako bychom šli k dalšímu městu na hranicích s mořským pobřežím.

32 A stalo se, že jsme se vydali na pochod, jakoby se svými zásobami, abychom šli do onoho města.

33 A stalo se, že Antipus se vydal na pochod s částí svého vojska, ponechávaje zbytek, aby hájil město. Ale nevydal se na pochod dříve, dokud jsem nevyšel já se svým malým vojskem a nepřišel jsem k městu Antipara.

34 A nyní, ve městě Antipara bylo umístěno nejsilnější vojsko Lamanitů; ano, to nejpočetnější.

35 A stalo se, že když byli zpraveni svými zvědy, vyšli se svým vojskem a pochodovali proti nám.

36 A stalo se, že my jsme před nimi prchali na sever. A tak jsme odváděli nejmocnější vojsko Lamanitů.

37 Ano, až do značné vzdálenosti, natolik, že když uviděli, že je vojsko Antipovo pronásleduje ze všech sil, neobrátili se napravo ani nalevo, ale pokračovali ve svém pochodu přímým směrem za námi; a jak se domníváme, jejich záměrem bylo zabít nás dříve, nežli je dostihne Antipus, a to proto, aby nebyli obklíčeni našimi lidmi.

38 A nyní Antipus, vida naše nebezpečí, urychlil pochod svého vojska. Ale vizte, byla noc; tudíž nás nedohonili, a ani Antipus nedohonil je; tudíž utábořili jsme se na noc.

39 A stalo se, že před ranním úsvitem, vizte, Lamanité nás pronásledovali. Nyní, my jsme nebyli dostatečně silní na to, abychom s nimi bojovali; ano, já bych nestrpěl, aby jim moji mladí synové padli do rukou; tudíž pokračovali jsme v pochodu a vydali jsme se na pochod do pustin.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Nyní, oni se neodvažovali obrátiti se napravo ani nalevo, aby nebyli obklíčeni; a ani já jsem se neobrátil napravo ani nalevo, aby mne nedohonili, a my bychom se proti nim nemohli postavit, ale byli bychom pobiti a jim by se podařilo uniknouti; a tak jsme prchali po celý onen den do pustiny, až nastala tma.

41 A stalo se, že jsme opět, když se rozednilo, uviděli Lamanity za sebou a prchali jsme před nimi.

42 Ale stalo se, že nás dlouho nepronásledovali, nežli se zastavili; a bylo to zrána třetího dne sedmého měsíce.

43 A nyní, zda je dohonil Antipus, to jsme nevěděli, ale já jsem pravil svým mužům: Vizte, shledáváme možným, že zastavili s tím záměrem, abychom šli proti nim, aby nás mohli lapiti do své pasti;

44 Tudíž pravíte, synové moji, půjdete proti nim bojovati?

45 A nyní, pravím ti, můj milovaný bratře Moroni, že jsem nikdy neviděl tak velikou odvahu, nikoli, mezi veškerými Nefity.

46 A jak jsem je vždy nazýval svými syny (neboť byli všichni velmi mladí), právě tak mi pravili: Otče, viz, náš Bůh jest s námi a on nestrpí, abychom padli; tedy pojďme; nezabíjeli bychom své bratří, kdyby nás nechali býti; tudíž pojďme, aby nepřemohli vojsko Antipovo.

47 Nyní, oni nikdy předtím nebojovali, nicméně smrti se nebáli; a mysleli více na svobodu svých otců nežli na svůj život; ano, jejich matky je učily, že když nebudou pochybovati, Bůh je vysvobodí.

48 A opakovali mi slova svých matek řkouce: Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.

49 A stalo se, že jsem se vrátil se svými dvěma tisíci proti oněm Lamanitům, kteří nás pronásledovali. A nyní vizte, vojska Antipova je dohonila a počala strašlivá bitva.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 A vojsko Antipovo, jsouc znaveno svým dlouhým pochodem v tak krátkém prostoru času, již téměř padalo do rukou Lamanitů; a kdybych se nebyl vrátil se svými dvěma tisíci, byli by dosáhli svého záměru.

51 Neboť Antipus padl mečem, i mnozí z jeho vůdců, pro svou únavu, kterou způsobila rychlost jejich pochodu – tudíž muži Antipovi, jsouce zmateni pádem svých vůdců, počali před Lamanity ustupovati.

52 A stalo se, že Lamanité nabyli odvahy a počali je pronásledovati; a tak je Lamanité pronásledovali s velikou rázností, když je zezadu napadl Helaman se svými dvěma tisíci a počal je nesmírně pobíjeti, natolik, že celé vojsko Lamanitů se zastavilo a obrátilo se na Helamana.

53 Nyní, když lidé Antipovi viděli, že se Lamanité otočili, shromáždili své muže a šli opět na Lamanity zezadu.

54 A nyní, stalo se, že my, lid Nefiův, lid Antipův a já se svými dvěma tisíci, jsme Lamanity obklopili a pobíjeli jsme je; ano, natolik, že byli donuceni vydati své válečné zbraně i sebe jako válečné zajatce.

55 A nyní, stalo se, že když se nám vzdali, vizte, spočítal jsem ony mladé muže, kteří bojovali se mnou, boje se, že z nich mnozí byli pobiti.

56 Ale viz, k mé veliké radosti z nich ani jediná duše nepadla k zemi; ano, a bojovali jakoby se silou Boží; ano, nikdy nikdo neslyšel o mužích, kteří by bojovali s tak zázračnou silou; a s takovou velikou mocí napadli Lamanity, takže je vyděsili; a proto se Lamanité vydali jako váleční zajatci.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 A jelikož jsme pro své zajatce neměli žádné místo, abychom je mohli střežiti a držeti od vojsk Lamanitů, tudíž poslali jsme je do země Zarahemla a s nimi část oněch mužů Antipových, kteří nebyli zabiti; a zbytek jsem si vzal já a připojil jsem je k svým mladým Ammonitům a vydali jsme se na pochod zpět do města Judea.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 A nyní, stalo se, že jsem obdržel od Ammorona, krále, list, uvádějící, že kdybych vydal své válečné zajatce, které jsme jali, on by nám vydal město Antipara.
- 2 Ale já jsem králi poslal list, že jsme si jisti, že naše síly postačují k tomu, abychom města Antipara dobyli vlastní silou; a vydáním zajatců za ono město bychom se museli považovati za nemoudré, a že své zajatce vydáme jediné výměnou.
- 3 A Ammoron můj list odmítl, neboť zajatce měniti nechtěl; tudíž jsme počali činiti přípravy na to, abychom šli proti městu Antipara.
- 4 Ale lid z Antipary město opustil a uprchl do jiných svých měst, která měl ve vlastnictví, aby je opevnil; a tak nám město Antipara padlo do rukou.
- 5 A tak skončil dvacátý a osmý rok vlády soudců.
- 6 A stalo se, že na počátku dvacátého a devátého roku jsme obdrželi zásobu potravin a také přírůstek pro své vojsko ze země Zarahemla a z okolní země v počtu šesti tisíc mužů spolu se šedesáti syny Ammonitů, kteří přišli, aby se připojili k svým bratrům, mé skupince dvou tisíc. A nyní viz, byli jsme silní, ano, a měli jsme také hojně zásob, které nám byly dodány.
- 7 A stalo se, že naším přáním bylo svésti bitvu s vojskem, které bylo postaveno, aby bránilo město Kumeni.
- 8 A nyní viz, ukáži ti, že jsme brzy svého přání dosáhli; ano, svým silným vojskem, neboli s částí svého silného vojska, jsme obklíčili v noci město Kumeni krátce předtím, nežli měli obdržeti zásobu potravin.
- 9 A stalo se, že jsme tábořili okolo města po mnoho nocí; ale spali jsme na svých mečích a drželi jsme stráž, aby na nás Lamanité nemohli v noci přijíti a pobít nás, oč se mnohokrát pokusili; ale kdykoli se o to pokusili, byla prolita jejich krev.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Kumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Kumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

- 10 Posléze jim přišly zásoby a oni se chystali vejít do města v noci. A my, namísto abychom byli Lamanité, jsme byli Nefité; tudíž, zajali jsme je i jejich zásoby.
- 11 A přestože byli Lamanité tímto způsobem odříznuti od své podpory, byli stejně odhodláni město hájiti; tudíž bylo nezbytné, abychom vzali ony zásoby a poslali je do Judeje, a své zajatce do země Zarahemla.
- 12 A stalo se, že nepřešlo mnoho dnů a Lamanité počali ztráceti veškeré naděje na pomoc; tudíž vydali nám město do rukou; a tak jsme dosáhli svých záměrů ohledně získání města Kumeni.
- 13 Ale stalo se, že naši zajatci byli tak početní, že i přes ohromnou velikost svého počtu jsme byli nuceni zaměstnávat celou svou sílu, abychom je střežili, nebo je usmrtiti.
- 14 Neboť viz, vyráželi ve velikých počtech a bojovali kameny a kyji nebo čímkoli, co se jim dostalo do rukou, natolik, že jsme zabili více nežli dva tisíce z nich poté, co se vzdali coby váleční zajatci.
- 15 Tudíž bylo nezbytné, abychom ukončili jejich život, anebo je střežili s mečem v ruce dolů do země Zarahemla; a také naše zásoby sotva stačily pro naše vlastní lidi i přes to, co jsme vzali Lamanitům.
- 16 A nyní, za těchto pohnutých okolností bylo velice závažnou záležitostí rozhodnouti se ohledně těchto válečných zajatců; nicméně rozhodli jsme, že je sešleme do země Zarahemla; tudíž vybrali jsme část svých mužů a svěřili jsme jim své zajatce, aby sešli do země Zarahemla.
- 17 Ale stalo se, že druhý den se vrátili. A nyní viz, nevyptávali jsme se jich na zajatce; neboť viz, šli na nás Lamanité, a oni se závčas vrátili, aby nás zachránili před padnutím do jejich rukou. Neboť viz, Ammoron jim poslal na pomoc nové zásoby potravin a také početné vojsko mužů.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 A stalo se, že oni mužové, které jsme poslali se zajatci, přišli včas, aby je zastavili, jelikož nás již téměř přemáhali.

19 Ale viz, moje skupinka dvou tisíc a šedesáti bojovala velice zuřivě; ano, oni byli pevní před Lamanity a přinášeli smrt všem, kteří se jim postavili.

20 A když se již zbytek našeho vojska chystal před Lamanity ustoupiti, viz, oněch dva tisíce a šedesát bylo pevných a neohrožených.

21 Ano, a poslouchali a důsledně vykonávali každické slovo příkazu s přesností; ano, a vpravdě podle víry jejich stalo se jim; a já jsem pamatoval na slova, o kterých mi pravili, že je učily jejich matky.

22 A nyní viz, právě těmto mým synům a oněm mužům, kteří byli vybráni, aby odvedli zajatce, vděčíme za toto veliké vítězství; neboť to oni Lamanity porazili; tudíž ti byli zahrnutí zpět do města Manti.

23 A my jsme si uhájili město Kumeni a nebyli jsme všichni zničeni mečem; nicméně utrpěli jsme velkou ztrátu.

24 A stalo se, že poté, co Lamanité uprchli, jsem okamžitě vydal rozkazy, aby moji mužové, kteří byli zraněni, byli přesunuti z prostředku mrtvých, a dal jsem, aby jejich rány byly ošetřeny.

25 A stalo se, že bylo dvě stě z mých dvou tisíc a šedesáti, kteří omdleli ztrátou krve; nicméně podle dobrotivosti Boží, a k našemu velikému úžasu, a také k radosti celého našeho vojska, nebylo mezi nimi jediné duše, která by zahynula; ano, a také mezi nimi nebylo jediné duše, která by neutrpěla mnoho ran.

26 A nyní, jejich zachování udivovalo celé naše vojsko, ano, že oni byli ušetřeni, zatímco bylo tisíc našich bratří, kteří byli pobiti. A právem to připisujeme zázračné moci Boží, pro jejich nesmírnou víru v to, čemu byli učeni, aby věřili – že jest spravedlný Bůh a že ten, kdo nepochybuje, bude podivuhodnou mocí jeho zachován.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Nyní, taková byla víra těch, o kterých jsem mluvil; jsou mladí a jejich mysl je pevná a neustále vkládají svou důvěru v Boha.

28 A nyní, stalo se, že poté, co jsme se takto postarali o své zraněné muže a pohřbili jsme své mrtvé a taktéž mrtvé Lamanitů, kterých bylo mnoho, viz, otázali jsme se Gida na zajatce, s kterými se vydal, aby sešli do země Zarahemla.

29 Nyní, Gid byl hlavním velitelem nad skupinou, která byla určena k tomu, aby je hlídala cestou dolů do oné země.

30 A nyní, toto jsou slova, která mi Gid pravil: Viz, vydali jsme se se svými zajatci, abychom sešli do země Zarahemla. A stalo se, že jsme se setkali se zvědy svých vojsk, kteří byli vysláni, aby sledovali tábor Lamanitů.

31 A volali na nás řkouce – Vizte, vojska Lamanitů pochodují k městu Kumeni; a vizte, napadnou je, ano, a zničí náš lid.

32 A stalo se, že naši zajatci zaslechli jejich volání, což způsobilo, že nabyli odvahy; a povstali proti nám ve vzpouře.

33 A stalo se, pro jejich vzpouru, že jsme dali, aby na ně dopadly naše meče. A stalo se, že se houfně vrhli na naše meče, přičemž větší počet z nich byl zabit; a zbytek jich prorazil a uprchli nám.

34 A viz, když uprchli a my jsme je nemohli dostihnouti, rychle jsme se vydali na pochod k městu Kumeni; a viz, dorazili jsme včas, abychom mohli pomáhati svým bratřím při chránění města.

35 A viz, opět jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel. A velebeno je jméno našeho Boha; neboť viz, je to on, kdo nás vysvobodil; ano, kdo pro nás učinil tuto velikou věc.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

36 Nyní, stalo se, že když jsem já, Helaman, slyšel tato slova Gidova, byl jsem naplněn nesmírnou radostí z dobrotivosti Boží ohledně toho, že nás zachoval, abychom my všichni nemuseli zahynouti; ano, a já věřím, že duše těch, kteří byli zabiti, vešly v odpočinutí svého Boha.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 A viz, nyní, stalo se, že naším dalším záměrem bylo získati město Manti; ale viz, nebylo možnosti, jak by je naše malé skupinky mohly vyvésti z města. Neboť viz, pamatovali si to, co jsme doposud činili; tudíž jsme je nemohli z jejich pevností vylákati.
- 2 A byli o tolik početnější nežli naše vojsko, že jsme se neodvážili jíti a zaútočiti na ně v jejich pevnostech.
- 3 Ano, a stalo se nezbytným, abychom své muže zaměstnávali při hájení oněch částí země, které jsme opět získali jako své vlastnictví; tudíž bylo nezbytné, abychom počkali, abychom mohli získati více posily ze země Zarahemla a také novou zásobu potravin.
- 4 A stalo se, že jsem tedy poslal vyslance ke správci naší země, abych ho zpravil o záležitostech našeho lidu. A stalo se, že jsme čekali, až obdržíme zásoby a posilu ze země Zarahemla.
- 5 Ale vizte, to nám příliš neprospívalo; neboť Lamanité také získávali den za dnem velikou posilu, a také mnohé zásoby; a taková byla naše situace v tomto období.
- 6 A Lamanité proti nám čas od času činili výpady, jsouce rozhodnutí zničiti nás strategií; nicméně my jsme nemohli táhnouti proti nim do bitvy, pro jejich útočiště a jejich pevnosti.
- 7 A stalo se, že jsme za této těžké situace čekali po dobu mnoha měsíců, až jsme téměř počali hynouti pro nedostatek potravy.
- 8 Ale stalo se, že jsme jídlo obdrželi a že nám bylo dodáno pod ochranou vojska dvou tisíc mužů, nám na pomoc; a to byla veškerá pomoc, které se nám dostalo, abychom bránili sebe a svou vlast před pádem do rukou svých nepřátel, ano, abychom bojovali s nepřítelem, kterého bylo nespočetně.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 A nyní, příčinu těchto potíží, neboli příčinu toho, proč nám neposlali více posily, jsme neznali; tudíž jsme byli zarmouceni a také naplněni strachem, aby snad na naši zemi nepřišly soudy Boží, k naší porážce a naprosté zkáze.
- 10 Tudíž vylili jsme svou duši v modlitbě k Bohu, aby nás posílil a vysvobodil z rukou našich nepřátel, ano, a také aby nám dal sílu, abychom mohli uhájiti svá města a své země a svá vlastnictví, na podporu svého lidu.
- 11 Ano, a stalo se, že Pán, náš Bůh, nás navštívil s ujištěním, že nás vysvobodí; ano, natolik, že vnesl pokoj do naší duše a dal nám velikou víru a dal, abychom doufali ve své vysvobození skrze něj.
- 12 A my jsme nabyli odvahy se svou malou posilou, kterou jsme obdrželi, a byli jsme utvrzeni v odhodlání poraziti své nepřátele a uhájiti své země a svá vlastnictví a své manželky a své děti a věc své svobody.
- 13 A tak jsme vyšli s celou svou mocí proti Lamanitům, kteří byli v městě Manti; a rozbili jsme své stany na okraji pustiny, která byla blízko města.
- 14 A stalo se, že nazítří, když Lamanité viděli, že jsme na hranicích pustiny, která je blízko města, rozeslali kolem nás své zvědy, aby mohli vypátrati počet a sílu našeho vojska.
- 15 A stalo se, že když viděli, že co do počtu silní nejsme, a bojíce se, že je odřízneme od jejich podpory, ledaže půjdou proti nám do bitvy a zabijí nás, a také domnívajíce se, že nás mohou svými četnými zástupy snadno zničit, tudíž počali činiti přípravy, aby vyšli proti nám bojovati.
- 16 A když jsme viděli, že činí přípravy, aby vyšli proti nám, viz, dal jsem, aby se Gid s malým počtem mužů skryl v pustině, a také aby se Teomner a malý počet mužů skryli také v pustině.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, in-somuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

- 17 Nyní, Gid a jeho mužové byli napravo a ti druzí nalevo; a když se takto skryli, viz, já jsem zůstal se zbytkem svého vojska na tomtéž místě, kde jsme prve rozbili své stany na dobu, kdy Lamanité vyjdou bojovati.
- 18 A stalo se, že Lamanité vyšli se svým početným vojskem proti nám. A když přišli a chystali se nás napadnouti mečem, dal jsem, aby se moji mužové, ti, kteří byli se mnou, stáhli do pustiny.
- 19 A stalo se, že nás Lamanité s velikou rychlostí pronásledovali, neboť si nesmírně přáli nás dohoniti, aby nás mohli zabít; tudíž následovali nás do pustiny; a prošli jsme středem mezi Gidem a Teomnerem, takže Lamanité je neobjevili.
- 20 A stalo se, že když Lamanité prošli kolem, neboli když vojsko prošlo kolem, Gid a Teomner se pozvedli ze svých tajných míst a odřízli zvědy Lamanitů, aby se nemohli navrátiti do města.
- 21 A stalo se, že když je odřízli, běželi do města a napadli stráže, které byly zanechány, aby hlídaly město, natolik, že je zničili a zmocnili se města.
- 22 Nyní, toto bylo učiněno, protože Lamanité strpěli, aby celé jejich vojsko, kromě několika stráží, bylo odvedeno do pustiny.
- 23 A stalo se, že Gid a Teomner tímto způsobem získali vlastnictví jejich pevností. A stalo se, že proputovavše mnoho v pustině, vydali jsme se směrem k zemi Zarahemla.
- 24 A když Lamanité viděli, že pochodují směrem k zemi Zarahemla, nesmírně se ulekli z obavy, že je to plán promyšlený k tomu, aby je dovedl do záhuby; tudíž počali se zase stahovati do pustiny, ano, vpravdě zpět stejnou cestou, kterou přišli.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 A viz, byla noc a oni rozbili své stany, neboť hlavní velitelé Lamanitů se domnívali, že Nefité jsou svým pochodem znaveni; a domnívajíce se, že zahnali celé jejich vojsko, tudíž ani nepomysleli na město Manti.

26 Nyní, stalo se, že když byla noc, dal jsem, aby moji mužové nespali, ale aby pochodovali dále jinou cestou k zemi Manti.

27 A díky tomuto našemu pochodu za noci, viz, druhý den jsme byli před Lamanity natolik, že jsme do města Manti přišli před nimi.

28 A tak stalo se, že touto strategií jsme se zmocnili města Manti bez prolití krve.

29 A stalo se, že když vojska Lamanitů přišla k městu a viděla, že jsme připraveni se s nimi střetnouti, byla nesmírně užaslá a byla zasažena velikým strachem, natolik, že uprchla do pustiny.

30 Ano, a stalo se, že vojska Lamanitů uprchla ze všech těchto částí země. Ale viz, oni s sebou odvedli mnoho žen a dětí ze země.

31 A ona města, která byla dobyta Lamanity, jsou všechna v tomto období času v našem vlastnictví; a naši otcové a naše ženy a naše děti se vracejí do svého domova, všichni kromě těch, které zajali a odvedli Lamanité.

32 Ale viz, naše vojska jsou malá na to, aby uhájila tak veliký počet měst a tak veliká vlastnictví.

33 Ale viz, my důvěřujeme ve svého Boha, který nám dal vítězství nad těmito zeměmi, natolik, že jsme získali ona města a ony země, které byly naším vlastnictvím.

34 Nyní, neznáme příčinu toho, proč nám vláda nedodává více posil; ani ti mužové, kteří k nám přišli, nevědí, proč jsme neobdrželi větší posilu.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

35 Viz, my nic nevíme, ale je možné, že jste neúspěšní a stáhli jste síly do oné části země; je-li tomu tak, nepřejeme si reptati.

36 A není-li tomu tak, viz, obáváme se, že je ve vládě nějaký úskok, takže nám neposílají více mužů na pomoc; neboť my víme, že jsou početnější nežli to, kolik poslali.

37 Ale viz, na tom nezáleží – my věříme, že nás Bůh vysvobodí, i přes slabost našich vojsk, ano, a vysvobodí nás z rukou našich nepřátel.

38 Viz, je dvacátý a devátý rok, jeho sklonek, a my vlastníme své země; a Lamanité uprchli do země Nephi.

39 A oni synové lidu Ammonova, o nichž jsem tak pochvalně mluvil, jsou se mnou ve městě Manti; a Pán je podporoval, ano, a ochránil je před padnutím mečem, natolik, že dokonce ani jediná duše nebyla zabita.

40 Ale viz, utrpěli mnoho ran; nicméně stojí pevně v oné svobodě, kterou je Bůh vysvobodil; a jsou pečliví v tom, aby pamatovali na Pána, svého Boha, den za dnem; ano, neustále hledí zachovávat ustanovení jeho a soudy jeho a přikázání jeho; a jejich víra v proroctví o tom, co přijde, je pevná.

41 A nyní, můj milovaný bratře Moroni, kéž tě Pán, náš Bůh, který nás vykoupil a vysvobodil, neustále zachovává ve své přítomnosti; ano, a kéž projevuje přízeň tomuto lidu, dokonce tak, abyste měli úspěch při získávání vlastnictví všeho toho, co nám Lamanité vzali a co bylo k naší podpoře. A nyní viz, končím svůj list. Já jsem Helaman, syn Almův.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Nyní, stalo se v třicátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že poté, co Moroni obdržel a přečetl si Helamanův list, nesmírně se zaradoval nad blahem, ano, nad nesmírným úspěchem, který měl Helaman při získávání oněch zemí, jichž pozbyli.
- 2 Ano, a dal to na vědomí veškerému svému lidu po celé okolní zemi v oné části, kde byl, aby se i oni mohli radovati.
- 3 A stalo se, že okamžitě poslal list Pahoranovi žádaje ho, aby dal, aby byli shromážděni muži, aby posílili Helamana neboli vojska Helamanova, natolik, aby mohl snadno uhájiti onu část země, při jejímž opětovném nabývání mu byl dán tak zázračný úspěch.
- 4 A stalo se, že když Moroni poslal tento list do země Zarahemla, počal opět rozmýšleti plán, aby mohl získati zbytek oněch vlastnictví a měst, která jim Lamanité vzali.
- 5 A stalo se, že zatímco Moroni takto činil přípravy na to, aby šel proti Lamanitům bojovati, vizte, lid Nefiy, který se shromáždil z města Moroni a z města Lehi a z města Morianton, byl napaden Lamanity.
- 6 Ano, a to ti, kteří byli donuceni uprchnouti ze země Manti, a z okolní země, přišli a připojili se k Lamanitům v této části země.
- 7 A tak jsouce nesmírně početní, ano, a den co den získáváje posilu, pod příkazem Ammorona vyšli proti lidu Nefiy a počali je pobíjeti s nesmírně velikým krveprolitím.
- 8 A jejich vojska byla tak početná, že zbytek lidu Nefiy byl nucen před nimi prchat; a vpravdě přišli a připojili se k vojsku Moroniovu.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 A nyní, jelikož se Moroni domníval, že do města Nefia budou posláni muži, aby pomohli lidu hájiti město, a věda, že je snazší udržeti město před pádem do rukou Lamanitů, nežli jim ho opět bráti, domníval se, že město snadno uhájí.

10 Tudíž podržel si veškerou svou sílu, aby hájil ona místa, jichž opět nabyl.

11 A nyní, když Moroni viděl, že město Nefia je ztraceno, nesmírně se zarmoutil a počal se pro zlovolnost lidu obávati, zda nepadnou do rukou svých bratří.

12 Nyní, tak tomu bylo se všemi jeho hlavními veliteli. Také se obávali a podívovali se kvůli zlovolnosti lidu, a to kvůli úspěchu Lamanitů nad nimi.

13 A stalo se, že Moroni se hněval na vládu pro její netečnost ohledně svobody její vlasti.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephiah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephiah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 A stalo se, že napsal opět správci země, což byl Pahoran, a toto jsou slova, jež psal řka: Vizte, posílám svůj list Pahoranovi, ve městě Zarahemla, který je hlavním soudcem a správcem nad zemí, a také všem těm, kteří byli vybráni tímto lidem, aby vládli a spravovali záležitosti této války.
- 2 Neboť vizte, mám něco, co bych jim chtěl říci na jejich odsouzení; neboť vizte, vy sami víte, že jste byli určeni, abyste shromáždili muže a vyzbrojili je meči a dýkami a všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu a poslali je proti Lamanitům, do jakýchkoli částí, kam v naší zemi přijdou.
- 3 A nyní vizte, pravím vám, že já, a také moji muži, a taktéž Helaman a jeho muži, jsme vytrpěli nesmírně veliká utrpení; ano, a to hlad, žízeň a únavu, a všeliké strasti všeho druhu.
- 4 Ale vizte, kdyby to bylo vše, co jsme vytrpěli, nereptali bychom ani bychom si nestěžovali.
- 5 Ale vizte, veliké bylo krveprolití mezi naším lidem; ano, tisíce padly mečem, zatímco tomu mohlo být jinak, kdybyste byli našim vojskům poskytli dostatečnou posilu a pomoc. Ano, velice nás zanedbáváte.
- 6 A nyní vizte, my si přejeme znáti příčinu tohoto nesmírně velikého zanedbávání; ano, přejeme si znáti příčinu vaší bezmyšlenkovitosti.
- 7 Myslíte si, že si můžete seděti na svém trůnu ve stavu bezmyšlenkovité strnulosti, zatímco vaši nepřátelé okolo vás šíří dílo smrti? Ano, zatímco vraždí tisíce vašich bratří –
- 8 Ano, a to těch, kteří od vás očekávají ochranu, ano, kteří vám svěřili místo, abyste jim mohli pomoci, ano, mohli jste jim poslati vojska, aby je posílila, a mohli jste zachrániti tisíce z nich před tím, aby padli mečem.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

- 9 Ale vizte, to není vše – vy jste jim zadrželi své zásoby, natolik, že mnozí bojovali a vykrváceli svůj život pro svou velikou touhu, kterou měli po blahu tohoto lidu; ano, a to učinili, když již téměř hynuli hladem, pro vaše nesmírně veliké zanedbávání vůči nim.
- 10 A nyní, milovaní bratří moji – neboť máte být milovaní; ano, a měli jste se pilněji zasazovati o blaho a svobodu tohoto lidu; ale vizte, zanedbávali jste je natolik, že krev tisíců přijde za odplatu na vaši hlavu; ano, neboť znám byl Bohu všečen jejich křik, a všechna jejich utrpení –
- 11 Vizte, mohli jste se domnívati, že si můžete seděti na svém trůnu a že díky nesmírné dobrotivosti Boží nemusíte dělati nic a že on vás vysvobodí? Vizte, jestliže jste se toto domnívali, pak jste se domnívali marně.
- 12 Domníváte se, protože tolik vašich bratří bylo zabito, že je to pro jejich zlovolnost? Pravím vám, jestliže jste se to domnívali, domnívali jste se marně; neboť pravím vám, že jsou mnozí, kteří padli mečem; a vizte, je to k vašemu odsouzení;
- 13 Neboť Pán strpívá, aby spravedliví byli zabiti, aby jeho spravedlnost a soud mohly přijíti na zlovolné; tudíž nemusíte se domnívati, že spravedliví jsou ztraceni, protože jsou zabiti; ale vizte, oni vcházejí v odpočinití Pána, svého Boha.
- 14 A nyní vizte, pravím vám, nesmírně se obávám, že na tento lid přijdou soudy Boží, pro jeho nesmírnou lenivost, ano, a to lenivost naší vlády, a její nesmírně veliké zanedbávání jejich bratří, ano, těch, kteří byli zabiti.
- 15 Neboť kdyby nebylo zlovolnosti, která nejprve povstala u našeho vedení, mohli jsme nepřátelům odolat, takže by nad námi nemohli získati žádné moci.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Ano, kdyby nebylo války, která vypukla mezi námi samými; ano, kdyby nebylo těchto lidí králových, kteří mezi námi samými způsobili tak veliké krveprolití; ano, kdybychom v době, kdy jsme bojovali mezi sebou samými, spojili svou sílu, jako jsme to činili dříve; ano, kdyby nebylo oné touhy po moci a pravomoci nad námi, kterou oni lidé královi měli; kdyby byli věrní věci svobody a sjednotili se s námi a kdyby vyšli proti našim nepřátelům namísto toho, aby pozvedli své meče proti nám, což bylo příčinou tak velikého krveprolití mezi námi samými; ano, kdybychom vyšli proti nim v síle Páně, rozehnali bychom své nepřátele, neboť by se tak stalo podle naplnění slova jeho.

17 Ale vizte, Lamanité přicházejí na nás, zabírajíce naše země, a vraždí náš lid mečem, ano, naše ženy a naše děti, a také je odvádějí do zajetí a způsobují, že trpí všelikými strastmi, a to pro velikou zlovolnost těch, kteří usilují o moc a pravomoc, ano, a to oněch lidí králových.

18 Ale proč bych měl mluvit mnoho o této věci? Neboť my nic nevíme, ale je možné, že i vy sami usilujete o pravomoc. My nic nevíme, ale je možné, že i vy jste zrádci své země.

19 Anebo je to tak, že jste nás zanedbávali proto, že jste v srdci naší země a jste obklopeni bezpečím, proto nedáváte, aby nám byla posílána potrava, a také muži, aby posílili naše vojska?

20 Což jste zapomněli na přikázání Pána, svého Boha? Ano, zapomněli jste na zajetí svých otců? Zapomněli jste, kolikrát jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel?

21 Anebo se domníváte, že Pán nás přece jen vysvobodí, zatímco my si posedíme na svém trůnu, a prostředky, které nám Pán poskytl, necháme ležet ladem?

22 Ano, budete si sedět v nečinnosti, zatímco jste obklopeni tisíci, ano, desítkami tisíc těch, kteří si také sedí v nečinnosti, zatímco okolo na hranicích země jsou tisíce těch, kteří padají mečem, ano, ranění a krvácející?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Domníváte se, že Bůh na vás bude pohlížeti jako na nevinné, zatímco vy si v poklidu sedíte a hledíte na tyto věci? Vizte, pravím vám, nikoli. Nyní, chtěl bych, abyste si vzpomněli, že Bůh pravil, že nejdříve bude očištěna vnitřní nádoba, a pak bude očištěna i nádoba vnější.

24 A nyní, pokud nebudete činiti pokání z toho, co jste učinili, a nevzchopíte se a nezačnete něco dělati a nepošlete nám potravu a muže, a taktéž Helamanovi, aby mohl zachovati ony části naší vlasti, které opět získal, a abychom mohli také opět nabýti zbytek svého vlastnictví v těchto částech, vizte, bude žádoucí, abychom již nebojovali s Lamanity, dokud nejdříve nevyčistíme svou vnitřní nádobu, ano, a to veliké vedení své vlády.

25 A pokud se mi nedostane podle listu mého a vy nevyjdete a neprokážete mi pravého ducha svobody a nebudete se snažiti posilovati a opevňovati naše vojska a nedáte jim potravu na obživu, vizte, zanechám část svých lidí svobody, aby hájili tuto část naší země, a zanechám na nich sílu a požehnání Boží, aby proti nim nemohla působiti žádná jiná moc –

26 A to pro jejich nesmírnou víru, a jejich trpělivost v jejich souženích –

27 A přijdu na vás, a bude-li mezi vámi jediný, který má touhu po svobodě, ano, bude-li zbývati i jen jiskra svobody, vizte, budu rozněcovati mezi vámi povstání, dokonce až dokud ti, kteří si přejí uchvátiti moc a pravomoc, nezhynou.

28 Ano, vizte, nebojím se vaší moci ani vaší pravomoci, ale svého Boha se bojím; a podle přikázání jeho beru meč svůj, abych bránil věc své vlasti, a právě pro vaši nepravost jsme utrpěli tak velikou ztrátu.

29 Vizte, je čas, ano, čas je nyní na dosah, kdy, pokud se nepřičiníte při obraně své vlasti a svých maličkých, bude nad vámi viset meč spravedlnosti; ano, a padne na vás a navštíví vás až k vašemu naprostému zničení.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

- 30 Vizte, čekám na pomoc od vás; a pokud nám neposkytnete pomoc, vizte, přijdu na vás, vpravdě do země Zarahemla, a udeřím vás mečem, natolik, že nebudete již mít moc brániti pokroku tohoto lidu ve věci naší svobody.
- 31 Neboť vizte, Pán nestrpí, abyste žili a sílili ve svých nepravostech, abyste ničili jeho spravedlivý lid.
- 32 Vizte, můžete se domnívati, že vás Pán ušetří a vyjde v soudu proti Lamanitům, když to, co způsobilo jejich nenávisť, je tradice jejich otců, ano, a znásobili ji ti, kteří se od nás odštěpili, zatímco vaše nepravost je zapříčiněna vaší láskou ke slávě a marným věcem světa?
- 33 Vy víte, že přestupujete zákony Boží, a víte, že je pošlapáváte nohama. Vizte, Pán mi praví: Nebudou-li ti, které jste určili za své správce, činiti pokání ze svých hříchů a nepravostí, vyjdete, abyste proti nim bojovali.
- 34 A nyní vizte, já, Moroni, jsem nutkán podle smlouvy, kterou jsem učinil, zachovávatí příkázání svého Boha; tudíž chtěl bych, abyste přilnuli ke slovu Božímu a poslali mi rychle ze svých zásob a ze svých mužů, a taktéž Helamanovi.
- 35 A vizte, neučiníte-li tak, přijdu na vás rychle; neboť vizte, Bůh nestrpí, abychom zahynuli hladem; tudíž dá nám z vaší potravy, i kdyby to muselo býti mečem. Nyní hleďte, abyste splnili slovo Boží.
- 36 Vizte, já jsem Moroni, váš hlavní velitel. Neusiluji o moc, ale o její svržení. Neusiluji o poctu světa, ale o slávu svého Boha, a o svobodu a o blaho své vlasti. A tak končím svůj list.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Vizte, nyní, stalo se, že brzy poté, co Moroni poslal svůj list hlavnímu správci, obdržel list od Pahorana, hlavního správce. A toto jsou slova, která obdržel:
- 2 Já, Pahoran, který jsem hlavním správcem této země, posílám tato slova Moronimu, hlavnímu veliteli nad vojskem. Viz, pravím ti, Moroni, že nemám radost z vašich velikých strastí, ano, zarmucuje to mou duši.
- 3 Ale viz, jsou takoví, kteří se z vašich strastí radují, ano, natolik, že povstali ve vzpouře proti mně, a také proti těm z mého lidu, kteří jsou lidmi svobody, ano, a ti, kteří povstali, jsou nesmírně početní.
- 4 A to jsou ti, kteří se mne snažili připravit o soudcovskou stolicí a kteří byli příčinou této veliké nepravosti; neboť užívali veliké lichotky a svedli srdce mnoha lidí, což mezi námi bude příčinou těžkých strastí; zadrželi naše zásoby a zastrášovali naše lidi svobody, takže k vám nepřišli.
- 5 A viz, vyhnali mne od sebe, a já jsem uprchl do země Gedeon s tolika lidmi, kolik jen bylo možné sebrati.
- 6 A viz, vyslal jsem po této části země prohlášení; a viz, oni k nám denně proudí, aby pozvedli své zbraně na obranu své vlasti a své svobody a aby pomstili bezprávi páchané na nás.
- 7 A přišli k nám, takže ti, kteří povstali ve vzpouře proti nám, jsou vystaveni otevřenému odporu, ano, takže se nás bojí a neodvažují se vyjíti proti nám, aby bojovali.
- 8 Získali vlastnictví země, neboli města Zarahemla; určili si nad sebou krále, a ten napsal králi Lamanitů, čímž s ním vstoupil ve spojení; a v tomto spojení souhlasil, že bude hájiti město Zarahemla, a tato obrana, jak se domnívá, umožní Lamanitům dobýt zbytek země, a on se stane králem nad tímto lidem, až si je Lamanité podmaní.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 A nyní, ve svém listu jsi mne káral, ale na tom nezáleží; nehněvám se, ale raduji se z velikosti tvého srdce. Já, Pahoran, neusiluji o moc, leda pouze o to, abych si udržel svou soudcovskou stolicí, abych mohl zachovávat práva a svobodu svého lidu. Má duše stojí pevně za onou svobodou, kterou nás Bůh vysvobodil.

10 A nyní, viz, budeme odporovati zlovolnosti až do krveprolití. Neprolévali bychom krev Lamanitů, kdyby zůstali ve své vlastní zemi.

11 Neprolévali bychom krev svých bratrů, kdyby nepovstali ve vzpouře a nevzali proti nám meč.

12 Podrobili bychom se jhu poroby, kdyby to požadovala spravedlnost Boží nebo kdyby nám Bůh přikázal tak učiniti.

13 Ale viz, on nám nepřikazuje, abychom se podrobili svým nepřátelům, ale abychom vložili svou důvěru v něho, a on nás vysvobodí.

14 Tudíž, můj milovaný bratře Moroni, odporujme zlu, a kterémukoli zlu nemůžeme odporovati svými slovy, ano, jako vzpourám a rozštěpení, tomu odporujme svými meči, abychom si mohli udržeti svou svobodu; abychom se mohli těšiti z oné veliké výsady své církve, a z věci svého Vykupitele a svého Boha.

15 Tudíž, přijď rychle ke mně s několika svými muži a zbytek ponechej pod velením Lehiho a Teankuma; předej jim moc vésti válku v oné části země, podle Ducha Božího, což je také duch svobody, který je v nich.

16 Viz, poslal jsem jim něco zásob, aby nezahynuli, nežli budete moci přijíti ke mně.

17 Shromážďujte za svého pochodu sem veškerou sílu, kterou můžete, a půjdeme rychle proti oněm odštěpencům, v síle Boží podle víry, která je v nás.

18 A zmocníme se města Zarahemla, abychom získali více potravy, abychom ji poslali Lehimu a Teankumovi; ano, vyjdeme proti nim v síle Páně a ukončíme tuto velikou nepravost.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 A nyní, Moroni, mám radost, že jsem obdržel tvůj list, neboť jsem si poněkud dělal starosti o to, co máme činiti, zda by to od nás bylo spravedlné, kdybychom táhli proti svým bratřím.

20 Ale ty jsi pravil, že pokud nebudou činiti pokání, Pán ti přikázal, že proti nim máš jíti.

21 Hleď, abys posílil Lehiho a Teankuma v Pánu; řekni jim, aby se nebáli, neboť Bůh je vysvobodí, ano, a taktéž všechny ty, kteří stojí pevně v oné svobodě, kterou je Bůh vysvobodil. A nyní končím svůj list svému milovanému bratru Moronimu.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 A nyní, stalo se, že když Moroni obdržel tento list, jeho srdce nabylo odvahy a naplnilo se nesmírně velikou radostí z věrnosti Pahoranovy, že on také není zrádcem svobody a věci své vlasti.
- 2 Ale také nesmírně truchlil nad nepravostí těch, kteří vyhnali Pahorana ze soudcovské stolice, ano, zkrátka nad těmi, kteří se vzbouřili proti své vlasti a také svému Bohu.
- 3 A stalo se, že Moroni vzal podle přání Pahoranova malý počet mužů a předal Lehimu a Teankumovi velení nad zbytkem svého vojska a vydal se na pochod směrem k zemi Gedeon.
- 4 A na každém místě, kam vstoupil, vztyčil korouhev svobody a během celého svého pochodu do země Gedeon sbíral všechny síly, které mohl.
- 5 A stalo se, že pod jeho korouhev proudily tisíce a pozvedly své meče na obranu své svobody, aby nemusely vejíti do poroby.
- 6 A tak, když Moroni při celém svém pochodu shromažďoval všechny muže, které mohl, přišel do země Gedeon; a když spojil své síly se silami Pahoranovými, stali se nesmírně silnými, dokonce silnějšími nežli mužové Pachovi, který byl králem oněch odštěpenců, kteří vyhnali lidi svobody ze země Zarahemla a zmocnili se země.
- 7 A stalo se, že Moroni s Pahoranem sešli se svými vojsky do země Zarahemla a vyšli proti městu a střetli se s muži Pachovými, natolik, že došlo k bitvě.
- 8 A vizte, Pachus byl zabit a jeho mužové byli zajati a soudcovská stolice byla navrácena Pahoranovi.
- 9 A muži Pachovi byli souzeni podle zákona, a taktéž oni lidé královi, kteří byli zajati a uvrženi do vězení; a byli podle zákona popraveni; ano, oni muži Pachovi i oni lidé královi, každý, kdo nechtěl pozvednouti zbraně na obranu své vlasti, ale bojoval proti ní, byl usmrcen.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

- 10 A tak se stalo nezbytným, aby byl tento zákon pro bezpečí jejich vlasti přísně dodržován; ano, a každý, kdo byl přistížen, že popírá jejich svobodu, byl rychle podle zákona popraven.
- 11 A tak skončil třicátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; Moroni a Pahoran znovuzřídili mír v zemi Zarahemla, mezi svým vlastním lidem, a přivodili smrt všem těm, kteří nebyli věrni věci svobody.
- 12 A stalo se na počátku třicátého a prvního roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Moroni okamžitě dal, aby byly poslány zásoby, a také aby bylo posláno vojsko šesti tisíc mužů Helamanovi, aby mu pomohli při chránění oné části země.
- 13 A také dal, aby vojsko šesti tisíc mužů, s dostatečným množstvím potravy, bylo posláno vojskům Lehiovým a Teankumovým. A stalo se, že toto bylo učiněno, aby byla opevněna země proti Lamanitům.
- 14 A stalo se, že se Moroni a Pahoran, zanechavše velikou skupinu mužů v zemi Zarahemla, vydali na pochod s velikou skupinou mužů směrem k zemi Nefia, jsouce odhodláni porazit Lamanity v onom městě.
- 15 A stalo se, že zatímco pochodovali k oné zemi, jali velikou skupinu lamanitských mužů, a mnohé z nich pobili, a vzali jim jejich zásoby a jejich válečné zbraně.
- 16 A stalo se, že poté, co je zajali, přiměli je vstoupiti do smlouvy, že již nikdy nepozvednou válečných zbraní proti Nefitům.
- 17 A když vstoupili do této smlouvy, poslali je přebývati s lidem Ammonovým, a těch, kteří nebyli zabiti, bylo co do počtu okolo čtyř tisíc.
- 18 A stalo se, že když je poslali pryč, pokračovali ve svém pochodu k zemi Nefia. A stalo se, že když přišli k městu Nefia, rozbili své stany na pláních Nefia, které jsou u města Nefia.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephiah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

- 19 Nyní, Moroni si přál, aby Lamanité vyšli bojovat proti nim na pláních; ale Lamanité, vědouce o jejich nesmírně veliké odvaze a vidouce velikost jejich počtu, tudíž neodvážili se proti nim vyjít; tudíž onoho dne bojovat nešli.
- 20 A když nastala noc, Moroni vyšel v temnotě noci a vystoupil na vršek zdi, aby vypátral, ve které části města Lamanité se svým vojskem táboří.
- 21 A stalo se, že byli na východě, u vchodu; a všichni spali. A nyní, Moroni se vrátil k svému vojsku a dal, aby v rychlosti připravili silné provazy a žebříky, aby byly spuštěny z vršku zdi za zeď.
- 22 A stalo se, že Moroni dal, aby se jeho muži vydali na pochod a vystoupili na vršek zdi a spustili se do této části města, ano, a to na západě, kde Lamanité se svými vojsky netábořili.
- 23 A stalo se, že byli všichni za noci spuštěni do města, pomocí svých silných provazů a svých žebříků; a tak, když přišlo ráno, byli všichni uvnitř zdi města.
- 24 A nyní, když se Lamanité probudili a viděli, že vojska Moroniova jsou uvnitř zdi, byli nesmírně poděšeni, natolik, že uprchli průchodem.
- 25 A nyní, když Moroni viděl, že před ním prchají, dal, aby se jeho muži vydali proti nim na pochod a pobili mnohé a obklíčili mnohé jiné a zajali je; a zbytek z nich uprchl do země Moroni, která byla na hranicích s mořským pobřežím.
- 26 Tak Moroni a Pahoran získali vlastnictví města Nefia bez ztráty jediné duše; a bylo mnoho Lamanitů, kteří byli pobiti.
- 27 Nyní, stalo se, že mnozí z Lamanitů, kteří byli zajati, si přáli připojit se k lidu Ammonovu a státi se svobodným lidem.
- 28 A stalo se, že tolika, kolik si jich to přálo, bylo dáno podle přání jejich.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Tudíž, všichni lamanitští zajatci se připojili k lidu Ammonovu a počali pracovati nesmírně, obdělávajíce půdu, pěstující vší veliké obilí a chovající stáda a dobytek všeho druhu; a tak byli Nefité zbaveni velikého břemene; ano, natolik, že byli zbaveni břemene všech lamanitských zajatců.

30 Nyní, stalo se, že poté, co Moroni získal vlastnictví města Nefia, zajav mnoho zajatců, což nesmírně zmenšilo vojska Lamanitů, a opět nabyv mnohé z Nefitů, kteří byli zajati, což nesmírně posílilo vojsko Moroniovo; tudíž Moroni odešel ze země Nefia do země Lehi.

31 A stalo se, že když Lamanité viděli, že Moroni přichází proti nim, byli opět vyděšeni a prchali před vojskem Moroniovým.

32 A stalo se, že Moroni a jeho vojsko je pronásledovali od města k městu, dokud se nestřetli s Lehim a Teankumem; a Lamanité před Lehim a Teankumem prchali, až na hranice s pobřežím, dokud nedošli do země Moroni.

33 A vojska Lamanitů se všechna shromáždila, natolik, že byla všechna v jednom voji v zemi Moroni. Nyní, Ammoron, král Lamanitů, byl také s nimi.

34 A stalo se, že Moroni a Lehi a Teankum se utábořili se svými vojsky kolem hranic země Moroni, natolik, že Lamanité byli obklopeni na hranicích s pustinou na jihu a na hranicích s pustinou na východě.

35 A tak se utábořili na noc. Neboť vizte, Nefité a Lamanité také byli znaveni velikostí pochodu; tudíž v noci nevymýšleli žádnou strategii, až na Teankuma; neboť ten se nesmírně hněval na Ammorona, natolik, že považoval Ammorona a Amalikiáše, jeho bratra, za příčinu této veliké a vleklé války mezi nimi a Lamanity, což bylo příčinou tak velikého válčení a krveprolití, ano, a tak velikého hladu.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephiah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephiah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

36 A stalo se, že Teankum ve svém hněvu vyšel do tábora Lamanitů a spustil se přes zdi města. A chodil s provazem od místa k místu tak dlouho, až našel krále; a vrhl po něm oštěpem, který ho probodl u srdce. Ale vizte, král, ještě nežli zemřel, probudil své služebníky, natolik, že Teankuma pronásledovali a zabili ho.

37 Nyní, stalo se, že když se Lehi a Moroni dozvěděli, že Teankum je mrtev, byli nesmírně zarmoucení; neboť vizte, byl to muž, který bojoval udatně za svou vlast, ano, pravý přítel svobody; a vytrpěl velmi mnohé nesmírně těžké strasti. Ale vizte, byl mrtev a šel cestou všeho pozemského.

38 Nyní, stalo se, že se Moroni druhý den vydal na pochod a napadl Lamanity natolik, že je pobili s velikým krveprolitím; a vyhnali je ze země; a oni prchali tak, že se v oné době proti Nefitům nevrátili.

39 A tak skončil třicátý a první rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; a tak měli války a krveprolití a hlad a strasti po dobu mnoha let.

40 A byly mezi lidem Nefiovým vraždy a sváry a rozštěpení a všeliká nepravost; nicméně kvůli spravedlivým, ano, pro modlitby spravedlivých, byli ušetřeni.

41 Ale vizte, pro tu nesmírně velikou délku války mezi Nefity a Lamanity se mnozí zatvrdili, pro nesmírně velikou délku války; a mnozí byli obměkčeni pro své strasti, natolik, že se pokořili před Bohem, až do hlubin pokory.

42 A stalo se, že poté, co Moroni opevnil ony části země, které byly nejvíce vystaveny Lamanitům, až byly dostatečně silné, vrátil se do města Zarahemla; a Helaman se také vrátil na místo svého dědictví; a mezi lidem Nefiovým byl opět zjednan mír.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 A Moroni předal velení svých vojsk do rukou svému synovi, který se jmenoval Moronia; a odebral se do svého vlastního domu, aby mohl strávit zbytek svých dnů v pokoji.

44 A Pahoran se vrátil na svou soudcovskou stolicí; a Helaman na sebe opět vzal kázat lidu slovo Boží; neboť pro tak mnohé války a sváry se stalo nezbytným, aby byl opět učiněn pořádek v Církvi.

45 Tudíž, Helaman a jeho bratři vyšli, aby oznamovali slovo Boží s velikou mocí k přesvědčení mnoha lidí o jejich zlovolnosti, což způsobilo, že činili pokání ze svých hříchů a byli pokřtěni Pánu, svému Bohu.

46 A stalo se, že opět upevnili církev Boží, po celé zemi.

47 Ano, a byla vydána nařízení ohledně zákona. A byli zvoleni jejich soudcové a jejich hlavní soudcové.

48 A lidu Nefiovu se počalo opět dařiti v zemi a počali se množit a opět nesmírně sílili v zemi. A počali nesmírně bohatnouti.

49 Ale i přes své bohatství nebo svou sílu nebo svůj úspěch nebyli povýšeni v pýše očí svých; a nebyli ani pomalí v tom, aby pamatovali na Pána, svého Boha; ale nesmírně se před ním pokořovali.

50 Ano, pamatovali na to, jak veliké věci pro ně Pán učinil, že je vysvobodil ze smrti a z pout a z vězení a z všelikých strastí a že je vysvobodil z rukou jejich nepřátel.

51 A modlili se k Pánu, svému Bohu, neustále, natolik, že Pán jim žehnal podle slova svého, takže sílili a dařilo se jim v zemi.

52 A stalo se, že byly učiněny všechny tyto věci. A Helaman zemřel v třicátém a pátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 A stalo se na počátku třicátého a šestého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Šiblon se ujal vlastnictví oněch posvátných věcí, které Helamanovi předal Alma.
- 2 A on byl spravedlný muž, a kráčel před Bohem zpříma; a neustále se snažil činiti dobro, zachovávatí příkázání Pána, svého Boha; a taktéž i jeho bratr.
- 3 A stalo se, že Moroni zemřel také. A tak skončil třicátý a šestý rok vlády soudců.
- 4 A stalo se v třicátém a sedmém roce vlády soudců, že veliká výprava mužů, čítající dokonce až pět tisíc a čtyři sta mužů, s jejich manželkami a s jejich dětmi, odešla za země Zarahemla do země, která byla severně.
- 5 A stalo se, že Hagot, jsa nesmírně zvědavý muž, tudíž šel a postavil si nesmírně velikou loď, na hranicích země Hojnosti, u země Pustoty, a spustil ji na západní moře u úžiny, která vedla do země severní.
- 6 A vizte, byli mnozí Nefité, kteří na ni nastoupili a plavili se s mnoha zásobami, a také mnohé ženy a děti; a vydali se směrem na sever. A tak skončil třicátý a sedmý rok.
- 7 A v třicátém a osmém roce tento muž postavil další loď. A také se vrátila první loď, a nastoupilo na ni mnoho dalších lidí; a také si vzali mnoho zásob a vydali se opět do země severní.
- 8 A stalo se, že již o nich nikdy neslyšeli. A domníváme se, že byli pohlceni v hlubinách mořských. A stalo se, že vyplula i další loď; a kam doplula, my nevíme.
- 9 A stalo se, že v tomto roce byli mnozí lidé, kteří odešli do země severní. A tak skončil třicátý a osmý rok.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 A stalo se, že v třicátém a devátém roce vlády soudců zemřel i Šiblon a že Korianton vyplul na lodi do země severní, aby dovezl zásoby lidem, kteří do této země odešli.
- 11 Tudíž stalo se nezbytným, aby Šiblon předal ony posvátné věci před svou smrtí synu Helamanovu, který se jmenoval Helaman, jsa pojmenován po svém otci.
- 12 Nyní vizte, všechny tyto rytiny, které byly ve vlastnictví Helamanově, byly napsány a vyslány mezi děti lidské po celé zemi, kromě oněch částí, o kterých Alma přikázal, že nemají vyjítí.
- 13 Nicméně tyto věci měly býti uchovávány v posvátnosti a předávány z jednoho pokolení na druhé; tudíž v tomto roce před smrtí Šiblonovou byly předány Helamanovi.
- 14 A stalo se také v tomto roce, že bylo několik odštěpců, kteří přešli k Lamanitům; a ti byli opět podněcováni k hněvu proti Nefitům.
- 15 A také v tomto roce sešli s početným vojskem, aby válčili proti lidu Moroniaovu, neboli proti vojsku Moroniaovu, přičemž byli opět poraženi a zahnáni zpět do svých vlastních zemí, utrpěvše velikou ztrátu.
- 16 A tak skončil třicátý a devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.
- 17 A tak skončila zpráva Almova a Helamanova, jeho syna, a také Šiblonova, který byl jeho synem.
- And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblón died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.
- Therefore it became expedient for Shiblón to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.
- Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.
- Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblón.
- And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.
- And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.
- And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblón, who was his son.

Knihy Helamanova

Zpráva o Nefitech. Jejich války a sváry a jejich rozštěpení. A také proroctví mnoha svatých proroků, před příchodem Kristovým, podle záznamů Helamana, který byl synem Helamanovým, a také podle záznamů jeho synů, až do příchodu Kristova. A také mnozí Lamanité jsou obráćeni. Zpráva o jejich obráćení. Zpráva o spravedlivosti Lamanitů a o zlovolnosti a ohavnostech Nefitů, podle záznamu Helamana a jeho synů, až do příchodu Kristova, což se nazývá knihou Helamanovou, a tak dále.

Helaman 1

- 1 A nyní vizte, stalo se na počátku čtyřicátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že mezi lidem Nefitů vyvstaly vážné nesnáze.
- 2 Neboť vizte, Pahoran zemřel a odešel cestou všeho pozemského; tudíž mezi bratřimi, kteří byli syny Pahoranovými, vyvstal vážný svár ohledně toho, kdo by měl získati soudcovskou stolicí.
- 3 Nyní, toto jsou jména těch, kteří se svářili o soudcovskou stolicí a kteří také způsobili, že se lidé svářili: Pahoran, Paanchi a Pakumeni.
- 4 Nyní, toto nejsou všichni synové Pahoranovi (neboť jich měl mnoho), ale toto jsou ti, kteří se svářili o soudcovskou stolicí; tudíž, způsobili mezi lidem trojí rozdělení.
- 5 Nicméně, stalo se, že Pahoran byl určen hlasem lidu, aby byl hlavním soudcem a správcem nad lidem Nefiovým.
- 6 A stalo se, že se Pakumeni, když viděl, že nemůže získati soudcovskou stolicí, spojil s hlasem lidu.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

7 Ale vizte, Paanki a ta část lidu, která si přála, aby byl jejich správcem, se nesmírně hněvala; tudíž, chystal se lichotkami tento lid přesvědčiti, aby povstal ve vzpouře proti svým bratřím.

8 A stalo se, když se to chystal učiniti, vizte, byl zajat a souzen podle hlasu lidu a byl odsouzen k smrti; neboť povstal ve vzpouře a usiloval o to, aby zničil svobodu lidu.

9 Nyní, když oni lidé, kteří si přáli, aby byl jejich správcem, viděli, že byl odsouzen k smrti, tudíž hněvali se a vizte, vyslali jistého Kiškumena až k soudcovské stolici Pahoranově a ten zavraždil Pahorana, když seděl na soudcovské stolici.

10 A byl pronásledován služebníky Pahoranovými; ale vizte, útěk Kiškumenův byl tak rychlý, že ho nikdo nemohl dohoniti.

11 A šel za těmi, kteří ho vyslali, a všichni vstoupili do smlouvy, ano, přísahaje při svém věčném Tvůrci, že nikomu neřeknou, že Kiškumen zavraždil Pahorana.

12 Tudíž, Kiškumen nebyl znám mezi lidem Nefiovým, neboť v době, kdy zavraždil Pahorana, byl v přestrojení. A Kiškumen a jeho tlupa, která s ním učinila smlouvu, se vmísila mezi lid tak, aby nikdo z nich nemohl býti nalezen; ale tolik, kolik jich bylo nalezeno, bylo odsouzeno k smrti.

13 A nyní vizte, Pakumeni byl určen, podle hlasu lidu, aby byl hlavním soudcem a správcem nad lidem, aby vládl na místě svého bratra Pahorana; a to bylo podle jeho práva. A toto vše bylo učiněno ve čtyřicátém roce vlády soudců; a ten skončil.

14 A stalo se ve čtyřicátém a prvním roce vlády soudců, že Lamanité shromáždili nespočetné vojsko mužů a vyzbrojili je meči a dýkami a luky a šípy a přilbicemi a náprsními pancíři a všelikými štíty všeho druhu.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breast-plates, and with all manner of shields of every kind.

- 15 A opět sešli, aby mohli vésti bitvu proti Nefitům. A byli vedeni mužem, který se jmenoval Koriantumr; a byl to potomek Zarahemlův; a byl to odštěpenec z prostředku Nefitů; a byl to statný a mocný muž.
- 16 Tudíž, král Lamanitů, který se jmenoval Tubalot a který byl synem Ammoronovým, domnívaje se, že Koriantumr, jsa mocným mužem, se může postavit Nefitům svou silou a také svou velikou moudrostí, natolik, že jeho vysláním získá on moc nad Nefity –
- 17 Tudíž je podněcoval k hněvu a shromažďoval svá vojska a určil, aby Koriantumr byl jejich vůdcem, a dal, aby pochodovali dolů do země Zarahemla, aby bojovali proti Nefitům.
- 18 A stalo se, že pro tak mnohé sváry a tak mnohé nesnáze ve vládě nedrželi v zemi Zarahemla dostatečné stráže; neboť se domnívali, že se Lamanité neodváží přijíti do srdce zemí jejich, aby napadli ono veliké město Zarahemla.
- 19 Ale stalo se, že Koriantumr pochodoval v čele svých početných zástupů a přišel na obyvatele města, a jejich pochod byl v tak nesmírně veliké rychlosti, že Nefitům nezbyl žádný čas na to, aby shromáždili svá vojska.
- 20 Tudíž Koriantumr srazil hlídku u vchodu do města a vpochodoval s celým svým vojskem do města a zabili každého, kdo se jim postavil, takže se zmocnili celého města.
- 21 A stalo se, že Pakumeni, který byl hlavním soudcem, prchal před Koriantumrem, až ke zdem města. A stalo se, že Koriantumr ho udeřil u zdi natolik, že zemřel. A tak skončily dny Pakumeniovy.
- And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.
- Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—
- Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.
- And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.
- But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.
- Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.
- And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

- 22 A nyní, když Koriantumr viděl, že má ve vlastnictví město Zarahemla, a když viděl, že Nefité před ním uprchli a byli pobiti a byli zajati a byli uvrženi do vězení a že získal vlastnictví nejsilnější pevnosti v celé zemi, jeho srdce nabylo odvahy natolik, že se chystal vyjít proti celé zemi.
- 23 A nyní nezůstal v zemi Zarahemla, ale pochodoval dále s velikým vojskem, až k městu Hojnosti; neboť byl odhodlán jít a prosekati si svou cestu mečem, aby mohl získati severní části země.
- 24 A domnívaje se, že jejich největší síla je ve středu země, tudíž pochodoval dále, nedávaje jim žádného času na to, aby se shromáždili, leda do malých skupin; a tímto způsobem je napadali a sráželi je k zemi.
- 25 Ale vizte, tento pochod Koriantumrův středem země dal Moroniaovi nad nimi velikou převahu, i přes velikost počtu Nefitů, kteří byli zabiti.
- 26 Neboť vizte, Moronia se domníval, že Lamanité se neodvážjí přijít do středu země, ale že budou útočiti na města kolem hranic, jak to činili doposud; tudíž Moronia dal, aby jejich silná vojska hájila tyto části kolem hranic.
- 27 Ale vizte, Lamanité se nebáli podle jeho přání, ale přišli do středu země a dobyli hlavní město, což bylo město Zarahemla, a pochodovali nejdůležitějšími částmi země, pobíjejíce lid s velikým krveprolitím, jak muže, tak ženy i děti, dobývajíce mnoho měst a mnoho pevností.
- 28 Ale když to Moronia zjistil, okamžitě poslal Lehiho s vojskem kolem, aby je zastavilo dříve, nežli dojdou do země Hojnosti.
- 29 A on tak učinil; a zastavil je dříve, nežli došli do země Hojnosti, a utkal se s nimi v bitvě tak, že počali ustupovati zpět k zemi Zarahemla.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

- 30 A stalo se, že Moronia je při jejich ústupu zastavil a utkal se s nimi v bitvě tak, že bitva se stala nesmírně krvavou; ano, mnozí byli zabiti, a mezi počtem těch, kteří byli zabiti, byl nalezen i Koriantumr.
- 31 A nyní, vizte, Lamanité nemohli ustupovati žádným směrem, ani na sever, ani na jih, ani na východ, ani na západ, neboť byli obklíčeni Nefity ze všech stran.
- 32 A tak Koriantumr vehnal Lamanity do středu Nefitů tak, že byli v moci Nefitů, a že on sám byl zabit, a Lamanité se vydali do rukou Nefitů.
- 33 A stalo se, že se Moronia zmocnil opět města Zarahemla a dal, aby Lamanité, kteří byli zajati, opustili zemi v míru.
- 34 A tak skončil čtyřicátý a první rok vlády soudců.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, inso-much that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

- 1 A stalo se ve čtyřicátém a druhém roce vlády soudců, že poté, co Moronia opět zjednal mír mezi Nefity a Lamanity, vizte, nebylo nikoho, kdo by usedl na soudcovskou stolicí; tudíž mezi lidem počal býti opět svár ohledně toho, kdo má usednouti na soudcovskou stolicí.
- 2 A stalo se, že Helaman, který byl synem Helamanovým, byl hlasem lidu určen, aby usedl na soudcovskou stolicí.
- 3 Ale vizte, Kiškumen, který zavraždil Pahorana, ve skrytu čekal na to, aby zničil i Helamana; a byl podporován svou tlupou, která vstoupila do smlouvy, že se o jeho zlovolnosti nikdo nedozví.
- 4 Neboť byl jistý Gadianton, který byl nesmírně dovedný v mnoha slovech, a také ve svém řemesle, prováděti tajné dílo vraždění a loupení; tudíž se stal vůdcem tlupy Kiškumenovy.
- 5 Tudíž se jim vlichotil, a také Kiškumenovi, že dosadí-li ho na soudcovskou stolicí, dá, aby ti, kteří náležejí k jeho tlupě, byli mezi lidem dosazeni na místa moci a pravomoci; tudíž Kiškumen usiloval o to, aby zničil Helamana.
- 6 A stalo se, že když vyšel k soudcovské stolicí, aby zničil Helamana, vizte, jeden ze služebníků Helamanových, byv venku v noci a získav v přestrojení znalost o oněch plánech, jež tato tlupa učinila, aby zničila Helamana –
- 7 A stalo se, že se setkal s Kiškumem a dal mu znamení; tudíž Kiškumen mu oznámil záměr svého přání žádaje ho, aby ho zavedl k soudcovské stolicí, aby mohl zavraždit Helamana.
- 8 A když služebník Helamanův seznal vše v srdci Kiškumenově, a že jeho záměrem je vraždit, a také že záměrem všech těch, kteří náležejí k jeho tlupě, je vraždit a loupiti a získati moc (a toto byl jejich tajný plán a jejich spolčení), služebník Helamanův pravil Kiškumenovi: Pojdme k soudcovské stolicí.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Nyní, to potěšilo Kiškumena nesmírně, neboť se domníval, že dosáhne svého záměru; ale vizte, služebník Helamanův, když se blížili k soudcovské stoličce, bodl Kiškumena až do srdce, takže ten padl bez hlesu mrtev. A běžel a pověděl Helamanovi všechny věci, které viděl a slyšel a učinil.

10 A stalo se, že Helaman vyslal lidi, aby tuto tlupu lupičů a tajných vražedníků zajali, aby mohli býti podle zákona popraveni.

11 Ale vizte, když Gadianton zjistil, že se Kiškumen nevrací, zalekl se, že by mohl býti zničen; tudíž dal, aby ho jeho tlupa následovala. A vydali se tajnou cestou na útěk ze země do pustiny; a tak když Helaman vyslal lidi, aby je zajali, nebyli nikde k nalezení.

12 A více o tomto Gadiantonovi bude řečeno později. A tak skončil čtyřicátý a druhý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

13 A vizte, na konci této knihy uvidíte, že tomuto Gadiantonovi se podařilo přivoditi pád, ano, téměř naprosté zničení lidu Nefiova.

14 Vizte, nemám tím na mysli konec knihy Helamanovy, ale mám na mysli konec knihy Nefiovy, z níž jsem vyňal celou tuto zprávu, kterou jsem napsal.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helaman 3

- 1 A nyní stalo se ve čtyřicátém a třetím roce vlády soudců, že mezi lidem Nefiovým nebylo žádných svárů až na trochu pýchy, která byla v církvi a která mezi lidem způsobila několik malých rozštěpení, kteréžto záležitosti byly urovnány ke konci čtyřicátého a třetího roku.
- 2 A ve čtyřicátém a čtvrtém roce nebylo mezi lidem žádných svárů; ani v čtyřicátém a pátém roce nebylo mnoho svárů.
- 3 A stalo se ve čtyřicátém a šestém, ano, že bylo mnoho svárů a mnoho rozštěpení; a při nich bylo nesmírně veliké množství těch, kteří ze země Zarahemla odešli a šli do země severní, aby zemi dědičně vlastnili.
- 4 A putovali do nesmírně veliké dálky, natolik, že došli k velikým plochám vod a k mnoha řekám.
- 5 Ano, a vpravdě, rozšířili se do všech částí země, do všech částí, které nebyly zpustošeny a nebyly bez stromů, kvůli mnoha obyvatelům, kteří zemi dědičně vlastnili dřívě.
- 6 A nyní, žádná část země nebyla zpustošena, až na stromy; ale pro onu velikost zničení lidu, který zemi dřívě obýval, byla nazývána pustou.
- 7 A protože na tváři této země bylo jen málo stromů, nicméně lidé, kteří přišli, se stali nesmírně dovední ve zpracování cementu; tudíž stavěli si z cementu domy, v nichž přebývali.
- 8 A stalo se, že se rozrůstali a šířili se a přecházeli ze země jižní do země severní a šířili se natolik, že počali pokrývat tvář celé země, od moře na jihu k moři na severu, od moře na západě k moři na východě.
- 9 A lid, který byl v zemi severní, dlel ve stanech a v domech z cementu a nechal všechny stromy, které na tváři země vyrašily, aby rostly, aby za nějaký čas mohli mít dříví na stavbu svých domů, ano, svých měst a svých chrámů a svých synagog a svých svatyní a všelikých svých staveb.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

10 A stalo se, jelikož v zemi severní bylo dříví nesmírně poskrovnu, že ho posílali mnoho po lodích.

11 A tak umožnili lidem v zemi severní, aby mohli vystavěti mnoho měst, jak ze dřeva, tak z cementu.

12 A stalo se, že mnozí z lidu Ammonova, kteří byli rodem Lamanité, odešli také do této země.

13 A nyní, o životě tohoto lidu je mnoho záznamů, od mnohých z tohoto lidu, které jsou podrobné a velmi rozsáhlé, ohledně nich.

14 Ale vizte, ani stá část ze života tohoto lidu, ano, ze zprávy o Lamanitech a Nefitech, a o jejich válkách a svárech a rozštěpeních a o jejich kázání a jejich proroctvích a jejich plavení a o jejich stavbě lodí a o jejich stavbě chrámů a synagog a jejich svatyní a o jejich spravedlivosti a jejich zlovolnosti a o jejich vraždách a jejich loupení a jejich plnění a o všelikých ohavnostech a smilstvech, nemůže být obsažena v tomto díle.

15 Ale vizte, je mnoho knih a mnoho záznamů všeho druhu, a byly vedeny převážně Nefity.

16 A byly Nefity předávány z jednoho pokolení na druhé, až do doby, kdy upadli v přestupek a byli povražděni, vyplnění a vyštvaní a vyhnání a pobiti a rozptýlení po tváři země a smíšení s Lamanity, takže nejsou již nazýváni Nefity, neboť se stali zlovolnými a divokými a krutými, ano, dokonce se stali Lamanity.

17 A nyní, vracím se opět k své zprávě; tudíž, to, co jsem pravil, se událo poté, co mezi lidem Nefiovým byly veliké sváry a nepokoje a války a rozštěpení.

18 Čtyřicátý a šestý rok vlády soudců skončil;

19 A stalo se, že v zemi byl stále veliký svár, ano, i ve čtyřicátém a sedmém roce, a taktéž ve čtyřicátém a osmém roce.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

20 Nicméně Helaman usedl na soudcovskou stoliici se spravedlností a nestranností; ano, hleděl zachovávat ustanovení a soudy a přikázání Boží; a neustále činil to, co bylo správné v očích Božích; a kráčel po cestách svého otce, natolik, že se mu dařilo v zemi.

21 A stalo se, že měl dva syny. Nejstaršímu dal jméno Nefi a nejmladšímu jméno Lehi. A počali vyrůstatí Pánu.

22 A stalo se, že ke konci čtyřicátého a osmého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým počaly války a sváry mezi lidem Nefitů v malé míře ustávají.

23 A stalo se ve čtyřicátém a devátém roce vlády soudců, že v zemi byl zjednan trvalý mír, všude, až na tajná spolení, která založil Gadianton, lupič, ve více obydlených částech země a která v oné době nebyla známa těm, kteří byli v čele vlády; tudíž nebyla ze země vyhlazena.

24 A stalo se, že v témže roce byl v církvi nesmírně veliký rozkvět, natolik, že byly tisíce těch, kteří se připojovali k církvi a byli křtěni ku pokání.

25 A rozkvět církve byl tak veliký a na lid byla vylévána tak mnohá požehnání, že dokonce i sami vysocí kněží a učitelé byli nadmíru užaslí.

26 A stalo se, že dílu Páně se dařilo tak, že mnoho duší bylo pokřtěno a připojeno k církvi Boží, ano, dokonce desítky tisíců.

27 Tak můžeme viděti, že Pán je milosrdný ke všem, kteří v upřímnosti srdce svého vzývají svaté jméno jeho.

28 Ano, tak vidíme, že brána nebes je otevřena všem, a to těm, kteří uvěří ve jméno Ježíše Krista, který je Synem Božím.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

29 Ano, vidíme, že kdokoli si to přeje, může se chopiti slova Božího, které je živé a mocné a které rozetne vedví veškerou vychytralost a pasti a nástrahy dáblovy a povede člověka Kristova na těsnou a úzkou cestu přes onu věčnou propast bídy, která je připravena, aby pohltila zlovolné –

30 A dovede jejich duši, ano, jejich nesmrtelnou duši, k pravici Boží v království nebeském, aby usedli s Abrahamem a Izákem a s Jákobem a se všemi našimi svatými otci, aby již nevyšli.

31 A v tomto roce bylo v zemi Zarahemla trvalé radování, i ve všech okolních krajinách, vpravdě v celé zemi, kterou vlastnili Nefité.

32 A stalo se, že po zbytek čtyřicátého a devátého roku měli mír a nesmírně velikou radost; ano, a také v padesátém roce vlády soudců měli trvalý mír a velikou radost.

33 A v padesátém a prvním roce vlády soudců měli také mír, až na pýchu, která počala vstupovati do církve – nikoli do církve Boží, ale do srdce lidí, kteří prohlašovali, že patří k církvi Boží –

34 A byli v pýše povýšeni, až k pronásledování mnoha svých bratří. Nyní, toto bylo veliké zlo, které způsobilo pokornější části lidu to, že trpěli velikým pronásledováním a prodírali se mnohou strastí.

35 Nicméně, často se postili a modlili a stávali se silnějšími a silnějšími v pokoře své, a pevnějšími a pevnějšími ve víře v Krista, až se jejich duše naplnila radostí a útěchou, ano, až k očištění a posvěcení svého srdce, kteréžto posvěcení přichází proto, že vzdali své srdce Bohu.

36 A stalo se, že padesátý a druhý rok skončil také v míru, až na onu nesmírně velikou pýchu, jež vstoupila do srdce lidí; a to pro jejich nesmírně veliké bohatství a jejich rozkvět v zemi; a ze dne na den v nich narůstala.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

37 A stalo se, že v padesátém a třetím roce vlády soudců Helaman zemřel a jeho nejstarší syn Nefi počal vládnouti na jeho místě. A stalo se, že usedl na soudcovskou stolicí se spravedlností a nestranností; ano, zachovával přikázání Boží a kráčel po cestách svého otce.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

- 1 A stalo se v padesátém a čtvrtém roce, že v církvi bylo mnoho rozštěpení, a byl také svár mezi lidem, natolik, že nastalo veliké krveprolití.
- 2 A vzbouřená část byla pobita a vyhnána ze země a odešla ke králi Lamanitů.
- 3 A stalo se, že usilovali o to, aby podnítili Lamanity k válce proti Nefitům; ale vizte, Lamanité se nesmírně obávali, natolik, že nechtěli slova oněch odštěpenců poslouchati.
- 4 Ale stalo se v padesátém a šestém roce vlády soudců, že byli odštěpenci, kteří přešli od Nefitů k Lamanitům; a těm se podařilo spolu s těmi ostatními podnítiti je k hněvu proti Nefitům; a oni se celý rok připravovali na válku.
- 5 A v padesátém a sedmém roce sešli proti Nefitům do bitvy a započali dílo smrti; ano, natolik, že v padesátém a osmém roce vlády soudců se jim podařilo získati vlastnictví země Zarahemla; ano, a také všech zemí až po zemi, která ležela blízko země Hojnosti.
- 6 A Nefité a vojska Moroniaova byla zahnána až do země Hojnosti;
- 7 A tam se proti Lamanitům opevnili, od západního moře až k východnímu; pro Nefitu to byla jednodenní cesta podél hranice, kterou opevnili a kde rozmístili svá vojska, aby bránila jejich severní vlast.
- 8 A tak tito odštěpenci od Nefitů za pomoci početného vojska Lamanitů získali veškeré vlastnictví Nefitů, které bylo v zemi jižní. A to vše se událo v padesátém a osmém a devátém roce vlády soudců.
- 9 A stalo se v šedesátém roce vlády soudců, že se Moroniaovi s jeho vojsky podařilo získati mnohé části země; ano, získali zpět mnoho měst, která padla do rukou Lamanitů.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 A stalo se v šedesátém a prvním roce vlády soudců, že se jim podařilo získati zpět až polovinu veškerého svého vlastnictví.

11 Nyní, tato veliká ztráta Nefitů a ono veliké krveprolití, které bylo mezi nimi, by nenastalo, kdyby nebylo jejich zlovolnosti a jejich ohavnosti, jež byla mezi nimi; ano, a byla i mezi těmi, kteří prohlašovali, že patří k církvi Boží.

12 A bylo to pro pýchu jejich srdce, pro jejich nesmírné bohatství, ano, bylo to pro utlačování chudých, odpírání jejich potravy hladovým, odpírání jejich šatstva nahým a bití jejich pokorných bratří do tváře, vysmívání se tomu, co je posvátné, zapírání ducha prorocství a zjevení, vraždění, plenění, lhaní, krádeň, páchání cizoložství, rozněcování velikých svárů a přebíhání do země Nefi mezi Lamanity –

13 A pro tuto svou velikou zlovolnost a své vychloubání svou vlastní silou byli ponecháni své vlastní síle; tudíž se jim nedařilo, ale byli sužováni a bití a hnáni před Lamanity, dokud neztratili vlastnictví téměř všech svých zemí.

14 Ale vizte, Moronia kázal lidem mnoho věcí pro jejich nepravost, a taktéž Nefi a Lehi, kteří byli syny Helamanovými, kázali lidem mnoho věcí, ano, a prorokovali jim mnoho věcí o jejich nepravostech a o tom, co by na ně mohlo přijíti, nebudou-li činiti pokání ze svých hříchů.

15 A stalo se, že pokání činili, a nakolik činili pokání, počalo se jim dařiti.

16 Neboť když Moronia viděl, že činí pokání, odvážil se vésti je z místa na místo a od města k městu, dokonce dokud nezískali zpět jednu polovinu svého majetku a jednu polovinu všech svých zemí.

17 A tak skončil šedesátý a první rok vlády soudců.

18 A stalo se v šedesátém a druhém roce vlády soudců, že Moronia nemohl od Lamanitů získati žádné další vlastnictví.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

19 Tudíž upustili od svého záměru získati zbytek svých zemí, neboť Lamanité byli tak početní, že se stalo pro Nefity nemožným získati nad nimi více moci; tudíž Moronia zaměštnával všechna svá vojska hájením oněch částí, jež dobyl.

20 A stalo se, že Nefité měli pro velikost počtu Lamanitů veliký strach, že budou přemoženi a pošlapáni a pobiti a zničeni.

21 Ano, počali se rozpomínati na proroctví Almova, a taktéž na slova Mosiášova; a viděli, že byli tvrdošíjným lidem a že příkázání Boží pokládali za nic.

22 A že změnili zákony Mosiášovy a pošlapali je nohama svýma, neboli to, co mu Pán přikázal předati lidem; a viděli, že jejich zákony byly zkaženy a že se stali zlovolným lidem, natolik, že byli zlovolní dokonce jako Lamanité.

23 A pro jejich nepravost počala církev upadati; a oni přestali věřiti v ducha proroctví a v ducha zjevení; a soudy Boží jim hleděly v tvář.

24 A viděli, že zeslábli, jako jejich bratří Lamanité, a že Duch Páně je již nezachovává; ano, stáhl se od nich, protože Duch Páně nepřebývá v nesvatých chrámech—

25 Tudíž je Pán přestal zázračnou a nesmírnou mocí svou zachovávat, neboť upadli do stavu nevíry a strašlivé zlovolnosti; a viděli, že Lamanité jsou mnohem početnější nežli oni, a pokud nepřilnou k Pánu, svému Bohu, musejí nevyhnutelně zahynouti.

26 Neboť vizte, viděli, že síla Lamanitů je tak veliká jako síla jejich, a to muž na muže. A tak upadli v tento veliký přestupek; ano, tak v období nemnoha let pro svůj přestupek zeslábli.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

- 1 A stalo se, že v témže roce, vizte, Nefi předal soudcovskou stolicí muži, jenž se jmenoval Cezoram.
- 2 Neboť, protože jejich zákony a jejich vláda byly ustanovovány hlasem lidu a ti, kteří volili zlo, byli početnější nežli ti, kteří volili dobro, tudíž dozrávali ke zkáze, neboť zákony byly zkaženy.
- 3 Ano, a to nebylo vše; byli lidem tvrdošíjným, natolik, že jim nemohl vládnouti zákon ani spravedlnost, ledaže by to bylo k jejich zničení.
- 4 A stalo se, že Nefi byl již znaven jejich nepravostí; a vzdal se soudcovské stolice a vzal na sebe kázati slovo Boží po celý zbytek svých dnů, a jeho bratr Lehi také, po celý zbytek svých dnů;
- 5 Neboť pamatovali na slova, jež k nim promlouval jejich otec Helaman. A promlouval k nim tato slova:
- 6 Vizte, synové moji, přeji si, abyste pamatovali na to, abyste zachovávali přikázání Boží; a chtěl bych, abyste tato slova oznamovali lidu. Vizte, dal jsem vám jména našich prvních rodičů, kteří přišli ze země Jeruzalém; a toto jsem učinil, abyste si na ně vzpomněli, když si vzpomenete na svá jména; a když si na ně vzpomenete, můžete si vzpomenouti na jejich skutky; a když si vzpomenete na jejich skutky, můžete věděti, jak je řečeno i napsáno, že byly dobré.
- 7 Tudíž, synové moji, chtěl bych, abyste činili to, co je dobré, aby o vás mohlo býti řečeno, a také napsáno, to, co bylo řečeno a napsáno o nich.
- 8 A nyní, synové moji, vizte, mám něco více, co si přeji od vás, kteréžto přání je, abyste nečinili tyto věci proto, abyste se mohli vychloubati, ale abyste tyto věci činili proto, abyste si uložili poklad v nebi, ano, který je věčný a který nepomíjí; ano, abyste mohli míti onen drahocenný dar věčného života, který, jak máme důvod se domnívati, byl dán našim otcům.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 Ó, pamatujte, pamatujte, synové moji, na slova, jež k svému lidu promlouval král Beniamin; ano, pamatujte, že není jiné cesty ani způsobu, jímž člověk může býti spasen, jediné skrze smírnou krev Ježíše Krista, který přijde; ano, pamatujte, že přijde, aby vykoupil svět.
- 10 A pamatujte také na slova, jež Amulek promlouval k Zezromovi ve městě Ammonia; neboť mu pravil, že Pán zajisté přijde, aby vykoupil svůj lid; ale že je nepřijde vykoupiti v hříších jejich, ale vykoupiti je z hříchů jejich.
- 11 A má moc, která mu byla dána od Otce, aby je vykoupil z hříchů jejich skrze pokání; tudíž vyslal anděly své, aby oznamovali zvěsti o podmínkách pokání, jež přivádí k moci Vykupitele, ke spasení duše jejich.
- 12 A nyní, synové moji, pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; aby, až dábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.
- 13 A stalo se, že toto byla slova, jimiž Helaman poučoval své syny; ano, učil je mnoha věcem, jež nejsou zapsány, a také mnoha věcem, jež zapsány jsou.
- 14 A oni na jeho slova pamatovali; a tudíž vyšli, zachovávající příkázání Boží, aby učili slovu Božímu mezi veškerým lidem Nefiovým, počínaje ve městě Hojnosti;
- 15 A odtud do města Gid; a z města Gid do města Mulek;
- 16 A vpravdě, z jednoho města do druhého, až došli mezi veškerý lid Nefiův, který byl v zemi jižní; a odtud do země Zarahemla, mezi Lamanity.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 A stalo se, že kázali s velikou mocí, natolik, že zahanbili mnohé z oněch odštěpenců, kteří přešli od Nefitů, natolik, že ti předstoupili a vyznali své hříchy a byli pokřtěni ku pokání a ihned se navrátili k Nefitům, aby se snažili napravití příkoří, která jim učinili.

18 A stalo se, že Nefi a Lehi kázali Lamanitům s takovou velikou mocí a pravomocí, neboť jim byla dána moc a pravomoc, aby mohli promlouvati, a také jim bylo dáno, co mají promlouvati –

19 Tudíž promlouvali k velikému úžasu Lamanitů, až je přesvědčili natolik, že v zemi Zarahemla a v okolí bylo pokřtěno osm tisíc Lamanitů ku pokání a bylo přesvědčeno o zlovolnosti tradic svých otců.

20 A stalo se, že Nefi a Lehi šli odtud dále do země Nefi.

21 A stalo se, že byli zajati vojskem Lamanitů a uvrženi do vězení; ano, vpravdě do téhož vězení, do něhož služebníci Limhiovi uvrhli Ammona a jeho bratří.

22 A poté, co byli uvrženi ve vězení mnoho dnů bez jídla, vizte, oni vešli do vězení, aby se jich chopili, aby je mohli zabít.

23 A stalo se, že Nefi a Lehi byli obklopeni jakoby ohněm, dokonce natolik, že oni se na ně neodvážili vložit své ruce ze strachu, aby nebyli spáleni. Nicméně Nefi a Lehi spáleni nebyli; a bylo to, jako by stáli uprostřed ohně, a spáleni nebyli.

24 A když viděli, že jsou obklopeni sloupem ohně a že je nespaluje, jejich srdce nabylo odvahy.

25 Neboť viděli, že se Lamanité neodvážují vložit na ně své ruce; ani se neodvážují přijít k nim blíže, ale stojí, jako by stíženi němotou kvůli úžasu.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

26 A stalo se, že Nefi a Lehi předstoupili a počali k nim promlouvati řkouce: Nebojte se, neboť vizte, je to Bůh, kdo vám ukázal tuto podivuhodnou věc, kterou vám je ukázáno, že na nás nemůžete vložit své ruce, abyste nás zabili.

27 A vizte, když pravili tato slova, země se nesmírně otřásla a zdi vězení se zatřásly, jako kdyby se měly zřítiti k zemi; ale vizte, nespadly. A vizte, ti, kteří byli ve vězení, byli Lamanité a Nefité, kteří byli odštěpenci.

28 A stalo se, že byli zastíněni oblakem temnoty a přišla na ně hrozná a veliká bázeň.

29 A stalo se, že přišel hlas, jako by byl nad oblakem temnoty, řka: Čiňte pokání, čiňte pokání a již neusilujte o to, abyste zničili služebníky mé, které jsem k vám poslal, aby vám oznamovali dobré zvěsti.

30 A stalo se, že když uslyšeli tento hlas, viděli, že to není hlas hromu, ani to nebyl hlas velikého hřmotného hluku, ale vizte, byl to tichý hlas dokonalé mírnosti, jako by to byl šepot, a pronikal až do nitra duše –

31 A nehledě na mírnost toho hlasu, vizte, země se nesmírně otřásla a zdi vězení se opět zachvěly, jako by se mělo zřítiti k zemi; a vizte, oblak temnoty, jenž je zastínil, se nerozplýval –

32 A vizte, hlas se ozval opět řka: Čiňte pokání, čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah; a neusilujte již o to, abyste zničili služebníky mé. A stalo se, že země se otřásla opět a zdi se zachvěly.

33 A hlas přišel opět, potřetí, a promlouval k nim podivuhodná slova, jež člověk nemůže vysloviti; a zdi se zachvěly opět a země se otřásla, jako by se měla rozpuknouti.

34 A stalo se, že Lamanité nemohli uprchnouti pro onen oblak temnoty, jenž je zastíňoval; ano, a také byli nehybní pro strach, jenž na ně přišel.

35 Nyní, byl mezi nimi jeden, který byl rodem Nefita a který kdysi náležel k církvi Boží, ale odštěpil se od ní.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

36 A stalo se, že se otočil, a vizte, skrze oblak temnoty uviděl tváře Nefiho a Lehiho; a vizte, zářily nesmírně, dokonce jako tváře andělů. A spatřil, že pozdvihli oči své k nebi; a stáli tam, jako by hovořili neboli pozdvihovali hlas svůj k nějaké bytosti, kterou viděli.

37 A stalo se, že tento muž zvolal k zástupu, aby se otočili a pohlédli. A vizte, byla jim dána moc, takže se otočili a pohlédli; a spatřili tváře Nefiho a Lehiho.

38 A pravili tomu muži: Viz, co všechny tyto věci znamenají a kdo je to, s nímž tito mužové hovoří?

39 Nyní, onen muž se jmenoval Aminadab. A Aminadab jim pravil: Oni hovoří s anděly Božími.

40 A stalo se, že mu Lamanité pravili: Co máme učiniti, aby tento oblak temnoty mohl býti odstraněn a nezastiňoval nás?

41 A Aminadab jim pravil: Musíte činiti pokání a volati k onomu hlasu, dokud nebudete míti víru v Krista, o němž vás poučoval Alma a Amulek a Zezrom; a když tak učiníte, oblak temnoty bude odstraněn a nebude vás zastiňovati.

42 A stalo se, že všichni počali volati k hlasu toho, jenž otrásal zemi; ano, volali, dokud se oblak temnoty nerozplynul.

43 A stalo se, že když se rozhlédli kolem a viděli, že se oblak temnoty rozplynul a nezastiňuje je, vizte, viděli, že jsou obklopeni, ano, každá duše, sloupem ohně.

44 A Nefi a Lehi byli uprostřed nich; ano, oni byli obklopeni; ano, byli jakoby uprostřed planoucího ohně, nicméně neublížil jim, ani se nezmocnil zdí vězení; a byli naplněni onou radostí, jež je nevyslovitelná a plná slávy.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 A vizte, Svatý Duch Boží sestoupil s nebe a vstoupil do srdce jejich, a oni byli naplněni jakoby ohněm a mohli promlouvat podivuhodná slova.

46 A stalo se, že k nim přišel hlas, ano, příjemný hlas, jako by to byl šepot, řka:

47 Pokoj, pokoj vám, pro víru vaši ve Vroucně Milovaného mého, který byl od založení světa.

48 A nyní, když to uslyšeli, pozvedli oči své, jako by pohlédli, odkud ten hlas přichází; a vizte, uviděli nebesa otevřená; a andělé sestoupili s nebe a sloužili jim.

49 A bylo okolo tří set duší, které viděly a slyšely tyto věci; a bylo jim řečeno, aby šli a nepodívovali se a ani neměli pochybovat.

50 A stalo se, že oni šli a poučovali lid, oznamující po všech okolních krajinách všechny věci, jež slyšeli a viděli, natolik, že větší část Lamanitů přesvědčili velikostí důkazů, jež obdrželi.

51 A všichni ti, kteří byli přesvědčeni, odložili své válečné zbraně, a taktéž nenávisť svou a tradice svých otců.

52 A stalo se, že podstoupili Nefitům země jejich vlastnictví.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

- 1 A stalo se, že když šedesátý a druhý rok vlády soudců skončil, všechny tyto věci se již staly a Lamanité se stali, z větší části, spravedlivým lidem natolik, že jejich spravedlivost převyšovala, pro jejich pevnost a stálost ve víře, spravedlivost Nefitů.
- 2 Neboť vizte, bylo mnoho Nefitů, kteří se stali zatvrzelými a nekajícnými a hrubě zlovolnými, natolik, že odmítali slovo Boží a veškeré kázání a prorokování, jež mezi ně přišlo.
- 3 Nicméně lid církve měl velikou radost z obrácení Lamanitů, ano, z církve Boží, jež mezi nimi byla založena. A přátelili se jedni s druhými a radovali se jedni s druhými a měli velikou radost.
- 4 A stalo se, že mnozí Lamanité sešli do země Zarahemla a oznamovali lidu Nefitů způsob svého obrácení a povzbuzovali je k víře a ku pokání.
- 5 Ano, a mnozí kázali s nesmírně velikou mocí a pravomocí tak, že přivedli mnohé z nich do hlubin pokory, aby byli pokornými následovníky Božími a Beránkovými.
- 6 A stalo se, že mnozí Lamanité šli do země severní; a také Nephi a Lehi šli do země severní, aby kázali lidu. A tak skončil šedesátý a třetí rok.
- 7 A vizte, v celé zemi byl mír, natolik, že Nefité chodili, do kterékoli části země chtěli, ať mezi Nefity nebo Lamanity.
- 8 A stalo se, že i Lamanité chodili, kamkoli chtěli, ať to bylo mezi Lamanity nebo mezi Nefity; a tak měli jeden s druhým volný styk, aby kupovali a prodávali a dosahovali zisku podle svého přání.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 A stalo se, že nesmírně zbohatli, jak Lamanité, tak Nefité; a měli nesmírnou hojnost zlata a stříbra a všemožných drahých kovů, jak v zemi na jihu, tak v zemi na severu.
- 10 Nyní, země na jihu se nazývala Lehi a země na severu se nazývala Mulek, což bylo podle syna Sedechiášova; neboť Pán přivedl Muleka do země na severu a Lehiho do země na jihu.
- 11 A vizte, v obou těchto zemích bylo všemožného zlata a stříbra a drahých rud všeho druhu; a byli tam také zruční řemeslníci, kteří zpracovávali všechny druhy rud a čistili je; a tak zbohatli.
- 12 Pěstovali obilí v hojnosti, jak na severu, tak na jihu; a vzkvétali nesmírně, jak na severu, tak na jihu. A množili se a nesmírně v zemi sílili. A chovali mnoho stád a dobytka, ano, mnoho krmného dobytka.
- 13 Vizte, jejich ženy pracovaly a předly a zhotovovaly veliké druhy látek, jemně tkaného plátna a látek všeho druhu, aby oděly jejich nahotu. A tak uplynul šedesátý a čtvrtý rok v míru.
- 14 A v šedesátém a pátém roce měli také velikou radost a mír, ano, mnohé kázání a mnohá proroctví o tom, co přijde. A tak uplynul šedesátý a pátý rok.
- 15 A stalo se, že v šedesátém a šestém roce vlády soudců, vizte, Cezoram byl zavražděn neznámou rukou, když seděl na soudcovské stolici. A stalo se v témže roce, že jeho syn, který byl určen lidem na jeho místo, byl také zavražděn. A tak skončil šedesátý a šestý rok.
- 16 A na počátku šedesátého a sedmého roku lid opět počal růsti nesmírně ke zlovolnosti.
- And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.
- Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.
- And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.
- They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.
- Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.
- And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.
- And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.
- And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Neboť vizte, Pán jim žehnal tak dlouho bohatstvím světa, že nebyli podněcováni k hněvu, k válkám ani ke krveprolévání; tudíž počali srdcem ulpívati na bohatství; ano, počali usilovati o to, aby dosáhli zisku, aby se mohli povyšovati jeden nad druhého; tudíž počali páchat tajné vraždy a loupiti a pleniti, aby mohli dosáhnouti zisku.

18 A nyní vizte, oni vražedníci a plenitelé byli onou tlupou, kterou utvořil Kiškumen a Gadianton. A nyní, stalo se, že v Gadiantonově tlupě byli mnozí, dokonce i z Nefitů. Ale vizte, byli početnější mezi zlovolnější částí Lamanitů. A byli nazýváni Gadiantonovými lupiči a vražedníky.

19 A byli to oni, kteří zavraždili hlavního soudce Cezorama a jeho syna, zatímco byli na soudcovské stoličce; a vizte, nebyli nalezeni.

20 A nyní stalo se, že když Lamanité zjistili, že mezi nimi jsou lupiči, byli nesmírně zarmouceni; a využili každého prostředku ve své moci, aby je vyhledali s tváře země.

21 Ale vizte, Satan podněcoval srdce větší části Nefitů natolik, že se připojili k oněm tlupám lupičů a vstoupili do jejich smluv a přísah, že se budou vzájemně ochraňovati a zachovávat, ať se již budou nacházeti v jakkoli těžkých podmínkách, aby netrpěli za své vraždění a své plnění a své krádeže.

22 A stalo se, že měli svá znamení, ano, svá tajná znamení a svá tajná slova; a to, aby mohli rozpoznati bratra, který vstoupil do smlouvy, aby, pokud by jeho bratr učinil jakoukoli zlovolnost, mu jeho bratr neublížil, ani ti, kteří patřili k této tlupě a kteří učinili tuto smlouvu.

23 A tak mohli vraždit a plenit a krásti a páchat smilstva a všelike zlovolnosti proti zákonům své vlasti a taktéž proti zákonům svého Boha.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

- 24 A kdyby někdo z těch, kteří patřili k jejich tlupě, odhalil světu jejich zlovolnost a ohavnosti, měl být souzen, nikoli podle zákonů jejich vlasti, ale podle zákonů jejich zlovolnosti, jež dal Gadianton a Kiškumen.
- 25 Nyní vizte, toto jsou ony tajné přísahy a smlouvy, jež, jak Alma přikázal svému synovi, nemají vyjít do světa, aby nebyly prostředkem k uvedení lidu do záhuby.
- 26 Nyní vizte, ony tajné přísahy a smlouvy se nedostaly ke Gadiantonovi ze záznamů, jež byly předány Helamanovi; ale vizte, do srdce Gadiantona je vložila tatáž bytost, která ponoukala naše první rodiče, aby pojedli ze zakázaného ovoce –
- 27 Ano tentýž, který osnoval lsti s Kainem, že zavraždí-li svého bratra Abela, nebude to světu oznámeno. A osnoval s Kainem a jeho následovníky od oné doby nadále.
- 28 A také je to tentýž, který vložil do srdce lidí, aby postavili věž dostatečně vysokou na to, aby se mohli dostat do nebe. A byl to tentýž, který sváděl lid, který přišel od oné věže do této země; který šířil díla temnoty a ohavností po celé tváři země, až stáhl lid do naprosté záhuby a do věčného pekla.
- 29 Ano, je to tentýž, který vložil do srdce Gadiantona, aby nadále pokračoval v díle temnoty a tajného vraždění; a prováděl to od počátku člověka až do této doby.
- 30 A vizte, to on je původcem veškerého hříchu. A vizte, pokračuje ve svých dílech temnoty a tajného vraždění a předává jejich úklady a jejich přísahy a jejich smlouvy a jejich plány strašlivé zlovolnosti z pokolení na pokolení podle toho, jak se mu daří získati vládu nad srdcem dětí lidských.
- And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.
- Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.
- Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—
- Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.
- And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.
- Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.
- And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 A nyní vizte, nad srdcem Nefitů získal velikou vládu; ano, natolik, že se stali nesmírně zlovolnými; ano, větší část z nich se odvrátila od cesty spravedlivosti a nohama pošlapávala přikázání Boží a obrátila se k svým vlastním cestám a vystavěla si modly ze svého zlata a svého stříbra.

32 A stalo se, že všechny tyto nepravosti k nim přišly v období nemnoha let tak, že větší část z toho k nim přišla v šedesátém a sedmém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým.

33 A rostli ve svých nepravostech i v šedesátém a osmém roce, k velikému smutku a bédování spravedlivých.

34 A tak vidíme, že Nefité počali upadat do nevíry a růsti v zlovolnosti a v ohavnostech, zatímco Lamanité počali nesmírně růsti v poznání svého Boha; ano, počali zachovávat ustanovení a přikázání jeho a kráčet před ním v pravdě a bezúhonnosti.

35 A tak vidíme, že Duch Páně se počal od Nefitů stahovati pro zlovolnost a tvrdost srdce jejich.

36 A tak vidíme, že Pán počal vylévati Ducha svého na Lamanity, pro jejich poddajnost a ochotu věřit ve slova jeho.

37 A stalo se, že Lamanité honili tlupu lupičů Gadiantonových; a kázali slovo Boží mezi zlovolnější částí z nich, natolik, že tato tlupa lupičů byla z prostředku Lamanitů zcela vyhlazena.

38 A stalo se, na druhé straně, že Nefité je prosazovali a podporovali je, počínaje tou zlovolnější částí z nich, až se rozšířili po celé zemi Nefitů a svedli větší část ze spravedlivých tak, že se snížili k tomu, aby uvěřili v jejich díla a dělili se o jejich kořist a připojili se k nim v jejich tajných vraždách a společeních.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 A tak získali naprosté vedení vlády, natolik, že pošlapávali nohama a bili a rvali chudé a mírné a pokorné následovníky Boží a obraceli se k nim zády.

40 A tak vidíme, že byli ve strašlivém stavu a dozrávali k věčné zkáze.

41 A stalo se, že takto skončil šedesátý a osmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

PROROCTVÍ NEFIHO, SYNA HELAMANOVA – Bůh brozí lidu Nefiovu, že jej navštíví ve svém hněvu k jeho naprostému zničení, ledaže budou činit pokání ze své zlovolnosti. Bůh stíhá lid Nefiův morem; ten činí pokání a obrací se k němu. Samuel, Lamanita, prorokuje Nefitům.

Helaman 7

- 1 Vizte, nyní, stalo se v šedesátém a devátém roce vlády soudců nad lidem Nefitů, že Nefi, syn Helamanův, se vrátil do země Zarahemla ze země severní.
- 2 Neboť byl mezi lidem, který byl v zemi severní, a kázal mu slovo Boží a prorokoval mu mnohé věci;
- 3 A oni zavrhli všechna jeho slova, natolik, že mezi nimi nemohl zůstat, ale vrátil se opět do své rodné země.
- 4 A vida lid ve stavu tak strašlivé zlovolnosti, a ony Gadiantonovy lupiče zaplňující soudcovskou stolicí – uchvátivše moc a pravomoc nad zemí; odkládající příkázání Boží stranou a bez sebemenší spravedlnosti před ním; nečiníce žádnou spravedlnost dětem lidským;
- 5 Odsuzující spravedlivé pro jejich spravedlivost; nechávající provinilé a zlovolné nepotrestané pro jejich peníze; a nadto byli udržováni v čele vlády, aby panovali a činili podle vůle své, aby mohli dosáhnouti zisku a slávy světa, a nadto aby mohli snadněji cizoložiti a krásti a zabíjeti a činiti podle své vlastní vůle –
- 6 Nyní, tato veliká nepravost přišla mezi Nefity v období nemnoha let; a když to Nefi uviděl, srdce se mu v hrudi sevřelo zármutkem; a zvolal v mukách duše své:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 Ó, kéž bych byl mohl prožít své dny za dnů, kdy můj otec Nephi na počátku vyšel ze země Jeruzalém, a kéž bych se mohl radovati s ním v zaslíbené zemi; tehdy se s jeho lidem dalo snadno vycházeti, byl pevný v zachovávání přikázání Božích a pomalý v tom, aby byl veden k činění nepravosti; a byl rychlý v tom, aby poslouchal slova Páně –

8 Ano, jestliže by mé dny mohly býti za oněch dnů, pak by duše má měla radost ze spravedlivosti mých bratří.

9 Ale vizte, je mi dáno, aby toto byly mé dny a aby duše má byla naplněna zármutkem pro tuto zlovolnost mých bratří.

10 A vizte, nyní, stalo se, že to bylo na věži, jež byla v zahradě Nefiově, jež byla u cesty, jež vedla na hlavní trh, který byl v městě Zarahemla; tudíž Nephi se sklonil na věži, jež byla v jeho zahradě, kterážto věž byla také blízko zahradní brány, kolem níž vedla cesta.

11 A stalo se, že kolem šlo několik mužů a uviděli Nepiho, jak na věži vylévá svou duši Bohu; a běželi a pověděli lidu, co viděli, a lid se scházel v zástupech, aby mohl zvědět příčinu tak velikého truchlení nad zlovolností lidu.

12 A nyní, když Nephi vstal, spatřil zástupy lidí, kteří se shromáždili.

13 A stalo se, že otevřel ústa svá a pravil jim: Vizte, proč jste se shromáždili? Abych vám mohl pověděti o vašich nepravostech?

14 Ano, neboť vystoupil jsem na svou věž, abych mohl vylítí duši svému Bohu pro nesmírný zármutek v srdci mém, který je způsoben nepravostmi vašimi!

15 A pro truchlení mé a bédování mé jste se shromáždili a podivujete se; ano, a máte velice zapotřebí se podivovati; ano, měli byste se podivovati, protože jste se poddali, takže ďábel má tak velikou vládu nad srdcem vašim.

16 Ano, jak jste se mohli poddati ponoukání toho, který se snaží uvrhnouti duši vaši dolů do věčné bídy a nekonečné bědy?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

17 Ó, čiňte pokání, čiňte pokání! Proč chcete zemřít? Obráťte se, obraťte se k Pánu, svému Bohu. Proč vás opustil?

18 Je to proto, že jste zatvrdili srdce své; ano, nechcete hlas dobrého pastýře poslouchati; ano, popudili jste ho k hněvu proti sobě.

19 A vizte, namísto aby vás shromáždil, pokud nebudete činiti pokání, vizte, rozptýlí vás tak, že se stanete potravou pro psy a divou zvěř.

20 Ó, jak jste mohli zapomenouti na Boha svého přímo v onen den, kdy vás vysvobodil?

21 Ale vizte, je to proto, abyste dosáhli zisku, abyste byli chváleni od lidí, ano, abyste mohli získati zlato a stříbro. A ulpěli jste srdcem svým na bohatství a na marných věcech tohoto světa, pro něž vraždíte a pleníte a kradete a vydáváte křivého svědectví proti bližnímu svému a činíte všeliké nepravosti.

22 A pro tuto příčinu na vás přijde běda, ledaže budete činiti pokání. Neboť nebudete-li činiti pokání, vizte, toto veliké město, a taktéž i všechna ta veliká města, jež jsou okolo a jež jsou v zemi vlastnictví našeho, budou odňata, takže v nich nebudete míti žádného místa; neboť vizte, Pán vám nedá sílu, jak to doposud činil, abyste odolali nepřátelům svým.

23 Neboť vizte, tak praví Pán: Neukáži zlovolným ze síly své, jedněm více nežli druhým, leda těm, kteří činí pokání z hříchů svých a poslouchají slova moje. Nyní, tudíž, chtěl bych, abyste viděli, bratří moji, že bude lépe Lamanitům nežli vám, ledaže budete činiti pokání.

24 Neboť vizte, jsou spravedlivější nežli vy, neboť nezhrěšili proti onomu velikému poznání, jež jste vy obdrželi; tudíž Pán k nim bude milosrdný; ano, on prodlouží dny jejich a znásobí símě jejich, a to když vy budete zcela zničeni, ledaže budete činiti pokání.

25 Ano, běda vám pro onu velikou ohavnost, jež přišla mezi vás; a vy jste se k ní připojili, ano, k oné tajné tlupě, kterou založil Gadianton!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

26 Ano, běda přijde na vás pro onu pýchu, které jste strpěli vstoupiti do srdce svého a která vás povýšila nad to, co je dobré, pro nesmírně veliké bohatství vaše!

27 Ano, běda vám pro zlovolnost vaši a ohavnosti vaše!

28 A pokud nebudete činiti pokání, zahynete; ano, dokonce i vaše země vám budou odebrány, a vy budete vyhlazeni s tváře země.

29 Vizte nyní, nepravím sám ze sebe, že tyto věci budou, protože to, že vím tyto věci, nemám sám ze sebe; ale vizte, já vím, že tyto věci jsou pravdivé, protože mi je oznámil Pán Bůh, tudíž já svědčím, že budou.

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

- 1 A nyní, stalo se, že když Nefi pravil tato slova, vizte, byli tam muži, kteří byli soudci, kteří taktéž náleželi k tajné tlupě Gadiantonově, a ti se hněvali a volali proti němu, řkouce lidu: Proč se tohoto muže nechopíte a nepředvedete ho, aby mohl býti odsouzen podle zločinu, jež učinil?
- 2 Proč se na tohoto muže díváte a posloucháte, jak spílá tomuto lidu a našemu zákonu?
- 3 Neboť vizte, Nefi k nim promlouval o zkaženosti jejich zákona; ano, Nefi promlouval mnoho věcí, které nemohou býti vypsány; a nepromluvil ničeho, co by se protivilo přikázáním Božím.
- 4 A tito soudcové se na něho hněvali, protože k nim promlouval jasně o jejich tajných dílech temnoty; nicméně neodvažovali se na něho vložit své vlastní ruce, neboť se báli lidu, aby nevolal proti nim.
- 5 Tudíž volali k lidu řka: Proč tomuto muži trpíte, aby nám spílal? Neboť vizte, on odsuzuje veškerý tento lid, až k záhubě; ano, a také že tato naše veliká města nám budou odňata, takže v nich nebudeme míti žádného místa.
- 6 A nyní, my víme, že to je nemožné, neboť vizte, my jsme mocní, a naše města jsou veliká, tudíž naši nepřátelé nemohou nad námi míti žádné moci.
- 7 A stalo se, že tak podněcovali lid k hněvu proti Nefimu a vyvolávali mezi ním sváry; neboť tam byli někteří, kteří zvolali: Nechte toho muže býti, neboť je to dobrý muž, a ony věci, jež praví, se zajisté stanou, ledaže budeme činiti pokání;
- 8 Ano, vizte, přijdou na nás všechny soudy, kterými proti nám svědčil; neboť víme, že nám spravedlivě svědčil o našich nepravostech. A vizte, je jich mnoho, a on ví stejně dobře o všech věcech, jež nás postihnou, jako ví o našich nepravostech;
- 9 Ano, a vizte, kdyby nebyl prorokem, nemohl by o oněch věcech svědčiti.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

- 10 A stalo se, že oněm lidem, kteří usilovali o to, aby Nephiho zničili, strach zabránil, aby na něj vložili ruce; tudíž počal k nim opět promlouvati vida, že v očích několika získal přízeň, natolik, že ostatní měli strach.
- 11 Tudíž byl nutkán promluviti k nim více a pravil: Vizte, bratří moji, což jste nečetli, že Bůh dal jedinému muži, a to Mojžíšovi, moc, aby udeřil do vod Rudého moře, a ony se rozestoupily sem i tam, natolik, že Izraelité, kteří byli našimi otci, prošli po suché zemi, a nad vojsky Egyptských se vody uzavřely a pohltily je?
- 12 A nyní vizte, jestliže Bůh dal tomuto muži takovou moc, proč byste se tedy měli mezi sebou příti a říkati, že on mi nedal žádnou moc, skrze niž mohu věděti o soudech, jež na vás přijdou, ledaže budete činiti pokání?
- 13 Ale vizte, vy nejenže popíráte moje slova, ale vy popíráte i všechna slova, jež promlouvali naši otcové, a také slova, jež promlouval tento muž, Mojžíš, jemuž byla dána tak veliká moc, ano, slova, jež promlouval o příchodu Mesiáše.
- 14 Ano, což nevydal svědectví, že přijde Syn Boží? A tak jak pozvedl měděného hada v pustině, právě tak bude pozvednut ten, který přijde.
- 15 A tak jak všichni, kteří pohlédli na onoho hada, měli žíti, právě tak všichni, kteří budou pohlížeti na Syna Božího s vírou, majíce ducha zkroušeného, mohou žíti, dokonce životem, který je věčný.
- 16 A nyní vizte, nejen Mojžíš svědčil o těchto věcech, ale také všichni svatí proroci, od jeho dnů až po dny Abrahamovy.
- 17 Ano, a vizte, Abraham spatřil příchod jeho a byl naplněn radostí a zaradoval se.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

18 Ano, a vizte, pravím vám, nejen Abraham věděl o těchto věcech, ale i přede dny Abrahamovými byli mnozí, kteří byli povoláni řádem Božím; ano, a to podle řádu Syna jeho; a to aby bylo lidu ukázáno mnoho tisíc let před příchodem jeho, že vpravdě vykoupení k nim přijde.

19 A nyní, chtěl bych, abyste věděli, že i ode dnů Abrahamových bylo mnoho proroků, kteří o těchto věcech svědčili; ano, vizte, prorok Zenos směle svědčil; za což byl zabit.

20 A vizte, také Zenok a také Eziáš a také Izaiáš a Jeremiáš (Jeremiáš byl tentýž prorok, který svědčil o zničení Jeruzaléma), a nyní víme, že Jeruzalém byl zničen podle slov Jeremiášových. Ó, proč by tedy Syn Boží neměl přijít, podle proroctví jeho?

21 A nyní, budete zpochybňovati to, že Jeruzalém byl zničen? Budete říkati, že synové Sedechiášovi nebyli zabiti, všichni až na Muleka? Ano, a nevidíte snad, že símě Sedechiášovo je s námi a že bylo vyhnáno ze země Jeruzalém? Ale vizte, to není vše –

22 Náš otec Lehi byl vyhnán z Jeruzaléma, protože svědčil o těchto věcech. Nephi také svědčil o těchto věcech, a také téměř všichni naši otcové, až do této doby; ano, svědčili o příchodu Krista a těšili se a radovali se z jeho dne, který přijde.

23 A vizte, on jest Bůh a je s nimi a ukázal se jim, že jím byli vykoupeni; a oni mu vzdali slávu pro to, co přijde.

24 A nyní, protože tyto věci víte a nemůžete je popřít, ledaže budete lháti, tudíž v tomto jste zhřešili, neboť jste všechny tyto věci zavrhli, i přes tak mnohé důkazy, které jste obdrželi; ano, dokonce jste obdrželi všechny věci, jak věci na nebi, tak všechny věci, jež jsou na zemi, jako svědectví o tom, že jsou pravdivé.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

25 Ale vizte, vy jste zavrhli pravdu a vzbouřili jste se proti svému svatému Bohu; a právě v této době, namísto abyste si ukládali poklady v nebi, kde se nic nekazí a kam nemůže přijíti nic, co je nečisté, hromadíte pro sebe hněv pro den soudu.

26 Ano, právě v této době dozríváte kvůli vraždám svým a smilstvu svému a zlovolnosti své k věčné zkáze; ano, a pokud nebudete činiti pokání, brzy na vás přijde.

27 Ano, vizte, je nyní vpravdě za vašimi dveřmi; ano, jděte k soudcovské stoličce a hledejte; a vizte, váš soudce je zavražděn a leží v krvi své; a byl zavražděn svým bratrem, který usiluje o to, aby usedl na soudcovskou stoličce.

28 A vizte, oba patří k vaší tajné tlupě, jejímž původcem je Gadianton a onen zlý, který usiluje o to, aby zničil duše lidské.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

- 1 Vizte nyní, stalo se, že když Nefi promluvil tato slova, několik mužů, kteří byli mezi nimi, běželo k soudcovské stolici; ano, vpravdě šlo jich pět, a jak šli, řekli si mezi sebou:
- 2 Vizte, nyní poznáme s jistotou, zda je tento muž prorokem a zda mu Bůh přikázal, aby nám prorokoval takové podivuhodné věci. Vizte, my nevěříme, že mu to přikázal; ano, nevěříme, že je prorok; nicméně je-li to, co pravil o hlavním soudci, pravda, že je mrtev, pak uvěříme, že i ostatní slova, jež promlouval, jsou pravdivá.
- 3 A stalo se, že běželi ze všech sil a přišli k soudcovské stolici; a vizte, hlavní soudce byl na zemi a ležel v krvi své.
- 4 A nyní vizte, když to uviděli, byli nesmírně užaslí, natolik, že padli k zemi; neboť předtím nevěřili slovům, jež Nefi o hlavním soudci promluvil.
- 5 Ale nyní, když uviděli, uvěřili a přišla na ně bázeň, že všechny ty soudy, o nichž Nefi promlouval, přijdou na lid; tudíž se třásli a padli k zemi.
- 6 Nyní, ihned poté, co byl soudce zavražděn – a byl probodnut svým bratrem zahaleným do tajnosti, a ten uprchl, a služebníci běželi a oznamovali lidem, šíříce mezi nimi křik o vraždě;
- 7 A vizte, lidé se shromáždili k místu soudcovské stolice – a vizte, k svému úžasu uviděli oněch pět mužů, kteří padli k zemi.
- 8 A nyní vizte, tito lidé nevěděli nic o zástupu, jenž se shromáždil u zahrady Nefiovy; tudíž si mezi sebou řekli: Tito muži jsou ti, kteří zavraždili soudce, a Bůh je udeřil, takže před námi nemohli uprchnouti.
- 9 A stalo se, že se jich chopili a svázali je a uvrhli do vězení. A do široka bylo rozesláno prohlášení, že soudce byl zabit a že vražedníci byli zajati a uvrženi do vězení.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

10 A stalo se, že druhého dne se lid shromáždil, aby truchlil a postil se na pohřbu velikého hlavního soudce, který byl zabit.

11 A tak také oni soudcové, kteří byli u zahrady Nefiovy a slyšeli jeho slova, se také shromáždili na pohřbu.

12 A stalo se, že se vyptávali mezi lidem řkouce: Kde je oněch pět, kteří byli vysláni, aby zjistili, zda hlavní soudce je mrtev? A oni odpověděli a pravili: O těchto pěti, o kterých pravíte, že jste je vyslali, nevíme; ale je zde pět mužů, kteří jsou oněmi vražedníky, které jsme uvrhli do vězení.

13 A stalo se, že soudcové požádali, aby byli přivedeni; a byli přivedeni a vizte, bylo to oněch pět, kteří byli vysláni; a vizte, soudcové se jich vyptávali, aby zvěděli o oné záležitosti, a oni jim pověděli vše, co učinili, řkouce:

14 Běželi jsme a přišli jsme k místu soudcovské stolice, a když jsme uviděli všechny věci tak, jak Nefi svědčil, byli jsme užaslí natolik, že jsme padli k zemi; a když jsme se vzpamatovali ze svého úžasu, vizte, oni nás uvrhli do vězení.

15 Nyní, co se týče vraždy tohoto muže, nevíme, kdo to učinil; a jen tolik víme, že jsme běželi a přišli jsme tak, jak jste si přáli, a vizte, on byl mrtev, podle slov Nefiových.

16 A nyní, stalo se, že soudcové vysvětlili tu záležitost lidu a volali proti Nefimu řkouce: Vizte, my víme, že tento Nefi se musel s někým domluvit, že zabije soudce, aby nám to potom mohl oznámiti, aby nás tak mohl obrátiti na svou víru a aby se mohl vyvyšovati, že je veliký muž, vyvolený Bohem, a prorok.

17 A nyní vizte, my tohoto muže odhalíme a on svou vinu přizná a oznámí nám pravého vražedníka tohoto soudce.

18 A stalo se, že oněch pět bylo v den pohřbu osvobozeno. Nicméně pokárali soudce za slova, jež vyřkli proti Nefimu, a svěřili se s nimi jeden po druhém, natolik, že je zahanbili.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

19 Nicméně, oni dali, aby Nephi byl zajat a spoután a přiveden před zástup, a počali ho různými způsoby zpovídati, aby ho mohli lapiti a odsouditi k smrti –

20 Řkouce mu: Ty jsi spolčený; kdo je ten muž, jenž spáchal tuto vraždu? Nyní nám pověz a přiznej svou vinu; řkouce: Viz, zde jsou peníze; a také ti darujeme život, jestliže nám to povíš a přiznáš se k dohodě, kterou jsi s ním učinil.

21 Ale Nephi jim pravil: Ó, vy blázni, vy srdce neobřezaného, vy slepí a vy tvrdošíjní lidé, víte, jak dlouho vám Pán, váš Bůh, bude trpěti, abyste šli touto vaší cestou hříchů?

22 Ó, měli byste začít kvílet a truchliti pro ono veliké zničení, jež vás v tuto dobu očekává, ledaže budete činiti pokání.

23 Vizte, vy pravíte, že jsem se domluvil s nějakým mužem, aby zavraždil Sezorama, našeho hlavního soudce. Ale vizte, pravím vám, že je to proto, že jsem vám svědčil, abyste mohli zvědět o této věci; ano, a to jako svědectví vám, že jsem věděl o zlovolnosti a ohavnostech, které mezi vámi jsou.

24 A protože jsem tak učinil, vy říkáte, že jsem se domluvil s nějakým mužem, aby provedl tuto věc; ano, protože jsem vám ukázal toto znamení, hněvate se na mne a usilujete o to, abyste zničili můj život.

25 A nyní vizte, ukáží vám další znamení a uvidím, zda budete i v této věci usilovati o to, abyste mne zničili.

26 Vizte, pravím vám: Jděte do domu Seantumova, který je bratrem Sezoramovým, a povězte mu –

27 Domluvil se s tebou Nephi, ten údajný prorok, jenž prorokuje tolik zlého o tomto lidu, a skrze to jsi zavraždil Sezorama, který je tvým bratrem?

28 A vizte, řekne vám: Nikoli.

29 A vy mu řeknete: Zavraždil jsi svého bratra?

30 A on bude státi ve strachu a nebude vědět, co říci. A vizte, zapře vám to; a bude činiti, jako by byl užaslý; nicméně, prohlásí vám, že je nevinný.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Sezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Sezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Sezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

31 Ale vizte, vy ho prohlédnete a na cípu jeho pláště najdete krev.

32 A až to uvidíte, řeknete: Odkud pochází tato krev? Nevíme snad, že je to krev tvého bratra?

33 A pak se roztřese a bude bledý, dokonce jako kdyby na něj přišla smrt.

34 A pak řekněte: Pro tento strach a tuto bledost, jež ti vešla v tvář, viz, my víme, že jsi vinen.

35 A pak na něj přijde větší bázeň; a pak se vám přizná a nebude již zapírati, že tuto vraždu učinil.

36 A pak vám řekne, že já, Nephi, o této záležitosti nevím ničeho, leda by mi to bylo dáno mocí Boží. A pak poznáte, že jsem čestný muž a že jsem k vám poslán od Boha.

37 A stalo se, že šli a učinili přesně tak, jak jim Nephi řekl. A vizte, slova, jež pravil, byla pravdivá; neboť podle oněch slov zapíral; a podle oněch slov se i přiznal.

38 A byl přiveden, aby projevil, že skutečným vražedníkem je on sám, takže oněch pět bylo propuštěno na svobodu, a také Nephi byl propuštěn.

39 A byli tam někteří Nefité, kteří ve slova Nefiova uvěřili; a byli tam také někteří, kteří uvěřili pro svědectví oněch pěti, neboť ti byli obráceni, zatímco byli ve vězení.

40 A nyní, mezi lidem byli někteří, kteří pravili, že Nephi je prorok.

41 A byli tam jiní, kteří pravili: Vizte, on je bůh, neboť kdyby nebyl bůh, nemohl by vědět o všech věcech. Neboť vizte, pověděl nám o myšlenkách srdce našeho, a také nám pověděl o jiných věcech; a dokonce nás přivedl k poznání pravého vražedníka našeho hlavního soudce.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

- 1 A stalo se, že mezi lidmi povstal rozkol, natolik, že se rozdělili tak a onak a šli svou cestou, zanechávající Nefiho samotného, jak stál v jejich středu.
- 2 A stalo se, že Nefi šel svou cestou k svému vlastnímu domu přemítaje o věcech, jež mu Pán ukázal.
- 3 A stalo se, jak tak přemítal – jsa velice sklíčen pro zlovolnost lidu Nefitů, jejich tajná díla temnoty a jejich vraždění a jejich plenění a všeliké nepravosti – a stalo se, že jak tak přemítal ve svém srdci, vizte, přišel k němu hlas řkoucí:
- 4 Požehnaný jsi, Nefi, pro věci, jež jsi učinil; neboť jsem viděl, jak jsi s neúnávností oznamoval tomuto lidu slovo, jež jsem ti dal. A nebál ses jich a nehleděl jsi na to, abys zachoval svůj vlastní život, ale vyhledával jsi vůli mou a hleděl jsi zachovávatí přikázání má.
- 5 A nyní, protože jsi to činil s takovou neúnávností, viz, budu ti žehnati na věky; a učiním tě mocným ve slově a ve skutku, ve víře a v dílech; ano, dokonce tak, že všechny věci se ti stanou podle slova tvého, neboť ty nepožádáš o to, co je proti vůli mé.
- 6 Viz, ty jsi Nefi a já jsem Bůh. Viz, oznamuji ti v přítomnosti andělů svých, že budeš míti moc nad tímto lidem a podle zlovolnosti tohoto lidu stihneš zemi hladem a morem a zkázou.
- 7 Viz, dávám ti moc, že cokoli zpečetíš na zemi, bude zpečetěno na nebi; a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi; a tak budeš míti moc mezi tímto lidem.
- 8 A tak, řekneš-li tomuto chrámu, rozpuke se vedví, bude to učiněno.
- 9 A řekneš-li této hoře, vrhni se dolů a buď rovná, bude to učiněno.
- 10 A viz, řekneš-li, že Bůh udeří tento lid, stane se tak.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unwearyingness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unwearyingness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 A nyní viz, přikazuji ti, abys šel a oznamoval tomuto lidu, že takto praví Pán Bůh, jenž jest Všemohoucí: Pokud nebudete činiti pokání, budete biti, až ke zničení.
- 12 A vizte, nyní, stalo se, že když Pán pravil Nefimu tato slova, on se zastavil a nešel do svého vlastního domu, ale vrátil se k zástupům, jež byly rozptýleny po tváři země, a počal jim oznamovati slovo Páně, jež k němu bylo promlouváno, o zničení jejich, nebudou-li činiti pokání.
- 13 Nyní vizte, i přes onen veliký zázrak, který Nefi učinil, když jim řekl o smrti hlavního soudce, zatvrdili srdce své a neposlouchali slova Páně.
- 14 Tudíž jim Nefi oznamoval slovo Páně řka: Pokud nebudete činiti pokání, tak praví Pán, budete biti až ke zničení.
- 15 A stalo se, že když jim Nefi oznamoval slovo, vizte, stále zatvrzovali srdce své a nechtěli slova jeho poslouchati; tudíž mu spílali a snažili se vložit na něj ruce své, aby ho mohli uvrhnouti do vězení.
- 16 Ale vizte, moc Boží byla s ním a oni se ho nemohli chopiti, aby ho uvrhli do vězení, neboť ho uchopil Duch a odnesl ho pryč z jejich středu.
- 17 A stalo se, že tak chodil v Duchu od zástupu k zástupu, oznamuje slovo Boží, dokonce dokud ho neoznámil jim všem nebo ho nevyšel mezi všechny lid.
- 18 A stalo se, že nechtěli slova jeho poslouchati; a počaly býti sváry, natolik, že se rozdělili proti sobě a počali se navzájem pobíjeti mečem.
- 19 A tak skončil sedmdesátý a první rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, in-somuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

- 1 A nyní, stalo se v sedmdesátém a druhém roce vlády soudců, že sváry se zvětšily natolik, že po celé zemi byly války mezi veškerým lidem Nefiovým.
- 2 A byla to tato tajná tlupa lupičů, kdo prováděl toto dílo zkázy a zlovolnosti. A tato válka trvala celý tento rok; a v sedmdesátém a třetím roce trvala také.
- 3 A stalo se, že v tomto roce Nepi volal k Pánu řka:
- 4 Ó Pane, nestrp, aby byl tento lid zničen mečem; ale, ó Pane, nechť je raději v zemi hlad, aby je podnítil k rozpomenutí se na Pána, jejich Boha, a snad budou činit pokání a obrátí se k tobě.
- 5 A tak bylo učiněno podle slov Nefiových. A v zemi byl veliký hlad, mezi veškerým lidem Nefiovým. A tak v sedmdesátém a čtvrtém roce hlad pokračoval a dílo zkázy mečem ustalo, ale stalo se těžké hladem.
- 6 A toto dílo zkázy pokračovalo i v sedmdesátém a pátém roce. Neboť země byla stížena tak, že byla suchá a nevydala obilí v období obilí; a celá země byla stížena, a to mezi Lamanity, stejně jako mezi Nefity, takže byli biti tak, že v zlovolnějších částech země hynuli po tisících.
- 7 A stalo se, že lidé viděli, že brzy zahynou hladem, a počali se rozpomínati na Pána, svého Boha; a počali se rozpomínati na slova Nefiova.
- 8 A lidé počali prositi své hlavní soudce a své vůdce, aby Nefimu řekli: Viz, my víme, že jsi muž Boží, a tudíž volej k Pánu, našemu Bohu, aby od nás odvrátil tento hlad, aby se nenaplnila všechna slova, jež jsi o našem zničení promlouval.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 A stalo se, že soudcové Nefimu řekli podle slov, jež byla požadována. A stalo se, že když Nefi viděl, že lid činí pokání a pokořuje se v žíní, volal opět k Pánu řka:
- 10 Ó Pane, viz, tento lid činí pokání; a potřel mezi sebou tlupu Gadianonovu natolik, že zanikli a ukryli tajné plány své v zemi.
- 11 Nyní, ó Pane, pro tuto pokoru jejich, kéž bys odvrátil hněv svůj, a nechť je hněv tvůj upokojen zkázou oněch zlovolných lidí, které jsi již zničil.
- 12 Ó Pane, kéž bys odvrátil hněv svůj, ano, prudký hněv svůj, a dej, aby tento hlad v této zemi mohl ustati.
- 13 Ó Pane, kéž bys mne poslouchal a dal, aby mohlo býti učiněno podle slov mých, a sešli na tvář země déšť, aby mohla vydati ovoce své a obilí své v období obilí.
- 14 Ó Pane, ty jsi poslouchal slova moje, když jsem pravil, nechť je hlad, aby mor meče mohl ustati; a já vím, že ty, právě v této době, slova moje posloucháš, neboť jsi pravil: Bude-li tento lid činiti pokání, ušetřím jej.
- 15 Ano, ó Pane, a ty vidíš, že pokání činili pro hlad a mor a zkázu, jež na ně přišly.
- 16 A nyní, ó Pane, kéž bys odvrátil hněv svůj a opět vyzkoušel, zda ti budou sloužiti. A jestliže budou, ó Pane, můžeš jim požehnati podle slov svých, jež jsi pravil.
- 17 A stalo se, že v sedmdesátém a šestém roce Pán odvrátil hněv svůj od lidu a dal, aby na zemi spadl déšť, natolik, že v období ovoce vynesla ovoce své. A stalo se, že v období obilí svého vynesla obilí své.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianon from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 A vizte, lid se radoval a oslavoval Boha a celá tvář země byla naplněna radostí; a již neusilovali o to, aby zničili Nefiho, ale považovali ho za velikého proroka a muže Božího, majícího velikou moc a pravomoc, danou mu od Boha.

19 A vizte, Lehi, bratr jeho, nezaostával ani v nejmenším za ním co do věcí týkajících se spravedlivosti.

20 A tak stalo se, že lidu Nefiovu se opět počalo v zemi dařiti a počal stavěti na pustých místech svých a počal se množiti a šířiti, dokonce až pokryl celou tvář země, jak na severu, tak na jihu, od moře na západě po moře na východě.

21 A stalo se, že sedmdesátý a šestý rok skončil v míru. A sedmdesátý a sedmý rok počal v míru; a církev se rozšířila po tváři celé země; a větší část lidu, jak Nefité, tak Lamanité, náležela k církvi; a měli v zemi nesmírně veliký mír; a tak skončil sedmdesátý a sedmý rok.

22 A měli mír i v roce sedmdesátém a osmém, až na několik svárů ohledně bodů nauky, jež byly urovnány proroky.

23 A v sedmdesátém a devátém roce mezi nimi počal býti veliký rozbroj. Ale stalo se, že Nefi a Lehi a mnozí jejich bratří, kteří znali pravé body nauky, majíce denně mnohá zjevení, tudíž kázali lidu natolik, že v témže roce jejich rozbroj ukončili.

24 A stalo se, že v osmdesátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým tam byl jistý počet odštěpenců od lidu Nefiova, kteří před několika lety přešli k Lamanitům a vzali na sebe jméno Lamanitů, a také jistý počet těch, kteří byli skutečnými potomky Lamanitů, jsouce jimi podněcováni k hněvu, neboli těmi odštěpenci, tudíž počali válku se svými bratřími.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 A páchali vraždy a plenili; a pak se stáhli zpět do hor a do pustiny a na tajná místa, ukrývajíce se, takže nemohli býti nalezeni, získávajíce denně další k svým počtům, poněvadž byli odštěpenci, kteří přecházeli k nim.

26 A tak za čas, ano, dokonce v období nemnoha let, se stali nesmírně velikou tlupou lupičů; a vyhledali všechny tajné plány Gadiantonovy; a tak se stali lupiči Gadiantonovými.

27 Nyní vizte, tito lupiči způsobili velikou spoušť, ano, dokonce velikou zkázu mezi lidem Nefiovým, a taktéž mezi lidem Lamanitů.

28 A stalo se, že bylo nezbytné, aby tomuto dílu zkázy byl učiněn konec; tudíž vyslali vojsko silných mužů do pustiny a do hor, aby tuto tlupu lupičů vyhledali a zničili ji.

29 Ale vizte, stalo se, že v témže roce byli zahánáni zpět až do svých vlastních zemí. A tak skončil osmdesátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

30 A stalo se na počátku osmdesátého a prvního roku, že opět vyšli proti této tlupě lupičů a mnoho jich zničili; a také byli navštíveni velikým zničením.

31 A byli opět nuceni vrátiti se z pustiny a z hor do svých vlastních zemí pro nesmírnou velikost počtu oněch lupičů, kteří zamořili hory a pustinu.

32 A stalo se, že tak skončil tento rok. A lupičů stále přibývalo a zesílili natolik, že vzdorovali všem vojskům Nefitů, a také Lamanitů; a způsobili, že na lid po celé tváři země přišel veliký strach.

33 Ano, neboť oni navštěvovali mnohé části země a způsobovali na nich velikou zkázu; ano, a mnohé zabíjeli a jiné odváděli jako zajaté do pustiny, a obzvláště jejich ženy a jejich děti.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Nyní, toto veliké zlo, jež přišlo na lidi pro jejich nepravost, je podněcovalo opět k rozpomenutí se na Pána, jejich Boha.

35 A tak skončil osmdesátý a první rok vlády soudců.

36 A v osmdesátém a druhém roce počali opět zapomínati na Pána, svého Boha. A v osmdesátém a třetím roce počali silně růsti v nepravosti. A v osmdesátém a čtvrtém roce nenapravili své cesty.

37 A stalo se v osmdesátém a pátém roce, že rostli silněji a silněji v pýše své a ve zlovolnosti své; a tak opět dozrávali ke zkáze.

38 A tak skončil osmdesátý a pátý rok.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

- 1 A tak můžeme viděti, jak falešné jsou děti lidské, a také, jak vrtkavé je srdce jejich; ano, můžeme viděti, že Pán v nekonečné dobrotivosti své žehná a dává úspěch těm, kteří v něho vkládají svou důvěru.
- 2 Ano, a můžeme viděti, že právě v době, kdy obdařuje svůj lid, ano, v růstu jejich polí, jejich stád a jejich dobytka, a ve zlatě a ve stříbře a ve všelikých drahocenných věcech všeho druhu a způsobu; zachovává život jejich a vysvobozuje je z rukou nepřátel jejich; obměkčuje srdce nepřátel jejich, aby jim nevyhlašovali válku; ano, a zkrátka, čině vše pro blaho a štěstí svého lidu; ano, tehdy je ta doba, kdy zatvrzují srdce své a zapomínají na Pána, svého Boha, a pošlapávají Svatého nohama svýma – ano, a to pro pohodlí své a nesmírně veliký úspěch svůj.
- 3 A tak vidíme, že pokud Pán neukáží lid svůj mnohými strastmi, ano, pokud jej nenavštěvuje smrtí a hrůzou a hladem a všelikým morem, oni si na něho nevzpomenou.
- 4 Ó, jak pošetilé a jak marnivé a jak zlé a ďábelské a jak rychlé v tom, aby činily nepravosti, a jak pomalé v tom, aby činily dobro, jsou děti lidské; ano, jak rychlé v tom, aby naslouchaly slovům toho zlého a aby ulpívaly srdcem svým na marných věcech světa!
- 5 Ano, jak rychlé v tom, aby se povyšovaly v pýše; ano, jak rychlé v tom, aby se vychloubaly a činily všeliké druhy toho, co je nepravost; a jak pomalé jsou v tom, aby se rozpomínaly na Pána, svého Boha, a naklonily ucho radám jeho, ano, jak pomalé v tom, aby kráčely po stezkách moudrosti!
- 6 Vizte, nepřejí si, aby nad nimi Pán, jejich Bůh, jenž je stvořil, panoval a vládl; i přes velikou dobrotivost jeho a milosrdenství jeho vůči nim pokládají rady jeho za nic a nechtějí, aby byl jejich průvodcem.
- 7 Ó, jak veliká je nicota dětí lidských; ano, vpravdě jsou méně nežli prach země.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Neboť vizte, prach země se pohybuje sem a tam a rozpadá se na příkaz našeho velikého a věčného Boha.

9 Ano, vizte, hlasem jeho se vrchy a hory třesou a chvějí.

10 A mocí hlasu jeho se roztrhne a srovnají, ano, dokonce jako údolí.

11 Ano, mocí hlasu jeho se celá země otřásá;

12 Ano, mocí hlasu jeho se základy rozhoupají, až do samého středu.

13 Ano, a jestliže řekne zemi – Pohni se – pohne se.

14 Ano, jestliže řekne zemi – Jdi nazpět, aby prodloužila den o mnoho hodin – stane se tak;

15 A tak podle slova jeho jde země zpět a člověku se zdá, že slunce se zastavilo; ano, a vizte, je tomu tak; neboť zajisté to, co se pohybuje, je země, a nikoli slunce.

16 A vizte také, jestliže řekne vodám veliké hloubky – Vyschněte – stane se tak.

17 Vizte, jestliže řekne této hoře – Pozvedni se a přejdi a padni na ono město, aby bylo pohřbeno – vizte, stane se tak.

18 A vizte, jestliže člověk ukryje v zemi poklad a Pán řekne – Budiž proklet pro nepravost toho, který jej ukryl – vizte, bude proklet.

19 A jestliže Pán řekne – Budiž proklet, aby tě od této doby nadále a na věky nikdo nenalezl – vizte, nikdo ho od této doby nadále a na věky nezíská.

20 A vizte, jestliže Pán řekne člověku – Pro nepravosti své budiž proklet na věky – stane se tak.

21 A jestliže Pán řekne – Pro nepravosti své budiž odříznut z přítomnosti mé – on způsobí, aby tomu tak bylo.

22 A běda tomu, komu to řekne, neboť tak se stane tomu, kdo bude činiti nepravost, a nemůže býti spasen; tudíž, proto, aby lidé mohli býti spaseni, bylo oznamováno pokání.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

23 Tudíž, požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání a budou poslouchati hlas Pána, svého Boha; neboť to jsou ti, kteří budou spaseni.

24 A kéž Bůh ve veliké plnosti své dá, aby lidé mohli býti přivedeni ku pokání a k dobrým skutkům, aby mohli býti znovuzřízeni k milosti za milost, podle skutků svých.

25 A já bych si přál, aby mohli býti spaseni všichni lidé. Ale dočítáme se, že v onen veliký a poslední den budou někteří, kteří budou vyvrženi, ano, kteří budou zavrženi z přítomnosti Páně;

26 Ano, kteří budou vydáni stavu nekonečné bídy, naplňující slova, jež praví: Ti, kteří činili dobro, budou míti věčný život; a ti, kteří činili zlo, budou míti věčné zatracení. A tak tomu jest. Amen.

Therefore, blessed are they who will repent and hear-ken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, ac-cording to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the pres-ence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless mis-ery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helaman 13

- 1 A nyní, stalo se v osmdesátém a šestém roce, že Nefité nadále setrvali v zlovolnosti, ano, ve veliké zlovolnosti, zatímco Lamanité hleděli přísně zachovávatí přikázání Boží podle zákona Mojžíšova.
- 2 A stalo se, že v tomto roce přišel do země Zarahemla jistý Samuel, Lamanita, a počal lidem kázati. A stalo se, že mnoho dnů kázal lidem pokání, a oni ho vyvrhli a on byl hotov vrátiti se do své vlastní země.
- 3 Ale vizte, přišel k němu hlas Páně, aby se vrátil opět a prorokoval lidu všechny věci, jež mu přijdou do srdce.
- 4 A stalo se, že mu nestrpěli, aby vstoupil do města; tudíž šel a vystoupil na zeď jeho a vztáhl ruku svou a volal silným hlasem a prorokoval lidu všechny věci, jež mu Pán vložil do srdce.
- 5 A pravil jim: Vizte, já, Samuel, Lamanita, promlouvám slova Páně, jež mi vkládá do srdce; a vizte, vložil mi do srdce, abych tomuto lidu řekl, že nad tímto lidem visí meč spravedlnosti; a neuplyne ani čtyři sta let a meč spravedlnosti na tento lid dopadne.
- 6 Ano, tento lid čeká těžké zničení a dozajista na tento lid přichází a tento lid nemůže spasiti nic, leda pokání a víra v Pána Ježíše Krista, který dozajista přijde na svět a vytrpí mnohé věci a bude pro lid svůj zabit.
- 7 A vizte, anděl Páně mi to oznámil a přinesl duši mé radostné zvěsti. A vizte, byl jsem k vám poslán, abych vám to také oznámil, abyste mohli míti radostné zvěsti; ale vizte, vy jste mne nechtěli přijmouti.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Tudíž, tak praví Pán: Pro tvrdost srdce lidu Nefitů, pokud nebudou činiti pokání, odejmu jim slovo své a stáhnou od nich Ducha svého a nebudu je déle trpěti a obrátím srdce bratří jejich proti nim.
- 9 A neuplyne ani čtyři sta let a já dám, aby byli bití; ano, navštívím je mečem a hladem a morem.
- 10 Ano, navštívím je v prudkém hněvu mém a ve čtvrtém pokolení nepřátel vašich budou žítí ti, kteří uvidí naprosté zničení vaše; a to se dozajista stane, ledaže budete činiti pokání, praví Pán; a ti ze čtvrtého pokolení přinesou zničení vaše.
- 11 Ale jestliže budete činiti pokání a vrátíte se k Pánu, svému Bohu, odvrátím hněv svůj, praví Pán; ano, tak praví Pán, požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání a obrátí se ke mně, avšak běda tomu, kdo pokání nečiní.
- 12 Ano, běda tomuto velikému městu Zarahemla; neboť vizte, díky těm, kteří jsou spravedliví, je chráněno; ano, běda tomuto velikému městu, neboť vidím, praví Pán, že jsou mnozí, ano, dokonce větší část tohoto velikého města, kteří budou proti mně zatvrzovati srdce své, praví Pán.
- 13 Ale požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání, neboť ty ušetřím. Ale vizte, kdyby nebylo spravedlivých, kteří jsou v tomto velikém městě, vizte, dal bych, aby s nebe sestoupil oheň a zničil ho.
- 14 Ale vizte, je to kvůli spravedlivým, že je ušetřeno. Neboť vizte, přichází čas, praví Pán, kdy vyvrhnete spravedlivé z prostředku svého, pak budete zralí ke zničení; ano, běda tomuto velikému městu pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v něm.
- 15 Ano, a běda buď městu Gideon, pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v něm.
- 16 Ano, a běda všem městům, jež jsou v okolní zemi, jež jsou ve vlastnictví Nefitů, pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v nich.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 A vizte, na tuto zemi přijde prokletí, praví Pán zástupů, kvůli lidem, kteří jsou v zemi, ano, pro zlovolnost jejich a ohavnosti jejich.
- 18 A stane se, praví Pán zástupů, ano, náš veliký a pravý Bůh, že ten, kdo ukryje poklady v zemi, pro veliké prokletí země je již více nenalezne, leda by to byl člověk spravedlivý a ukryl je Pánu.
- 19 Neboť přeji si, praví Pán, aby poklady své ukrývali mně; a prokleti budou ti, kteří poklady své neukrývají mně; neboť žádný neukrývá poklady své mně, ledaže to jsou spravedliví; a ten, kdo neukrývá poklady své mně, je proklet, a také onen poklad, a žádný ho pro prokletí země nevykoupí zpět.
- 20 A přijde den, kdy poklady své ukryjí, protože srdcem svým ulpěli na bohatství; a protože srdcem svým ulpěli na bohatství, ukryjí poklady své, až budou prchatí před nepřáteli svými; protože je neukryjí mně, prokleti budou a také poklady jejich; a v onen den budou biti, praví Pán.
- 21 Vizte vy, lidé tohoto velikého města, a poslouchejte slova moje; ano, poslouchejte slova, jež praví Pán; neboť vizte, on praví, že jste prokleti pro bohatství své, a také bohatství vaše je proketo, protože jste na něm ulpěli srdcem svým a neposlouchali jste slova toho, jenž vám je dal.
- 22 Nepamatujete na Pána, svého Boha, v těch věcech, ve kterých vám požehnal, ale na bohatství své pamatujete vždy, avšak nikoli abyste za ně poděkovali Pánu, svému Bohu; ano, srdce vaše není přitahováno k Pánu, ale nadýmá se velikou pýchou, až k vychloubání a k veliké nadutosti, závidění, rozbrojům, zášti, pronásledování a k vraždám a k všelikým nepravostem.
- 23 Z tohoto důvodu Pán Bůh dal, aby na tuto zem přišlo prokletí, a také na bohatství vaše, a to pro nepravosti vaše.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Ano, běda tomuto lidu pro tuto dobu, jež nadešla, kdy vyvrhujete proroky a vysmíváte se jim a házíte po nich kameny a zabíjíte je a činíte jim všeliké nepravosti, tak jako činili ti za stara.

25 A nyní, když mluvíte, vy pravíte: Kdyby naše dny byly bývaly za dnů našich dávných otců, nebyli bychom zabíjeli proroky; nebyli bychom je kamenovali a nebyli bychom je vyvrhovali.

26 Vizte, vy jste horší nežli oni; neboť, jakože žije Pán, jestliže mezi vás přijde prorok a oznamuje vám slovo Páně, které dosvědčuje hříchy vaše a nepravosti vaše, hněvate se na něho a vyvrhujete ho a hledáte všeliké způsoby k tomu, abyste ho zničili; ano, řeknete, že je falešným prorokem a že je hříšníkem a od ďábla, protože svědčí, že skutky vaše jsou zlé.

27 Ale vizte, jestliže mezi vás přijde nějaký člověk a řekne: Čiňte toto a není žádné nepravosti; čiňte ono a nebudete trpěti; ano, řekne: Kráčejte podle pýchy svého vlastního srdce; ano, kráčejte podle pýchy očí svých a čiňte cokoli, čeho si srdce vaše přeje – a jestliže mezi vás přijde nějaký člověk a řekne toto, přijmete ho a řeknete, že je prorokem.

28 Ano, budete ho pozvedávati a budete mu dávati ze jmění svého; budete mu dávati ze zlata svého a ze stříbra svého a budete ho odívati drahocenným šatem; a protože k vám promlouvá lichotivá slova a praví, že vše je dobré, pak na něm neshledáte chyby.

29 Ó, ty zlovolné a zvrácené pokolení; ty zatvrzelý a tvrdošíjný lide, jak dlouho se budete domnívati, že vás Pán bude snášeti? Ano, jak dlouho budete trpěti, abyste byli vedeni pošetilými a slepými průvodci? Ano, jak dlouho si budete raději voliti temnotu nežli světlo?

30 Ano, vizte, hněv Páně je již proti vám roznicen; vizte, proklel zemi pro nepravost vaši.

31 A vizte, přijde čas, kdy prokleje bohatství vaše, takže budou kluzká, takže je nebudete moci udržeti; a ve dnech chudoby své si je nebudete moci ponechati.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

- 32 A ve dnech chudoby své budete volati k Pánu; a marně budete volati, neboť zpuštění vaše již na vás přišlo a zničení vaše je zajištěno; a pak budete v onen den plakati a kvíleti, praví Pán zástupů. A pak budete bédovati a řeknete:
- 33 Ó, kéž bych býval činil pokání a nezabíjel proroky a nekamenoval je a nevyvrhoval je. Ano, v onen den řeknete: Ó, kéž bychom bývali pamatovali na Pána, svého Boha, v ten den, kdy nám dal naše bohatství, a pak by se nestalo kluzkým, abychom o ně přišli; neboť vizte, naše bohatství od nás odešlo.
- 34 Vizte, zde položíme nástroj a nazítří je pryč; a vizte, naše meče nám byly odňaty v ten den, kdy jsme je hledali do boje.
- 35 Ano, ukryli jsme své poklady a ony nám pro prokletí země unikly.
- 36 Ó, kéž bychom bývali činili pokání v ten den, kdy k nám přišlo slovo Páně; neboť vizte, země je prokleta a všechny věci se staly kluzkými a my je nemůžeme udržeti.
- 37 Vizte, jsme obklopeni démony, ano, jsme obklíčeni anděly toho, který usiluje o to, aby zničil duši naši. Vizte, nepravosti naše jsou veliké. Ó Pane, nemůžeš od nás odvrátiti hněv svůj? A takováto bude řeč vaše v oněch dnech.
- 38 Ale vizte, vaše dny zkoušky pominuly; odkládali jste den spasení svého, až je na věky příliš pozdě a zničení vaše je zajištěno; ano, neboť jste po všechny dny života svého usilovali o to, co jste nemohli získati; a usilovali jste o štěstí v konání nepravosti, což se protiví povaze oné spravedlivosti, jež je ve velikém a Věčném vládcí našem.
- 39 Ó, vy lidé této země, kéž byste vyslyšeli slova má! A já se modlím, aby byl hněv Páně odvrácen od vás a abyste činili pokání a abyste byli spaseni.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

- 1 A nyní, stalo se, že Samuel, Lamanita, prorokoval mnohem více věcí, jež nemohou býti vypsány.
- 2 A vizte, pravil jim: Vizte, dávám vám znamení; neboť přejde ještě pět let a vizte, pak přijde Syn Boží, aby vykoupil všechny ty, kteří budou věřiti ve jméno jeho.
- 3 A vizte, toto vám dám jako znamení doby příchodu jeho; neboť vizte, na nebi budou veliká světla, natolik, že oné noci před příchodem jeho nebude žádná tma, natolik, že člověku bude připadat, jako by byl den.
- 4 Tudíž bude jeden den a noc a den, jako by to byl jediný den a nebylo by žádné noci; a to bude pro vás znamení; neboť budete věděti o východu slunce a také o jeho západu; tudíž budou s jistotou věděti, že to jsou dva dny a noc; nicméně této noci se nesetmí; a to bude onu noc před jeho narozením.
- 5 A vizte, povstane nová hvězda, taková, jakou jste nikdy nespatřili; a to také bude pro vás znamením.
- 6 A vizte, to není vše, na nebi bude mnoho znamení a divů.
- 7 A stane se, že vy všichni užasnete a budete se podivovati natolik, že padnete k zemi.
- 8 A stane se, že kdokoli bude věřiti v Syna Božího, bude míti věčný život.
- 9 A vizte, takto mi Pán přikázal, prostřednictvím anděla svého, abych k vám přišel a pověděl vám tuto věc; ano, přikázal, abych vám prorokoval tyto věci; ano, pravil mi: Volej k tomuto lidu, čiňte pokání a připravujte cestu Páně.
- 10 A nyní, protože jsem Lamanita a promlouval jsem k vám slova, jež mi Pán přikázal, a protože jsou tvrdá vůči vám, hněvate se na mne a usilujete o to, abyste mne zničili a vyvrhli z prostředku svého.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 A uslyšíte slova má, neboť s tímto záměrem jsem vystoupil na zdi tohoto města, abyste mohli slyšeti a zvědět o soudech Božích, jež vás čekají pro nepravosti vaše, a také abyste mohli zvědět o podmínkách pokání;

12 A také abyste mohli zvědět o příchodu Ježíše Krista, Syna Božího, Otce nebe a země, Stvořitele všech věcí od počátku; a abyste mohli zvědět o znameních příchodu jeho proto, abyste mohli uvěřit ve jméno jeho.

13 A jestliže uvěříte ve jméno jeho, budete činit pokání ze všech hříchů svých, abyste tak mohli mít jejich odpuštění skrze zásluhy jeho.

14 A vizte opět, další znamení vám dávám, ano, znamení smrti jeho.

15 Neboť vizte, dozajista musí zemřít, aby mohlo přijít spasení; ano, a jemu přísluší a je nezbytné, aby zemřel, aby uskutečnil vzkříšení mrtvých, aby tak lidé mohli být přivedeni do přítomnosti Páně.

16 Ano, vizte, tato smrt uskutečňuje vzkříšení a vykupuje veškeré lidstvo z první smrti – oné duchovní smrti; neboť veškeré lidstvo, jsouc pádem Adamovým odříznuto z přítomnosti Páně, je považováno za mrtvé, jak ve věcech časných, tak ve věcech duchovních.

17 Ale vizte, vzkříšení Krista vykupuje lidstvo, ano, dokonce veškeré lidstvo, a přivádí je zpět do přítomnosti Páně.

18 Ano, a naplňuje podmínky pokání, takže kdokoli činí pokání, ten není poražen a uvržen do ohně; ale kdokoli pokání nečiní, je poražen a uvržen do ohně; a přichází na ně opět duchovní smrt, ano, druhá smrt, neboť jsou opět odříznuti co do věcí týkajících se spravedlivosti.

19 Tudíž činite pokání, činite pokání, abyste, znajíce tyto věci a nečiníce je, nestrpěli, že dojdete odsouzení a budete přivedeni k této druhé smrti.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Ale vizte, jak jsem vám pravil o dalším znamení, znamení smrti jeho, vizte, v onen den, kdy vytrpí smrt, bude slunce zatemněno a odmítne vydati vám světlo své; a taktéž měsíc a hvězdy; a na tváři této země nebude žádné světlo, dokonce od doby, kdy vytrpí smrt, po dobu tří dnů, až do doby, kdy opět vstane z mrtvých.

21 Ano, v době, kdy vydá ducha, bude hřmění a blýskání a země se bude třásti a chvěti po dobu mnoha hodin; a skály, jež jsou na tváři této země, jež jsou jak nad zemí, tak dole, které, jak v této době víte, jsou pevné, neboli větší část z nich je jednou pevnou hmotou, se rozpadnou;

22 Ano, rozpuknou se vedví a již napořád se budou nacházeti po tváři celé země jako rozsedliny a jako trhliny a jako úlomky, ano, jak nad zemí, tak dole.

23 A vizte, budou veliké bouře a mnohé hory budou sníženy jako údolí a bude mnoho míst, která se nyní nazývají údolními a z kterých se stanou hory, jejichž výška bude veliká.

24 A mnohé silnice budou rozpukané a mnohá města budou zpuštěna.

25 A mnohé hroby se otevrou a vydají mnoho mrtvých svých; a mnoho svatých se ukáže mnohým.

26 A vizte, takto ke mně anděl promlouval; neboť mi pravil, že bude hřmění a blýskání po dobu mnoha hodin.

27 A pravil mi, že zatímco budou přetrvávati hromy a blesky a bouře, stanou se tyto věci, a že tma pokryje tvář celé země po dobu tří dnů.

28 A anděl mi pravil, že mnozí uvidí větší věci nežli tyto proto, aby mohli uvěřiti, že tato znamení a tyto divy nastanou po celé tváři této země proto, aby mezi dětmi lidskými nebylo žádné příčiny k nevěře –

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 A to proto, aby každý, kdo bude věřiti, mohl býti spasen, a aby na každého, kdo nebude věřiti, mohl přijíti spravedlivý soud; a také, jsou-li odsouzeni, přivádějí na sebe své vlastní odsouzení.

30 A nyní, pamatujte, pamatujte, bratří moji, že každý, kdo zahyne, kvůli sobě zahyne; a každý, kdo činí nepravost, činí ji sám sobě; neboť vizte, jste svobodni; je vám dovoleno, abyste jednali sami za sebe; neboť vizte, Bůh vám dal poznání a učinil vás svobodnými.

31 Dal vám, abyste mohli rozeznávati dobro od zla, a dal vám, abyste mohli zvoliti život, nebo smrt; a můžete konati dobro a býti znovuzřízeni k tomu, co je dobré, neboli to, co je dobré, se vám navrátí; anebo můžete činiti zlo a navrátí se vám to, co je zlé.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

- 1 A nyní, milovaní bratří moji, vizte, oznamuji vám, že pokud nebudete činiti pokání, vaše domy vám budou zanechány zpustošené.
- 2 Ano, pokud nebudete činiti pokání, vaše ženy budou mít velkou příčinu k tomu, aby truchlily v den, kdy budou kojiti; neboť se pokusíte uprchnouti, a nebude žádného místa pro úkryt; ano, a běda těm, které budou těhotné, neboť budou těžké a nebudou moci prchat; tudíž budou ušlapány a budou opuštěny, takže zahynou.
- 3 Ano, běda tomuto lidu, který se nazývá lidem Nefiovým, pokud nebude činiti pokání, až uvidí všechna tato znamení a divy, které mu budou ukázány; neboť vizte, byl to vyvolený lid Páně; ano, on lid Nefitů miloval a také jej ukázňoval; ano, ve dnech nepravosti jeho ukázňoval jej, protože jej miluje.
- 4 Ale vizte, bratří moji, Lamanity nenáviděl, protože skutky jejich byly neustále zlé, a to pro nepravost tradic otců jejich. Ale vizte, skrze kázání Nefitů k nim přišlo spasení; a s tímto záměrem Pán prodloužil dny jejich.
- 5 A chtěl bych, abyste viděli, že větší část z nich je na cestě povinnosti své a kráčí před Bohem v obezřetnosti a hledí zachovávat příkázání jeho a ustanovení jeho a soudy jeho podle zákona Mojžíšova.
- 6 Ano, pravím vám, že větší část z nich toto činí a s neúnavnou pílí usiluje o to, aby mohli přivést zbytek bratří svých k poznání pravdy; tudíž jsou mnozí, kteří se denně k počtu jejich přidávají.
- 7 A vizte, vy sami víte, neboť jste to dosvědčili, že všichni ti, kteří jsou přivedeni k poznání pravdy a k tomu, aby znali zlovolné a ohavné tradice svých otců, a jsou vedeni k tomu, aby věřili svatým písmům, ano, proroctvím svatých proroků, jež jsou napsána, což je vede k víře v Pána a ku pokání, kterážto víra a pokání jim přinášejí proměnu srdce –

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 Tudíž, všichni, kteří tohoto došli, vy sami to víte, jsou pevní a stálí ve víře a v těch věcech, jimiž byli osvobozeni.
- 9 A vy také víte, že pohřbili své válečné zbraně a bojí se jich chopiti, aby snad nějakým způsobem nezhrěšili; ano, můžete viděti, že se bojí hřešiti – neboť vizte, strpí, aby byli pošlapáváni a pobíjeni nepřáteli svými a nepozvednou proti nim meče své, a to pro víru svou v Krista.
- 10 A nyní, pro stálost jejich poté, co uvěřili v tyto věci, jimž věří, pro pevnost jejich poté, co byli kdysi osvíceni, vizte, Pán jim bude žehnati a prodlouží dny jejich i přes nepravost jejich –
- 11 Ano, i kdyby upadali do nevíry, Pán prodlouží dny jejich, dokud nenadejde čas, o němž promlouvali otcové naši, a také prorok Zenos, a mnozí jiní proroci, o opětném znovuzřízení bratří našich Lamanitů k poznání pravdy –
- 12 Ano, pravím vám, že v posledních časech se přísliby Páně budou vztahovati na bratří naše Lamanity; a i přes mnohé strasti, jež budou míti, a i přesto, že budou hnáni sem a tam po tváři země a budou honěni a budou biti a rozptylováni do široka, nemajíce žádné místo za úkryt, Pán k nim bude milosrdný.
- 13 A to je podle onoho proroctví, že budou opět přivedeni k pravému poznání, což je poznání Vykupitele jejich a velikého a pravého pastýře jejich, a budou počítáni mezi ovce jeho.
- 14 Tudíž vám pravím, bude lépe jim nežli vám, pokud nebudete činiti pokání.
- 15 Neboť vizte, kdyby jim byla ukázána taková mocná díla, jaká byla ukázána vám, ano, jim, kteří upadali do nevíry pro tradice otců svých, vy sami to můžete viděti, že by nikdy opět do nevíry neupadali.
- 16 Tudíž, praví Pán: Nezničím je zcela, ale dám, aby v den moudrosti mé se ke mně opět navrátili, praví Pán.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 A nyní vizte, Pán praví o lidu Nefitů: Nebudou-li činiti pokání a hleděti, aby vykonávali vůli moji, zcela je zničím, praví Pán, pro nevíru jejich i přes mnohá mocná díla, jež jsem mezi nimi učinil; a tak jistě, jakože žije Pán, se tyto věci stanou, praví Pán.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helaman 16

- 1 A nyní, stalo se, že byli mnozí, kteří slyšeli slova Samuela, Lamanity, jež promlouval na zdech města. A všichni, kteří v jeho slovo uvěřili, šli a hledali Nepiho; a když vyšli a našli ho, vyznali se mu ze svých hříchů a nezapírali je, žádaje, aby mohli býti pokřtěni Pánu.
- 2 Ale všichni, kteří tam byli a kteří ve slova Samuelova neuvěřili, se na něho hněvali; a házeli po něm na zed' kameny, a mnozí na něho také stříleli šípy, když stál na zdi; ale Duch Páně byl s ním, natolik, že ho nemohli svými kameny ani svými šípy zasáhnouti.
- 3 Nyní, když viděli, že ho nemohou zasáhnouti, byli mnozí další, kteří uvěřili v jeho slova, natolik, že šli k Nefimu, aby byli pokřtěni.
- 4 Neboť vizte, Nefi křtil a prorokoval a kázal, volaje lid ku pokání, ukazuje znamení a divy, vykonávaje mezi lidmi zázraky, aby mohli poznati, že Kristus musí brzy přijíti –
- 5 Říkaje jim o věcech, jež musejí brzy přijíti, aby v době jejich příchodu poznali a rozpomenuli se, že jim byly oznámeny předem proto, aby mohli uvěřiti; tudíž všichni ti, kteří uvěřili v slova Samuelova, šli k němu, aby byli pokřtěni, neboť přicházeli činíce pokání a vyznávající své hříchy.
- 6 Ale větší část z nich ve slova Samuelova neuvěřila; tudíž když viděli, že ho nemohou zasáhnouti svými kameny ani svými šípy, volali na své velitele řkouce: Chopte se tohoto muže a spoutejte ho, neboť vizte, má ďábla; a pro moc onoho ďábla, který je v něm, ho nemůžeme svými kameny ani svými šípy zasáhnouti; tudíž chopte se ho a spoutejte ho a pryč s ním.
- 7 A jak vykročili, aby na něho vložili své ruce, vizte, on se vrhl dolů ze zdi a uprchl z jejich zemí, ano, až do své vlasti a počal kázati a prorokovati mezi svým vlastním lidem.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 A vizte, mezi Nefity již o něm nikdy neslyšeli; a takovéto byly záležitosti lidu.

9 A tak skončil osmdesátý a šestý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

10 A tak skončil i osmdesátý a sedmý rok vlády soudců, přičemž větší část lidu setrvala ve své pýše a zlovolnosti a menší část jich kráčela před Bohem s větší obezřetností.

11 A takovéto byly poměry i v osmdesátém a osmém roce vlády soudců.

12 A v osmdesátém a devátém roce vlády soudců se na záležitostech lidu pramálo změnilo, leda to, že lidé počali býti zatvrzelejší v nepravosti a činili více a více to, co se protiví příkázáním Božím.

13 Ale stalo se v devadesátém roce vlády soudců, že lidu byla dána veliká znamení a divy; a slova proroků se počala naplňovati.

14 A andělé se ukazovali lidem, moudrým lidem, a oznamovali jim radostné zvěsti veliké radosti; tak se písma v tomto roce počala naplňovati.

15 Nicméně lidé počali zatvrzovati srdce své, všichni až na nejvíce věřící část z nich, jak u Nefitů, tak také u Lamanitů, a počali se spoléhati na svou vlastní sílu a na svou vlastní moudrost řkouce:

16 Některé věci mezi tolika mohli uhodnouti správně; ale vizte, my víme, že všechna ta veliká a podivuhodná díla, o nichž bylo promlouváno, se nemohou státi.

17 A počali rozmlouvati a svářiti se mezi sebou řkouce:

18 Že to není rozumné, že přijde taková bytost jako Kristus; bude-li tomu tak a je-li on Synem Božím, Otcem nebes i země, jak bylo řečeno, proč se neukáže nám, stejně jako těm, kteří budou v Jeruzalémě?

19 Ano, proč se neukáže v této zemi, stejně jako v zemi Jeruzalémě?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

- 20 Ale vizte, my víme, že to je zlovolná tradice, která nám byla předávána našimi otci, aby způsobila, abychom uvěřili v nějaké veliké a podivuhodné věci, jež se mají státi, avšak nikoli mezi námi, ale v nějaké zemi, která je velmi vzdálená, v zemi, kterou neznáme; tudíž nás mohou držeti v nevědomosti, neboť my nemůžeme viděti na vlastní oči, že jsou pravdivé.
- 21 A oni prostřednictvím lstivého a tajemného umění toho zlého učiní nějaké veliké tajemství, kterému nebudeme moci rozuměti, což nás poníží, abychom byli služebníky jejich slov, a také služebníky jejich, neboť bychom záviseli na nich, aby nás poučovali o slově; a tak nás budou držeti v nevědomosti, poddáme-li se jim, po všechny dny našeho života.
- 22 A lidé si v srdci svém představovali mnoho dalších věcí, jež byly pošetilé a marné; a byli velice znepokojeni, neboť Satan je neustále podněcoval k činění nepravostí; ano, obcházel kolem, šíře pověsti a sváry po celé tváři země, aby mohl zatvrditi srdce lidu proti tomu, co je dobré, a proti tomu, co má přijíti.
- 23 A i přes ona znamení a divy, jež byly mezi lidem Páně vykonány, a ony mnohé zázraky, jež učinili, získal Satan velikou vládu nad srdcem lidí po celé tváři země.
- 24 A tak skončil devadesátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.
- 25 A tak skončila kniha Helamanova, podle záznamu Helamana a jeho synů.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Třetí Nefi

Kniha Nefiova

syna Nefiova, který byl synem
Helamanovým

A Helaman byl synem Helamanovým, který byl synem Almovým, který byl synem Almovým, jsa potomkem Nefiovým, který byl synem Lehiovým, který odešel z Jeruzaléma v prvním roce vlády Sedechiáše, krále judského.

3. Nefi 1

- 1 Nyní stalo se, že uplynul devadesátý a první rok a bylo to šest set let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; a bylo to v roce, kdy hlavním soudcem a správcem nad zemí byl Lachoneus.
- 2 A Nefi, syn Helamanův, odešel ze země Zarahemla, předav svému synovi Nefimu, který byl jeho nejstarším synem, správu nad deskami z mosazi a nad všemi záznamy, jež byly vedeny, a nad všemi těmi věcmi, jež byly uchovávány v posvátnosti od odchodu Lehiova z Jeruzaléma.
- 3 Poté odešel ze země, a kam šel, nikdo neví; a jeho syn Nefi vedl záznamy na jeho místě, ano, záznam tohoto lidu.
- 4 A stalo se, že na počátku devadesátého a druhého roku, vizte, proroctví proroků se počala naplňovati plněji; neboť mezi lidem počaly býti konány větší znamení a větší zázraky.
- 5 A byli někteří, kteří počali říkati, že pominul čas, kdy se měla naplniti slova, jež promlouval Samuel, Lamanita.
- 6 A počali se radovati nad svými bratřími řkouce: Vizte, čas pominul a slova Samuelova se nenaplnila; tudíž, vaše radost a vaše víra v této věci byla marná.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son
of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.
- And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 A stalo se, že učinili po celé zemi veliký rozruch; a lidé, kteří věřili, počali býti velice zarmoučeni, že snad ony věci, o nichž bylo promlouváno, nenastanou.
- 8 Ale vizte, neochvějně vyhlíželi onen den a onu noc a onen den, jež měly býti jako jeden den, jako kdyby nebylo žádné noci, aby mohli poznati, že jejich víra nebyla marná.
- 9 Nyní, stalo se, že nevěřící stanovili den, kdy všichni ti, kteří v tyto tradice věří, mají býti usmrceni, ledaže by přišlo ono znamení, které dal Samuel, prorok.
- 10 Nyní, stalo se, že když Nefi, syn Nefiův, viděl tuto zlovolnost svého lidu, jeho srdce bylo nesmírně zarmoučeno.
- 11 A stalo se, že šel a sklonil se k zemi a volal vroucně k svému Bohu za svůj lid, ano, za ty, kteří měli býti zničení pro svou víru v tradici svých otců.
- 12 A stalo se, že volal mocně k Pánu po celý onen den; a vizte, přišel k němu hlas Páně řkoucí:
- 13 Pozdvihni hlavu svou a buď dobré mysli; neboť viz, čas je na dosah a této noci bude dáno znamení a nazítří přijdu na svět, abych ukázal světu, že naplním všechno to, co jsem dal, aby bylo promlouváno ústy mých svatých proroků.
- 14 Viz, přijdu k svým vlastním, abych naplnil všechny věci, jež jsem oznámil dětem lidským od založení světa, a abych učinil vůli jak Otce, tak Syna – Otce skrze mne a Syna skrze mé tělo. A viz, čas je na dosah a této noci bude znamení dáno.
- 15 A stalo se, že slova, která přišla k Nefimu, se vyplnila podle toho, jak byla řečena; neboť vizte, při západu slunce nenastala tma; a lidé počali žasnouti, protože nebyla tma, když přišla noc.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 A byli mnozí, kteří ve slova proroků nevěřili a kteří padli k zemi, jako by byli mrtví, neboť poznali, že onen veliký plán zkázy, který připravili pro ty, kteří ve slova proroků věřili, byl zmařen; neboť znamení, jež bylo dáno, již bylo na dosah.

17 A počali poznávati, že se brzy musí ukázati Syn Boží; ano, zkrátka, všichni lidé na tváři celé země od západu po východ, jak v zemi severní, tak v zemi jižní, byli tak nesmírně užaslí, že padli k zemi.

18 Neboť věděli, že proroci o těchto věcech svědčili po mnoho let a že znamení, jež bylo dáno, již bylo na dosah; a počali se báti pro svou nepravost a svou nevěru.

19 A stalo se, že po celou tu noc nebyla tma, ale bylo světlo, jako by bylo poledne. A stalo se, že slunce ráno vyšlo opět, podle svého vlastního řádu; a oni věděli, že to je ten den, kdy se narodí Pán, pro znamení, jež bylo dáno.

20 A stalo se tak, ano, všechny věci, každá tečka, podle slov proroků.

21 A také stalo se, že se objevila nová hvězda, podle slova.

22 A stalo se, že od té doby nadále počal Satan vysílati mezi lid lži, aby zatvrdil srdce jejich proto, aby neuvěřili v ona znamení a divy, jež viděli; ale i přes tyto lži a klamání větší část lidu uvěřila a obrátila se k Pánu.

23 A stalo se, že Nephi šel mezi lid, a také mnozí další, křtíce ku pokání, v němž bylo veliké odpuštění hříchů. A tak lid opět počal míti v zemi mír.

24 A nebylo žádných svárů kromě několika lidí, kteří počali kázati, snažíce se dokázati písmi, že již není nezbytné dodržovati zákon Mojžíšův. Nyní, v této věci se mýlili, neporozuměvše písmům.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

- 25 Ale stalo se, že se brzy obrátili a přesvědčili se o omylu, v němž se nacházeli, neboť jim bylo oznámeno, že zákon nebyl ještě naplněn a že musí býti naplněn v každé tečce; ano, přišlo k nim slovo, že on se musí naplniti; ano, že nepomine literka ani čárka, dokud se celý nenaplní; tudíž v témže roce byli přivedeni k poznání svého omylu a vyznali své chyby.
- 26 A tak uplynul devadesátý a druhý rok, který přinesl lidu radostné zvěsti pro ona znamení, jež nastala, podle slov proroctví všech svatých proroků.
- 27 A stalo se, že devadesátý a třetí rok také uplynul v míru, až na ony Gadiantonovy lupiče, kteří přebývali v horách a kteří zamořili zemi; neboť jejich pevnosti a tajná místa byla tak silná, že je lid nemohl přemoci; tudíž se dopouštěli mnohých vražd a mezi lidem páchali mnohá krveprolití.
- 28 A stalo se, že v devadesátém a čtvrtém roce se počali ve veliké míře rozmáhati, protože bylo mnoho odštěpenců od Nefitů, kteří k nim uprchli, což způsobilo veliký smutek těm Nefitům, kteří v zemi zůstali.
- 29 A i Lamanité měli příčinu k velikému smutku; neboť vizte, měli mnoho dětí, které rostly a počaly léty slíti, takže se staly samostatnými a byly sváděny některými, kteří byli Zoramité, jejich lžemi a jejich lichotivými slovy, aby se připojily k oněm Gadiantonovým lupičům.
- 30 A tak byli postiženi i Lamanité a počali ochabovati ve víře a ve spravedlivosti pro zlovolnost dorůstajícího pokolení.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3. Nefi 2

- 1 A stalo se, že tak uplynul i devadesátý a pátý rok a lidé počali zapomínati na ona znamení a divy, které slyšeli, a počali méně a méně žasnouti nad znamením neboli nad divem z nebe, natolik, že počali býti zatvrzelí v srdci svém a zaslepení v mysli své a přestávali věřiti všemu, co slyšeli a viděli –
- 2 Představující si v srdci svém jakousi marnou věc, že to způsobili lidé a moc ďáblova, aby svedli a oklamali srdce lidu; a tak se Satan opět zmocnil srdce lidu natolik, že jim zaslepil oči a svedl je k tomu, aby věřil, že nauka o Kristu je pošestilostí a marnou věcí.
- 3 A stalo se, že lidé počali síliti v zlovolnosti a ohavnostech; a nevěřili, že má býti dáno více znamení a divů; a Satan obcházel, sváděje srdce lidí, pokoušeje je a způsobuje, aby v zemi činili velikou zlovolnost.
- 4 A tak uplynul devadesátý a šestý rok; a také devadesátý a sedmý rok; a také devadesátý a osmý rok; a také devadesátý a devátý rok;
- 5 A také sto let uplynulo ode dnů Mosiáše, který byl králem nad lidem Nefitů.
- 6 A šest set a devět let uplynulo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.
- 7 A devět let uplynulo od doby, kdy bylo dáno znamení, o němž promlouvali proroci, že na svět přijde Kristus.
- 8 Nyní, Nefité počali počítati čas od té doby, kdy bylo dáno znamení, neboli od příchodu Krista; tudíž uplynulo devět let.
- 9 A Nefi, který byl otcem Nefiovým, který měl v péči záznamy, se do země Zarahemla nevrátil a nebyl nikde po celé zemi k nalezení.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 A stalo se, že lid nadále setrval v zlovolnosti, i přes mnohá kázání a prorokování, jež mezi něj byla vysílána; a tak uplynul i desátý rok; a jedenáctý rok uplynul také v nepravosti.

11 A stalo se, že v třináctém roce počaly býti po celé zemi války a sváry; neboť Gadiantonovi lupiči se stali tak početnými a pobili tak mnohé z lidu a zpusťovali tak mnoho měst a rozšířili tolik smrti a krveprolití po celé zemi, že se stalo nezbytným, aby veškerý lid, jak Nefité, tak Lamanité, proti nim pozvedl zbraně.

12 Tudíž, všichni Lamanité, kteří se obrátili k Pánu, se připojili ke svým bratřím Nefitům a pro bezpečí svého života a svých žen a svých dětí byli nuceni pozvednouti zbraně proti oněm Gadiantonovým lupičům, ano, a také aby si uhájili svá práva a výsady své církve a svého uctívání a svou svobodu a svou volnost.

13 A stalo se, že nežli tento třináctý rok uplynul, Nefitům hrozilo naprosté zničení touto válkou, která se stala nesmírně krutou.

14 A stalo se, že ti Lamanité, kteří se připojili k Nefitům, byli počítáni mezi Nefity;

15 A jejich prokletí z nich bylo sňato a jejich kůže se stala bílou jako kůže Nefitů;

16 A jejich mladí muži a jejich dcery se stali nesmírně krásnými a byli počítáni mezi Nefity a byli nazýváni Nefity. A tak skončil třináctý rok.

17 A stalo se na počátku čtrnáctého roku, že válka mezi lupiči a lidem Nefiovým pokračovala a stala se nesmírně krutou; nicméně lid Nefitů získal nad lupiči určitou převahu, natolik, že je vyhnal ze svých zemí zpět do hor a do jejich tajných míst.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 A tak skončil čtrnáctý rok. A v patnáctém roce vyšli proti lidu Nefiovu; a pro zlovolnost lidu Nefiova a pro jejich mnohé sváry a rozštěpení nad ním získali Gadiantonovi lupiči velikou převahu.

19 A tak skončil patnáctý rok a tak se lid nacházel ve stavu mnohých strastí; a visel nad ním meč zničení, natolik, že jím byli téměř sraženi, a to pro svou nepravost.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3. Nefi 3

- 1 A nyní, stalo se, že šestnáctého roku od příchodu Krista obdržel Lachoneus, správce země, list od vůdce a vládce oné tlupy lupičů; a toto byla slova, jež byla psána, řkouce:
- 2 Lachonee, nejvznešenější a hlavní správce této země, viz, píše ti tento list a vzdávám ti nesmírně velikou chválu za tvou pevnost, a také pevnost tvého lidu, při hájení toho, o čem se domníváte, že je vaším právem a svobodou; ano, stojíte si dobře, jako kdybyste byli podporováni rukou nějakého boha při obraně své svobody a svého majetku a své země neboli toho, co považujete za své.
- 3 A zdá se mi, že to je škoda, nejvznešenější Lachonee, že bys měl býti tak pošetilý a marnivý a měl by ses domnívati, že se můžete postavit proti tolika statečným mužům, kteří jsou pod mým velením, kteří nyní, v této době, stojí ve zbrani a velmi dychtivě čekají na slovo – Jděte na Nefity a zničte je.
- 4 A já, znaje jejich nezkrotného ducha, vyzkoušev je na poli bitevním, a znaje jejich věčnou nenávist vůči vám za ony mnohé křivdy, jež jste jim učinili, tudíž kdyby sešli proti vám, navštívili by vás naprostým zničením.
- 5 Tudíž napsal jsem tento list, zapečetil jsem ho svou vlastní rukou, maje starost o vaše blaho kvůli vaší pevnosti v tom, čemu věříte, že je správné, a kvůli vašemu vznešenému duchu v poli bitevním.
- 6 Tudíž, píše ti žádaje, abyste raději vydali tomuto mému lidu svá města, své země a svá vlastnictví, nežli by vás on navštívil mečem a přišlo by na vás ono zničení.
- 7 Neboli jinými slovy, vzdejte se nám a připojte se k nám a seznamte se s našimi tajnými díly a staňte se našimi bratřími, abyste mohli býti jako my – nikoli našimi otroky, ale našimi bratřími a podřílníky na veškerém našem jmění.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 A viz, přísahám ti přísahou, že učiníte-li to, nebudete zničeni, ale neučiníte-li to, přísahám ti přísahou, že příštího měsíce přikáži, aby má vojska sešla proti vám, a ona nebudou zadržovati svou ruku a nebudou vás šetřiti, ale budou vás zabíjeti a nechají padnouti meč na vás, dokonce dokud nebudete vyhubeni.

9 A viz, já jsem Giddiani; a jsem vládcem tohoto tajného společenství Gadiantonova; o kterémžto společenství a o jeho dílech vím, že jsou dobrá; a pocházejí z dávné doby a byla nám předána.

10 A píší tento list tobě, Lachonee, a doufám, že vydáte své země a svá vlastnictví bez prolití krve, aby tento můj lid mohl znovunabýti svých práv a vlády, kterýžto se od vás odštěpil pro vaši zlovolnost, když jste mu odepřeli jeho práva na vládu, a pokud tak neučiníte, pomstím křivdy na něm spáchané. Já jsem Giddiani.

11 A nyní, stalo se, že když Lachoneus obdržel tento list, nesmírně užasl nad smělostí Giddianiho požadujícího vlastnictví země Nefitů, a také vyhrožujícího lidu a mstícího křivdy těch, kterým žádná křivda učiněna nebyla, ledaže si ukřivdili sami svým odštěpením k oněm zlovolným a ohavným lupičům.

12 Nyní vizte, tento Lachoneus, správce, byl spravedlný muž a požadavky a výhrůžky nějakého lupiče ho nemohly zastrašiti; tudíž neposlouchal list Giddianiho, vládce lupičů, ale dal, aby jeho lid volal k Pánu o sílu pro onu dobu, kdy lupiči sejdou proti nim.

13 Ano, vyslal mezi veškerý lid svolání, aby shromáždili své ženy a své děti, svá stáda a svůj dobytek a veškeré své jmění, kromě své země, na jedno místo.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 A dal, aby kolem nich byla vystavěna opevnění, a jejich síla měla býti nesmírně veliká. A dal, aby vojska jak Nefitů, tak Lamanitů, neboli všech těch, kteří byli počítáni mezi Nefity, byla rozestavěna jako stráže kolem dokola, aby je hlídali a střežili před lupiči dnem i nocí.

15 Ano, pravil jim: Jakože žije Pán, pokud nebudete činiti pokání ze všech svých nepravostí a volati k Pánu, nebudete nikterak vysvobozeni z rukou oněch Gadiantonových lupičů.

16 A tak veliká a podivuhodná byla slova a proroctví Lachoneova, že způsobila, že bázeň přišla na veškerý lid; a snažili se ze všech sil činiti podle slov Lachoneových.

17 A stalo se, že Lachoneus určil hlavní velitele nad veškerými vojsky Nefitů, aby jim veleli v době, kdy lupiči sejdou z pustiny proti nim.

18 Nyní, byl určen nejvyšší ze všech hlavních velitelů a nejvyšší vojevůdce veškerých vojsk Nefitů a jmenoval se Gidgidoni.

19 Nyní, mezi všemi Nefity bylo zvykem určovati za hlavní velitele (pokud to nebylo za dob jejich zlovolnosti) někoho, kdo měl ducha zjevení a také proroctví; tudíž, tento Gidgidoni byl velikým prorokem mezi nimi, stejně jako byl i hlavním soudcem.

20 Nyní, lid Gidgidonimu pravil: Modli se k Pánu a vyjděme do hor a do pustiny, abychom mohli lupiče napadnouti a zničiti je v jejich vlastních zemích.

21 Ale Gidgidoni jim praví: Pán to zakazuje; neboť kdybychom vyšli proti nim, Pán by nás vydal do jejich rukou; tudíž připravíme se uprostřed svých zemí a shromáždíme veškerá svá vojska a nepůjdeme proti nim, ale počkáme, až přijdou oni na nás; tudíž, jakože žije Pán, učiníme-li tak, on je vydá do našich rukou.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgidoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgidoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgidoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgidoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 A stalo se v sedmnáctém roce, ke konci roku, že provolání Lachoneovo prošlo po celé tváři země a oni vzali své koně a své vozy a svůj skot a veškerá svá stáda a svůj dobytek a své obilí a veškeré své jmění a pochodovali po tisících a desetitisících, až všichni došli na místo, které bylo určeno k tomu, aby se shromáždili a aby se bránili proti svým nepřítelům.

23 A onou zemí, jež byla určena, byla země Zarahemla a země, která byla mezi zemí Zarahemla a zemí Hojnosti, ano, k hranicím, které byly mezi zemí Hojnosti a zemí Pustoty.

24 A bylo velmi mnoho tisíc lidí, kteří byli nazýváni Nefity a kteří se shromáždili v této zemi. Nyní, Lachoneus dal, aby se shromáždili v zemi jižní, pro veliké prokletí, které spočívalo na zemi severní.

25 A opevnili se proti svým nepřítelům; a dleli v jedné zemi, v jednom společenství, a báli se slov, jež promlouval Lachoneus, natolik, že činili pokání ze všech svých hříchů; a vznášeli své modlitby k Pánu, svému Bohu, aby je vysvobodil v době, kdy jejich nepřítelé sejdou proti nim, aby s nimi bojovali.

26 A byli kvůli svým nepřítelům nesmírně zarmouceni. A Gidgidoni dal, aby vyráběli válečné zbraně všeho druhu a aby se posílili oděním a štíty a malými kulatými štíty, podle jeho pokynů.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgidoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3. Nefi 4

- 1 A stalo se, že ke konci osmnáctého roku byla ona vojska lupičů připravena na bitvu a počala scházeti a vyrážeti z vrchů a z hor a z pustiny a ze svých pevností a ze svých tajných míst a počala se zmocňovati zemí, jak těch, které byly v zemi jižní, tak těch, které byly v zemi severní, a počala se zmocňovati všech zemí, které Nefité opustili, a měst, která byla ponechána pustá.
- 2 Ale vizte, v těch zemích, které Nefité opustili, nebylo žádné divé ani lovné zvěře a žádné lovné zvěře pro lupiče nebylo, leda v pustině.
- 3 A pro nedostatek potravy nemohli lupiči žítí jinde nežli v pustině; neboť Nefité zanechali své země pusté a shromáždili svá stáda a svůj dobytek a veškeré své jmění a byli v jednom společenství.
- 4 Tudíž lupiči neměli žádnou možnost plenití a získati potravu, leda by vyšli do otevřené bitvy proti Nefitům; a Nefité, jsouce v jednom společenství a jsouce v tak velikém počtu a uschovavše si zásoby a koně a skot a stáda všeho druhu, aby mohli přežítí dobu sedmi let, doufali, že během této doby vyhladí lupiče s tváře země; a tak uplynul osmnáctý rok.
- 5 A stalo se, že v devatenáctém roce Giddiani shledal, že je nezbytné, aby vyšel bojovati proti Nefitům, neboť nemohli přežítí, ledaže plenili a loupili a vraždili.
- 6 A neodvažovali se rozšířiti se po tváři země natolik, aby mohli pěstovati obilí, aby na ně nepřišli Nefité a nepobili je; tudíž Giddiani dal příkaz svým vojskům, že v tomto roce půjdou bojovati proti Nefitům.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

- 7 A stalo se, že přišli, aby bojovali; a bylo to v šestém měsíci; a vizte, byl to veliký a hrozný den, když přišli, aby bojovali; a byli opásáni po způsobu lupičů; a okolo beder měli jehněčí kůži a byli pomalováni krví a hlavy měli oholené a na nich měli přílbice; a veliký a hrozný byl zjev vojsk Giddianiových, pro jejich odění a pro to, že byli pomalováni krví.
- 8 A stalo se, že když vojska Nefitů uviděla zjev vojska Giddianiova, všichni padli k zemi a pozvedli volání své k Pánu, svému Bohu, aby je ušetřil a aby je vysvobodil z rukou nepřátel jejich.
- 9 A stalo se, že když to vojska Giddianiova uviděla, počala radostí křičeti silným hlasem, neboť se domnívala, že Nefité padli strachem pro hrůzostrašnost jejich vojsk.
- 10 Ale v této věci se zklamali, neboť Nefité se jich nebáli; ale báli se svého Boha a prosili ho o ochranu; tudíž, když na ně vpadla vojska Giddianiova, byli připraveni na to, aby se s nimi střetli; ano, v síle Páně je přijali.
- 11 A bitva započala v tomto šestém měsíci; a veliká a děsivá byla jejich bitva, ano, veliké a děsivé bylo jejich krveprolití, natolik, že žádné tak veliké krveprolití mezi veškerým lidem Lehiovým nebylo známo od doby, kdy opustil Jeruzalém.
- 12 A i přes výhrůžky a přísahy, které Giddiani učinil, vizte, Nefité je porazili natolik, že oni se před nimi stáhli.
- 13 A stalo se, že Gidgidoni přikázal svým vojskům, aby je pronásledovala až na hranice pustiny a aby nešetřila nikoho, kdo jim cestou padne do rukou; a tak je pronásledovali a pobíjeli až na hranice pustiny, tedy dokud nesplnili přikázání Gidgidoniovo.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgidoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgidoni.

- 14 A stalo se, že Giddiani, který směle stál a bojoval, byl pronásledován, když utíkal; a jsa znaven dlouhým bojováním svým, byl dostižen a zabit. A tak byl konec s Giddianim, lupičem.
- 15 A stalo se, že vojska Nefitů se opět vrátila do svého útočiště. A stalo se, že tento devatenáctý rok uplynul a lupiči již bojovati nepřišli; a nepřišli ani v roce dvacátém.
- 16 A ve dvacátém a prvním roce nepřišli bojovati, ale přišli ze všech stran, aby obléhali vůkol lid Nefitů; neboť se domnívali, že odříznou-li lid Nefitů od jeho zemí a obklíčí-li jej ze všech stran a odříznou-li jej od všech jeho vnějších výsad, že by jej mohli přimět, aby se vzdal podle jejich přání.
- 17 Nyní, určili si jiného vůdce, který se jmenoval Zemnaria; tudíž byl to Zemnaria, kdo dal, aby došlo k tomuto obléhání.
- 18 Ale vizte, to byla výhoda pro Nefity; neboť nebylo možné, aby lupiči Nefity obléhali tak dlouho, aby to na ně mělo nějaký dopad, kvůli jejich velikým zásobám, které si uskladnili,
- 19 A kvůli skrovnosti zásob mezi lupiči; neboť vizte, neměli ke své obživě nic nežli maso, kteréžto maso získávali v pustině;
- 20 A stalo se, že divoké lovné zvěře počalo v pustině býti poskrovnu, natolik, že lupiči téměř hynuli hladem.
- 21 A Nefité vycházeli neustále dnem i nocí ven a napadali jejich vojska a poráželi je po tisících a po desetitisících.
- 22 A tak počalo býti přáním lidu Zemnariova, aby upustili od svého plánu pro veliké zničení, které na ně přicházelo nocí i dnem.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnariyah; therefore it was Zemnariyah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnariyah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 A stalo se, že Zemnaria dal svým lidem příkaz, aby se stáhli z obléhání a odpochovali do nejbližších částí země severní.

24 A nyní, Gidgidoni, jsa si vědom jejich plánu a věda o jejich slabosti pro nedostatek potravy a pro veliké krveprolévání, které mezi nimi bylo činěno, tudíž vyslal za noci svá vojska a odřízl jejich ústupovou cestu a postavil do jejich ústupové cesty svá vojska.

25 A to provedli za noci a svým pochodem se dostali za lupiče, takže druhého dne, když lupiči započali svůj pochod, střetli se s vojsky Nefitů jak v čele, tak v týlu.

26 A lupiči, kteří byli na jihu, byli také odříznuti ve svých útočištích. A všechny tyto věci byly učiněny na příkaz Gidgidoniův.

27 A bylo mnoho tisíc těch, kteří se Nefitům vzdali jako zajatci, a zbytek jich byl pobit.

28 A jejich vůdce Zemnaria byl zajat a oběšen na stromě, ano, vpravdě na jeho vršku, dokud nezemřel. A když ho oběsili, až zemřel, porazili strom k zemi a zvolali silným hlasem řkouce:

29 Kéž Pán zachováá svůj lid ve spravedlivosti a ve svatosti srdce, aby oni mohli způsobiti, že budou sraženi k zemi všichni, kteří budou usilovati o jejich zabití kvůli moci a tajným spolením, stejně jako byl k zemi poražen tento muž.

30 A radovali se a zvolali opět jedním hlasem řkouce: Kéž Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův ochraňuje tento lid ve spravedlivosti tak dlouho, dokud bude vzývati jméno svého Boha pro ochranu.

31 A stalo se, že všichni společně propukli ve zpěv a chválu svého Boha pro onu velikou věc, kterou pro ně učinil tím, že je zachoval od pádu do rukou jejich nepřátel.

32 Ano, oni volali: Hosana Bohu Nejvyššímu. A volali: Velebeno budiž jméno Pána Boha Všemohoucího, Boha Nejvyššího.

And it came to pass that Zemnariah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthestmost parts of the land northward.

And now, Gidgidoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgidoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnariah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 A srdce se jim tak dmulo radostí, že prolili mnoho slz nad velikou dobrotivostí Boží v tom, že je vysvobodil z rukou jejich nepřátel; a věděli, že pro své pokání a svou pokoru byli vysvobozeni z věčné zkázy.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3. Nefi 5

- 1 A nyní vizte, mezi veškerým lidem Nefitů nebylo živé duše, která by v nejmenším pochybovala o slovech všech svatých proroků, kteří promlouvali; neboť věděli, že musí nezbytně býti, aby se naplnila.
- 2 A věděli, že musí býti nezbytné, aby Kristus přišel, pro mnohá znamení, jež byla dána, podle slov proroků; a pro věci, jež se již staly, věděli, že musí nezbytně býti, aby se všechny věci staly podle toho, co bylo promlouváno.
- 3 Tudíž zanechali všech svých hříchů a svých ohavností a svých smilstev a sloužili Bohu se vši pílí dnem i nocí.
- 4 A nyní, stalo se, že když zajali všechny lupiče, natolik, že nikdo z těch, kteří nebyli zabiti, neunikl, uvrhli své zajatce do vězení a dali, aby jim bylo kázáno slovo Boží; a všichni, kteří činili pokání ze svých hříchů a vstoupili do smlouvy, že již nebudou vražditi, byli propuštěni na svobodu.
- 5 Ale všichni ti, kteří nevstoupili do smlouvy a kteří stále měli ony tajné vraždy ve svém srdci, ano, všichni, kteří byli shledáni, že vyslovují výhrůžky svým bratřím, byli odsouzeni a potrestáni podle zákona.
- 6 A tak učinili konec všem těm zlovolným a tajným a ohavným spolčením, kvůli kterým bylo napácháno tolik zlovolnosti a tolik vražd.
- 7 A tak uplynul dvacátý a druhý rok a také dvacátý a třetí rok a dvacátý a čtvrtý a dvacátý a pátý; a tak uplynulo dvacet a pět let.
- 8 A mnoho věcí se přihodilo, které, v očích některých, byly veliké a podivuhodné; nicméně, všechny nemohou býti napsány v této knize; ano, tato kniha nemůže obsáhnouti ani stou část toho, co bylo učiněno mezi tolika lidmi v období dvaceti a pěti let;

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

9 Ale vizte, jsou záznamy, jež obsahují veškerá konání tohoto lidu; a kratší, avšak pravdivou zprávu podal Nefi.

10 Tudíž já jsem učinil svůj záznam o těchto věcech podle záznamu Nefiova, jenž byl vyryt na deskách, které se nazývají desky Nefiovy.

11 A vizte, činím záznam na desky, jež jsem zhotovil svými vlastníma rukama.

12 A vizte, jmenuji se Mormon, jsa pojmenován podle země Mormon, země, v níž Alma mezi lidem zřídil církev, ano, první církev, jež mezi ním byla po jeho přestupku zřízena.

13 Vizte, jsem učedníkem Ježíše Krista, Syna Božího. Byl jsem jím povolán, abych oznamoval slovo jeho mezi lidem jeho, aby oni mohli míti věčný život.

14 A stalo se žádoucím, abych já, podle vůle Boží, aby modlitby těch, kteří již odešli a kteří byli svatí, se naplnily podle jejich víry, učinil záznam o těchto věcech, jež byly učiněny –

15 Ano, malý záznam o tom, co se událo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém, dokonce až do nynější doby.

16 Tudíž činím svůj záznam ze zpráv, jež podali ti, kteří byli přede mnou, až do počátku svých dnů;

17 A pak činím záznam o věcech, jež jsem viděl na své vlastní oči.

18 A já vím, že záznam, který činím, je záznam správný a pravdivý; nicméně je mnoho věcí, jež nejsme, kvůli našemu jazyku, schopni napsati.

19 A nyní, končím svá slova, jež jsou o mně samém, a pokračuji, abych podal zprávu o věcech, jež byly přede mnou.

20 Jsem Mormon a přímý potomek Lehiův. Mám důvod velebiti svého Boha a svého Spasitele Ježíše Krista proto, že vyvedl naše otce ze země Jeruzalém (a nikdo to nevěděl kromě něho a těch, které z oné země vyvedl) a že dal mně a mému lidu tolik poznání ke spasení našich duší.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

21 Zajisté požehnal domu Jákobovu a byl milosrdný k semeni Jozefovu.

22 A nakolik děti Lehiovy zachovávaly příkázání jeho, on jim žehnal a obdařoval je podle slova svého.

23 Ano, a dozajista přivede opět zbytek semene Jozefova k poznání Pána, jejich Boha.

24 A tak jistě, jakože žije Pán, on shromáždí ze čtyř stran země veškerý zbytek semene Jákobova, které je rozptýleno do široka po celé tváři země.

25 A jelikož učinil smlouvu s celým domem Jákobovým, tudíž bude tato smlouva, kterou s domem Jákobovým učinil, naplněna, v jeho vlastním příhodném čase, takže celému domu Jákobovu bude znovuzřízeno poznání o této smlouvě, kterou s nimi učinil.

26 A pak poznají svého Vykupitele, kterýmžto jest Ježíš Kristus, Syn Boží; a pak budou shromážděni ze čtyř stran země do svých vlastních zemí, z nichž byli rozptýleni; ano, jakože žije Pán, tak se stane. Amen.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3. Nefi 6

- 1 A nyní, stalo se, že veškerý lid Nefitů se v dvacátém a šestém roce vrátil do svých vlastních zemí, každý muž se svou rodinou, svými stády a svým dobytkem, svými koňmi a svým skotem a se všemi věcmi, jež jim patřily.
- 2 A stalo se, že všechny své zásoby nesnědli; tudíž vzali s sebou vše, co nespotřebovali, veškeré své obilí všeho druhu a své zlato a své stříbro a všechny své drahocenné věci a vrátili se do svých vlastních zemí k svému vlastnictví, jak na sever, tak na jih, jak do země severní, tak do země jižní.
- 3 A oněm lupičům, kteří vstoupili do smlouvy, že budou v zemi zachovávatí mír, a kteří si přáli zůstatí Lamanity, dali země podle jejich počtu, aby si tak svou práci mohli získávatí obživu; a tak v celé zemi zjednali mír.
- 4 A opět se jim počalo dařiti a počali síliti; a uplynul dvacátý a šestý i sedmý rok a v zemi byl veliký pořádek; a vytvořili své zákony podle nestrannosti a spravedlnosti.
- 5 A nyní, v celé zemi nebylo ničeho, co by lidem bránilo, aby se jim neustále dařilo, leda by upadli v přestupek.
- 6 A nyní, tento veliký mír v zemi zjednal Gidgidoni a soudce Lachoneus a ti, kteří byli určeni za vůdce.
- 7 A stalo se, že mnoho měst bylo nově postaveno a mnoho starých měst bylo opraveno.
- 8 A bylo postaveno mnoho silnic, vytvořeno mnoho cest, které vedly z města do města a ze země do země a z místa na místo.
- 9 A tak uplynul dvacátý a osmý rok a lid měl trvalý mír.
- 10 Ale stalo se, že v dvacátém a devátém roce počaly mezi lidem nějaké rozepře; a někteří byli povýšeni v pýše a vychloubání pro své nesmírně veliké bohatství, ano, až k velikým pronásledováním;

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

11 Neboť v zemi bylo mnoho obchodníků, a také mnoho zákoníků a mnoho úředníků.

12 A lidé se počali rozlišovati podle postavení, podle svého bohatství a své příležitosti k učení; ano, někteří byli pro svou chudobu nevzdělání, a jiní pro své bohatství získali velikou učenost.

13 Někteří byli povýšeni v pýše, a jiní byli nesmírně pokorní; někteří spíláním opláceli za spílání, zatímco jiní přijímali spílání a pronásledování a všelike strasti a nespírali na oplátku, ale byli pokorní a kající před Bohem.

14 A tak v celé zemi nastala veliká nerovnost, natolik, že církev počala býti roztříštěna; ano, natolik, že v třicátém roce byla církev roztříštěna v celé zemi, až na několik Lamanitů, kteří byli obrázeni na pravou víru; a neodvrátili se od ní, neboť byli pevní a stálí a neochvějní, ochotni se vsí pílí zachovávatí přikázání Páně.

15 Nyní, příčinou nepravosti lidu bylo toto – Satan měl velikou moc podněcovati lid k tomu, aby činil všelike nepravosti a nadouval se pýchou, pokoušeje jej, aby usiloval o moc a pravomoc a bohatství a marné věci světa.

16 A tak Satan svedl srdce lidí k tomu, aby činili všelike nepravosti; tudíž se těšili z míru jen několik let.

17 A tak na počátku třicátého roku – lidé, byvše vysvobozeni po období dlouhého času na to, aby byli unášeni pokušeními ďáblými, ať již je chtěl unésti kamkoli, a aby činili jakoukoli nepravost, kterou po nich chtěl – a tak na počátku tohoto třicátého roku byli ve stavu strašlivé zlovolnosti.

18 Nyní, oni nehřešili v nevědomosti, neboť znali vůli Boží ohledně sebe samých, neboť o ní byli poučováni; tudíž se bouřili proti Bohu záměrně.

19 A nyní, bylo to za dnů Lachonea, syna Lachoneova, neboť Lachoneus toho roku usedl na stolicí svého otce a vládl lidu.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

20 A objevili se muži inspirovaní z nebes a vyslaní, kteří stáli mezi lidem v celé zemi, kázající a svědčící směle o hříších a o nepravostech lidí a svědčící jim o vykoupení, jež Pán učiní pro svůj lid, neboli, jinými slovy, o vzkříšení Kristově; a směle svědčili o jeho smrti a utrpení.

21 Nyní, mezi lidem byli mnozí, kteří se nesmírně hněvali na ty, kteří svědčili o těchto věcech; a ti, kteří se hněvali, byli především hlavní soudci a ti, kteří bývali vysokými kněžními a zákoníky; ano, všichni ti, kteří byli zákoníky, se hněvali na ty, kteří svědčili o těchto věcech.

22 Nyní, nebylo žádného zákoníka ani soudce ani vysokého kněze, který by měl moc odsouditi kohokoli k smrti, aniž by jejich odsouzení bylo podepsáno správcem země.

23 Nyní, bylo mnoho těch, kteří svědčili o věcech týkajících se Krista, kteří svědčili směle a které soudci zajali a tajně usmrtili, takže se známost o jejich smrti dostala ke správci země až po jejich smrti.

24 Nyní vizte, bylo to v rozporu se zákony země, aby byl kdokoli usmrcen, aniž by měli moc od správce země –

25 Tudíž do země Zarahemla přišla správci země stížnost na tyto soudce, kteří odsuzovali proroky Páně k smrti, nikoli podle zákona.

26 Nyní, stalo se, že byli zajati a předvedeni před soudce, aby byli souzeni za zločin, kterého se dopustili, podle zákona, který byl dán lidem.

27 Nyní, stalo se, že tito soudci měli mnoho přátel a příbuzných; a zbytek, ano, vpravdě téměř všichni zákoníci a vysocí kněží se sešli a připojili se k příbuzným oněch soudců, kteří měli býti podle zákona souzeni.

28 A vstoupili jeden s druhým do smlouvy, ano, dokonce v onu smlouvu, kterou dali ti za stara, kteroužto smlouvu dal a udělil ďábel, aby se spojili proti veškeré spravedlivosti.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

29 Tudíž se spolčili proti lidu Páně a vstoupili do smlouvy, že jej zničí a vysvobodí ty, kteří byli vinni vraždou, z ruky spravedlnosti, která již měla být podle zákona vykonána.

30 A postavili se na odpor zákonu a právům své vlasti; a jeden s druhým učinili smlouvu, že zničí správce a dosadí nad zemí krále, aby již v zemi nebyla svoboda, ale aby byla podrobena králům.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3. Nefi 7

- 1 Nyní vizte, ukáži vám, že krále nad zemí nedosadili; ale v téže roce, ano, v třicátém roce, na soudcovské stolici zahubili, ano, zavraždili, hlavního soudce země.
- 2 A lidé se rozdělili jeden proti druhému; a oddělili se jeden od druhého do kmenů, každý podle své rodiny a svého příbuzenstva a přátel; a tak zničili vládu země.
- 3 A každý kmen si nad sebou určil náčelníka neboli vůdce; a tak vznikly kmeny a vůdci kmenů.
- 4 Nyní vizte, mezi nimi nebylo nikoho, kdo by neměl velikou rodinu a mnoho příbuzenstva a přátel; tudíž jejich kmeny se staly nesmírně velikými.
- 5 Nyní, toto vše bylo učiněno a zatím mezi nimi nebylo žádných válek; a veškerá tato nepravost přišla na lidi proto, že se poddali moci Satanově.
- 6 A nařízení vlády byla zničena oním tajným spolčením přátel a příbuzných těch, kteří vraždili proroky.
- 7 A způsobili v zemi veliký svár, natolik, že spravedlivější část lidu se téměř celá stala zlovolnou; ano, bylo mezi nimi pouze málo spravedlivých lidí.
- 8 A tak neuplynulo ani šest let od doby, kdy se větší část lidu odvrátila od spravedlivosti své, jako pes k zvratkům svým nebo jako svině k převalování svému v bahně.
- 9 Nyní, toto tajné spolčení, které na lid přivedilo tak velikou nepravost, se shromáždilo a postavilo si do svého čela muže, kterého nazývali Jákob.
- 10 A nazvali ho svým králem; tudíž stal se králem nad touto zlovolnou tlupou; a byl jedním z hlavních, kteří dali svůj hlas proti prorokům, kteří svědčili o Ježíšovi.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, inasmuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

- 11 A stalo se, že co do počtu nebyli tak silní jako kmeny lidu, které byly spojeny, až na to, že jejich vůdci ustanovovali zákony jejich, každý podle svého kmene; nicméně byli nepřáteli; přestože nebyli lidem spravedlivým, přece byli spojeni v nenávisti vůči těm, kteří vstoupili do smlouvy, že zničí vládu.
- 12 Tudíž, Jákob, vida, že jejich nepřátelé jsou početnější nežli oni, jsa králem tlupy, tudíž přikázal svému lidu, aby se vydal na útěk do nejsevernější části země a aby si tam zbudoval království, dokud se k němu nepřipojí odštěpenci (neboť jim lichotil, že bude mnoho odštěpenců) a dokud nebudou dostatečně silní na to, aby bojovali s kmeny lidu; a učinili tak.
- 13 A jejich pochod byl tak rychlý, že jim v něm nemohlo býti zabráněno dříve, nežli se dostali z dosahu lidí. A tak skončil třicátý rok; a takové byly záležitosti lidu Nefiova.
- 14 A stalo se v třicátém a prvním roce, že byli rozděleni do kmenů, každý podle své rodiny, příbuzenstva a přátel; nicméně uzavřeli dohodu, že nepůjdou, aby válčili jeden s druhým; avšak nebyli jednotni co do svých zákonů a svého způsobu vládnutí, neboť ty byly ustanovovány podle názorů těch, kteří byli jejich náčelníky a jejich vůdci. Ale ustanovili velice přísné zákony, že žádný kmen se nemá dopouštět přestupků vůči druhému, takže do určité míry měli v zemi mír; nicméně srdce jejich bylo odvráceno od Pána, jejich Boha, a kamenovali proroky a vyvrhovali je z prostředku svého.
- 15 A stalo se, že Nefi – byv navštěvován anděly a také hlasem Páně, tudíž vídaje anděly a jsa očitým svědkem a obdržev moc, která mu byla dána, aby mohl zvědět o službě Kristově, a také jsa očitým svědkem rychlého návratu jejich od spravedlivosti k zlovolnosti a ohavnostem jejich;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 Tudíž, jsa zarmoucen nad tvrdostí srdce jejich a zaslepeností myslí jejich – vyšel v témže roce mezi ně a počal směle svědčiti o pokání a o odpuštění hříchů skrze víru v Pána Ježíše Krista.
- 17 A učil je mnoha věcem; a všechny nemohou býti napsány a část z nich by nepostačovala, tudíž nejsou v této knize zapsány. A Nefi učil s mocí a s velikou pravomocí.
- 18 A stalo se, že se na něho hněvali, a to proto, že měl větší moc nežli oni, neboť nebylo možné neuvěřiti jeho slovům, neboť jeho víra v Pána Ježíše Krista byla tak veliká, že mu denně sloužili andělé.
- 19 A ve jménu Ježíšově vymítal ďáblы a nečisté duchy; a dokonce i svého bratra vzkřísil z mrtvých poté, co byl lidmi kamenován a vytrpěl smrt.
- 20 A lidé to viděli a svědčili o tom a hněvali se na něho pro jeho moc; a on učinil ještě mnohé další zázraky před očima lidu, ve jménu Ježíšově.
- 21 A stalo se, že třicátý a první rok uplynul a jen málo jich bylo obráceno k Pánu; ale všichni, kteří obrázení byli, vpravdě dávali lidem najevo, že byli navštíveni mocí a Duchem Božím, jež byla v Ježíši Kristu, v něhož věřili.
- 22 A všichni ti, z nichž byli vypuzeni ďáblové a byli uzdraveni ze svých nemocí a ze svých slabostí, vpravdě ukazovali lidem, že na ně zapůsobil Duch Boží a že byli uzdraveni; a také ukazovali znamení a činili mezi lidem určité zázraky.
- 23 Tak uplynul i třicátý a druhý rok. A Nefi volal k lidu na počátku třicátého a třetího roku; a kázal jim pokání a odpuštění hříchů.
- 24 Nyní, chtěl bych, abyste si také zapamatovali, že nebylo nikoho, kdo by nebyl přiveden ku pokání, kdo by nebyl pokřtěn vodou.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Tudíž, Nefi vysvětil k této službě muže, aby všichni ti, kteří k nim přijdou, byli pokřtěni vodou, a to na důkaz a svědectví před Bohem a pro lidi, že činili pokání a obdrželi odpuštění svých hříchů.

26 A na počátku tohoto roku byli mnozí, kteří byli pokřtěni ku pokání; a tak větší část onoho roku uplynula.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3. Nefi 8

- 1 A nyní, stalo se, že podle našeho záznamu, a my víme, že náš záznam je pravdivý, neboť vizte, ten, který záznam vedl, byl mužem spravedlným – neboť vpravdě učinil mnoho zázraků ve jménu Ježíšově; a nikdo nemohl učiniti zázrak ve jménu Ježíšově, ledaže byl všecken očištěn od nepravosti své –
- 2 A nyní, stalo se, jestliže se tento muž nedopustil chyby v počítání našeho času, že uplynul třicátý a třetí rok;
- 3 A lidé počali s velikou horlivostí vyhlížeti znamení, jež dal prorok Samuel, Lamanita, ano, dobu, kdy měla na tváři země býti tma po dobu tří dnů.
- 4 A mezi lidem nastaly veliké pochybnosti a spory i přesto, že bylo dáno tak mnoho znamení.
- 5 A stalo se v třicátém a čtvrtém roce, v prvním měsíci, čtvrtého dne toho měsíce, že se zvedla veliká bouře, jakou ještě nikdy nikdo v celé zemi nezažil.
- 6 A také přišel obrovský a strašlivý víchr; a přišlo hrozivé hřmění, natolik, že otráasalo celou zemi, jako by se měla rozpuknouti.
- 7 A přišly nesmírně ostré blesky, jaké ještě nikdy nikdo v celé zemi nezažil.
- 8 A město Zarahemla vzplálo ohněm.
- 9 A město Moroni se potopilo v hlubiny mořské a jeho obyvatelé utonuli.
- 10 A na město Moronia byla přenesena země, takže tam povstala namísto města veliká hora.
- 11 A veliké a strašlivé zničení nastalo v zemi jižní.
- 12 Ale vizte, větší a strašlivější zničení nastalo v zemi severní; neboť vizte, celá tvář země byla změněna bouří a víchřicemi a hromy a blesky a nesmírně velikým otráasáním celé země;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 A silnice se rozpukaly a přímé cesty byly zničeny a mnoho rovných míst se stalo nerovnými.
- 14 A mnohá veliká a význačná města se propadla a mnohá byla spálena a mnohá se otřásala, až jejich stavby popadaly k zemi a jejich obyvatelé byli zabiti a ona místa zpustla.
- 15 A bylo několik měst, jež zůstala; ale jejich poničení bylo nesmírně veliké a byli v nich mnozí lidé, kteří byli zabiti.
- 16 A byli někteří, kteří byli odneseni vichřicí; a kam se poděli, to nikdo neví, ví se pouze to, že byli odneseni.
- 17 A tak byla tvář celé země znetvořena bouřemi a hromy a blesky a otřásáním země.
- 18 A vizte, skály se rozpukaly vedví; byly rozpukány po tváři celé země, natolik, že se nacházely jako úlomky a jako rozsedliny a jako trhliny po celé tváři země.
- 19 A stalo se, že když tyto hromy a blesky a bouře a vichr a otřásání země ustaly – neboť vizte, trvaly po dobu asi tří hodin; a někteří říkali, že ona doba byla delší; nicméně všechny tyto veliké a strašlivé věci byly učiněny během doby asi tří hodin – a pak vizte, na tváři země nastala temnota.
- 20 A stalo se, že na celé tváři země byla hustá temnota, natolik, že její obyvatelé, kteří nepadli, mohli cítiti páru temnoty;
- 21 A pro onu temnotu nemohlo býti žádného světla ani svíce ani pochodně; ani nemohl býti rozdělán oheň jejich vybraným a nesmírně suchým dřevem, takže nemohlo býti vůbec žádného světla;
- 22 A žádné světlo nebylo viděti, ani oheň ani záblesk ani slunce ani měsíc ani hvězdy, neboť tak veliké byly mlhy temnoty, které byly na tváři země.
- And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.
- And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.
- And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.
- And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.
- And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.
- And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.
- And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.
- And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;
- And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;
- And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 A stalo se, že po dobu tří dnů nebylo viděti žádného světla; a mezi veškerým lidem bylo neustále veliké truchlení a kvílení a pláč; ano, převeliké bylo sténání lidu pro onu temnotu a veliké zničení, které na něj přišlo.

24 A na jednom místě bylo slyšeti, jak volají řkouce: Ó, kéž bychom bývali činili pokání před tímto velikým a strašlivým dnem, a pak by naši bratři byli ušetřeni a nebyli by spáleni v onom velikém městě Zarahemla.

25 A na jiném místě bylo slyšeti, jak volají a truchlí řkouce: Ó, kéž bychom bývali činili pokání před tímto velikým a strašlivým dnem a kéž bychom nezabíjeli a nekamenovali proroky a nevyvrhovali je; pak by byly naše matky a naše krásné dcery a naše děti ušetřeny a nebyly by pohřbeny v onom velikém městě Moronia. A tak bylo kvílení lidu veliké a strašlivé.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3. Nefi 9

- 1 A stalo se, že mezi všemi obyvateli země bylo slyšeti hlas, po celé tváři této země, volající:
- 2 Běda, běda, běda tomuto lidu; běda obyvatelům celé země, pokud nebudou činiti pokání; neboť ďábel se směje a jeho andělé se radují z pobitých krásných synů a dcer mého lidu; a oni padli pro nepravost svou a ohavnosti své!
- 3 Vizte, ono veliké město Zarahemla jsem spálil ohněm, i jeho obyvatele.
- 4 A vizte, ono veliké město Moroni, dal jsem, aby bylo potopeno v hlubiny mořské a aby obyvatelé jeho utonuli.
- 5 A vizte, ono veliké město Moronia jsem přikryl zemí, i obyvatele jeho, abych před tváří svou skryl nepravosti jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nepřicházela.
- 6 A vizte, město Gilgal, dal jsem, aby se propadlo a aby obyvatelé jeho byli pohřbeni v hlubinách zemských;
- 7 Ano, i město Onia a obyvatelé jeho, i město Mokum a obyvatelé jeho, i město Jeruzalém a obyvatelé jeho; a dal jsem, aby vody přišly na místo jejich, aby před tváří mou přikryly zlovolnost jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.
- 8 A vizte, město Gadiandi a město Gadiomna a město Jákob a město Gimgimno, dal jsem, aby se všechna tato města propadla, a učinil jsem na místě jejich vrchy a údolí; a obyvatele jejich jsem pohřbil v hlubinách zemských, abych před tváří svou skryl zlovolnost jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

- 9 A vizte, ono veliké město Jákobugat, které bylo obýváno lidem krále Jákoba, dal jsem, aby bylo spáleno ohněm pro hříchy jejich a zlovolnost jejich, která byla nad veškerou zlovolnost celé země, pro jejich tajné vraždy a spolčení; neboť to byli oni, kdo zničil mír lidu mého a vládu země; tudíž dal jsem, aby byli spáleni, abych je vyhladil před tváří svou, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.
- 10 A vizte, město Laman a město Još a město Gád a město Kiškumen, dal jsem, aby byla spálena ohněm, i obyvatelé jejich, pro zlovolnost svou ohledně vyvrhování proroků a kamenování těch, které jsem poslal, aby jim oznamovali zlovolnost jejich a ohavnosti jejich.
- 11 A protože je všechny vyvrhli, takže mezi nimi nebylo žádných spravedlivých, seslal jsem oheň a zničil jsem je, aby zlovolnost jejich a ohavnosti jejich mohly býti skryty před tváří mou, aby krev proroků a svatých, které jsem poslal mezi ně, nemusela křičeti ke mně ze země proti nim.
- 12 A dal jsem, aby mnohá veliká zničení přišla na tuto zemi a na tento lid, pro zlovolnost jeho a ohavnosti jeho.
- 13 Ó vy všichni, kteří jste ušetřeni, protože jste byli spravedlivější nežli oni, nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činit pokání z hříchů svých a neobrátkíte se, abych vás mohl uzdraviti?
- 14 Ano, vpravdě pravím vám, přijdete-li ke mně, budete míti život věčný. Vizte, rámě milosrdenství mého je k vám vztaženo a každý, kdo přijde, toho přijmu; a požehnaní jsou ti, kteří jdou ke mně.
- 15 Vizte, jsem Ježíš Kristus, Syn Boží. Stvořil jsem nebesa a zemi a všechny věci, jež na nich jsou. Byl jsem u Otce od počátku. Já jsem v Otci a Otec ve mně; a ve mně Otec oslavil své jméno.
- 16 Přišel jsem k svým vlastním, a moji vlastní mne nepřijali. A písmá ohledně příchodu mého jsou naplněna.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

17 A všem těm, kteří mne přijali, jsem dal, aby se stali syny Božími; a právě tak dám všem, kteří uvěří ve jméno mé, neboť vizte, mnou přichází vykoupení a ve mně je zákon Mojžíšův naplněn.

18 Já jsem světlo a život světa. Já jsem Alfa i Oméga, počátek i konec.

19 A nebudete mi již obětovati proléváním krve; ano, oběti vaše a zápalné oběti vaše skončí, neboť nebudu přijímati žádnou z obětí vašich a ze zápalných obětí vašich.

20 A a budete mi přinášeti jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného. A kdo ke mně přijde se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, toho pokřtím ohněm a Duchem Svatým, stejně jako byli Lamanité, pro víru svou ve mne v době obrácení svého, pokřtěni ohněm a Duchem Svatým, a nevěděli o tom.

21 Vizte, přišel jsem na svět, abych přinesl světu vykoupení, abych zachránil svět z hříchu.

22 Tudíž, kdo bude činiti pokání a přijde ke mně jako malé dítě, toho přijmu, neboť takových je království Boží. Vizte, za takové jsem položil život svůj a opět jej vzal na se; tudíž čiňte pokání a pojdte ke mně, vy končiny země, a buďte spaseni.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3. Nefi 10

- 1 A nyní vizte, stalo se, že všechen lid země slyšel tato slova a byl jejich svědkem. A po těchto slovech bylo v zemi ticho po dobu mnoha hodin;
- 2 Neboť tak veliký byl úžas lidu, že ustali bědovati a kvílet nad ztrátou svých příbuzných, kteří byli zabiti; tudíž v celé zemi bylo ticho po dobu mnoha hodin.
- 3 A stalo se, že k lidu opět přišel hlas, a všechen lid ho slyšel a byl jeho svědkem, řkoucí:
- 4 Ó vy lidé těchto velikých měst, která padla, kteří jste potomky Jákobovými, ano, kteří jste z domu Izraele, jak často jsem vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, a staral jsem se o vás.
- 5 A opět, jak často bych vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, ano, ó vy lidé z domu Izraele, kteří jste padli; ano, ó vy lidé z domu Izraele, vy, kteří žijete v Jeruzalémě, jakož i vy, kteří jste padli; ano, jak často bych vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá, a vy jste nechtěli.
- 6 Ó vy z domu Izraele, které jsem ušetřil, jak často vás budu shromažďovati, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, budete-li činiti pokání a navrátíte-li se ke mně s celým úmyslem srdce.
- 7 Avšak neučiníte-li tak, ó dome Izraele, místa příbytků vašich zpustnou až do doby, kdy se naplní smlouva s otci vašimi.
- 8 A nyní, stalo se, že poté, co lidé uslyšeli tato slova, vizte, počali opět plakati a kvílet nad ztrátou svých příbuzných a přátel.
- 9 A stalo se, že tak uplynuly tři dny. A bylo ráno a temnota na tváři země se rozplynula a země se přestala chvěti a skály přestaly pukati a děsivé sténání ustalo a všechny divoké zvuky odezněly.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 A země se opět spojila, takže stála; a truchlení a pláč a nářek lidí, jejichž život byl ušetřen, ustaly; a jejich truchlení se obrátilo v radost a jejich bédování v chválu a díkůvzdání Pánu Ježíši Kristu, jejich Vykupiteli.

11 A potud se naplnila písma, která byla oznamována proroky.

12 A spravedlivější část lidu byla zachráněna a byli to ti, kteří přijímali proroky a nekamenovali je; a byli to ti, kteří neprolévali krev svatých, kteří byli ušetřeni –

13 A byli ušetřeni a nepropadli se a nebyli pohřbeni v zemi; a nebyli pohlčeni v hlubinách mořských; a nebyli spáleni ohněm ani nebyli zavaleni a k smrti rozdrceni; a nebyli odneseni vichřicí; ani nebyli přemoženi párou dýmu a temnoty.

14 A nyní, kdo čte, nechť rozumí; ten, kdo má písma, nechť v nich hledá a nechť vidí a zří, zda všechna tato smrt a zničení ohněm a dýmem a bouřemi a vichřicemi a otvíráním země, která je pohltila, a všechny tyto věci nejsou naplněním proroctví mnoha svatých proroků.

15 Vizte, pravím vám, ano, mnozí o těchto věcech při příchodu Krista svědčili a byli zabiti, protože o těchto věcech svědčili.

16 Ano, prorok Zenos svědčil o těchto věcech, a také Zenok promlouval ohledně těchto věcí, protože svědčili obzvláště o nás, kteří jsme zbytkem semene jejich.

17 Vizte, náš otec Jákob také svědčil o zbytku semene Jozefova. A vizte, nejsme my zbytkem semene Jozefova? A nejsou tyto věci, jež svědčí o nás, zapsány na deskách z mosazi, které náš otec Lehi přinesl z Jeruzaléma?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 A stalo se, že na konci třicátého a čtvrtého roku, vizte, ukáži vám, že lidu Nefiovu, který byl ušetřen, a také těm, kteří byli nazýváni Lamanity a kteří byli ušetřeni, byla projevena veliká přízeň a na jejich hlavy byla vylita veliká požehnání, natolik, že brzy po svém vystoupení do nebe se jim Kristus opravdu ukázal –

19 Ukázal jim své tělo a poučoval je; a zpráva o jeho službě bude podána později. Tudíž pro tuto chvíli končím svá slova.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Ježíš Kristus se ukázal lidu Nefiovu, když se zástup shromáždil v zemi Hojnosti, a poučoval je; a tímto způsobem se jim ukázal.

3. Nefi 11

- 1 A nyní, stalo se, že okolo chrámu, který byl v zemi Hojnosti, se shromáždil veliký zástup lidu Nefiova; a společně se podívovali a divili se a navzájem poukazovali na onu velikou a podivuhodnou změnu, která nastala.
- 2 A také hovořili o onom Ježíši Kristu, o jehož smrti bylo dáno znamení.
- 3 A stalo se, že zatímco takto společně hovořili, uslyšeli hlas, který jako by přicházel s nebe; a rozhlíželi se kolem dokola, neboť onomu hlasu, který slyšeli, nerozuměli; a nebyl to ostrý hlas, ani to nebyl silný hlas; nicméně, i přesto, že to byl hlas jemný, pronikal těm, kteří ho slyšeli, až do nitra, natolik, že nebylo jediné části jejich těla, kterou by neroztřásl; ano, pronikal jim až do nitra duše a způsobil, že jejich srdce hořelo.
- 4 A stalo se, že opět uslyšeli hlas, a nerozuměli mu.
- 5 A opět, potřetí uslyšeli hlas a otevřeli uši své, aby jej slyšeli; a oči jejich byly upřeny k zvuku jeho; a neochvějně pohlíželi k nebi, odkud onen zvuk přicházel.
- 6 A vizte, napotřetí hlasu, který slyšeli, porozuměli; a ten jim pravil:
- 7 Hle, můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své – slyšte jej.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 A stalo se, že když porozuměli, upřeli oči své opět
vzhůru k nebi; a hle, uviděli Člověka sestupujícího
s nebe; a byl oděn v bělostné roucho; a sestoupil a stanul
uprostřed nich; a oči celého zástupu se obrátily k němu
a neodvažovali se otevřít ústa svá, a to ani jeden
k druhému, a nevěděli, co to znamená, neboť si mysleli,
že se jim ukázal anděl.

9 A stalo se, že vztáhl ruku svou a promluvil k lidu řka:

10 Vizte, jsem Ježíš Kristus, o němž proroci svědčili, že
přijde na svět.

11 A vizte, jsem světlo a život světa; a pil jsem z onoho
hořkého kalicha, který mi dal Otec, a Otce jsem oslavil
v tom, že jsem na sebe vzal hříchy světa, v čemž jsem
vytrpěl vůli Otce ve všech věcech od počátku.

12 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, celý
zástup padl k zemi; neboť se rozpomněli, že mezi nimi
bylo prorokováno, že po vystoupení svém do nebe se
jim Kristus ukáže.

13 A stalo se, že k nim Pán promluvil řka:

14 Vstaňte a pojdte ke mně, abyste mohli vložit ruku
svou v bok můj, a také abyste mohli pocítiti stopy hřebů
v rukou mých a v nohou mých, abyste mohli věděti, že já
jsem Bůh Izraelský a Bůh celé země a že jsem byl zabit
pro hříchy světa.

15 A stalo se, že zástup předstoupil, a oni vkládali ruce
své v jeho bok, a pocítili stopy hřebů v rukou jeho a
v nohou jeho; a to činili předstupující jeden po
druhém, až předstoupili všichni a uviděli očima svýma
pocítili rukama svýma a věděli s jistotou a vydali
svědectví, že to je ten, o němž psali proroci, že má přijíti.

16 A když všichni předstoupili a sami byli svědky, zvolali
jedním hlasem řkouce:

And it came to pass, as they understood they cast
their eyes up again towards heaven; and behold, they
saw a Man descending out of heaven; and he was
clothed in a white robe; and he came down and stood in
the midst of them; and the eyes of the whole multitude
were turned upon him, and they durst not open their
mouths, even one to another, and wist not what it
meant, for they thought it was an angel that had ap-
peared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand
and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testi-
fied shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world;
and I have drunk out of that bitter cup which the
Father hath given me, and have glorified the Father in
taking upon me the sins of the world, in the which I
have suffered the will of the Father in all things from the
beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these
words the whole multitude fell to the earth; for they re-
membered that it had been prophesied among them
that Christ should show himself unto them after his as-
cension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them
saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust
your hands into my side, and also that ye may feel the
prints of the nails in my hands and in my feet, that ye
may know that I am the God of Israel, and the God of
the whole earth, and have been slain for the sins of the
world.

And it came to pass that the multitude went forth,
and thrust their hands into his side, and did feel the
prints of the nails in his hands and in his feet; and this
they did do, going forth one by one until they had all
gone forth, and did see with their eyes and did feel with
their hands, and did know of a surety and did bear
record, that it was he, of whom it was written by the
prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed
for themselves, they did cry out with one accord, say-
ing:

17 Hosana! Velebeno budiž jméno Boha Nejvyššího! A padli k nohám Ježíšovým a uctívali ho.

18 A stalo se, že promluvil k Nefimu (neboť Nefi byl v zástupu) a přikázal mu, aby předstoupil.

19 A Nefi vstal a předstoupil a sklonil se před Pánem a políbil mu nohy.

20 A Pán mu přikázal, aby vstal. A on vstal a stanul před ním.

21 A Pán mu pravil: Dávám ti moc, abys křtil tento lid, až opět vystoupím do nebe.

22 A opět, Pán povolal další a pravil jim totéž; a dal jim moc křtítí. A pravil jim: Tímto způsobem budete křtítí; a nebudou žádné spory mezi vámi.

23 Vpravdě, pravím vám, že každého, kdo činí pokání z hříchů svých skrze slova vaše a přeje si býti pokřtěn ve jménu mém, tímto způsobem budete křtítí – vizte, sejdete do vody a postavíte se v ní a ve jménu mém je pokřtíte.

24 A nyní vizte, toto jsou slova, která řeknete, oslovující je jménem, řkouce:

25 Maje pravomoc danou mi Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

26 A pak je ponoříte do vody a oni opět z vody vyjdou.

27 A tímto způsobem budete křtítí ve jménu mém; neboť vizte, vpravdě pravím vám, že Otec i Syn i Duch Svatý jedno jsou; a já jsem v Otci a Otec ve mně a Otec a já jedno jsme.

28 A tak, jak jsem vám přikázal, budete křtítí. A nebudou mezi vámi žádné spory, jako byly doposud; a také nebudou mezi vámi žádné spory ohledně bodů nauky mé, jako byly doposud.

29 Neboť vpravdě, vpravdě pravím vám, ten, kdo má ducha sváru, není ode mne, ale je od ďábla, který je otcem sváru a podněcuje srdce lidí, aby se navzájem hněvivě svářili.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

30 Vizte, naukou mou není podněcovati ke hněvu srdce lidská, jednoho proti druhému; ale naukou mou je to, že takové věci mají skončiti.

31 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, budu vám oznamovati nauku svou.

32 A toto je nauka má, a je to nauka, kterou mi dal Otec; a já vydávám svědectví o Otci a Otec vydává svědectví o mně a Duch Svatý vydává svědectví o Otci a o mně; a já vydávám svědectví, že Otec přikazuje všem lidem, všude, aby činili pokání a věřili ve mne.

33 A každý, kdo ve mne věří a je pokřtěn, bude spasen; a to jsou ti, kteří zdědí království Boží.

34 A kdo ve mne nevěří a není pokřtěn, bude zatracen.

35 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že toto je nauka má a vydávám o ní svědectví od Otce; a každý, kdo věří ve mne, věří i v Otce; a tomu Otec vydá svědectví o mně, neboť ho navštíví ohněm a Duchem Svatým.

36 A tak vydá Otec svědectví o mně a Duch Svatý mu vydá svědectví o Otci a o mně; neboť Otec a já a Duch Svatý jedno jsme.

37 A opět, pravím vám, musíte činiti pokání a státi se jako malé děti a býti pokřtěni ve jménu mém, jinak nemůžete tyto věci nikterak obdržeti.

38 A opět, pravím vám, musíte činiti pokání a býti pokřtěni ve jménu mém a státi se jako malé děti, jinak nemůžete nikterak zděditi království Boží.

39 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že toto je nauka má a každý, kdo na ní staví, staví na skále mé a brány pekelné ho nepřemohou.

40 A kdokoli bude oznamovati více nebo méně nežli toto a bude to utvrzovati jako nauku mou, ten přichází od zlého, a není postaven na skále mé; ale staví na písčítých základech a brány pekelné stojí otevřeny, aby takového přijaly, když na něho přijdou záplavy a udeří větry.

41 Tudíž, jděte k tomuto lidu a oznamujte slova, jež jsem promlouval, až do končin země.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3. Nefi 12

- 1 A stalo se, že když Ježíš pravil tato slova Nefimu a těm, kteří byli povoláni (nyní, počet těch, kteří byli povoláni a obdrželi moc a pravomoc křtítí, byl dvanáct), a vizte, vztáhl ruku svou k zástupu a zvolal k nim řka: Požehnaní budete, budete-li dbáti slov těchto dvanácti, které jsem vyvolil z prostředku vás, aby vám žehnali a byli služebníky vašimi; a jim jsem dal moc, aby vás mohli křtítí vodou; a poté, co budete pokřtěni vodou, vizte, pokřtím vás ohněm a Duchem Svatým; tudíž budete požehnaní, uvěříte-li ve mne a budete-li pokřtěni poté, co jste mne viděli a víte, že jsem.
- 2 A opět, požehnanější jsou ti, kteří uvěří ve slova vaše, protože dosvědčíte, že jste mne viděli a že víte, že jsem. Ano, požehnaní jsou ti, kteří uvěří ve slova vaše a sestoupí do hlubin pokory a budou pokřtěni, neboť budou navštíveni ohněm a Duchem Svatým a obdrží odpuštění hříchů svých.
- 3 Ano, požehnaní jsou chudí duchem, kteří přicházejí ke mně, neboť jejich je království nebeské.
- 4 A opět, požehnaní jsou všichni ti, kteří truchlí, neboť oni budou utěšeni.
- 5 A požehnaní jsou mírní, neboť oni zdědí zemi.
- 6 A požehnaní jsou všichni ti, kteří lační a žízní po spravedlivosti, neboť oni budou naplněni Duchem Svatým.
- 7 A požehnaní jsou milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.
- 8 A požehnaní jsou všichni čistí v srdci, neboť oni uvidí Boha.
- 9 A požehnaní jsou všichni mírotvorci, neboť oni budou nazváni dětmi Božími.
- 10 A požehnaní jsou všichni ti, kteří jsou pronásledováni pro jméno mé, neboť jejich je království nebeské.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

11 A požehnaní jste, když vám lidé budou spílati a budou vás pronásledovati a budou proti vám lživě mluvíti všeliké druhy zla, pro mne;

12 Neboť budete míti velikou radost a budete nesmírně veselí, neboť veliká bude odměna vaše v nebi; neboť tak pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.

13 Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli solí země; avšak pozbude-li sůl chuti své, čím bude země osolena? Sůl pak nebude dobrá k ničemu, nežli aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidí.

14 Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli světlem tomuto lidu. Město, které leží na hoře, nemůže býti skryto.

15 Vizte, rozsvěcují lidé svíci a staví ji pod kbelec? Nikoli, ale na svícen a dává světlo všem, kteří jsou v domě.

16 Tudíž, nechtě tak světlo vaše svítí před tímto lidem, aby mohli viděti dobré skutky vaše a oslavovati Otce vašeho, který jest v nebi.

17 Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušiti zákon nebo proroky. Nepřišel jsem zrušiti, ale naplniti.

18 Neboť vpravdě pravím vám, ani jedna literka, ani jedna čárka ze zákona nepominula, ale ve mně byl celý naplněn.

19 A vizte, dal jsem vám zákon a přikázání Otce svého, abyste věřili ve mne a abyste činili pokání z hříchů svých a šli ke mně se srdcem zlomeným a s duchem zkroušeným. Vizte, přikázání máte před sebou, a zákon je naplněn.

20 Tudíž pojdte ke mně a buďte spaseni; neboť vpravdě pravím vám, že pokud nebudete zachovávat přikázání má, jež jsem vám v této době přikázal, v žádném případě nevstoupíte do království nebeského.

21 Slyšeli jste, že ti ve starých časech říkali, a je to i před vámi napsáno, nezabiješ, a každý, kdo zabije, bude v nebezpečí soudu Božího;

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor where-with shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 Ale já vám pravím, že každý, kdo se hněvá na bratra svého, bude v nebezpečí soudu jeho. A každý, kdo řekne bratru svému: Rácha, bude v nebezpečí soudu před radou; a každý, kdo řekne: Ty blázne, bude v nebezpečí pekelného ohně.

23 Tudíž, přijdeš-li ke mně nebo budeš-li si přát jíti ke mně a rozpomeneš-li se, že bratr tvůj má něco proti tobě –

24 Jdi cestou svou k bratru svému a nejprve se smíř s bratrem svým a potom pojd' ke mně s celým úmyslem srdce, a já tě přijmu.

25 Dohodni se s protivníkem svým rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby se tě někdy nezmocnil a ty jsi nebyl uvržen do vězení.

26 Vpravdě, vpravdě pravím tobě, že na žádný způsob odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního séninu. A zatímco jste ve vězení, můžete splatiti být i jediný sénin? Vpravdě, vpravdě pravím vám: Nikoli.

27 Vizte, ti ze starých časů napsali: Nezcizoložíš;

28 Ale já vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, již zcizoložil v srdci svém.

29 Vizte, dávám vám přikázání, abyste nestrpěli žádné z těchto věcí, aby vstoupila do srdce vašeho;

30 Neboť je lépe, abyste tyto věci v sobě popřeli, čímž vezmete kříž svůj, nežli abyste byli uvrženi do pekla.

31 Je psáno, že každý, kdo zapudí manželku svou, nechť jí dá lístek rozvodový.

32 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že každý, kdo zapudí manželku svou, kromě příčiny smilstva, uvádí ji k tomu, aby zcizoložila; a každý, kdo se ožení s tou, která je rozvedená, cizoloží.

33 A opět je psáno: Nebudeš přísahati křivě, ale budeš přísahy své Pánu plniti;

34 Ale vpravdě, vpravdě pravím vám, nepřísahajte vůbec; ani při nebi, neboť to je Božím trůnem;

35 Ani při zemi, neboť ta je podnožím jeho;

36 Ani při hlavě své nebudeš přísahati, neboť nemůžeš učiniti jediný vlas černým nebo bílým.

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost sennine. And while ye are in prison can ye pay even one sennine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

37 Ale necht' je řeč vaše: Ano, ano; Ne, ne; neboť cokoli
přichází navíc nežli toto, je zlé.

38 A vizte, je psáno: Oko za oko a zub za zub.

39 Ale já vám pravím, že nebudete odporovati zlému, ale
když tě kdokoli udeří v pravou tvář tvou, nastav mu i
druhou;

40 A kdyby se s tebou někdo soudil a vzal košili tvou,
nech mu i plášť svůj.

41 A kdokoli tě bude nutiti jíti míli, jdi s ním dvě.

42 Dej tomu, kdo tě prosí, a od toho, kdo by si chtěl od
tebe vypůjčiti, se neodvracej.

43 A vizte, také je psáno, že budeš milovati bližního
svého a nenáviděti nepřitele svého;

44 Ale vizte, já vám pravím: Milujte nepřátele své,
žehnejte těm, kteří vám zlořečí, čiňte dobro těm, kteří
vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás zneužívají a
pronásledují;

45 Abyste mohli býti dětmi Otce svého, který je v nebi;
neboť on dává slunci svému vycházeti nad zlé i nad
dobré.

46 Tudíž tyto věci, jež byly ve starých časech a jež byly
pod zákonem, jsou všechny ve mně naplněny.

47 Staré věci pominuly a všechny věci jsou nové.

48 Tudíž bych chtěl, abyste byli dokonalí, dokonce jako
já nebo jako Otec váš, který je v nebi, dokonalý je.

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to
him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away
thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy
neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless
them that curse you, do good to them that hate you,
and pray for them who despitefully use you and perse-
cute you;

That ye may be the children of your Father who is in
heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on
the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become
new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I,
or your Father who is in heaven is perfect.

3. Nefi 13

- 1 Vpravdě, vpravdě pravím, že bych chtěl, abyste dávali almužny chudým; ale mějte se na pozoru, abyste nedávali almužny své před lidmi, abyste od nich byli viděni; jinak nemáte žádnou odměnu od Otce svého, který je v nebi.
- 2 Tudíž, když budete dávati almužny, nevytrubujte před sebou, jako to činí pokrytci v synagogách a na ulicích, aby měli slávu lidskou. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.
- 3 Ale když ty dáváš almužny, nechť levice tvá neví, co činí pravice tvá;
- 4 Aby almužny tvé mohly býti v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.
- 5 A když se modlíš, nebudeš to činiti jako pokrytci, neboť ti se rádi modlí stojíce v synagogách a na nárožích, aby mohli býti viděni lidmi. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.
- 6 Ale ty, když se modlíš, vejdi do komůrky své, a když jsi zavřel dveře své, modli se k Otci svému, který je v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.
- 7 Ale když se modlíte, nepoužívejte prázdná opakování jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro mnohomluvnost svou.
- 8 Nebudte tudíž jako oni, neboť Otec váš ví, čeho je vám zapotřebí, ještě dříve, nežli ho požádáte.
- 9 Tímto způsobem se tudíž modlete: Otče náš, který jsi v nebi, posvěceno buď jméno tvé.
- 10 Staň se vůle tvá na zemi, jako na nebi.
- 11 A odpusť nám viny naše, jako my odpouštíme viníkům svým.
- 12 A neuved' nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.
- 13 Neboť tvé jest království i moc i sláva, na věky. Amen.
- 14 Neboť odpustíte-li lidem přestupky jejich, i vám odpustí nebeský Otec váš;
- 15 Neodpustíte-li však lidem přestupky jejich, ani Otec váš neodpustí přestupky vaše.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Nadto, když se postíte, nebudte jako pokrytci zasmušilí, neboť oni zachmuřují tvář svou, aby ukázali lidem, že se postí. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

17 Avšak ty, když se postíš, pomaz hlavu svou a umyj tvář svou;

18 Abys neukazoval lidem, že se postíš, ale Otcí svému, který je v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

19 Neukládejte si poklady na zemi, kde ničí mol a rez a kde se dobývají zloději a kradou.

20 Ale ukládejte si poklady v nebi, kde mol ani rez neničí a kde se zloději nedobývají ani nekradou.

21 Neboť kde je poklad váš, tam bude i srdce vaše.

22 Světlem těla je oko; je-li tudíž oko tvé čisté, celé tělo bude naplněno světlem.

23 Avšak je-li oko tvé zlé, celé tělo tvé bude naplněno temnotou. Je-li tudíž světlo, které je v tobě, temnotou, jak veliká je to temnota!

24 Nikdo nemůže sloužiti dvěma pánům; neboť buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, anebo jednoho se přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete sloužiti Bohu i mamonu.

25 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, pohlédl na oněch dvanáct, které si vyvolil, a pravil jim: Pamatujte na slova, jež jsem promlouval. Neboť vizte, vy jste ti, které jsem si vyvolil, abyste sloužili tomuto lidu. Tudíž, pravím vám: Nevěnujte žádnou myšlenku životu svému, co budete jísti nebo co budete pít; ani tělu svému, čím se odějete. Není snad život více nežli pokrm a tělo více nežli oděv?

26 Pohlédte na ptáky ve vzduchu, vždyť nesejí ani nežnou ani neshromazďují do stodol; a přece je nebeský Otec váš živí. Nejste snad o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může přemýšlením přidati loket k postavě své?

28 A proč myslíte na oděv? Pohlédte na lilie polní, jak rostou; nepracují ani nepředou;

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

- 29 A přece, pravím vám, že vpravdě Šalomoun v celé slávě své nebyl oděn tak, jako jedna z nich.
- 30 Pročež, odívá-li Bůh tak travu polní, která dnes je a zítra bude vhozena do pece, právě tak oděje vás, nebudete-li malé víry.
- 31 Tudíž, nevěnujte tomu žádnou myšlenku řkouce: Co budeme jísti? Nebo: Co budeme pít? Nebo: Čím se odějeme?
- 32 Neboť nebeský Otec váš ví, že máte zapotřebí všech těchto věcí.
- 33 Ale hledejte nejprve království Boží a spravedlivost jeho a všechny tyto věci vám budou přidány.
- 34 Nevěnujte tudíž žádnou myšlenku zítřku, neboť zítřek se postará o věci své sám. Dosti je zla na jednom dni.

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3. Nefi 14

- 1 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, obrátil se opět k zástupu a otevřel opět ústa svá řka k němu: Vpravdě, vpravdě pravím vám, nesudte, abyste nebyli souzeni.
- 2 Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni; a jakou měrou měříte, tou zase bude odměřeno vám.
- 3 A proč vidíš smítko, které je v oku bratra tvého, avšak trámu, který je v tvém vlastním oku, si nevšímáš?
- 4 Nebo jak můžeš říci bratru svému: Dovol, ať vyjmu smítko z oka tvého – a viz, trám je v tvém vlastním oku?
- 5 Ty pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého vlastního oka; a pak budeš jasně vidět, abys vyňal smítko z oka bratra svého.
- 6 Nedávejte to, co je svaté, psům a neházejte perly své před svině, aby je nepošlapaly nohama svýma a neobrátily se a neroztrhaly vás.
- 7 Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; klepejte, a bude vám otevřeno.
- 8 Neboť každý, kdo prosí, dostává; a ten, kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo klepe, bude otevřeno.
- 9 Nebo je snad mezi vámi člověk, jenž, jestliže syn jeho poprosí o chléb, mu dá kámen?
- 10 Nebo jestliže poprosí o rybu, mu dá hada?
- 11 Víte-li tedy vy, jsouce zlí, jak dávatí dětem svým dobré dary, oč mnohem více bude Otec váš, který je v nebi, dávatí dobré věci těm, kteří ho prosí?
- 12 Tudíž, všechny věci, jakkoli byste chtěli, aby lidé činili vám, čiňte právě tak jim, neboť toto je zákon i proroci.
- 13 Vstupujte těsnou branou; neboť prostorná je brána a široká je cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří tudy vcházejí;
- 14 Protože těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu, a málo je těch, kteří ji nalézají.
- 15 Varujte se falešných proroků, kteří k vám přicházejí v rouše beránčím, ale uvnitř jsou draví vlci.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 Po ovoci jejich poznáte je. Sbírají snad lidé hrozny z trní a fíky z bodláčí?
17 Právě tak každý dobrý strom nese dobré ovoce; ale zkažený strom nese ovoce zlé.
18 Dobrý strom nemůže nésti zlé ovoce ani zkažený strom nemůže nésti ovoce dobré.
19 Každý strom, který nenese dobré ovoce, bývá poražen a uvržen do ohně.
20 Pročež, po ovoci jejich poznáte je.
21 Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vstoupí do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli Otce mého, který je v nebi.
22 Mnozí mi řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsme neprorokovali ve jménu tvém a ve jménu tvém nevymítali ďáblы a ve jménu tvém nevykonali mnoho podivuhodných skutků?
23 A tehdy jim prohlásím: Nikdy jsem vás neznal; odejděte ode mne, vy, kteří činíte nepravost.
24 Tudíž každého, kdo slyší tato slova má a činí podle nich, připodobním k moudrému muži, který dům svůj vystavěl na skále –
25 A spadl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na dům; a ten nespádl, neboť založen byl na skále.
26 A každý, kdo slyší tato slova má, a nečiní podle nich, připodobněn bude k pošetilci, který dům svůj vystavěl na písku –
27 A spadl déšť a přišly záplavy a duly větry a udeřily na dům; a ten spadl a pád jeho byl veliký.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3. Nefi 15

- 1 A nyní, stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, rozhlédl se po zástupu a pravil jim: Vizte, slyšeli jste to, čemu jsem učil, nežli jsem vystoupil k Otci svému; tudíž, každého, kdo na tato slova má pamatuje a činí podle nich, pozvednu posledního dne.
- 2 A stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, vycítil, že jsou mezi nimi někteří, kteří se podivují a říkají si, co si přejí ohledně zákona Mojžíšova; neboť neporozuměli slovům, že staré věci pominuly a že všechny věci jsou nové.
- 3 A on jim pravil: Nepodivujte se, že jsem vám pravil, že staré věci pominuly a že všechny věci jsou nové.
- 4 Vizte, pravím vám, že zákon, který byl dán Mojžíšovi, je naplněn.
- 5 Vizte, já jsem ten, který zákon dal, a já jsem ten, který učinil smlouvu s lidem svým Izraelem; tudíž, ve mně je zákon naplněn, neboť jsem přišel, abych zákon naplnil; tudíž je mu konec.
- 6 Vizte, neruším proroky, neboť všichni ti, kteří nebyli naplněni ve mně, vpravdě pravím vám, všichni budou naplněni.
- 7 A proto, že jsem vám pravil, že staré věci pominuly, neruším to, co bylo promlouváno o věcech, jež přijdou.
- 8 Neboť vizte, smlouva, kterou jsem učinil s lidem svým, není ještě zcela naplněna; ale zákon, který byl dán Mojžíšovi, ve mně končí.
- 9 Vizte, já jsem zákon a světlo. Hleďte ke mně a vytrvejte do konce a budete žít; neboť tomu, kdo vytrvá do konce, dám věčný život.
- 10 Vizte, dal jsem vám přikázání; tudíž přikázání má zachovávejte. A toto je zákon i proroci, neboť oni vpravdě svědčili o mně.
- 11 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, řekl oněm dvanácti, které vyvolil:
- 12 Vy jste učedníky mými; a jste světlem tomuto lidu, který je zbytkem domu Jozefova.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 A vizte, toto je země dědictví vašeho; a Otec ji dal vám.

14 A nikdy mi Otec nedal přikázání, abych to řekl bratřím vašim v Jeruzalémě.

15 Ani mi nikdy Otec nedal přikázání, abych jim pověděl o jiných kmenech domu Izraele, které Otec vyvedl ze země.

16 Otec mi přikázal, abych jim pověděl pouze toto:

17 Že mám další ovce, které nejsou z tohoto stáda; i ty musím přivést a ony uslyší hlas můj; a bude jedno stádo a jeden pastýř.

18 A nyní, pro tvrdošijnost a nevíru oni slovům mým neporozuměli; tudíž mi Otec přikázal, abych jim o této věci více neřekl.

19 Ale vpravdě pravím vám, že Otec mi přikázal, a já vám to říkám, že vy jste byli odděleni z prostředku jejich pro nepravost jejich; tudíž pro nepravost svou o vás nevědí.

20 A vpravdě opět vám pravím, že i jiné kmeny od nich Otec oddělil; a pro nepravost svou o nich nevědí.

21 A vpravdě pravím vám, že vy jste ti, o kterých jsem pravil: Mám další ovce, které nejsou z tohoto stáda; i ty musím přivést a ony uslyší hlas můj; a bude jedno stádo a jeden pastýř.

22 A oni mi nerozuměli, neboť se domnívali, že to jsou pohané; neboť neporozuměli, že pohané mají býti obráćeni skrze kázání jejich.

23 A nerozuměli mi, když jsem pravil, že ony uslyší hlas můj; a neporozuměli mi, že pohané nikdy nemají uslyšeti hlas můj – že se jim nemám projevit, leda skrze Duchu Svatého.

24 Ale vizte, vy jste slyšeli hlas můj, a také jste mne viděli; a jste ovce moje a jste počítáni mezi ty, které mi Otec dal.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3. Nefi 16

- 1 A vpravdě, vpravdě pravím vám, že mám další ovce, které nejsou z této země, ani ze země Jeruzalém, ani v žádných částech v okolí oné země, kde jsem sloužil.
- 2 Neboť ti, o nichž mluvím, jsou ti, kteří hlasu mého ještě neslyšeli; aniž jsem se jim někdy projevil.
- 3 Ale obdržel jsem od Otce příkázání, abych k nim šel, a že budou slyšeti hlas můj a budou počítáni mezi ovce mé, aby mohlo býti jedno stádo a jeden pastýř; tudíž jdu, abych se jim ukázal.
- 4 A příkazuji vám, abyste zapsali tato slova, až odejdu, aby pakliže lid můj v Jeruzalémě, ti, kteří mne viděli a byli se mnou ve službě mé, nepožádá Otce ve jménu mém, aby mohli o vás obdržeti znalost skrze Ducha Svatého, a také o jiných kmenech, o kterých nevědí, aby tato slova, která zapíšete, byla zachována a byla ukázána pohanům, aby skrze plnost pohanů mohli býti zbytek semene jejich, který bude rozptýlen po tváři země pro svou nevíru, přiveden, neboli aby mohl býti přiveden k poznání mne, Vykupitele svého.
- 5 A tehdy je shromáždím ze čtyř stran země; a tehdy naplním smlouvu, kterou Otec učinil se všemi lidmi z domu Izraele.
- 6 A požehnání jsou pohané pro víru svou ve mne skrze Ducha Svatého, který jim svědčí o mně a o Otci.
- 7 Vizte, pro víru jejich ve mne, praví Otec, a pro nevíru tvou, ó dome Izraele, přijde v poslední den pravda k pohanům, aby jim byla oznámena plnost těchto věcí.
- 8 Ale běda, praví Otec, nevěřícím pohanům – neboť i přesto, že přišli na tvář této země a rozptýlili lid můj, který je z domu Izraele; a lid můj, který je z domu Izraele, byl vyvrhován z prostředku jejich a pošlapáván nohama jejich;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 A pro milosrdenství Otcova vůči pohanům a také soudy Otcovy na lidu mém, který je z domu Izraele, vpravdě, vpravdě pravím vám, že po tom všem a poté, co jsem dal, aby lid můj, který je z domu Izraele, byl bit a sužován a pobíjen a vyvrhován z prostředku jejich a byl jimi nenáviděn a byl mezi nimi za usyknutí a pořekadlo –

10 A tak mi Otec přikazuje, abych vám pravil: V onen den, kdy pohané budou hřešiti proti evangeliu mému a budou zavrhovati plnost evangelia mého a budou se povyšovati v pýše srdce svého nade všechny národy a nade všechen lid celé země a budou plni všelikých lží a podvodů a zlomyslností a všelikého pokrytectví a vražd a kněžských lstivostí a smilstev a tajných ohavností; a budou-li činiti všechny tyto věci a budou-li zavrhovati plnost evangelia mého, vizte, praví Otec, odeberu plnost evangelia svého z prostředku jejich.

11 A pak vzpomenu na smlouvu svou, kterou jsem učinil s lidem svým, ó dome Izraele, a evangelium své přinesu jemu.

12 A ukáži ti, ó dome Izraele, že pohané nad tebou nebudou míti moci; ale vzpomenu na smlouvu svou s tebou, ó dome Izraele, a ty dojdeš poznání plnosti evangelia mého.

13 Ale když budou pohané činiti pokání a vrátí se ke mně, praví Otec, vizte, budou počítáni mezi lid můj, ó dome Izraele.

14 A já nestrpím, aby lid můj, který je z domu Izraele, šel mezi ně a pošlapal je, praví Otec.

15 Ale když se ke mně neobráti a nebudou poslouchati hlas můj, dovolím jim, ano, dovolím lidu svému, ó dome Izraele, aby šel mezi ně a pošlapal je, a oni budou jako sůl, která ztratila chuť svou, která pak není dobrá k ničemu, nežli aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidu mého, ó dome Izraele.

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

- 16 Vpravdě, vpravdě pravím vám, tak mi Otec přikázal –
že mám dáti tomuto lidu tuto zemi jako dědictví jejich.
- 17 A pak se naplní slova proroka Izaiáše, která praví:
- 18 Strážní tvoji pozdvihnou hlas; společným hlasem
zpívati budou, neboť okem v oko uzří, až Pán opět
přivede Sion.
- 19 Propukněte v radost, zpívejte spolu, vy pustá místa
jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil
Jeruzalém.
- 20 Pán obnažil svaté rámě své v očích všech národů; a
všechny končiny země uvidí spasení Boží.
- Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father
commanded me—that I should give unto this people
this land for their inheritance.
- And then the words of the prophet Isaiah shall be
fulfilled, which say:
- Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice
together shall they sing, for they shall see eye to eye
when the Lord shall bring again Zion.
- Break forth into joy, sing together, ye waste places of
Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he
hath redeemed Jerusalem.
- The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of
all the nations; and all the ends of the earth shall see the
salvation of God.

3. Nefi 17

- 1 Vizte nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, rozhlédl se opět kolem po zástupu a pravil jim: Vizte, čas můj je na dosah.
- 2 Cítím, že jste slabí, že nemůžete porozuměti všem slovům mým, jež mi Otec přikázal, abych k vám v tuto dobu promluvil.
- 3 Tudíž, jděte do domova svého a přemítejte o věcech, o kterých jsem mluvil, a prostě Otce ve jménu mém, abyste porozuměli, a připravte mysl svou na zítřek a já k vám opět přijdu.
- 4 Ale nyní jdu k Otci, a také abych se ukázal ztraceným kmenům Izraele, neboť pro Otce nejsou ztraceny, neboť on ví, kam je odvedl.
- 5 A stalo se, že když Ježíš takto promluvil, opět se rozhlédl po zástupu a spatřil, že pláčí a upřeně na něho hledí, jako by ho chtěli prositi, aby s nimi zůstal ještě chvíli.
- 6 A on jim pravil: Vizte, nitro mé je naplněno soucitem vůči vám.
- 7 Máte mezi sebou nějaké, kteří jsou nemocní? Přiveďte je sem. Máte nějaké, kteří jsou chromí nebo slepí nebo kulhající nebo zmrzačení nebo malomocní nebo ochrnutí nebo kteří jsou hluší anebo jakkoli sužovaní? Přiveďte je sem a já je uzdravím, neboť mám s vámi soucit; nitro mé je plné milosrdenství.
- 8 Neboť cítím, že si přejete, abych vám ukázal to, co jsem učinil bratřím vašim v Jeruzalémě, neboť vidím, že víra vaše postačuje k tomu, abych vás uzdravil.
- 9 A stalo se, že když takto promluvil, celý zástup předstoupil s nemocnými svými a sužovanými svými a chromými svými a se slepými svými a s němými svými a se všemi těmi, kteří byli jakkoli sužováni; a on uzdravil každého, jak před něho byli předvedeni.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 A oni všichni, jak ti, kteří byli uzdraveni, tak ti, kteří byli zdraví, se sklonili u jeho nohou a uctívali ho; a všichni, kteří pro zástup mohli přijít, líbali jeho nohy, natolik, že smáčeli jeho nohy svými slzami.

11 A stalo se, že přikázal, aby byly přivedeny jejich malé děti.

12 Tak přivedli své malé děti a posadili je na zem okolo něho a Ježíš stál uprostřed; a zástup ustoupil, až k němu byly všechny přivedeny.

13 A stalo se, že když byly všechny přivedeny a Ježíš stál uprostřed, přikázal zástupu, aby poklekl na zem.

14 A stalo se, že když poklekli na zem, Ježíš v nitru svém zasténal a pravil: Otče, jsem zarmoucen pro zlovinnost lidu domu Izraele.

15 A když pravil tato slova, on sám také poklekl na zem; a vizte, modlil se k Otci, a věci, jež se modlil, nemohou býti napsány, a zástup, který ho slyšel, to dosvědčil.

16 A tímto způsobem svědčí: Oko nikdy nevidělo ani ucho nikdy dříve neslyšelo tak veliké a podivuhodné věci, jaké jsme viděli a slyšeli Ježíše promlouvati k Otci;

17 A žádný jazyk nemůže vypověděti ani nikdo nemůže napsati ani srdce lidské si nemůže představit tak veliké a podivuhodné věci, jaké jsme viděli i slyšeli Ježíše promlouvati; a nikdo si neumí představit onu radost, která naplnila duši naši ve chvíli, kdy jsme ho slyšeli modliti se za nás k Otci.

18 A stalo se, že když se Ježíš ustal k Otci modliti, povstal; ale radost zástupu byla tak veliká, že byli přemoženi.

19 A stalo se, že Ježíš k nim promluvil a pokynul jim, aby vstali.

20 A oni vstali ze země a on jim pravil: Požehnaní jste pro víru svou. A nyní vizte, radost má je úplná.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 A když pravil tato slova, plakal, a zástup to dosvědčil, a on bral jejich malé děti, jedno po druhém, a žehnal jim a modlil se za ně k Otci.

22 A když to učinil, plakal opět;

23 A promluvil k zástupu a pravil jim: Pohledte na maličké své.

24 A když pohlédli, aby viděli, upřeli oči své k nebi a uviděli nebesa otevřená a uviděli anděly sestupující s nebe jakoby uprostřed ohně; a sestoupili dolů a obklopili ony maličké a ti byli obklopeni ohněm; a andělé jim sloužili.

25 A zástup to viděl a slyšel a dosvědčil; a vědí, že svědectví jejich je pravdivé, neboť všichni to viděli a slyšeli, každý sám za sebe; a čítali okolo dvou tisíc a pěti set duší; a sestávali z mužů, žen a dětí.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3. Nefi 18

- 1 A stalo se, že Ježíš přikázal učedníkům svým, aby mu přinesli chléb a víno.
- 2 A zatímco šli pro chléb a víno, přikázal zástupu, aby se posadili na zem.
- 3 A když učedníci přišli s chlebem a s vínem, vzal z chleba a nalámal jej a požehnal; a dal učedníkům a přikázal, aby jedli.
- 4 A když pojedli a byli naplněni, přikázal, aby dali zástupu.
- 5 A když zástup pojedl a byl naplněn, on pravil učedníkům: Vizte, bude mezi vámi vysvěcen jeden a tomu dám moc, aby lámal chléb a žehnal ho a dával ho lidu církve mé, všem těm, kteří uvěří a budou pokřtěni ve jménu mém.
- 6 A to budete vždy hleděti, abyste činili, stejně jako jsem činil já, stejně jako jsem já lámal chléb a žehnal ho a dal ho vám.
- 7 A to budete činiti na památku těla mého, které jsem vám ukázal. A bude to svědectvím Otci, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.
- 8 A stalo se, že když pravil tato slova, přikázal učedníkům svým, aby vzali z vína z kalicha a pili z něj, a také aby dali zástupu, aby z něj mohl pítí.
- 9 A stalo se, že tak učinili a pili z něj a byli naplněni; a dali zástupu, a oni pili a byli naplněni.
- 10 A když učedníci toto učinili, Ježíš jim pravil: Požehnaní jste pro tuto věc, kterou jste učinili, neboť toto je naplněním přikázání mých a dosvědčuje to Otci, že jste ochotni činiti to, co jsem vám přikázal.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 A toto budete vždy činiti těm, kteří činí pokání a jsou pokřtěni ve jménu mém; a budete to činiti na památku krve mé, kterou jsem za vás prolil, abyste mohli Otcí dosvědčiti, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete míti Ducha mého, aby byl s vámi.

12 A dávám vám příkázání, abyste tyto věci činili. A budete-li tyto věci vždy činiti, požehnaní jste, neboť jste postaveni na skále mé.

13 Ale kdokoli mezi vámi bude činiti více nebo méně nežli toto, není postaven na skále mé, ale je postaven na základě písčitém; a když spadne déšť a přijdou záplavy a zadují větry a udeří na něj, on padne a brány pekelné jsou již otevřeny, aby ho přijaly.

14 Tudíž jste požehnaní, budete-li zachovávatí příkázání má, o kterých mi Otec přikázal, abych vám je dal.

15 Vpravdě, vpravdě pravím vám, musíte bdíti a modliti se vždy, aby vás ďábel nepokoušel a neuvedl vás do zajetí.

16 A jako já jsem se modlil mezi vámi, právě tak se budete vy modliti v církvi mé mezi lidem mým, který činí pokání a je pokřtěn ve jménu mém. Vizte, já jsem světlo; já jsem vám dal příklad.

17 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova k učedníkům svým, obrátil se opět k zástupu a pravil jim:

18 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, musíte bdíti a modliti se vždy, abyste nevešli v pokušení; neboť Satan si přeje, aby vás měl, aby vás mohl prosívati jako pšenici.

19 Tudíž se musíte vždy modliti k Otcí ve jménu mém;

20 A o cokoli, co je správné, budete prositi Otce ve jménu mém věříce, že obdržíte, vizte, bude vám dáno.

21 Modlete se k Otcí ve své rodině, vždy ve jménu mém, aby manželkám vašim a dětem vašim mohlo býti požehnáno.

22 A vizte, budete se často scházeti; a nebudete zakazovati žádnému člověku, aby přišel mezi vás, když se budete scházeti, ale dovolte mu, aby k vám přišel, a nezakazujte mu to;

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

23 Ale budete se za ně modliti a nebudete je vypuzovati; a pakliže k vám budou přicházeti často, budete se za ně modliti k Otcí ve jménu mém.

24 Tudíž, vyzdvihněte světlo své, aby mohlo svítiti světu. Vizte, já jsem to světlo, které budete vyzdvihovati – to, co jste mne viděli činiti. Vizte, vidíte, že jsem se modlil k Otcí, a vy všichni jste to viděli.

25 A vy vidíte, že jsem nikomu nepřikázal, aby odešel, ale naopak jsem přikázal, abyste přišli ke mně, abyste mohli pocítiti a viděti; právě tak budete vy činiti světu; a kdokoli porušuje toto přikázání, trpí, aby byl veden v pokušení.

26 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, obrátil opět oči své k učedníkům, které vyvolil, a pravil jim:

27 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, dám vám další přikázání, a pak musím jíti k Otcí svému, abych mohl naplniti další přikázání, která mi dal.

28 A nyní vizte, toto je přikázání, které vám dávám, že nebudete nikomu vědomě trpěti, aby požíval nehodně z těla mého a z krve mé, když je budete podávati;

29 Neboť kdokoli nehodně jí a pije tělo mé a krev mou, jí a pije zatracení duše své; tudíž víte-li, že někdo není hoden jísti a píti z těla mého a z krve mé, zakážete mu to.

30 Nicméně, nezapudíte ho z prostředku svého, ale budete mu sloužiti a budete se modliti za něho k Otcí, ve jménu mém; a pakliže bude činiti pokání a bude pokřtěn ve jménu mém, pak ho přijmete a budete mu podávati z těla mého a z krve mé.

31 Ale nebude-li činiti pokání, nebude počítán mezi lid můj, aby nemohl lid můj ničiti, neboť vizte, já znám své ovce, a jsou spočteny.

32 Nicméně nebudete ho vypuzovati ze synagog svých nebo ze svých míst uctívání, neboť takovému budete nadále sloužiti; neboť nevíte, zda se jednou nevrátí a nebudou činiti pokání a nepůjdou ke mně s celým úmyslem srdce a já je neuzdravím; a vy budete prostředkem k tomu, aby jim bylo přineseno spasení.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

33 Tudíž, dodržujte tato slova, jež jsem vám přikázal, abyste nedošli odsouzení; neboť běda tomu, koho Otec odsuzuje.

34 A dávám vám tato přikázání kvůli sporům, jež byly mezi vámi. A požehnaní jste, nemáte-li žádné spory mezi sebou.

35 A nyní jdu k Otci, protože je žádoucí, abych šel k Otci kvůli vám.

36 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, dotkl se rukou svou učedníků, které vyvolil, jednoho po druhém, až se jich dotkl všech, a jak se jich dotýkal, promlouval k nim.

37 A zástup neslyšel slova, jež promlouval, tudíž nevydali o nich svědectví; ale učedníci vydali svědectví, že jim dal moc udělovati Ducha Svatého. A já vám ukáži později, že toto svědectví je pravdivé.

38 A stalo se, že když se jich Ježíš všech dotkl, přišel oblak a zastínil zástup, takže Ježíše neviděli.

39 A zatímco byli zastíněni, on od nich odešel a vystoupil do nebe. A učedníci viděli a vydali svědectví, že opět vystoupil do nebe.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3. Nefi 19

- 1 A nyní, stalo se, že když Ježíš vystoupil do nebe, zástup se rozešel, a každý muž vzal svou manželku a své děti a vrátil se do svého vlastního domu.
- 2 A mezi lidem se ihned rozneslo, ještě nežli se setmělo, že zástup viděl Ježíše a že jim sloužil a že se zástupu ukáže i nazítří.
- 3 Ano, a vpravdě, zpráva o Ježíšovi se nesla celou noc; a natolik to lidem rozhlašovali, že bylo mnoho, ano, nesmírně veliký počet těch, kteří se nesmírně namáhali po celou noc, aby mohli nazítří býti na místě, kde se měl Ježíš zástupu ukázati.
- 4 A stalo se, že nazítří, když se zástup shromáždil, vizte, Nefi a jeho bratr, kterého vzkřísil z mrtvých a který se jmenoval Timoteus, a také jeho syn, který se jmenoval Jonáš, a také Matoni a Matonia, jeho bratr, a Kumen a Kumenoni a Jeremiáš a Šemnon a Jonáš a Sedechiáš a Izaiáš – nyní, takto se jmenovali učedníci, které Ježíš vyvolil – a stalo se, že předstoupili a stanuli uprostřed zástupu.
- 5 A vizte, zástup byl tak veliký, že dali, aby byl rozdělen do dvanácti skupin.
- 6 A oněch dvanáct zástup poučovalo; a vizte, dali, aby zástup poklekl na tvář země a modlil se k Otci ve jménu Ježíšově.
- 7 A učedníci se také modlili k Otci ve jménu Ježíšově. A stalo se, že povstali a sloužili lidu.
- 8 A když učili týmž slovům, jež promlouval Ježíš – nic neměníce na slovech, jež Ježíš promlouval – vizte, opět poklekli a modlili se k Otci ve jménu Ježíšově.
- 9 A modlili se o to, co si nejvíce přáli; a přáli si to, aby jim byl dán Duch Svátý.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

10 A když se takto pomodlili, sešli na kraj vody, a zástup je následoval.

11 A stalo se, že Nefi sestoupil do vody a byl pokřtěn.

12 A vyšel z vody a počal křtítí. A pokřtil všechny ty, které Ježíš vyvolil.

13 A stalo se, že když všichni byli pokřtěni a vyšli z vody, sestoupil na ně Duch Svatý a byli naplněni Duchem Svatým a ohněm.

14 A vizte, byli obklopeni jakoby ohněm; a ten sestoupil s nebe, a zástup to viděl a dal svědectví; a andělé sestoupili s nebe a sloužili jim.

15 A stalo se, že zatímco andělé sloužili učedníkům, vizte, přišel Ježíš a stanul uprostřed a sloužil jim.

16 A stalo se, že promluvil k zástupu a přikázal mu, aby opět poklekl na zem, a také aby na zem poklekli učedníci jeho.

17 A stalo se, že když všichni poklekli na zem, přikázal svým učedníkům, aby se modlili.

18 A vizte, počali se modlití; a modlili se k Ježíšovi, nazývajíce ho Pánem svým a Bohem svým.

19 A stalo se, že Ježíš odešel z jejich středu a poodešel od nich a sklonil se k zemi a pravil:

20 Otče, děkuji ti, že jsi dal Ducha Svatého těmto, které jsem vyvolil; a pro víru jejich ve mne jsem je ze světa vyvolil.

21 Otče, modlím se o to, abys dal Ducha Svatého všem těm, kteří uvěří ve slova jejich.

22 Otče, ty jsi jim dal Ducha Svatého, protože věří ve mne; a vidíš, že ve mne věří, neboť je slyšíš, a oni se modlí ke mně; a modlí se ke mně, protože já jsem s nimi.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

23 A nyní, Otče, modlím se k tobě za ně a také za všechny ty, kteří uvěří ve slova jejich, aby mohli věřit ve mne, abych mohl být v nich jako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli být jedno.

24 A stalo se, že když se Ježíš takto pomodlil k Otcí, přišel k svým učedníkům a vizte, oni stále pokračovali, bez ustání, v modlitbě k němu; a nehromadili mnoho slov, neboť jim bylo dáno, co se mají modlit, a byli naplněni touhou.

25 A stalo se, že Ježíš jim žehnal, když se k němu modlili; a tvář jeho se na ně usmála a zář tváře jeho je ozářila, a vizte, byli stejně bělostní jako tvář i šat Ježíšův; a vizte, jejich bělost přesahovala veškerou bělost, ano, vpravdě nemohlo být na zemi nic tak bělostného jako bělost jejich.

26 A Ježíš jim pravil: Modlete se dále; a oni se modlit nepřestávali.

27 A opět se od nich odvrátil a poodešel a sklonil se k zemi; a modlil se opět k Otcí řka:

28 Otče, děkuji ti, že jsi očistil ty, které jsem vyvolil pro víru jejich, a modlím se za ně, a také za ty, kteří uvěří ve slova jejich, aby mohli být očistěni ve mně skrze víru ve slova jejich, stejně jako oni jsou očistěni ve mně.

29 Otče, nemodlím se za svět, ale za ty, které jsi mi dal ze světa pro víru jejich, aby mohli být očistěni ve mně, abych já mohl být v nich, jako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli být jedno, abych v nich mohl být oslaven.

30 A když Ježíš promluvil tato slova, přišel opět k učedníkům svým; a vizte, modlili se k němu neochvějně, bez ustání; a on se na ně opět usmál; a vizte, byli bělostní, stejně jako Ježíš.

31 A stalo se, že opět poodešel a modlil se k Otcí;

32 A jazyk nemůže vypovědět slova, jimiž se modlil, ani nemohou být napsána člověkem slova, jimiž se modlil.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

- 33 A zástup naslouchal a dává svědectví; a srdce jejich bylo otevřeno a v srdci svém porozuměli slovům, jimiž se modlil.
- 34 Nicméně, tak veliká a podivuhodná byla slova, jimiž se modlil, že nemohou býti napsána, ani nemohou býti člověkem vyslovena.
- 35 A stalo se, že když se Ježíš ustal modliti, přišel opět k učedníkům a pravil jim: Tak velikou víru jsem nikdy mezi veškerými Židy neviděl; pročez nemohl jsem jim ukázati tak veliké zázraky, pro nevíru jejich.
- 36 Vpravdě pravím vám, nikdo mezi nimi neviděl tak veliké věci, jako jste viděli vy; ani neslyšel tak veliké věci, jako jste slyšeli vy.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3. Nefi 20

- 1 A stalo se, že přikázal zástupu, aby se ustal modliti, a také svým učedníkům. A přikázal jim, aby se neustávali modliti v srdci svém.
- 2 A přikázal jim, aby povstali a stanuli na nohou svých. I povstali a stanuli na nohou svých.
- 3 A stalo se, že opět nalámal chléb a požehnal ho a dal učedníkům jísti.
- 4 A když pojedli, přikázal jim, aby nalámali chléb a dali zástupu.
- 5 A když dali zástupu, dal jim také píti vína a přikázal jim, aby dali zástupu.
- 6 Nyní, učedníci ani zástup chléb ani víno nepřinesli;
- 7 Ale on jim vpravdě dal jísti chléb, a také píti víno.
- 8 A pravil jim: Ten, kdo jí tento chléb, jí z těla mého pro duši svou; a ten, kdo pije z tohoto vína, pije z krve mé pro duši svou; a duše jeho nebude nikdy hladověti ani žízniti, ale bude naplněna.
- 9 Nyní, když zástup pojedl a napil se, vizte, byli naplněni Duchem; a zvolali jedním hlasem a vzdávali slávu Ježíšovi, kterého viděli i slyšeli.
- 10 A stalo se, že když všichni vzdali Ježíšovi slávu, on jim pravil: Vizte, nyní dokončím přikázání, jež mi Otec přikázal ohledně tohoto lidu, který je zbytkem domu Izraele.
- 11 Pamatujte, že jsem k vám promlouval a řekl jsem, že až slova Izaiášova budou naplněna – vizte, jsou napsána, máte je před sebou, tudíž zkoumejte je –
- 12 A vpravdě, vpravdě pravím vám, že až budou naplněna, pak bude naplněna smlouva, kterou Otec učinil s lidem svým, ó dome Izraele.

3 Nephi 20

- And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.
- And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.
- And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.
- And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.
- And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.
- Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;
- But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.
- And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.
- Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.
- And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.
- Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—
- And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 A pak budou zbytky, které budou rozptýleny do široka po tváři země, shromážděny z východu a ze západu a z jihu a ze severu; a budou přivedeny k poznání Pána, svého Boha, který je vykoupil.

14 A Otec mi přikázal, abych vám dal tuto zemi jako dědictví vaše.

15 A pravím vám, nebudou-li pohané činiti pokání po požehnání, které obdrží poté, co rozptýlí lid můj –

16 Pak vy, kteří jste zbytkem domu Jákobova, vyjdete mezi ně; a budete uprostřed těch, kterých bude mnoho; a budete mezi nimi jako lev mezi lesní zvěří, a jako mladý lev mezi stády ovcí, který, když jde, pošlapává i trhá na kusy, a nikdo je nemůže vysvoboditi.

17 Ruka tvá se pozdvihne nad protivníky tvé a všichni nepřátelé tvoji budou odříznuti.

18 A já shromáždím lid svůj, jako člověk shromažďuje snopy své na humno.

19 Neboť učiním lid svůj, s nímž Otec učinil smlouvu, ano, učiním roh tvůj železný a kopyta tvá učiním mosazná. A pobiješ mnoho lidí na kusy; a já zasvěťím zisk jejich Pánu, a jmění jejich Pánu celé země. A vizte, já jsem ten, kdo to činí.

20 A stane se, praví Otec, že meč spravedlnosti mé bude viseti nad nimi onoho dne; a pokud nebudou činiti pokání, padne na ně, praví Otec, ano, dokonce na všechny národy pohanů.

21 A stane se, že založím lid svůj, ó dome Izraele.

22 A vizte, tento lid založím v této zemi k naplnění smlouvy, kterou jsem učinil s otcem vašim Jákobem; a ta bude Novým Jeruzalémem. A moci nebeské budou uprostřed tohoto lidu; ano, dokonce já budu ve středu vašem.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

23 Vizte, já jsem ten, o kterém promlouval Mojžíš řka: Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z bratří vašich, stejně jako mne; toho budete poslouchati ve všech věcech, jež vám bude říkati. A stane se, že každá duše, která onoho proroka poslouchati nebude, bude z prostředku lidu odříznuta.

24 Vpravdě pravím vám, ano, a všichni proroci od Samuela a všichni ti, kteří následovali, všichni, kteříž promlouvali, svědčili o mně.

25 A vizte, vy jste děti proroků; a jste z domu Izraele; a jste ze smlouvy, kterou Otec učinil s otci vašimi, řka Abrahamovi: A v semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána.

26 Otec pozdvihnuv mne ponejprve vám a poslav mne, abych vám požehnal v tom, že každého z vás odvrátím od nepravostí jeho; a to proto, že jste dětmi smlouvy –

27 A poté, co jste byli požehnáni, naplní Otec smlouvu, kterou učinil s Abrahamem řka: V semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána – vylitím Ducha Svátého skrze mne na pohany, kteréžto požehnání učiní pohany nade všechny mocnými, až k rozptýlení lidu mého, ó dome Izraele.

28 A budou metlou lidu této země. Nicméně, až obdrží plnost evangelia mého, budou-li pak zatvrzovati srdce své proti mně, vrátím nepravosti jejich na jejich vlastní hlavu, praví Otec.

29 A rozpomenou se na smlouvu, kterou jsem učinil s lidem svým; a učinil jsem s nimi smlouvu, že je shromáždím ve svém vlastním příhodném čase, že jim dám opět zemi otců jejich jako dědictví jejich, což je země Jeruzalém, která je jim zaslíbenou zemí na věky, praví Otec.

30 A stane se, že přijde čas, kdy jim bude kázána plnost evangelia mého;

31 A oni uvěří ve mne, že jsem Ježíš Kristus, Syn Boží, a budou se modliti k Otcí ve jménu mém.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Pak strážní jejich pozdvihnou hlas a společným hlasem zpívati budou; neboť okem v oko uží.

33 Pak je Otec opět shromáždí a dá jim Jeruzalém jako zemi dědictví jejich.

34 Pak propuknou v radost – Zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Otec utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

35 Otec obnažil svaté rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení Otcovo; a Otec a já jedno jsme.

36 A pak se stane to, co je psáno: Probud' se, probud' se opět a oblec se v sílu svou, ó Sione; oblec se v krásný šat svůj, ó Jeruzaléme, město svaté, neboť od nynějška již nikdy do tebe nevejde neobřezaný a nečistý.

37 Otřes se z prachu; povstaň, posad' se, ó Jeruzaléme; uvolni se z okovů hrdla svého, ó zajatá dcero Sionská.

38 Neboť tak praví Pán: Zadarmo jste sebe prodali a bez peněz budete vykoupeni.

39 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že lid můj pozná jméno mé; ano, pozná v onen den, že já jsem ten, kdo mluvím.

40 A pak řeknou: Jak krásné na horách jsou nohy toho, jenž jim přináší dobré zvěsti, jenž zvěstuje pokoj; jenž jim přináší dobré zvěsti o dobru, jenž zvěstuje spasení; jenž praví Sionu: Kraluje Bůh tvůj!

41 A pak se roznese volání: Odejděte, odejděte, vyjděte odtamtud, nedotýkejte se toho, co je nečisté; vyjděte ze středu jeho; buďte čisté, vy, kteří nosíte nádoby Páně.

42 Neboť nevyjdete ve spěchu, ani nepůjdete s útekem; neboť Pán půjde před vámi, a Bůh Izraelský bude zadní voj váš.

43 Vizte, služebník můj si povede rozvážně; bude oslavován a veleben a velice vyvýšen.

44 Jak mnozí nad tebou užasli – tvář jeho byla tak zohavena, více nežli kteréhokoli člověka, a tělo jeho více nežli synů lidských –

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

45 Tak pokropí národy mnohé; králové před ním zavřou ústa svá, neboť to, co jim nebylo řečeno, uvidí; a o tom, co neslyšeli, budou uvažovati.

46 Vpravdě, vpravdě pravím vám, všechny tyto věci zajisté přijdou, tak jak mi přikázal Otec. Pak se tato smlouva, kterou učinil Otec s lidem svým, naplní; a pak bude Jeruzalém opět obydlen lidem mým a bude zemí dědictví jeho.

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3. Nefi 21

- 1 A vpravdě pravím vám, dám vám znamení, abyste mohli poznati dobu, kdy se tyto věci začnou naplňovati – kdy budu shromažďovati z jejich dlouhého rozptýlení lid svůj, ó dome Izraele, a opět mezi ním založím svůj Sion;
- 2 A vizte, toto je ta věc, kterou vám dám za znamení – neboť vpravdě pravím vám, že až tyto věci, jež vám oznamuji a jež vám budu oznamovati později já sám a mocí Ducha Svatého, jenž vám bude Otcem dán, budou oznámeny pohanům, aby mohli zvědět o tomto lidu, který je zbytkem domu Jákobova, a o tomto lidu mém, který jimi bude rozptýlen;
- 3 Vpravdě, vpravdě pravím vám, až jim budou tyto věci Otcem oznámeny a dojdou skrze Otce od nich k vám;
- 4 Neboť je to moudrost v Otci, že se usídlí v této zemi a budou mocí Otcovou založeni jako svobodný lid, aby tyto věci mohly vyjít ke zbytku semene vašeho, aby mohla být naplněna smlouva Otcova, kterou učinil s lidem svým, ó dome Izraele;
- 5 Tudíž, až tato díla a díla, jež budou mezi vámi vykonána později, vyjdou od pohanů k semeni vašemu, které bude pro nepravost upadati do nevíry;
- 6 Neboť to je vůle Otce, že mají vyjít od pohanů, aby mohl pohanům ukázati moc svou proto, aby pohané, nebudou-li zatvrzovati srdce své, mohli činiti pokání a přijít ke mně a být pokřtěni ve jménu mém a poznati pravé body nauky mé, aby mohli být počítáni mezi lid můj, ó dome Izraele.
- 7 A až se tyto věci stanou, takže símě tvoje začne poznávati tyto věci – bude jim to znamením, aby mohli vědět, že dílo Otcovo již započalo k naplnění smlouvy, kterou učinil s lidem, jenž je z domu Izraele.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 A až přijde onen den, stane se, že králové zavřou ústa svá; neboť to, co jim nebylo řečeno, uvidí; a o tom, co neslyšeli, budou uvažovati.
- 9 Neboť v onen den kvůli mně Otec bude konati dílo, jež bude velikým a podivuhodným dílem mezi nimi; a budou mezi nimi takoví, kteří tomu neuvěří, přestože jim to muž oznámí.
- 10 Ale vizte, život služebníka mého bude v rukou mých; tudíž mu neublíží, přestože bude od nich zohaven. Nicméně já ho uzdravím, neboť jim ukáži, že moudrost má je větší nežli vychytralost ďáblova.
- 11 Tudíž stane se, že každý, kdo neuvěří v slova má, kterýž jsem Ježíš Kristus, která mu Otec dá přinésti pohanům, a dá mu moc, aby je pohanům přinesl (stane se tak, jak pravil Mojžíš), budou odříznuti z prostředku lidu mého, který je ze smlouvy.
- 12 A lid můj, který je zbytkem Jákoba, bude mezi pohany, ano, ve středu jejich jako lev mezi lesní zvěří, jako mladý lev mezi stády ovcí, který, když jde, pošlapává i trhá na kusy, a nikdo je nemůže vysvoboditi.
- 13 Ruka jeho se pozdvihne nad protivníky jeho a všichni nepřátelé jeho budou odříznuti.
- 14 Ano, běda pohanům, pokud nebudou činiti pokání; neboť stane se v onen den, praví Otec, že odříznu koně tvé ze středu tvého a zničím vozy tvé;
- 15 A odříznu města země tvé a strhnu všechny pevnosti tvé;
- 16 A odříznu čarování ze země tvé, a věštců již mítí nebudeš;
- 17 Ryté zpodobeniny tvé také odříznu, i stojící zpodobeniny tvé, ze středu tvého, a nebudeš již uctívatí dílo rukou svých.
- 18 A vytrhám háje tvé ze středu tvého; stejně tak zničím města tvá.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 A stane se, že bude skoncováno s veškerým lhaním a klamáním a záviděním a rozbroji a kněžskými lstivostmi a smilstvy.

20 Neboť stane se, praví Otec, že každého, kdo onoho dne nebude činiti pokání a nepůjde k milovanému Synovi mému, odříznu z prostředku lidu svého, ó dome Izraele;

21 A vykonám na nich odplatu a hněv, stejně jako na pohanech, o jaké ještě neslyšeli.

22 Ale budou-li činiti pokání a budou-li poslouchati slova moje a nebudou-li zatvrzovati srdce své, založím mezi nimi církev svou, a oni vejdou do smlouvy a budou počítáni mezi tento zbytek Jákobův, jemuž jsem dal tuto zemi jako dědictví jejich;

23 A budou pomáhati lidu mému, zbytku Jákobovu, a také tolika z domu Izraele, kolik jich přijde, aby mohli vystavěti město, které se bude nazývati Nový Jeruzalém.

24 A pak budou pomáhati lidu mému, aby mohl býti shromážděn, ti, kteří jsou rozptýleni po celé tváři země, do Nového Jeruzaléma.

25 A pak mezi ně sestoupí moc nebeská; a já také budu ve středu jejich.

26 A pak, v onen den, započne dílo Otcovo, a to až bude toto evangelium kázáno mezi zbytkem lidu tohoto. Vpravdě pravím vám, onoho dne započne dílo Otcovo mezi všemi rozptýlenými z lidu mého, ano, a to mezi kmeny, které byly ztraceny, které Otec vyvedl z Jeruzaléma.

27 Ano, započne dílo mezi všemi rozptýlenými z lidu mého, skrze Otce, aby připravil cestu, kterou ke mně mohou přijíti, aby mohli vzývati Otce ve jménu mém.

28 Ano, a pak započne dílo, skrze Otce, mezi všemi národy na přípravě cesty, po které může býti lid jeho shromáždován domů do země dědictví svého.

29 A vyjdou ze všech národů; a nevyjdou ve spěchu, ani nepůjdou s útekem, neboť já půjdu před nimi, praví Otec, a budu zadní voj jejich.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3. Nefi 22

- 1 A pak se stane to, co je psáno: Prozpěvuj, ó neplodná, která jsi nerodila; propukni ve zpěv a zvučně volej, ty, která ses s dítětem nemořila; neboť více je dětí opuštěné nežli dětí vdané manželky, praví Pán.
- 2 Rozšiř místo stanu svého a nech je roztáhnouti závěsy příbytků svých; nešetři, natáhni provazy své a kůly své posilni;
- 3 Neboť napravo i nalevo se rozmůžeš a símě tvé zdědí pohany a pustá města osídlí.
- 4 Neboj se, neboť nebudeš zahanbena; ani se neznepokojuj, neboť nebudeš uvedena v potupu; neboť zapomeneš na potupu mladosti své a na pohanění mládí svého nevzpomeneš a na pohanění vdovství svého již nevzpomeneš.
- 5 Neboť tvůrce tvůj, toť manžel tvůj, Pán zástupů je jméno jeho; a Vykupitel tvůj, Svatý Izraelský – Bohem celé země nazýváán bude.
- 6 Neboť Pán tě povolal jako ženu opuštěnou a v duchu zarmoucenou a manželku mladou, když jsi zavržena byla, praví Bůh tvůj.
- 7 Neboť na malou chvílku opustil jsem tě, ale s milosrdenstvími velikými shromáždím tě.
- 8 V maličkém hněvu skryl jsem tvář svou na chvíli před tebou, ale s věčnou laskavostí budu k tobě milosrdný, praví Pán, Vykupitel tvůj.
- 9 Neboť je to pro mne jako s vodami Noémovými, neboť jak jsem přísahal, že se nebudou již rozlévati vody Noémovy po zemi, tak jsem přísahal, že se nerozhněvám na tebe.
- 10 Neboť hory se odvrátí a vrchy se pohnou, laskavost má se však od tebe neodvrátí a smlouva pokoje mého se nepohne, praví Pán, jenž je k tobě milosrdný.
- 11 Ó sužovaná, vichřici zmítaná a neutěšená! Viz, položím kameny tvé nádherných barev, a základy tvé vyložím safíry.
- 12 A okna tvá učiním z achátů a brány tvé z karbukulů a všechna pomezí tvá z drahého kamení.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

13 A všechny děti tvé budou poučovány Pánem; a veliký bude pokoj dětí tvých.

14 Ve spravedlivosti založena budeš; vzdálena budeš od útisku, neboť se nebudeš báti, a od hrůzy, neboť se k tobě nepřiblíží.

15 Viz, zajisté se proti tobě shromáždí, nikoli ode mne; každý, kdo se proti tobě spojí, kvůli tobě padne.

16 Viz, já jsem stvořil kováře, jenž dmychá uhlí v ohni a vytváří nástroj pro dílo své; a já jsem stvořil pustošitele, aby hubil.

17 Žádná zbraň, která je zhotovena proti tobě, neuspěje; a každý jazyk, který ti na soudu bude spílati, odsoudíš. Toto je dědictví služebníků Páně a spravedlivost jejich je ode mne, praví Pán.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3. Nefi 23

- 1 A nyní vizte, pravím vám, že máte v těchto věcech hledati. Ano, přikázání dávám vám, abyste v těchto věcech hledali pilně, neboť veliká jsou slova Izaiášova.
- 2 Neboť on zajisté promlouval o všech věcech týkajících se lidu mého, jenž je z domu Izraele; tudíž musí nezbytně býti, že musí mluvíti i k pohanům.
- 3 A všechny věci, které promlouval, byly a budou, vpravdě podle slov, jež pravil.
- 4 Tudíž dbejte slov mých; zapište věci, jež jsem vám pověděl; a podle času a vůle Otcovy dojdou k pohanům.
- 5 A každý, kdo bude poslouchati slova moje a bude činiti pokání a bude pokřtěn, bude spasen. Hleďte v prorocích, neboť jsou mnozí, kteří svědčí o těchto věcech.
- 6 A nyní, stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, opět k nim promluvil poté, co jim vyložil všechna písmata, která obdrželi, a pravil jim: Vizte, další písmata, která jste nezapsali, bych chtěl, abyste zapsali.
- 7 A stalo se, že pravil Nefimu: Přines záznam, který vedete.
- 8 A když Nefi záznamy přinesl a položil je před něho, on na ně pohlédl a pravil:
- 9 Vpravdě pravím vám, přikázal jsem služebníku svému Samuelovi, Lamanitovi, aby svědčil tomuto lidu, že onoho dne, kdy Otec ve mně oslaví jméno své, bude mnoho svatých, kteří vstanou z mrtvých a ukáží se mnohým a budou jim sloužiti. A pravil jim: A nebylo tomu tak?
- 10 A jeho učedníci mu odpověděli a pravili: Ano, Pane, Samuel prorokoval podle slov tvých a všechna se naplnila.
- 11 A Ježíš jim pravil: Proč jste tedy nezapsali tuto věc, že mnoho svatých vstalo a ukázalo se mnohým a sloužilo jim?

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

12 A stalo se, že Nefi se rozpomněl, že tato věc nebyla zapsána.

13 A stalo se, že Ježíš přikázal, aby zapsána byla; tudíž byla zapsána tak, jak přikázal.

14 A nyní, stalo se, že když Ježíš vyložil všechna písmena vcelku, která zapsali, přikázal jim, aby učili věcem, které jim vyložil.

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3. Nefi 24

- 1 A stalo se, že jim přikázal, že mají zapsati slova, která dal Otec Malachiášovi a která jim on řekne. A stalo se, že poté, co byla zapsána, je vykládal. A toto jsou slova, jež jim pověděl řka: Tak pravil Otec Malachiášovi – Viz, vyšlu posla svého a on přede mnou připraví cestu a Pán, kterého hledáte, náhle přijde do chrámu svého, a to posel smlouvy, v němž máte potěšení; vizte, on přijde, praví Pán zástupů.
- 2 Ale kdo může snést den příchodu jeho a kdo obstojí, až se ukáže? Neboť on je jako oheň tavičův, a jako mýdlo běličovo.
- 3 A usedne jako tavič a čistič stříbra; a přečistí syny Léviovy a vyčistí je jako zlato a stříbro, aby mohli Pánovi obětovati obět ve spravedlivosti.
- 4 Pak bude obět Judy a Jeruzaléma Pánu příjemná, jako za dávných dnů, a jako v dřívějších letech.
- 5 A já se k vám přiblížím, abych soudil; a budu rychlým svědkem proti kouzelníkům a proti cizoložníkům a proti křivopřísežníkům a proti těm, kteří utiskují nádeníka na mzdě, vdovu a dítě bez otce a odvracejí se od cizince, a mne se nebojí, praví Pán zástupů.
- 6 Neboť já jsem Pán, já se neměním; tudíž vy, synové Jákobovi, nejste stráveni.
- 7 Již ode dnů otců svých odešli jste od nařízení mých a nezachovávali jste je. Navratte se ke mně a já se navrátím k vám, praví Pán zástupů. Ale vy říkáte: V čem se máme navrátiti?
- 8 Bude člověk olupovati Boha? Nicméně vy jste mne oloupili. Ale říkáte: V čem jsme tě oloupili? V desátcích a v obětech.
- 9 Jste prokleti kletbou, neboť jste mne oloupili, dokonce celý tento národ.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi — Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

- 10 Přineste všechny desátky do zásobárny, aby byla potrava v domě mém; a vyzkoušejte mne nyní v tom, praví Pán zástupů, zda vám neotevřu průduchů nebeských a nevyleji na vás požehnání tak, že nebude dosti místa k jeho přijetí.
- 11 A pokárám za vás škůdce a nebude ničit plody země vaší; ani vinný kmen váš neshodí předčasně plod svůj na polích, praví Pán zástupů.
- 12 A všechny národy vás budou zvátí požehnanými, neboť budete zemí rozkošnou, praví Pán zástupů.
- 13 Slova vaše byla proti mně tvrdá, praví Pán. Nicméně vy říkáte: Co jsme proti tobě mluvili?
- 14 Řekli jste: Marné je sloužiti Bohu, a co to prospívá, že jsme zachovávali nařízení jeho a že jsme chodili před Pánem zástupů lítostivě?
- 15 A nyní, pokládáme pyšné za šťastné; ano, ti, kteří činí zlovolnost, mají úspěch; ano, ti, kteří pokoušejí Boha, jsou vpravdě vysvobozeni.
- 16 Tehdy ti, kteří se báli Pána, spolu často rozmlouvali a Pán poslouchal a slyšel; a byla před ním napsána kniha pamětní pro ty, kteří se bojí Pána a kteří myslí na jméno jeho.
- 17 A budou moji, praví Pán zástupů, v onen den, kdy shromáždím klenoty své; a ušetřím jich, jako muž šetří svého vlastního syna, který mu slouží.
- 18 Tehdy se navrátíte a rozeznáte mezi spravedlivými a zlovolnými, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3. Nefi 25

- 1 Nebot vizte, přichází den, který bude hořeti jako pec; a všichni pyšní, ano, a všichni ti, kteří si počínají zlovolně, budou strništěm; a onen den, který přichází, je spálí, praví Pán zástupů, takže jim neponechá ani kořene, ani větve.
- 2 Ale vám, kteří se bojíte jména mého, povstane Syn Spravedlivosti s uzdravováním v křídlech svých; a vyjdete a porostete jako telata ve stáji.
- 3 A pošlapete zlovolné; neboť budou popelem pod chodidly nohou vašich v den, kdy to učiním, praví Pán zástupů.
- 4 Pamatujte na zákon Mojžíše, služebníka mého, který jsem mu přikázal na Orébu pro celý Izrael, s ustanoveními a soudy.
- 5 Vizte, pošlu vám Eliáše, proroka, před příchodem velikého a hrozného dne Páně;
- 6 A on obrátí srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům jejich, abych nepřišel a nestihl zemi prokletím.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3. Nefi 26

- 1 A nyní, stalo se, že když Ježíš pravil tyto věci, vyložil je zástupu; a vykládal jim všechny věci, jak veliké, tak malé.
- 2 A pravil: Otec přikázal, abych vám dal tato písmena, která jste s sebou neměli; neboť to byla moudrost v něm, aby byla předána budoucím pokolením.
- 3 A vykládal všechny věci, dokonce od počátku až do doby, kdy přijde v slávě své – ano, dokonce všechny věci, jež přijdou na tvář země, dokonce až se prvky budou taviti žhoucím žářem a země se stočí jako svitek a nebesa i země pominou;
- 4 A až do onoho velikého a posledního dne, kdy všichni lidé a všechna pokolení a všechny národy a jazyky stanou před Bohem, aby byli souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –
- 5 Jestliže byly dobré, ke vzkříšení věčného života; a jestliže byly zlé, ke vzkříšení zatracení; což je protějškem, jedno na jedné straně a druhé na straně druhé, podle milosrdenství a spravedlnosti a svatosti, jež je v Kristu, který byl dříve, nežli počal svět.
- 6 A nyní, v této knize nemůže býti napsána ani stá část věcí, jimž Ježíš skutečně učil lid;
- 7 Ale vizte, desky Nefiovy obsahují většinu věcí, kterým učil lid.
- 8 A napsal jsem tyto věci, jež jsou menší částí věcí, kterým on učil lid; a napsal jsem je s tím záměrem, aby mohly býti opět přineseny tomuto lidu od pohanů podle slov, jež Ježíš promlouval.
- 9 A až toto obdrží, a je nezbytné, aby toto nejprve měli, aby byla vyzkoušena víra jejich, a pakliže uvěří těmto věcem, pak jim budou ukázány věci větší.
- 10 A pakliže těmto věcem neuvěří, pak před nimi budou větší věci zadrženy k odsouzení jejich.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory— yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

11 Vizte, hodlal jsem je napsati, všechny, které byly vyryty na deskách Nefiových, ale Pán to zakázal říka: Budu zkoušeti víru lidu svého.

12 Tudíž já, Mormon, píši věci, jež mi byly Pánem přikázány. A nyní já, Mormon, končím svá slova a pokračuji, abych psal ony věci, jež mi byly přikázány.

13 Tudíž, chtěl bych, abyste viděli, že Pán skutečně učil lid po dobu tří dnů; a poté se jim často ukazoval a často lámal chléb a žehnal jej a dával jim ho.

14 A stalo se, že učil děti zástupu, o kterém bylo mluveno, a sloužil jim a uvolnil jejich jazyk, a ony promlouvaly k otcům svým veliké a podivuhodné věci, dokonce větší, nežli lidu zjevil on; a uvolnil jejich jazyk, aby mohly promluvit.

15 A stalo se, že poté, co vystoupil do nebe – co se jim podruhé ukázal a odešel k Otcí, uzdraviv všechny jejich nemocné a jejich chromé a otevřev oči jejich slepých a uši hluchých, a když vpravdě mezi nimi vykonal všeliká uzdravení a vzkřísil jednoho muže z mrtvých a ukázal jim svou moc a vystoupil k Otcí –

16 Vizte, stalo se, že nazítrí se zástup shromáždil, a viděl i slyšel tyto děti; ano, dokonce i nemluvnata otevřela ústa svá a pronášela podivuhodné věci; a bylo zakázáno, aby věci, jež děti a nemluvnata pronesly, kdokoli napsal.

17 A stalo se, že oni učedníci, které Ježíš vyvolil, počali od oné doby nadále křtítí a učiti tolik, kolik jich k nim přicházelo; a tolik, kolik jich bylo pokřtěno ve jménu Ježíšově, bylo naplněno Duchem Svatým.

18 A mnozí z nich viděli a slyšeli nevyslovitelné věci, které není dovoleno napsati.

19 A vzájemně se učili a sloužili si; a měli všechny věci mezi sebou společné, přičemž každý člověk jednal s druhým spravedlivě.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 A stalo se, že činili všechny věci tak, jak jim Ježíš
přikázal.

21 A ti, kteří byli pokřtěni ve jménu Ježíšově, byli
nazýváni církví Kristovou.

And it came to pass that they did do all things even as
Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus
were called the church of Christ.

3. Nefi 27

- 1 A stalo se, že zatímco učedníci Ježíšovi putovali a kázali věci, jež slyšeli i viděli, a křtili ve jménu Ježíšově, stalo se, že se učedníci shromáždili a spojili se v mocné modlitbě a půstu.
- 2 A Ježíš se jim opět ukázal, neboť se modlili k Otci v jeho jménu; a Ježíš přišel a stanul uprostřed nich a pravil jim: Čeho si přejete, abych vám dal?
- 3 A oni mu pravili: Pane, přejeme si, abys nám pověděl jméno, jímž máme nazývat tuto církev; neboť mezi lidem jsou v této záležitosti spory.
- 4 A Pán jim pravil: Vpravdě, vpravdě pravím vám, proč by měli lidé reptati a příti se o tuto věc?
- 5 Nečetli písma, jež praví, že musíte na sebe vzítí jméno Kristovo, což je jméno mé? Neboť tímto jménem budete posledního dne nazváni;
- 6 A každý, kdo na sebe bere jméno mé a vytrvá do konce, ten bude posledního dne spasen.
- 7 Tudíž, cokoli budete činiti, máte to činiti ve jménu mém; tudíž máte církev nazývatí jménem mým; a máte vzývati Otce ve jménu mém, aby kvůli mně církvi žehnal.
- 8 A jak by to mohla býti církev má, kdyby nebyla nazývána jménem mým? Neboť kdyby byla církev nazývána jménem Mojžíšovým, pak by to byla církev Mojžíšova; nebo kdyby byla nazývána jménem člověka, pak by to byla církev onoho člověka; ale je-li nazývána jménem mým, pak je to církev má, pakliže jsou postaveni na evangeliu mém.
- 9 Vpravdě pravím vám, že vy jste postaveni na evangeliu mém; tudíž budete nazývatí jakékoli věci, jež nazýváte, ve jménu mém; tudíž vzýváte-li Otce pro církev, je-li to ve jménu mém, Otec vás vyslyší;
- 10 A pakliže je církev postavena na evangeliu mém, pak v ní Otec ukáže své vlastní skutky.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

11 Ale není-li postavena na evangeliu mém a je-li postavena na skutcích lidských nebo na skutcích ďáblových, vpravdě pravím vám, na čas mají radost ze skutků svých, a poznenáhlu přijde konec a oni budou poraženi a uvrženi do ohně, odkud není žádného návratu.

12 Neboť skutky jejich je následují, neboť právě pro skutky své jsou poraženi; tudíž pamatujte na věci, jež jsem vám řekl.

13 Vizte, dal jsem vám evangelium své, a toto je evangelium, které jsem vám dal – že jsem přišel na svět, abych vykonal vůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

14 A Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě, aby jako já jsem byl lidmi pozvednut, právě tak byli lidé pozvednuti Otcem, aby stanuli přede mnou, aby byli souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

15 A z tohoto důvodu jsem byl pozvednut; tudíž podle moci Otcovy přitáhnou všechny lidi k sobě, aby mohli býti souzeni podle skutků svých.

16 A stane se, že každý, kdo činí pokání a je pokřtěn ve jménu mém, bude naplněn; a vytrvá-li do konce, vizte, toho budu považovati před Otcem svým za nevinného onoho dne, kdy stanu, abych soudil svět.

17 A ten, kdo do konce nevytrvá, to je ten, kdo bude také poražen a uvržen do ohně, odkud se již nemůže navrátiti, kvůli spravedlnosti Otcově.

18 A toto je slovo, jež on dal dětem lidským. A z tohoto důvodu plní slova, jež dal, a on nelže, ale plní všechna slova svá.

19 A žádná nečistá věc nemůže vejíti do království jeho; tudíž nikdo nevejde v odpočinutí jeho, ledaže to budou ti, kteří omyli šat svůj v krvi mé pro svou víru a pokání ze všech hříchů svých, a pro věrnost svou do konce.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Nyní, toto je ono přikázání: Čiňte pokání, všechny končiny země, a pojdte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém, abyste mohli býti posvěceni přijetím Ducha Svatého, abyste mohli posledního dne přede mnou státi bez poskvrny.

21 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, toto je evangelium mé; a vy znáte věci, jež musíte činiti v církvi mé; neboť skutky, jež jste mne viděli činiti, máte činiti také; neboť to, co jste mne viděli činiti, dokonce to máte činiti;

22 Tudíž, činíte-li tyto věci, požehnaní jste, neboť budete pozvednuti posledního dne.

23 Zapište věci, jež jste viděli a slyšeli, kromě těch, jež jsou zakázány.

24 Zapište skutky tohoto lidu, které budou, stejně jako bylo psáno o tom, co bylo.

25 Neboť vizte, z knih, které byly napsány, a které budou napsány, bude tento lid souzen, neboť z nich budou skutky jejich lidem oznámeny.

26 A vizte, všechny věci jsou zapsány Otcem; tudíž z knih, které budou napsány, bude svět souzen.

27 A vězte, že vy budete soudci tohoto lidu podle soudu, který vám dám, který bude spravedlný. Tudíž, jakými lidmi máte býti? Vpravdě pravím vám, dokonce jako já jsem.

28 A nyní jdu k Otci. A vpravdě pravím vám, o cokoli budete prositi Otce ve jménu mém, bude vám dáno.

29 Tudíž, prostě, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno; neboť ten, kdo prosí, dostává; a tomu, kdo klepe, bude otevřeno.

30 A nyní, vizte, má radost je veliká, až k plnosti, z vás, a také z tohoto pokolení; ano, dokonce i Otec se raduje, a taktéž všichni svatí andělé, z vás a z tohoto pokolení; neboť nikdo z nich není ztracen.

31 Vizte, chtěl bych, abyste rozuměli; neboť mám na mysli ty, kteří jsou z tohoto pokolení nyní na živu; a nikdo z nich není ztracen; a z nich mám plnost radosti.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

32 Ale vizte, rmoutím se nad čtvrtým pokolením od tohoto pokolení, neboť ti budou uvedeni do zajetí oním, dokonce jako byl syn zatracení; neboť mne prodají za stříbro a za zlato a za to, co mol ničí a co zloději mohou prolomiti a krásti. A v onen den je navštívím a vpravdě obrátím skutky jejich na jejich vlastní hlavu.

33 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, pravil učedníkům svým: Vcházejte těsnou branou; neboť těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu, a málo je těch, kteří ji nalézají; ale prostorná je brána a široká cesta, jež vede k smrti, a mnoho je těch, kteří po ní putují, až přijde noc, kdy nikdo nebude moci pracovati.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3. Nefi 28

- 1 A stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, promluvil k učedníkům svým, k jednomu po druhém, a pravil jim: Čeho si ode mne přejete poté, co odejdu k Otci?
- 2 A oni všichni promluvili, kromě tří, řkouce: Přejeme si, aby poté, co se dožijeme věku člověka, služba naše, ke které jsi nás povolal, mohla skončiti, abychom mohli rychle přijíti k tobě do království tvého.
- 3 A on jim pravil: Požehnaní jste, protože jste mne o toto požádali; tudíž, poté, co vám bude sedmdesát a dvě léta, přijdete ke mně do království mého; a u mne najdete odpočinutí.
- 4 A když k nim promluvil, obrátil se k oněm třem a pravil jim: Co chcete, abych pro vás učinil, až odejdu k Otci?
- 5 A oni se rmoutili v srdci svém, neboť se mu neodvažovali pověděti, co si přejí.
- 6 A on jim pravil: Vizte, znám myšlenky vaše a vy si přejete to, co si ode mne přál Jan, můj milovaný, který byl se mnou v službě mé předtím, nežli mne Židé pozvedli.
- 7 Tudíž, vy jste ještě požehnanější, neboť nikdy neokusíte smrti; ale budete žítí, abyste viděli všechna díla Otcova mezi dětmi lidskými, dokonce dokud se nenaplní všechny věci podle vůle Otcovy, až přijdu v slávě své s mocemi nebeskými.
- 8 A nikdy nevytrpíte bolesti smrti; ale až přijdu v slávě své, budete v okamžiku proměněni ze smrtelnosti v nesmrtelnost; a pak budete požehnáni v království Otce mého.
- 9 A opět, nebudete míti bolesti, zatímco budete přebývat v těle, ani zármutek, leda pro hříchy světa; a toto vše učiním pro to, co jste si ode mne přáli, neboť jste si přáli, abyste mohli přiváděti duše lidské ke mně, dokud svět bude státi.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 A z tohoto důvodu budete míti plnost radosti; a usednete v království Otce mého; ano, radost vaše bude plná, právě jako mně dal Otec plnost radosti; a budete právě jako já jsem, a já jsem právě jako Otec; a Otec a já jedno jsme;

11 A Duch Svatý vydává svědectví o Otci a o mně; a Otec dává Ducha Svatého dětem lidským, kvůli mně.

12 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, dotkl se prstem svým každého z nich, kromě oněch tří, kteří měli zůstatí, a poté odešel.

13 A vizte, nebesa se otevřela a oni byli uchopeni a vyzdviženi do nebe a viděli a slyšeli nevyslovitelné věci.

14 A bylo jim zakázáno to vysloviti; ani jim nebyla dána moc, aby věci, které viděli a slyšeli, mohli vysloviti;

15 A zda byli v těle nebo mimo tělo, říci nemohli; neboť to, že byli změněni z tohoto těla z masa do stavu nesmrtelného, takže mohli spatřiti věci Boží, jim připadalo jako jejich proměnění.

16 Ale stalo se, že opět učili na tváři země; nicméně neučili o věcech, které slyšeli a viděli, pro ono přikázání, které jim bylo dáno v nebi.

17 A nyní, zda byli ode dne proměnění svého smrtelní, nebo nesmrtelní, to nevím;

18 Ale tolik vím, podle záznamu, který byl dán – že chodili po tváři země a sloužili všem lidem, připojujíce k církvi všechny, kteří věřili jejich kázání; křtíce je, a všichni, kteří byli pokřtěni, obdrželi Ducha Svatého.

19 A těmi, kteří k církvi nenáleželi, byli uvrhováni do vězení. A vězení je nemohla udržeti, neboť pukala vedví.

20 A byli uvrhováni do země; ale udeřili zemi slovem Božím, natolik, že jeho mocí byli z hlubin země vysvobozeni; a tudíž nemohli vykopati dostatečné jámy, aby je udržely.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

- 21 A třikrát byli uvrženi do pece, a nic se jim nestalo. And thrice they were cast into a furnace and received no harm.
- 22 A dvakrát byli uvrženi do doupěte divé zvěře; a vizte, hráli si se zvěří jako dítě s jehňátkem, a nic se jim nestalo. And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.
- 23 A stalo se, že tak chodili mezi veškerým lidem Nefiovým a kázali evangelium Kristovo všem lidem na tváři země; a ti byli obráceni k Pánu a připojeni k církvi Kristově, a tak byl lid onoho pokolení požehnán, podle slova Ježíšova. And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.
- 24 A nyní já, Mormon, ustávám o těchto věcech na nějaký čas mluvit. And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.
- 25 Vizte, hodlal jsem napsati jména těch, kteří nikdy nemají okusiti smrti, ale Pán to zakázal; tudíž nepíši je, neboť jsou skryti před světem. Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.
- 26 Ale vizte, já jsem je viděl a oni mi sloužili. But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.
- 27 A vizte, budou mezi pohany, a pohané je nepoznají. And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.
- 28 Budou i mezi Židy, a Židé je nepoznají. They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.
- 29 A stane se, až to Pán v moudrosti své uzná za vhodné, že budou sloužiti všem rozptýleným kmenům Izraele a všem národům, pokolením, jazykům a lidem a přivedou z nich mnoho duší k Ježíšovi, aby se mohlo splnit přání jejich, a také díky přesvědčující moci Boží, která je v nich. And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.
- 30 A jsou jako andělé Boží, a jestliže se pomodlí k Otci ve jménu Ježíšově, mohou se ukázati kterémukoli člověku, jak se jim zdá dobré. And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.
- 31 Tudíž, vykonají veliká a podivuhodná díla před oním velikým a nadcházejícím dnem, kdy všichni lidé musejí zajisté stanouti před soudcovskou stolicí Kristovou; Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;
- 32 Ano, dokonce i mezi pohany vykonají před oním soudným dnem veliké a podivuhodné dílo. Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 A kdybyste měli všechna písmá, jež podávají zprávu o všech podivuhodných dílech Kristových, věděli byste, podle slov Kristových, že tyto věci musejí zajisté přijíti.

34 A běda tomu, kdo nebude poslouchati slova Ježíšova a také těch, které vyvolil a vyslal mezi ně; neboť kdokoli nepřijímá slov Ježíšových a slov těch, které on poslal, nepřijímá jeho; a tudíž on je v poslední den nepřijme;

35 A bylo by pro ně lépe, kdyby se byli nenarodili. Neboť domníváte se, že se můžete vyhnouti spravedlnosti raněného Boha, který byl nohama lidskýma pošlapán, aby tím mohlo přijíti spasení?

36 A nyní vizte, jak jsem pravil o těch, které Pán vyvolil, ano, totiž o oněch třech, kteří byli uchopeni a vyzdviženi do nebes, že nevím, zda byli očištěni od smrtelnosti v nesmrtelnost –

37 Ale vizte, od té doby, co jsem to napsal, tázal jsem se Pána a on mi vyjevil, že na jejich těle musela nutně býti vykonána proměna, neboť jinak by nezbytně museli okusiti smrti;

38 Tudíž, aby nemuseli okusiti smrti, byla na jejich těle vykonána proměna, aby netrpěli bolestí ani zármutkem, leda pro hříchy světa.

39 Nyní, tato proměna nebyla rovna té, která nastane posledního dne; ale byla na nich proměna vykonána natolik, aby nad nimi Satan nemohl míti žádné moci, takže je nemohl pokoušeti; a oni byli v těle posvěceni, takže jsou svatí, a moci pozemské je nemohou zadržeti.

40 A v tomto stavu mají zůstat až do soudného dne Kristova; a onoho dne mají obdržeti větší proměnu a býti přijati do království Otcova, z kterého již nevyjdou, ale budou věčně přebývati s Bohem v nebesích.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3. Nefi 29

- 1 A nyní vizte, pravím vám, že až Pán v moudrosti své uzná za vhodné, aby podle slova jeho přišla tato slova k pohanům, pak můžete věděti, že smlouva, kterou Otec učinil s dětmi Izraele o jejich znovuzřízení do zemí jejich dědictví, se již počíná naplňovati.
- 2 A můžete věděti, že slova Páně, jež promlouvali svatí proroci, budou všechna naplněna; a nemáte říkati, že Pán oddaluje příchod svůj k dětem Izraele.
- 3 A nemáte si v srdci svém představovati, že slova, jež byla promlouvána, jsou marná, neboť vizte, Pán se rozpomene na smlouvu svou, kterou učinil s lidem svým z domu Izraele.
- 4 A až uvidíte, že tato slova přicházejí mezi vás, potom nemáte již opovrhovati konáním Páně, neboť meč spravedlnosti jeho je v pravé ruce jeho; a vizte, onoho dne, budete-li opovrhovati konáním jeho, způsobí, že vás záhy zasáhne.
- 5 Běda tomu, kdo opovrhuje konáním Páně; ano, běda tomu, kdo bude popíráti Krista a díla jeho!
- 6 Ano, běda tomu, kdo bude popíráti zjevení Páně a kdo řekne, že Pán již nepůsobí zjevením nebo proroctvím nebo dary nebo jazyky nebo uzdravováním nebo mocí Ducha Svatého!
- 7 Ano, a běda tomu, kdo onoho dne řekne, aby dosáhl zisku, že skrze Ježíše Krista nemůže býti vykonán žádný zázrak; neboť ten, kdo tak činí, bude jako syn zatracení, pro kterého nebylo žádného milosrdenství, podle slova Kristova!
- 8 Ano, a nemáte Židy přezíráti ani jimi opovrhovati ani se jim vysmívati, ani nikomu ze zbytku domu Izraele; neboť vizte, Pán pamatuje na smlouvu svou s nimi a učiní jim podle toho, jak přísahal.
- 9 Tudíž nemáte se domnívati, že můžete zvrátiti pravou ruku Páně nalevo, aby nemohl vykonati soud k naplnění smlouvy, kterou učinil s domem Izraele.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3. Nefi 30

- 1 Poslouchejte, ó pohané, a slyšte slova Ježíše Krista, Syna živého Boha, která mi přikázal, abych o vás promluvil, neboť vizte, přikazuje mi, abych psal, řka:
- 2 Odvratte se, vy všichni pohané, od zlovolných cest svých; a čiňte pokání ze zlých skutků svých, ze lží svých a klamání svých a ze smilstev svých a z tajných ohavností svých a z modlářství svého a z vražd svých a kněžských lstivostí svých a ze závisti své a z rozbrojů svých a ze vší zlovolnosti své a z ohavností svých a pojdte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém, abyste mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a býti naplněni Duchem Svatým, abyste mohli býti počítáni mezi lid můj, který je z domu Izraele.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envying, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Čtvrtý Nefi

Kniha Nefiho

který je synem Nefiovým – jednoho z učedníků Ježíše Krista

Zpráva o lidu Nefiovu, podle jeho záznamu.

- 1 A stalo se, že třicátý a čtvrtý rok uplynul a také třicátý a pátý, a vizte, učedníci Ježíšovi vytvořili církev Kristovu ve všech zemích okolo. A tolik, kolik jich k nim přišlo a opravdově činilo pokání ze svých hříchů, bylo pokřtěno ve jménu Ježíšově; a ti také obdrželi Ducha Svátého.
- 2 A stalo se v třicátém a šestém roce, že všichni lidé na celé tváři země byli obráceni k Pánu, jak Nefité, tak Lamanité, a nebylo mezi nimi žádných svárů a sporů a každý člověk jednal s druhým spravedlivě.
- 3 A měli všechny věci mezi sebou společné; tudíž nebylo bohatých a chudých, porobených a svobodných, ale všichni byli učiněni svobodnými a podílníky nebeského daru.
- 4 A stalo se, že také třicátý a sedmý rok uplynul a v zemi nadále přetrvával mír.
- 5 A učedníci Ježíšovi vykonávali veliká a podivuhodná díla, natolik, že uzdravovali nemocné a křísili mrtvé a způsobovali, že chromí chodili a slepí obdrželi zrak svůj a hluchí slyšeli; a všeliké zázraky vykonávali mezi dětmi lidskými; a nečinili zázraky skrze nic, leda ve jménu Ježíšově.
- 6 A tak třicátý a osmý rok uplynul a také třicátý a devátý a čtyřicátý a první a čtyřicátý a druhý, ano, až čtyřicet a devět let uplynulo a také padesátý a první a padesátý a druhý; ano, a až i padesát a devět let uplynulo.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 A Pán je v zemi nesmírně obdařoval; ano, natolik, že vystavěli města opět tam, kde byla města spálena.

8 Ano, dokonce ono veliké město Zarahemla dali, aby bylo opět postaveno.

9 Ale bylo mnoho měst, která se potopila, a na jejich místo přišly vody; tudíž tato města nemohla býti obnovena.

10 A nyní, vizte, stalo se, že lid Nefiův sílil a převelice rychle se množil a stal se nesmírně krásným a rozkošným lidem.

11 A ženili se a vdávaly a byli požehnáni podle množství příslibů, které jim Pán dal.

12 A již nekráčeli podle úkonů a obřadů zákona Mojžíšova; ale kráčeli podle přikázání, která obdrželi od svého Pána a svého Boha, pokračující v pústu a v modlitbě a v častých shromážděních, aby se jak modlili, tak aby slyšeli slovo Páně.

13 A stalo se, že v celé zemi nebylo sváru mezi veškerým lidem; ale mocné zázraky byly vykonávány mezi učedníky Ježíšovými.

14 A stalo se, že sedmdesátý a první rok uplynul a také sedmdesátý a druhý rok, ano, a zkrátka, až sedmdesátý a devátý rok uplynul; ano, dokonce sto let uplynulo a učedníci Ježíšovi, které on vyvolil, všichni odešli do ráje Božího, až na ony tři, kteří měli zůstat; a na jejich místo byli vysvěceni jiní učedníci; a i mnozí z onoho pokolení zemřeli.

15 A stalo se, že v zemi nebylo žádného sváru pro lásku Boží, která přebývala v srdci lidí.

16 A nebylo žádné závisti ani rozbrojů ani nepokojů ani smilstva ani lží ani vraždění ani žádného druhu nestoudnosti; a zajisté nemohlo býti šťastnějšího lidu mezi všemi lidmi, kteří byli stvořeni rukou Boží.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 Nebylo žádných lupičů ani vražedníků, nebyli ani Lamanité ani žádní jiní -ité; ale byli jedno, děti Kristovy a dědici království Božího.

18 A jak byli požehnáni! Neboť Pán jim žehnal ve všem jejich počínání; ano, dokonce byli požehnáni a obdarováni, dokud neuplynulo sto a deset let; a první pokolení od Krista zemřelo, a v celé zemi nebylo žádného sváru.

19 A stalo se, že Nephi, který vedl tento poslední záznam (a vedl ho na deskách Nefiových), zemřel a jeho syn Amos jej vedl na jeho místě; a také jej vedl na deskách Nefiových.

20 A vedl jej osmdesát a čtyři roky, a v zemi byl stále mír, až na malou část lidu, která se vzbouřila proti církvi a vzala na sebe jméno Lamanitů; tudíž v zemi opět počali býti Lamanité.

21 A stalo se, že zemřel i Amos (a bylo to sto a devadesát a čtyři roky od příchodu Krista) a jeho syn Amos vedl záznam na jeho místě; a on jej také vedl na deskách Nefiových; a byl také zapsán v knize Nefiově, což je tato kniha.

22 A stalo se, že dvě stě let uplynulo; a celé druhé pokolení, až na několik málo, zemřelo.

23 A nyní já, Mormon, bych chtěl, abyste věděli, že lid se rozmnožil natolik, že byl rozset po celé tváři země a že nesmírně zbohatl, pro své obdarování v Kristu.

24 A nyní, v tomto dvoustém a prvním roce počali býti mezi nimi ti, kteří byli povýšeni v pýše tak, že nosili drahocenný oděv a všelike krásné perly a krásné věci světa.

25 A od oné doby nadále již neměli svůj majetek a své jmění mezi sebou společné.

26 A počali se rozdělovati do tříd; a počali si pro sebe budovati církve, aby dosahovali zisku, a počali popíratí pravou církev Kristovu.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

- 27 A stalo se, že když dvě stě a deset let uplynulo, bylo mnoho církví v zemi; ano, bylo mnoho církví, které tvrdily, že znají Krista, leč popíraly většinu jeho evangelia, natolik, že přijímaly všelikou zlovolnost a udělovaly to, co je posvátné, tomu, komu to bylo zakázáno pro nehodnost.
- 28 A tato církev se rozrůstala pro nepravost a pro moc Satanovu, který získával vládu nad jejich srdcem.
- 29 A opět, byla tam jiná církev, která popírala Krista; a ti pronásledovali pravou církev Kristovu pro jejich pokoru a jejich víru v Krista; a pohrdali jimi pro mnohé zázraky, které byly mezi nimi vykonány.
- 30 Tudíž uplatňovali moc a pravomoc nad učedníky Ježíšovými, kteří zůstali s nimi, a uvrhovali je do vězení; ale mocí slova Božího, jež v nich byla, vězení pukala vedví, a oni šli činíce mezi nimi mocné zázraky.
- 31 Nicméně, i přes všechny tyto zázraky lidé zatvrzovali srdce své a snažili se je zabít, stejně jako Židé v Jeruzalémě se snažili zabít Ježíše, podle slova jeho.
- 32 A uvrhli je do pecí ohnivých, a oni vyšli a nic se jim nestalo.
- 33 A také je vrhali do doupat divé zvěře, a oni si s divou zvěří hráli, stejně jako dítě s beránkem; a vyšli z zprostředku jejího a nic se jim nestalo.
- 34 Nicméně, lidé zatvrzovali srdce své, neboť byli vedeni mnohými kněžími a falešnými proroky k tomu, aby budovali mnohé církve a aby činili všelikou nepravost. A bili lid Ježíšův; ale lid Ježíšův je nebil na oplátku. A tak rok od roku upadali do nevíry a do zlovolnosti, až uplynulo dvě stě a třicet let.
- 35 A nyní, stalo se v tomto roce, ano, v roce dvoustém a třicátém a prvním, že nastal veliký rozkol mezi lidem.
- And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.
- And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.
- And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.
- Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.
- Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.
- And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.
- And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.
- Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.
- And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 A stalo se, že v tomto roce povstali lidé, kteří se nazývali Nefité, a byli to praví věřící v Krista; a mezi nimi byli ti, které Lamanité nazývali: Jákobité a Jozefité a Zoramité;

37 Tudíž praví věřící v Krista a praví uctívatelé Kristovi (mezi nimiž byli oni tři učedníci Ježíšovi, kteří měli zůstat) se nazývali Nefité a Jákobité a Jozefité a Zoramité.

38 A stalo se, že ti, kteří zavrhovali evangelium, se nazývali Lamanité a Lemuelité a Izmaelité; a ti neupadali do nevíry tak, jako jejich otcové od počátku upadali, ale záměrně se bouřili proti evangeliu Kristovu; a učili své děti, že nemají věřit.

39 A bylo to pro zlovolnost a ohavnost jejich otců, stejně jako tomu bylo na počátku. A byly učeny, aby nenáviděly děti Boží, stejně jako byli Lamanité učeni, aby nenáviděli děti Nefiový, od počátku.

40 A stalo se, že dvě stě a čtyřicet a čtyři léta uplynula a takovéto byly záležitosti lidu. A zlovolnější část lidu sílila a stala se mnohem početnější, nežli byl lid Boží.

41 A stále pokračovali v tom, že pro sebe budovali církve a zdobili je všelikými drahocennými věcmi. A tak uplynulo dvě stě a padesát let a také dvě stě a šedesát let.

42 A stalo se, že zlovolná část lidu opět počala budovati tajné přísahy a spolčení Gadiantonova.

43 A také lid, který se nazýval lidem Nefiovým, počal býti pyšný v srdci svém pro své nesmírné bohatství a stal se marnivým, podobně jako jejich bratří Lamanité.

44 A od této doby se učedníci počali rmoutiti pro hříchy světa.

45 A stalo se, že když tři sta let uplynulo, lid Nefiův, stejně jako Lamanité, se stal nesmírně zlovolným, jeden jako druhý.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

- 46 A stalo se, že lupiči Gadiantonovi se rozšířili po celé tváři země; a nebylo žádných, kteří by byli spravedliví, kromě učedníků Ježíšových. A zlata a stříbra si ukládali v hojnosti a obchodovali ve všelikých obchodech.
- 47 A stalo se, že poté, co uplynulo tři sta a pět let (a lidé stále setrvali v zlovolnosti), Amos zemřel; a jeho bratr Ammaron vedl záznam na jeho místě.
- 48 A stalo se, že když tři sta a dvacet let uplynulo, Ammaron, jsa nutkán Duchem Svatým, ukryl záznamy, které byly posvátné – ano, vpravdě všechny posvátné záznamy, které byly předávány z pokolení na pokolení a které byly posvátné – až do třicátého a čtyřicátého roku od příchodu Krista.
- 49 A ukryl je Pánu, aby mohly podle proroctví a příslibů Páně opět přijíti ke zbytku domu Jákobova. A tak končí záznam Ammaronův.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Knihá Mormónová

Mormon 1

- 1 A nyní já, Mormon, činím záznam o věcech, které jsem viděl i slyšel, a nazývám jej Knihou Mormónovou.
- 2 A v době, kdy Ammaron ukryl záznamy Pánu, přišel ke mně (já, jsa asi deset let stár, počínal jsem býti poněkud učen podle vědomostí svého lidu) a Ammaron mi pravil: Cítím, že jsi rozvážné dítě a že jsi hbitý v pozorování;
- 3 Tudíž, až ti budou asi dvacet a čtyři léta, chtěl bych, aby ses rozpomněl na všechny věci, které jsi vypožoroval o tomto lidu; a až budeš v onom věku, jdi do země Antum k pahorku, který se bude nazývati Šim; a tam jsem uložil Pánu všechny posvátné rytiny ohledně tohoto lidu.
- 4 A viz, vezmeš desky Nefiovy k sobě a ostatní ponecháš na tom místě, kde jsou; a na desky Nefiovy vyryješ všechny věci, které jsi vypožoroval o tomto lidu.
- 5 A já, Mormon, jsa potomkem Nefiovým (a můj otec se jmenoval Mormon), rozpomněl jsem se na věci, jež mi Ammaron přikázal.
- 6 A stalo se, že když jsem byl jedenáct let stár, vzal mě otec do země jižní, až do země Zarahemla.
- 7 Celá tvář oné země byla pokryta stavbami a lidé byli téměř tak početní, jako písek mořský.
- 8 A stalo se, že v tomto roce počala býti válka mezi Nefity, kteří sestávali z Nefitů a Jákobitů a Jozefitů a Zoramitů; a tato válka byla mezi Nefity a Lamanity a Lemuelity a Izmaelity.
- 9 Nyní, Lamanité a Lemuelité a Izmaelité byli nazýváni Lamanity a ony dvě strany byli Nefité a Lamanité.

The Book of Mormon

Mormon 1

- And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.
- And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;
- Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.
- And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.
- And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.
- And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.
- The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.
- And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.
- Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 A stalo se, že válka počala býti mezi nimi na hranicích Zarahemly, u vod Sidonu.

11 A stalo se, že Nefité shromáždili veliký počet mužů, až přesahoval počet třiceti tisíc. A stalo se, že v témže roce měli několik bitev, ve kterých Nefité Lamanity porazili a mnohé z nich pobili.

12 A stalo se, že Lamanité od svého záměru upustili, a v zemi byl nastolen mír; a mír trval po dobu asi čtyř let, takže nebylo žádného krveprolití.

13 Avšak zlovolnost převládala po tváři celé země, natolik, že Pán odňal své milované učedníky, a dílo zázraků a uzdravování ustalo pro nepravost lidu.

14 A nebylo žádných darů od Pána a Duch Svatý nepřicházel na žádného, pro jejich zlovolnost a nevíru.

15 A já, jsa ve věku patnácti let a jsa poněkud rozvážené mysli, tudíž, byl jsem navštíven Pánem a okusil jsem a poznal dobrotivost Ježíšovu.

16 A snažil jsem se kázati tomuto lidu, ale ústa má byla zavřena a bylo mi zakázáno, abych mu káزال; neboť vizte, oni se záměrně bouřili proti svému Bohu; a milovaní učedníci byli odňati ze země, pro jejich nepravost.

17 Ale já jsem mezi nimi zůstal, ale pro tvrdost srdce jejich mi bylo zakázáno, abych jim káزال; a pro tvrdost srdce jejich byla země kvůli nim prokleta.

18 A oni Gadiantonovi lupiči, kteří byli mezi Lamanity, zamořili zemi, natolik, že její obyvatelé si počali ukrývati své poklady v zemi; a ty se staly kluzkými, protože Pán zemi proklel, aby je nemohli udržeti, ani je opět nabýti.

19 A stalo se, že mezi nimi bylo kouzelnictví a čarování a kouzla; a moc toho zlého působila po celé tváři země, až k naplnění všech slov Abinadiho, a také Samuela, Lamanity.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 A stalo se v témže roce, že počala býti opět válka mezi Nefity a Lamanity. A já, přestože jsa mlád, jsem byl statné postavy; tudíž lid Nefitův si mne určil, abych byl jejich vůdcem, neboli vůdcem jejich vojsk.
- 2 Tudíž, stalo se, že jsem ve svém šestnáctém roce vyšel v čele vojska Nefitů proti Lamanitům; tudíž tři sta a dvacet a šest let uplynulo.
- 3 A stalo se, že v třístém a dvacátém a sedmém roce Lamanité přišli na nás s nesmírně velikou mocí, natolik, že zastrašili má vojska; tudíž nebojovala a počala se stahovati k severním zemím.
- 4 A stalo se, že jsme došli do města Angola a zmocnili jsme se města a učinili jsme přípravy na to, abychom se bránili proti Lamanitům. A stalo se, že jsme opevňovali město ze všech sil; ale i přese všechna naše opevnění na nás Lamanité přišli a z města nás vyhnali.
- 5 A také nás vyhnali ze země David.
- 6 A pochodovali jsme dále a došli jsme do země Jozue, která byla na hranicích na západě u pobřeží.
- 7 A stalo se, že jsme shromáždili svůj lid tak rychle, jak to bylo možné, abychom je mohli míti pohromadě.
- 8 Ale vizte, země byla plná lupičů a Lamanitů; a i přes onu velikou zkázu, která visela nad mými lidmi, nečinili pokání ze svých zlých skutků; tudíž krev a smrt se šířila po celé tváři země, jak na straně Nefitů, tak na straně Lamanitů; a byla to jedna naprostá vzpoura po celé tváři země.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 A nyní, Lamanité měli krále a ten se jmenoval Aron; a přišel proti nám s vojskem čtyřiceti a čtyř tisíc. A vizte, já jsem mu vzdoroval se čtyřiceti a dvěma tisíci. A stalo se, že jsem ho se svým vojskem porazil, takže přede mnou prchal. A vizte, toto vše bylo učiněno, a tři sta a třicet let uplynulo.

10 A stalo se, že Nefité počali činiti pokání ze svých nepravostí a počali naříkati, tak jak to prorokoval Samuel, prorok; neboť vizte, nikdo si nemohl udržeti to, co bylo jeho vlastní, kvůli zlodějům a lupičům a vražedníkům a umění kouzel a čarování, které bylo v zemi.

11 Tak v celé zemi počalo býti pro tyto věci truchlení a bédování, a obzvláště mezi lidem Nefiovým.

12 A stalo se, že když jsem já, Mormon, viděl jejich bédování a jejich truchlení a jejich zármutek před Pánem, srdce mé se ve mně počalo radovati, znaje milosrdenství a shovívavost Páně, tudíž, domníval jsem se, že k nim bude milosrdný, aby se opět stali spravedlivým lidem.

13 Ale vizte, tato má radost byla marná, neboť jejich zármutek nevedl k pokání pro dobrotivost Boží; ale byl to spíše zármutek zatracených, protože Pán jim nebude stále trpěti, aby nacházeli štěstí v hříchu.

14 A oni nepřišli k Ježíšovi se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, ale zlořečili Bohu a přáli si zemřítí. Nicméně bojovali mečem o svůj život.

15 A stalo se, že můj zármutek se ke mně opět vrátil a já jsem viděl, že den milosti pro ně pomínil jak časně, tak duchovně; neboť jsem jich viděl tisíce sražených v otevřené vzpouře proti jejich Bohu, a nakupených jako hnůj na tváři země. A tak tři sta a čtyřicet a čtyři roky uplynuly.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

- 16 A stalo se, že v třístém a čtyřicátém a pátém roce Nefíté počali prchatí před Lamanity; a byli pronásledováni, a nežli je bylo možné zastaviti na jejich ústupu, došli až do země Jašon.
- 17 A nyní, město Jašon bylo blízko země, kde Ammaron uložil záznamy Pánu, aby nemohly býti zničeny. A vizte, šel jsem podle slova Ammaronova a vzal jsem desky Nefiovy a učinil jsem záznam podle slov Ammaronových.
- 18 A na deskách Nefiových jsem učinil úplnou zprávu o vší zlovolnosti a ohavnostech; ale na těchto deskách jsem se zdržel toho, abych podal úplnou zprávu o jejich zlovolnosti a ohavnostech, neboť vizte, neustálý výjev zlovolnosti a ohavností byl před očima máma od doby, kdy jsem byl dosti stár, abych nahlížel na cesty člověka.
- 19 A běda mi pro jejich zlovolnost; neboť mé srdce bylo po všechny mé dny naplněno zármutkem pro jejich zlovolnost; nicméně, já vím, že budu pozvednut posledního dne.
- 20 A stalo se, že v tomto roce byl lid Nefiův opět honěn a hnán. A stalo se, že jsme byli hnáni, až jsme došli na sever do země, která se nazývala Sem.
- 21 A stalo se, že jsme opevnili město Sem a shromáždili jsme uvnitř svůj lid, tolik, kolik jen bylo možné, abychom jej snad mohli uchrániti před zkázou.
- 22 A stalo se, že v třístém a čtyřicátém a šestém roce na nás opět počali přicházeti.
- 23 A stalo se, že jsem promluvil k svému lidu a naléhal jsem na něj s velikou silou, aby stáli před Lamanity směle a bojovali za své manželky a své děti a své domy a své domovy.
- 24 A má slova je poněkud pozvedla k ráznosti, natolik, že před Lamanity neprchali, ale směle se jim postavili.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

25 A stalo se, že jsme bojovali s vojskem třiceti tisíc proti vojsku padesáti tisíc. A stalo se, že jsme před nimi stáli s takovou pevností, že před námi prchali.

26 A stalo se, že když prchali, my jsme je se svými vojsky pronásledovali a opět jsme se s nimi střetli a porazili jsme je; nicméně síla Páně s námi nebyla; ano, byli jsme ponecháni sobě samým, takže Duch Páně v nás nepřebýval; tudíž jsme zeslábli jako naši bratří.

27 A mé srdce se rmoutilo nad touto velikou pohromou mého lidu, nad jeho zlovolností a jeho ohavnostmi. Ale vizte, šli jsme proti Lamanitům a lupičům Gadiantonovým, dokud jsme se opět nezmocnili země svého dědictví.

28 A třístý a čtyřicátý a devátý rok uplynul. A v třístém a padesátém roce jsme s Lamanity a lupiči Gadiantonovými učinili dohodu, v níž jsme si země svého dědictví rozdělili.

29 A Lamanité nám dali zemi severní, ano, dokonce k úžině, která vedla do země jižní. A my jsme Lamanitům dali veškerou zemi jižní.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 A stalo se, že Lamanité nepřišli opět bojovati, dokud neuplynulo dalších deset let. A vizte, já jsem zaměstnal svůj lid, Nefity, přípravou jejich zemí a jejich zbraní na dobu bitvy.
- 2 A stalo se, že Pán mi pravil: Volej k tomuto lidu – Čiňte pokání a pojdte ke mně a buďte pokřtěni a opět zbudujte církev mou, a budete ušetřeni.
- 3 A já jsem volal k tomuto lidu, ale bylo to marné; a nevědomevali si, že to byl Pán, kdo je ušetřil a dal jim možnost pokání. A vizte, zatvrzovali srdce své proti Pánu, svému Bohu.
- 4 A stalo se, že poté, co tento desátý rok uplynul, což celkem činí tři sta a šedesát let od příchodu Krista, mi král Lamanitů poslal list, kterým mi dal vědět, že se opět připravují přijít, aby proti nám bojovali.
- 5 A stalo se, že jsem dal, aby se lid můj shromáždil v zemi Pustota do města, které bylo na hranicích u úžiny, která vedla do země jižní.
- 6 A tam jsme umístili svá vojska, abychom mohli zastavit vojska Lamanitů, aby nemohla získati vlastnictví žádné z našich zemí; tudíž opevňovali jsme se proti nim celou svou silou.
- 7 A stalo se, že v třístém a šedesátém a prvním roce Lamanité sešli k městu Pustota, aby proti nám bojovali; a stalo se, že v onom roce jsme je porazili, natolik, že se opět vrátili do svých vlastních zemí.
- 8 A v roce třístém a šedesátém a druhém sešli opět, aby bojovali. A my jsme je opět porazili a pobili jsme jich veliký počet, a jejich mrtví byli naházeni do moře.
- 9 A nyní, pro tuto velikou věc, kterou můj lid, Nefité, učinil, počali se vychloubati svou vlastní silou a počali přísahati před nebesy, že se pomstí za krev svých bratří, kteří byli zabiti jejich nepřáteli.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 A přísahali při nebesích, a také při trůnu Božím, že půjdou bojovati proti svým nepřátelům a odříznou je z tváře země.

11 A stalo se, že já, Mormon, jsem od této doby nadále naprosto odmítal býti vojevůdcem a velitelem tohoto lidu, pro jejich zlovolnost a ohavnosti.

12 Vizte, vodil jsem je, i přes jejich zlovolnost jsem je mnohokrát vedl do bitvy, a miloval jsem je podle lásky Boží, která ve mně byla, z celého srdce svého; a vyléval jsem za ně svou duši v modlitbě k svému Bohu po celý den; nicméně, bylo to bez víry, pro tvrdost srdce jejich.

13 A třikrát jsem je vysvobodil z rukou jejich nepřátel, a oni nečinili pokání ze svých hříchů.

14 A když se zapřísáhli při všem, co jim náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus zakázal, že půjdou proti svým nepřátelům do bitvy a pomstí se za krev svých bratří, vizte, hlas Páně přišel ke mně a pravil:

15 Odplata je má a já budu odpláceti; a protože tento lid nečinil pokání poté, co jsem jej vysvobodil, viz, budou odříznuti z tváře země.

16 A stalo se, že jsem naprosto odmítal vyjíti proti svým nepřátelům; a učinil jsem tak, jak mi Pán přikázal; a stál jsem jako nečinný svědek, abych ukázal světu věci, které jsem viděl a slyšel podle projevů Ducha, který svědčil o věcech, které přijdou.

17 Tudíž píši vám, pohané, a také tobě, dome Izraele, až dílo započne, že se budete brzy připravovati na to, abyste se navrátili do země svého dědictví;

18 Ano, vizte, píši všem končinám země; ano vám, dvanácti kmenům Izraele, kteří budete souzeni podle skutků svých oněmi dvanácti, které Ježíš vyvolil, aby byli učedníky jeho v zemi Jeruzalém.

19 A píši také zbytku tohoto lidu, který bude také souzen oněmi dvanácti, které Ježíš vyvolil v této zemi; a oni budou souzeni oněmi druhými dvanácti, které Ježíš vyvolil v zemi Jeruzalém.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

20 A tyto věci mi projevuje Duch; tudíž píši vám všem. A proto píši vám, abyste mohli věděti, že musíte všichni stanouti před soudcovskou stolicí Kristovou, ano, každá duše, která náleží k celé lidské rodině Adamově; a musíte stanouti, abyste byli souzeni za své skutky, ať byly dobré, nebo zlé;

21 A také abyste mohli uvěřiti evangeliu Ježíše Krista, které budete míti mezi sebou; a také aby Židé, lid smlouvy Páně, měli dalšího svědka kromě toho, kterého viděli a slyšeli, že Ježíš, kterého zabili, byl pravý Kristus a pravý Bůh.

22 A přál bych si, abych mohl přesvědčiti všechny končiny země, aby činily pokání a připravily se na to, že stanou před soudcovskou stolicí Kristovou.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 A nyní, stalo se, že v třístém a šedesátém a třetím roce vyšli Nefité se svými vojsky ze země Pustota, aby bojovali proti Lamanitům.
- 2 A stalo se, že vojska Nefitů byla opět zahrnuta zpět do země Pustota. A zatímco byli ještě znaveni, přišlo na ně odpočaté vojsko Lamanitů; a svedli těžkou bitvu, natolik, že Lamanité se zmocnili města Pustota a pobili mnoho Nefitů a získali mnoho zajatců.
- 3 A zbytek uprchl a připojil se k obyvatelům města Teankum. Nyní, město Teankum leželo na hranicích u pobřeží; a bylo také blízko města Pustota.
- 4 A to, že vojska Nefitů počala býti pobíjena, bylo proto, že vyšla na Lamanity; neboť kdyby tomu tak nebylo, Lamanité by nad nimi nemohli míti žádné moci.
- 5 Ale vizte, soudy Boží budou stíhati zlovolné; a právě zlovolnými jsou zlovolní trestáni; neboť právě zlovolní podněcují srdce dětí lidských ke krveprolévání.
- 6 A stalo se, že Lamanité činili přípravy na to, aby přišli na město Teankum.
- 7 A stalo se v třístém a šedesátém a čtvrtém roce, že Lamanité přišli na město Teankum, aby se mohli zmocniti i města Teankum.
- 8 A stalo se, že Nefité je odrazili a zahrnuli zpět. A když Nefité viděli, že zahrnuli Lamanity, opět se vychloubali svou vlastní silou; a vyšli ve své vlastní moci a opět se zmocnili města Pustota.
- 9 A nyní, všechny tyto věci byly učiněny, a na obou stranách byly pobity tisíce, jak Nefitů, tak Lamanitů.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 A stalo se, že tři sta a šedesát a šest let uplynulo a Lamanité přišli opět na Nefity, aby bojovali; a Nefité přesto nečinili pokání ze zla, které učinili, ale neustále setrvali ve své zlovolnosti.
- 11 A je nemožné, aby jazyk vylíčil nebo aby člověk napsal dokonalý popis toho úděsného výjevu krve a smrti, který byl mezi lidem, jak mezi Nefity, tak mezi Lamanity; a každé srdce bylo zatvrzelé, takže se neustále těšili z prolévání krve.
- 12 A nikdy nebylo tak veliké zlovolnosti mezi všemi dětmi Lehiovými, dokonce ani mezi celým domem Izraele, podle slov Páně, jaké bylo mezi tímto lidem.
- 13 A stalo se, že Lamanité se zmocnili města Pustota, a to proto, že jejich počet přesahoval počet Nefitů.
- 14 A také pochodovali na město Teankum a vyhnali z něj obyvatele a získali mnoho zajatců, jak žen, tak dětí, a přinášeli je za oběť svým modlářským bohům.
- 15 A stalo se, že v třístém a šedesátém a sedmém roce vyšli Nefité, jsouce rozhněvaní, protože Lamanité obětovali jejich ženy a jejich děti, proti Lamanitům s nesmírně velikým hněvem, natolik, že Lamanity opět porazili a vyhnali je ze svých zemí.
- 16 A Lamanité na Nefity nepřišli až do třístého a sedmdesátého a pátého roku.
- 17 A v tomto roce sešli na Nefity v celé své síle; a pro velikost jejich počtu nebyli počítáni.
- 18 A od této doby nadále Nefité nezískali nad Lamanity žádné moci, ale počali jimi býti vyhlazováni, stejně jako mizí rosa na slunci.
- 19 A stalo se, že Lamanité sešli na město Pustota; a v zemi Pustota byla svedena nesmírně těžká bitva, v níž Nefity porazili.
- And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.
- And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.
- And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.
- And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.
- And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.
- And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.
- And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.
- And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.
- And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.
- And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 A ti opět před nimi prchali a došli do města Bóz; a tam se Lamanitům postavili s nesmírnou smělostí, natolik, že je Lamanité neporazili, dokud nepřišli opět, podruhé.

21 A když přišli podruhé, Nefité byli hnáni a pobíjeni nesmírně velikým pobíjením; jejich ženy a jejich děti byly opět obětovány modlám.

22 A stalo se, že Nefité před nimi opět prchali, berouce všechny obyvatele s sebou, jak z městeček, tak z vesnic.

23 A nyní já, Mormon, vida, že Lamanité brzy přemohou zemi, tudíž šel jsem k pahorku Šim a vyzvedl jsem všechny záznamy, které Ammaron ukryl Pánu.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 A stalo se, že jsem vyšel mezi Nefity a odvolal jsem přísahu, kterou jsem učinil, že jim již nebudu pomáhati; a oni mi opět předali velení svých vojsk, neboť na mne hleděli, jako kdybych je mohl vysvoboditi z jejich strastí.
- 2 Ale vizte, já jsem neměl naději, neboť jsem znal soudy Páně, které na ně měly přijíti; neboť oni nečinili pokání ze svých nepravostí, ale bojovali za svůj život, aniž by vzývali onu Bytost, která je stvořila.
- 3 A stalo se, že Lamanité na nás přišli, když jsme uprchli do města Jordán; ale vizte, byli zahnáni zpět, takže v oné době město nedobyli.
- 4 A stalo se, že na nás přišli opět, a my jsme město udrželi. A byla také další města, která Nefité udrželi, kterážto opevnění je odřízla, takže se nemohli dostat do země, která ležela před námi, aby zničili obyvatele naší země.
- 5 Ale stalo se, že všechny země, kterými jsme prošli a jejichž obyvatele se neshromáždili, Lamanité zničili a jejich městečka a vesnice a města byla sežehnuta ohněm; a tak tři sta a sedmdesát a devět let uplynulo.
- 6 A stalo se, že v třístém a osmdesátém roce na nás Lamanité opět přišli, aby bojovali, a my jsme se jim směle postavili; ale bylo to vše marné, neboť tak veliký byl jejich počet, že šlapali lid Nefiův nohama svýma.
- 7 A stalo se, že jsme se opět dali na útěk, a ti, jejichž útěk byl rychlejší nežli rychlost Lamanitů, unikli, a ti, jejichž útěk nepřesahoval rychlost Lamanitů, byli sraženi a zničeni.
- 8 A nyní vizte, já, Mormon, si nepřeji trýzniti duši lidí tím, že bych před ně stavěl tak strašlivý výjev krve a smrti, jaký ležel před očima máma; ale já, věda, že tyto věci musejí zajisté býti oznámeny a že všechny věci, které jsou skryty, musejí býti zjeveny na střeších domů –

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

- 9 A také, že známost o těchto věcech musí přijíti ke zbytku tohoto lidu, a také k pohanům, kteří, jak pravil Pán, rozptýlí tento lid, a tento lid bude mezi nimi považován za nic – tudíž píši malé zkrácení neodvažuje se podati úplnou zprávu o věcech, které jsem viděl, pro přikázání, které jsem obdržel, a také abyste nemuseli míti příliš veliký zármutek nad zlovolností tohoto lidu.
- 10 A nyní vizte, toto pravím jejich semeni, a také pohanům, kteří mají starost o dům Izraele a kteří si uvědomují, odkud jejich požehnání přicházejí, a vědí to.
- 11 Neboť vím, že takoví se budou rmoutiti nad pohromou domu Izraele; ano, budou se rmoutiti nad zkázou tohoto lidu; budou se rmoutiti, že tito lidé nečinili pokání, aby je mohla obejmouti náruč Ježíšova.
- 12 Nyní, tyto věci jsou psány pro zbytek domu Jákobova; a jsou psány tímto způsobem, protože je známo od Boha, že zlovolnost jim je nepřinese; a budou ukryty Pánu, aby mohly vyjítí v jeho vlastním příhodném čase.
- 13 A toto je přikázání, které jsem obdržel; a vizte, vyjdou podle přikázání Páně, až to on v moudrosti své uzná za vhodné.
- 14 A vizte, půjdou k oněm nevěřícím z Židů; a s tímto záměrem půjdou – aby mohli býti přesvědčeni, že Ježíš je Kristus, Syn živého Boha; že Otec může uskutečniti skrze svého Nejmilovanějšího své veliké a věčné záměry a znovuzřídití Židy nebo celý dům Izraele do země jejich dědictví, kterou jim Pán, jejich Bůh, dal ke splnění smlouvy své;
- 15 A také aby símě tohoto lidu mohlo plněji věřiti jeho evangeliu, které k nim dojde od pohanů; neboť tento lid bude rozptýlen a stane se temným, špinavým a odporným lidem, více nežli ti, kteří kdy byli mezi námi popsáni, ano, dokonce i ti, kteří byli popsáni mezi Lamanity, a to pro svou nevíru a modlářství.

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

- 16 Neboť vizte, Duch Páně se již ustal nesnaditi s jejich otci; a oni jsou na světě bez Krista a bez Boha; a jsou hnáni sem a tam jako plevy ve větru.
- 17 Kdysi byli příjemným lidem a měli Krista za svého pastýře; ano, byli vedeni dokonce Bohem Otcem.
- 18 Ale nyní, vizte, jsou vedeni Satanem sem a tam, stejně jako jsou hnány plevy ve větru nebo jako je loď zmítána sem a tam ve vlnách bez plachty či kotvy či bez něčeho, co by ji řídilo; a stejně jako je ona, taková jsou oni.
- 19 A vizte, Pán uschoval jejich požehnání, která mohli v zemi obdržeti, pro pohany, kteří budou zemi vlastniti.
- 20 Ale vizte, stane se, že pohané je budou hnáti a rozptylovati; a poté, co je pohané budou hnáti a rozptylovati, vizte, pak se Pán rozpomene na smlouvu, kterou učinil s Abrahamem a s celým domem Izraele.
- 21 A také se Pán rozpomene na modlitby spravedlivých, které k němu byly za ně pronášeny.
- 22 A pak, ó vy pohané, jak budete moci stanouti před mocí Boží, pokud nebudete činiti pokání a neodvrátíte se od svých zlých cest?
- 23 Nevíte, že jste v rukou Božích? Nevíte, že on má veškerou moc a že na veliký příkaz jeho se země svine jako svitek?
- 24 Tudíž, číňte pokání a pokořte se před ním, aby proti vám nevyšel ve spravedlnosti – aby zbytek semene Jákobova nevyšel mezi vás jako lev a neroztrhal vás na kusy, a není nikoho, aby vysvobodil.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightful people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 A nyní, končím svůj záznam o zkáze svého lidu, Nefitů. A stalo se, že jsme pochodovali před Lamanity.
- 2 A já, Mormon, jsem napsal list králi Lamanitů a přál jsem si od něho, aby nám dovolil, abychom mohli shromáždit svůj lid v zemi Kumora u pahorku, který se nazýval Kumora, a tam bychom se s nimi mohli utkat v bitvě.
- 3 A stalo se, že král Lamanitů mi dovolil to, co jsem si přál.
- 4 A stalo se, že jsme pochodovali do země Kumora a rozbili jsme své stany okolo pahorku Kumora; a bylo to v zemi mnoha vod, řek a pramenů; a zde jsme měli naději, že získáme nad Lamanity převahu.
- 5 A když tři sta a osmdesát a čtyři roky uplynuly, shromáždili jsme veškerý zbytek svého lidu do země Kumora.
- 6 A stalo se, že když jsme do země Kumora shromáždili veškerý svůj lid v jedno, vizte, já, Mormon, jsem zestárl; a věda, že to bude poslední boj mého lidu, a obdržev příkaz od Pána, abych nestrpěl, aby záznamy, které byly předávány našimi otci a které byly posvátné, padly do rukou Lamanitů (neboť Lamanité by je zničili), tudíž učinil jsem tento záznam z desek Nefiových a ukryl jsem v pahorku Kumora všechny záznamy, které mi byly svěřeny rukou Páně, až na těchto několik desek, které jsem předal synovi svému Moronimu.
- 7 A stalo se, že můj lid, se svými manželkami a svými dětmi, nyní uviděl vojska Lamanitů pochodující proti nim; a s oním hrozným strachem ze smrti, který naplňuje hrud' všech zlovolných, je očekávali, aby se s nimi střetli.
- 8 A stalo se, že přišli, aby proti nám bojovali, a každá duše byla naplněna hrůzou pro velikost jejich počtu.
- 9 A stalo se, že napadli můj lid mečem a lukem a šípem a sekerou a všelikými válečnými zbraněmi.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

10 A stalo se, že moji mužové byli pobiti, ano, dokonce
mých deset tisíc, kteří byli se mnou, a já jsem padl
zraněn uprostřed nich; a prošli kolem mne, takže můj
život neukončili.

11 A když prošli a pobili veškerý můj lid až na dvacet a
čtyři z nás (mezi nimiž byl můj syn Moroni), my,
přeživše mrtvé lidu svého, spatřili jsme nazítří, když se
Lamanité navrátili do svých táborů, s vrcholku pahorku
Kumora oněch deset tisíc z mého lidu, kteří byli pobiti,
byvše vedeni mnou v čele.

12 A také jsme viděli oněch deset tisíc z mého lidu, které
vedl můj syn Moroni.

13 A vizte, oněch deset tisíc Gidgidonových padlo, a on
také, uprostřed nich.

14 A Lama padl se svými deseti tisíci; a Gilgal padl se
svými deseti tisíci; a Limha padl se svými deseti tisíci; a
Jeneum padl se svými deseti tisíci; a Kumenia a
Moronia a Antionum a Šiblom a Sem a Još, každý padl
se svými deseti tisíci.

15 A stalo se, že bylo dalších deset, kteří padli mečem,
každý se svými deseti tisíci; ano, dokonce padl veškerý
můj lid, až na oněch dvacet a čtyři, kteří byli se mnou, a
také až na několik, kteří uprchli do jižních zemí, a až na
několik, kteří přeběhli k Lamanitům; a jejich maso a
kosti a krev ležely na tváři země, jsouce opuštěny
rukama těch, kteří je zabili, a zetlely na zemi a rozpadly
se a navrátily se ke své matce zemi.

16 A má duše byla rozervána úzkostí nad porážkou
mého lidu a zvolal jsem:

17 Ó vy krásní, jak jste se mohli odvrátiti od cest Páně! Ó
vy krásní, jak jste mohli zavrhnouti toho Ježíše, který
stál s otevřenou náručí, aby vás přijal!

18 Vizte, kdybyste toto neučinili, nepadli byste. Ale
vizte, padli jste a já truchlím nad vaší ztrátou.

19 Ó vy krásní synové a dcery, vy otcové a matky,
manželé a manželky, vy krásní, jak jen jste mohli
padnouti!

And it came to pass that my men were hewn down,
yea, even my ten thousand who were with me, and I fell
wounded in the midst; and they passed by me that they
did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down
all my people save it were twenty and four of us, (among
whom was my son Moroni) and we having survived the
dead of our people, did behold on the morrow, when
the Lamanites had returned unto their camps, from the
top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people
who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people
who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had
fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and
Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah
had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen
with his ten thousand; and Cumenihah, and
Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem,
and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did
fall by the sword, with their ten thousand each; yea,
even all my people, save it were those twenty and four
who were with me, and also a few who had escaped into
the south countries, and a few who had deserted over
unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and
bones, and blood lay upon the face of the earth, being
left by the hands of those who slew them to molder
upon the land, and to crumble and to return to their
mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the
slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the
ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have re-
jected that Jesus, who stood with open arms to receive
you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have
fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers,
ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye
could have fallen!

20 Avšak vizte, odešli jste a můj zármutek nemůže
způsobiti váš návrat.

21 A brzy přijde den, kdy vaše smrtelnost musí odíti
nesmrtelnost, a tato těla, která nyní tlejí
v porušitelnosti, se musejí brzy státi těly
neporušitelnými; a pak budete museti stanouti před
soudcovskou stolicí Kristovou, abyste byli souzeni
podle svých skutků; a pakliže jste spravedliví, pak jste
požehnáni se svými otci, kteří odešli před vámi.

22 Ó, kéž byste byli činili pokání dříve, nežli na vás přišla
tato veliká zkáza. Avšak vizte, odešli jste a Otec, ano,
Věčný Otec nebe, zná váš stav; a nakládá s vámi podle
spravedlnosti své a milosrdenství svého.

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot
bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put
on immortality, and these bodies which are now
moldering in corruption must soon become incorrupt-
ible bodies; and then ye must stand before the
judgment-seat of Christ, to be judged according to your
works; and if it so be that ye are righteous, then are ye
blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction
had come upon you. But behold, ye are gone, and the
Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your
state; and he doeth with you according to his justice and
mercy.

Mormon 7

- 1 A nyní vizte, chtěl bych trochu promluvit ke zbytku tohoto lidu, který je ušetřen, pakliže Bůh mu může předati má slova, aby mohl zvědět o věcech svých otců; ano, mluvím k vám, vy zbylí z domu Izraele; a toto jsou slova, která pravím:
- 2 Vězte, že jste z domu Izraele.
- 3 Vězte, že musíte dojít k pokání, jinak nemůžete být spaseni.
- 4 Vězte, že musíte složit své válečné zbraně a nesmíte jich již pozvednouti a již si nesmíte libovati v prolévání krve, ledaže vám tak přikáže Bůh.
- 5 Vězte, že musíte dojít poznání otců svých a činiti pokání ze všech svých hříchů a nepravostí a věřiti v Ježíše Krista, že je Syn Boží a že byl zabit Židy a mocí Otcovou opět vstal, čímž získal vítězství nad hrobem; a také v něm je pohlcen osten smrti.
- 6 A on uskutečňuje vzkříšení mrtvých, čímž člověk musí být pozvednut, aby stanul před soudcovskou stolicí jeho.
- 7 A on uskutečnil vykoupení světa, čímž je tomu, kdo je před ním soudného dne shledán nevinným, dáno přebývat v přítomnosti Boží v jeho království, aby pěl s nebeskými chóry ustavičnou chválu Otci i Synu i Duchu Svatému, kteří jsou jeden Bůh, ve stavu štěstí, jež nemá žádného konce.
- 8 Tudíž čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu Ježíšově a chopte se evangelia Kristova, které vám bude předloženo nejen v tomto záznamu, ale také v záznamu, který přijde k pohanům od Židů, kterýžto záznam se dostane od pohanů k vám.
- 9 Neboť vizte, toto je psáno se záměrem, abyste tomu mohli uvěřiti; a uvěříte-li tomu, uvěříte i tomuto; a uvěříte-li tomuto, budete vědět o svých otcích, a také o podivuhodných dílech, která mezi nimi byla vykonána mocí Boží.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 A také budete věděti, že jste zbytkem semene
Jákovova; tudíž jste počítáni mezi lid první smlouvy; a
pakliže uvěříte v Krista a budete pokřtěni, nejprve
vodou, potom ohněm a Duchem Svatým, následující
příkladu Spasitele podle toho, co nám přikázal, bude
vám v den soudu dobře. Amen.

And ye will also know that ye are a remnant of the
seed of Jacob; therefore ye are numbered among the
people of the first covenant; and if it so be that ye be-
lieve in Christ, and are baptized, first with water, then
with fire and with the Holy Ghost, following the exam-
ple of our Savior, according to that which he hath com-
manded us, it shall be well with you in the day of judg-
ment. Amen.

Mormon 8

- 1 Vizte, já, Moroni, dokončuji záznam svého otce Mormona. Vizte, mám k napsání jen málo věcí, kteréžto věci mi byly přikázány mým otcem.
- 2 A nyní, stalo se, že po oné veliké a strašlivé bitvě u Kumora, vizte, Nefité, kteří uprchli do země jižní, byli honěni Lamanity, dokud všichni nebyli zničeni.
- 3 A mého otce také zabili, a já zůstávám úplně sám, abych popsal smutný příběh o zkáze svého lidu. Avšak vizte, odešli a já plním přikázání svého otce. A zda mne zabijí, to nevím.
- 4 Tudíž budu psát a ukryji záznamy v zemi; a kam půjdu, na tom nezáleží.
- 5 Vizte, tento záznam učinil můj otec a popsal jeho účel. A vizte, já bych ho popsal také, kdybych měl na deskách místo, ale nemám; a rudu nemám žádnou, neboť jsem sám. Můj otec byl zabit v bitvě, i všichni moji příbuzní, a nemám přátel, ani kam jíti; a jak dlouho bude Pán trpěti to, že mohu žít, to nevím.
- 6 Vizte, čtyři sta let uplynulo od příchodu našeho Pána a Spasitele.
- 7 A vizte, Lamanité honili můj lid, Nefity, z města do města a z místa na místo, až jich již není; a veliký byl jejich pád; ano, veliké a podivuhodné je zničení mého lidu, Nefitů.
- 8 A vizte, je to ruka Páně, která to učinila. A vizte také, Lamanité jsou ve válce jeden s druhým; a celá tvář této země je jedním neustálým koloběhem vraždění a krveprolévání; a nikdo nezná konce války.
- 9 A nyní, vizte, již o nich nebudu mluvit, neboť není nikoho kromě Lamanitů a lupičů, kdo žije na tváři země.

Mormon 8

- Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.
- And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.
- And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.
- Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.
- Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.
- Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.
- And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.
- And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.
- And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

- 10 A není nikoho, kdo zná pravého Boha, kromě oněch učedníků Ježíšových, kteří zůstali v zemi, dokud zlovolnost lidu nebyla tak veliká, že Pán nestrpěl, aby s lidem setrvali; a zda jsou na tváři země, nikdo neví.
- 11 Ale vizte, můj otec a já jsme je viděli, a oni nám sloužili.
- 12 A každý, kdo obdrží tento záznam a neodsoudí ho pro nedokonalosti, které v něm jsou, ten pozná větší věci, nežli jsou tyto. Vizte, já jsem Moroni; a kdyby to bylo možné, oznámil bych vám všechny věci.
- 13 Vizte, ustávám promlouvati o tomto lidu. Jsem syn Mormonův a můj otec byl potomkem Nefiovým.
- 14 A já jsem ten, kdo ukrývá tento záznam Pánu; jeho desky nemají žádnou cenu, pro přikázání Páně. Neboť on vpravdě praví, že nikdo je nebude mít, aby dosáhl zisku; ale jejich záznam má velikou cenu; a kdo ho vynese na světlo, toho Pán požehná.
- 15 Neboť nikdo nemůže mít moc vynést ho na světlo, pokud mu ona nebyla dána od Boha; neboť Bůh chce, aby to bylo učiněno s okem upřeným na jeho slávu nebo na blaho dávného a dávno rozptýleného lidu smlouvy Páně.
- 16 A požehnan budiž ten, kdo vynese tuto věc na světlo; neboť bude vynesena z temnoty na světlo, podle slova Božího; ano, bude vynesena ze země a zazáří z temnoty a vejde ve známost lidu; a to bude učiněno mocí Boží.
- 17 A jsou-li tam chyby, jsou to chyby lidské. Avšak vizte, my neznáme žádnou chybu; nicméně Bůh zná všechny věci; tudíž ten, kdo odsuzuje, necht' se má na pozoru, aby nebyl v nebezpečí pekelného ohně.
- 18 A ten, kdo praví: Ukaž mi je, jinak budeš udeřen – necht' se varuje toho, aby nepřikazoval to, co Pán zakázal.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

19 Neboť vizte, ten, kdo soudí ukvapeně, bude na oplátku souzen ukvapeně; neboť podle skutků jeho bude jeho mzda; tudíž ten, kdo bije, bude bit na oplátku Pánem.

20 Pohledte, co praví písmo – člověk nebude bít, ani nebude souditi; neboť soud je můj, praví Pán, a odplata je má také a já budu odpláceti.

21 A ten, kdo bude chrliti hněv a rozbroje proti dílu Páně a proti lidu smlouvy Páně, který je domem Izraele, a řekne: Zničíme dílo Páně a Pán nevzpomene na smlouvu svou, kterou učinil s domem Izraele – ten je v nebezpečí, že bude poražen a uvržen do ohně;

22 Neboť věčné účely Páně se budou valiti dále, dokud se všechny jeho přísliby nenaplní.

23 Hleďte v proroctvích Izaiášových. Vizte, nemohu je vypsati. Ano, vizte, pravím vám, že oni svatí, kteří odešli přede mnou a kteří vlastnili tuto zemi, budou volati, ano, dokonce i z prachu budou volati k Pánu; a jakože žije Pán, on se rozpomene na smlouvu, kterou s nimi učinil.

24 A on zná jejich modlitby, že byly pro dobro jejich bratří. A on zná jejich víru, neboť v jeho jménu mohli přenášeti hory; a v jeho jménu mohli způsobiti, že se země otřásala; a mocí slova jeho způsobili, že se vězení zřítily k zemi; ano, dokonce ani žhoucí pec jim nemohla ublížiti, ani divá zvěř, ani jedovatí hadi, pro moc jeho slova.

25 A vizte, jejich modlitby byly také pro dobro toho, komu Pán dovolí tyto věci vynésti.

26 A nikdo nemusí říkati, že nepřijdou, neboť zajisté přijdou, neboť Pán to pravil; neboť ze země vyjdou, rukou Páně, a nikdo tomu nemůže zabrániti; a přijde to v den, kdy se bude říkati, že zázraky ustaly; a přijde to tak, jako kdyby někdo mluvil z mrtvých.

27 A přijde to v den, kdy krev svatých bude křičeti k Pánu, pro tajná spolčení a díla temnoty.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

28 Ano, přijde to v den, kdy moc Boží bude popírána a církve budou poskvrněné a povýšené v pýše srdce svého; ano, vpravdě v den, kdy vůdcové církví a učitelé povstanou v pýše srdce svého, až k ovládnutí těch, kteří náležejí k jejich církvím.

29 Ano, přijde to v den, kdy se bude proslýchat o požárech a bouřích a párách dýmu v cizích zemích;

30 A bude se také proslýchat o válkách, pověstech o válkách a zemětřeseních na různých místech.

31 Ano, přijde to v den, kdy na tváři země bude veliká špína; bude vraždění a loupení a lhaní a klamání a smilstva a všeliké ohavnosti; kdy budou mnozí, kteří budou říkati: Čiňte toto nebo čiňte ono a nezáleží na tom, neboť Pán takové posledního dne podepře. Avšak běda takovým, neboť jsou ve žluči hořkosti a v poutech nepravosti.

32 Ano, přijde to v den, kdy budou zbudovány církve, které budou říkati: Pojdte ke mně a za vaše peníze vám budou vaše hříchy odpuštěny.

33 Ó zlovolný a zvrácený a tvrdošíjný lide, proč sis pro sebe zbudoval církve, abys dosáhl zisku? Proč jsi překroutil svaté slovo Boží, abys přivodil zatracení na svou duši? Viz, pohlédni na zjevení Boží; neboť viz, onoho dne přijde čas, kdy se všechny tyto věci musejí naplniti.

34 Vizte, Pán mi ukázal veliké a podivuhodné věci o tom, co musí brzy přijíti v onen den, kdy tyto věci mezi vás přijdou.

35 Vizte, mluvím k vám, jako byste byli přítomní, a přece nejste. Avšak vizte, Ježíš Kristus mi vás ukázal, a já znám vaše konání.

36 A vím, že kráčíte v pýše srdce svého; a není nikoho, kromě několika málo těch, kteří se nepovyšují v pýše srdce svého, až k nošení velmi vybraného šatu a k závidění a k rozbrojům a k zášti a k pronásledování a k všelikým nepravostem; a vaše církve, ano, dokonce všechny, se pošpinily pýchou vašeho srdce.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

37 Neboť vizte, vy milujete peníze a jmění své a vybraný šat svůj a okrasy církví svých více, nežli milujete chudé a potřebné, nemocné a sužované.

38 Ó vy pošpinění, vy pokrytci, vy učitelé, kteří se prodáváte za to, co zreziví, proč jste pošpinili svatou církev Boží? Proč se stydíte vzít na sebe jméno Kristovo? Proč si nemyslíte, že větší je hodnota nekonečného štěstí nežli oné bídy, která nikdy nepomine – pro chválu světa?

39 Proč se okrašluje tím, co nemá žádného života, a přece strpíte, aby hladoví a potřební a nazí a nemocní a sužovaní procházeli kolem vás, a vy si jich nevšímáte?

40 Ano, proč budujete své tajné ohavnosti, abyste dosáhli zisku, a způsobujete, aby vdovy truchlily před Pánem, a také aby sirotci truchlili před Pánem, a také aby krev jejich otců a jejich manželů křičela ze země k Pánu o odplatu na vaše hlavy?

41 Vizte, meč odplaty visí nad vámi; a brzy přijde čas, kdy on vám odplatí za krev svatých, neboť nestrpí již déle jejich křik.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 A nyní, promlouvám také o těch, kteří nevěří v Krista.
- 2 Vizte, uvěříte v den svého navštívení – vizte, až Pán přijde, ano, dokonce v onen veliký den, kdy země bude svinuta jako svitek a prvky budou roztaveny žhoucím žářem, ano, v onen veliký den, kdy budete předvedeni, abyste stáli před Beránkem Božím – pak řeknete, že není žádného Boha?
- 3 Budete pak dále popírati Krista, nebo budete moci pohlédnouti na Beránka Božího? Domníváte se, že s ním budete přebývati s vědomím své viny? Domníváte se, že můžete šťastně přebývati s onou svatou Bytostí, když vaše duše bude trýzněna vědomím viny, že jste neustále porušovali zákony jeho?
- 4 Vizte, pravím vám, že by vám bylo bídňěji, kdybyste přebývali se svatým a spravedlným Bohem s vědomím své špinavosti před ním, nežli kdybyste přebývali se zatracenými dušemi v pekle.
- 5 Neboť vizte, až budete přivedeni, abyste viděli před Bohem nahotu svou, a také slávu Boží, a svatost Ježíše Krista, roznítí to ve vás plamen neuhasitelného ohně.
- 6 Ó tedy vy, nevěřící, obraťte se k Pánu; volejte mocně k Otci ve jménu Ježíšově, abyste snad mohli býti shledáni bez poskvrny, čistí, krásní a bělostní, byvše očištěni krví Beránkovou, onoho velikého a posledního dne.
- 7 A opět promlouvám k vám, kteří popíráte zjevení Boží a pravíte, že pominula, že není žádných zjevení ani proroctví ani darů ani uzdravování ani promlouvání jazyky a vykládání jazyků;
- 8 Vizte, pravím vám, ten, kdo popírá tyto věci, nezná evangelium Kristovo; ano, ten nečetl písma; pokud ano, nerozumí jim.
- 9 Neboť nedočítáme se, že Bůh je tentýž včera, dnes a na věky a že v něm není proměnlivosti ani nástinu změny?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

- 10 A nyní, jestliže jste si představovali boha, který se mění a v kterém je nástin změny, pak jste si představovali boha, který není Bohem zázraků.
- 11 Ale vizte, já vám ukáži Boha zázraků, a to Boha Abrahamova a Boha Izákova a Boha Jákobova; a je to tentýž Bůh, který stvořil nebesa a zemi a všechny věci, jež na nich jsou.
- 12 Vizte, stvořil Adama a Adamem přišel pád člověka. A kvůli pádu člověka přišel Ježíš Kristus, který je Otcem a Synem; a skrze Ježíše Krista přišlo vykoupení člověka.
- 13 A skrze vykoupení člověka, které přišlo skrze Ježíše Krista, jsou přivedeni zpět do přítomnosti Páně; ano, toto je to, čím jsou všichni lidé vykoupeni, protože smrt Kristova uskutečňuje vzkříšení, které uskutečňuje vykoupení z nekonečného spánku, z kteréhožto spánku budou všichni lidé mocí Boží probuzeni, až zazní pozoun; a vyjdou jak malí, tak velcí a všichni stanou před jeho stolicí, jsouce vykoupeni a uvolnění z tohoto věčného pouta smrti, kterážto smrt je smrtí časnou.
- 14 A pak na ně přijde soud Svatého; a pak přijde čas, kdy ten, kdo je špinavý, bude špinavý nadále; a ten, kdo je spravedlivý, bude spravedlivý nadále; ten, kdo je šťastný, bude šťastný nadále; a ten, kdo je nešťastný, bude nešťastný nadále.
- 15 A nyní, ó vy všichni, kteří jste si představovali boha, který nemůže činiti žádných zázraků, chtěl bych se vás zeptati: Udály se všechny tyto věci, o kterých jsem promlouval? Přišel již konec? Vizte, pravím vám: Nikoli; a Bůh nepřestal býti Bohem zázraků.
- 16 Vizte, nejsou věci, jež Bůh vykonal, podivuhodné v očích našich? Ano, a kdo může pochopiti podivuhodná díla Boží?
- 17 Kdo řekne, že to nebyl zázrak, že slovem jeho bylo nebe a země; a že mocí slova jeho byl člověk stvořen z prachu země; a že mocí slova jeho byly vykonány zázraky?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 A kdo řekne, že Ježíš Kristus neučinil mnoho mocných zázraků? A mnoho mocných zázraků bylo vykonáno rukama apoštolů.

19 A jestliže byly zázraky konány tenkrát, proč přestal Bůh býti Bohem zázraků, a přece býti neproměnlivou Bytostí? A vizte, pravím vám, že on se nemění; kdyby tomu tak bylo, pak by přestal býti Bohem; a on Bohem býti nepřestává a je Bohem zázraků.

20 A důvodem, proč přestává činiti zázraky mezi dětmi lidskými, je to, že upadají do nevíry a odvracejí se od správné cesty a neznají Boha, v kterého mají důvěřovati.

21 Vizte, pravím vám, že každému, kdo věří v Krista, nic nepochybuje, o cokoli bude žádati Otce ve jménu Kristově, bude mu dáno; a tento příslib je pro všechny, až do končin země.

22 Neboť vizte, tak pravil Ježíš Kristus, Syn Boží, učedníkům svým, kteří měli zůstat, ano, a také všem učedníkům svým, a v doslechu zástupu: Jděte do celého světa a kažte evangelium každému stvoření;

23 A ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen, ale ten, kdo neuvěří, bude zatracen;

24 A tato znamení budou následovati ty, kteří věří – v mém jménu budou vymítati ďábly; budou mluviti novými jazyky; budou bráti hady; a napijí-li se něčeho smrtícího, neuškodí jim to; Budou vkládati ruce na nemocné, a ti se uzdraví;

25 A každému, kdo bude věřiti ve jméno mé, nic nepochybuje, tomu potvrdím všechna slova svá, až do končin země.

26 A nyní, vizte, kdo se může postaviti proti dílům Páně? Kdo může popřít slova jeho? Kdo povstane proti všemohoucí moci Páně? Kdo bude opovrhovati díly Páně? Kdo bude opovrhovati dětmi Kristovými? Hledte, vy všichni, kteří opovrhujete díly Páně, neboť se budete diviti a zahynete.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

- 27 Ó, neopovrhujte tedy a nedivte se, ale poslouchajte slova Páně a žádejte Otce ve jménu Ježíšově o vše, čeho vám bude zapotřebí. Nepochybujte, ale buďte věřící a počněte jako za starých dob a pojdte k Pánu celým srdcem svým a pracujte na spasení svém s bázní a třesením před ním.
- 28 Buďte moudří ve dnech zkoušky své; zbavte se vši nečistoty; neproste o něco, abyste to na libosti své vynakládali, ale proste s pevností neotřesenou, abyste se nepoddali žádnému pokušení, ale abyste sloužili pravému a živému Bohu.
- 29 Hledte, ať nejste pokřtěni nehodně; hledte, ať neberete svátost Kristovu nehodně; ale hledte, abyste byli hodni činiti všechny věci, a čiňte to ve jménu Ježíše Krista, Syna živého Boha; a činíte-li to a vytrváte-li do konce, nebudete nikterak vyvrženi.
- 30 Vizte, mluvím k vám, jako bych mluvil z mrtvých; neboť vím, že budete mítí slova moje.
- 31 Neodsuzujte mne za mé nedostatky, ani mého otce za jeho nedostatky, ani ty, kteří psali před ním; ale raději vzdejte díky Bohu, že vám ukázal naše nedostatky, abyste se mohli učití býti moudřejšími, nežli jsme byli my.
- 32 A nyní vizte, my jsme napsali tento záznam podle své znalosti znaky, které se mezi námi nazývají pozměněnou egyptštinou a které byly předávány a byly námi pozměňovány podle našeho způsobu řeči.
- 33 A kdyby byly bývaly naše desky dostatečně veliké, byli bychom psali v hebrejštině; ale hebrejštinu jsme také pozměnili; a kdybychom bývali mohli psáti v hebrejštině, vizte, byli byste neměli v našem záznamu žádných nedostatků.
- 34 Ale Pán zná věci, které jsme napsali, a také to, že žádný jiný lid náš jazyk nezná; a protože žádný jiný lid nezná náš jazyk, tudíž připravil prostředky k jeho vyložení.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

35 A tyto věci jsou napsány, abychom svůj šat mohli zbaviti krve svých bratří, kteří upadali do nevíry.

36 A vizte, tyto věci, které jsme si přáli ohledně svých bratří, ano, a to jejich znovuzřízení k poznání Krista, jsou podle modliteb všech svatých, kteří přebývali v této zemi.

37 A kéž Pán Ježíš Kristus dá, aby jejich modlitby mohly býti zodpověděny podle víry jejich; a kéž se Bůh Otec rozpomene na smlouvu, kterou učinil s domem Izraele; a kéž mu na věky žehná skrze víru ve jméno Ježíše Krista. Amen.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Knihá Eterova

Záznam Jareditů vyňatý z dvaceti čtyř desek nalezených lidem Limhiovým za dnů krále Mosiáše.

Eter 1

- 1 A nyní já, Moroni, pokračuji, abych podal zprávu o oněch dávných obyvatelích, kteří byli zničeni rukou Páně na tváři této severní země.
- 2 A přebírám svou zprávu z dvaceti a čtyř desek, které našel lid Limhiův, a nazývá se Knihou Eterovou.
- 3 A jelikož se domnívám, že první část tohoto záznamu, která mluví o stvoření světa, a také Adama, a která podává zprávu od oné doby až po velikou věž a o všech věcech, jež se přihodily mezi dětmi lidskými až do oné doby, se nachází mezi Židy –
- 4 Tudíž nepíši ony věci, které se přihodily ode dnů Adamových až do oné doby; avšak nacházejí se na deskách; a kdo je nalezne, ten bude mítí moc, aby mohl získati úplnou zprávu.
- 5 Ale vizte, já nepodávám úplnou zprávu, ale část zprávy podávám, od věže až do doby, kdy byli zničeni.
- 6 A tímto způsobem podávám zprávu. Ten, kdo napsal tento záznam, byl Eter, a on byl potomkem Koriantorovým.
- 7 Koriantor byl synem Moronovým.
- 8 A Moron byl synem Etemovým.
- 9 A Etem byl synem Ahovým.
- 10 A Aha byl synem Setovým.
- 11 A Set byl synem Šiblonovým.
- 12 A Šiblon byl synem Komovým.
- 13 A Kom byl synem Koriantumovým.
- 14 A Koriantum byl synem Amnigaddovým.
- 15 A Amnigadda byl synem Aronovým.
- 16 A Aron byl potomkem Hetovým, který byl synem Heartomovým.
- 17 A Heartom byl synem Libovým.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limhi in the days of King Mosiah.

Ether 1

- And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.
- And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.
- And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—
- Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.
- But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.
- And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.
- Coriantor was the son of Moron.
- And Moron was the son of Ethem.
- And Ethem was the son of Ahah.
- And Ahah was the son of Seth.
- And Seth was the son of Shiblón.
- And Shiblón was the son of Com.
- And Com was the son of Coriantum.
- And Coriantum was the son of Amnigaddah.
- And Amnigaddah was the son of Aaron.
- And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.
- And Hearthom was the son of Lib.

18 A Lib byl synem Cisovým.
19 A Cis byl synem Koromovým.
20 A Korom byl synem Léviovým.
21 A Lévi byl synem Kimovým.
22 A Kim byl synem Moriantonovým.
23 A Morianton byl potomkem Riplakišovým.
24 A Riplakiš byl synem Šezovým.
25 A Šez byl synem Hetovým.
26 A Het byl synem Komovým.
27 A Kom byl synem Koriantumovým.
28 A Koriantum byl synem Emerovým.
29 A Emer byl synem Omerovým.
30 A Omer byl synem Šulovým.
31 A Šul byl synem Kibovým.
32 A Kib byl synem Oriaoovým, který byl synem Jaredovým;
33 Kterýžto Jared odešel se svým bratrem a jejich rodinami, s několika dalšími a jejich rodinami od veliké věže v době, kdy Pán zmátl jazyk lidí a přísahal ve svém hněvu, že budou rozptýleni po celé tváři země; a podle slova Páně byli lidé rozptýleni.
34 A protože bratr Jaredův byl statný a mocný muž a měl u Pána velikou přízeň, Jared, jeho bratr, mu pravil: Volej k Pánu, aby nás nezmaťl, takže bychom nemohli rozuměti svým slovům.
35 A stalo se, že bratr Jaredův volal k Pánu a Pán měl soucit s Jaredem; tudíž nezmaťl jazyk Jaredův; a Jared a jeho bratr nebyli zmateni.
36 Pak pravil Jared svému bratru: Volej opět k Pánu a on snad odvrátí hněv svůj od těch, kteří jsou našimi přáteli, aby nezmaťl jejich jazyk.
37 A stalo se, že bratr Jaredův volal k Pánu a Pán měl soucit s jejich přáteli a s jejich rodinami také, takže nebyli zmateni.

And Lib was the son of Kish.
And Kish was the son of Corom.
And Corom was the son of Levi.
And Levi was the son of Kim.
And Kim was the son of Morianton.
And Morianton was a descendant of Riplakish.
And Riplakish was the son of Shez.
And Shez was the son of Heth.
And Heth was the son of Com.
And Com was the son of Coriantum.
And Coriantum was the son of Emer.
And Emer was the son of Omer.
And Omer was the son of Shule.
And Shule was the son of Kib.
And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;
Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.
And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.
And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.
Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.
And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 A stalo se, že Jared opět promluvil k svému bratrovi řka: Jdi a taž se Pána, zda nás vyžene ze země, a vyžene-li nás ze země, volej k němu, kam máme jíti. A kdo ví, zda nás Pán nezavede do země, která je vyvolená nade všechny na světě? A je-li tomu tak, budme Pánu věrni, abychom ji mohli obdržeti jako své dědictví.

39 A stalo se, že bratr Jaredův volal k Pánu podle toho, co bylo vyřčeno ústy Jaredovými.

40 A stalo se, že Pán vyslyšel bratra Jaredova a měl s ním soucit a pravil mu:

41 Jdi a shromáždi stáda svá, jak samce, tak samice všeho druhu; a také semena země všeho druhu; a rodiny své; a také Jareda, bratra svého, a rodinu jeho; a také přátele své a rodiny jejich a přátele Jaredovy a rodiny jejich.

42 A až toto učiníš, půjdeš v čele jejich dolů do údolí, které je na sever. A tam se s tebou setkám a půjdu před tebou do země, která je vyvolená nade všechny země světa.

43 A tam ti požehnám, i semeni tvému, a vzbudím pro sebe ze semene tvého a ze semene bratra tvého a z těch, kteří půjdou s tebou, veliký národ. A na celé tváři země nebude většího národa nežli národ, který vzbudím pro sebe ze semene tvého. A to pro tebe učiním, protože jsi ke mně po tento dlouhý čas volal.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Eter 2

- 1 A stalo se, že Jared a jeho bratr a jejich rodiny, a také přátelé Jareda a jeho bratra a jejich rodiny, sešli se svými stády, které shromáždili, samci i samicemi všeho druhu, do údolí, které bylo severně (a to údolí se jmenovalo Nimrod, byvši pojmenováno po onom mocném lovcí).
- 2 A také nakladli pasti a nachytali ptactvo vzduchu; a také připravili nádobu, ve které s sebou nesli ryby vodní.
- 3 A také s sebou vzali deseret, což vyloženo je včela medonosná; a tak s sebou nesli roje včel a všeliké druhy toho, co bylo na tváři země, semena všeho druhu.
- 4 A stalo se, že když sešli do údolí Nimrod, Pán sestoupil a promluvil s bratrem Jaredovým; a byl v oblaku a bratr Jaredův ho neviděl.
- 5 A stalo se, že Pán jim přikázal, aby šli do pustiny, ano, do oné části, kde člověk nikdy nebyl. A stalo se, že Pán šel před nimi a hovořil s nimi, když stál v oblaku, a dával pokyny, kudy mají putovati.
- 6 A stalo se, že putovali pustinou a stavěli čluny, ve kterých se přeplavili přes mnoho vod, jsouce neustále řízení rukou Páně.
- 7 A Pán nestrpěl, aby se zastavili za mořem v pustině, ale chtěl, aby došli až do země zaslíbení, která byla vyvolená nade všechny jiné země a kterou Pán Bůh zachoval pro spravedlivý lid.
- 8 A přísahal ve svém hněvu bratru Jaredovu, že ti, kteří by vlastnili tuto zemi zaslíbení od oné doby nadále a na věky, budou sloužití jemu, pravému a jedinému Bohu, jinak budou vyhlazeni, až na ně přijde plnost hněvu jeho.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 A nyní, můžeme viděti ustanovení Boží ohledně této země, že to je země zaslíbení; a každý národ, který ji bude vlastniti, bude sloužiti Bohu, jinak bude vyhlazen, až na něj přijde plnost hněvu jeho. A plnost hněvu jeho na něj sestoupí, až uzraje v nepravosti.

10 Neboť vizte, toto je země, která je vyvolená nade všechny jiné země; pročez, kdo ji vlastní, bude sloužiti Bohu, nebo bude vyhlazen; neboť to je věčné ustanovení Boží. A teprve až bude plnost nepravosti mezi dětmi této země, tehdy budou vyhlazeny.

11 A toto přichází k vám, ó pohané, abyste mohli poznati ustanovení Boží – abyste mohli činiti pokání a nepokračovati v nepravostech svých až do plnosti, abyste na sebe nepřivodili plnost hněvu Božího, jak to doposud činili obyvatelé této země.

12 Vizte, toto je země vyvolená a každý národ, který ji bude vlastniti, bude osvobozen z poroby a ze zajetí a ode všech ostatních národů pod nebem, budou-li jen sloužiti Bohu této země, který jest Ježíš Kristus a který se projevil tím, co jsme napsali.

13 A nyní, pokračuji ve svém záznamu; neboť vizte, stalo se, že Pán dovedl Jareda a jeho bratry až k onomu velikému moři, které rozděluje země. A když došli k moři, rozbili své stany; a pojmenovali ono místo Moriankumer; a dleli ve stanech, a dleli ve stanech při pobřeží po dobu čtyř let.

14 A stalo se ke konci oněch čtyř let, že Pán opět přišel k bratru Jaredovu a stanul v oblaku a hovořil s ním. A po dobu tří hodin hovořil Pán s bratrem Jaredovým a ukázoval ho, protože nepamatoval na to, aby vzýval jméno Páně.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

- 15 A bratr Jaredův činil pokání ze zla, které učinil, a vzýval jméno Páně za své bratří, kteří byli s ním. A Pán mu pravil: Odpustím tobě a bratrům tvým hříchy jejich; ale nebudete již hřešiti, neboť si budete pamatovati, že Duch můj se nebude stále s člověkem nesnaditi; pročez, budete-li hřešiti až do plné zralosti, budete z přítomnosti Páně odříznuti. A toto jsou myšlenky mé ohledně země, kterou vám dám jako dědictví vaše; neboť to bude země vyvolená nade všechny jiné země.
- 16 A Pán pravil: Jděte pracovati a stavějte čluny stejným způsobem, jakým jste stavěli doposud. A stalo se, že bratr Jaredův šel pracovati, a také jeho bratří, a postavili čluny stejným způsobem, jakým již stavěli, podle pokynů Páně. A byly malé a na vodě byly lehké, stejně jako je na vodě lehký pták.
- 17 A byly postaveny takovým způsobem, že byly nesmírně těsné, dokonce tak, že by udržely vodu jako nádoba; a jejich dno bylo těsné jako nádoba; a jejich boky byly těsné jako nádoba; a jejich konce byly zašpičatělé; a jejich vršek byl těsný jako nádoba; a jejich délka byla délkou stromu; a jejich vchod, když byl zavřený, byl těsný jako nádoba.
- 18 A stalo se, že bratr Jaredův volal k Pánu řka: Ó Pane, vykonal jsem práci, kterou jsi mi přikázal, a vyrobil jsem čluny podle toho, jak jsi mne řídil.
- 19 A viz, ó Pane, není v nich žádného světla; kam poplujeme? A také zahyneme, neboť v nich nemůžeme dýchat, leda vzduch, který je v nich; tudíž zahyneme.
- 20 A Pán pravil bratru Jaredovu: Viz, uděláš otvor nahoře a také dole; a když budete strádati kvůli vzduchu, odkryjete otvor a získáte vzduch. A pakliže se stane, že přijde na vás voda, viz, uzavřete otvor, abyste v záplavě nezahynuli.
- 21 A stalo se, že bratr Jaredův učinil tak, jak Pán přikázal.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 A volal opět k Pánu řka: Ó Pane, viz, učinil jsem tak, jak jsi mi přikázal; a připravil jsem plavidla pro svůj lid, a viz, není v nich žádného světla. Viz, ó Pane, ty strpíš, abychom přepluli tuto velikou vodu v temnotě?

23 A Pán pravil bratru Jaredovu: Co chceš, abych učinil, abyste měli v plavidlech svých světlo? Neboť viz, okna míti nemůžete, neboť ta by se roztřístila na kusy; ani s sebou nebudete bráti oheň, neboť nebudete plouti za světla ohně.

24 Neboť vizte, budete jako velryba uprostřed moře; neboť vlny jako hory se o vás budou tříštiti. Nicméně já vás opět vyvedu z hlubin mořských; neboť větry vycházejí z úst mých, a také deště a záplavy vysílám já.

25 A vizte, připravuji vás na tyto věci; neboť nemůžete přeplouti tuto velikou hloubku, ledaže vás připravím na vlny mořské a na větry, které dují, a na záplavy, které přijdou. Tudíž, co chceš, abych pro vás připravil, abyste mohli míti světlo, až budete pohlceni v hlubinách mořských?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Eter 3

1 A stalo se, že bratr Jaredův (nyní, plavidel, která byla připravena, bylo osm) vyšel na horu, kterou nazývali horou Šelem, pro její nesmírnou výšku, a vytavil ze skály šestnáct malých kamenů; a byly bílé a čiré, tak jako průzračné sklo; a vynesl je v rukách svých na vrcholek hory a volal opět k Pánu řka:

2 Ó Pane, ty jsi pravil, že musíme býti obklopeni záplavami. Nyní viz, ó Pane, a nehněvej se na služebníka svého pro slabost jeho před tebou; neboť my víme, že jsi svatý a přebýváš v nebesích a že my jsme před tebou nehodni; kvůli pádu je povaha naše trvale zlá; nicméně, ó Pane, ty jsi nám dal příkázání, že tě musíme vzývat, abychom od tebe mohli obdržeti podle přání svých.

3 Viz, ó Pane, ty jsi nás bil pro nepravost naši a hnal jsi nás a po tyto mnohé roky jsme byli v pustině; nicméně, byl jsi k nám milosrdný. Ó Pane, pohlédni na mne se slitováním a odvrát hněv svůj od tohoto lidu svého a nestrp, aby se plavil přes tuto rozbouřenou hlubinu v temnotě; ale pohleď na tyto věci, jež jsem vytavil ze skály.

4 A já vím, ó Pane, že máš veškerou moc a můžeš učiniti, cokoli chceš, pro dobro člověka; tudíž dotkni se těchto kamenů prstem svým, ó Pane, a připrav je, aby mohly svítiti v temnotě; a budou nám svítiti v plavidlech, která jsme připravili, abychom mohli míti světlo, až budeme přelouvat moře.

5 Viz, ó Pane, ty to můžeš učiniti. My víme, že můžeš ukázati velikou moc, která připadá chápání lidí malá.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 A stalo se, že když bratr Jaredův pravil tato slova, vizte, Pán vztáhl ruku a dotkl se prstem svým kamenů, jednoho po druhém. A závoj byl sňat z očí bratra Jaredova a on spatřil prst Páně; a byl jako prst člověka, jako z masa a krve; a bratr Jaredův padl před Pánem, neboť se ho zmocnil strach.

7 A Pán viděl, že bratr Jaredův padl k zemi; a Pán mu pravil: Vstaň, proč jsi padl?

8 A on Pánovi pravil: Viděl jsem prst Páně a bál jsem se, že mne udeří; neboť jsem nevěděl, že Pán má tělo a krev.

9 A Pán mu pravil: Pro víru svou jsi viděl, že na sebe vezmu tělo a krev; a nikdy přede mne nepředstoupil člověk s tak nesmírnou vírou, jakou máš ty; neboť kdyby tomu tak nebylo, nebyl bys mohl viděti prst můj. Viděl jsi více nežli toto?

10 A on odpověděl: Nikoli; Pane, ukaž se mi.

11 A Pán mu pravil: Budeš věřiti slovům, která promluví?

12 A on odpověděl: Ano, Pane, vím, že ty mluvíš pravdu, neboť jsi Bůh pravdy, a nemůžeš lháti.

13 A když pravil tato slova, vizte, Pán se mu ukázal a pravil: Protože víš tyto věci, jsi vykoupen od pádu; tudíž jsi přiveden zpět do mé přítomnosti; tudíž, já se ti ukazuji.

14 Viz, já jsem ten, kdo byl připraven od založení světa, abych vykoupil lid svůj. Viz, jsem Ježíš Kristus. Jsem Otcem i Synem. Ve mně bude míti veškeré lidstvo život, a to věčně, a to ti, kteří budou věřiti ve jméno mé; a ti se stanou syny mými a dcerami mými.

15 A nikdy jsem se neukázal člověku, kterého jsem stvořil, neboť nikdy ve mne člověk nevěřil tak, jako ty. Vidíš, že jsi stvořen podle mého vlastního obrazu? Ano, vpravdě všichni lidé byli na počátku stvořeni podle mého vlastního obrazu.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Viz, toto tělo, které nyní vidíš, je tělem ducha mého; a člověka jsem stvořil podle těla ducha svého; a stejně tak, jak se tobějevím býti v duchu, tak se ukáží svému lidu v těle.

17 A nyní, jelikož jsem já, Moroni, pravil, že nemohu učiniti úplnou zprávu o těchto věcech, které jsou napsány, tudíž mi postačí, abych řekl, že Ježíš se ukázal tomuto muži v duchu, dokonce po způsobu a v podobě téhož těla, dokonce jako se ukázal Nefitům.

18 A sloužil mu stejně, jako sloužil Nefitům; a činil toto vše, aby tento muž mohl poznati, že on jest Bůh, pro ona mnohá veliká díla, která mu Pán ukázal.

19 A pro poznání tohoto muže on nemohl býti zadržen, aby neviděl za závoj; a spatřil prst Ježíšův, a když ho uviděl, padl v bázni; neboť věděl, že to je prst Páně; a již neměl víru, neboť věděl, nic nepochybuje.

20 Pročež, maje toto dokonalé poznání Boha, nemohl býti zadržen za závojem; tudíž uviděl Ježíše; a on mu sloužil.

21 A stalo se, že Pán pravil bratru Jaredovu: Viz, nestrpíš, aby tyto věci, jež jsi viděl a slyšel, vešly do světa dříve, nežli přijde čas, kdy oslavím jméno své v těle; pročež, budeš chovati věci, jež jsi viděl a slyšel, jako poklad a neukážeš to nikomu.

22 A viz, až přijdeš ke mně, zapíšeš je a zapečetíš je, aby je nikdo nemohl vykládati; neboť je zapíšeš v takovém jazyce, aby nemohly býti přečteny.

23 A viz, dám ti tyto dva kameny a ty je také zapečetíš s věcmi, jež zapíšeš.

24 Neboť viz, jazyk, kterým budeš psáti, jsem zmátl; pročež, dám ve svém vlastním příhodném čase, aby tyto kameny objasnily očím lidským tyto věci, jež zapíšeš.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 A když Pán promluvil tato slova, ukázal bratru Jaredovu všechny obyvatele země, kteří byli, a také všechny, kteří budou; a nezadržel je před zraky jeho, až do končin země.

26 Neboť mu pravil v dobách dřívějších, že bude-li v něho věřiti, může mu ukázati všechny věci – budou mu ukázány, tudíž Pán před ním nemohl ničeho zadržeti, neboť on věděl, že Pán mu může ukázati všechny věci.

27 A Pán mu pravil: Zapiš tyto věci a zapečet je; a já je ukáži ve svém vlastním příhodném čase dětem lidským.

28 A stalo se, že Pán mu přikázal, aby zapečetil ony dva kameny, které obdržel, a neukazoval je, dokud je dětem lidským neukáže Pán.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Eter 4

- 1 A Pán bratru Jaredovu přikázal, aby sešel s hory z přítomnosti Páně a zapsal věci, které viděl; a bylo zakázáno, aby přišly k dětem lidským, dokud on nebude pozvednut na kříži; a z tohoto důvodu je král Mosiáš zdržoval, aby nepřišly do světa předtím, nežli se Kristus ukáže svému lidu.
- 2 A poté, co se Kristus skutečně ukázal svému lidu, přikázal, aby byly učiněny zjevnými.
- 3 A nyní, poté oni všichni upadali do nevíry; a není nikoho kromě Lamanitů, a ti evangelium Kristovo zavrhli; tudíž mi je přikázáno, abych je opět ukryl v zemi.
- 4 Vizte, napsal jsem na tyto desky právě ty věci, které bratr Jaredův viděl; a nikdy nebyly zjeveny větší věci nežli ty, které byly zjeveny bratru Jaredovu.
- 5 Pročež, Pán mi přikázal, abych je zapsal; a já jsem je zapsal. A přikázal mi, abych je zapečetil; a také přikázal, abych zapečetil výklad jejich; pročež jsem zapečetil překladatele, podle přikázání Páně.
- 6 Neboť Pán mi pravil: Nevyjdou k pohanům přede dnem, kdy budou činiti pokání z nepravosti své, a budou před Pánem čistí.
- 7 A v onen den, kdy budou prokazovati víru ve mne, praví Pán, tak jako bratr Jaredův, aby ve mně mohli býti posvěceni, pak jim zjevím věci, jež viděl bratr Jaredův, dokonce jim odhalím všechna zjevení svá, praví Ježíš Kristus, Syn Boží, Otec nebes a země a všech věcí, jež na nich jsou.
- 8 A kdo bude bojovati proti slovu Páně, nechť je proklet; a kdo bude popíratí tyto věci, nechť je proklet; neboť takovým neukáží žádné větší věci, praví Ježíš Kristus; neboť já jsem ten, kdo promlouvá.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

9 A na můj příkaz se nebesa otevírají a zavírají; a mým slovem se země otřese; a na můj příkaz její obyvatelé zahynou, a to jakoby ohněm.

10 A kdo nebude věřiti slovům mým, nebude věřiti učedníkům mým; a zda to mluvím já, posuďte vy; neboť posledního dne budete věděti, že jsem to já, kdo mluvím.

11 Ale kdo věří těmto věcem, jež jsem pravil, toho navštívím projevy Ducha svého, a on bude věděti a vydá svědectví. Neboť skrze Ducha mého bude věděti, že tyto věci jsou pravdivé; neboť to přesvědčuje lidi, aby činili dobro.

12 A jakákoli věc, která přesvědčuje lidi, aby činili dobro, je ode mne; neboť dobro nepřichází od nikoho leda ode mne. Já jsem ten, kdo vede lidi ke všemu dobrému; ten, kdo nebude věřiti slovům mým, nebude věřiti mně – že já jsem; a kdo nebude věřiti mně, nebude věřiti Otci, který mne poslal. Neboť vizte, já jsem Otec, já jsem světlo a život a pravda světa.

13 Pojdte ke mně, ó vy pohané, a já vám ukáži ještě větší věci, poznání, které je ukryto pro nevíru.

14 Pojdte ke mně, ó vy z domu Izraele, a bude vám zjeveno, jak veliké věci pro vás Otec uchovával od založení světa; a nepřišlo to k vám pro nevíru.

15 Vizte, až roztrhnete onen závoj nevíry, který způsobuje, že zůstáváte ve svém strašlivém stavu zlovolnosti a tvrdosti srdce a zaslepenosti mysli, pak budou veliké a podivuhodné věci, které byly před vámi skryty od založení světa – ano, až budete vyzývati Otce ve jménu mém, se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, pak budete věděti, že Otec se rozpomněl na smlouvu, kterou učinil s otci tvými, ó dome Izraele.

16 A tehdy budou zjevení má, která jsem dal zapsati svým služebníkem Janem, odhalena očím všech lidí. Pamatujte, až uvidíte tyto věci, budete věděti, že na dosah je čas, kdy budou učiněny zjevnými v samotném skutku.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 Tudíž, až obdržíte tento záznam, můžete věděti, že dílo Otcovo započalo na celé tváři země.

18 Tudíž, čiňte pokání, vy všechny končiny země, a pojdte ke mně a věřte evangeliu mému a buďte ve jménu mém pokřtěni; neboť ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ale ten, kdo neuvěří, bude zatracen; a znamení budou následovati ty, kteří věří ve jméno mé.

19 A požehnán je ten, kdo bude shledán věrným jménu mému dne posledního, neboť ten bude pozvednut, aby přebýval v království připraveném pro něj od založení světa. A vizte, jsem to já, kdo toto pravil. Amen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Eter 5

- 1 A nyní já, Moroni, jsem zapsal slova, která mi byla přikázána, podle paměti své; a pověděl jsem vám o věcech, které jsem zapečetil; tudíž nedotýkejte se jich, abyste je mohli přeložit; neboť to je vám zakázáno, ledaže to bude časem moudrost v Bohu.
- 2 A viz, můžeš míti výsadu k tomu, abys mohl ukázati desky těm, kteří budou pomáhati uskutečniti toto dílo;
- 3 A třem budou mocí Boží ukázány; pročez budou věděti s jistotou, že tyto věci jsou pravdivé.
- 4 A v ústech tří svědků budou tyto věci utvrzeny; a svědectví tří a toto dílo, ve kterém bude moc Boží ukázána, a také slovo jeho, o němž Otec i Syn i Duch Svatý vydávají svědectví – a toto vše bude státi jako svědectví proti světu posledního dne.
- 5 A pakliže budou činiti pokání a přijdou k Otci ve jménu Ježíšově, budou přijati do království Božího.
- 6 A nyní, zda k těmto věcem mám pravomoci, posuďte vy; neboť budete věděti, že mám pravomoc, až mne uvidíte a staneme posledního dne před Bohem. Amen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Eter 6

- 1 A nyní já, Moroni, pokračuji, abych podal záznam Jareda a jeho bratra.
- 2 Neboť, stalo se, že poté, co Pán připravil kameny, které bratr Jaredův vynesl na horu, sešel bratr Jaredův s hory a vložil kameny do plavidel, která byla připravena, jeden na každý jejich konec; a vizte, ony poskytovaly plavidlům světlo.
- 3 A tak Pán způsobil, že kameny svítily v temnotě, aby dávaly světlo mužům, ženám a dětem, aby nemuseli přeplovati veliké vody v temnotě.
- 4 A stalo se, že když připravili všelikou potravu, aby z ní mohli žít na vodě, a také potravu pro svá stáda a dobytek a všechnu zvěř či zvíře či ptáka, které s sebou měli bráti – a stalo se, že když učinili všechny tyto věci, nalodili se na svá plavidla neboli čluny a vypluli na moře, poručivše se Pánu, svému Bohu.
- 5 A stalo se, že Pán Bůh způsobil, že na tváři vod směrem k zaslíbené zemi dul zuřivý vítr; a tak byli větrem unášeni na vlnách mořských.
- 6 A stalo se, že byli mnohokrát pohřbeni v hlubinách mořských kvůli vlnám jako hory, které se o ně tříštily, a také kvůli velikým a strašlivým bouřím, které způsobila prudkost větru.
- 7 A stalo se, že když byli pohřbeni v hlubině, nebylo žádné vody, která by jim mohla ublížiti, protože jejich plavidla byla těsná jako nádoba a byla také těsná jako koráb Noémův; tudíž když byli obklopeni mnohými vodami, volali k Pánu a on je opět vynesl nahoru na hladinu vod.
- 8 A stalo se, že zatímco byli na vodách, vítr nikdy nepřestal váti směrem k zaslíbené zemi; a tak byli hnáni větrem vpřed.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 A pěli chvalozpěvy Pánu; ano, bratr Jaredův pěl Pánu chvalozpěvy a děkoval Pánu a chválil ho po celý den; a když nadešla noc, nepřestávali Pána chváliti.

10 A tak byli hnáni vpřed; a žádný mořský netvor je nemohl rozbítí, ani velryba je nemohla zničití; a neustále měli světlo, ať to bylo nad vodou, či pod vodou.

11 A tak byli hnáni vpřed, tři sta a čtyřicet a čtyři dni na vodě.

12 A přistáli na břehu zaslíbené země. A když jejich noha stanula na břehu zaslíbené země, sklonili se na tváři země a pokořili se před Pánem a prolévali před Pánem slzy radosti pro množství láskyplných milosrdenství jeho vůči nim.

13 A stalo se, že vyšli na tvář země a počali zemi obdělávati.

14 A Jared měl čtyři syny; a jmenovali se Jakom a Gilga a Maha a Oria.

15 A bratr Jaredův také zplodil syny a dcery.

16 A přátel Jareda a jeho bratra bylo co do počtu okolo dvaceti a dvou duší; a ti také zplodili syny a dcery, nežli přišli do zaslíbené země; a tudíž jich počalo býti mnoho.

17 A byli poučováni, aby kráčeli pokorně před Pánem; a byli také poučováni z výsosti.

18 A stalo se, že se počali šířiti po tváři země a množiti se a obdělávati zemi; a sílili v zemi.

19 A bratr Jaredův zestárl a viděl, že brzy bude museti sejíti do hrobu; pročez pravil Jaredovi: Shromážděme svůj lid, abychom jej mohli sečísti a abychom od něj mohli zvědětí, čeho si od nás budou přátí, nežli sejdeme do hrobu.

20 A tak se lid shromáždil. Nyní, počet synů a dcer bratra Jaredova byl dvacet a dvě duše; a počet synů a dcer Jaredových byl dvanáct a měl čtyři syny.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

- 21 A stalo se, že svůj lid sečetli; a poté, co je sečetli, přáli si od nich zvědět, co by chtěli, aby udělali, nežli sejdou do hrobu.
- 22 A stalo se, že lid si přál, aby pomazali jednoho ze svých synů, aby byl nad nimi králem.
- 23 A nyní vizte, to je zarmoutilo. A bratr Jaredův jim pravil: Tato věc zajisté vede k zajetí.
- 24 Ale Jared pravil svému bratru: Strp jim, aby mohli mít krále. A tudíž on jim pravil: Vyvolte si z prostředku synů našich krále, kohokoli chcete.
- 25 A stalo se, že si vyvolili prvorozeného syna bratra Jaredova; a jmenoval se Pagag. A stalo se, že ten odmítl a nechtěl být jejich králem. A lidé chtěli, aby ho jeho otec přinutil, ale jeho otec nechtěl; a přikázal jim, aby nikoho nenutili, aby byl jejich králem.
- 26 A stalo se, že si vyvolili všechny bratry Pagagovy, a oni nechtěli.
- 27 A stalo se, že nechtěli ani synové Jaredovi, dokonce nikdo až na jednoho; a Oriah byl pomazán, aby byl králem nad lidem.
- 28 A počal vládnouti a lidem se počalo dařiti; a nesmírně zbohatli.
- 29 A stalo se, že Jared zemřel, a jeho bratr také.
- 30 A stalo se, že Oriah kráčet pokorně před Pánem a pamatoval, jak veliké věci Pán učinil pro jeho otce, a také učil svůj lid, jak veliké věci Pán učinil pro jejich otce.
- And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.
- And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.
- And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.
- But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.
- And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.
- And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.
- And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Oriah was anointed to be king over the people.
- And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.
- And it came to pass that Jared died, and his brother also.
- And it came to pass that Oriah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Eter 7

- 1 A stalo se, že Oria vykonával v zemi soud ve
spravedlivosti po všechny své dny, kterýchžto dnů bylo
nesmírně mnoho.
- 2 A zplodil syny a dcery; ano, zplodil třicet a jednoho,
mezi nimiž byli dvacet a tři synové.
- 3 A stalo se, že ve svém stáří zplodil také Kiba. A stalo
se, že Kib vládl na jeho místě; a Kib zplodil Korihora.
- 4 A když bylo Korihorovi třicet a dva roky, vzbouřil se
proti svému otci a odešel a přebýval v zemi Nehor; a
zplodil syny a dcery a ti byli nesmírně krásní; pročež
Korihor k sobě přitáhl mnoho lidí.
- 5 A když shromáždil vojsko, přišel do země Moron,
kde přebýval král, a zajal ho, čímž se splnila slova bratra
Jaredova, že budou uvedeni do zajetí.
- 6 Nyní, země Moron, kde král přebýval, byla blízko
země, kterou Nefité nazývají Pustotou.
- 7 A stalo se, že Kib byl v zajetí a jeho lid pod
Korihorem, jeho synem, dokud nesmírně nezestárl;
nicméně Kib zplodil ve svém stáří Šula, zatímco byl ještě
v zajetí.
- 8 A stalo se, že se Šul na svého bratra rozhněval; a Šul
sílil a stal se mocným co do síly člověka; a také byl mocný
v úsudku.
- 9 Pročež, přišel k pahorku Efraim a vytavil rudu
z pahorku a zhotovil meče z oceli pro ty, které přitáhl
k sobě; a poté, co je vyzbrojil meči, vrátil se do města
Nehor a utkal se v bitvě se svým bratrem Korihorem,
čímž získal království a navrátil ho svému otci Kibovi.
- 10 A nyní, pro tuto věc, kterou Šul učinil, mu jeho otec
království udělil; tudíž počal vládnouti na místě svého
otce.

Ether 7

- And it came to pass that Orihah did execute judgment
upon the land in righteousness all his days, whose days
were exceedingly many.
- And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty
and one, among whom were twenty and three sons.
- And it came to pass that he also begat Kib in his old
age. And it came to pass that Kib reigned in his stead;
and Kib begat Corihor.
- And when Corihor was thirty and two years old he
rebelled against his father, and went over and dwelt in
the land of Nehor; and he begat sons and daughters,
and they became exceedingly fair; wherefore Corihor
drew away many people after him.
- And when he had gathered together an army he came
up unto the land of Moron where the king dwelt, and
took him captive, which brought to pass the saying of
the brother of Jared that they would be brought into
captivity.
- Now the land of Moron, where the king dwelt, was
near the land which is called Desolation by the
Nephites.
- And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and
his people under Corihor his son, until he became ex-
ceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old
age, while he was yet in captivity.
- And it came to pass that Shule was angry with his
brother; and Shule waxed strong, and became mighty as
to the strength of a man; and he was also mighty in
judgment.
- Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did
molten out of the hill, and made swords out of steel for
those whom he had drawn away with him; and after he
had armed them with swords he returned to the city
Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by
which means he obtained the kingdom and restored it
unto his father Kib.
- And now because of the thing which Shule had done,
his father bestowed upon him the kingdom; therefore
he began to reign in the stead of his father.

- 11 A stalo se, že vykonával soud ve spravedlivosti; a rozšířil své království po celé tváři země, neboť lid se stal nesmírně početným.
- 12 A stalo se, že i Šul zplodil mnoho synů a dcer.
- 13 A Korihor činil pokání z onoho mnohého zla, které učinil; pročež Šul mu dal moc ve svém království.
- 14 A stalo se, že Korihor měl mnoho synů a dcer. A mezi syny Korihorovými byl jeden, který se jmenoval Noé.
- 15 A stalo se, že Noé se vzbouřil proti Šulovi, králi, a také proti svému otci Korihorovi a přitáhl Kohora, svého bratra, a také všechny své bratry a mnohé z lidu.
- 16 A utkal se v bitvě s Šulem, králem, čímž získal zemi jejich prvního dědictví; a stal se králem nad onou částí země.
- 17 A stalo se, že se opět utkal v bitvě s Šulem, králem; a zajal Šula, krále, a odvedl ho do zajetí do Moronu.
- 18 A stalo se, že když se ho chystal usmrtiti, synové Šulovi vnikli v noci do domu Noémova a zabili ho a vylomili dveře do vězení a vyvedli svého otce a dosadili ho na jeho trůn v jeho vlastním království.
- 19 Pročež, syn Noémův zbudoval jeho království na jeho místě; nicméně oni již nezískali moc nad Šulem, králem, a lidu, kterému vládl Šul, král, se nesmírně dařilo a rozrůstal se.
- 20 A země byla rozdělena; a byla tam dvě království, království Šulovo a království Kohora, syna Noémova.
- 21 A Kohor, syn Noémův, dal, aby se jeho lid utkal v bitvě se Šulem, ve které je Šul porazil a Kohora zabil.
- 22 A nyní, Kohor měl syna, který se jmenoval Nimrod; a Nimrod udělil království Kohorovo Šulovi a získal přízeň v očích Šulových; pročež mu Šul věnoval mnoho přízně a on si činil v království Šulově podle přání svých.
- And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.
- And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.
- And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.
- And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.
- And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.
- And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.
- And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.
- And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.
- Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.
- And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.
- And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.
- And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 A za vlády Šulovy také mezi lid přišli proroci, kteří byli vysláni od Pána, a prorokovali, že zlovolnost a modlářství přivádí na zemi prokletí a že budou zničeni, nebudou-li činiti pokání.
- 24 A stalo se, že lidé prorokům spílali a vysmívali se jim. A stalo se, že král Šul vykonal soud nad všemi těmi, kteří prorokům spílali.
- 25 A vydal po celé zemi zákon, který dával prorokům moc, aby mohli jít, kamkoli by chtěli; a tímto byli lidé přivedeni ku pokání.
- 26 A protože lidé činili pokání ze svých nepravostí a modlářství, Pán je ušetřil a počalo se jim v zemi opět dařiti. A stalo se, že Šul zplodil syny a dcery, ve svém stáří.
- 27 A za dnů Šulových již nebylo válek; a on pamatoval na veliké věci, které Pán učinil pro jeho otce, když je převedl přes velikou hloubku do zaslíbené země; pročez vykonával soud ve spravedlivosti po všechny své dny.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Eter 8

- 1 A nyní, stalo se, že zplodil Omera a Omer vládl na jeho místě. A Omer zplodil Jareda; a Jared zplodil syny a dcery.
- 2 A Jared se vzbouřil proti svému otci a šel přebývat do země Het. A stalo se, že se vlichotil mnoha lidem svými lstivými slovy, až získal polovinu království.
- 3 A když získal polovinu království, utkal se v bitvě se svým otcem a odvedl svého otce do zajetí a přinutil ho, aby v zajetí sloužil;
- 4 A nyní, za dnů vlády Omerovy byl v zajetí polovinu svých dnů. A stalo se, že zplodil syny a dcery, mezi nimiž byli Ezrom a Koriantumr;
- 5 A ti se nesmírně hněvali kvůli počínání Jareda, svého bratra, natolik, že shromáždili vojsko a utkali se s Jaredem v bitvě. A stalo se, že se s ním utkali v bitvě v noci.
- 6 A stalo se, že když pobili vojsko Jaredovo, chystali se zabít i jeho; a on je prosil, aby ho nezabíjeli, a že vydá království svému otci. A stalo se, že mu darovali život.
- 7 A nyní, Jared se nad ztrátou království nesmírně zarmoutil, neboť ulpěl srdcem svým na království a na slávě světa.
- 8 Nyní, dcera Jaredova, jsouc nesmírně bystrá a vidouc zármutek svého otce, přemýšlela, aby zosnovala plán, jak by mohla království svému otci vykoupiti.
- 9 Nyní, dcera Jaredova byla nesmírně krásná. A stalo se, že mluvila se svým otcem a pravila mu: Proč má můj otec tak veliký zármutek? Což nečetl onen záznam, který naši otcové přinesli přes velikou hloubku? Hle, není v něm zpráva o oněch za stara, kteří svými tajnými plány získávali království a velikou slávu?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 A nyní, tudíž necht' můj otec pošle pro Akiše, syna Kimnorova; a hle, já jsem krásná a budu před ním tančítí a zalíbím se mu, takže si mne bude přátí za manželku; pročez požádá-li tě, abys mne dal jemu za manželku, pak řekneš: Dám ji, přineseš-li mi hlavu mého otce, krále.
- 11 A nyní, Omer byl přítelem Akišovým; pročez, když Jared poslal pro Akiše, dcera Jaredova před ním tančila, takže se mu zalíbila, natolik, že si ji přál za manželku. A stalo se, že pravil Jaredovi: Dej mi ji za manželku.
- 12 A Jared mu pravil: Dám ti ji, přineseš-li mi hlavu mého otce, krále.
- 13 A stalo se, že Akiš shromáždil v domě Jaredově všechny své příbuzné a pravil jim: Zapřísáhnete se mi, že mi budete věrní ve věci, kterou si od vás budu přátí?
- 14 A stalo se, že se mu všichni zapřísáhli při Bohu nebe, a také při nebesích, a také při zemi a při své vlastní hlavě, že kdokoli by odepřel pomoc, kterou si Akiš přeje, přijde o hlavu; a kdokoli by prozradil, jakoukoli věc, kterou jim Akiš oznámil, ten přijde o život.
- 15 A stalo se, že s Akišem souhlasili. A Akiš jim předal přísahy, které byly dány těmi za stara, kteří také usilovali o moc, a které byly předávány již od Kaina, který byl vražedníkem od počátku.
- 16 A byly zachovávány mocí ďábla, aby předával tyto přísahy lidem, aby je udržoval v temnotě, aby pomáhal takovým, kteří usilují o moc, aby získali moc a aby vraždili a plenili a lhali a páchali všelikou zlovolnost a smilstva.
- 17 A byla to dcera Jaredova, kdo mu vložil do srdce, aby vyhledal tyto starodávné věci; a Jared to vložil do srdce Akišovi; pročez Akiš to předával svým příbuzným a přátelům, sváděje je krásnými sliby k tomu, že učinili všechny věci, které si přál.
- 18 A stalo se, že vytvořili tajné spolčení, stejně jako ti za stara; kteréžto spolčení je v očích Božích ze všeho nejohavnější a nejzlovolnější.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all sware unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

- 19 Neboť Pán nepracuje v tajných spolčeních ani nechce, aby člověk proléval krev, ale ve všech věcech to zakázal, od počátku člověka.
- 20 A nyní já, Moroni, nepopisuji způsob jejich přísah a spolčení, neboť mi bylo oznámeno, že se nacházejí mezi veškerým lidem, a nacházejí se mezi Lamanity.
- 21 A způsobily zkázu tohoto lidu, o kterém nyní hovořím, a také zkázu lidu Nefiova.
- 22 A kterýkoli národ bude podporovati taková tajná spolčení, aby dosáhl moci a zisku, až se ona národem rozšíří, vizte, bude zničen; neboť Pán nestrpí, aby krev jeho svatých, která bude jimi prolita, k němu stále křičela o odplatu a aby je on nepomstil.
- 23 Pročež, ó vy pohané, je to moudrost v Bohu, aby vám tyto věci byly ukázány, abyste tak mohli činiti pokání ze svých hříchů a abyste nestrpěli, aby vás tato vražedná spolčení, která jsou zbudována, aby dosáhla moci a zisku, přerostla – a aby na vás přišlo ono dílo, ano, dokonce dílo zkázy, ano, dokonce aby na vás padl meč spravedlnosti Věčného Boha k vašemu pádu a zkáze, strpíte-li, aby tyto věci byly.
- 24 Pročež, Pán vám přikazuje, až uvidíte, že tyto věci mezi vás přicházejí, abyste se probudili k poznání strašlivého stavu svého pro toto tajné spolčení, které bude mezi vámi; nebo běda buď jemu kvůli krvi těch, kteří byli zabiti; neboť křičí z prachu o odplatu na něm, a také na těch, kteří ho zbuvovali.
- 25 Neboť děje se to tak, že kdokoli ho buduje, usiluje o to, aby svrhl svobodu všech zemí, národů a krajín; a to způsobuje zkázu veškerého lidu, neboť ďábel, který je otcem všech lží, ho buduje; dokonce tentýž lhář, který podvedl naše první rodiče, ano, dokonce tentýž lhář, který působil, aby člověk páchal vraždu od počátku; který zatvrzoval srdce lidí, takže vraždili proroky a kamenovali je a vyvrhovali je od počátku.

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

26 Pročež, mně, Moronimu, je přikázáno, abych zapsal tyto věci, aby zlo mohlo býti odstraněno a aby mohl nadejít čas, kdy Satan nebude míti žádné moci nad srdcem dětí lidských, ale aby mohly býti přesvědčeny k tomu, aby činily dobro neustále, aby mohly přijíti k pramenu veškeré spravedlivosti a býti spaseny.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Eter 9

- 1 A nyní já, Moroni, pokračuji ve svém záznamu. Tudíž, vizte, stalo se, že pomocí tajných spolčení Akiše a jeho přátel, vizte, svrhli království Omerovo.
- 2 Nicméně, Pán byl k Omerovi milosrdný, a také k jeho synům a k jeho dcerám, kteří neusilovali o jeho zničení.
- 3 A Pán varoval Omera ve snu, aby odešel ze země; protože Omer odešel ze země se svou rodinou a putovali po mnoho dnů a přišli k pahorku Šim a prošli kolem něj a došli k místu, kde byli zničeni Nefité, a odtud šli na východ a přišli na místo, které se nazývalo Ablom, u pobřeží, a tam on rozbil svůj stan, a také jeho synové a jeho dcery, a celý jeho dům, kromě Jareda a jeho rodiny.
- 4 A stalo se, že Jared byl rukou zlovolnosti pomazán za krále nad lidem; a dal Akišovi svou dceru za manželku.
- 5 A stalo se, že Akiš usiloval o život svého tchána; a požádal ty, které si zavázal přísahou oněch za stara, a ti získali hlavu jeho tchána, když seděl na svém trůnu, přijímaje svůj lid.
- 6 Neboť tak veliké bylo rozšíření této zlovolné a tajné společnosti, že zkazila srdce všech lidí; tudíž, Jared byl na svém trůnu zavražděn a Akiš vládl na jeho místě.
- 7 A stalo se, že Akiš počal býti žárlivý na svého syna, tudíž ho zavřel do vězení a dával mu jen málo potravy, nebo žádnou, až vytrpěl smrt.
- 8 A nyní, bratr toho, který vytrpěl smrt (a jmenoval se Nemra), se rozhněval na svého otce pro to, co jeho otec učinil jeho bratrovi.
- 9 A stalo se, že Nemra shromáždil malý počet mužů a uprchl ze země a přišel přebývati k Omerovi.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 A stalo se, že Akiš zplodil další syny, a ti získali srdce lidu, přestože se mu zapřísáhli, že budou činiti všelikou nepravost podle toho, co si bude přát.

11 Nyní, lid Akišův toužil po zisku, stejně jako Akiš toužil po moci; pročez, synové Akišovi jim nabídli peníze, čímž k sobě přitáhli větší část lidu.

12 A mezi syny Akišovými a Akišem počala býti válka, která trvala po dobu mnoha let, ano, až ke zkáze téměř celého lidu v království, ano, dokonce všech, kromě třiceti duší a těch, kteří uprchli s domem Omerovým.

13 Pročez, Omerovi byla opět navrácena země jeho dědictví.

14 A stalo se, že Omer zestárl; nicméně ve svém stáří zplodil Emera; a pomazal Emera, aby byl králem, aby vládl na jeho místě.

15 A poté, co pomazal Emera, aby byl králem, viděl mír v zemi po dobu dvou let a zemřel poté, co viděl nesmírně mnoho dnů, které byly plné zármutku. A stalo se, že Emer vládl na jeho místě a sledoval šlépěje svého otce.

16 A Pán opět počal snímati ze země prokletí a domu Emerovu se za vlády Emerovy převelice dařilo; a v období šedesáti a dvou let nesmírně zesílili, natolik, že nesmírně zbohatli –

17 Majíce všeliké ovoce a obilí a hedvábí a jemné plátno a zlato a stříbro a drahocenné věci;

18 A také všeliký dobytek, voly a krávy a ovce a vepře a kozy, a také mnoho jiných druhů zvířat, která byla vhodná pro potravu člověka.

19 A také měli koně a osly a byli tam sloni a kurelomi a kumomi; a všichni byli člověku užiteční, a obzvláště sloni a kurelomi a kumomi.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, in-somuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 A tak Pán vyléval svá požehnání na tuto zemi, která byla vyvolená nade všechny jiné země; a přikázal, že ti, kteří budou tuto zemi vlastniti, mají ji vlastniti pro Pána, jinak budou zničeni, až uzrají v nepravosti; neboť takovým praví Pán: Vylíji plnost hněvu svého.

21 A Emer vykonával soud ve spravedlivosti po všechny své dny a zplodil mnoho synů a dcer; a zplodil Koriantuma, a Koriantuma pomazal, aby vládl na jeho místě.

22 A poté, co pomazal Koriantuma, aby vládl na jeho místě, žil čtyři roky a viděl v zemi mír; ano, a dokonce spatřil Syna Spravedlivosti a radoval se a těšil se z jeho dne; a zemřel v míru.

23 A stalo se, že Koriantum kráčel ve šlépějích svého otce a vystavěl mnoho mocných měst a po všechny své dny uděloval svému lidu to, co je dobré. A stalo se, že neměl žádné děti dokonce až do doby, kdy byl nesmírně stár.

24 A stalo se, že jeho manželka zemřela, majíc sto a dva roky. A stalo se, že Koriantum si ve svém stáří vzal za manželku mladou dívku a zplodil syny a dcery; pročez, dožil se stáří sto a čtyřiceti a dvou let.

25 A stalo se, že zplodil Koma, a Kom vládl na jeho místě; a vládl čtyřicet a devět let a zplodil Heta; a zplodil i další syny a dcery.

26 A lid se opět rozšířil po celé tváři země a na tváři země počala opět býti nesmírně veliká zlovolnost a Het se opět počal chápati starodávných tajných plánů, aby zničil svého otce.

27 A stalo se, že sesadil svého otce z trůnu, neboť ho zabil svým vlastním mečem; a vládl na jeho místě.

28 A opět přišli do země proroci a volali je k pokání – že musejí připravovati cestu Páně, jinak má na tvář země přijíti prokletí; ano, dokonce má býti veliký hlad, při kterém mají býti zničeni, nebudou-li činiti pokání.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Lidé však slovům proroků nevěřili, ale vyvrhovali je; a některé z nich uvrhli do jam a nechali je zahynouti. A stalo se, že činili všechny tyto věci podle příkázání krále Heta.

30 A stalo se, že v zemi počal býti veliký nedostatek a obyvatelé počali býti pro onen nedostatek nesmírně rychle ničení, neboť na tvář země nepadal žádný déšť.

31 A na tváři země se také objevili jedovatí hadi a otrávil mnoho lidí. A stalo se, že jejich stáda počala prchatí před jedovatými hady k zemi jižní, kterou Nefité nazývali Zarahemla.

32 A stalo se, že mnozí z nich cestou zahynuli; nicméně byli někteří, kteří uprchli do země jižní.

33 A stalo se, že Pán dal, aby je hadi již nepronásledovali, ale aby zatarasili cestu, takže lidé nemohli projít, aby každý, kdo by se pokusil projít skrze jedovaté hady, padl.

34 A stalo se, že lidé sledovali směr zvířat a hltali zdechliny těch, která padla cestou, až je zhltali všechny. Nyní, když lidé viděli, že musejí zahynouti, počali činiti pokání ze svých nepravostí a volati k Pánu.

35 A stalo se, že když se před Pánem dostatečně pokořili, seslal déšť na tvář země; a lidé počali opět ožívati a v severních zemích a ve všech zemích okolo počaly býti plody. A Pán jim ukázal moc svou skrze jejich uchránění před hladem.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Eter 10

- 1 A stalo se, že Šez, který byl potomkem Hetovým – neboť Het zahynul hladem, i celý jeho dům kromě Šeze – pročez, Šez počal opět utvrzovati zlomený lid.
- 2 A stalo se, že Šez pamatoval na zničení svých otců a zbudoval spravedlivé království; neboť pamatoval na to, co Pán učinil, když převedl Jareda a jeho bratra přes hlubinu; a kráčel po cestách Páně; a zplodil syny a dcery.
- 3 A jeho nejstarší syn, který se jmenoval Šez, se proti němu vzbouřil; nicméně, Šeze udeřila ruka lupiče, pro jeho nesmírné bohatství, což přineslo jeho otcí opět mír.
- 4 A stalo se, že jeho otec vystavěl mnoho měst na tváři země a lidé se počali opět šířiti po celé tváři země. A Šez se dožil nesmírně vysokého věku; a zplodil Riplakiše. A zemřel a Riplakiš vládl na jeho místě.
- 5 A stalo se, že Riplakiš nečinil to, co je správné v očích Páně, neboť měl mnoho manželek a souložnic a ukládal lidem na bedra to, co bylo zatěžko nésti; ano, uložil jim těžké daně; a z daní postavil mnoho prostorných staveb.
- 6 A postavil si překrásný trůn; a postavil mnoho vězení a každého, kdo se daním nechtěl podrobiti, do vězení uvrhl; a každého, kdo nebyl schopen daně platiti, uvrhl do vězení; a dal, aby neustále pracovali pro jejich vydržování; a každého, kdo odmítal pracovati, dal usmrtiti.
- 7 Pročez, získával všechnu svou jemnou práci, ano, dokonce dal, aby jeho vybrané zlato bylo přečišťováno ve vězení; a dal, aby všeliké jemné práce byly vykonávány ve vězení. A stalo se, že sužoval lid svými smilstvy a ohavnostmi.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

- 8 A když vládl po dobu čtyřiceti a dvou let, lid povstal proti němu ve vzpouře; a v zemi počala býti opět válka, natolik, že Riplakiš byl zabit a jeho potomci byli vyhnáni ze země.
- 9 A stalo se po období mnoha let, že Morianton (jsa potomkem Riplakišovým) shromáždil vojsko vyvrženců a šel a utkal se s lidem v bitvě; a získal moc nad mnoha městy; a válka počala býti nesmírně krutá a trvala po dobu mnoha let; a on získal moc nad celou zemí a ustanovil se za krále nad celou zemí.
- 10 A poté, co se ustanovil za krále, ulehčil břímě lidu, čímž v očích lidu získal přízeň, a oni ho pomazali, aby byl jejich králem.
- 11 A on činil lidu spravedlnost, avšak nikoli sám sobě, pro svá mnohá smilstva; pročez byl z přítomnosti Páně odříznut.
- 12 A stalo se, že Morianton vystavěl mnoho měst a lidé za jeho vlády nesmírně zbohatli jak ve stavbách, tak ve zlatě a stříbře a v pěstování obilí a ve stádech a dobytku a v těch věcech, které jim byly navraceny.
- 13 A Morianton se dožil nesmírně vysokého věku a pak zplodil Kima; a Kim vládl na místě svého otce; a vládl osm let a jeho otec zemřel. A stalo se, že Kim nevládl ve spravedlivosti, pročez neměl přízeň Páně.
- 14 A jeho bratr proti němu povstal ve vzpouře, při které ho uvedl do zajetí; a on zůstal v zajetí po všechny své dny; a zplodil v zajetí syny a dcery, a ve svém stáří zplodil Lévího; a zemřel.
- 15 A stalo se, že Lévi sloužil v zajetí po smrti svého otce po dobu čtyřiceti a dvou let. A vyvolal válku proti králi země, čímž získal království pro sebe.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 A poté, co pro sebe získal království, činil to, co je správné v očích Páně; a lidu se dařilo v zemi; a on se dožil velmi vysokého věku a zplodil syny a dcery; a také zplodil Koroma, kterého pomazal za krále na své místo.

17 A stalo se, že Korom po všechny své dny činil to, co je dobré v očích Páně; a zplodil mnoho synů a dcer; a poté, co viděl mnoho dnů, zemřel, stejně jako ostatní na zemi; a Cis vládl na jeho místě.

18 A stalo se, že Cis zemřel také, a Lib vládl na jeho místě.

19 A stalo se, že i Lib činil to, co je dobré v očích Páně. A za dnů Libových byli jedovatí hadi zničeni. Pročež šli do jižní země, aby ulovili potravu pro lid země, neboť země byla pokryta lesní zvěří. A i sám Lib se stal velikým lovcem.

20 A postavili veliké město u úžiny země u místa, kde moře rozděluje zemi.

21 A zemi jižní zachovali jako pustinu, aby mohli mítí lovnou zvěř. A celá tvář země severní byla pokryta obyvateli.

22 A byli nesmírně pracovití a kupovali a prodávali a vzájemně obchodovali, aby mohli dosáhnouti zisku.

23 A zpracovávali všelikou rudu a vyráběli zlato a stříbro a železo a mosaz a všeliké kovy; a vykopávali ji ze země; pročež vršili veliké hromady země, aby získali rudu zlata a stříbra a železa a mědi. A dělali všeliké jemné dílo.

24 A měli hedvábí a jemně tkané plátno; a vyráběli všeliké látky, aby mohli odítí svou nahotu.

25 A vyráběli všeliké nástroje k obdělávání země, jak k orání, tak k setí, ke sklizení a k okopávání, a také k mlácení.

26 A vyráběli všeliké nástroje, kterými pracovali se svými zvířaty.

27 A vyráběli všeliké válečné zbraně. A dělali všeliké dílo nesmírně pečlivého vypracování.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 A nikdy nemohlo býti požehnanějších lidí, nežli byli oni, a obdařenějších rukou Páně. A byli v zemi, která byla vyvolenou nade všechny země, neboť Pán tak pravil.

29 A stalo se, že Lib žil mnoho let a zplodil syny a dcery; a také zplodil Heartoma.

30 A stalo se, že Heartom vládl na místě svého otce. A když Heartom vládl dvacet a čtyři roky, vizte, království mu bylo odňato. A sloužil mnoho let v zajetí, ano, dokonce po celý zbytek svých dnů.

31 A zplodil Heta a Het žil v zajetí po všechny své dny. A Het zplodil Arona a Aron přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Amnigaddu a Amnigadda také přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Koriantuma a Koriantum přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Koma.

32 A stalo se, že Kom přitáhl polovinu království. A vládl nad polovinou království čtyřicet a dva roky; a šel, aby bojoval proti králi Amgidovi, a bojovali po dobu mnoha let, během nichž Kom získal moc nad Amgidem a dosáhl moci nad zbytkem království.

33 A za dnů Komových počali býti v zemi lupiči; a přejali staré plány a předávali přísahy po způsobu těch za stara a opět usilovali o to, aby zničili království.

34 Nyní, Kom proti nim velmi bojoval; nicméně nepřemohl je.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Eter 11

- 1 A za dnů Komových přišlo také mnoho proroků a prorokovali o zničení onoho velikého lidu, pokud nebude činiti pokání a neobráti se k Pánu a nezanechá svých vražd a zlovolností.
- 2 A stalo se, že lid proroky zavrhoval, a oni uprchli ke Komovi pro ochranu, neboť lid usiloval o to, aby je zničil.
- 3 A oni prorokovali Komovi mnohé věci; a on byl požehnán po celý zbytek svých dnů.
- 4 A dožil se velmi vysokého věku a zplodil Šibloma; a Šiblom vládl na jeho místě. A bratr Šiblomův se proti němu vzbouřil a v celé zemi počala býti nesmírně veliká válka.
- 5 A stalo se, že bratr Šiblomův dal, aby všichni proroci, kteří prorokovali o zničení lidu, byli usmrceni;
- 6 A v celé zemi nastala veliká pohroma, neboť oni dosvědčovali, že na zemi přijde veliké prokletí, a také na lid, a že mezi nimi nastane veliké zničení, takové, jaké ještě na tváři země nikdy nenastalo, a jejich kosti budou jako hromady země na tváři země, pokud nebudou činiti pokání ze své zlovolnosti.
- 7 A oni hlas Páně neposlouchali, pro svá zlovolná spolení; pročež v celé zemi počaly války a sváry, a také mnohý hlad a mor, natolik, že nastalo veliké zničení, takové, jaké ještě nikdy nikdo na tváři zemské nepoznal; a toto vše se stalo za dnů Šiblomových.
- 8 A lidé počali činiti pokání ze své nepravosti; a nakolik toto činili, Pán k nim byl milosrdný.
- 9 A stalo se, že Šiblom byl zabit a Set byl uveden do zajetí a přebýval v zajetí po všechny své dny.
- 10 A stalo se, že Aha, jeho syn, získal království; a vládl lidu po všechny své dny. A činil za svých dnů všelikou nepravost, čímž způsobil prolítí mnoha krve; a málo bylo jeho dnů.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

11 A Etem, jsa potomkem Ahahovým, získal království; a také on činil za svých dnů to, co je zlovolné.

12 A stalo se, že za dnů Etemových přišlo mnoho proroků a prorokovali opět lidu; ano, prorokovali, že Pán je zcela vyhladí s tváře zemské, pokud nebudou činiti pokání ze svých nepravostí.

13 A stalo se, že lidé zatvrdili srdce své a nechtěli poslouchati slova jejich; a proroci truchlili a z prostředku lidu se stáhli.

14 A stalo se, že Etem vykonával soud v zlovolnosti po všechny své dny; a zplodil Morona. A stalo se, že Moron vládl na jeho místě; a Moron činil to, co je zlovolné před Pánem.

15 A stalo se, že mezi lidem došlo ke vzpouře pro ono tajné spolčení, které bylo zbudováno, aby dosáhlo moci a zisku; a povstal mezi nimi muž mocný v nepravosti a utkal se s Moronem v bitvě, ve které svrhl polovinu království; a po mnoho let si polovinu království udržel.

16 A stalo se, že Moron ho svrhl a království opět získal.

17 A stalo se, že povstal jiný mocný muž; a byl to potomek bratra Jaredova.

18 A stalo se, že svrhl Morona a získal království; pročez, Moron přebýval v zajetí po celý zbytek svých dnů; a zplodil Koriantora.

19 A stalo se, že Koriantor přebýval v zajetí po všechny své dny.

20 A za dnů Koriantorových také přišlo mnoho proroků a prorokovali veliké a podivuhodné věci a volali lid ku pokání, a pokud nebudou činiti pokání, Pán Bůh na nich vykoná soud k jejich naprostému zničení;

21 A že Pán Bůh mocí svou vyšle nebo přivede jiný lid, aby vlastnil zemi, způsobem, kterým přivedl jejich otce.

22 A oni zavrhovali všechna slova proroků pro své tajné společenství a zlovolné ohavnosti.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

23 A stalo se, že Koriantor zplodil Etera a zemřel,
přebývav v zajetí po všechny své dny.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and
he died, having dwelt in captivity all his days.

Eter 12

- 1 A stalo se, že dny Eterovy byly za dnů Koriantumrových; a Koriantumr byl králem nad celou zemí.
- 2 A Eter byl prorok Páně; pročez Eter přišel za dnů Koriantumrových a počal lidu prorokovati, neboť nemohl býti zadržěn pro Ducha Páně, jenž byl v něm.
- 3 Neboť volal od rána až do západu slunce, nabádaje lid, aby věřil v Boha a činil pokání, aby nebyl zničen, pravě mu, že všechny věci se naplňují vírou –
- 4 Pročez, kdokoli věří v Boha, může s jistotou doufat i v lepší svět, ano, dokonce v místo na pravici Boží, kterážto naděje pochází z víry a stává se kotvou pro duši lidí, která je učiní jistými a stálými, vždy oplývajícími dobrými skutky, vedouc je k tomu, aby oslavovali Boha.
- 5 A stalo se, že Eter prorokoval lidem veliké a podivuhodné věci, kterým nevěřili, protože je neviděli.
- 6 A nyní, já, Moroni, bych chtěl o těchto věcech poněkud promluvit; chtěl bych ukázati světu, že víra je to, v co doufáme a co není viděti; pročez, nepřete se, protože nevidíte, neboť neobdržíte žádné svědectví, teprve až po zkoušce své víry.
- 7 Neboť právě skrze víru se Kristus ukázal našim otcům poté, co vstal z mrtvých; a neukázal se jim, dokud v něj neměli víru; pročez, musí nezbytně býti, že někteří v něho měli víru, neboť světu se on neukázal.
- 8 Ale pro víru lidí se ukázal světu a oslavil jméno Otcovo a připravil cestu, aby tak ostatní mohli býti podílníky nebeského daru, aby mohli doufat i v ty věci, jichž neviděli.
- 9 Pročez, i vy můžete míti naději a býti podílníky onoho daru, budete-li jen míti víru.
- 10 Vizte, právě vírou byli ti za stara povoláváni podle svatého řádu Božího.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

11 Pročež, vírou byl dán zákon Mojžíšův. Ale darem svého Syna Bůh připravil lepší cestu; a bylo to vírou, čím byl naplněn.

12 Neboť není-li žádná víra mezi dětmi lidskými, Bůh nemůže mezi nimi vykonati žádný zázrak; pročež, neukázal se jim, dokud neměli víru.

13 Vizte, právě víra Almova a Amulekova způsobila, že se vězení zřítilo k zemi.

14 Vizte, právě víra Nefiova a Lehiova způsobila změnu v Lamanitech, takže byli pokřtěni ohněm a Duchem Svátým.

15 Vizte, právě víra Ammonova a jeho bratří způsobila mezi Lamanity tak veliký zázrak.

16 Ano, dokonce všichni ti, kteří konali zázraky, je konali vírou, dokonce i ti, kteří byli před Kristem, a také i ti, kteří byli po něm.

17 A právě vírou obdrželi tři učedníci příslib, že neokusí smrti; a neobdrželi příslib, dokud neměli víru.

18 A nikdy nikdo nevykonal zázraky, dokud neměl víru; pročež nejprve věřili v Syna Božího.

19 A byli mnozí, jejichž víra byla tak nesmírně silná, dokonce předtím, nežli Kristus přišel, a kteří nemohli býti zadrženi za závojem, ale skutečně spatřili očima svýma věci, jež předtím viděli okem víry, a radovali se.

20 A vizte, viděli jsme v tomto záznamu, že jedním z nich byl bratr Jaredův; neboť tak veliká byla jeho víra v Boha, že když Bůh vztáhl prst svůj, nemohl ho ukryti před zraky bratra Jaredova pro slovo své, jež mu pravil, kteréžto slovo on obdržel vírou.

21 A poté, co bratr Jaredův spatřil prst Páně pro příslib, který bratr Jaredův obdržel vírou, Pán nemohl ničeho zadržeti před jeho zrakem; pročež mu ukázal všechny věci, neboť nemohl býti déle zadržován za závojem.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 A právě vírou obdrželi moji otcové příslib, že tyto věci přijdou k jejich bratrům skrze pohany; tudíž, Pán mi přikázal, ano, dokonce Ježíš Kristus.
- 23 A já jsem mu pravil: Pane, pohané se budou těmto věcem vysmívati pro naši slabost v psaní; neboť, Pane, ty jsi nás vírou učinil mocnými ve slově, ale neučinil jsi nás mocnými v psaní; neboť učinil jsi, že všichni tito lidé mohli mnoho mluvíti Duchem Svatým, kterého jsi jim dal;
- 24 A ty jsi učinil, abychom mohli psátí jen trochu, pro nešikovnost svých rukou. Viz, ty jsi nás neučinil mocnými v psaní jako bratra Jaredova, neboť jsi učinil, že věci, jež psal, byly stejně mocné, jako jsi ty, až k přemožení člověka, aby je četl.
- 25 Ty jsi také učinil naše slova mocná a veliká, dokonce tak, že je nemůžeme psátí; pročež, když píšeme, vidíme svou slabost a klopýtáme při skládání svých slov; a já se bojím, aby se pohané našim slovům nevysmívali.
- 26 A když jsem to pravil, Pán ke mně promluvil řka: Blázni se vysmívají, ale budou truchliti; a milost má je postačující pro mírné, takže nezneužijí vaši slabost;
- 27 A jestliže lidé přijdou ke mně, ukáži jim jejich slabost. Dávám lidem slabost, aby mohli býti pokorní; a milost má postačuje pro všechny, kteří se přede mnou pokoří; neboť pokoří-li se přede mnou a budou-li míti víru ve mne, pak učiním, že slabé věci se pro ně stanou silnými.
- 28 Vizte, ukáži pohanům jejich slabost a ukáži jim, že víra, naděje a pravá láska přivádějí ke mně – prameni vši spravedlivosti.
- 29 A já, Moroni, uslyšev tato slova, byl jsem utěšen a pravil jsem: Ó Pane, tvá spravedlivá vůle se staň, neboť vím, že činíš dětem lidským podle víry jejich;
- 30 Neboť bratr Jaredův pravil hoře Zerín: Pohni se – a ona se pohnula. A kdyby neměl víru, nepohnula by se; pročež ty působíš poté, co lidé mají víru.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerín, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

31 Neboť tak ses zjevil svým učedníkům; neboť poté, co měli víru a mluvili ve tvém jménu, ukázal ses jim ve veliké moci.

32 A také si pamatuji, že jsi pravil, že jsi připravil pro člověka obydlí, ano, dokonce mezi příbytky svého Otce, v což člověk může mít lepší naději; pročez člověk musí doufati, jinak nemůže získati dědictví na místě, které jsi připravil.

33 A opět, pamatuji si, že jsi pravil, že jsi miloval svět, dokonce tak, že jsi za svět položil život svůj, abys jej mohl vzíti opět, abys připravil místo pro děti lidské.

34 A nyní, já vím, že tato láska, kterou máš k dětem lidským, je pravá láska; pročez, pokud lidé nebudou mít pravou lásku, nemohou zděditi ono místo, které jsi připravil v příbytcích svého Otce.

35 Pročez, pro to, co jsi pravil, vím, že nebudou-li pohané mít kvůli naší slabosti pravou lásku, vyzkoušíš je a odejmeš jim jejich hřivnu, ano, dokonce to, co obdrželi, a dáš těm, kteří budou mít hojněji.

36 A stalo se, že jsem se modlil k Pánu, aby dal pohanům milost, aby mohli mít pravou lásku.

37 A stalo se, že Pán mi pravil: Nebudou-li mít pravou lásku, tobě na tom nemusí záležeti, ty jsi byl věrný; pročez šat tvůj bude očištěn. A protože jsi viděl slabost svou, budeš učiněn silným, dokonce tak, že usedneš na místě, které jsem připravil v příbytcích svého Otce.

38 A nyní já, Moroni, se loučím s pohany, ano, a také se svými bratřími, které miluji, dokud se nesetkáme před soudcovskou stolicí Kristovou, kde všichni lidé budou věděti, že můj šat není poskvrněn vaší krví.

39 A pak budete věděti, že jsem viděl Ježíše a že se mnou mluvil tváří v tvář a že mi řekl o těchto věcech v prosté pokoře, stejně jako člověk říká druhému, v mém vlastním jazyce;

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

40 A jen málo jsem jich zapsal pro svou slabost v psaní.

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

41 A nyní, chtěl bych vás nabádati, abyste hledali tohoto Ježíše, o kterém psali proroci a apoštolové, aby milost Boha Otce, a také Pána Ježíše Krista a Ducha Svatého, který o nich vydává svědectví, mohla býti a zůstati ve vás na věky. Amen.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Eter 13

- 1 A nyní já, Moroni, pokračuji, abych dokončil svůj záznam o zničení lidu, o kterém píši.
- 2 Neboť vizte, oni zavrhli všechna slova Eterova; neboť vpravdě jim řekl o všech věcech od počátku člověka; a že poté, co s tváře této země ustoupily vody, stala se zemí vyvolenou nade všechny jiné země, vyvolenou zemí Páně; pročť Pán si přeje, aby mu všichni lidé, kteří přebývají na její tváři, sloužili;
- 3 A že je místem Nového Jeruzaléma, který sestoupí s nebe, a svaté svatyně Páně.
- 4 Vizte, Eter viděl dny Kristovy a promlouval o Novém Jeruzalémě v této zemi.
- 5 A také promlouval o domu Izraele a o Jeruzalémě, odkud přijde Lehi – poté, co bude zničen, bude opět zbudován, svaté město pro Pána; pročť, to nemohl být nový Jeruzalém, neboť byl již v dávné době; ale bude opět zbudován a stane se svatým městem Páně; a bude zbudován domu Izraele –
- 6 A že Nový Jeruzalém bude zbudován v této zemi, pro zbytek semene Jozefova, pro kteréžto věci byl dán předobraz.
- 7 Neboť tak, jak Jozef přivedl svého otce do země egyptské, tak tam také zemřel; pročť Pán vyvedl zbytek semene Jozefova ze země Jeruzalém, aby mohl být milosrdný k semeni Jozefovu, takže nezahynulo, stejně jako byl milosrdný k otci Jozefovu, takže nezahynul.
- 8 Pročť, zbytek domu Jozefova bude zbudován v této zemi; a bude zemí jejich dědictví; a zbudují pro Pána svaté město, jako Jeruzalém z dávná; a nebudou již smícháni, dokud nepřijde konec, kdy země pomine.
- 9 A bude nové nebe a nová země; a budou jako ty staré, jenomže ty staré pominou a všechny věci budou nové.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 A tehdy přijde Nový Jeruzalém; a požehnaní jsou ti, kteří v něm budou žítí, neboť to jsou ti, jejichž šat je bílý skrze krev Beránkovu; a jsou to ti, kteří jsou počítáni mezi zbytek semene Jozefova, které bylo z domu Izraele.

11 A tehdy také přijde Jeruzalém z dávna; a jeho obyvatelé jsou požehnaní, neboť byli omyti v krvi Beránkově; a jsou to ti, kteří byli rozptýleni a shromážděni ze čtyř stran země, a ze severních zemí, a jsou podílníky naplnění smlouvy, kterou Bůh učinil s jejich otcem Abrahamem.

12 A až tyto věci přijdou, naplní se písmo, které praví, že jsou ti, kteří byli první a kteří budou poslední; a jsou ti, kteří byli poslední a kteří budou první.

13 A hodlal jsem napsati více, ale bylo mi to zakázáno; avšak veliká a podivuhodná byla prorocství Eterova; ale oni ho považovali za nic a vyvrhli ho; a on se ve dne ukryval ve skalní dutině a v noci vycházel, obhlížeje věci, které měly přijíti na lid.

14 A když dlel ve skalní dutině, sestavoval zbytek tohoto záznamu a v noci obhlížel zkázu, která přišla na lid.

15 A stalo se, že v témže roce, ve kterém byl vyvržen z prostředku lidu, počala býti veliká válka mezi lidem, neboť byli mnozí, kteří povstali, kteří byli mocní a usilovali o to, aby zničili Koriantumra svými tajnými plány zlovolnosti, o kterých bylo promlouváno.

16 A nyní, Koriantumr, obeznámiv se s veškerým válečným uměním a veškerou světskou lstivostí, pročez, utkal se v bitvě s těmi, kteří usilovali o to, aby ho zničili.

17 Ale pokání nečinil, ani jeho krásní synové a dcery; ani krásní synové a dcery Kohorovi; ani krásní synové a dcery Korihorovi; a zkrátka, mezi krásnými syny a dcerami na tváři celé země nebylo nikoho, kdo činil pokání ze svých hříchů.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Pročež, stalo se, že v prvním roce, kdy Eter dlel ve skalní dutině, bylo mnoho lidí, kteří byli zabiti mečem oněch tajných společení bojujících proti Koriantumrovi, aby mohla získati království.

19 A stalo se, že synové Koriantumrovi velice bojovali a velice krváceli.

20 A v druhém roce přišlo slovo Páně k Eterovi, aby šel a prorokoval Koriantumrovi, že bude-li činiti pokání, i celý jeho dům, Pán mu dá jeho království a ušetří lid –

21 Jinak budou zničeni, i celý jeho dům, kromě něho samotného. A on bude žíti pouze proto, aby viděl naplnění proroctví, která byla promlouvána o tom, že jiný lid obdrží tuto zemi jako své dědictví; a Koriantumr jimi bude pohřben; a každá duše bude zničena, kromě Koriantumra.

22 A stalo se, že Koriantumr pokání nečinil, ani jeho dům, ani lid; a války neustávaly; a snažili se Etera zabít, ale on před nimi uprchl a opět se skrýval ve skalní dutině.

23 A stalo se, že povstal Šared, a také on se utkal v bitvě s Koriantumrem; a porazil ho natolik, že ve třetím roce ho uvedl do zajetí.

24 A synové Koriantumrovi, ve čtvrtém roce, porazili Šareda a získali opět království pro svého otce.

25 Nyní počala býti válka po celé tváři země a každý muž se svou tlupou bojoval za to, po čem toužil.

26 A byli tam lupiči a zkrátka všeliká zlovolnost po celé tváři země.

27 A stalo se, že Koriantumr se na Šareda nesmírně hněval a šel proti němu se svými vojsky bojovati; a střetli se ve velikém hněvu a střetli se v údolí Gilgal; a bitva byla nesmírně těžká.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

28 A stalo se, že Šared bojoval proti němu po dobu tří dnů. A stalo se, že Koriantumr ho porazil a pronásledoval ho, až přišel na planiny Hešlon.

29 A stalo se, že Šared se s ním opět utkal v bitvě na planinách; a vizte, porazil Koriantumra a zahnal ho opět zpátky do údolí Gilgal.

30 A Koriantumr se opět utkal se Šaredem v bitvě v údolí Gilgal, ve které Šareda porazil a zabil ho.

31 A Šared zranil Koriantumra na stehně, takže nešel opět do bitvy po dobu dvou let, v kteréžto době veškerý lid na tváři země proléval krev, a nebylo nikoho, kdo by je zadržel.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Eter 14

- 1 A nyní, na celé zemi počalo býti pro nepravost lidu veliké prokletí, při kterém, jestliže muž položil svůj nástroj či svůj meč na polici nebo na místo, kde ho uchovával, vizte, nazítří jej nemohl nalézt, tak veliké bylo prokletí na zemi.
- 2 Pročež každý muž svíral rukama svýma to, co bylo jeho vlastní, a nevypůjčoval si, ani nepůjčoval; a každý muž držel v pravici jílec svého meče na obranu svého majetku a svého vlastního života a své manželky a dětí.
- 3 A nyní vizte, po dvou letech a po smrti Šaredově, vizte, povstal bratr Šaredův a utkal se v bitvě s Koriantumrem, ve které ho Koriantumr porazil a pronásledoval ho do pustiny Akiš.
- 4 A stalo se, že bratr Šaredův se s ním utkal v bitvě v pustině Akiš; a bitva byla nesmírně těžká, a mnoho tisíc padlo mečem.
- 5 A stalo se, že Koriantumr ho obléhal v pustině; a bratr Šaredův vypochoďoval v noci z pustiny a pobil část vojska Koriantumrova, když byli opilí.
- 6 A došel do země Moron a dosadil se na trůn Koriantumrův.
- 7 A stalo se, že Koriantumr prodléval se svým vojskem v pustině po dobu dvou let, během nichž získal pro své vojsko velikou posilu.
- 8 Nyní, bratr Šaredův, který se jmenoval Gilead, také získal velikou posilu pro své vojsko, skrze tajná spolčení.
- 9 A stalo se, že jeho vysoký kněz ho zavraždil, když seděl na svém trůně.
- 10 A stalo se, že toho zavraždil na tajné cestě jeden z tajných spolčení a získal království pro sebe; a jmenoval se Lib; a Lib byl mužem statné postavy, statnější nežli kterýkoli jiný muž mezi veškerým lidem.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 A stalo se, že v prvním roce Libově přišel Koriantumr do země Moron a utkal se v bitvě s Libem.

12 A stalo se, že bojoval s Libem, přičemž ho Lib udeřil do paže, takže byl zraněn; nicméně vojsko Koriantumrovo tlačilo na Liba, takže ten uprchl k hranicím u pobřeží.

13 A stalo se, že Koriantumr ho pronásledoval; a Lib se s ním utkal v bitvě u pobřeží.

14 A stalo se, že Lib sužoval vojsko Koriantumrovo, takže opět prchali do pustiny Akiš.

15 A stalo se, že Lib ho pronásledoval, až on přišel na planiny Agoš. A Koriantumr vzal s sebou veškerý lid, když prchal před Libem do oné části země, kam uprchl.

16 A když došel na planiny Agoš, utkal se v bitvě s Libem a bil ho, až zemřel; nicméně bratr Libův přišel proti Koriantumrovi namísto něho a bitva byla nesmírně těžká, kvůli čemuž Koriantumr opět prchal před vojskem bratra Libova.

17 Nyní, bratr Libův se jmenoval Šiz. A stalo se, že Šiz pronásledoval Koriantumra a dobyl mnoho měst a pobil jak ženy, tak děti a města vypálil.

18 A celou zemí šel strach ze Šize; ano, zemí šlo volání – Kdo může obstát před vojskem Šizovým? Vizte, on před sebou vyhlazuje zemi!

19 A stalo se, že lidé se počali seskupovati do vojsk, po celé tváři země.

20 A byli rozděleni; a část jich uprchla k vojsku Šizovu a část jich uprchla k vojsku Koriantumrovo.

21 A tak veliká a vytrvalá byla válka a tak dlouhý byl onen výjev krveprolití a smrti, že celá tvář země byla pokryta těly mrtvých.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

22 A tak prudká a rychlá byla válka, že nezbyl nikdo, kdo by pohřbil mrtvé, ale pochodovali od prolití krve k prolití krve, nechávající těla jak mužů, tak žen i dětí roztroušená po tváři země, kde se stala kořistí červům masa.

23 A jejich zápach se šířil po tváři země, dokonce, po celé tváři země; pročez lidé byli tímto zápachem sužováni ve dne i v noci.

24 Nicméně, Šiz nepřestal Koriantumra pronásledovati; neboť se zapřísáhl, že se na Koriantumrovi pomstí za krev svého bratra, který byl zabit, a za slovo Páně, které přišlo k Eterovi, že Koriantumr nepadne mečem.

25 A tak vidíme, že Pán je navštívil v plnosti hněvu svého a jejich zlovolnost a ohavnosti připravily cestu pro jejich věčné zničení.

26 A stalo se, že Šiz pronásledoval Koriantumra na východ až k hranicím u pobřeží, a tam on se Šizem zápolil v bitvě po dobu tří dnů.

27 A zničení mezi vojsky Šizovými bylo tak strašlivé, že lidé počali býti vyděšeni a počali před vojsky Koriantumrovými prchat; a prchali do země Korihor a vyhlazovali před sebou obyvatele, všechny ty, kteří se k nim nepřipojili.

28 A rozbili své stany v údolí Korihor; a Koriantumr rozbil své stany v údolí Šur. Nyní, údolí Šur bylo poblíž pahorku Komnor; pročez, Koriantumr shromáždil svá vojska na pahorku Komnor a zatroubil na polnici vojskům Šizovým, aby je vyzval k bitvě.

29 A stalo se, že oni přišli, ale byli opět zahnáni; a přišli podruhé a byli opět, podruhé, zahnáni. A stalo se, že přišli opět, potřetí, a bitva byla nesmírně těžká.

30 A stalo se, že Šiz bil Koriantumra tak, že mu způsobil mnoho hlubokých ran; a Koriantumr, ztrativ krev, omdlel a byl odnesen, jako by byl mrtev.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewn upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

31 Nyní, ztráta mužů, žen a dětí na obou stranách byla tak veliká, že Šiz přikázal svým lidem, aby vojska Koriantumrova nepronásledovali; pročez, navrátili se do svého tábora.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Eter 15

- 1 A stalo se, že když se Koriantumrovi zhojily rány, počal se rozpomínati na slova, která mu pravil Eter.
- 2 Viděl, že byly mečem pobity již téměř dva miliony z jeho lidu, a počal se v srdci svém rmoutiti; ano, byly zabity dva miliony mocných mužů, a také jejich manželky a jejich děti.
- 3 Počal činiti pokání ze zla, které učinil; počal se rozpomínati na slova, jež byla promlouvána ústy všech proroků, a viděl je, že se doposud naplnila, každá tečka; a jeho duše truchlila a odmítala přijmouti útěchu.
- 4 A stalo se, že napsal list Šizovi, žádaje ho, aby ušetřil lid, a že on se pro život lidu vzdá království.
- 5 A stalo se, že když Šiz obdržel jeho list, napsal list Koriantumrovi, že vzdá-li se mu on sám, aby ho mohl zabítí svým vlastním mečem, ušetří život lidu.
- 6 A stalo se, že lidé nečinili pokání ze své nepravosti; a lid Koriantumrův byl podnícen k hněvu proti lidu Šizovu; a lid Šizův byl podnícen k hněvu proti lidu Koriantumrovu; pročez lid Šizův se utkal v bitvě s lidem Koriantumrovým.
- 7 A když Koriantumr viděl, že brzy bude poražen, prchal opět před lidem Šizovým.
- 8 A stalo se, že přišel k vodám Ripliankum, což vyloženo je širé neboli vše přesahující; pročez, když došli k těmto vodám, rozbili své stany; a Šiz si postavil své stany vedle nich také; a tudíž nazítří přišli, aby bojovali.
- 9 A stalo se, že bojovali v nesmírně těžké bitvě, při které byl Koriantumr opět zraněn a omdlel pro ztrátu krve.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 A stalo se, že vojska Koriantumrova tlačila na vojska Šizova tak, že je porazila, takže způsobila, že před ním prchala; a oni prchali na jih a rozbili své stany na místě, které se nazývalo Ogat.
- 11 A stalo se, že vojsko Koriantumrovo rozbilo své stany u pahorku Ráma; a byl to tentýž pahorek, kde můj otec Mormon ukryl Pánu záznamy, které byly posvátné.
- 12 A stalo se, že shromažďovali veškerý lid na celé tváři země, který nebyl pobit, kromě Etera.
- 13 A stalo se, že Eter viděl všechna počínání lidu; a viděl, že lidé, kteří byli pro Koriantumra, se shromáždili u vojska Koriantumrova; a lidé, kteří byli pro Šize, se shromáždili u vojska Šizova.
- 14 Pročež, po dobu čtyř let shromažďovali lid, aby mohli získati všechny, kteří byli na tváři země, a aby mohli získati veškerou posilu, kterou bylo možno získati.
- 15 A stalo se, že když se všichni shromáždili, každý u onoho vojska, u kterého chtěl, se svou manželkou a se svými dětmi – jak muži, tak ženy a děti, jsouce vyzbrojeni válečnými zbraněmi a majíce štíty a náprsní pancíře a přílbice a jsouce oděni po způsobu války – vypochoďovali jeden proti druhému, aby bojovali; a bojovali po celý onen den, a nezmítžili.
- 16 A stalo se, že když byla noc, byli znaveni a stáhli se do svých táborů; a poté, co se stáhli do svých táborů, počali kvílet i a bédovati nad ztrátou pobitých ze svého lidu; a tak veliký byl jejich pláč, jejich kvílení a bédování, že nesmírně prořezávaly vzduch.
- 17 A stalo se, že nazítří šli opět bojovati a veliký a strašlivý byl onen den; nicméně nezmítžili, a když přišla noc, opět prořezávali vzduch svým pláčem a svým kvílením a svým truchlením nad ztrátou pobitých ze svého lidu.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

- 18 A stalo se, že Koriantumr napsal opět list Šizovi žádaje, aby již nešel bojovati, ale aby si vzal království a ušetřil život lidu.
- 19 Ale vizte, Duch Páně se s nimi již přestal nesnaditi a Satan měl úplnou moc nad srdcem lidu; neboť byli vydáni tvrdosti srdce svého a zaslepenosti mysli své, aby mohli býti zničeni; pročež vyšli opět bojovati.
- 20 A stalo se, že bojovali po celý onen den, a když přišla noc, spali na svých mečích.
- 21 A nazítří bojovali, dokonce dokud nepřišla noc.
- 22 A když přišla noc, byli opilí hněvem, stejně jako muž, který je opilý vínem; a spali opět na svých mečích.
- 23 A nazítří bojovali opět; a když přišla noc, všichni již padli mečem až na padesát a dva z lidu Koriantumrova a šedesát a devět z lidu Šizova.
- 24 A stalo se, že onu noc spali na svých mečích a nazítří bojovali opět a bili se ze všech sil meči svými a štíty svými, po celý onen den.
- 25 A když přišla noc, bylo tam třicet a dva z lidu Šizova a dvacet a sedm z lidu Koriantumrova.
- 26 A stalo se, že jedli a spali a připravovali se nazítří na smrt. A byli to statní a mocní mužové, co do síly lidské.
- 27 A stalo se, že bojovali po dobu tří hodin a omdleli ztrátou krve.
- 28 A stalo se, že když muži Koriantumrovi nabyli dostatečné síly, aby mohli choditi, chystali se útekem zachrániti si život; ale vizte, Šiz povstal, a jeho muži také, a zapřísahal se ve svém hněvu, že zabije Koriantumra, nebo sám zahyne mečem.
- And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.
- But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.
- And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.
- And on the morrow they fought even until the night came.
- And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.
- And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.
- And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.
- And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.
- And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.
- And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.
- And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

29 Pročež pronásledoval je a nazítří je dostihl; a bojovali opět mečem. A stalo se, že když již všichni padli mečem, kromě Koriantumra a Šize, vizte, Šiz omdlel ztrátou krve.

30 A stalo se, že když se Koriantumr opřel o svůj meč, aby si trochu odpočinul, utál Šizovi hlavu.

31 A stalo se, že poté, co Šizovi utál hlavu, Šiz se zvedl na rukou svých a padl; a poté, co zalapal po dechu, zemřel.

32 A stalo se, že Koriantumr padl k zemi a zůstal, jako by v něm nebylo žádného života.

33 A Pán promluvil k Eterovi a pravil mu: Jdi. A on šel a viděl, že všechna slova Páně se naplnila; a dokončil svůj záznam; (a já jsem nenapsal ani setinu) a ukryl je tak, aby je lid Limhiův našel.

34 Nyní, poslední slova, která Eter napsal, jsou tato: Zda Pán chce, abych byl přenesen, nebo abych trpěl vůli Páně v těle, na tom nezáleží, pakliže budu spasen v království Božím. Amen.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Knihá Moroniova

Moroni 1

- 1 Nyní já, Moroni, dokončiv zkrácení zprávy o lidu Jaredovu, domníval jsem se, že již nebudu více psáti, ale zatím jsem ještě nezahynul; a Lamanitům o sobě nedávám vědět, aby mne nezničili.
- 2 Neboť vizte, války mezi nimi jsou nesmírně kruté; a pro svou nenávisť usmrcují všechny Nefity, kteří nechtějí zapřítí Krista.
- 3 A já, Moroni, nechci Krista zapřítí; pročez, potulují se, kamkoli mohu, pro bezpečí svého vlastního života.
- 4 Pročez píši několik dalších věcí navzdory tomu, co jsem se domníval; neboť již jsem se domníval, že nebudu více psáti; ale píši několik dalších věcí, aby snad mohly být cenné nějakého budoucího dne pro mé bratří, Lamanity, podle vůle Páně.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Slova Kristova, která promlouval ke svým učedníkům, když na ně vkládal ruce, k oněm dvanácti, které vyvolil –
- 2 A oslovil je jménem řka: Budete vzývati Otce ve jménu mém v mocné modlitbě; a poté, co tak učiníte, budete míti moc, že tomu, na koho vložíte ruce své, dáte Ducha Svatého; a ve jménu mém jej budete dávati, neboť tak činí apoštolové moji.
- 3 Nyní, Kristus jim pravil tato slova v době svého prvního projevení; a zástup to neslyšel, ale učedníci to slyšeli; a na všechny, na něž vložili ruce své, sestoupil Duch Svatý.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Způsob, jakým učedníci, kteří byli nazýváni staršími církve, vysvěcovali kněze a učitele –
- 2 Poté, co se pomodlili k Otci ve jménu Kristově, vložili na ně ruce své a pravili:
- 3 Ve jménu Ježíše Krista tě vysvěcuji, abys byl knězem (nebo jestliže to byl učitel, vysvěcuji tě, abys byl učitelem), abys kázal pokání a odpuštění hříchů skrze Ježíše Krista, vytrvalou vírou ve jméno jeho až do konce. Amen.
- 4 A tímto způsobem vysvěcovali kněze a učitele podle darů a povolání Božích lidem; a vysvěcovali je mocí Ducha Svatého, který byl v nich.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Způsob, jakým jejich starší a kněží podávali tělo a krev Kristovu církvi; a žehnali je podle příkázání Kristových; pročť víme, že tento způsob je pravý; a žehnal je starší nebo kněz –
- 2 A poklekli s církví a modlili se k Otci ve jménu Kristově řkouce:
- 3 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil tento chléb duším všech těch, kteří jej přijímají; aby jej mohli jísti na památku těla tvého Syna a tobě dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že jsou ochotni vzítí na sebe jméno tvého Syna a vždy na něj pamatovati a zachovávatí jeho příkázání, jež jim dal, aby mohli vždy míti jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Způsob podávání vína – Vizte, uchopili kalich a pravili:
- 2 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě, ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil toto víno duším všech těch, kteří je pijí, aby to mohli činiti na památku krve tvého Syna, která byla pro ně prolita; aby ti mohli dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že na něj vždy pamatují, aby mohli míti jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 A nyní, promlouvám o křtu. Vizte, starší, kněží a učitelé byli pokřtěni; a nebyli pokřtěni, ledaže přinesli vhodné plody, že jsou toho hodni.
- 2 Ani nepřijali ke křtu nikoho, pokud nepřišel se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným a nedosvědčil církvi, že činil opravdově pokání ze všech svých hříchů.
- 3 A nikdo nebyl přijat ke křtu, ledaže na sebe vzal jméno Kristovo, maje odhodlání sloužiti mu až do konce.
- 4 A poté, co byli přijati ke křtu a zapůsobila na ně moc Ducha Svatého a očistila je, byli počítáni mezi lid církve Kristovy; a jejich jména byla zaznamenána, aby na ně mohlo být pamatováno a aby mohli být vyživováni dobrým slovem Božím, aby je udržovalo na správné cestě a aby je neustále udržovalo bdělé v modlitbě, spoléhající se jedině na zásluhu Kristovy, který je původcem i dokonavatelem víry jejich.
- 5 A církev se často scházela, aby se postili a modlili a aby jeden s druhým mluvili o blahu svých duší.
- 6 A scházeli se často, aby přijímali chléb a víno na památku Pána Ježíše.
- 7 A přísně dbali na to, aby mezi nimi nebyla žádná nepravost; a kdokoli byl přistižen, že páchá nepravost, a tři svědkové církve ho odsoudili před staršími, a jestliže nečinil pokání a nepřiznal se, bylo jeho jméno vymazáno a nebyl počítán mezi lid Kristův.
- 8 Ale kolikrát s opravdovým záměrem činili pokání a usilovali o odpuštění, tolikrát jim bylo odpuštěno.
- 9 A jejich shromáždění byla církví vedena podle působení Ducha a mocí Ducha Svatého; neboť jak je moc Ducha Svatého vedla, ať kázati nebo nabádati nebo se modliti nebo prositi nebo zpívati, tak činili.

Moroni 6

- And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.
- Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.
- And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.
- And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.
- And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.
- And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.
- And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.
- But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.
- And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 A nyní já, Moroni, píší několik slov svého otce Mormona, která promluvil o víře, naději a pravé lásce; neboť tímto způsobem on promlouval k lidu, když jej učil v synagoze, kterou postavili jako místo uctívání.
- 2 A nyní já, Mormon, promlouvám k vám, milovaní bratří moji; a je to milostí Boha Otce a našeho Pána Ježíše Krista a jeho svatou vůlí, kvůli daru jeho povolání daného mně, že je mi dovoleno k vám v tuto dobu promluvit.
- 3 Pročež, chci promluvit k vám, kteří jste z církve, kteří jste pokojnými následovníky Kristovými a kteří jste obdrželi dostatečnou naději, kterou můžete vejít v odpočinutí Páně, od této doby nadále, dokud nebudete odpočívati u něj v nebi.
- 4 A nyní, bratří moji, soudím tyto věci o vás pro vaše pokojné kráčení s dětmi lidskými.
- 5 Neboť pamatuji na slovo Boží, které praví, podle skutků jejich poznáte je; neboť jsou-li skutky jejich dobré, pak jsou oni také dobří.
- 6 Neboť vizte, Bůh pravil: Člověk, který je zlý, nemůže činiti to, co je dobré; neboť přináší-li dar anebo modlí-li se k Bohu, pokud to nebude činiti s opravdovým záměrem, nijak mu to neprospívá.
- 7 Neboť vizte, není mu to počítáno za spravedlivost.
- 8 Neboť vizte, jestliže člověk, který je zlý, dává dar, činí tak zdráhavě; pročež je mu to počítáno, jako by si byl dar ponechal; pročež je před Bohem považován za zlého.
- 9 A podobně také je člověku počítáno za zlé, bude-li se modliti, ale nikoli s opravdovým záměrem srdce; ano, a nijak mu to neprospěje, neboť Bůh nikoho takového nepřijímá.
- 10 Pročež člověk, který je zlý, nemůže činiti to, co je dobré; ani nebude dávati dobrého daru.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

11 Neboť vizte, hořký pramen nemůže přinášeti dobrou vodu; aniž dobrý pramen může přinášeti vodu hořkou; pročez, člověk, který je služebníkem ďáblovým, nemůže následovati Krista; a následuje-li Krista, nemůže býti služebníkem ďáblovým.

12 Pročez všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Boha; a to, co je zlé, přichází od ďábla; neboť ďábel je nepřitelem Boha a bojuje proti němu neustále, a vyzývá a ponouká hřešiti a činiti to, co je zlé, neustále.

13 Ale vizte, to, co je od Boha, vyzývá a nutká činiti dobro neustále; pročez každá věc, která vyzývá a nutká činiti dobro a milovati Boha a sloužiti mu, je inspirována Bohem.

14 Pročez, strážte se, milovaní bratří moji, abyste nesoudili, že to, co je zlé, je od Boha nebo že to, co je dobré a od Boha, je od ďábla.

15 Neboť vizte, bratří moji, je vám dáno souditi, abyste mohli rozeznávati dobro od zla; a cesta k posouzení je tak jasná, abyste mohli rozeznávati s dokonalým poznáním, jako denní světlo od temné noci.

16 Neboť vizte, Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl rozeznávati dobro od zla; pročez, ukazují vám způsob, jak souditi; neboť každá věc, která vyzývá činiti dobro a přesvědčuje věřiti v Krista, je vyslána mocí a darem Krista; pročez můžete věděti s dokonalým poznáním, že je od Boha.

17 Ale cokoli přesvědčuje lidi, aby činili zlo a nevěřili v Krista a zapírali ho a nesloužili Bohu, o tom můžete věděti s dokonalým poznáním, že to je od ďábla; neboť tímto způsobem ďábel pracuje, neboť nepřesvědčuje nikoho, aby činil dobro, nikoli, ani jediného; ani jeho andělé to nečiní; ani ti, kteří se mu poddávají.

18 A nyní, bratří moji, vzhledem k tomu, že znáte světlo, kterým můžete souditi, kteréžto světlo je světlo Kristovo, hleďte, abyste nesoudili nesprávně; neboť stejným soudem, jakým soudíte vy, budete také souzeni.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

19 Pročež, naléhavě vás prosím, bratří, abyste hledali pilně ve světle Kristově, abyste mohli rozeznávat dobro od zla; a chopíte-li se každé dobré věci a nebudete-li ji odsuzovati, zajisté budete dítětem Kristovým.

20 A nyní, bratří moji, jak je možné, abyste se chopili každé dobré věci?

21 A nyní, přicházím k oné víře, o které jsem pravil, že promluvím; a řeknu vám, jak se můžete chopiti každé dobré věci.

22 Neboť vizte, Bůh, znaje všechny věci, jsa od věčnosti do věčnosti, vizte, poslal anděly, aby sloužili dětem lidským, aby zjevovali ohledně příchodu Krista; a v Kristu bude přicházeti každá dobrá věc.

23 A Bůh také oznamoval svými vlastními ústy prorokům, že Kristus přijde.

24 A vizte, různými způsoby projevoval dětem lidským věci, které jsou dobré; a všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista; jinak by lidé byli padlí a žádná dobrá věc by k nim přijíti nemohla.

25 Pročež, službou andělů a každým slovem, které vyšlo z úst Božích, počali lidé prokazovati víru v Krista; a tak se vírou chopili každé dobré věci; a tak tomu bylo až do příchodu Krista.

26 A poté, co on přišel, byli lidé také spaseni vírou ve jméno jeho; a vírou se stávají syny Božími. A tak jistě, jakože Kristus žije, pravil tato slova našim otcům řka: O cokoli, co je dobré, budete prositi Otce ve jménu mém ve víře věříce, že obdržíte, vizte, to se vám stane.

27 Pročež, milovaní bratří moji, ustaly zázraky proto, že Kristus vystoupil do nebe a usedl na pravici Boží, aby u Otce vyžádal své právo milosrdenství, které má na děti lidské?

28 Neboť on naplnil smysl zákona a požaduje všechny ty, kteří v něho mají víru; a ti, kteří v něho mají víru, přílnou ke každé dobré věci; pročež on obhazuje věc dětí lidských; a přebývá věčně v nebesích.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

29 A protože tak učinil, milovaní bratří moji, ustaly zázraky? Vizte, pravím vám: Nikoli; ani andělé nepřestali sloužiti dětem lidským.

30 Neboť vizte, jsou mu poddáni, aby sloužili podle slova příkazu jeho, ukazující se těm, kteří mají silnou víru a pevnou mysl v každé podobě zbožnosti.

31 A úřadem jejich služby je volati lidi ku pokání a naplňovati smlouvy Otcovy, které učinil s dětmi lidskými, a činiti jejich dílo a připravovati mezi dětmi lidskými cestu hlásáním slova Kristova vyvoleným nádobám Páně, aby ti mohli o něm vydávati svědectví.

32 A činěním tohoto Pán Bůh připravuje cestu, aby zbytek lidí mohl míti víru v Krista a aby podle moci jeho mohl Duch Svatý míti místo v srdci jejich; a tímto způsobem uskutečňuje Otec smlouvy, které s dětmi lidskými učinil.

33 A Kristus pravil: Budete-li míti víru ve mne, budete míti moc učiniti jakoukoli věc, která je pro mne žádoucí.

34 A pravil: Čiňte pokání, všechny končiny země, a pojďte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém a mějte víru ve mne, abyste mohli býti spaseni.

35 A nyní, milovaní bratří moji, je-li tomu tak, že tyto věci, které jsem k vám promluvil, jsou pravdivé, a Bůh vám ukáže s mocí a velikou slávou posledního dne, že pravdivé jsou, a jsou-li pravdivé, ustal den zázraků?

36 Nebo přestali se andělé dětem lidským ukazovati? Nebo zadržel před nimi moc Duchu Svatého? Nebo bude ji zadržovati, dokud čas bude trvati nebo země bude státi nebo dokud bude jediný člověk na tváři její, aby byl spasen?

37 Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť zázraky jsou konány vírou; a vírou se andělé zjevují lidem a slouží jim; pročez, jestliže tyto věci ustaly, běda buď dětem lidským, neboť to je pro nevíru, a vše je marné.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

38 Neboť nikdo nemůže býti spasen, podle slov Kristových, ledaže bude míti víru ve jméno jeho; pročez, jestliže tyto věci ustaly, pak ustala i víra; a strašlivý je stav lidí, neboť jsou, jako by nebylo učiněno žádného vykoupení.

39 Ale vizte, milovaní bratří moji, já o vás soudím lépe, neboť soudím, že pro svou mírnost máte víru v Krista; neboť nemáte-li v něho víru, pak nejste hodni toho, abyste byli počítáni mezi lid církve jeho.

40 A opět, milovaní bratří moji, chtěl bych k vám promluvit o naději. Jak tedy můžete dosáhnouti víry, pokud nebudete míti naděje?

41 A v co budete doufati? Vizte, pravím vám, že budete míti naději skrze usmíření Krista a skrze moc jeho vzkříšení, abyste byli pozvednuti k životu věčnému, a to pro svou víru v něho, podle příslibu.

42 Pročez, má-li člověk víru, musí nezbytně míti naději; neboť bez víry nemůže býti žádné naděje.

43 A opět, vizte, pravím vám, že nemůže míti víru a naději, pokud nebude mírný a pokorného srdce.

44 A je-li tomu tak, jeho víra a naděje je marná, neboť nikdo není před Bohem přijatelný, leda mírný a pokorného srdce; a je-li člověk mírný a pokorného srdce a vyzná-li mocí Ducha Svatého, že Ježíš je Kristus, musí nezbytně míti pravou lásku; neboť nemá-li pravou lásku, není ničím; pročez musí nezbytně míti pravou lásku.

45 A pravá láska je trpělivá a je dobrotivá a nezávidí a není nadutá, nehledá své, nedá se snadno vydráždit, neobmýšlí zlého a neraduje se z nepravosti, ale raduje se v pravdě, snáší všechny věci, věří všem věcem, doufá ve všechny věci a ve všech věcech vytrvá.

46 Pročez, milovaní bratří moji, nemáte-li pravou lásku, nejste ničím, neboť pravá láska nikdy nepomíjí. Pročez, přilněte k pravé lásce, která je největší ze všeho, neboť všechny věci musejí pomínouti –

47 Ale pravá láska je čistá láska Kristova a vytrvá na věky; a kdokoli bude posledního dne shledán, že ji má, s tím bude dobře.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

48 Pročež, milovaní bratří moji, modlete se k Otci z celé síly srdce, abyste mohli býti naplněni touto láskou, kterou uděluje všem, kteří jsou pravými následovníky Syna jeho, Ježíše Krista; abyste se mohli státi syny Božími; abychom, až se zjeví, byli jako on, neboť ho budeme viděti takového, jaký je; abychom mohli míti tuto naději; abychom mohli býti očištěni tak, jako on je čistý. Amen.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 List mého otce Mormona napsaný mně, Moronimu; a napsal mi jej krátce po mém povolání ke službě. A takto mi psal řka:
- 2 Můj milovaný synu Moroni, raduji se převelice, že se tvůj Pán, Ježíš Kristus, na tebe rozpomenul a že tě povolal do služby své a ke svatému dílu svému.
- 3 Pamatuji na tebe vždy ve svých modlitbách, modle se neustále k Bohu Otci ve jménu jeho Svatého dítěte Ježíše, aby tě, skrze svou nekonečnou dobrotivost a milost, zachovával skrze vytrvalost víry ve jméno jeho až do konce.
- 4 A nyní, synu můj, promlouvám k tobě o tom, co mne nesmírně rmoutí; neboť zarmucuje mne, že mají vyvstávat spory mezi vámi.
- 5 Neboť jestliže jsem zvěděl pravdu, jsou mezi vámi spory ohledně křtu vašich malých dětí.
- 6 A nyní, synu můj, přeji si, abys pracoval pilně, aby byl tento veliký omyl z prostředku vašeho odstraněn; neboť s tímto záměrem píše tento list.
- 7 Neboť ihned poté, co jsem tyto věci od tebe zvěděl, tázal jsem se v této věci Pána. A slovo Páně přišlo ke mně mocí Ducha Svatého řkoucí:
- 8 Naslouchej slovům Krista, svého Vykupitele, svého Pána a svého Boha. Viz, nepřišel jsem na svět volati ku pokání spravedlivé, ale hříšníky; zdraví nepotřebují lékaře, ale ti, kteří jsou nemocní; pročez, malé děti jsou zdravé, neboť nejsou schopné páchat hřích; pročez prokletí Adamovo je z nich sňato ve mně, takže nad nimi nemá žádné moci; a zákon obrízky je ve mně odňat.
- 9 A tímto způsobem mi Duch Svatý projevil slovo Boží; pročez, můj milovaný synu, vím, že to je závažný výsměch Bohu, křtíte-li malé děti.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Viz, pravím ti, že tyto věci budete učiti – pokání a křest pro ty, kteří dosáhli zodpovědnosti a jsou schopni páchat hřích; ano, poučuj rodiče, že musejí činiti pokání a býti pokřtěni a pokořiti se jako malé děti, a budou všichni spaseni i se svými malými dětmi.

11 A jejich malé děti pokání nepotřebují, ani křest. Viz, křest je ku pokání ke splnění příkázání na odpuštění hříchů.

12 Ale malé děti jsou živы v Kristu již od založení světa; není-li tomu tak, Bůh je Bohem stranícím a také Bohem proměnlivým a činícím rozdíly mezi osobami; neboť kolik malých dětí zemřelo bez křtu!

13 Pročež, jestliže by malé děti nemohly býti spaseny bez křtu, musely by jíti do nekonečného pekla.

14 Viz, pravím ti, že ten, kdo se domnívá, že malé děti potřebují křest, je v žluči hořkosti a v poutech nepravosti; neboť nemá ani víru, ani naději, ani pravou lásku; pročež, jestliže by byl odříznut při této myšlence, musel by jíti do pekla.

15 Neboť je strašlivou zlovolností domnívati se, že Bůh spasí jedno dítě díky křtu, a druhé musí zahynouti, protože žádný křest nemá.

16 Běda buď těm, kteří budou tímto způsobem převraceti cesty Páně, neboť zahynou, pokud nebudou činiti pokání. Viz, promlouvám směle, maje pravomoc od Boha; a nebojím se toho, co může učiniti člověk; neboť dokonalá láska vyhání všechnu bázeň.

17 A já jsem pln pravé lásky, což je láska věčná; pročež, všechny děti jsou pro mne stejné; pročež, miluji malé děti dokonalou láskou; a všechny jsou stejné a jsou podílníky spasení.

18 Neboť já vím, že Bůh není Bohem stranícím, ani proměnlivou bytostí; ale je neproměnlivý od veškeré věčnosti po veškerou věčnost.

19 Malé děti nemohou činiti pokání; pročež, je to strašlivá zlovolnost popírati ryzí milosrdenství Boží vůči nim, neboť pro jeho milosrdenství jsou v něm živы.

20 A ten, kdo praví, že malé děti potřebují křest, popírá milosrdenství Kristova a pokládá za nic usmíření jeho a moc vykoupení jeho.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

21 Běda takovým, neboť jsou v nebezpečí smrti, pekla a nekonečných muk. Říkám to směle; Bůh mi tak přikázal. Poslouchejte je a dbejte jich, jinak se postaví proti vám u soudcovské stolice Kristovy.

22 Neboť vizte, že všechny malé děti jsou živы v Kristu, a také všichni ti, kteří jsou bez zákona. Neboť moc vykoupení přichází ke všem těm, kteří nemají žádný zákon; pročez, ten, kdo není odsouzen, neboli ten, kdo není pod žádným odsouzením, nemůže činiti pokání; a takovým křest nijak neprospěje –

23 Ale je to výsměch Bohu popírající milosrdenství Kristova a moc Svatého Ducha jeho a vkládající důvěru v mrtvé skutky.

24 Viz, synu můj, tato věc nemá býti; neboť pokání je pro ty, kteří jsou pod odsouzením a pod prokletím porušeného zákona.

25 A prvotinami pokání je křest; a křest přichází vírou ke splnění přikázání; a splnění přikázání přináší odpuštění hříchů;

26 A odpuštění hříchů přináší mírnost a pokoru srdce; a pro mírnost a pokoru srdce přichází navštívení Duchem Svatým, kterýžto Utěšitel naplňuje nadějí a dokonalou láskou, kterážto láska vytrvá pílí při modlitbě, dokud nepřijde konec, kdy všichni svatí budou přebývat s Bohem.

27 Viz, synu můj, opět ti napíši, nepůjdu-li brzy proti Lamanitům. Viz, pýcha tohoto národa, neboli lidu Nefitů, přivodila jejich zničení, ledaže budou činiti pokání.

28 Modli se za ně, synu můj, aby k nim mohlo přijíti pokání. Ale viz, bojím se, že Duch se s nimi již ustal nesnaditi; a v této části země také usilují o svržení veškeré moci a pravomoci, která pochází od Boha; a popírají Ducha Svatého.

29 A po odvrhnutí tak velikého poznání, synu můj, musejí brzy zahynouti, k naplnění proroctví, která promlouvali proroci, a také slov našeho Spasitele samotného.

30 Měj se dobře, synu můj, nežli ti opět napíši nebo nežli se opět setkáme. Amen.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Můj milovaný synu, opět ti píši, abys mohl zvědět, že jsem ještě na živu; ale píši poněkud o tom, co je bolestné.
- 2 Neboť viz, měl jsem těžkou bitvu s Lamanity, ve které jsme nezmohli; a Archeantus padl mečem, a také Luram a Emron; ano, a ztratili jsme veliký počet svých vynikajících mužů.
- 3 A nyní viz, synu můj, bojím se, že Lamanité tento lid zničí; neboť oni nečiní pokání a Satan je ustavičně podněcuje k vzájemnému hněvu.
- 4 Viz, pracuji s nimi neustále; a když promlouvám slovo Boží s ostrostí, třesou se a hněvají se na mne; a když žádné ostrosti neužívám, zatvrzují proti němu srdce své; pročez, bojím se, že se s nimi Duch Páně ustal nesnaditi.
- 5 Neboť tak nesmírně se hněvají, že se mi zdá, že nemají žádný strach ze smrti; a ztratili svou lásku, jednoho ke druhému; a neustále žízní po krvi a pomstě.
- 6 A nyní, můj milovaný synu, i přes jejich tvrdost pracujme pilně; neboť jestliže bychom ustali pracovati, přivodili bychom na sebe odsouzení; neboť máme, zatímco jsme v tomto stánku z hlíny, vykonati práci, abychom mohli porazit nepřítele vši spravedlivosti a nechati duši svou spočinouti v království Božím.
- 7 A nyní, píši poněkud o utrpení tohoto lidu. Neboť podle znalosti, kterou jsem obdržel od Amorona, viz, Lamanité mají mnoho zajatců, které přivedli od věže Šeriza; a byli tam muži, ženy a děti.
- 8 A manžele a otce oněch žen a dětí zabili; a živí ženy masem jejich manželů a děti masem jejich otců; a vodu jim nedávají žádnou, jen trochu.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 A přestože je ohavnost Lamanitů tak veliká,
nepřesahuje ohavnost našeho lidu v Moriantumu.
Neboť viz, mnohé z dcer Lamanitů zajali; a poté, co je
připravili o to, co je nade vše drahé a cenné, což je
cudnost a ctnost –

10 A poté, co tuto věc učinili, zavraždili je tím
nejkrutějším způsobem, mučíce jejich těla až k smrti; a
poté, co to učinili, požírají jejich maso jako divá zvěř,
pro tvrdost srdce svého; a činí to na znamení
statečnosti.

11 Ó můj milovaný synu, jak může lid podobný tomuto,
který je bez mravnosti –

12 (A jen málo let uplynulo, a byli mravným a
příjemným lidem)

13 Ale ó synu můj, jak může lid podobný tomuto, jehož
potěšení je v tak mnohé ohavnosti –

14 Jak můžeme čekat, že Bůh zadrží ruku svou v soudu
proti nám?

15 Viz, mé srdce volá: Běda tomuto lidu. Přijď v soudu,
ó Bože, a skryj jejich hříchy a zlovolnost a ohavnosti
před tváří svou!

16 A opět, synu můj, je mnoho vdov a jejich dcer, jež
zůstaly v Šerize; a tu část zásob, kterou neodnesli
Lamanité, viz, odneslo vojsko Zenefiovo a nechali je
potulovati se, kamkoli mohou, za potravou; a mnoho
starých žen cestou umdlévá a umírá.

17 A vojsko, které je se mnou, je slabé; a vojska
Lamanitů jsou mezi Šerizou a mnou; a všichni, kteří
uprchli k vojsku Aronovu, padli za obět jejich
strašlivému zvěrstvu.

18 Ó, jaká zkaženost lidu mého! Je bez řádu a bez
milosrdenství. Viz, já jsem jen člověk a mám jen sílu
člověka a nemohu již déle prosazovati své příkazy.

19 A oni jsou silní ve své zvrácenosti; a jsou stejně
zvěřští, nešetříce nikoho, ani starých, ani mladých; a těší
se ze všeho kromě toho, co je dobré; a utrpení našich žen
a našich dětí na celé tváři této země přesahuje vše; ano,
jazyk to nemůže vypovědět, ani to nemůže být
zapsáno.

And notwithstanding this great abomination of the
Lamanites, it doth not exceed that of our people in
Moriantum. For behold, many of the daughters of the
Lamanites have they taken prisoners; and after depriv-
ing them of that which was most dear and precious
above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder
them in a most cruel manner, torturing their bodies
even unto death; and after they have done this, they de-
vour their flesh like unto wild beasts, because of the
hardness of their hearts; and they do it for a token of
bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are
without civilization—

(And only a few years have passed away, and they
were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose de-
light is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in
judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come
out in judgment, O God, and hide their sins, and
wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their
daughters who remain in Sherrizah; and that part of the
provisions which the Lamanites did not carry away, be-
hold, the army of Zenephi has carried away, and left
them to wander whithersoever they can for food; and
many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the
armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me;
and as many as have fled to the army of Aaron have
fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without or-
der and without mercy. Behold, I am but a man, and I
have but the strength of a man, and I cannot any longer
enforce my commands.

And they have become strong in their perversion;
and they are alike brutal, sparing none, neither old nor
young; and they delight in everything save that which is
good; and the suffering of our women and our children
upon all the face of this land doth exceed everything;
yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

20 A nyní, synu můj, nebudu již setrvávati u tohoto strašlivého výjevu. Viz, ty znáš zlovolnost tohoto lidu; víš, že je bez zásad a nemá citu; a jeho zlovolnost přesahuje zlovolnost Lamanitů.

21 Viz, synu můj, nemohu je Bohu doporučiti, aniž by mne udeřil.

22 Ale viz, synu můj, doporučuji Bohu tebe a mám důvěru v Kristu, že budeš spasen; a modlím se k Bohu, aby ušetřil tvůj život, abys svědčil o návratu tohoto lidu k němu, anebo o jeho naprostém zničení; neboť vím, že musejí zahynouti, pokud nebudou činiti pokání a nenavrátí se k němu.

23 A zahynou-li, bude to jako u Jareditů, pro svéhlavost jejich srdce vyhledávajícího krev a pomstu.

24 A pakliže zahynou, víme, že mnozí z našich bratří přešli k Lamanitům, a mnohem více jich k nim ještě přejde; pročež, napiš ještě něco, jestliže budeš ušetřen a já zahynu a neuvidím tě; ale mám důvěru, že tě brzy uvidím; neboť mám posvátné záznamy, které ti chci předati.

25 Synu můj, buď věrný v Kristu; a kéž tě věci, jež jsem napsal, nezarmucují a netíží až k smrti; ale kéž tě Kristus pozvedne a kéž jeho utrpení a smrt a zjevení jeho těla našim otcům a jeho milosrdenství a shovívavost a naděje na jeho slávu a věčný život spočívá v tvé mysli na věky.

26 A kéž milost Boha Otce, jehož trůn je vysoko v nebesích, a Pána našeho Ježíše Krista, který sedí na pravici moci jeho, nežli se mu všechny věci stanou poddanými, je a na věky s tebou zůstává. Amen.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Nyní já, Moroni, píši něco, co se mi zdá dobré; a píši svým bratřím Lamanitům; a chtěl bych, aby věděli, že uplynulo více nežli čtyři sta a dvacet let od doby, kdy bylo dáno znamení o příchodu Krista.
- 2 A zapečetím tyto záznamy poté, co k vám promluvím několik slov cestou nabádání.
- 3 Vizte, chtěl bych vás nabádati, abyste, až budete čísti tyto věci, bude-li to moudrost v Bohu, že je budete čísti, pamatovali, jak milosrdný byl Pán k dětem lidským od stvoření Adama až do doby, kdy tyto věci obdržíte, a abyste o tom přemítali v srdci svém.
- 4 A až tyto věci obdržíte, chtěl bych vás nabádati, abyste se tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci nejsou pravdivé; a budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista, on vám projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svatého.
- 5 A mocí Ducha Svatého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí.
- 6 A cokoli, co je dobré, je spravedlné a pravdivé; pročez, nic, co je dobré, nepopírá Krista, ale potvrzuje, že on jest.
- 7 A vy můžete věděti, že on jest, mocí Ducha Svatého; pročez bych vás chtěl nabádati, abyste nepopírali moc Boží; neboť on působí mocí podle víry dětí lidských, stejně dnes a zítra a na věky.
- 8 A opět vás nabádám, bratří moji, abyste nepopírali dary Boží, neboť jsou mnohé; a pocházejí od téhož Boha. A jsou různé způsoby, jimiž jsou tyto dary udíleny; ale je to tentýž Bůh, který působí všechno ve všech; a lidem jsou předávány projevy Ducha Božího, k jejich prospěchu.
- 9 Neboť vizte, jednomu je dáno Duchem Božím, aby mohl učiti slovu moudrosti;
- 10 A jinému, aby mohl učiti slovu poznání skrze téhož Ducha;
- 11 A jinému převeliká víra; a jinému dary uzdravování skrze téhož Ducha;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

- 12 A opět, jinému, aby mohl konati mocné zázraky; And again, to another, that he may work mighty miracles;
- 13 A opět, jinému, aby mohl prorokovati o všech věcech; And again, to another, that he may prophesy concerning all things;
- 14 A opět, jinému spatřiti anděly a sloužící duchy; And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;
- 15 A opět, jinému všemožné jazyky; And again, to another, all kinds of tongues;
- 16 A opět, jinému vykládání jazyků a různých druhů jazyků. And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.
- 17 A všechny tyto dary přicházejí Duchem Kristovým; a přicházejí ke každému jednotlivě; podle jeho vůle. And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.
- 18 A chtěl bych vás nabádati, milovaní bratří moji, abyste pamatovali, že každý dobrý dar pochází od Krista. And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.
- 19 A chtěl bych vás nabádati, milovaní bratří moji, abyste pamatovali, že on je tentýž včera, dnes a na věky, a že všechny tyto dary, o kterých jsem promlouval a které jsou duchovní, nikdy nepominou, dokonce dokud svět bude státi, leda pro nevíru dětí lidských. And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.
- 20 Pročež, musí býti víra; a musí-li býti víra, musí také býti naděje; a musí-li býti naděje, musí také býti pravá láska. Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.
- 21 A pokud nemáte pravou lásku, nemůžete býti nikterak spaseni v království Božím; a také nemůžete býti spaseni v království Božím, nemáte-li víru; a také nemáte-li žádnou naději. And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.
- 22 A nemáte-li žádnou naději, musíte nezbytně býti zoufalí; a zoufalství přichází pro nepravost. And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.
- 23 A Kristus vskutku pravil našim otcům: Máte-li víru, můžete činiti všechny věci, které jsou pro mne žádoucí. And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.
- 24 A nyní, promlouvám ke všem končinám země – že přijde-li den, kdy moc a dary Boží mezi vámi pomínou, bude to pro nevíru. And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.
- 25 A běda buď dětem lidským, bude-li tomu tak; neboť nebude mezi vámi nikdo, kdo činí dobro, ne, ani jediný. Neboť bude-li mezi vámi jediný, který činí dobro, bude působiti mocí a dary Božími. And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

- 26 A běda těm, kteří způsobí, že tyto věci pomínou, a oni zemřou, neboť zemřou ve svých hříších, a nemohou býti spaseni v království Božím; a pravím tak podle slov Kristových; a nelžu.
- 27 A nabádám vás, abyste na tyto věci pamatovali; neboť rychle přichází čas, kdy budete věděti, že nelžu, neboť mne uvidíte u stolice Boží; a Pán Bůh vám řekne: Což jsem vám nehlásal slova svá, jež byla zapsána tímto mužem jako volajícím z mrtvých, ano, dokonce jako mluvícím z prachu?
- 28 Oznamuji tyto věci, aby se naplnila prorocství. A vizte, vyjdou z úst věčného Boha; a slovo jeho bude sčeti od pokolení k pokolení.
- 29 A Bůh vám ukáže, že to, co jsem zapsal, je pravdivé.
- 30 A opět bych vás chtěl nabádati, abyste šli ke Kristu a chopili se každého dobrého daru a nedotýkali se daru zlého, ani věci nečisté.
- 31 A probud' se a povstaň z prachu, ó Jeruzaléme; ano, a oděj se v krásný šat svůj, ó dcero sionská; a kůly své posilni a rozšiř hranice své na věky, abys již nebyla smíchána, aby smlouvy Věčného Otce, které s tebou učinil, ó dome Izraele, se mohly naplniti.
- 32 Ano, pojd'te ke Kristu a buďte v něm zdokonalováni a popírejte v sobě veškerou bezbožnost; a popřete-li v sobě veškerou bezbožnost a budete-li milovati Boha celou svou mocí, myslí a silou, pak je milost jeho postačující pro vás, abyste milostí jeho mohli býti dokonalí v Kristu; a jste-li milostí Boží dokonalí v Kristu, nemůžete nikterak popírati moc Boží.
- 33 A opět, jste-li milostí Boží dokonalí v Kristu a nepopíráte-li jeho moc, pak jste v Kristu milostí Boží posvěcováni skrze prolití krve Kristovy, což je ve smlouvě Otce na odpuštění hříchů vašich, takže se stáváte svatými, bez poskvrny.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 A nyní, říkám všem, mějte se dobře. Brzy půjdu, abych si odpočinul v ráji Božím, dokud nebudou můj duch a tělo opět spojeny a dokud nebudu vítězoslavně přiveden vzduchem, abych se setkal s vámi před příjemnou stolicí velikého Jehovy, Věčného Soudce jak živých, tak mrtvých. Amen.

Konec

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End